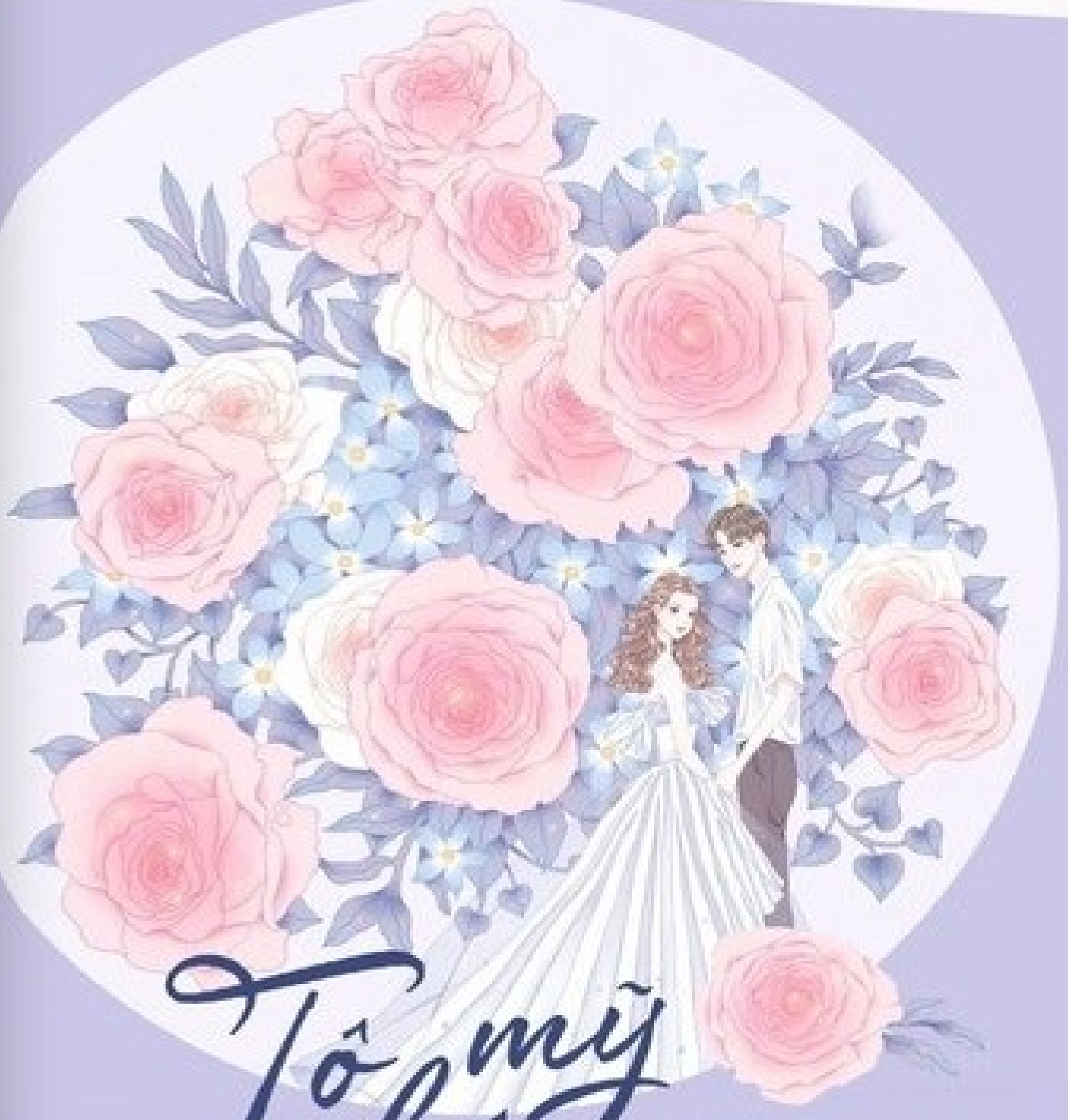

Tô mỹ nhân trong tim

BÁN TIỆT BẠCH THÁI

Mục lục

Chương 1 chương 1
Chương 2 chương 2
Chương 3 chương 3
Chương 4 chương 4
Chương 5 chương 5
Chương 6 chương 6
Chương 7 chương 7
Chương 8 chương 8
Chương 9 chương 9
Chương 10 chương 10
Chương 11 chương 11
Chương 12 chương 12
Chương 13 chương 13
Chương 14 chương 14
Chương 15 chương 15
Chương 16 chương 16
Chương 17 chương 17
Chương 18 chương 18
Chương 19 chương 19
Chương 20 chương 20
Chương 21 chương 21
Chương 22 chương 22
Chương 23 chương 23
Chương 24 chương 24
Chương 25 chương 25
Chương 26 chương 26
Chương 27 chương 27
Chương 28 chương 28
Chương 29 chương 29
Chương 30 chương 30
Chương 31 chương 31
Chương 32 chương 32
Chương 33 chương 33
Chương 34 chương 34
Chương 35 chương 35
Chương 36 chương 36
Chương 37 chương 37
Chương 38 chương 38
Chương 39 chương 39
Chương 40 chương 40
Chương 41 chương 41
Chương 42 chương 42
Chương 43 chương 43
Chương 44 chương 44
Chương 45 chương 45
Chương 46 chương 46
Chương 47 chương 47
Chương 48 chương 48
Chương 49 chương 49
Chương 50 chương 50
Chương 51 chương 51
Chương 52 chương 52
Chương 53 chương 53
Chương 54 chương 54
Chương 55 chương 55
Chương 56 chương 56
Chương 57 chương 57

Chương 58 chương 58
Chương 59 chương 59
Chương 60 chương 60
Chương 61 chương 61
Chương 62 chương 62
Chương 63 chương 63
Chương 64 chương 64
Chương 65 chương 65
Chương 66 chương 66
Chương 67 chương 67
Chương 68 chương 68
Chương 69 chương 69
Chương 70 chương 70
Chương 71 chương 71
Chương 72 chương 72
Chương 73 chương 73
Chương 74 chương 74
Chương 75 chương 75
Chương 76 chương 76
Chương 77 chương 77
Chương 78 chương 78
Chương 79 chương 79
Chương 80 chương 80
Chương 81 chương 81
Chương 82 chương 82
Chương 83 chương 83
Chương 84 chương 84
Chương 85 chương 85
Chương 86 chương 86
Chương 87 chương 87
Chương 88 chương 88
Chương 89 chương 89
Chương 90 chương 90
Chương 91 chương 91
Chương 92 chương 92
Chương 93 chương 93
Chương 94 chương 94
Chương 95 đệ 95 chương
Chương 96 chương 96
Chương 97 chương 97
Chương 98 chương 98
Chương 99 chương 99
Chương 100 chương 100
Chương 101 chương 101
Chương 102 chương 102
Chương 103 chương 103
Chương 104 chương 104
Chương 105 chương 105
Chương 106 chương 106
Chương 107 chương 107
Chương 108 chương 108
Chương 109 chương 109
Chương 110 chương 110
Chương 111 chương 111
Chương 112 chương 112
Chương 113 chương 113
Chương 114 chương 114
Chương 115 chương 115
Chương 116 chương 116
Chương 117 chương 117

Chương 118 chương 118
Chương 119 chương 119
Chương 120 chương 120
Chương 121 chương 121
Chương 122 chương 122
Chương 123 chương 123
Chương 124 chương 124
Chương 125 chương 125
Chương 126 chương 126
Chương 127 chương 127
Chương 128 chương 128
Chương 129 chương 129
Chương 130 chương 130
Chương 131 chương 131
Chương 132 chương 132
Chương 133 chương 133
Chương 134 chương 134
Chương 135 chương 135
Chương 136 chương 136
Chương 137 chương 137
Chương 138 chương 138
Chương 139 chương 139
Chương 140 chương 140
Chương 141 chương 141
Chương 142 chương 142
Chương 143 chương 143
Chương 144 chương 144
Chương 145 chương 145
Chương 146 chương 146
Chương 147 chương 147
Chương 148 chương 148
Chương 149 chương 149
Chương 150 chương 150
Chương 151 chương 151
Chương 152 chương 152
Chương 153 chương 153
Chương 154 chương 154
Chương 155 chương 155
Chương 156 chương 156
Chương 157 chương 157
Chương 158 chương 158
Chương 159 chương 159
Chương 160 chương 160
Chương 161 chương 161
Chương 162 chương 162
Chương 163 chương 163
Chương 164 chương 164
Chương 165 chương 165

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 1 chương 1

Tô Giản cầm lý lịch sơ lược, thượng lầu ba, ở cửa thay đổi giày, đi vào đi.

Lọt vào trong tầm mắt đó là trước đài, trước đài lúc này không ai, Tô Giản sửa sang lại hạ quần áo, hướng trong xem.

Hốc mắt hạ còn có một chút mí trên, đã nhiều ngày không như thế nào ngủ ngon, cực đại văn phòng, bảy tám cá nhân, đều ở vội, không ai nhìn qua, Tô Giản đứng cửa, có chút chần chờ.

Nhìn này sinh cơ bừng bừng công tác hoàn cảnh, nàng có chút khiếp bước, nhưng nhớ tới này một năm tới suy sút, nàng căng da đầu, đi đến dán nhân sự cửa văn phòng khẩu.

Lúc này mới có người chú ý tới nàng, ngoài cửa một bàn làm việc kia nữ hài phủng ly nước liếc nhìn nàng một cái: “Tới phỏng vấn a?”

“Là.” Tô Giản gật đầu.

Nữ hài ăn mặc quần soóc ngắn, tế bạch chân dài, một đầu màu sợi đay tóc quăn, thanh xuân xinh đẹp, nàng đẩy ra nhân sự bộ môn, đối Tô Giản nói:” Vào đi thôi.”

“Cảm ơn.” Liền môn đều làm người hỗ trợ cấp mở ra, Tô Giản có chút cay chát, đối phương trên người hơi thở lại đem nàng đánh tan vài phần, từng bao lâu, nàng cũng có như vậy thanh xuân.

Đi vào đi khi.

Kia nữ hài lại kêu trụ nàng, “Ai.”

Tô Giản lập bước, xem nàng, nữ hài cười hỏi: “Ngươi như thế nào bảo dưỡng? Làn da như vậy bạch?”

“Ta.... Liền dùng một chút mỹ phẩm dưỡng da.”

“Cái gì thẻ bài a?”

“Liền..... Liền....” Nàng có chút cấp, nhất thời không nghĩ tới nàng sẽ hỏi cái này vấn đề.

“Tính, không cần, ta xem ngươi là trời sinh bạch đi, cầu không được.” Thấy nàng nói cái đồ trang điểm đều như vậy nói lắp, nữ hài không có kiên nhẫn, xua tay, ngồi trở lại ghế trên, chuyển ghế luân.

Tô Giản một hơi rơi xuống, đẩy môn chạy nhanh đi vào.

Nhân sự trong văn phòng liền một trương đỏ thẫm bàn gỗ, một phen da ghế, nho nhỏ da sô pha còn có một tiểu bàn trà, phía sau một cái hồ sơ quầy, tràn đầy đều là hồ sơ, nghe thấy cửa mở.

Lâm Phương Cầm ngẩng đầu, thấy Tô Giản, hỏi: “Là kỳ kỳ giới thiệu ngươi đến đây đi? Tô Giản?”

“Đúng vậy, ngươi hảo, lâm tỷ.” Tô Giản tiến lên, đem tóm tắt phóng trên bàn, Lâm Phương Cầm giơ tay: “Lấy tới, ta nhìn xem, ngươi ngồi.”

Tô Giản kéo ghế dựa ngồi xuống, tay quy củ mà đặt ở trên bàn.

Lâm Phương Cầm nhìn một hồi, cười nói: “Ngươi so với ta còn đại một tuổi, kêu ta phương cầm thì tốt rồi.”

“Là, tốt.” Tô Giản gật đầu, Lâm Phương Cầm đồ màu đỏ sơn móng tay ngón tay nhéo mỏng giấy, một đường đi xuống xem, “Điện tử thương vụ tốt nghiệp a?”

“Ân, 2010 năm.”

Lâm Phương Cầm cười: “Kia sẽ điện tử thương vụ thực hỏa a, ngươi là bị lừa dối đi đọc đi?”

“Xem như, nói cùng máy tính có quan hệ, hảo tìm công tác.”

Lâm Phương Cầm ừ một tiếng, tiếp tục xem, ánh mắt ở “Ly dị” hai chữ thượng xoay sẽ, dịch khai, ngay sau đó đem lý lịch sơ lược phóng trên bàn, giương mắt cười nói: “Mặt khác kỳ kỳ đều cùng ta nói, ngươi hiện tại sốt ruột đi làm, vậy ngày mai lại đây, ngươi xem coi thế nào?”

Tô Giản còn tưởng rằng nàng còn muốn hỏi nhiều, đặc biệt là hôn nhân kia khối, không nghĩ tới nàng như vậy trực tiếp, nàng vội vàng gật đầu: “Có thể, ta ngày mai có thể đi làm.”

“Hảo, bất quá ta phải tìm người mang mang ngươi, đi thôi, ta mang ngươi đi ngươi bộ môn đi một chút.” Lâm Phương Cầm đứng dậy, Tô Giản đi theo đứng dậy, đi theo Lâm Phương Cầm phía sau, ra văn phòng.

Bên ngoài vừa mới vị kia nữ hài đang ở giảng điện thoại, ngữ khí đà thanh đà khí, “Ngươi đến nào đi tìm chúng ta như vậy bán sau phục vụ a? Này không rõ bầu trời môn cho ngươi xem xem sao, đừng nóng vội a, Lưu tổng.....”

Tô Giản không dám nhìn tới kia nữ hài, chỉ cảm thấy đà đến da đầu tê dại, nháy mắt đem này sáng ngời văn phòng cấp che một tầng cái gì dường như.

Lâm Phương Cầm làm như nhìn thấu nàng ý tưởng, cười nói: “Vừa mới nữ hài kia, kêu cỏ cây, cũng là

điện tử thương vụ tốt nghiệp, nghiệp vụ năng lực rất mạnh, là trước mắt công ty nhất có tiền cảnh nghiệp vụ viên, đến lúc đó ngươi bộ môn chính là cùng nàng nối tiếp, còn phải cho nhau hợp tác đâu."

"Nga, nga." Tô Giản trong lòng lúc này mới tùng chút, lại vì chính mình miên man suy nghĩ cảm thấy hổ thẹn, vào hậu cần bộ, bên trong chỉ có một người nữ viên chức ở giảng điện thoại.

Cũng đều là cái gì "Tốt, chanh rửa sạch tề đúng không? Là trường lập lộ trần tổng sao...."

Chờ kia nữ viên chức treo điện thoại, hai cái đứng ước chừng năm phút đồng hồ, Lâm Phương Cầm cho nhau giới thiệu.

"Tô Giản."

"Chu Hoài Vân."

Chu Hoài Vân dựa vào ghế trên, cũng không lên, Tô Giản cùng nàng chào hỏi, Lâm Phương Cầm cười nói: "Hoài vân, ngày mai ngươi mang mang nàng, cũng hảo giảm bớt công tác của ngươi lượng."

"Hành."

Chu Hoài Vân xua tay, không thấy thế nào Tô Giản.

"Vậy ngươi vội."

Lâm Phương Cầm xoay người mang Tô Giản ra tới, đi rồi hai bước, nàng nói khẽ với Tô Giản nói: "Chu Hoài Vân là Đại lão bản cô em vợ, hoàng thân quốc thích, ngươi đi theo nàng, ít nói lời nói, nhiều làm việc."

"Hảo." Nghe nói, Tô Giản da đầu có điểm tê dại.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 2 chương 2

Liên tiếp mấy ngày, thời tiết không có trong, vũ từng đợt mà, ra cửa đều đến sủy một phen dù, Tô Giản đi làm, cũng thượng mau ba ngày, dần dần mà quen thuộc đỉnh đầu công tác, ngày đầu tiên cơ bản chính là ngồi ở trong văn phòng tiếp điện thoại, chịu mắng, Tô Giản vốn chính là sẽ không tranh miệng lưỡi người, mắng đến ngơ ngác, chỉ có thể phóng không tư tưởng, tùy ý đối phương phát tiết.

Chu Hoài Vân tắc chỉ kêu nàng tiếp điện thoại, ghi nhớ hộ khách nhu cầu, trước mặt mở ra một đài lóe wallpaper màn hình máy tính.

Nàng tuy học điện tử thương vụ, hồ sơ PPT linh tinh, sử dụng tới cũng thực mới lạ, liền cầu hòa đều không lớn sẽ, sợ bị Chu Hoài Vân nhìn ra tới, nàng trộm khai Baidu tuần tra, chậm rãi sờ soạng.

Nhưng thật ra tên kia 90 sau nữ hài, hấp tấp, lại nhiều lần nhận được đại đơn, hâm mộ chết một phiếu ngồi ở trong văn phòng dựa vào điện thoại liên hệ hộ khách nghiệp vụ viên.

Thứ sáu buổi chiều, Chu Hoài Vân trước tiên một giờ đi trước.

Tô Giản lưu lại sửa sang lại đơn đặt hàng, Lâm Phương Cầm gõ cửa tiến vào, trên vai vác bao, cười hỏi: “Ngày mai ta đi ngươi muội muội trong tiệm, làm mỹ dung, ngươi đi sao?”

Tô Giản giương mắt, nói: “Không đi, chúng ta hẹn chủ nhật.”

“Vậy được rồi, ngươi lộng xong rồi tan tầm a.”

“Tốt.”

Nhìn Lâm Phương Cầm đi rồi, mới kinh ngạc phát hiện trong văn phòng, chỉ có nàng một người, Tô Giản nhìn bên ngoài nhân trời mưa xám xịt thiên, theo bản năng mà nhanh hơn trong tay công tác.

Một ngày nhìn máy tính xuống dưới, thượng xe buýt, cái trán ẩn ẩn làm đau.

Quá nhiều năm không có công tác, hiện giờ như vậy tuy rằng phong phú, nhưng cũng có loại đứng ở mây bay mặt trên cảm giác, không đứng vững dường như, phảng phất buông lỏng biếng nhác liền quăng ngã hồi một năm trước.

Tô Giản nghiêng đầu nhìn xe buýt ngoài cửa sổ.

Lê Thành rốt cuộc là thành phố lớn, đèn nê ông lộng lẫy, dòng xe cộ chen chúc, người đến người đi,

cùng nước trong trấn vào đêm chỉ có nước gợn lân không động đậy cùng, Lê Thành một phương ngợp trong vàng son, ngàn gia phú quý đều ở này một phương thiên địa.

Về đến nhà, sắc trời toàn hắc.

Đã nhiều ngày trời mưa, đất trũng nhiều, về đến nhà giày thượng không tránh được mang mùi tanh, mỗi ngày đều phải cọ rửa giày xăng-đan một lần, vào cửa, Mạnh Quyên đứng dậy, thần sắc không được tốt, nàng hướng phòng bếp đi đến, bưng thức ăn ra tới, đặt ở trên bàn, đem đảo khấu cái đĩa lấy ra, Mạnh Quyên nhìn chằm chằm khăn trải bàn, nói: “Triệu đông tuấn tới Lê Thành, ngươi biết không?”

Lấy chiếc đũa tay một đốn, Tô Giản nói: “Không biết.”

Mạnh Quyên a một tiếng: “Nghe nói trong nhà làm hắn ở bên này làm buôn bán, sấm hạ thiên địa, rốt cuộc nước trong trấn hiện tại cơ bản đều là không sào lão nhân, những cái đó tuổi trẻ, đều nghĩ ra được làm một phen sự nghiệp, bán quả quýt phú nhị đại hiện tại cũng không được a.”

Không ly hôn trước, Triệu gia vườn trái cây liền lại nhiều lần ra vấn đề, sơ với quản lý vẫn là gì đó, tóm lại liền không như vậy huy hoàng, Triệu đông tuấn cùng phụ thân hắn vì thế, sảo rất nhiều lần giá, xốc cái bàn ném gạt tàn thuốc, đều là chuyện thường, Tô Giản nhai xương sườn, mặc không lên tiếng, không nghĩ tới Lê Thành, còn phải cùng hắn hô hấp cùng phiến không khí.

“Ngươi nếu là đụng tới hắn, nhưng đừng phản ứng hắn, may mắn các ngươi không hài tử, đây là trời cao phù hộ a.” Mạnh Quyên lại gắp khối xương sườn đến nàng trong chén.

Tô Giản gật đầu, vùi đầu ăn cơm.

Cái bàn một góc va chạm, tô mộc đặt mông ngồi xuống, ồn ào nói: “Chết đói chết đói....” Mạnh Quyên vung lên nắm tay liền hướng hắn trên đầu đánh, tàn nhẫn thực mắng: “Hôm nay đem tác nghiệp cấp viết xong, mới có thể đi xem TV.”

Tô mộc cắn chiếc đũa cười đến cợt nhả: “Tỷ, ta có một đạo đề không quá sẽ, ngươi chờ hạ giúp ta nhìn xem.”

“Hảo.” Tô Giản ứng lời nói, gắp khối thịt phóng hắn trong chén, hắn cười đến sáng lạn, tâm tình rất tốt, Mạnh Quyên ngồi xuống, cũng một khối ăn, lại lải nhải nói: “Tô mộc, ngươi nhưng đến hảo hảo cho ta đọc a, bằng không ta đưa ngươi hồi Đông Phương trấn nhỏ, làm ngươi nhô lên cao sào tiểu hài tử.”

Tô mộc sách một tiếng, thở ngắn than dài nói: “Thành phố lớn không hảo hỗn a, hiện tại người nhiều lợi hại a, đều là đua cha, chúng ta liền cha đều không có.”

Mạnh Quyên hung hăng hướng hắn trong miệng tắc thịt: “Ăn cơm, không được nói nữa.”

Tô Giản nhìn đệ đệ rung đùi đắc ý bộ dáng, trong lòng đau đớn, hoảng hốt một ngày tinh thần rốt cuộc thu hồi, nàng đối tô mộc nói: “Ngươi hảo hảo đọc, tranh thủ trước hảo điểm đại học, tỷ cung ngươi.”

“Tỷ, ngươi vẫn là cố hảo chính ngươi đi, ta nghỉ hè đi đánh nghỉ hè công, kiếm được nói không chừng so ngươi còn nhiều.” Tô mộc trong giọng nói mang theo thiếu niên đắc ý, bị Mạnh Quyên lại gõ cửa phía dưới, Mạnh Quyên trong lòng vui sướng, trên mặt lại toàn là ghét bỏ: “Ngươi hiện tại hàng đầu nhiệm vụ chính là hảo hảo đọc sách.”

Cô nhi quả phụ, trong nhà dư lại như vậy một cái nam hài, hy vọng tất cả tại hắn trên người.

“Đã biết.” Tô mộc hung hăng cắn khối thịt gà.

Chủ nhật, thời tiết trong, ướt dầm dề mặt đất rốt cuộc có làm dấu hiệu, Mạnh Quyên buổi sáng ra quán, liền thủy giày cũng không cần xuyên, sinh ý so mấy ngày trước đây đều hảo.

Tô Giản giúp đỡ lấy tiền, Mạnh Quyên quay đầu xem nàng, nhịn không được kéo kéo trên người nàng quần áo: “Hôm nay cùng ngươi muội muội đi ra ngoài, nhiều mua vài món tốt quần áo, đừng tổng xuyên này mấy bộ, quá tố.”

Đem tiền bỏ vào trong ngăn kéo, Tô Giản trát ngẩng đầu lên phát, nhìn mắt trên người màu lam váy.

Đây là duy nhất một cái Triệu đông tuấn đưa, nàng không ném, bởi vì mua khi quá quý, vẫn luôn không bỏ được xuyên, liền nhãn đều là hôm nay mới vừa hủy đi.

Chính là tại đây Lê Thành, thiên kiều bá mị, này váy, xác thật không chớp mắt.

Mạnh Quyên từ trong túi bỏ tiền, hướng trên tay nàng tắc: “Cầm.”

Tô Giản vội vàng đẩy, “Không cần, ta có.”

“Cầm, bên này sinh hoạt trình độ so trấn nhỏ cao nhiều, ngươi chút tiền ấy liền tồn đi, nhớ rõ, mua điểm quần áo trang điểm hạ chính mình, ngươi còn phải lại tìm, đừng lạc người sau a.”

Đẩy bất quá, Tô Giản tiếp tiền, quán thượng lại tới khách nhân, nàng chuyên tâm bận việc.

Buổi chiều.

Dựa theo Mạnh Đan Kỳ cấp địa chỉ, chuyển tam tranh tàu điện ngầm, đến hinh tâm thẩm mỹ viện, Mạnh Đan Kỳ trạm cửa nhìn xung quanh, nhìn đến nàng đến, cười phất tay.

Tô Giản đi lên bậc thang, mặt đất bóng loáng đến có thể thấy được bóng người.

Mạnh Đan Kỳ ôm lấy nàng: “Muốn chết ta ta tỷ.”

Tô Giản giơ tay, ôm ôm nàng eo, “Ngươi lại gầy điểm.”

“Đó là đương nhiên, tiền là bạch hoa sao? Hiện tại a, có tiền là có thể làm rất nhiều chuyện, bao gồm ngươi xem.. Ta cái này cẳng chân, có phải hay không thực tinh tế?” Mạnh Đan Kỳ nắm tay nàng, hướng trác tuyệt quảng trường đi.

“Ân, thật sự thẳng thắn.” Tô Giản cúi đầu xem.

Mạnh Đan Kỳ lén lút nói: “Ta hút mỡ, một chút.”

“Địa phương khác đâu?”

“Không nhúc nhích.”

Thẩm mỹ viện.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 3 chương 3

Tửu lầu tiếng người ồn ào, người đến người đi, ánh đèn sáng tỏ, Tô Giản giống bước vào một cái khác thế giới, phía sau phảng phất còn có nam nhân kia mùi thuốc lá, nàng gia tăng bước chân, vội vàng lên lầu, trên lầu ánh sáng ám rất nhiều, mặt đất phô kim sắc thảm, bốn năm cái ghế lô đều đóng lại môn, chỉ chừa một trản cửa kính.

Mạnh Đan Kỳ chưa nói ở đâu cái thuê phòng.

Tô Giản cho nàng hồi cái điện thoại, kia đầu lại là không tiếp.

Rơi vào đường cùng, Tô Giản chỉ có thể một cái ghế lô một cái ghế lô đi tìm, hình vuông cửa kính chỉ có như vậy tiểu, vô pháp xem toàn, tìm hai gian sau, rốt cuộc nhìn thấy người.

Cửa kính đối diện bàn ăn, một nam nhân đắp Mạnh Đan Kỳ bả vai, trong tay xách theo chén rượu, cúi đầu trêu đùa, ánh đèn đổ xuống, toàn là phong lưu.

Tô Giản ở ngoài cửa do dự nửa ngày, mắt thấy Mạnh Đan Kỳ lại rót một ngụm rượu.

Nàng giơ tay ninh thượng bắt tay, đẩy cửa đi vào.

Trong phòng trêu đùa thanh, mời rượu thanh, đan chéo ở bên nhau.

Còn có một trương trương xem diễn mặt, hồng nam lục nữ, hứng thú bừng bừng mà nhìn Mạnh Đan Kỳ, Mạnh Đan Kỳ bưng rượu, lại bị khuyên một ly, Tô Giản nói: “Lại uống liền dị ứng.”

Nàng này vừa ra thanh, vây xem mời rượu đều động tác nhất trí xem ra, trạm Mạnh Đan Kỳ bên cạnh người nam nhân cũng hơi hơi nghiêng đi mặt, nhìn nàng.

Tô Giản vốn tưởng rằng chính mình sẽ chân mềm, lại rất bình tĩnh nói: “Hôm trước vừa mới đi qua bệnh viện, ngươi hôm nay lại uống nhiều như vậy, là tính toán trở lên một lần bệnh viện sao?”

Kia nam nhân nhìn Tô Giản, lại nhìn về phía Mạnh Đan Kỳ, hắn thấp giọng cười hỏi: “Ngươi uống rượu dị ứng?”

Mạnh Đan Kỳ buông tràn đầy lòng bàn tay rượu, cười nói: “Đúng vậy, sẽ dị ứng.”

“Đúng không?” Hắn dựa trên bàn, “Kia làm nàng thay thế ngươi?”

Mạnh Đan Kỳ: “Đừng nháo, tỷ của ta nàng một ly đảo.”

Nam nhân không hé răng, hắn liền như vậy nhìn Mạnh Đan Kỳ, đôi mắt thật sâu, Mạnh Đan Kỳ cười gáy đổ mồ hôi, rốt cuộc, hắn giơ tay: “Một khi đã như vậy, chỉ có thể thả ngươi rời đi, không thể cưỡng cầu không phải?”

Mạnh Đan Kỳ: “Cảm ơn Lý tổng.”

Xong rồi, xoay người, hướng Tô Giản cười, Tô Giản thư một hơi, giữ chặt tay nàng, ra ghế lô.

Vừa ra khỏi cửa, Mạnh Đan Kỳ liền hướng góc tường phi một tiếng: “Lạn nam nhân.”

Tô Giản mặc không lên tiếng mà nhìn nàng, Mạnh Đan Kỳ vãn trụ cánh tay của nàng nói: “Tỷ, ngươi thật thông minh, ta còn sợ ngươi tùy tiện vọt vào tới đâu, nếu là ngươi tùy tiện vọt vào tới, hắn khẳng định không thả người, người này ăn mềm không ăn cứng, thật sự thực phiền.”

“Hắn là người nào?”

“Người nào, ta nói cho ngươi, hư nam nhân giữa một loại, chúng ta tổng chủ tiệm nương lão công!”

“Kết hôn?”

“Đương nhiên, không kết hôn ta bồi hắn chơi chơi không sao.”

Xuống lầu sau, Mạnh Đan Kỳ đi trước đài lấy đóng gói đồ ăn, vuốt đều lạnh, nàng lại hùng hùng hổ hổ, Tô Giản đi theo nàng phía sau, ra tửu lầu.

Bên ngoài có chút khởi phong, nàng ôm lấy cánh tay, quay đầu lại nhìn lại.

“Nhã các” hai chữ, hồng đến biến thành màu đen, trên đời này, cùng Triệu đông tuấn giống nhau nam nhân, nhiều đến là.

Mạnh Đan Kỳ nhìn chằm chằm di động WeChat.

Lý lạn người: Kỳ kỳ, ngươi uống rượu quá không dị ứng, ta có thể không biết?

Lý lạn người: Cấp vừa mới cái kia mỹ nhân một cái mặt mũi thôi.

Mạnh Đan Kỳ dưới sự tức giận, đưa điện thoại di động cấp tắt máy.

Lôi kéo Tô Giản bay nhanh trở về trong tiệm, chỉnh cửa hàng mỹ dung sư đều chờ ăn cơm, chờ tới lại là lạnh rớt đồ ăn, Mạnh Đan Kỳ giải thích: “Chờ lâu lắm, lấy sai đồ ăn, lại cùng nhân gia đổi trở về.”

Trước đài cười nói: “Mạnh tổng, kia như thế nào trên người có mùi rượu? Lại mê rượu đi.”

“Ăn cơm, ăn cơm.” Mạnh Đan Kỳ xua tay.

Nàng bưng thức ăn, đi đến mặt khác một cái bàn thượng, cùng Tô Giản đơn độc ăn.

Sau khi ăn xong, hai người ra cửa đi dạo phố, Tô Giản tới Lê Thành, có một năm, nhưng chỉ ở cửa nhà chuyển động, một năm tự mình phong bế, không thấy ánh mặt trời.

Một hồi tưởng, nàng liền run run.

Đối với đương thời quần áo kiểu dáng, Mạnh Đan Kỳ so nàng hiểu nhiều, chính là tổng muốn nàng nếm thử xuyên váy ngắn quần đùi....

Tô Giản đều đẩy: “Thật không thích hợp ta.”

Mạnh Đan Kỳ: “Ngươi đến thử thay đổi, ngươi còn chưa tới 30 tuổi, như thế nào quá đến cùng 40 tuổi giống nhau, ngươi xem này trên đường người, ngươi có thể đoán ra các nàng tuổi sao? Đoán không ra đi, đều dựa vào trang điểm...”

Vì thế trong tay lại nhiều xách mấy cái túi.

Vãn ban tàu điện ngầm 23 điểm 45 phân, Tô Giản đuổi ở 23 điểm trước thượng tàu điện ngầm, lại nhiều tranh trắn trọc, về đến nhà, Mạnh Quyên cùng tô mộc đã ngủ hạ.

Tô Giản phóng hảo túi mua hàng, cầm áo ngủ, thật cẩn thận mà đi rửa mặt, lại trở lại trên giường, nhìn trần nhà, lại như thế nào cũng ngủ không được.

Hôm sau

Đỉnh trước mắt hai cái bọt nước, Tô Giản bước vào công ty.

Chu Hoài Vân hừ ca khúc, trong tay phủng màu sắc rực rỡ nhiều thịt đi vào tới, ngoài ý muốn cùng Tô Giản chào hỏi: “Sớm a.”

Tô Giản cười cười: “Sớm, này nhiều thịt tân mua?”

“Đúng vậy, đẹp sao?” Chu Hoài Vân mi mắt cong cong, nhưng nhìn ra tâm tình không tồi, cùng ngày thường xa cách bộ dáng kém khá xa, Tô Giản có chút thụ sủng nhược kinh, nhiều xem nhiều thịt vài lần, nói: “Rất đẹp.”

“Nhìn có phải hay không tâm tình sẽ thực hảo?” Chu Hoài Vân đem nhiều thịt đặt ở ngăn tủ thượng, hỏi.

“Đúng vậy.”

Chu Hoài Vân nghe được lời hay, mặt mày thư khai, ngồi xuống thậm chí còn hỏi Tô Giản ăn không ăn bữa sáng, Tô Giản vội vàng nói ăn, cũng hướng nàng cười.

Sáng sớm thượng, mọi người đều rất có sức sống.

Ra ra vào vào nghiệp vụ viên, nữ đồng sự còn đều ăn mặc rất xinh đẹp, không có nửa điểm vượt qua cuối tuần trở về thứ hai đi làm suy sút cảm.

Chu Hoài Vân hảo tâm tình vẫn luôn duy trì, Tô Giản cũng nhân nàng hảo tâm tình, lãnh mấy trương gương mặt tươi cười, sau lại ở khấu khấu trong đàn mới biết được, nguyên lai là Đại lão bản muốn tới mở họp.

Cũng kia quái Chu Hoài Vân tâm tình hảo, dù sao cũng là tỷ phu.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 4 chương 4

Trở lại văn phòng, Chu Hoài Vân liếc nàng liếc mắt một cái, nhưng thật ra không hỏi nhiều.

Mới vừa rồi đại gia ở trong đàn liền thảo luận quá một hồi, Lâm Phương Cầm thấy bọn họ nói nhiều, từng người suy đoán, càng xả càng xa, mới ra tiếng nhắc nhở.

Tô Giản từng ly hôn.

Nói chuyện thanh âm mới dần dần tiêu tán, Chu Khải lại phong lưu, cũng không đến mức coi trọng từng ly hôn nữ nhân.

Thần lợi là Chu Khải nâng đỡ hai vị đồng học sáng lập, hắn ra tiền, bọn họ ra kỹ thuật, chậm rãi phát triển cho tới hôm nay, liền thành mậu dịch hình thức, ngoại sản tự tiêu.

Hóa chất mậu dịch, quy mô lại đại, chung quy chịu hạn, ba vị lão bản hiện giờ từng người có khác công ty, khó được tới thần lợi, cũng chỉ là nhân đối phương không có thời gian, thoái thác một cái lại đây lộ cái mặt.

Chu Khải tới cơ hội vậy càng thiếu, cơ hồ bảy tám tháng một lần.

Trong văn phòng nữ đồng sự, đối Chu Khải là trông mòn con mắt, Tô Giản này vừa lên ban, hai chu không đến, liền gặp phải Chu Khải mở họp, còn bị triệu kiến.

Tâm tư khác nhau, ám lưu dũng động nữ đồng sự, lời nói tự nhiên liền nhiều.

Tô Giản cũng không biết bọn họ lén trong đàn nói chuyện phiếm nội dung, sau khi trở về, cẩn trọng mà công tác, không đi nghĩ nhiều.

Cứ như vậy, lại qua một tháng, nàng công tác hoàn toàn thượng thủ, Chu Hoài Vân nhân nhiều giúp đỡ, thỉnh một tháng nghỉ dài hạn, đem toàn bộ hậu cần bộ giao cho nàng.

Tô Giản thận trọng, ý tưởng không nhiều lắm, làm việc theo khuôn phép cũ, gặp được không hiểu, liền đi Baidu, hoặc là hỏi Lâm Phương Cầm.

Ngày này.

Công ty đại bộ phận người xuất ngoại cần, ngay cả cỏ cây đều phải đi gặp Ấn Độ hộ khách, công ty chỉ

còn lại có rải rác vài người, Tô Giản tiếp theo điện thoại.

Kho hàng tiểu muội Triệu tư đồng vội vàng chạy đi lên, phía sau đi theo bốn năm cái ăn mặc chế phục nam nhân, vừa lên tới, đôi mắt liền khắp nơi xem, bước chân đi theo đôi mắt, đi nào xem nào, khí thế bức người.

Hỏi chuyện ngữ khí tương đương không khách khí.

Triệu tư đồng vừa tới không bao lâu, thấy này trận trượng đã sớm hoảng thần, có chút lời nói hồi đến không nhanh nhẹn, trăm ngàn chỗ hở.

Quản sự đều đi ra ngoài.

Lâm Phương Cầm chỉ có thể kéo ra kho hàng chủ quản, liếm gương mặt tươi cười đón nhận.

Ước chừng hàn huyên một hồi, Lâm Phương Cầm trong lòng có một chút đế, hồi văn phòng, cấp Chu Khải gọi điện thoại.

Năm phút đồng hồ sau.

Lâm Phương Cầm gõ vang Tô Giản môn, Tô Giản đang ở làm ký lục, nàng giương mắt, Lâm Phương Cầm ở Chu Hoài Vân ghế dựa ngồi xuống, đưa điện thoại di động đưa cho nàng: “Khả năng yêu cầu ngươi giúp một chút vội.”

Tô Giản có chút mờ mịt tiếp nhận di động, xem một cái.

Trên màn hình “Chu tổng” hai chữ rõ ràng, nàng tim đập hạ, hỏi: “Gấp cái gì?”

“Tiếp điện thoại.” Lâm Phương Cầm ý bảo.

Tô Giản nhìn Lâm Phương Cầm, tiểu tâm mà đưa điện thoại di động đặt ở bên tai, uy một tiếng.

Chu Khải trầm thấp tiếng nói truyền đến: “Công ty tới mấy người kia, ngươi đi ứng phó một chút, hiện tại dùng bút ký một chút tên của bọn họ, ta chỉ nói một lần.”

Nàng không dám chậm trễ, xả quá vở cùng với bút, bắt đầu nhớ.

Chu Khải ngữ tốc rất nhanh.

Nàng nhớ rõ hoảng loạn.

“Hảo sao?” Hắn hỏi.

“Hảo.”

Chu Khải nói: “Không cần ngươi như thế nào đi xảo ngôn xảo ngữ, ấn ngươi ngày thường ngữ điệu cùng với nói chuyện tư thái liền hảo, bọn họ hỏi cái gì ngươi sẽ ngươi phải trả lời, sẽ không ngươi tìm cái câu chuyện chuyển khai, kiên trì đến một cái kêu xương lập nam nhân tới.”

“Hảo.” Tô Giản trừ bỏ nói tốt, không biết nên như thế nào hỏi.

“Đem điện thoại cấp Lâm Phương Cầm.”

Nàng đưa qua đi.

Lâm Phương Cầm nghe kia đầu nói hai câu sau, liền treo.

Nàng nhìn Tô Giản, “Đi thôi.”

Tô Giản nhìn vở thượng tên, lung tung mà nhớ kỹ, sau đứng lên, hướng phòng khách nhìn lại, bọn họ mấy cái bị Triệu tư đồng an trí ở nơi đó.

Nàng hướng cửa đi đến, đi hai bước, trở về xé xuống kia trương danh sách, sủy ở trong tay.

Phòng khách năm cái nam nhân, đại vị trí bị duy nhất ăn mặc thường phục nam nhân cấp chiếm, mặt khác bốn cái đều phân ngồi ở hắn hai bên, Triệu tư đồng đang ở cho bọn hắn châm trà, cho dù là ngồi, bọn họ khí thế như cũ bức người, ánh mắt sắc bén.

Triệu tư đồng cái trán đổ mồ hôi, gan run sợ run.

Thấy Tô Giản tới, nàng như là tìm được cứu tinh, vội vàng hô: “Tô tỷ.”

Năm cái nam nhân đồng thời xem ra, thường phục nam nhân vừa thấy Tô Giản, khí thế giống như một giây đồng hồ tiết đến sạch sẽ, đừng nói bọn họ bốn cái nam nhân phát hiện, Tô Giản cũng lập tức phát hiện, nàng trong lòng bất ổn, nhiều xem hắn hai mắt, lại phát hiện, nàng cũng không nhận thức hắn, nàng đối Triệu tư đồng nói:” Ngươi đi ra ngoài đi.”

“Tốt tốt.” Triệu tư đồng như trút được gánh nặng, vội vàng sát tay đi ra ngoài.

Thường phục nam nhân nhìn nàng một hồi, ánh mắt liền dịch khai.

Tô Giản đi qua đi, kéo ra Triệu tư đồng mới vừa rồi ngồi ghế dựa, trước mặt trà cụ mạo hiểm nhiệt khí, phòng khách một mảnh an tĩnh, Tô Giản xoay người, cầm lấy năm bổn tuyên truyền sách, nhất nhất đưa cho bọn họ.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 5 chương 5

Tam chiếc xe phía trước phía sau chạy ở đường cái thượng, màn đêm dâng lên, bóng cây mang theo đèn tuyến ở cửa sổ xe thượng xẹt qua, cũng ở Tô Giản trên mặt cắt ra một đạo bóng ma.

Bí thư ở phía trước lái xe, hậu tòa chính là nàng cùng Chu Khải.

Nam nhân ngồi đến ổn, thường thường mà tiếp cái điện thoại, ngẫu nhiên cúi đầu cười khẽ, chỉnh tề cổ tay áo, khớp xương rõ ràng đầu ngón tay vỗ một lần hai lần.

Di động đặt ở bên cạnh người, hắn nhìn nàng vẫn luôn bị quang ảnh lướt qua mặt, lại cười nói: “Không cần khẩn trương.”

Tô Giản nắm thật chặt bọc nhỏ, nghiêng đi mặt xem hắn.

Hắn cười nói: “Chính là ăn bữa cơm mà thôi, sẽ không bắt ngươi thế nào, Triệu Hiểu Chi thường thường cùng hộ khách ra tới ăn cơm, ngươi về sau cơ hội chỉ nhiều không ít.”

Tô Giản chớp hạ đôi mắt, hắn mặt vẫn luôn ở bóng ma, bên kia đèn đường tựa hồ là hỏng rồi, mặt mày phong lưu ở bóng ma không ít ngược lại càng nhiều, nàng há miệng thở dốc, cuối cùng, không hỏi.... Ngươi là cố ý sao?

Nàng gật đầu: “Ân.”

Hắn lại là nhẹ nhàng cười, nói: “Nếu đều ra tới, người là muốn hướng lên trên bò, marketing bộ thực mau sẽ có tân nhân sự biến động, hảo hảo tranh thủ.”

“Là.” Xem qua nàng lý lịch sơ lược, phỏng chừng hắn cũng hiểu biết nàng một ít quá vãng.

Mới nói ra này phiên lời nói, nàng có chút cay chát, trong đầu lộn xộn ý niệm lúc này thanh minh rất nhiều.

Triệu Hiểu Chi nghiệp vụ năng lực cường.

Tiền thưởng cùng trích phần trăm nước lên thì thuyền lên, tuổi còn trẻ ở Lê Thành mua một bộ 60 mét vuông phòng ở.

Nàng tuy chỉ tới một cái nguyệt, nhưng bọn hắn tiền lương ở giữa tháng thời điểm đã phát, nàng vừa lúc

hiểu biết một chút, nỗ lực, là có thể có thu hoạch.

Này một tháng qua, nàng nỗ lực thích ứng công tác, cũng ở học quy hoạch chính mình nhân sinh.

Trước nửa đời hủy ở Triệu đông tuấn trong tay.

Tuổi già nàng đến nắm chắc hảo.

Xe hành đến tửu lầu, xuống xe sau, ban đầu tam chiếc xe chỉ còn lại có hai chiếc, nhân số cũng từ chín người giáng đến bốn cái, Tô Giản là nữ nhân duy nhất, vẫn là một người nhu nhược mỹ nhân.

Tuy rằng ở trong xe chuẩn bị tâm lý thật tốt, nhưng đối mặt Lưu Đội, nàng da đầu vẫn là một trận tê dại, tận lực hướng Chu Khải phía sau dịch.

Chu Khải dư quang nhẹ quét, đôi mắt buông xuống, mang cười.

Tiến thang máy, một bóng hình, đem nàng hơi một chắn, chắn đi Lưu Đội kia ánh mắt.

Tô Giản nhìn bên cạnh người bóng dáng, nam nhân đầu ngón tay ngả ngớn, lý cổ áo.

Theo bản năng mà liền nghĩ đến, nữ công nhân vô số không ở đàm luận Đại lão bản, chính là hắn, quan ở hắn trên người, chính là phong lưu hai chữ.

Ghế lô không lớn, cổ điển tinh xảo.

Bốn người ngồi xuống, Chu Khải cố ý vô tình mà, làm nàng ngồi ở bên tay trái, hắn bên tay phải, là xương lập, xương lập bên tay phải, là Lưu Đội.

Đối mặt Lưu Đội tầm mắt, nàng rũ xuống đôi mắt, xương lập cười vui cởi mở, vỗ Lưu Đội bả vai nói: “Gần một năm a, cũng chưa cơ hội ước ngươi ra tới, ngươi nói ngươi đến lúc này, liền thẳng đảo Long Môn a...”

Lưu Đội đẩy xương lập bất động thanh sắc phóng tới hắn trước mặt chén rượu, nói: “Chúng ta là theo lẽ công bằng làm việc.”

“Đúng không? Ha ha, thật sự công tác chúng ta đương nhiên đến phối hợp, chúng ta chu tổng từ trước đến nay đều là thực dễ nói chuyện, mấy năm nay quan hệ xã hội làm được không kém đi, này phòng cháy vẫn là mỗi ngày tới cửa, làm đột kích kiểm tra, chúng ta trước nay liền không có làm chuyện gì trước chuẩn bị, ngươi xem, lần này lại là không thu hoạch được gì đi?” Xương lập phi chạm vào Lưu Đội chén rượu, giọng nói xuống dốc toàn, lại nói: “Ngày xưa các ngươi này giấy niêm phong khẳng định đến trước dán, hôm nay chúng ta là lấy Tô Giản phúc đi, Tô Giản, ngươi cũng kính Lưu Đội một ly đi.”

Chuyện vừa chuyển, bay thẳng đến Tô Giản mặt tới, Tô Giản sửng sốt hạ, nàng theo bản năng mà nhìn

về phía Chu Khải, Chu Khải loạng choạng chén rượu, chi cằm xem nàng, đôi mắt hàm chứa cổ vũ: “Uống điểm?”

“Ta.....” Nàng cứng còng bối, Chu Khải đầu ngón tay đẩy hạ nàng trước mặt rượu vang đỏ ly, nói: “Hôm nay chúng ta ăn thịt, xứng rượu vang đỏ vừa lúc.”

Xương lập cười ha ha: “Tô Giản đừng thẹn thùng, tới một ly đi.”

Ba người đồng thời đầu tới ánh mắt, nàng chỉ nhìn đến Chu Khải đáy mắt cổ vũ, mênh mang nhiên, lại nghẹn mắt cốc có chân dài, nàng đương nhiên không phải không uống rượu.

Nhưng dĩ vãng đều là ở nhà cùng Triệu đông tuấn uống xoàng.

Tinh tế trắng bệch tay cầm khởi rượu vang đỏ ly, nàng đứng lên, cách nửa trương cái bàn, giơ: “Lưu Đội, ta kính ngươi.”

Vẫn luôn không chịu chạm vào chén rượu Lưu Đội, rốt cuộc cầm lấy trước mặt cái ly, ánh mắt thật sâu mà, cùng nàng chạm vào hạ.

Chén rượu trở về dịch khi, Tô Giản có loại nhân sinh lại bất đồng cảm giác, nàng cũng đốn giác, Chu Khải kêu nàng một khối ra tới ăn cơm, này giữa loanh quanh lòng vòng, theo đối không đơn giản là ăn cơm đơn giản như vậy.

Nàng nhấp rất lớn một ngụm rượu, tầm mắt xuyên thấu qua ly trung quang ảnh, cùng kia khóe môi mỉm cười nam nhân đối thượng, hắn đáy mắt toàn là phong lưu ngả ngớn.

Xương lập giương giọng vỗ tay: “Hảo.”

Tô Giản chịu đựng yết hầu cay độc, hướng bọn họ cười, ngồi xuống gắp đồ ăn.

Chu Khải hơi hơi hướng nàng này tới gần một tấc, tầm mắt lạc nàng chiếc đũa thượng thịt, cười nói: “Hôm nay rượu số độ rất cao, không thể mê rượu.”

Tô Giản nghiêng đầu xem hắn, hắn lông mày nhẹ chọn, tất cả đều là ý cười.

Lời nói là nói như vậy, nhưng kế tiếp, xương lập một khi thỉnh bất động Lưu Đội, liền đem đề tài vòng đến Tô Giản trên người, làm nàng mang theo kính rượu.

Minh bạch bọn họ mục đích, Tô Giản không lại chần chờ, kính liền kính đi.

Đệ tam ly lạc bụng, thủ đoạn bị Lưu Đội bắt lấy, nàng da đầu tê dại, cả người mao lập tức dựng thẳng lên, Lưu Đội đôi mắt mang theo mê mang, hô: “Tinh nhi....”

Kia không phải nàng tên.

Hắn cũng không trông cậy vào nàng trả lời, kêu liền đem người cấp hướng hắn nơi đó túm.

Xương lập nghiêng đầu cùng Chu Khải nói: “Nhưng xem như say.”

Nàng cũng đi theo quay đầu, cùng Chu Khải đối thượng, Chu Khải thong thả ung dung mà buông chén rượu, giơ tay, nhẹ nhàng một bẻ, đem Lưu Đội tay kéo ra, nàng một cái lảo đảo, hắn nhẹ ôm nàng eo, mang về ghế trên.

Này vừa ngồi xuống, nàng cái trán gân liền một cái kính mà nhảy dựng lên, nàng chi cái trán, đôi mắt mang thủy, nhìn Chu Khải thong thả ung dung mà từ Lưu Đội trong miệng lời nói khách sáo.

Xương lập cười ngậm quả nho, một người tiếp một người.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 6 chương 6

Về nhà sau, Tô Giản tắm rửa một cái, tỉnh rượu liền rất nhanh.

Nàng chưa bao giờ biết, chính mình thật đúng là rất có thể uống.

Tin nhắn... Nàng cũng là thu được.

Chu Khải: vừa rồi này đây vì ta không nghĩ đưa ngươi đi vào sao?

Nàng chỉ nhìn thoáng qua, liền buông, không hồi.

Ngày thứ hai buổi sáng.

Nàng mới làm bộ chậm chạp nhìn đến.

Tô Giản: chu tổng buổi sáng tốt lành, tối hôm qua ngủ.

Dời đi đề tài.

Chu Khải chạy bộ trở về, cầm lấy di động vừa thấy, nhẹ nhàng cười, thoát quần áo vào phòng thay đồ.

Rửa mặt sửa sang lại hảo, đổi hảo quần áo, trát tóc, Tô Giản ra cửa, liền nghe tô mộc bên ngoài ríu rít cùng Mạnh Quyên nói chuyện, “Tỷ của ta tối hôm qua thật sự làm một người nam nhân đưa về tới.”

“Trông như thế nào a? Còn hành đi, bất quá ta xem nam nhân kia không phải cái gì người tốt.”

“Xe còn hành nga, Jaguar đâu....”

Tô Giản quát: “Tô mộc!”

Tô mộc nhảy dựng lên, túm xe đạp, cắn bánh quẩy, “Ta đi học, tỷ... Ngươi nhưng đừng bị lừa a, Lê Thành rất nhiều hư nam nhân, đặc biệt là có tiền nam nhân, bọn họ căn bản là không thiếu nữ nhân!”

Rống xong rồi, hắn cưỡi lên xe đạp liền nhanh như chớp mà chạy.

Chỉ có phi dương giáo phục áo khoác ở giữa không trung phiêu đãng.

Cái gì đồng sự.

Hắn xem hai mắt liền biết, nam nhân kia thân phận không đơn giản.

Tô mộc xì một tiếng khinh miệt, bánh quẩy có căn tóc... “Ta thao.”

Tô Giản quay đầu, đối thượng Mạnh Quyên mắt, Mạnh Quyên cúi đầu, cuốn sáng sớm cơm cuốn đưa cho nàng: “Đi làm đi thôi.”

“Mẹ, ngươi đừng nghe tô mộc nói bừa.” Tô Giản tiếp nhận, giải thích nói, Mạnh Quyên gật đầu: “Biết, nhưng ta còn là đến nhắc nhở ngươi, mang hảo đôi mắt xem nam nhân.”

“Nước trong trấn có thể ra Triệu đông tuấn loại này, Lê Thành chỉ nhiều không ít, ta tuy rằng muốn ngươi tìm được một điều kiện tốt, chính là kia cũng chỉ là trông cậy vào mạng ngươi hảo, bình phàm điểm nam nhân cũng là có thể, quan trọng nhất đối với ngươi hảo, thành thật... Ăn tết trở về, đi tìm tam cữu cho ngươi tính tính.”

“Hảo.”

Mạnh Quyên thở dài, nhìn mắt nữ nhi.

Tô Giản dung mạo nhu mỹ, tính cách cũng là, bị dưỡng thành thủy linh linh, kết quả là, nam nhân nói không cần liền không cần, thế nhưng cũng là một chút biện pháp đều không có.

Càng là như vậy, Mạnh Quyên tâm tình càng phức tạp, lại tưởng Tô Giản tìm cái điều kiện tốt, lại sợ nàng lại bị cô phụ.

Mạnh Quyên: “Nói đến cùng, còn không phải chúng ta không bản lĩnh.”

Mới tùy ý người khi dễ.

“Mẹ.”

“Không nói, mau đi làm đi.”

“Ân.”

Tô Giản tắc bữa sáng cuốn, hạ sườn núi.

Trở lại công ty, đều tại đàm luận ngày hôm qua sự tình, trải qua các nàng nói chuyện với nhau, mới biết được, Chu Khải có một cái đối thủ một mất một còn, hai người đấu nhiều năm, ngày gần đây Chu Khải đoạt đi rồi đối phương sáng sớm nhìn trúng hạng mục, đối phương liền đem cân não động đến thần lợi tới, thần lợi là ba vị lão bản cảm tình ràng buộc, là gây dựng sự nghiệp sơ tâm.

Hiện giờ tuy rằng thật thể công nghiệp không bằng quá vãng, thần lợi cũng là từ nhà xưởng chậm rãi

chuyển thành mậu dịch, Lê Thành phát triển làm cho sản phẩm nhu cầu lượng càng ngày càng ít, nhưng khác nhị tam tuyến thành thị lại phô đại lượng đại lý thương, thần lợi tiêu thụ ngạch vẫn luôn đều ở vững bước tăng trưởng, hiện giờ đang ở đả thông Châu Âu nguồn tiêu thụ.

Tất nhiên là không thể xem thường.

Người nọ khẳng định là biết trong đó khúc cong, mới ra ngày hôm qua kia sự tình.

Tô Giản làm việc này công thần, rất nhiều người chú ý nàng.

Chu Hoài Vân lại là sáng sớm tâm tình liền không tốt, lui tới điện thoại không chịu tiếp, đều làm Tô Giản cấp tiếp, có chút vấn đề Tô Giản còn không phải đặc biệt quen thuộc, dò hỏi Chu Hoài Vân.

Nàng nhàn nhạt mà nói: “Ngươi phải học a, hỏi ta làm cái gì? Cái gì đều phải ta đi theo ngươi phía sau, từng cái mà dạy cho ngươi sao?”

Trong giọng nói mang theo hỏa khí, cũng mang theo nhằm vào.

Tô Giản nắm điện thoại, nhìn nàng hai giây, cuối cùng cúi đầu, đối đại lý thương đạo: “Trần tổng, ngài này phê hóa ta còn không có nhìn đến đơn, chờ một lát, ta đi tìm một chút tài vụ.”

Sau treo điện thoại, nàng ra văn phòng.

Chu Hoài Vân nhìn chằm chằm nàng phía sau lưng, mãn nhãn ghen ghét.

Tô Giản lại trở về, Chu Hoài Vân trong tay cầm đơn tử, sắc mặt tễ tươi cười, rất là tự đắc mà nắm điện thoại, cười nói: “Mới tới, không hiểu lắm, trần tổng, kia phiền toái ngươi mau chóng đánh khoản tiến vào, cảm ơn, tốt tốt.... Ân về sau ta tận lực chính mình cùng ngươi giao tiếp, đúng vậy đúng vậy, ta sẽ hảo hảo giáo nàng.”

Tô Giản đứng ở nàng phía sau, nhìn trong tay đơn tử, nhớ tới tài vụ ngữ khí không kiên nhẫn.

Nàng trong lòng cũng có chút bực bội.

Điện thoại cắt đứt, Chu Hoài Vân liếc nhìn nàng một cái: “Như thế nào? Đơn tử đưa trở về cấp tài vụ a, ta không phải đem đơn tử đè ở trong ngăn kéo sao? Ngươi nhiều tìm một hồi sẽ chết a?”

Tô Giản nhéo nhéo đơn tử, bất trí một ngữ mà xoay người, trở về đưa đơn tử.

Qua lại hai tranh, lãng phí nàng một ít thời gian.

Lại lần nữa trở lại văn phòng, Tô Giản không cùng Chu Hoài Vân nói nhiều, hai người từng người làm chính mình sự tình.

Lâm Phương Cầm ở khấu khấu thượng gõ Tô Giản.

Lâm Phương Cầm: thứ bảy cùng đi ngươi muội muội nơi đó?

Tô Giản: này thứ bảy khả năng không có thời gian, ta mẫu thân sinh nhật.

Lâm Phương Cầm: kia hảo, giúp ta thăm hỏi một chút a di.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 7 chương 7

Không biết còn hảo, biết sau có điểm xấu hổ, nhưng ở lập tức, Tô Giản không thể nói đi, Lâm Phương Cầm cấp mặt mũi, nàng đến thừa hạ.

Thái sắc thượng bàn, đều là nửa sống nửa chín, Tô Giản chỉ chọn thục địa ăn.

Lâm Phương Cầm đương khởi lung lay không khí năng thủ, cười kéo ra đề tài, Liêu Thừa nhìn như cũng rất thiếu lời nói, nhìn Tô Giản, cho nàng gắp đồ ăn.

Tô Giản vội vàng cấp đối phương nói cảm ơn, cũng trở về một chiếc đũa đồ ăn cấp đối phương.

Liêu Thừa cười rộ lên.

Lâm Phương Cầm ở một bên, xem đến ấn đường vui mừng, chỉ chớp mắt, thấy một nam nhân kéo tay áo phía sau đi theo vài người từ cái bàn bên xẹt qua, nàng sửng sốt, há mồm liền kêu: “Chu tổng.”

Nghe được “Chu tổng”, Tô Giản bạc đũa chạm vào hạ cái đĩa, vừa nhấc mắt, liền thấy nam nhân đi tới, mặt mày mang cười, hắn buông vãn tay áo ngón tay, đứng thẳng ở bên cạnh bàn, tầm mắt ở ba người trung gian vừa chuyển, cuối cùng dừng ở Lâm Phương Cầm sắc mặt, trầm thấp cười nói: “Nhân sự tổng giám cũng kiêm quản Hồng Nương công tác?”

Lâm Phương Cầm chi cằm, cười đến bất đắc dĩ: “Chu tổng cũng đừng chê cười ta.”

Chu Khải hài hước nói: “Ta cũng độc thân, lâm tổng giám cũng cấp giới thiệu giới thiệu?”

Lâm Phương Cầm cười trả lời: “Ngài còn cần ta giới thiệu?”

“Đương nhiên.....” Chu Khải mắt đuôi một chọn, đảo qua nắm bạc đũa Tô Giản, Tô Giản trong lòng nhảy dựng, vội vàng hô: “Chu tổng.”

Chu Khải cười gật đầu, rút ra một trương danh thiếp, đưa cho Liêu Thừa.

Liêu Thừa cũng vội vàng cùng hắn trao đổi, Chu Khải cười nói: “Tô Giản vừa tới công ty không bao lâu, các ngươi nhưng đừng như vậy vội vã kết hôn a, nàng chính là ta trong mắt khả tạo chi tài.”

Liêu Thừa không dự đoán được hắn sẽ nói như vậy, vội đỏ mặt nói: “Chúng ta... Chúng ta mới vừa nhận thức.”

“Đúng không?” Nam nhân tiếng nói khơi mào, khinh phiêu phiêu, Chu Khải đôi mắt lại lần nữa đảo qua Tô Giản, hơi mang làm càn, Tô Giản trong tay bạc đũa lại là có chút không nắm ổn, đãi nàng suyễn khẩu khí, Chu Khải ném xuống một câu: “Các ngươi chậm ăn, ta đi trước.”

“Đi thong thả a, chu tổng.” Lâm Phương Cầm cười phất tay.

Tô Giản nhìn hắn vào ghế lô, mới dịch khai tầm mắt.

Sau khi ăn xong, ăn điểm tâm ngọt trong lúc.

Lâm Phương Cầm đứng dậy tiếp cái điện thoại, lại trở về, câu lấy Tô Giản bả vai nói: “Ta phải đi về trước, đợi lát nữa làm Liêu Thừa đưa ngươi.”

Tô Giản đột nhiên ngẩng đầu.

Lâm Phương Cầm cười vỗ vỗ nàng bả vai, nói: “Ta cùng hắn nhận thức rất nhiều năm, là người tốt, có hay không cảm giác ở chung qua đi rồi nói sau.”

“Phương cầm.” Tô Giản mới ra khẩu, Lâm Phương Cầm liền đứng dậy cùng Liêu Thừa chào hỏi, phải đi trước.

Liêu Thừa nhìn mắt Tô Giản, dường như có chút ngượng ngùng.

Tô Giản có chút phiền loạn, nghĩ trên đường trở về lại cùng Liêu Thừa nói.

Liêu Thừa không phải cái loại này sẽ nói ngọt lời nói nam nhân, Tô Giản cũng không thế nào chủ động, Lâm Phương Cầm đi rồi, hai người đối diện không nói gì, không khí hơi có chút xấu hổ, Tô Giản liền hắn bộ dáng, cũng chưa thấy thế nào thanh, nhưng Liêu Thừa nhưng thật ra rất để ý nàng, túi da hảo, nhìn thoải mái, làn da một bạch, nam nhân liền càng dung ngo ngoe rục rịch.

Bất quá Liêu Thừa là quân tử, không hướng nhiều chỗ tưởng.

Mắt thấy điểm tâm ngọt ăn đến không sai biệt lắm, hắn vẫy tay mua đơn.

Người phục vụ ôm cơm bài, nói: “Đơn đã mua.”

Liêu Thừa sửng sốt: “Ai mua?”

Người phục vụ mỉm cười: “Chu tổng.”

Liêu Thừa nhớ tới vừa mới danh thiếp.

“Này như thế nào không biết xấu hổ.”

Người phục vụ cười cười, xoay người rời đi.

Liêu Thừa hơi có chút xấu hổ, hắn nhìn về phía Tô Giản, nói: “Các ngươi lão bản đối với các ngươi khá tốt.”

Tô Giản gật đầu: “Là khá tốt.”

Liền không biết như thế nào đáp lại, Liêu Thừa là có chút ảo não, thân cận ăn một bữa cơm, còn làm đối phương lão bản mua đơn, nam nhân mặt mũi có tổn hại, nhịn không được lại nghĩ tới nam nhân kia.....

Không biết đối phương là cố ý, vẫn là vô tình.

Tưởng vãn hồi một chút mặt mũi, Liêu Thừa cười hỏi: “Ngươi còn có cái gì yêu cầu mua sao? Ta bồi ngươi đi?”

Tô Giản ấn di động tiếng chuông, vang lên tới, nàng làm bộ tiếp điện thoại.

Vài giây sau, nàng cười nói: “Ta phải về nhà, hôm nay cũng mua không ít đồ vật, không cần mua.”

Một khi đã như vậy, Liêu Thừa không hảo lại dây dưa, hắn đề qua Tô Giản túi mua hàng, biên ra cửa biên hỏi: “Cuối tuần ta thích leo núi, ngươi đâu?”

Tô Giản dẫn theo bọc nhỏ, thấp giọng nói: “Ở nhà.”

“Ta trừ bỏ leo núi, cũng đều là trạch ở nhà....”

Hai người có một câu không một câu mà nói chuyện phiếm, đi vào lầu một đại môn, lại gặp phải Chu Khải, hắn đang đứng ở cửa, cùng người ta nói lời nói, Liêu Thừa vừa thấy người, tâm tình phức tạp, nhưng vẫn là cùng Chu Khải chào hỏi, cười nói: “Đa tạ chu tổng mời khách.”

Chu Khải đôi mắt dừng ở hắn bên cạnh người Tô Giản, dịch trở về, bắt lấy không bậc lửa yên, cười nói: “Không khách khí, đây là chuẩn bị trở về?”

Liêu Thừa cười nói: “Đúng vậy, đưa Tô Giản về nhà.”

Chu Khải cười như không cười: “Lâm tổng giám đương Hồng Nương bản lĩnh rất thành thạo.”

Liêu Thừa cười gượng.

Tô Giản bài trừ tươi cười, chỉ hô một tiếng chu tổng, liền không hề nói nhiều, thân cận bị lão bản thấy, cảm giác này chỉ biết càng xấu hổ.

May mắn, Liêu Thừa cũng không nghĩ cùng Chu Khải nói nhiều, xách theo túi mua hàng, cúi đầu kêu Tô

Giản, hai người xuống bậc thang, hướng đối diện bãi đỗ xe đi đến.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 8 chương 8

Đảo mắt, lại một tháng qua đi, thời tiết xu nhiệt, công ty đại bộ phận văn phòng đều khai điều hòa, Tô Giản lãnh đến tại đây gian công ty đệ nhất phân tiền lương.

Bên trong còn có 4000 khối tiền thưởng.

Vài chén rượu, đổi thành đỏ rực nhân dân tệ, cảnh đời đổi dời, lúc ấy kia không muốn tâm cảnh, nhìn này một chồng tiền thưởng, toàn tan thành mây khói.

Chu Hoài Vân sắc mặt âm trầm, ném một đại túi đơn đặt hàng đến nàng trong lòng ngực.

“Sửa sang lại một chút, đem ngày phân chia mở ra, mấy ngày nay công ty muốn đổi hệ thống, đến lúc đó đều đến nhân công một chữ một cái chuyển vào đi.” Sau, nàng nhìn mắt Tô Giản trên tay tiền thưởng túi, trầm khuôn mặt đi ra ngoài.

Một cái thời gian thử việc cũng chưa quá tân công nhân, lương tháng cùng nàng không phân cao thấp, nhưng khí.

Như vậy hai tháng qua đi, Tô Giản thấy rõ Chu Hoài Vân tính tình, dẫm cao phủng thấp, ỷ vào hoàng thân quốc thích thân phận, ở công ty chính là con cua, đi ngang, mỗi lần khởi xung đột, Tô Giản đều theo bản năng mà ẩn nhẫn, hơn nữa cũng không ái tranh chấp, mới có thể như thế tường an không có việc gì mà cùng Chu Hoài Vân ở chung lâu như vậy.

Chu Hoài Vân tùy hứng được.

Nàng không thể tùy hứng.

Công ty không xem nàng không kinh nghiệm còn nguyện ý tiếp thu nàng, nàng đã là tương đương cảm kích, hơn nữa có tuổi này, bên ngoài công ty nhận người, đều là 18-26 tuổi tả hữu, viên chức tuổi là càng ngày càng thấp linh hóa.

Nàng một chân bước vào 30 đại quan, tốt nhất là an phận thủ thường.

Mà công tác cũng phong phú nàng.

Qua đi tám năm đần độn, dựa ở Triệu đông tuấn trong khuỷu tay, không biết nhân gian pháo hoa, này một chuyến lật thuyền, nàng mới biết khổ sở.

Mạnh Quyên biết được nàng này lãnh nhiều như vậy tiền lương, vui vẻ vô cùng, vào lúc ban đêm, mẫu tử ba người, đi bên ngoài ăn một đốn, tô mộc ngồi ở nhà hàng buffet, một hơi ăn một đại bàn muối tiêu tôm, Mạnh Quyên gắp đồ ăn cấp Tô Giản, một cái kính gật đầu: “Hảo, hảo, tóm lại sẽ không lại làm người chê cười, đã quên đã quên....”

Đã quên qua đi, mới có thể một lần nữa bắt đầu.

Tô Giản đem tiền cấp Mạnh Quyên.

Mạnh Quyên không muốn, làm nàng lưu trữ: “Ngươi cũng đừng cố công tác, đối tượng vẫn là muốn tìm, ly hôn không sợ, bên ngoài bao nhiêu người từng ly hôn tái giá còn không phải giống nhau gả đến không tồi....”

Tô mộc sách một tiếng: “Tỷ hiện tại không thể tìm, cũng chưa mấy cái hảo nam nhân, tỷ ngươi nỗ lực kiếm tiền, tương lai dưỡng tiểu bạch kiểm được....”

“Nói bừa cái gì!” Mạnh Quyên một chưởng chụp đến tô mộc trên đầu, “Lại nói bừa, tháng này tiêu vặt tiền khấu nửa.....”

Tô mộc kêu rên: “Không cần a, ta không nói được không?”

“Ăn nhiều cơm, ít nói lời nói.” Tô Giản cười kẹp thịt bò phóng tô mộc trong chén, chiếc đũa dục thu hồi, mặt bộ lại là cứng đờ, nàng thẳng tắp mà nhìn Triệu đông tuấn ôm hắn tiểu kiều thê từ cửa chính tiến vào.....

Kia trương củ ấu rõ ràng mặt, trước nay không thay đổi quá, hắn đang muốn nhìn qua, Tô Giản trong tay chiếc đũa rớt ở cái lẩu, theo bản năng mà cúi đầu, đầu ầm ầm ầm mà vang.

Tô mộc theo nàng tầm mắt vừa thấy.

“Thao! Nhân tra!”

“Ngươi ngồi xuống! Ngươi muốn làm gì? Còn chê ngươi tỷ không đủ mất mặt sao?” Mạnh Quyên một phen kéo lấy tô mộc, không cho hắn xúc động, tô mộc nghiến răng nghiến lợi: “Ta phía trước liền nói, thấy hắn một lần đánh hắn một lần....”

“Ngươi câm miệng.”

Tô Giản nhìn mạo hiểm váng dầu chén, bên tai là tô mộc cùng Mạnh Quyên đối thoại.

Nàng cắn chặt răng, ngẩng đầu, nhà hàng buffet người đến người đi, ánh sáng cũng không phải đặc biệt lượng, cửa chính, vẫn như cũ người ra kẻ vào, lại không có Triệu đông tuấn cùng với thân ảnh của nàng.

Tô mộc nói: “Tỷ, hắn thượng lầu hai.”

“Ăn cơm.” Tô Giản mặt vô biểu tình địa đạo.

Đã hơn một năm, ở cái này thành phố lớn nhìn thấy hắn, quá xảo.

Rõ ràng nơi này như vậy đại, còn có thể gặp phải.

Mạnh Quyên đen đủi nói: “Tính không ăn, chiếc đũa cũng chưa, tính tiền đi.”

“Hảo.”

Tô Giản cầm lấy giấy tờ, ba người đi tính tiền, Mạnh Quyên nhìn Tô Giản mua đơn nói: “Phía trước liền nghe nói hắn tới Lê Thành, ai có thể nghĩ đến.... Này liền gặp phải.”

Tô Giản thu biên lai, câu lấy Mạnh Quyên tay, ra nhà ăn, tô mộc vẫn luôn ngo ngoe rục rịch, bị Tô Giản nắm chặt.

Không phải không nháo quá, náo loạn cũng vô dụng, chỉ biết đồ tăng chê cười.

Công ty phía trước nói chơi xuân, rốt cuộc đề thượng nhật trình.

Cho dù lúc này đã là tháng sáu, khốc hạ muốn tới.

Nghe nói là cùng Chu Khải khoa học kỹ thuật công ty cùng nhau, toàn bộ công ty đều có chút xao động, thứ bảy sáng sớm, một chiếc xe buýt chạy đến công ty dưới lầu, Tô Giản rốt cuộc nhìn thấy mặt khác hai cái lão bản, đều là mặt mày trong sáng, diện mạo không lầm nam nhân, nhưng so với Chu Khải, xác thật kém rất nhiều, hai người nói nói cười cười, lưu lại một ít dễ nghe lời nói, liền đánh xe rời đi.

Hiển nhiên là không tính toán cùng đi, nữ công nhân mỗi người tự hiện thần thông, hoa hòe lộng lẫy, giống một đạo phong cảnh tuyến, không giống đi chơi xuân, đảo giống đi đi tú, Chu Hoài Vân cũng ăn mặc lộ vai váy dài, đeo đỉnh đầu mũ, các nàng ở thảo luận, chu tổng hội sẽ không một khối đi chơi xuân, rốt cuộc, là cùng hắn kia gian công ty cùng nhau.

Chu Hoài Vân tâm tình hiển nhiên thực hảo, mang theo chờ mong.

Tô Giản ăn mặc liền đơn giản nhiều, đuổi kịp ban khi giống nhau, Lâm Phương Cầm lôi kéo nàng, ngồi ở trung gian, ghé vào nàng trước mặt, nghe thấy hạ: “Ngươi không xịt nước hoa?”

Tô Giản giơ tay nghe cánh tay, lắc đầu: “Không có.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 9 chương 9

Hai ngày một đêm chơi xuân, Tô Giản vô pháp đi, liền giữa trưa cơm canh, nàng cũng chưa đi ăn, đi trước tắm rửa xoa giặt quần áo sau, nàng mới đi xuống lầu ăn chút cháo.

Hai chiếc xe buýt đã rời đi khách sạn.

Nhà ăn người không nhiều lắm, rải rác, ngoài cửa xe bay vọt qua đi, giơ lên đầy đất tro bụi.

Ăn qua cháo, Tô Giản về phòng, tính toán ngủ hai ba tiếng đồng hồ, lại kêu xe trở về.

Nơi này khoảng cách Lê Thành chỉ cần một giờ tả hữu, đuổi đến hồi.

……

Chơi xuân địa điểm ở chân núi nghỉ phép khu, hai chiếc xe buýt một trước một sau ngừng ở nghỉ phép khu cửa, trong xe công nhân vui cười xuống xe, đột nhiên có người xôn xao lên.

Sôi nổi nhìn nghỉ phép khách sạn cửa.

Màu đen xe hơi bên, nghiêng đầu cùng bí thư nói chuyện nam nhân, bất chính là Chu Khải.

Chu Hoài Vân yếu ớt sắc mặt lập tức tinh thần tỉnh táo.

Hai cái công ty công nhân, hi hi ha ha mà hướng khách sạn đi đến, trong tay kéo hành lý, thẹn thùng liền quang xem, lớn mật một chút mà liền cùng Chu Khải chào hỏi.

Chu Khải cắn yên, đỉnh mày đãng phong lưu, hắn gật gật đầu, trầm thấp tiếng nói nói: “Chơi đến vui vẻ điểm.”

“Cảm ơn chu tổng!” Bọn họ đồng thời cảm tạ, nói xong lại nhìn Chu Khải cười.

Chu Khải thổi ra một vòng khói, nghiêng đầu tiếp tục cùng bí thư nói chuyện.

Công nhân một đám mà ở từ hắn trước mặt đi qua, tiến vào khách sạn, Chu Khải tuy là nói chuyện, đôi mắt lại nhìn này đàn công nhân, người đều đi xong rồi, Tô Giản lại chưa thấy được.

Bí thư vào lúc này di một tiếng.

“Tô Giản như thế nào không có tới?”

Chu Khải đôi mắt híp lại, nói: “Đi hỏi một chút.”

Bí thư lập tức đuổi theo dừng ở cuối cùng Lâm Phương Cầm.

Hai phút sau, bí thư trở lại cửa, thấp giọng nói: “Nàng say xe, còn ở trung thái khách sạn nghỉ ngơi, phỏng chừng không theo tới nơi này, tỉnh trực tiếp hồi Lê Thành.”

Chu Khải thưởng thức yên, muốn cắn không cắn, lười biếng nói: “Ân.”

……

Tô Giản không nghĩ tới, lại lần nữa tỉnh lại, bên ngoài mưa to tầm tã, thiên âm đến mau áp đến mặt đất, vừa thấy thời gian, nàng thế nhưng ngủ ba cái giờ.

Phòng này khai chính là điểm thời gian phòng, chỉ có hai cái giờ, đều ngủ qua.

Lay hành lý, Tô Giản vội vàng xuống lầu.

Bên ngoài mưa rền gió dữ, trong đại sảnh tụ tập không ít du khách, Tô Giản đi bổ giao tiền, cấp trong nhà gửi điện trả lời lời nói, nói chính mình hiện tại hồi, liền cúi đầu khai phần mềm, kêu taxi.

Tiếng mưa rơi tiếng sấm tất cả tại cùng nhau, ầm ầm ầm, khách sạn đại sảnh người chỉ có tiến không có ra, Tô Giản nhìn thời tiết này, lại xem xoay chuyển thong thả phần mềm, phảng phất đặt mình trong với trong thiên địa nhất trống không vị trí tựa, gió thổi tiến vào, giơ lên nàng làn váy.....

Lê Thành tổng trời mưa.

Mùa mưa quá nhiều.

Rốt cuộc có trở về thành sĩ tiếp đơn, Tô Giản tùng một hơi, kéo hành lý, đứng ở cửa, chờ.

Phong hô hô mà vang, thổi tóc rối ti, nước mưa theo phong phiêu tiến vào, đánh vào Tô Giản trên mặt, nàng mơ màng sắp ngủ một ngày tinh thần nhưng thật ra hảo rất nhiều.

Một chiếc màu đen xe hơi tại đây trong mưa to ngừng ở cửa, xe dừng lại sau, nước mưa xoát xoát xoát mà từ xe đỉnh đi xuống rót.

Đứng ở cửa người đều nhìn này xe, nghĩ người trong xe nên như thế nào ra tới.

Phong một cái tăng sức mạnh, nước mưa lạch cạch, vang đến lớn hơn nữa, cửa xe liền tại đây nước mưa trung mở ra, một phen màu đen dù căng ra, thân hình đĩnh bạt nam nhân từ trong xe xuống dưới, cầm ô

đi bước một trên mặt đất bậc thang, nước mưa mang phong hướng hắn trên người cuồng tứ, hắn trấn định tự nhiên, đi đến dưới mái hiên, dù hơi hơi dịch khai.

Tô Giản đôi mắt trợn to, tâm lậu nhảy một phen.

Chu Khải đi vào nàng trước mặt, tiếng nói thấp thấp: “Thân thể hảo điểm không?”

Tô Giản ngơ ngác: “Hảo điểm.”

Phía sau tất tất hai tiếng, nàng kêu sĩ tới, Tô Giản cúi đầu xem di động, nàng nói: “Chu.....”

“Hủy bỏ.” Trầm thấp tiếng nói lên đỉnh đầu vang lên.

Tô Giản giương mắt, Chu Khải đôi mắt mang cười, điểm hạ nàng màn hình di động: “Hủy bỏ đi, ta cố ý lại đây tiếp ngươi.”

Hắn đem “Cố ý” hai chữ cắn trọng.

Tô Giản càng lăng, tim đập không giảm phản nhanh hơn, cùng tiếng gió dung ở bên nhau, hắn giật nhẹ cổ áo, nói: “Vào đi thôi, một chốc một lát đi không được, ăn trước cái cơm chiều, đuổi đến trở về.”

Dứt lời, cũng không đợi nàng, người tiên tiến môn, hợp nhau ô che bọt nước đi xuống nhỏ giọt, một chuỗi một chuỗi rơi trên mặt đất thượng.

Nàng tại chỗ ngây người một hồi, mới đuổi kịp.

Trong đại sảnh đều là người, khách sạn giám đốc ra tới, cười nghênh đón hắn, hắn cất bước phía trước, mỉm cười liếc nhìn nàng một cái, nàng xách theo hành lý, không hé răng, đi theo hắn tiến ghế lô.

Sĩ hủy bỏ, mưa sa gió giật xa lạ mà.

Nàng cũng chỉ có thể đi theo hắn.

Tặng người vào cửa, giám đốc liền đi xuống.

Trên bàn bãi một quyển dày nặng cơm bài.

Chu Khải tùy ý mà phiên phiên, màu đen quần dài có một chút dính ướt, hắn chỉ chớp mắt, xem nàng đứng ở cửa, cười khẽ: “Trạm nơi đó làm gì?”

Ghế lô cực đại, chỉ có bọn họ hai người, Tô Giản bị hắn vừa thấy, sai mở mắt thần, đem hành lý đẩy đến một bên, đi qua đi, hắn đã ngồi xuống, di động vang lên, hắn cầm lấy tới, thon dài ngón tay điểm mặt bàn... Trầm thấp nói: “Gặp gỡ mưa to, vây ở trung thái khách sạn, tối nay, 10 giờ tả hữu hắn là có thể tới,

đem người lưu trữ...”

Thân mình sau này dựa, hắn đôi mắt dừng ở Tô Giản trên mặt.

Tô Giản chính lật xem di động, nghe được hắn nói, tay lại một đốn.

Nam nhân nói, thật thật giả giả, cho là không thể nghe toàn.

Ngực nhảy lên cũng hoãn lại tới, nàng hơi có chút tự giễu.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 10 chương 10

Buổi chiều đột nhiên một hồi mưa to, công ty an bài leo núi hành trình chỉ có thể hủy bỏ, ở nghỉ phép khách sạn tự hành giải trí.

Chu Hoài Vân tắm xong, đổi thân quần áo, xuống lầu, khắp nơi lắc lư, tìm một vòng, không tìm được Chu Khải thân ảnh, sau bị người kéo đi cờ bài thất.

Vừa lúc cùng Lâm Phương Cầm mặt đối mặt ngồi, Chu Hoài Vân rõ ràng thất thần, tả hữu ngẩng cổ xem.

Triệu Hiểu Chi cười đáp nàng bả vai: “Chu tỷ tỷ, ngươi đang tìm cái gì?”

Chu Hoài Vân nhìn chỉ có các nàng mấy cái, không chút để ý mà làm bộ không quá để ý hỏi: “Chu tổng đâu? Không gặp người.”

Triệu Hiểu Chi ái muội cười, nói: “Chu tỷ tỷ thật sự thực nhớ thương tỷ phu đâu....”

Ai đều biết Chu Khải không kết hôn, cái này tỷ là cái nào tỷ, thật đúng là nói không rõ, bất quá cô em vợ cùng tỷ phu chi gian quan hệ, đảo thật sự rất lệnh người suy nghĩ sâu xa.

Chu Hoài Vân lòng Tư Mã Chiêu người qua đường đều biết.

Chu Hoài Vân ngực nóng lên, làm bộ không thèm để ý: “Này đều đã lâu không nói với hắn thượng một câu.”

Triệu Hiểu Chi nhéo bài cười: “Đúng không....” Còn tuổi nhỏ nàng, phảng phất tình trường tay già đời, nàng tiếp tục nói: “Chu tổng đi tiếp ngươi bộ môn cái kia Tô Giản.”

“Cái gì?” Chu Hoài Vân tiếng nói cất cao, không dám tin tưởng.

Triệu Hiểu Chi thấy thế, run bả vai cười rộ lên.

Lâm Phương Cầm ném bài, nhìn mắt sắc mặt khó coi Chu Hoài Vân, nghĩ đến hôm nay xuống xe, Chu Hoài Vân đẩy Tô Giản kia một chút, liền biết nàng đối Tô Giản vẫn luôn bất mãn, bất quá mọi người đều thói quen, Chu Hoài Vân đối nàng nhất quán cộng sự đều không quá hữu hảo, nàng quát một tiếng cỏ cây: “Đừng nói chuyện lung tung, chu luôn là lâm thời có việc rời đi, thấy một cái bằng hữu.”

Triệu Hiểu Chi bĩu môi.

Chu Hoài Vân nhìn Lâm Phương Cầm: “Hắn đột nhiên có việc đi rồi? Ngươi như thế nào biết?”

Lâm Phương Cầm phiên cái xem thường: “Kim bí thư nói.”

“Nga.”

Chu Hoài Vân buông tâm, chuyên tâm sờ bài.

Nhưng hồi trình ngày ấy.

Chu Hoài Vân nhìn thấy Chu Khải kia đem hắc dù, giám đốc đuổi theo ra tới, nói: “Chu tổng ngày ấy quên lấy đi, ta phơi khô liền nghĩ các ngươi trở về còn tới bên này ăn cơm trưa, liền cấp lưu trữ.”

Chu Hoài Vân nhéo dù, mặt nặng nề.

Lâm Phương Cầm nhìn dù, như suy tư gì.

……

Hai ngày qua đi.

Đúng là thứ hai, Tô Giản đi làm, tiến văn phòng, Chu Hoài Vân trầm khuôn mặt xem nàng, Tô Giản nhớ tới ngày đó nàng say xe, nhổ ra những cái đó dơ bẩn vật, là cá nhân đều khó tiếp thu, nàng có thể lý giải, trở lại chính mình trên chỗ ngồi ngồi xuống, khai máy tính.

“Bang —” một quyển thật dày sổ sách ném tới trước mặt, nàng sửng sốt, Chu Hoài Vân lạnh tiếng nói nói: “Sổ sách một lần nữa tính.”

Tô Giản nhìn thoáng qua: “Ta thượng chu tính qua.”

Chu Hoài Vân phiên cái xem thường: “Một lần nữa tính liền một lần nữa tính, thượng chu tính qua liền sẽ không tính sai sao?”

Màu trắng sổ sách phía dưới, còn có nàng ký tên, hạch toán ngày cùng tên đều viết đến ngay ngắn, tài vụ màu đỏ bút đầu đều đánh câu.

“Tài vụ đều....” Nàng còn tưởng nói, Chu Hoài Vân liền đem điện thoại dịch đến nàng phía trước, tổng cộng ba cái, nói: “Khoảng thời gian trước ta xin nghỉ thời điểm, ngươi cơ hồ là một ngày cho ta đánh vài cái điện thoại dò hỏi cái này cái kia, còn có chút đơn đều là ta giúp ngươi xử lý, ngươi thời gian thử việc mau qua, chính mình lại không bổn sự này chúng ta liền lại nhận người, đại lý thương mỗi lần đặt hàng số lượng đều như vậy khổng lồ, liền này đó tiểu đơn ngươi đều trị không được, về sau đại lý thương đơn ta

nào dám cho ngươi, còn có đây là thượng chu làm bảng biểu, chính ngươi nhìn nhìn lại, số lượng đều sai rồi....”

Không đợi nàng nói chuyện, Chu Hoài Vân liên tiếp ném vài cái công tác lại đây, Tô Giản cả người đều mông.

Hai người phía trước là phân công hợp tác, Chu Hoài Vân trong tay đại đơn đều là lấy trích phần trăm, nàng hiện giờ đem này đó đơn cho nàng xử lý, chính là nàng cũng không có lấy trích phần trăm a, thần lợi tân công nhân ít nhất muốn sáu tháng sau mới có thể tham dự trích phần trăm chế độ.

“Này đó đều là ngươi....” Nàng còn tưởng giãy giụa.

Chu Hoài Vân lạnh lùng mà hỏi lại: “Ngươi còn muốn làm sao?”

Tô Giản tức khắc câm miệng.

Tưởng.

Như thế nào không nghĩ.

Triệu Hiểu Chi lấy trích phần trăm, liền cũng đủ nàng đỏ mắt, nàng mau chịu đựng thời gian thử việc.

Chu Hoài Vân cười lạnh: “Không nghĩ làm nói thẳng.”

Không hề sợ hãi ngữ khí, còn không phải là bởi vì nàng là hoàng thân quốc thích, chính là lão bản cô em vợ sao.

Tô Giản không khỏi phát lên một cổ hận, nàng cắn chặt răng, cầm lấy sổ sách, cúi đầu bắt đầu tính, tam bộ điện thoại cũng ở ngay lúc này, một đám mà vang lên.

Nàng luống cuống tay chân bắt đầu tiếp điện thoại, trong tay bút không ngừng, nhớ xong cái này nhớ cái kia, khuỷu tay còn đè nặng một quyển tính đến một nửa sổ sách.

“Ngượng ngùng, ngài lặp lại lần nữa có thể chứ?”

“Xin hỏi ngài vừa mới là nói muốn tham gia lần này hoạt động sao? Đúng vậy, tốt....” Tô Giản hận không thể phân sức ra nhiều hai người tới, một hồi xuống dưới, chóng mặt nhức đầu, ngực lại ngạnh một hơi, không chịu tá, Chu Hoài Vân nhàn nhàn mà ở trên chỗ ngồi uống trà nói chuyện phiếm, duỗi tay giúp tiếp cái điện thoại đều không có.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 11 chương 11

Cùng ngày về đến nhà, Tô Giản không có sức lực, không dám làm Mạnh Quyên biết, ăn cơm xong, một người tránh ở trong ổ chăn, thở phì phò, phát ngốc. Lại nghĩ tới năm trước vừa ly hôn kia hội, kia sẽ khóc đến lợi hại hơn, nhật tử tối tăm, suy sút, liền kém lấy thanh đao chấm dứt chính mình.

Thật vất vả cố nhịn qua, thật vất vả có một phần công tác, như vậy lại không có.

Lúc này nàng đảo có chút hối hận, vì cái gì cùng Chu Hoài Vân đối nghịch, miệng như vậy bổn, vì cái gì không hơi chút lấy lòng hạ nàng, một cái văn phòng, quan hệ chuẩn bị cho tốt điểm mới đúng.

Nhưng Chu Hoài Vân đối nàng chán ghét, tới cũng là không thể hiểu được, ỷ vào thân phận, từ nàng tiến văn phòng, liền không thật đối nàng hảo ngôn quá.

Địa vị thứ này, thật sự so cái gì cũng tốt.

Nửa đêm, Tô Giản bò dậy, lặng lẽ mở ra máy tính, một lần nữa sửa sang lại một phần lý lịch sơ lược, tìm được vài cái xí nghiệp hòm thư, đem lý lịch sơ lược đầu qua đi.

Cho dù này đó xí nghiệp giữa, phía trước cự tuyệt quá nàng.

Gửi đi xong, nàng ngơ ngác mà ngồi, nhìn lập loè màn ảnh.

Kỳ thật hiện tại không phải nhất tao, sẽ không so vừa ly hôn kia sẽ càng tao.

Tuy rằng làm tốt tâm lý xây dựng, ngày thứ hai lại đi đi làm, nhìn thấy tên kia mới tới nữ hài cùng Chu Hoài Vân nói nói cười cười, Tô Giản phảng phất là một cái khác thế giới người dường như, không hợp nhau, nàng tâm tình thiếu chút nữa lại lần nữa hỏng mất, Chu Hoài Vân làm như cố ý phải làm cho nàng xem giống nhau, đối mới tới nữ hài, hảo đến hai người một khối đính cơm một khối đi toilet, nữ hài không hiểu vấn đề, Tô Giản không kịp trả lời, Chu Hoài Vân liền thế nàng trả lời, hai người thường ở nghỉ ngơi khi cười ha ha.

Tô Giản xoa không có ngủ tốt đôi mắt, chết lặng mà nhìn chằm chằm màn ảnh.

Nàng không biết nàng tại đây công ty đến nào một ngày.

Chờ đợi nhật tử là dày vò, đầu đi ra ngoài lý lịch sơ lược vẫn luôn không hồi phục, Chu Khải cùng mặt khác hai vị lão bản cũng không có tới công ty, tiêu thụ bộ giám đốc tới là trở về quá một lần, nhưng hắn đối

nữ viên chức nhiều ít cũng chưa quá để ý....

Tô Giản mặt hắn đều nhận không rõ.

Mới tới nữ hài đại học khi học đồ vật nhiều, rất nhiều kỹ năng lập tức liền có tác dụng, làm bảng biểu cùng PPT phương diện cũng có chính mình một bộ, học lên so Tô Giản mau.

Thực mau, Chu Hoài Vân làm Tô Giản đem vị trí cấp nữ hài kia.

Nàng rời khỏi tới, ngồi ở một bên phô trợ.

Cho dù không có nói làm nàng đi, công ty những người khác lén cũng ở thảo luận.

Thời gian một ngày một ngày qua đi, Tô Giản ba tháng thời gian thử việc tới rồi, nguyệt đầu, công ty muốn khai một cái hội nghị thường kỳ, Tô Giản đem chính mình trở thành đã từ chức người, cầm ký sự bổn, đi ở Chu Hoài Vân mặt sau, tiến vào phòng họp.

Lần này hội nghị thường kỳ, Tô Giản như cũ ngồi ở cuối cùng một cái chỗ ngồi, trừ bỏ vận chuyển hàng hóa công, những người khác đều tham gia.

Chỉ là ngồi xuống không bao lâu, hội nghị vẫn luôn không bắt đầu, chủ trì hội nghị tiêu thụ bộ giám đốc, chạy ra chạy vào, một đám người cũng ngơ ngác mà ngồi chờ.

Chỉ chốc lát, Chu Khải ngậm thuốc lá đi vào phòng họp, đi hai bước hắn cười khẽ, lại đi ra ngoài....

Lại trở về, trong tay không yên, tay áo cũng vãn lên, sâu thẳm đôi mắt nhìn mắt Tô Giản, Tô Giản tâm như nước lặng, khinh phiêu phiêu dịch khai tầm mắt.

Trong lòng lại dâng lên một cổ nan kham tư vị, không biết nên hướng ai đi nói, nghẹn khuất.

Chu Khải gần nhất.

Trong phòng hội nghị lập tức tới sức sống dường như.

Bên tay phải Chu Hoài Vân lập tức ngồi thẳng thân mình, trì lân cuối cùng an phận xuống dưới, trạm thượng bục giảng, cùng thường lui tới như vậy, chủ trì hội nghị thường kỳ.

Hắn ở trên đài nói giỡn: “Không thể tưởng được đi? Lại là chu tổng tới cấp chúng ta mở họp, nói vậy các cô nương trong lòng đều vô cùng ngọt đi?”

Dưới đài lập tức có tiếng cười.

Bị trêu chọc Chu Khải lười biếng mà tựa lưng vào ghế ngồi, khớp xương rõ ràng ngón tay chi cằm, cực

hạn phong lưu, cảnh cáo tựa mà nhìn trì lân liếc mắt một cái.

Mặt khác nữ viên chức thấy hắn như vậy, ngực kinh hoàng.

Tiêu thụ bộ giám đốc ở công ty gây dựng sự nghiệp lúc đầu liền ở, cùng Chu Khải còn có mặt khác hai vị lão bản đều rất quen thuộc, lén đều là thường một khối uống rượu ăn cơm, hắn tiếp thu đến cảnh cáo, không đương một chuyện, tiếp tục cười nói: “Hôm nay chu tổng xuất hiện ở chỗ này, còn có một việc....” Hắn cố ý tạm dừng hạ.

“Hắn muốn từ chúng ta thần lợi, mang đi một người ưu tú nghiệp vụ viên.”

Phòng họp một chút ồ lên.

Đi khải thịnh khoa học kỹ thuật, tương đương với thăng chức tăng lương.

Sôi nổi suy đoán, ngươi xem ta xem ngươi, một ít biết nội tình, lặng yên mà chỉ tới chỉ đi.

Này hết thảy, đều cùng Tô Giản không quan hệ, nàng không hợp nhau tựa mà ngồi ở ghế trên, tay vẫn luôn ở ấn bút tâm, đạn tới đạn đi, trì lân hô lên Triệu Hiểu Chi tên khi.

Đại gia vẻ mặt bừng tỉnh, đúng vậy, trừ bỏ nàng còn có ai có năng lực này a....

Thần lợi lại phát triển cũng cứ như vậy, nhưng khải thịnh bất đồng, khải thịnh lộ còn lâu dài đâu.

Nhưng hâm mộ người cũng nhiều, Triệu Hiểu Chi mang theo tự tin, một thân giỏi giang, nàng tuổi ở chỗ này, xem như nhỏ nhất kia một đợt, nàng phủng bản thảo lên đài, tươi cười sáng lạn, chống đỡ ở trên mặt bàn.... Đôi mắt mang theo dã tâm.

Tô Giản liếc nhìn nàng một cái, phảng phất bị năng đến.

Mười phút tả hữu diễn thuyết xong, Triệu Hiểu Chi phi thường lớn mật mà thổi một cái hôn gió cấp Chu Khải, khiến cho đại gia tiếng thét chói tai, Chu Khải cười khẽ, xua tay: “Hôn gió đừng hạt cấp a.”

Mọi người ồn ào cười to.

Chu Hoài Vân nhẹ nhàng hừ lạnh: “Có gì đặc biệt hơn người!”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 12 chương 12

Lý Thành hạo bị đánh gãy, sửng sốt, theo bản năng nói: “Công ty chính chiêu bí thư trợ lý, một nước trong trấn tới nữ nhân, lớn lên rất trắng nõn, ta...”

Chu Khải nhướng mày: “Nga? Nàng đầu ngươi lý lịch sơ lược?”

Lý Thành hạo không rõ nguyên do, nhưng thành thật trả lời: “Đầu, chu tổng, ngài nhận thức?”

Chu Khải thưởng thức thuốc lá, đôi mắt nhàn nhạt: “Lý lịch sơ lược ta nhìn xem?”

Lý Thành hạo lập tức cắt đứt, điểm tiến hòm thư, đem lý lịch sơ lược nói ra, đưa cho Chu Khải, Chu Khải đi xuống phủi đi, chân dài giao điệp, xem đến nghiêm túc, nửa ngày sau, hắn cười nhẹ một tiếng, di động đệ còn cấp Lý Thành hạo, nói: “Lý tổng, ngươi cho nàng gọi điện thoại, nói trúng tuyển nàng, nhìn xem?”

Lý Thành hạo theo bản năng hỏi lại: “Thật lục vẫn là giả?”

Chu Khải cười như không cười, không ứng, Lý Thành hạo sách cười một tiếng, cầm Tô Giản điện thoại, bát đánh qua đi.

Hắn phóng loa phát thanh, bài trên bàn mặt khác hai cái cũng không tâm chạm vào bài, mặt mang hứng thú mà nhìn, điện thoại thực mau chuyển được, Tô Giản nhu nhu tiếng nói từ kia đầu truyền đến: “Uy?”

Cách kim loại điện lưu, nữ nhân tiếng nói bị hòa tan, lại có vẻ càng tốt nghe, nhu đến cào tâm, Lý Thành hạo hô hấp một đốn, xem mắt Chu Khải, nghĩ thầm khó trách....

Chu Khải cười ý bảo, Lý Thành hạo khụ một tiếng: “Tô tiểu thư, ta là lăng thịnh mậu dịch công ty, ta nhìn đến ngươi lý lịch sơ lược, cảm thấy ngươi thực phù hợp chúng ta công ty yêu cầu, ngày mai có thời gian lại đây phỏng vấn sao?”

Nữ nhân tựa hồ ngây ngẩn cả người, nửa ngày sau, nàng thấp giọng hỏi nói: “Vài giờ?”

Lý Thành hạo nhướng mày, lại theo bản năng mà nhìn về phía Chu Khải, Chu Khải lại bậc lửa yên, cắn ở khóe môi, cười như không cười, Lý Thành hạo tiếp tục đi xuống nói: “9 giờ.”

Nữ nhân ứng lời nói: “Tốt.”

Trong lúc nhất thời, ghế lô trầm mặc, đều nhìn Chu Khải, chờ hắn tiếp theo cái chỉ thị.

Chu Khải cười cười, dịch quá Lý Thành hạo di động, hơi thấp đầu: “Nửa đêm, nhận được điện thoại làm ngươi phỏng vấn, liền hỏi nhiều hai câu đều không có, ngươi là thật sự tưởng rời đi thần lợi?”

……

Tô Giản như thế nào cũng sẽ không nghĩ đến, đầu đi ra ngoài lý lịch sơ lược sẽ có tiếng vọng, này lệnh nàng tìm về một chút lòng tự tin, nhất thời cũng không chú ý tới lúc này mau buổi tối 10 giờ rưỡi, mà chờ hồi phục đối phương nói, chính châm chước quải điện thoại khi, kia đầu lại xuất hiện một đạo nàng như thế nào cũng không thể tưởng được tiếng nói.

Nàng sửng sốt.

Chu Khải?

Chu Khải cười nhẹ một tiếng, không đợi nàng hồi, treo điện thoại.

Đô đô đô thanh âm truyền đến, Tô Giản mới hậu tri hậu giác mà phản ứng lại đây, nàng tại chức trong lúc hướng nhà khác công ty đầu lý lịch sơ lược, bị nhà mình lão bản phát hiện.

Kia tiếng cười xuyên thấu qua microphone, mang theo một chút phúng ý, ở bên tai không ngừng tiếng vọng, thật lâu chưa từng tan đi.

Nàng vốn là có thể cự tuyệt, nhưng này hơn một tháng tới, ở công ty cái kia hoàn cảnh, không đường thối lui, tiền đồ mênh mang, nàng mới có thể ứng đối phương nói, tỏ vẻ ngày hôm sau đi phỏng vấn một chút, cấp chính mình ở lâu một cái cơ hội, ai biết này thế nhưng là Chu Khải bộ, nghĩ đến đây, Tô Giản trong lòng lại bực lên.

Một suốt đêm không ngủ hảo, đầu nặng chân nhẹ, Tô Giản ở xe buýt thượng ngồi yên, miên man suy nghĩ, nếu là Chu Khải đem nàng khai, vậy khai đi.

Nhiên, tiến công ty sau, tiêu thụ bộ liền khai sớm sẽ, bảy tám cái nghiệp vụ viên ngồi ở trong phòng hội nghị, Tô Giản lần đầu tiên tham gia chỉ có nghiệp vụ viên hội nghị, công ty nghiệp vụ viên chia làm tuyến thượng cùng tuyến hạ, ranh giới rõ ràng, tiêu thụ khu vực quy hoạch minh xác, từng người phụ trách, tuyến hạ nghiệp vụ viên phụ trách cửa hàng bán sỉ, tuyến thượng nghiệp vụ viên phụ trách nhà xưởng cùng với tam tuyến ngoại thành thị cùng với ngoại quốc hộ khách.

Nhìn như tuyến hạ nghiệp vụ viên công trạng biểu cảm động, trên thực tế chân chính đầu to đều tại tuyến thượng, Internet không dung khinh thường.

Tô Giản cái kia vị trí mới lệnh người đỏ mắt.

Mở họp khi, rất nhiều người nhìn chằm chằm Tô Giản, Tô Giản quang làm bút ký đều vội đến không được, nghiêm túc bộ dáng giống học sinh tiểu học, ăn lân lúc này mới chân chính nhìn thẳng vào Tô Giản.

Quá thành thật, có thể làm tốt công tác này sao?

Ấn hắn cái nhìn tới nói, Tô Giản tính cách tại hậu cần bộ là tốt nhất.

Triệu Hiểu Chi còn không có rời đi thần lợi, nàng cúi đầu cùng Tô Giản kề tai nói nhỏ: “Trừ bỏ cái kia tân tiến ngươi cùng nàng ngẫu nhiên tâm sự liền hảo, những người khác ngươi liền ít đi cùng bọn họ nói lời nói, đều là ăn thịt người không nhả xương, còn có công ty không cho ăn hoa hồng, ngươi điểm này nhưng đến nhớ rõ, tiểu tâm người cho ngươi hạ bộ.”

“Tốt.” Tô Giản cảm kích.

Triệu Hiểu Chi ha hả cười: “Tỷ tỷ, ngươi thật sự 30 tuổi sao?”

Thuần đến cùng giấy dường như.

Tô Giản nhấp môi cười cười, có chút cảm thấy thẹn.

Trong lúc trì lân làm Tô Giản làm tự giới thiệu, Tô Giản đứng lên, nhìn mỗi người đôi mắt mang theo xem kỹ nghiệp vụ viên, nhu nhu mà giới thiệu khởi chính mình.

Nam tính nghiệp vụ viên cười nhạo một tiếng, đầy mặt ái muội nói: “Khó trách đề ngươi đi lên....”

Tô Giản nghe được bọn họ này phiên nói, lại nghĩ tới Triệu Hiểu Chi hôm qua lời nói, cả người không được tự nhiên, trước kia chỉ nhìn đến Triệu Hiểu Chi ở cái này chức vị thượng phong cảnh, nghe nói nàng tiền lương con số, lại không thấy được này sau lưng đồn đãi vớ vẩn chua xót, nàng lặng yên nhìn mắt Triệu Hiểu Chi, Triệu Hiểu Chi cười đến thong dong bình tĩnh, khảy sợi tóc, lộ ra hồng câu....

Như vậy, nàng sợ là nhiều năm đều học không được.

Giới thiệu xong ngồi xuống, Tô Giản lại tâm phiền ý loạn lên...

May mà hội nghị không dài, thực mau tan họp, nghiệp vụ viên thời gian đều là tiền tài, một tan họp từng người bận rộn, nên ra cửa ra cửa, gọi điện thoại gọi điện thoại, Tô Giản đi ngang qua hậu cần bộ, đụng phải Chu Hoài Vân, Chu Hoài Vân nghiêng con mắt, cao cao tại thượng mà từ nàng bên cạnh người đi qua, một ánh mắt cũng chưa cho nàng.

Triệu Hiểu Chi sách cười: “Tô tỷ tỷ, thượng hóa thời điểm ngươi vẫn là chính mình đi nhìn chằm chằm đi.”

Tô Giản gật gật đầu.

Ấn Chu Hoài Vân tính tình, khó tránh khỏi sẽ không ở bên trong hạ ngáng chân.

Ba ngày thực mau qua đi, Triệu Hiểu Chi nên giáo đều giáo, lưu lại một tư nhân số WeChat, làm nàng có vấn đề liền phát WeChat, liền mang theo tự tin rời đi thần lợi, đi khải thịnh đi làm.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 13 chương 13

Tháng sáu thiên, oi bức.

Trung sơn nhị hẻm mà chỗ cao điểm, lại mặt hướng thị trường, đám người dày đặc, mùi cá so trước mấy tháng càng đậm, ở nơi này người sớm thành thói quen, đẩy ra cửa sổ, liền đi theo cảng cá khẩu dường như, tanh mặn vị ập vào trước mặt, tô mộc sáng sớm lên trốn trong phòng chơi di động trò chơi, Tô Giản xem ở hắn kỳ trung thành tích cũng không tệ lắm phân thượng, đối hắn mở một con mắt nhắm một con mắt.

Ăn qua bữa sáng, Chu Khải điện báo, nói đến.

Tô Giản đổi thân quần áo, xách theo bao vội vàng hạ sườn núi.

Một chiếc màu đen xe hơi hoành ở hẻm khẩu chỗ, cơ hồ ngăn trở toàn bộ lộ, đúng là sáng sớm, nhiều người họp chợ, từ xe lộ khe hở trung đi qua người đều phải xem màu đen xe hơi liếc mắt một cái, cửa sổ xe mở ra, mơ hồ nhìn đến nam nhân đường cong rõ ràng sườn mặt, mặt mày tuấn dật, cùng này phàm trần thế tục tựa như cách mấy cái cầu thang.

Giày cao gót ca ca mà đến gần, Chu Khải nghe thấy thanh âm, quay đầu vừa thấy, một đạo eo nhỏ véo ở màu đen trang phục, sấn đến nàng sáng choang, lộ ra da thịt cùng màu đen trang phục hình thành đối lập, cùng ngọc thạch dường như, nhân đi được cấp, cái trán tấn ra một chút mồ hôi, gương mặt hồng nhuận, đôi mắt thủy nhuận, cái miệng nhỏ đỏ bừng.

Chu Khải khớp xương rõ ràng ngón tay, thong thả ung dung mà ở trên đùi nhẹ nhàng mà gõ, ánh mắt làm càn, phảng phất xuyên thấu qua quần áo, nhìn đến bên trong phong cảnh.

Tô Giản đi vào bên cửa sổ, thấp giọng hô: “Chu tổng.”

Nhu hòa tiếng nói cùng mật dường như, lệnh người nửa tô, Chu Khải dịch đến bên kia vị trí, lại cười nói: “Lên xe.”

Tài xế sớm cấp Tô Giản khai cửa xe, Tô Giản hướng tài xế nói lời cảm tạ, khom lưng ngồi vào đi, mông hạ đúng là Chu Khải mới vừa rồi ngồi vị trí, vẫn có nhiệt độ, nàng không được tự nhiên động động vòng eo...

Màu đen xe hơi đuổi xa hẻm khẩu, hướng đại lộ khai đi, dòng người giảm bớt, dòng xe cộ lượng thong thả.

Chu Khải lười biếng địa chi cái trán, nói: “Hôm nay hộ khách tên là Lâm Thông, là HK lại đây, làm AI chữa bệnh, công ty gần nhất đang định tiến vào trí tuệ nhân tạo chữa bệnh lĩnh vực.....”

Tô Giản biên nghe biên ở trong lòng nhớ kỹ.

Tăng cường, Chu Khải chậm rãi nói lên cái này hộ khách tính cách, gia đình bối cảnh, lại nói một ít gặp mặt hộ khách yêu cầu chú ý hạng mục công việc, hắn nhìn nàng nói: “Chúng ta ở vào bị động phương, phải biết rõ ràng đối phương nhu cầu, nếu đối phương nói nhiều, không ngại nhiều nghe một chút, nếu đối phương cũng không ái nói chuyện, ngươi phải chủ động tìm lời nói liêu, từ hắn biểu tình đi tìm hiểu hắn đối cái gì cảm thấy hứng thú, gợi lên hắn nói chuyện dục vọng, ngươi mới có thể tinh tường biết, hắn muốn chính là cái gì, chúng ta mới hảo đúng bệnh hốt thuốc....”

“Đừng chính mình giống run cây đậu dường như, cái gì đều ra bên ngoài phun.”

Hắn ở giáo nàng, như thế nào đối mặt hộ khách, Tô Giản trong lòng kinh ngạc, trong lòng cảm kích, vội vàng gật đầu, tỏ vẻ chính mình nghe được.

Theo sau hắn lại nói lên một ít về đối mặt hộ khách đề tài, tỷ như cái này tỷ như cái kia, từ từ, Tô Giản lập tức nhớ kỹ, chuyên tâm mà nhìn hắn, Chu Khải khóe môi mỉm cười.

Hắn thon dài đầu ngón tay phóng đại trên đùi, một gõ một gõ, màu đen đồng hồ cũng đi theo khi thì lộ ra tới, Tô Giản nhiều xem hai mắt, khuôn mặt đỏ hồng.

Trong xe có điều hòa, nàng lại có chút nhiệt.

Chu Khải xem nàng thái dương mồ hôi, đối tài xế nói: “Điều hòa lại khai đại điểm, Tô Giản nhưng nhiệt.”

Tô Giản vội vàng nói: “Không nhiệt, không cần khai.”

Chu Khải xoa khóe môi, nhướng mày: “Thật sự?”

Tô Giản: “Thật sự.”

Chu Khải cười: “Lòng yên tĩnh tự nhiên lạnh.”

“Là.” Tô Giản thụ giáo, không đi xem hắn kia chỉ khớp xương rõ ràng tay.

Xe trình rất lâu, nhưng có lẽ là Chu Khải ở trong xe giáo nàng, đảo đến không biết thời gian, thực mau liền tiến vào vùng ngoại thành, dần dần mà, ở một kim sắc câu lạc bộ ngoài cửa dừng lại.

Tô Giản ngẩng đầu vừa thấy.

Golf.

Nàng tức khắc có chút khẩn trương, cái này nàng sẽ không, nàng nghiêng đầu đi tìm Chu Khải, Chu Khải lười biếng mà ngậm thuốc lá, đang ở tiếp điện thoại, mặt mày đãng ý cười, đi tới, đối nàng nói: “Đi thôi.”

Tô Giản siết chặt bọc nhỏ, đuổi kịp hắn, câu lạc bộ có người ra tới nghênh, đem hai người nghênh đi vào.

Lâm Thông cũng mang theo một người nữ bí thư, chân dài, đại cuộn sóng, đổi hảo quần áo ra tới, vũ mị không giảm, sấn đến Tô Giản giống tiểu bạch hoa, nàng nâng nâng vành nón, cổ tế bạch, ở Chu Khải dẫn đường hạ, cùng Lâm Thông bắt tay chào hỏi, Lâm Thông tuổi rất đại, nhưng bảo dưỡng đến hảo, phong độ nhẹ nhàng, cười trêu chọc Chu Khải: “Khi nào đổi bí thư?”

Chu Khải mỉm cười: “Mới vừa đổi, lâm tổng cảm thấy như thế nào?”

Lâm Thông thật trên dưới đánh giá Tô Giản, tươi cười ý vị thâm trường: “Hiền thê chi tướng.”

Nữ bí thư phụt một tiếng cười.

Tô Giản xấu hổ, theo bản năng mà không dám nhìn Chu Khải, hắn chọn mi cười ứng Lâm Thông: “Lâm tổng thật biết nói giỡn.”

Lâm Thông vỗ hắn bả vai, tư thái không giống cái hộ khách, đảo giống cái trưởng bối: “Nên thành gia, miễn cho mẹ ngươi tổng niệm ngươi.”

Chu Khải cười nhẹ một tiếng, không ở cái này đề tài tiếp tục.

Bốn người thượng xe ngắm cảnh, Tô Giản cùng nữ bí thư Anna ngồi ở cùng nhau, phía trước hai cái nam nhân, Chu Khải một bàn tay đáp ở tay vịn, nghiêng đầu cùng Lâm Thông nói chuyện, nam nhân đề tài nhiều, Lâm Thông ái nói, Chu Khải đại bộ phận đều đang nghe, ngẫu nhiên nhặt hai cái đề tài, lệnh Lâm Thông vỗ tay khích lệ: “Chính là như vậy, hiện giờ AI chữa bệnh đang ở thăm dò trung, về sau khỏe mạnh là nhân loại nhất quý giá đồ vật, nếu là có thể đem AI chữa bệnh làm tốt, này tuyệt đối sẽ tạo phúc toàn cầu.”

“Nhưng là làm cái này tiên phong người cũng không phải dễ dàng như vậy, ít nhất ở HK bên này, ta liền không tìm được thích hợp công ty có thể đem ta lý niệm thực hiện, ngươi nhưng đến nghĩ kỹ, thành công liền hảo, thất bại phải gánh vác không ít trách nhiệm a.”

Chu Khải nói chuyện khi, thiếu ngày thường phong lưu phóng đãng, nhiều nghiêm túc nghiêm túc.

Hắn nói: “Khải thịnh hiện giờ đã đạt quy mô, là nên thí thủy tân lĩnh vực.”

Lâm Thông cười rộ lên: “Người trẻ tuổi luôn là có bốc đồng.”

Hôm nay khó được ánh mặt trời không lớn, ấm áp, chân trời cái một chút mây đen, phỏng chừng muốn trời mưa, sân bóng thượng chỉ có bọn họ bốn cái, tới rồi mục đích địa, xuống xe, người nhặt bóng cõng gậy golf lại đây.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 14 chương 14

Nói là ngủ trưa, tại đây xa lạ trong phòng, Tô Giản lại không chân chính ngủ, này hơn một tuần tới, nàng tiếp Triệu Hiểu Chi vị trí này sau, vẫn luôn suy nghĩ muốn như thế nào làm hộ khách thích chính mình, như thế nào làm hộ khách thuận theo, làm sao bây giờ hảo thủ đầu sự tình, tranh thủ thiếu một ít tiếng mắng.

Nàng thật thật tại tại sắm vai Ất phương thân phận, đem hộ khách trở thành giáp phương, ý đồ đi chinh phục hộ khách, bản khắc mà đông cứng.

Nhiên, hôm nay nhìn đến Chu Khải cùng Lâm Thông ở chung.

Nàng mới kinh ngạc phát hiện, Ất phương giáp phương chi gian còn tồn tại cảm tình thứ này.

Trước kia nghe được Triệu Hiểu Chi đà thanh đà khí mà hống hộ khách, tự cho là nàng trong lòng nhất định ghê tởm đến cực điểm.

Nhưng có lẽ, này chỉ là một loại yếu thế thủ đoạn thôi?

Tô Giản trong đầu vẫn luôn chuyển, nghĩ, sau cũng mơ mơ màng màng mà ngủ.

Canh hai, đồng hồ báo thức một vang, Tô Giản xoay người ngồi dậy, thu thập chính mình, ra cửa, đối diện môn vừa vặn cũng mở ra, Chu Khải ngậm thuốc lá, kéo tay áo ra tới, giương mắt, cười khẽ: “Tỉnh?”

“Chu tổng hảo.” Tô Giản thành thật ứng lời nói.

Chu Khải nhìn nàng sườn mặt, môi mỏng giật giật, cười giơ tay.

Tô Giản kinh hách, sau này một lui, hắn đầu ngón tay gặp phải má nàng, nhẹ nhàng một xúc, mang theo nửa thanh khăn giấy xuống dưới.

Hắn cười: “Đây là cái gì? Gối khăn giấy ngủ?”

Tô Giản mặt đỏ, mu bàn tay chà lau gương mặt.

Nàng quang sửa sang lại quần áo, không thấy mặt.

“Lâm tổng....” Nàng nhìn mắt nghiêng đối diện cửa phòng, nhớ tới vừa mới đi vào hai người, Chu Khải cười nhẹ, tiếng nói đãng ở bên tai, hắn nói: “Chúng ta đi cờ bài thất chờ bọn họ.”

Cái này “Chờ” “Bọn họ” nói được ý vị thâm trường, Tô Giản đầu trống trơn, đi ngang qua cửa phòng, mắt cũng không dám xem.

Anna tuổi nhiều nhất chỉ có 30 tuổi, nhưng Lâm Thông cho dù bảo dưỡng đến lại hảo, cũng mau 60.

Cờ bài trong phòng người không ít, tự động mạt chược lăn lộn thanh âm giao nhau ở ghế lô, Chu Khải biểu tình tự nhiên mà cùng bọn họ nói cười, nam nhân ở trong đám người hạc trong bầy gà, dung mạo tuấn mỹ, cười một mặt mày đều mang theo phong lưu, Tô Giản lạc hậu hắn hai bước, không dám dựa hắn thân cận quá, cũng không dám cách hắn quá xa, chỉ theo sát hắn.

Giơ tay nhấc chân chi gian, đều là bày mưu lập kế khí thế.

Nàng nghĩ thầm, khó trách công ty nữ công nhân như thế tâm khuynh hắn.

Chỉ chốc lát, Anna kéo Lâm Thông tay tiến vào, đã sớm chuẩn bị tốt bài bàn chờ bọn họ, Chu Khải nắm hạ Tô Giản thủ đoạn, Tô Giản kinh ngạc hạ, nam nhân dày rộng bàn tay lôi kéo nàng, đem nàng đi xuống mang, nhẹ giọng hỏi: “Sẽ đánh sao?”

Tô Giản thủ đoạn không dấu vết mà chuyển động, ứng đến: “Không quá sẽ.”

Chu Khải cười nhẹ, buông ra nàng: “Vậy hầu hạ ta hảo.”

Tô Giản có điểm không rõ, Chu Khải phân phó nói: “Bưng trà đổ nước, tô bí thư.”

Tô Giản lập tức ứng: “Hảo.”

Anna cùng Lâm Thông hai người ngồi xuống, còn không một vị trí, chỉ chốc lát, một ăn mặc bó sát người váy dài nữ nhân đi tới, tay từ Chu Khải bả vai lướt qua, màu đỏ móng tay nhẹ nhàng bâng quơ mà chạm chạm Chu Khải vành tai, Tô Giản trạm đến vị trí xảo quyệt, liếc mắt một cái nhìn đến, theo bản năng mà quay mặt đi.

Lại quay đầu lại, kia xinh đẹp nữ nhân ngồi xuống, Lâm Thông nhận thức nàng, cười giơ tay hôn môi nàng mu bàn tay: “Thơ tiểu thư.”

“Lâm tổng tới Lê Thành, như thế nào không cho ta biết?” Nữ nhân nũng nịu mà bĩu môi cười.

Lâm Thông cười rộ lên: “Thơ tiểu thư người bận rộn, bất chính vội vàng truy chu tổng sao?”

“Ai nha, từ đâu ra lời nói, thật sự, nơi nào truyền tai tiếng a, ta yêu cầu truy hắn?” Thơ tiểu thư mặt mày thon dài, liếc Chu Khải liếc mắt một cái.

Trong giọng nói mang theo thử.

Chu Khải ngậm thuốc lá, khóe môi hàm chứa ý cười, không đáp lời.

Tô Giản nghĩ thầm, lại một cái thích hắn nữ nhân.

Bài bàn lăn lộn, tiến vào quỹ đạo, một bàn hai nam hai nữ, Anna biểu tình không bằng buổi sáng như vậy thần thái, nhưng lại xem ra bị nam nhân sủng ái quá lười biếng.

Thơ tiểu thư liền càng không cần phải nói, một thân mang theo kiều diễm mỹ lệ, nói chuyện không đà, lại nũng nịu, những câu đều ở hướng Chu Khải trên người vòng.

Hồng nam lục nữ, ái muội kích động.

Tô Giản giống cái người ngoài cuộc, rõ ràng chính xác thấy không rõ, nhưng đây là nàng chưa từng tiếp xúc quá thế giới, nữ nhân thông minh tự nhiên, nam nhân đem khống hết thảy, ngươi tiến ta lui, cho nhau đánh cờ, thử, âm dương tương hợp.

“Như thế nào liền lão khi dễ ta?” Thơ tiểu thư ném bài, không vui mà hỏi lại, đôi mắt nhìn Chu Khải, Chu Khải búng búng khói bụi, cười nói: “Này bài trên bàn thắng thua đều là chuyện thường, như thế nào có thể nói khi dễ ngươi đâu?”

“Ngươi đánh bài cái kia kính ai không biết?” Thơ tiểu thư hừ một tiếng, “Mệt ta còn giới thiệu nhà ta hoài vân đi ngươi công ty đi làm....”

Tô Giản thêm thủy tay một đốn, nàng xem thơ tiểu thư liếc mắt một cái.

Chu Khải nhìn trước mặt bài, tay đi bưng trà ly, thủy còn không có đảo, không đâu, Tô Giản quýnh lên, ngăn chặn hắn tay: “Chu tổng, ta còn không có đảo...”

Đè ở mu bàn tay thượng nương tay cùng thật sự, Chu Khải nghiêng đầu, khóe môi mang cười, cố ý ngôn trách: “Như thế nào như vậy chậm? Ta khát thật sự.”

Đôi mắt lại ở nàng kia trắng nõn đầu ngón tay thượng chuyển.

Tô Giản xin lỗi, vội vàng hướng trong chén trà đổ nước, nước ấm bốc khói, sương khói mông nàng sườn mặt, nàng buổi chiều không có mặc trang phục áo khoác, chỉ xuyên bạch sắc áo sơmi, mềm mại vòng eo nhét ở bên hông, dụ dỗ nam nhân đi nắm.

Chu Khải đôi mắt càng thêm làm càn.

Thơ tiểu thư lúc này mới chú ý tới này canh suông tố mặt bí thư, nhiều xem nàng hai mắt, lại xem Chu Khải liếc mắt một cái, Chu Khải lại đã nhìn trước mặt bài, bưng nước trà, chậm rì rì mà thổi....

Thơ tiểu thư ấn đường liễm liễm, lại nhìn không ra cái gì dấu vết, liền từ bỏ.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 15 chương 15

Biết rõ một đoạn lịch sử, bắt được một phần đơn tử, Tô Giản nhìn hạ đơn kim ngạch, tay hơi hơi phát run, vui sướng từ ngũ tạng lục phủ lan tràn khai, nàng rốt cuộc nhận được tân hộ khách, bắt được trong cuộc đời đệ nhất phân trích phần trăm.

“Phanh ——” chu hà đẩy ra ghế dựa tử, đứng ở ô vuông gian phía trước xem nàng, sắc mặt âm trầm.

Tô Giản khôi phục bình tĩnh, yên lặng mà đem đóng dấu tốt đơn tử sửa sang lại phóng tới một bên, chu hà tay niết thượng tay vịn, cười lạnh nói: “Lấy ta qua cầu?” Nàng mới từ kho hàng trở về, liền có người cùng nàng nói Tô Giản cấp tề tổng điện thoại, cũng xảo diệu mà đem nàng buổi sáng đi thay đổi thật nhanh hóa thành nàng Tô Giản bái phỏng.

Dựa theo dĩ vãng, Tô Giản còn không có cùng Chu Hoài Vân như vậy chuyển biến xấu, đối mặt chu hà ép hỏi, nàng nhiều ít sẽ có điểm áy náy, nhưng hôm nay nàng ở thích ứng xã hội này, công ty cái này bầu không khí, nghiệp vụ viên chi gian cạnh tranh, chu hà hùng hổ doạ người, nàng trong lòng một mảnh thản nhiên, hồi chu hà nói: “Ngươi cũng đoạt ta không ít hộ khách, cũng thế cũng thế.”

Chu hà khí cười: “Chuẩn bị cùng ta đối nghịch?”

Tô Giản nói: “Đều là mưu sinh.”

Chu hà móng tay nhéo nhéo tay vịn, lưu lại một cái móng tay ấn: “Hảo a, nhìn xem ngươi có hay không đến Triệu Hiểu Chi chân truyền, nàng kia hống nam nhân bản lĩnh lô hỏa thuần thanh, ngươi nhiều học học.”

Cười đeo đao, tràn đầy khinh thường.

Tô Giản rũ xuống đôi mắt, không ứng.

Chu hà lại hung hăng mà trừng nàng liếc mắt một cái, lúc này mới ngồi trở lại bàn làm việc trước, nàng vốn tưởng rằng đi rồi Triệu Hiểu Chi, này thiên hạ chính là nàng, này Tô Giản không đáng giá nhắc tới, hiện tại....

Hai bộ điện thoại đồng thời bát hào, các nàng chi gian chiến tranh kéo ra mở màn.

Kế tiếp một tháng, Tô Giản như là khai quải, nàng thậm chí học xong dùng nữ nhân nhu nhược đi đối phó này đó xảo quyệt nam hộ khách, nàng tiếng nói vốn dĩ liền dễ nghe, phóng thấp sau nhu tình như nước,

bất luận cái gì một cái nam hộ khách ở trong điện thoại, đều bị nàng tiếng nói hấp dẫn, chu hà cũng không cam lòng yếu thế, lẫn nhau trước sau đuổi theo.

Hai người một đường lấy ra tân đơn tử, Tô Giản đỉnh đầu đơn tử bị chu hà trộn lẫn đến không ra hình người, chu hà cũng không thật tốt, có chút đơn tử bởi vì Tô Giản một chiếc điện thoại, lại từ nàng trong tay trốn, chu hà người này bản thân tính cách liền hấp tấp, nàng có điểm tuổi, khoe khoang không tới những cái đó kiều nhu thủ đoạn, chính là sang sảng tiếng cười cùng với tính tình rộng rãi, rất nhiều hộ khách còn rất ăn nàng này bộ.

Quan trọng nhất một chút, nàng tiếng Anh đặc biệt hảo, liên tiếp ba ngày thấy bốn cái ngoại quốc hộ khách, hạ đơn đều là một cái xe ngầm.

Tô Giản tại đây điểm, xa xa không bằng nàng.

Bởi vì cạnh tranh, truy đuổi, nàng trong khoảng thời gian này đặc biệt mỏi mệt, buổi tối trở về trừ bỏ nhìn chằm chằm tô mộc tác nghiệp, chính là cùng tô mộc một khối học tiếng Anh, ban ngày còn phải thời khắc tiểu tâm chu hà cùng với Chu Hoài Vân, có chút đơn tử quá tiểu, nàng không có thời gian đi xuống nhìn chằm chằm, đều là Chu Hoài Vân xử lý.

Các nàng hai người động tĩnh, trì lân tự nhiên biết, quốc khánh nghỉ đêm trước một lần hội nghị thường kỳ.

Trì lân ở hội nghị thượng nghiêm túc mà nói: “Cạnh tranh khiến người trưởng thành, nhưng là ác tính cạnh tranh là không thể thực hiện!”

Lời tuy nhiên là đối với mọi người nói, nhưng những người khác vẫn là đồng thời mà nhìn về phía Tô Giản cùng chu hà.

Tô Giản trên mặt có chút thiêu.

Công ty trải qua điều chỉnh, lần này quốc khánh kỳ nghỉ phóng bốn ngày, lâm nghỉ cái kia buổi chiều, rất nhiều ngoại chạy nghiệp vụ viên đều trước tiên tan tầm, Tô Giản không phải lão bánh quẩy, nàng không dám, chờ nàng từ công ty ra tới, thái dương tây hạ, một tầng kim quang phô trên mặt đất, ấm áp, nàng xách theo bao đi ra ngoài.

Một chiếc màu bạc tiệp đạt ngừng ở nàng bên chân, xe cùng Liêu Thừa giống nhau, nàng theo bản năng mà liền chuyển chân muốn né tránh đi, cửa xe mở ra, một thân màu đen vận động phục Lưu Đội đi ra, chặn lại trụ Tô Giản bước chân, đột nhiên tái kiến Lưu Đội, Tô Giản da đầu lại lần nữa tê rần, Lưu Đội thấp thấp tiếng nói truyền đến: “Tô tiểu thư, chờ một lát.”

Mấy tháng trước, trên bàn cơm, hắn không uống hai ly liền say.

Bị Chu Khải đè nặng đem lời nói nhổ ra, nàng làm lời dẫn, được 4000 khối tiền thưởng, sau liền lại chưa thấy qua hắn, đây là bọn họ nam nhân chi gian vấn đề, nàng chỉ làm tốt chuyện của nàng.

Nàng cảnh giác mà nhìn hắn: “Lưu Đội, xin hỏi có chuyện gì?”

Lưu Đội dừng một chút, nói: “Đơn thuần tưởng thỉnh ngươi ăn bữa cơm, có thể hãnh diện sao?”

Ngày mai chính là kỳ nghỉ, chung quanh tan tầm người rất nhiều, mọi người đều thần sắc nhẹ nhàng, Tô Giản nhìn nhìn đồng hồ, há mồm muốn cự tuyệt: “Lưu Đội...”

“Tô tiểu thư, lần trước nếu như không phải ngươi, ta quyết định sẽ không bị chu tổng rót đảo.” Lưu Đội đánh gãy nàng lời nói, đôi mắt thâm như mực, ngữ khí mang theo không dung cự tuyệt.

Tô Giản trầm mặc hai giây, nói: “Ta cấp trong nhà đánh một chiếc điện thoại.”

“Thỉnh.” Hắn mở cửa xe, hướng nàng gật đầu.

Màu bạc tiệp đạt chuyển nhập trung tâm lộ, trong xe vẫn luôn an tĩnh, Lưu Đội lúc này mới nói: “Tô tiểu thư, ngượng ngùng, ta lái xe không thói quen nói chuyện.”

“Không quan hệ.” Tô Giản một bàn tay đáp ở đai an toàn thượng, một bàn tay đặt ở trên đùi, đáp.

Lưu Đội nhìn phía trước tình hình giao thông, nói: “Ta tên đầy đủ kêu Lưu hạo, ngày thiên hạo.”

Tô Giản ứng: “Ngươi hảo.”

Lưu Đội: “Thích ăn cái gì đồ ăn?”

Tô Giản: “Đều được.”

Lưu Đội: “Ta đây làm chủ?”

Tô Giản: “Hảo.”

Lưu hạo lựa chọn chính là một nhà tiệm cơm Tây, trang hoàng cách điệu thượng thừa, liền ở phồn hoa phố buôn bán mặt sau, Tô Giản xách theo bao, theo bản năng mà thuận thuận trên người váy, nàng xuyên tới xuyên đi trước mắt đều là này mấy cái váy, Mạnh Đan Kỳ mang nàng mua quần đùi lộ vai nàng cũng chưa lấy ra tới xuyên.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 16 chương 16

Ngày mai chính là kỳ nghỉ, trong thành thôn muốn so ngày thường náo nhiệt, quầy hàng phảng phất càng nhiều dường như, xe tiến tiểu khu, liền tê liệt, Tô Giản đối Lưu hạo nói: “Ta ở chỗ này hạ.”

Lưu hạo kiên nhẫn mà nhìn xe, nói: “Đưa đến cửa đi, vẫn là ngươi muốn đi xuống đi một chút? Nơi này có gia nướng BBQ làm được không tồi.”

Tô Giản liếc hắn một cái, Lưu hạo đối trước mắt cảnh tượng phảng phất tập mãi thành thói quen.

Nàng đột nhiên nhớ tới Liêu Thừa còn có Chu Khải, đây là nàng đi làm hơn nửa năm tới, tổng cộng ba nam nhân đưa nàng về nhà, đối này trong thành thôn ngoại lai người làm công địa giới, chỉ có Lưu hạo như thế thản nhiên.

Nàng nói: “Ta tương đối thích ăn ngưu gân, nhưng hiện tại không quá muốn ăn.”

Lưu hạo hỏi: “Là quán nướng bên cạnh kia một nhà Thúy Hoa ngưu gân?”

Tô Giản hỏi lại: “Ngươi ăn qua?”

Lưu hạo: “Đương nhiên ăn qua, ta trong đội có cái mới tới nam sinh, không có việc gì liền chạy tới mua đi ăn.”

Tô Giản nói: “Ăn ngon.”

Lưu hạo gật đầu: “Đúng vậy, ta cũng cảm thấy.”

Trong xe không khí tự nhiên, đổ mau mười lăm phút, mới đến trung sơn nhị hẻm, Tô Giản xuống xe, Lưu hạo nói: “Ta đưa ngươi qua đi?”

Tô Giản vội vàng xua tay: “Không cần, ta chính mình đi.”

“Trên mặt đất có vẩy cá, còn có này thủy còn không có lưu làm, mà hoạt, ngươi chú ý chút.” Lưu hạo lời nói là nói như vậy, vẫn là bồi nàng đi lên bên cạnh đường lát đá.

Cao cao đại đại nam nhân, đi ở nàng bên cạnh người, nhợt nhạt đèn bị hắn cấp ngăn trở, chỉ còn lại trên mặt đất hai cái bóng dáng, mắt thấy muốn vào ngõ nhỏ, Tô Giản dừng lại bước chân, nói: “Lưu Đội, ngươi đi về trước đi, ta phải đi vào.”

Lưu hạo nhìn trước mắt mặt một vũ lều hạ môn, ấm áp ánh đèn từ trong phòng đổ xuống ra tới, ở bậc thang nhợt nhạt mà ấn, hắn gật đầu: “Ngủ ngon.”

Tô Giản cười cười: “Ngủ ngon.”

Theo sau hướng trong đi, hướng kia vũ lều đi đến, nàng không có quay đầu lại.

Phía sau nam nhân khi nào đi nàng cũng không quan tâm.

Sinh hoạt cứ theo lẽ thường, ba ngày kỳ nghỉ Tô Giản ước Mạnh Đan Kỳ ra tới, kia tư lại nói chính mình bận quá, vô pháp bồi nàng, Tô Giản ngồi ở trước máy tính, trong máy tính là tiếng Anh chương trình học, nàng dùng chiếc đũa bàn tóc, hỏi: “Vội cái gì? Ngươi trong tiệm vội?”

Mạnh Đan Kỳ kia đầu thở hổn hển hạ khí, nói: “Không có, ta mấy ngày nay xin nghỉ, người ở bên ngoài đi công tác, hải thành biết đi? Bên này hải sản rất nhiều, ta quá hai ngày làm người gửi qua bưu điện điểm cho các ngươi ăn.”

“Ngươi đi công tác nhiều ít thiên?” Tô Giản phiên trên bàn sách vở, Mạnh Đan Kỳ suy nghĩ hạ: “Đến cuối tháng đi, muốn tham gia huấn luyện còn muốn đi chi nhánh mở họp, chúng ta lão bản nương cũng ở.”

“Ân.”

Mạnh Đan Kỳ lại nói: “Ngươi cùng đồng sự đi ra ngoài chơi đi, đừng buồn ở nhà, nhiều tham gia một ít tụ hội, nhận thức một ít nam nhân.”

Tô Giản lại phiên một tờ sách vở, nói: “Đã biết, ngươi hảo hảo công tác.”

Mạnh Đan Kỳ: “Đương nhiên.”

Hai người có một liêu không một liêu mà trò chuyện, Mạnh Đan Kỳ bên kia tựa hồ có việc mới treo điện thoại, Tô Giản buông di động sau, tiếp tục đi học.

Một giờ sau, đi đem ở bên ngoài chơi trò chơi tô mộc trảo tiến vào, đè nặng hắn cùng nàng một khối thượng.

Tô mộc kêu rên: “Liền phóng mấy ngày giả, không thể làm ta chơi sẽ sao?”

Tô Giản không ứng, chỉ đem hắn mặt ấn ở sách vở thượng cọ xát: “Ngươi tiếng Anh lần này thành tích lại giảm xuống... Nghỉ đông không được đi làm công.”

Tô mộc yên lặng rơi lệ.

Nhìn tô mộc như vậy, Tô Giản lời nói đến bên miệng nuốt xuống, Tô gia hy vọng liền ở hắn trên người,

hắn nhưng đến có tiền đồ a.

Cuối tháng công trạng ra tới.

Tô Giản công trạng lót đế.

Chu hà đệ nhất.

Trong công ty người đều chờ xem kịch vui, xem trì lân như thế nào đem Tô Giản tháo xuống cái kia vị trí, nhưng trì lân khai một cái công trạng tốc độ tăng biểu, ngón tay gõ mặt trên, nói: “Tô Giản giữ gìn lão hộ khách, là toàn công ty đệ nhất, khai phá tân hộ khách năng lực hơi chút thiếu chút nữa không quan hệ, từ từ tới.”

Lời này đưa bọn họ ý tưởng cấp ngăn chặn.

Chu hà bị áp hai năm, rốt cuộc xuất đầu, xuân phong đắc ý.

Cơm trưa qua đi, một đám nữ nhân tụ tập ở bên nhau xem đào bảo, mặt trên một đám mặt nạ giương nanh múa vuốt, hoặc là vũ mị động lòng người, hoặc là bảo thủ văn nhã, Lâm Phương Cầm túm quá Tô Giản, kéo đến trước mặt, chỉ vào giao diện, hỏi: “Thích cái nào?”

Tô Giản nhìn nhìn, tuyển một cái trung quy trung củ hồ ly mặt nạ.

Lâm Phương Cầm cười nói: “Ta liền biết ngươi sẽ tuyển cái này.”

Từ Tô Giản điều đi điện thương bộ môn, Chu Hoài Vân cơ bản là thấy nàng liền không sắc mặt tốt, nhưng hai tháng xuống dưới, Chu Khải không lại đến công ty, Tô Giản ngày gần đây cùng một chiếc khai tiệp đạt xe nam nhân đi được lại gần, Chu Hoài Vân đối Tô Giản ác ý không như vậy rõ ràng, cũng ghé vào cùng nhau, nhìn đào bảo, nói: “Năm nay lễ Giáng Sinh trần tổng nói muốn làm một cái gương mặt giả vũ hội, công ty làm chính mình chọn mặt nạ, hết thảy phí dụng chi trả.”

Tô Giản nghe nàng nói chuyện, nga một tiếng.

Lâm Phương Cầm làm người hạ đơn hai cái hoa hồng mặt nạ, một cái kim sắc một cái màu tím, cùng Tô Giản một người một cái, nàng cười đối Tô Giản nói: “Nếu tham gia vũ hội, vậy buông ra một chút, hồ ly mặt nạ đều đem cả khuôn mặt cấp che khuất, có cái gì đẹp.”

Tháng 11 đế độ ấm thẳng hàng, tới rồi mười hai tháng phân, gió lạnh đến xương, Lưu hạo nghe nói Tô Giản muốn đi tham gia gương mặt giả vũ hội, vốn định đưa nàng đi, lâm thời nhận được nhiệm vụ, chỉ có thể lỡ hẹn, Tô Giản ôm muốn đổi lễ phục váy, đi tễ tàu điện ngầm, Lâm Phương Cầm cho nàng phát WeChat.

Lâm Phương Cầm: cái kia Lưu Đội như vậy không đáng tin cậy? Ta làm công ty xe đi tiếp ngươi, ngươi ngồi vào thế mậu trạm, từ B xuất khẩu ra tới.

Tô Giản: hảo.

Nàng quấn chặt khăn quàng cổ, đánh cái ngáp, đoàn ở ghế trên, giương mắt nhìn trên cửa lộ tuyến, cửa xe mở ra, bên ngoài vây quanh tiến vào một đám người, đều tự tìm vị trí trạm hoặc ngồi, Triệu đông tuấn ăn mặc màu đen áo khoác, ôm tiểu kiều thê eo liền như vậy tiến vào, cũng hướng Tô Giản này ghế trên đi tới.

Trong lúc nhất thời, bốn mắt nhìn nhau, Tô Giản dại ra trụ, không khí đình trệ, nàng theo bản năng mà nắm chặt ôm túi, đầu ngón tay trở nên trắng.

Hắn bên cạnh người nữ hài cũng nhìn đến Tô Giản, miệng trương trương.

Tàu điện ngầm bay nhanh, gió lạnh ở trong kẽ hở thổi tới, Triệu đông tuấn hoàn hồn, phảng phất không quen biết Tô Giản dường như, lôi kéo hắn trong lòng ngực nữ nhân, cười nói: “Ngồi đi, còn có một đoạn đường đâu.”

Nữ hài trên mặt một ngọt, ở Tô Giản bên cạnh người không vị ngồi xuống.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 17 chương 17

Vũ hội trên lầu có phòng, Chu Khải cưỡi thang máy lên lầu, trong lòng ngực nữ nhân nắm chặt hắn cổ áo, vào cửa cũng không chịu phóng, Chu Khải nhìn nàng, cười nhẹ, đem nàng phóng trên giường sau, chống ở nàng đỉnh đầu, khảy nàng mũi: “Làm gì đâu? Tưởng ta chạm vào ngươi?”

Màu đen váy phô ở màu trắng khăn trải giường thượng, nữ nhân như hoa kiều diễm, Tô Giản mơ mơ màng màng gian, phảng phất thấy được Triệu đông tuấn, nàng giơ tay túm chặt hắn cổ áo, đem hắn đi xuống kéo, nhấc chân liền đá.

Đá trung Chu Khải cẳng chân. Chu Khải tê một tiếng.

Giây tiếp theo, nữ nhân chủ động duỗi tay, ôm lấy cổ hắn, mang theo rượu mùi hương mềm mại môi, thân hắn.

Chu Khải lông mày một chọn, theo sau cười, nhìn nàng cười, nỉ non nói: “Chính mình chủ động a, không trách ta.”

“Đông tuấn.” Nữ nhân móng tay moi trụ hắn cổ, nghiến răng nghiến lợi mà kêu.

Chu Khải cắn nàng môi, híp mắt: “Ta là ai?”

“Triệu đông tuấn, ngươi cái vương bát đản.”

Chu Khải: “.....”

Ồn ào náo động qua đi, còn lại đó là trời đông giá rét đêm yên tĩnh, Tô Giản mở hai mắt, lọt vào trong tầm mắt không phải quen thuộc hoàn cảnh, mà là khách sạn xoát đến trắng bệch vách tường, cửa sổ sát đất bay bức màn, rõ ràng còn có một chút lý trí, cũng không biết khi nào liền không có, nam nhân là xuyên tràng độc dược. Tính là lợi kiếm, đều không phải thứ tốt.

Một con bàn tay to, mang theo nóng bỏng, ôm lên nàng eo, trầm thấp tiếng nói ở trên cổ khẽ vuốt mà qua, mang theo thân mật: “Tỉnh?”

Nàng nhắm mắt lại, trong đầu lộn xộn, thần trí lại vô cùng thanh tỉnh.

Hai giây sau, nàng kéo ra hắn tay, đứng dậy.

Hắn vi lăng, tay buông xuống, đáp trên giường, nửa híp mắt xem nàng.

Tô Giản khom lưng nhặt lên lễ phục váy, mặc vào, nhẹ xả, sửa sang lại, cũng không quay đầu lại: “Chu tổng, ta đi trước.”

Môn phanh mà đóng lại, trong phòng an tĩnh, Chu Khải ngồi dậy, buông xuống mặt mày bậc lửa yên, lười biếng mà ngậm, nửa giây, hắn cầm lấy di động, bát đánh Lâm Phương Cầm điện thoại: “Lại đây tiếp được Tô Giản, đưa nàng về nhà.”

Lâm Phương Cầm ở kia đầu, vội vội vàng vàng mà xoay người ngồi dậy, trì lân ôm nàng eo, nhìn nàng.

Lâm Phương Cầm cung kính nói: “Là.”

Treo điện thoại, yên thừa nửa thanh, Chu Khải lấy quá áo sơmi, một bên mặc biên rời đi phòng.

Đêm khuya khách sạn ngoại, gió lạnh từng trận, Chu Khải đi tới cửa, nhìn đại lộ.

Kha quân lái xe lại đây, tay chống ở cửa sổ xe thượng, nhìn hắn, cười như không cười.

Chu Khải kéo ra cửa xe, ngồi vào đi, chân dài hơi duỗi, tư thái lười biếng.

Kha quân cười hỏi: “Thế nào? Được như ước nguyện đi?”

Chu Khải ngậm thuốc lá, cổ có chút đau đớn, hắn giơ tay sờ sờ, nhớ tới, đây là nàng trảo, hắn cười: “Có điểm khó làm.”

Kha quân sách một tiếng: “Vừa mới thấy nàng ăn mặc khinh bạc lễ phục chạy ra, may mắn Lâm Phương Cầm tới kịp thời, đem người mang đi.”

……

Màu đen thương vụ xe chạy ở trên đường, bóng cây ngẫu nhiên đi theo ánh đèn bắn phá tiến vào, Tô Giản khuôn mặt bình tĩnh, hốc mắt lại đỏ lên, Lâm Phương Cầm chuyên chú lái xe, tâm tư cũng hỗn loạn, nhận được Chu Khải điện thoại khi, nàng thật sự thiếu chút nữa ngã trên mặt đất, nàng cũng không quá có thể uống, không bao lâu liền say.

Ở phòng nghỉ cùng trì lân liền hôn lên, làm cho nàng nhất thời đã quên Tô Giản.

Chỉ là không nghĩ tới Tô Giản thế nhưng cùng Chu Khải ở bên nhau.

Tô Giản bạch mặt, dựa vào hậu tòa, cánh tay ôm bả vai, không nói một lời.

Trong xe một trận trầm mặc, mau đến trung sơn nhị hẻm, Lâm Phương Cầm đem xe dừng lại, nàng mở

ra song lóe, nghiêng đi thân mình, nhìn Tô Giản, tiểu tâm hỏi: “Ngươi có khỏe không?”

Tô Giản đem tự do ở bên ngoài ánh mắt dịch trở về, nhìn nàng, gật gật đầu, ngữ khí chết lặng: “Còn hảo.”

Như vậy như thế nào kêu còn hảo, Lâm Phương Cầm xuống xe, khai hậu tòa cửa xe, cùng Tô Giản tễ cùng nhau, nàng cầm Tô Giản tay: “Nếu... Nếu hắn đối với ngươi là....”

“Không phải.” Tô Giản lắc đầu, “Hắn vô dụng cường, ta cũng có tri giác.”

Chỉ là đem hắn trở thành Triệu đông tuấn mà thôi.

Lâm Phương Cầm đôi mắt phức tạp: “Nói trắng ra là, hắn vẫn là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, ngươi lúc ấy say có phải hay không?”

Tô Giản không hé răng.

Lâm Phương Cầm liếc nhìn nàng một cái.

Tô Giản cùng nàng bất đồng, nàng vẫn luôn cảm thấy nam nữ hoan ái ngươi tình ta nguyện, xuyên hồi quần, kề vai sát cánh lại làm hồi bằng hữu đều được, Tô Giản vừa thấy chính là cái loại này sẽ đem tính cùng ái móc nối ở bên nhau, này sẽ cùng người 419, xác thật không thể tưởng tượng, hơn nữa người này, vẫn là công ty lão bản.

Lâm Phương Cầm nhớ tới đã từng quá khứ từng cọc chi tiết.

Đột nhiên có mặt mày.

Chu Khải đây là sớm đối Tô Giản tồn tâm tư.

Nàng nghĩ thông suốt sau, lại nhìn mắt Tô Giản, vỗ vỗ Tô Giản bả vai, nói: “Ta đưa ngươi trở về.”

Tô Giản gật đầu: “Cảm ơn.”

Nàng sắc mặt vẫn không tốt lắm, cánh tay cùng cổ, không phải véo ngân chính là dấu hôn, Chu Khải là dùng lực ở lộng nàng, Lâm Phương Cầm câu quá ghế phụ áo khoác, đưa cho nàng.

Tô Giản tiếp nhận, phủ thêm.

Trong bao di động vừa vặn vang lên, Tô Giản thân mình cứng đờ, liền Lâm Phương Cầm đều theo bản năng mà tùng chân ga, tiếng chuông vẫn luôn vang, xe nhân này nói tiếng chuông, càng thêm trầm mặc.

Liền ở Lâm Phương Cầm tưởng nói chuyện, Tô Giản khai bọc nhỏ, móc di động ra vừa thấy, “Lưu

hạo”.

Nàng tiếp lên.

Lưu hạo ở kia đầu hỏi: “Vũ hội tan sao?”

Tô Giản nghiêng mặt, nhìn ngoài cửa sổ, nói: “Tan.”

“Ta đi tiếp ngươi?”

“Không cần, ta về nhà.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 18 chương 18

Tô Giản có khí, Chu Khải làm sao không có, ném di động, đứng lên, bóp eo, đi tới đi lui.

Một phòng phía đối tác, cười xem hắn: “Chu tổng đây là gặp được chuyện gì?”

Chu Khải đứng ở bên cửa sổ, nhìn xuống cửa kính ngoại cao lầu, nói: “Gặp được tiểu dã miêu.”

“Nha? Tiểu dã miêu đến ngươi trong lòng ngực không thành tiểu nãi miêu?” Những người khác ầm ầm cười rộ lên, ngữ khí ái muội, Chu Khải mặt mày rung động, nói: “Ta nhưng thật ra tưởng a.”

“Này hoá ra là ở ngươi trong lòng ngực còn cào ngươi?” Những người khác lại là cười, Chu Khải xoay người, trở lại trên bàn, nói: “Cào, cào đến nhưng lợi hại.”

“Tấm tắc.....”

Thanh sắc đề tài, nam nhân càng là hăng hái.

……

Quải xong điện thoại, Tô Giản ghé vào trên bàn, bỗng nhiên ho khan, chết đi sống lại, trong tầm tay trong túi tất cả đều là dược, biết đây là Chu Khải mua, nàng tâm tình phức tạp.

Lâm Phương Cầm phát WeChat tới: vốn dĩ ta liền tưởng cho ngươi mua thuốc, sau lại chu tổng đã biết, khiến cho bí thư cấp mang đến.

Tô Giản: hắn như thế nào biết ta cảm mạo?

Lâm Phương Cầm: công ty nhiều người như vậy, hắn muốn biết dễ như trở bàn tay.

Tô Giản: nga.

Lâm Phương Cầm: ngươi tan tầm, muốn hay không đi xem hạ bác sĩ?

Tô Giản: tạm thời không.

Thượng bệnh viện tiêu tiền, liền một chút tiểu cảm mạo, Tô Giản cho rằng không cần thiết, tan tầm về nhà sau, Mạnh Quyên nấu khương thủy cho nàng uống, uống xong nàng trực tiếp ngủ, ngày hôm sau nhưng thật ra hảo chút, chính là nước mũi còn ở lưu, ngẫu nhiên buồn khụ một tiếng, vị kia Hongkong hộ khách,

nói này chu muốn lại đây, Tô Giản lập tức làm khởi chuẩn bị.

900 nhiều kiện hóa, nếu là có thể bắt lấy, ăn tết tiền bao đều cổ một ít.

Bởi vì làm chuẩn bị, xem tư liệu, hiểu biết Hongkong hộ khách tập tính, Tô Giản bận rộn đến 7 giờ nhiều, đãi lấy lại tinh thần, trong công ty người đều đi hết, ánh đèn đảo đều sáng lên, chính là quạnh quẽ, nàng hung hăng mà lại ho khan lên, tay khẩn bắt lấy ô vuông gian tay vịn, nhịn một hồi, mới đứng dậy, cầm bọc nhỏ xuống lầu.

Đi không hai bước, di động vang lên.

Lưu hạo: “Ta tới đón ngươi, mang ngươi đi bệnh viện.”

Tô Giản: “Không cần, ta....”

Lưu hạo: “Ngươi không phải còn muốn gặp hộ khách? Nếu hắn đột nhiên tới đâu?”

Tô Giản trầm mặc, nàng đi ra cửa thang lầu, liền trông cửa khẩu màu bạc tiệp đạt, nàng tạm dừng một hồi, đang định đi, kia đầu đèn xe chợt lóe, một chiếc màu đen Jaguar khai tiến vào, nhìn đến kia thân xe, Tô Giản phản xạ tính tim đập hạ, chậm rãi, màu đen Jaguar chạy đến cùng tiệp đạt bình tề vị trí.

Cửa xe mở ra, Chu Khải ăn mặc màu đen áo khoác đi ra.

Hắn đôi mắt dừng ở bên cạnh người kia chiếc tiệp đạt thượng, Lưu hạo cũng đi theo xuống xe, hai người ánh mắt đối thượng, trời đông giá rét đêm, bùm bùm mà lại là có hỏa hoa.

Chu Khải một tay chi xe đỉnh, ngả ngớn cười: “Lưu Đội như thế nào ở chỗ này? Này cũng không phải là làm công thời gian.”

Lưu hạo kéo ra ghế phụ môn, nói: “Ta tới đón Tô Giản.”

Chu Khải đôi mắt nhìn về phía Tô Giản, Tô Giản hung hăng mà lại khụ hạ, Lưu hạo nóng nảy, tiến lên, đắp nàng bả vai nói: “Đến xem bác sĩ, này ngày mùa đông, một không cẩn thận thành viêm phổi.”

Tô Giản đầu cũng có chút vựng, nàng gật gật đầu, hướng tiệp đạt xe đi đến, Chu Khải đột nhiên ra tiếng, tiếng nói không bằng quá vãng như vậy mang cười: “Tô Giản, còn giận ta?”

Lưu hạo cúi đầu xem nàng.

Nàng ho nhẹ, che miệng lại, mặt vô biểu tình mà khom lưng ngồi vào Lưu hạo xe.

Màu đen tiệp đạt xe khởi động, chậm rãi từ Jaguar bên cạnh người khai ra, Chu Khải ánh mắt nặng nề, nhìn xe khai đi.

Tiệp đạt trầm ổn mà chạy, trong xe máy sưởi mười phần, Lưu hạo muốn nói lại thôi, hắn hơi hơi ra bên ngoài vừa thấy, màu đen Jaguar đi theo khai đi lên, liền ở sau người cách đó không xa, Lưu hạo nhịn không được hỏi Tô Giản: “Hắn sao lại thế này?”

Tô Giản cũng nhìn đến Jaguar, nàng nghiêng đầu nhìn ngoài cửa sổ, nói: “Không rõ ràng lắm.”

Lưu hạo lại xem một cái kính chiếu hậu, trong lòng nắm chắc, nắm tay lái tay nắm thật chặt.

Hai chiếc xe một trước một sau tới bệnh viện, Lưu hạo mang theo Tô Giản đi kiểm tra, Tô Giản không hảo thừa quá đa tình, đối hắn nói: “Ngươi ở bên ngoài chờ ta, ta chính mình đi kiểm tra liền hảo, hoặc là nếu ngươi có việc, đi trước cũng đúng, ta chính mình tới.”

Tưởng tượng đến bên ngoài còn dừng lại kiêu ngạo Jaguar, Lưu hạo lúc này đương không thể đi, hắn nói: “Bằng hữu chi gian, giúp đỡ cho nhau, đều là hắn là, nếu như về sau ta có chuyện gì, cũng hy vọng ngươi có thể giúp ta.”

Tô Giản nhìn hắn, hai giây sau, gật gật đầu, xem như đồng ý hắn nói.

Lưu hạo là quân tử.

Hai người nhợt nhạt tương giao mấy tháng, quan hệ vẫn luôn không mặn không nhạt, nhưng nam nhân chung quy là nam nhân, không phải đầu gỗ, hắn có tâm săn sóc, Tô Giản cũng liền theo bản năng mà chịu, thoái thác đến quá nghiêm trọng, ngược lại làm ra vẻ.

Các hạng kiểm tra xong, bác sĩ kiến nghị Tô Giản điếu cái bình.

Vì thân thể khỏe mạnh, Tô Giản đồng ý, Lưu hạo thấy nàng còn không có ăn cơm, nhìn hộ sĩ cho nàng thượng châm sau, đứng dậy liền ra bệnh viện, ngoài cửa, màu đen Jaguar vẫn dừng lại, trong xe không ai, Lưu hạo xem một cái, vội vã đi qua đường cái.

Mùa đông chích, dễ dàng sưng vù, hộ sĩ cùng bác sĩ không lắm để ý, Tô Giản lại có chút lo lắng, tay vịn tế bạch thủ đoạn, tự mình ấm, mười tám tuổi khi nhân lão cảm mạo, đánh mấy bình axit amin, cường sinh kiện thể, nhưng ở tiểu tiệm thuốc đánh, ngồi xuống hai ba tiếng đồng hồ, đánh xong sau, thời tiết lạnh lùng, thủ đoạn liền ẩn ẩn trừu đau, quá một hai năm mới hảo.

Một màu đen áo khoác từ phía sau bao lại nàng nhu nhược bả vai, Tô Giản cả kinh, quay đầu vừa thấy, Chu Khải nhéo nàng bả vai, cười lạnh nói: “Lưu hạo khiến cho ngươi tại đây địa phương đánh? Khai cái phòng ấm yêu cầu xài bao nhiêu tiền?”

Tô Giản duỗi tay muốn đi xả áo khoác, Chu Khải lại nắm tay nàng, đem ấm áp tay bảo đặt ở tay nàng cổ tay hạ, lót, lập tức thủ đoạn liền ấm áp lên, Chu Khải ấn đường liễm khởi: “Tay như vậy lãnh? Ta ôm một cái?”

Quan tâm tới quá đột nhiên, Tô Giản run rẩy bờ vai của hắn, nói: “Ta không cần.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 19 chương 19

Treo điện thoại, Tô Giản tay đắp cái trán, đầu óc choáng váng, có chút nóng lên, này một châm đánh tiếp, nhìn như sẽ hảo, về đến nhà lại ngược lại có chút thiêu.

Mạnh Quyên cầm nhiệt khăn lông tiến vào, cho nàng lau mình, nói: “Ngày mai xin nghỉ, hảo hảo nghỉ ngơi một ngày, ngươi từ thay đổi cương vị, liền không một ngày là đúng giờ tan tầm.”

Tô Giản khụ một tiếng, mặt có chút nóng lên, không thể khống chế mà hiện lên rất nhiều hình ảnh, nam nhân thân mình, nam nhân tiến công, nam nhân va chạm, nàng thở dốc.

Nhàn hạ khi, người liền dễ dàng nghĩ nhiều.

Mạnh Quyên cầm lạnh rớt khăn lông đi ra ngoài, trở về bưng canh gừng, rót nàng uống xong.

Tô mộc thu hồi di động, lo lắng mà dùng tay đi sờ cái trán của nàng: “Đừng cháy hỏng đầu óc, vốn dĩ đầu óc liền không hảo sử.”

Mạnh Quyên khí cười, chụp bay tô mộc tay: “Ngươi đi ra ngoài đi ra ngoài.”

Tô mộc đỉnh đạc mà ngồi ở Tô Giản trên giường, nói: “Ta nhìn nàng.”

Tô Giản nằm, đệ đệ cùng mẫu thân trên giường trước bận rộn, bệnh là yếu ớt, người nhà quan tâm lệnh nàng ấm lòng, cuồn cuộn ấm áp nổi lên trong lòng, nàng nhợt nhạt cười, chụp tô mộc đầu một chút, tô mộc mặt mày thanh tú, thiếu niên thanh tuyển, không tình nguyện nói thầm: “Đánh ta đầu làm gì.”

Sau đó bắt hạ Tô Giản đầu tóc.

Mạnh Quyên ai một tiếng, hung hăng chụp đi tô mộc tay: “Không lớn không nhỏ.”

Tô mộc dậm chân: “Ta đều còn không có đụng tới nàng a a a.”

Tô Giản cười rộ lên.

Mạnh Quyên bất đắc dĩ.

Cùng trì lân thỉnh hảo giả, Tô Giản an tâm nghỉ ngơi, ngày thứ hai tỉnh lại, không vội vã bò dậy, nằm ở trên giường nghe Mạnh Quyên ở bên ngoài bán bữa sáng, hàng xóm láng giềng đều là nhận thức rất nhiều

năm, trung sơn nhị hẻm này khối ở trong thành thôn, dòng người là nhiều nhất, nếu như không phải có một cái thị trường ở, hoàn cảnh không tồi, phòng ở đều là kiểu cũ kiến trúc, đường lát đá trải rộng, ngói gạch mái hiên.

Ở tại này một khối, đại đa số đều là tới Lê Thành làm công, mấy năm trước còn có một ít người địa phương, hiện giờ thiếu.

Mạnh Quyên bán sớm một chút đều là chính mình xứng liêu, liêu đủ hương vị hảo, sinh ý từ trước đến nay không tồi.

Lão hàng xóm đều thói quen tới này ăn bữa sáng, mặt sau mấy trương cái bàn bãi, đều ngồi đầy người, nhàn thoại việc nhà, tinh thần phấn chấn bồng bột, sinh hoạt hơi thở nồng hậu.

Một người ăn mặc màu đen áo lông nam nhân phía sau đi theo một người mang mắt kính nam nhân, hai người chân đều dẫm lên ánh sáng giày da, chậm rãi đi đến Mạnh Quyên bữa sáng quầy hàng, hai nam nhân đều có một mét □□ tả hữu, lớn lên cũng đẹp, đặc biệt đi đầu cái kia, lập tức liền hấp dẫn quanh mình người ánh mắt.

Mạnh Quyên theo bản năng mà lau tay, hỏi: “Xin hỏi muốn ăn chút cái gì?”

Đi đầu nam nhân khóe môi mỉm cười, tầm mắt nhẹ nhàng đảo qua, nói: “Bánh rán bên trong có thịt sao?”

Mạnh Quyên nói: “Ngươi tưởng phóng cái gì đều có thể, không cần thịt liền không bỏ, cơm trưa thịt có thể chứ?”

Chu Khải nghiêng đầu, hỏi kim bí thư: “Ngươi đâu? Ăn sao?”

Kim bí thư suy nghĩ hạ: “Ta muốn ăn sữa đậu nành cùng bánh quẩy.”

Chu Khải nói: “Ta đây chính mình tới bánh rán, ngươi ăn sữa đậu nành bánh quẩy.”

Kim bí thư đỡ hạ mắt kính, cười như không cười, bồi lão bản diễn kịch.

Khi nói chuyện, Mạnh Quyên bắt đầu động thủ, nàng biên bận việc, biên hỏi: “Đóng gói vẫn là ở chỗ này ăn?”

“Ở chỗ này ăn.” Chu Khải nói, liền hướng phía sau cái bàn đi đến, xoát lạp một chút, những cái đó ăn bữa sáng hàng xóm đều có chút sợ hãi, nhìn bọn họ hai người.

Chu Khải tự nhiên mà ngồi xuống, kim bí thư trừu dùng một lần chiếc đũa, giúp Chu Khải chuẩn bị cho tốt, lại cho hắn, Chu Khải cười tiếp nhận, hắn ngồi vị trí đối diện Tô Giản gia môn, trong phòng bài trí

xem ra một góc, tuy rằng là làm bữa sáng, nhưng ánh sáng có chút tối tăm trong nhà, nhưng thật ra quét tước đến rất sạch sẽ.

Liếc mắt một cái nhìn lại, sạch sẽ, thoải mái.

“Ngươi bánh rán, bánh quẩy còn có sữa đậu nành.” Mạnh Quyên động tác nhanh nhẹn, chuẩn bị cho tốt thượng bàn, sơ sơ kinh diễm qua đi, lúc này nàng khôi phục bình tĩnh.

“Cảm ơn.” Chu Khải nhìn thơm ngào ngạt bánh rán, cười nói tạ.

Mạnh Quyên cười nói: “Thích nói, đợi lát nữa lại đóng gói một phần.”

“Tốt.”

Nhiệt tình Mạnh Quyên là thực dễ dàng bác người hảo cảm, Chu Khải cùng kim bí thư cúi đầu ăn bữa sáng.

Những cái đó hàng xóm cũng đều khôi phục bình thường, bắt đầu nói chuyện phiếm.

Tô Giản trát tóc ăn mặc màu trắng áo lông cùng quần jean ra tới khi, liếc mắt một cái liền đối thượng Chu Khải ánh mắt, nàng trong lòng khiếp sợ, thẳng tắp mà nhìn hắn.

Kim bí thư dùng miệng hình cùng Tô Giản chào hỏi: “Tô tiểu thư buổi sáng tốt lành.”

Tô Giản nhấp môi, vội vàng gật đầu, sau đó liền đi tiếp Mạnh Quyên trong tay hộp, Mạnh Quyên quay đầu vừa thấy: “Như thế nào ra tới? Phát sốt hảo điểm không?”

Nàng giơ tay hướng Tô Giản trên trán một đáp, Tô Giản né tránh: “Ta không có việc gì, thần thanh khí sảng.”

Mạnh Quyên thu hồi tay, nói: “Bên ngoài gió lớn, về phòng đi.”

Tô Giản cảm thấy Chu Khải ánh mắt làm càn nhìn, trong lòng rùng mình, gật gật đầu: “Ta đây lại đi nằm sẽ.”

Nói, xoay người liền hướng trong đi, lúc này Chu Khải chi cằm cười nói: “Mua đơn.”

Mạnh Quyên quán trước vài cá nhân đang ở chờ, có chút rối ren, Tô Giản nghe thế hai chữ thân mình căng thẳng, quay đầu nhìn mắt Mạnh Quyên bận rộn bộ dáng, nàng vốn chính là tới hỗ trợ, vì thế, nàng hướng Chu Khải bên này đi, nam nhân đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm nàng, bởi vì sinh bệnh, thoạt nhìn càng nhược một ít, trên cổ tế bạch đến liền mạch máu đều thấy rõ, duyên dáng yêu kiều, thật là yểu điệu thục nữ quân tử hảo cầu.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 20 chương 20

Tô Giản tự nhiên là không biết trong công ty tình huống, hoàng trí trời sinh tính rời ra lãng, cùng trong điện thoại giống nhau, hai người vừa nói vừa cười, hoàng trí sinh hàn huyên một ít Hongkong bên kia đề tài.

Tô Giản cùng hắn liêu Lê Thành, trong xe không khí thực vui sướng, khai cái hảo đầu.

Nhà xưởng ở đông thành, khoảng cách Lê Thành một trăm nhiều km ngoại tam tuyến thành thị, bên kia công nghiệp phát triển chính bắt đầu, cùng thần lợi hợp tác, là trong nghề đứng đầu nhà máy hóa chất, chiếm địa hơn hai vạn mét vuông, sinh sản tuyến phù hợp quốc gia tiêu chuẩn, xe vào cửa, lão bản tự mình ra tới nghênh đón, cười cùng Tô Giản hoàng trí sinh bắt tay.

Tô Giản thân thiết mà kêu: “Lâm tổng, hôm nay lải nhải ngươi.”

Lâm tổng ha ha cười, nói: “Này có cái gì, không lải nhải, Tô Giản cho tới nay chỉ nghe này thanh không thấy một thân, hôm nay vừa thấy quả nhiên cùng ta trong tưởng tượng giống nhau.”

“Ha ha, ta cũng là.” Hoàng trí sinh cùng lâm tổng anh em tốt tựa mà bắt tay, tìm được tổ chức dường như.

Tô Giản ở một bên, bất đắc dĩ mà cười cười.

Theo sau, lâm tổng mang theo bọn họ tiến vào nhà xưởng, di động kim loại bật lửa linh tinh đều không thể mang, Tô Giản giày cao gót đến đổi thành nhà xưởng xứng giày, nhập môn đến rửa tay, khẩu trang mang lên, toàn dựa theo tiêu chuẩn tới, Tô Giản làm theo đồng thời, thường thường mà quan sát hoàng trí sinh biểu tình, mắt thấy hắn vài lần gật đầu, hiển thị vừa lòng, nàng trong lòng lặng lẽ tùng một hơi, nhà xưởng diện tích đại, sinh sản vì an toàn, sinh sản tuyến đều làm phòng hộ, một đường xem xuống dưới, mau hai cái giờ.

Hoàng trí sinh đa số đều cùng lâm tổng liêu, hỏi lâm tổng một ít vấn đề, Tô Giản ngẫu nhiên đi theo nói chuyện phiếm, chậm rãi cũng bộ ra hoàng trí sinh đế.

Người này ở Châu Âu Bắc Mỹ châu khu vực, có không ít cửa hàng, ô tô hộ lý này một khối, không phải thiếu thốn chính là giá cả cao, còn có khuôn đúc tiêu hao phẩm, ở bên kia cũng là nhu cầu lượng rất đại, hắn tính toán chính mình đi hậu cần, ở đại lục bên này, có thể tìm được nhu cầu lượng cung ứng được với công ty, là tốt nhất, còn có quan trọng nhất chính là đến có một cái hậu cần đoàn đội, có thể tùy thời ứng phó hắn ở nước ngoài một ít bán sau phục vụ.

Mà vừa lúc, thần lợi đều phù hợp.

Tô Giản nghe đến đó, tâm đột nhiên nhiệt lên.

Đi hoàn công xưởng, vừa lúc giữa trưa, Tô Giản phía trước khiến cho xưởng trưởng hỗ trợ đính một cái tửu lầu, đã đến giờ, trực tiếp mang theo người qua đi, lâm tổng cười nói: “Tô Giản như thế nào biết nhà này tửu lầu?”

Tô Giản thu hồi di động, cười nói: “Tra.”

Hoàng trí sinh dò hỏi: “Này tửu lầu có cái gì đặc biệt?”

Lâm tổng nói: “Chúng ta nơi này nhất cụ đặc sắc tửu lầu, ngài đi vào liền biết.”

Đi vào, một thủy sườn xám nữ phục vụ, eo nhỏ mông vểnh, mỗi người thủy nộn, giống đi vào dân quốc thời kỳ dường như, hoàng trí sinh đôi mắt sáng ngời, vừa mới nhà xưởng đều là đại lão gia, ngẫu nhiên một hai cái quản lý viên tuy rằng là nữ, nhưng đều mang khẩu trang, thấy không rõ bộ mặt, lần này tử cảm giác khai vị không ít.

Hoàng trí sinh vừa lòng thật sự, cười nói: “Nhìn mỹ nhân, đồ ăn đều có thể ăn nhiều mấy khẩu, sườn xám là Trung Quốc của quý, thật thật đẹp.”

Tô Giản sau khi nghe xong, cười cười, cũng không tranh công.

Lâm tổng thấp giọng nói: “Ngươi chiêu này đi được hảo, Tô Giản trước kia cũng làm quá nghiệp vụ sao?”

Tô Giản dừng một chút, nói: “Đã làm.”

Lâm tổng vỗ vỗ nàng bả vai: “Có thể.” Sau đó hắn lại đè thấp tiếng nói nói: “Giống hoàng tổng này muốn đưa nước ngoài hóa, kỳ thật có rất nhiều gia công ty đều có thể đạt tới, Châu Âu yêu cầu cao một chút, nhưng Bắc Mỹ châu bên kia, đều rất thấp, hắn vẫn là có rất nhiều lựa chọn.”

Tô Giản vừa nghe, da đầu tê dại.

Thượng đồ ăn sau, lâm tổng bồi hoàng trí sinh uống điểm, Tô Giản muốn lái xe, liền uống đồ uống, ba người nói chuyện với nhau, chậm rãi, Tô Giản từ hoàng trí sinh nói nghe ra, hắn muốn ép giá, trên mạng cái kia bán sỉ giá cả hắn cho rằng vẫn là cao, lâm tổng cùng Tô Giản liếc nhau, Tô Giản phía trước kỳ thật đoán được, nhưng hoàng trí sinh ở trong điện thoại trước nay không lộ ra quá, tới nơi này sau, cũng là một cái kính mà tán thưởng khích lệ, không hề có nhắc tới giá cả vấn đề.

Lúc này rốt cuộc đề ra.

Tô Giản cố nén trụ xen mồm, liền nghe hoàng trí sinh đem giá cả một đường áp.

Ai đều muốn dùng nhất tiện nghi giá cả mua được nhất hợp ý thủy sản phẩm, hoàng trí sinh có thể nói là cáo già, Tô Giản phía trước ở trong điện thoại, tuy rằng cũng bị hộ khách xảo quyệt cấp khí vựng, nhưng này giáp mặt, nàng còn phải bài trừ tươi cười, chậm rãi đoạt lại quyền chủ động, ở giá cả mặt trên, điểm mấu chốt đến bảo vệ cho, nếu không về sau hoàng trí sinh liên tục lấy hóa nói, hắn còn sẽ tìm càng nhiều lý do lấy cớ tới ép giá cách, lúc này không đem hắn cái này tâm tư cấp lấp kín, hậu hoạn vô cùng.

Lâm tổng cơm nước xong, nghe hoàng trí sinh nhìn như hùng hổ doạ người, Tô Giản không chỗ nhưng trốn, nhưng trên thực tế, Tô Giản cơ hồ đều ở tìm đột phá khẩu, vẫn luôn không tỏ vẻ chỉ nghe, thường thường mà tìm lời nói biểu đạt công ty lập trường, hoàng trí sinh dần dần mà cũng phát hiện, vị này nhu nhược cô nương, thật sự đao kiếm không vào.

Hắn uống một hớp nước trà, nhuận nhuận hầu, trực tiếp lượng kiếm: “Tô tiểu thư, vậy ngươi nói cho ta, giá cả thượng ngươi lớn nhất nhượng bộ đến nơi nào? Nói thẳng đi, cũng miễn cho ta vô nghĩa nhiều như vậy, có thể làm liền làm, không thể làm.....”

Rốt cuộc có cơ hội nói chuyện, Tô Giản ngồi thẳng thân mình, xem nhẹ hắn mặt sau câu kia có chút uy hiếp nói, nàng lấy ra tam phân hợp đồng, mở ra cấp hoàng trí sinh xem, mỗi một phần hợp đồng đều có một cái ưu đãi chỉ tiêu, ở cái này chỉ tiêu hạ, Tô Giản cộng thêm một ít nàng chính mình có thể cho ưu đãi, nhưng nàng không trực tiếp đáp ứng, mà là nói: “Ta giúp ngươi xin, nói như vậy là không có, hoàng tổng ngươi ngàn dặm xa xôi lại đây, không thể làm ngươi tay không trở về đúng không? Có chút hàng mẫu chuyển phát nhanh, ngài chỉ cần điện báo, ta liền giúp ngươi gửi đi ra ngoài, không cần ngươi ở Hongkong bên kia phí tâm tư.”

Hoàng trí sinh nhìn trước mắt cô nương, trong lòng cảm thán, hiện tại nữ nhân làm nghiệp vụ thật sự một chút đều không kém, chậm rãi cũng dâng lên một cổ kính sợ.

Cuối cùng, hắn ở Tô Giản luôn mãi mà đề cử hạ, lựa chọn trong đó một phần hợp đồng, Tô Giản đại đại tùng một hơi, hoàng trí sinh lấy bút đang chuẩn bị ký tên khi, tay lại hơi hơi một đốn, Tô Giản tâm tức khắc nhắc tới tới, lúc này, hoàng trí sinh buông bút, cười nói: “Còn có một việc...”

Tô Giản nhấp môi: “Ngài nói.”

Hoàng trí sinh nói: “Nghe nói các ngươi chu tổng gần nhất khai một cái phòng nghiên cứu, nghiên cứu phát minh AI chữa bệnh?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 21 chương 21

Thần lợi phát triển đã có nhất định quy mô, Chu Khải liền bứt ra ra tới làm Internet, lại đuổi kịp hảo thời điểm, khải thịnh làm công cụ tìm kiếm sinh ra, trải qua chuyển hình, khải thịnh kỳ hạ không ít sản phẩm, đều là người trẻ tuổi truy phủng phong trào.

Khải thịnh bên trong quy mô tự không cần phải nói, từ phần ngoài nhìn lại, vốn là to lớn, vào sau, vô luận là trước đài, vẫn là lầu một triển lãm thính, phòng tiếp khách, thang máy từ từ, đều là cao cấp office building, hoàng trí sinh nhìn này quy mô, có chút kinh ngạc cảm thán, đối Chu Khải càng thêm tán thưởng.

Trước đài trạm một bên, duỗi tay ấn thang máy, ý cười ngâm ngâm, huấn luyện có tố.

Tô Giản đi theo bọn họ phía sau, tiến thang máy, thang máy, Chu Khải cùng hoàng trí sinh các trạm một phương hướng, trung gian không, nàng nhìn mắt hoàng trí sinh bên tay trái, hắn trọng tải quá lớn, hoàn toàn không vị trí, Tô Giản nhận mệnh, đi đến trung gian đứng, Chu Khải rũ mắt, thật sâu mà xem nàng.

Nữ nhân hôm nay ăn mặc cũng không mỏng, màu trắng trường áo khoác, bên trong màu lam váy dài, trên chân dẫm lên một đôi giày cao gót, sườn mặt trắng nõn, cổ mơ hồ có thể thấy được mạch máu, Chu Khải một bàn tay ngắt lời túi, nghiêng đầu nghe hoàng trí sinh nói chuyện, giống như lơ đãng mà hướng trung gian đi hai bước, này hai bước lập tức liền thu nhỏ lại hai người khoảng cách.

Hắn trên người mơ hồ mang theo huân hương, Tô Giản có chút bực, tưởng hướng hoàng trí sinh bên kia tới sát, hoàng trí sinh nói được hứng khởi, thế nhưng hướng bên này dịch, Tô Giản thân mình cứng đờ, Chu Khải cười khẽ, một bàn tay nhẹ nhàng mà từ sau ôm lấy nàng eo, hướng hắn bên kia mang, từ phía sau cùng hoàng trí sinh trò chuyện gần nhất một ít tân tin tức.

Tô Giản hô hấp mau suyễn bất quá tới, hoàng trí sinh liêu đến hăng hái, bá bá mà nói, Chu Khải đôi tay kia ở sau người ôm đến càng khẩn, nàng có chút bực bội, giày cao gót vừa nhấc, hướng hắn giày da thượng nhất giẫm.

Chu Khải sửng sốt, đột nhiên cười nhẹ lên.

Hoàng trí sinh cho rằng chính mình lời nói buồn cười, có chút xấu hổ hỏi: “Chẳng lẽ chu tổng không cảm thấy ta nói là đúng?”

Chu Khải lập tức đáp: “Hoàng tổng nói đúng, ta xác thật là ở suy xét này một phương diện vấn đề, ngươi ngẫm lại ta quốc gia hiện giờ phát triển như thế nhanh chóng, nhà mình sản phẩm vì sao sở hữu linh

kiện đều từ nước ngoài mua sắm, vì cái gì không thể tự chủ nghiên cứu phát minh đâu?”

Hoàng trí sinh gật đầu, phẫn khái nói: “Không sai.”

Chu Khải mỉm cười, hơi hơi cúi đầu, nhìn mắt còn dẫm lên hắn màu đen giày cao gót.

Thang máy vừa lúc ở lúc này mở ra, đúng là tầng cao nhất, 28 lâu, bên ngoài một mảnh rộng thoáng, một cái cỡ trung phòng nghiên cứu xuất hiện ở trước mắt, hoàng trí sinh tức khắc kinh ngạc cảm thán, dẫn đầu đi ra thang máy, Tô Giản chạy nhanh đuổi kịp, Chu Khải lại từ phía sau một dán, thấp giọng nói: “Ta giày da rất quý, cho ngươi báo cái số?”

Ấm áp hơi thở từ lỗ tai lướt qua, Tô Giản siết chặt nắm tay, nói: “Quay đầu lại cho ngươi phát cái bao lì xì.”

Chu Khải lông mày một chọn: “Hảo a.”

Phòng nghiên cứu loại nhỏ người máy trên mặt đất chuyển động, giúp đỡ nghiên cứu phát minh nhân viên đưa đồ vật, có chút người máy ở chân bàn đảo quanh, còn có nho nhỏ người máy trong miệng một cái kính phun lời nói: “Đi nhầm, đi đúng rồi, đi bên này, nhìn cái gì, xem ta a, nga nga nga...” Thân máy chuyển động, cảm ứng được Chu Khải tới, người máy đổi đề tài: “Chu Khải tới Chu Khải tới còn mang theo cái nữ nhân còn mang theo cái nữ nhân.”

Tô Giản đi ở Chu Khải bên cạnh người, tức khắc xấu hổ.

Hoàng trí sinh thực mới lạ, tả sờ sờ hữu sờ sờ, những cái đó nghiên cứu phát minh nhân viên ăn mặc áo blouse trắng, chỉ cúi đầu vội công tác, nghe thấy Chu Khải tới, triều Chu Khải gật đầu, chào hỏi một cái, lại tiếp tục vội đỉnh đầu sự tình, hoàng trí sinh một không cẩn thận đứng ở một cái giống máy tính người máy trước mặt, máy tính giao diện tự động sáng lên tới, sau đó phát ra âm thanh.

“Quá béo, cholesterol quá cao, rất nhỏ bệnh tiểu đường, thân cao 1m7 bảy, thể trọng 80 kg.” Hoàng trí sinh sửng sốt, phục hồi tinh thần lại có chút xấu hổ, lại có chút hưng phấn, hắn chỉ vào trước mặt người máy, hỏi Chu Khải: “Đây là nghiên cứu phát minh đồ vật?”

Chu Khải cười cười, nói: “Chỉ là bán thành phẩm mà thôi, còn thường xuyên ra vấn đề, kỹ thuật còn không đúng chỗ.”

Hắn tiếng nói vừa dứt, người máy lại bắt đầu nói chuyện: “Quá xấu quá xấu, quá béo quá béo....”

Hoàng trí sinh: “.....” Này sẽ hắn tin, này thật là bán thành phẩm.

“Muốn thực hiện chân thật FUI lẫn nhau giao diện còn cần thời gian.” Chu Khải cười nói, giây tiếp theo, duỗi tay đem Tô Giản kéo qua tới, đẩy ở kia người máy trước mặt, Tô Giản cả kinh, người máy bắt

đầu nói chuyện: “Quá gầy, thiếu máu, thời gian hành kinh hỗn loạn, thân cao một mét sáu tám, thể trọng 49 kg.”

Tô Giản vội vàng hướng lui về phía sau, mặt một trận thiêu hồng, Chu Khải cùng hoàng trí sinh cũng là sửng sốt, ngay sau đó hai người cười rộ lên, Chu Khải nghiêng đầu nhìn Tô Giản, cười khẽ: “Thời gian hành kinh hỗn loạn? Thiếu máu? Không ăn bữa sáng nột?”

Tô Giản chỉ vào kia người máy nói: “Một chút đều không chuẩn, ta 98 cân a, nơi nào gầy.”

Đứng ở một bên, đang xem trong tay thiết bị nghiên cứu phát minh nhân viên xoay người, nàng mang bao tay tay chụp hạ người máy đầu, khí thế có chút hung: “Ta giả thiết số liệu, thấp hơn 110 cân đều tính quá gầy, có ý kiến sao?”

Tô Giản: “..... Không, không dám.”

Chu Khải một trận cười nhẹ, đôi mắt trên dưới quét nàng, đặc biệt làm càn, Tô Giản bực bội, trừng hắn liếc mắt một cái, hắn lại là cười, theo sau mang theo hoàng trí sinh tiếp tục hướng trong đi, Tô Giản tiểu tâm mà né tránh những cái đó đầy đất chạy người máy, đi theo bọn họ phía sau, hoàng trí sinh thực cảm thán, cùng Chu Khải liêu khởi gần nhất chip chiến tranh, nhìn thấy Chu Khải nghiên cứu phát minh, vô cùng cảm động, hắn nói: “Ta trong tay sự nghiệp còn bận quá, bằng không ta cũng đến duy trì một chút.”

Chu Khải cười cười, không nói chuyện, chỉ mang hai người tiến văn phòng.

Hoàng trí sinh cùng tồn tại Hongkong, Lâm Thông cũng ở Hongkong, hai người trên thực tế có chút cạnh tranh lực, bởi vì hai người đều làm mậu dịch sinh ra, đừng nhìn hoàng trí sinh những câu cảm khái, nói trắng ra là, trong lòng có tâm tư khác, Tô Giản một đường nghe xuống dưới, trong lòng có chút quái dị, nàng nhìn mắt Chu Khải.

Chu Khải hướng nàng cười, khẽ lắc đầu.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 22 chương 22

Ăn cơm xong, sắc trời đã tối, Tô Giản cùng Chu Khải đưa hoàng trí sinh đi khách sạn, Hilton vốn chính là phi thường cao cấp khách sạn, hoàng trí sinh uống không ít rượu, có chút choáng váng, khách sạn chủ yếu không là vấn đề, mà là Chu Khải lễ ngộ, này lệnh hoàng trí sinh lòng có mong đợi, cùng Chu Khải bắt tay, hơi hơi đánh cái rượu cách sau, nói: “Chu tổng không cần đưa ta.”

Chu Khải cười cười, nói: “Ta làm giám đốc đưa ngươi đi vào.”

Hoàng trí sinh gật đầu: “Cảm ơn.”

Sau nhìn về phía Tô Giản, Tô Giản hơi hơi mỉm cười, hoàng trí sinh bất đắc dĩ mà lắc đầu, nói: “Tô tiểu thư thật không phải hảo đắn đo người, ta suy nghĩ a, dĩ vãng ta nhận thức nữ nhân đều là sấm rền gió cuốn, làm việc hấp tấp cùng nam nhân không phân cao thấp, này vẫn là lần đầu tiên gặp phải Tô tiểu thư như vậy, không đánh mà thắng khiến cho ta xuất tiền túi đi, không đơn giản không đơn giản.”

Tô Giản thấp giọng nói: “Là hoàng tổng sảng khoái.”

Hoàng trí sinh hải mà cười, xua xua tay, đi vào.

Phía sau chờ giám đốc vội vàng tiến lên, tiếp nhận hoàng trí sinh hành lý, dẫn hắn hướng thang máy đi đến.

Lê Thành mùa đông không dưới tuyết, nhưng lãnh.

Tô Giản súc cổ, mũi đông lạnh đến đỏ bừng, nhìn hoàng trí sinh bóng dáng thượng thang máy, Chu Khải xoay người, hắn một tay cắm ở trong túi, nhìn nàng.

Tô Giản đối thượng hắn đôi mắt, hơi hơi bỏ qua một bên tầm mắt, đông cứng tay sờ soạng trong túi chìa khóa xe, sờ nửa ngày không sờ đến, Chu Khải cười giơ tay, một cây chìa khóa xe nằm ở hắn lòng bàn tay, hắn cười nhẹ: “Tìm cái này đâu?”

“Như thế nào ở ngươi nơi đó?” Tô Giản có chút nghi hoặc, lại lần nữa sờ sờ áo khoác túi tiền, xe là công ty, nàng đến đưa về công ty.

Chu Khải đi xuống tới, để sát vào nàng, Tô Giản bực hắn tới gần, lui về phía sau hai bước, hắn duỗi tay ôm lấy nàng eo, Tô Giản cắn răng, trừng mắt: “Chu tổng, đừng quá được một tấc lại muốn tiến một thước.”

Chu Khải cười nhẹ, này sẽ càng quá phận, trực tiếp đem nàng ôm tiến trong lòng ngực: “Cái gì kêu được một tấc lại muốn tiến một thước? Ngươi không phát hiện ta ở theo đuổi ngươi sao?”

Tô Giản trong cơn giận dữ, giày cao gót hung hăng dẫm lên giày của hắn, dùng sức mà nhất giẫm, trong khoảng thời gian này bị quấy rầy bực bội hoàn toàn bùng nổ: “Chu tổng, đêm đó coi như là một cái ngoài ý muốn, được chưa?”

Nàng này nhất giẫm, thật đúng là dùng không ít lực, Chu Khải lập tức thấy đau, hắn ôm đến càng khẩn, cúi người hôn hạ nàng vành tai: “Dẫm đi, chặt đứt ngươi bồi, ta cũng chưa nói hành, như thế nào có thể hành?”

Tô Giản cả người chôn ở hắn trong lòng ngực, giãy giụa không có kết quả, hai tay ở sau người bắt lấy hắn áo khoác, hung hăng lôi kéo, bên tai nóng bỏng, nàng hoảng hốt gian, phảng phất nhìn đến bầu trời phiêu tuyết, lạnh băng mà dừng ở nàng chóp mũi.

Một đêm kia không xong, vì cái gì còn có hậu tục.

Chu Khải thấp giọng hướng dẫn: “Chúng ta nói chuyện? Nói tràng luyến ái?”

Tô Giản: “Ta không.”

Chu Khải cười: “Ta đây lần sau hỏi lại.”

Ngay sau đó, liền buông ra nàng, rốt cuộc hắn chân là thật đau, chung quanh cũng có người nhìn, Tô Giản được đến lơi lỏng, liên tục lùi lại, đối người nam nhân này, có chút oán trách.

Một chiếc màu đen xe hơi kịp thời chạy đến hai người phía sau, kim bí thư xuống xe, cấp mở cửa xe, Tô Giản phải đi, Chu Khải ngăn lại nàng, cúi đầu nói: “Không nói chuyện việc tư, nói điểm công sự.”

Tô Giản sửng sốt, hỏi lại: “Cái gì công sự?”

Chu Khải ánh mắt làm càn mà nhìn nàng mặt, cười nhẹ một tiếng, nửa trào phúng nói: “Ngươi cho rằng ngươi hôm nay làm sự tình có thể chứ?”

Tô Giản phản ứng lại đây, mặt nàng có chút hồng, nói: “Thực xin lỗi.”

“Lên xe.” Chu Khải lời ít mà ý nhiều, ý bảo nàng.

Tô Giản vãn khẩn bao bao, đối thượng kim bí thư gương mặt tươi cười, gật gật đầu, khom lưng ngồi vào hậu tòa, mới vừa ngồi ổn, Chu Khải theo sát ngồi vào tới, nam nhân mang theo xe ngoại lạnh lẽo phong, giày da thượng còn có một cái nho nhỏ giày cao gót lõm ấn, Tô Giản xem một cái, dịch khai tầm mắt, cửa xe đóng lại, trong xe máy sưởi mười phần, kim bí thư khởi động xe.

Màu đen xe hơi hoạt ra đại lộ, Chu Khải nhìn nàng: “Hợp đồng không thiêm, liền dám mang theo người thượng phòng nghiên cứu tới?”

Tô Giản cúi đầu, có loại bị giáo huấn cảm giác, nàng tự biết đuối lý: “Thực xin lỗi.”

Chu Khải nhàn nhạt nói: “Cùng ta xin lỗi có ích lợi gì? Đó là chính ngươi sự tình, ngươi biết ở làm buôn bán, bao nhiêu người sắp đến lấy bút kia một khắc đổi ý sao?”

Tô Giản nhấp môi: “Biết.”

Chu Khải nói: “Ngẩng đầu nhìn ta.”

Tô Giản chỉ phải ngẩng đầu, đối thượng hắn, giây tiếp theo lại hơi tưởng dịch khai, sau vẫn là căng da đầu đối thượng, hắn đôi mắt không ý cười, cực kỳ nghiêm túc, cảm giác áp bách mười phần, Tô Giản có chút ngây người, Chu Khải nói: “Ta cho rằng ngươi ký hợp đồng, cho nên mới đồng ý mở ra phòng nghiên cứu cho hắn xem, mới có thể cho hắn gian Hilton phòng, thỏa mãn hắn yêu cầu, cũng làm hắn xem như ở nhà....”

Tô Giản cũng biết, này liên tiếp nhớ tới, xác thật nghĩ mà sợ.

Chu Khải nói: “Lê Thành tổng cộng có 60 gia hóa chất mậu dịch công ty, hắn nói hắn tới bên này dừng lại hai ba thiên, thuyết minh mục đích của hắn là nhiều tìm chút công ty hảo đối lập, có thể làm hắn nhanh chóng ký hợp đồng khiến cho hắn thiêm, lúc ấy ta đáp ứng ngươi, làm hắn lại đây phòng nghiên cứu nhìn xem khi, nếu hắn còn không có ký hợp đồng ngươi liền hắn là lấy này trở thành phụ thuộc điều kiện, làm hắn ký, lại đem người mang lại đây.”

Tô Giản đỏ mặt, vội vàng gật đầu, nói: “Ta sau lại..... Sau lại cũng nghĩ đến.”

Chỉ là nghĩ đến đến tương đối trễ.

Chu Khải chỉnh hạ tay áo, nói: “Nói sinh ý, quan trọng nhất chính là làm hắn thiêm đơn, mặt khác đều là hư, ân?”

Tô Giản gật đầu: “Ân, hiểu.”

“Bất quá...”

Tô Giản lập tức nhìn hắn, chờ hắn phía dưới nói, nàng như là một cái ngoan ngoãn học sinh, đôi mắt đen nhánh nghiêm túc, này phó thần thái, lệnh Chu Khải hầu kết lăn lộn hạ, hắn cười nhẹ một tiếng, nói: “Bất quá, cuối cùng kia một tay, làm được không tồi, ra ngoài ta dự kiến.”

Kim bí thư ở phía trước nghe xong một hồi, nhân cơ hội chen vào nói, hỏi: “Tô Giản cuối cùng làm

chuyện gì? Nói đến ta nghe một chút, làm cho ta học tập học tập.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 23 chương 23

Tô Giản nghe xong một hồi, mơ hồ nghe được cái gì kỹ nữ, tiểu tam, tình phụ, ta đánh chết ngươi, nàng toàn bộ cả người cứng đờ, uy hai tiếng, kia đầu không ai ứng, vẫn như cũ chỉ có chửi rủa thanh, Tô Giản xoát mà đứng lên, đối Lâm Phương Cầm nói: “Giúp ta buổi chiều thỉnh cái giả.”

Lâm Phương Cầm cũng nghe đến kia đầu một ít thanh âm, phỏng chừng là xảy ra chuyện gì, nàng gật đầu: “Đi thôi, cẩn thận, yêu cầu ta hỗ trợ cho ta điện báo.”

“Hảo.” Tô Giản vội vàng cản chiếc taxi, báo hinh tâm thẩm mỹ viện địa chỉ.

Nàng nhất thời cũng không rảnh lo đánh biểu quá quý, chờ nàng đuổi tới hinh tâm thẩm mỹ viện, nàng ngây dại, một cái ăn mặc màu lam váy nữ nhân mang theo bốn năm cái nữ nhân bắt lấy Mạnh Đan Kỳ đầu tóc, Mạnh Đan Kỳ nằm liệt ngồi dưới đất, trên người quần áo hỗn độn bất kham, người chung quanh chỉ xem không khuyên.

Ngay cả kia mấy cái ngày thường cùng Mạnh Đan Kỳ quan hệ tốt mỹ dung sư đều vẻ mặt hờ hững.

Mạnh Đan Kỳ tùy ý đối phương xả, phỏng chừng ở khóc, đầu cũng chưa nâng lên tới.

Tô Giản vội vàng chạy lên đài giai, tiến vào sau, đẩy ra nữ nhân kia tay nói: “Đừng đánh, đừng đánh, sẽ ra mạng người.”

“Kỹ nữ còn sợ chết a? Ngươi là ai? Nữ nhân này cùng ta lão công khai phòng, khi ta lão công tình phụ, ta không nên giáo huấn nàng sao?” Màu lam váy nữ nhân đem Tô Giản đẩy ra, còn dùng chân đạp một chút nàng, Tô Giản một cái không đứng vững, thiếu chút nữa lăn xuống bậc thang, nàng ngồi yên ở bậc thang, nhìn trong đám người Mạnh Đan Kỳ.

Mạnh Đan Kỳ trên mặt tất cả đều là vết máu, phi đầu tán phát, nàng nâng lên đôi mắt, cũng dại ra mà nhìn nàng.

Hai chị em liền như vậy đối nhìn, Mạnh Đan Kỳ nước mắt cuồng lưu, gào hô: “Tỷ tỷ.”

Tô Giản đột nhiên hoàn hồn, vội vàng từ trên mặt đất lên, tiến lên tưởng cứu người, nhưng các nàng người nhiều, liền thẩm mỹ viện mỹ dung sư đều ngăn cản nàng lại đây, một đám đem Mạnh Đan Kỳ che ở bên trong, tùy ý các nàng tay đấm chân đá, Tô Giản gấp đến độ mau khóc, nàng hét lớn: “Các ngươi cùng nàng quan hệ tốt như vậy, các ngươi như thế nào có thể như vậy đối nàng?”

“Tiểu mỹ, lâm lâm!” Nàng mang theo khóc nức nở hô lớn, kia hai cái mỹ dung sư mặt vô biểu tình mà nhìn về phía Tô Giản, nói: “Mạnh Đan Kỳ xuất quỹ chúng ta lão bản, ta lão bản nương giáo huấn nàng, có cái gì sai?”

Tô Giản lúc này mới phản ứng lại đây, cái này xuyên màu lam váy nữ nhân là Mạnh Đan Kỳ lão bản nương, khó trách những cái đó ngày thường cùng Mạnh Đan Kỳ Mạnh tổng trước Mạnh tổng sau mỹ dung sư lúc này sẽ như vậy đối nàng, Tô Giản tễ bất quá đi, xoay người liền muốn đánh điện thoại, trong đó một người nhìn đến, giơ tay liền đem di động của nàng cướp đi, ném xuống đất.

Rầm một tiếng, màn hình di động tối sầm.

Tô Giản giãy giụa muốn đi lấy.

Lúc này, một chiếc màu đen xe hơi dừng lại, trên xe ra tới hai cái nam nhân, trong đó một người lấy lòng mà cùng một cái khác khom lưng, sau đó vén lên tay áo bay nhanh mà đi lên tới, Tô Giản hoảng loạn gian, nhìn mắt kia màu đen xe hơi, xe hơi ngoại đứng lạnh lạnh hút thuốc nam nhân một cái dư quang, thân mình theo bản năng đứng thẳng, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Tô Giản trong lòng chấn động, chạy nhanh đem mặt giấu đi.

Đáng tiếc, chậm, Chu Khải ném yên, đi nhanh mà đi tới, một tay đem túm nàng nữ nhân kéo ra, kia nữ nhân hét lên: “Làm gì? Ngươi là ai?”

Mặt khác Mạnh Đan Kỳ bên kia cũng thực hỗn độn, ầm ỹ, màu lam váy nữ nhân điên cuồng hô to, đầu ngón tay hoa nam nhân kia cổ, nam nhân một tay một tay đem nàng xách khai, đem Mạnh Đan Kỳ từ trên mặt đất kéo tới, Mạnh Đan Kỳ giương lên tay, hung hăng cho nam nhân kia một cái bàn tay, này một cái tát thực vang.

Đánh đến thế giới đều an tĩnh, màu lam váy nữ nhân này sẽ không muốn, điên cuồng mà muốn đi đánh Mạnh Đan Kỳ: “Ngươi cái này kỹ nữ, ta bồi dưỡng ngươi, làm ngươi ở ta trong công ty ăn ngon hảo trụ, mỗi tháng khai như vậy cao tiền lương, ngươi lại cùng ta nam nhân giảo ở bên nhau, ngươi hiện tại còn dám đánh hắn, ta muốn cho ngươi ở Lê Thành hỗn không đi xuống...”

Tên kia bị đánh nam nhân giơ tay sờ soạng khóe môi, ánh mắt nhìn chằm chằm Mạnh Đan Kỳ, giây tiếp theo, hắn lôi kéo Mạnh Đan Kỳ tay, đem nàng kéo xuống bậc thang, đối nàng nói: “Ngươi đi về trước.”

Mạnh Đan Kỳ quật cường mà nhìn hắn, nguyền rủa hắn: “Ngươi đi tìm chết.”

Lý Thành hạo bất đắc dĩ cười: “Hảo, ta đi tìm chết, ta đã chết liền không ai bảo hộ ngươi.”

Theo sau, hắn nhìn về phía Chu Khải, ngữ khí lấy lòng: “Chu tổng, phiền toái ngươi một chút, đem nàng mang đi.”

Chu Khải che ở Tô Giản trước mặt, tay còn nắm tay nàng cổ tay, Tô Giản muốn chạy ra tới, hắn ngăn lại nàng thân mình, hướng Lý Thành hạo nói: “Chỉ cho phép một lần, ta lần này là xem ở ta nữ nhân phân thượng.”

Lý Thành hạo tâm tư hoảng loạn, không nghĩ lại nữ nhân này là ai, chỉ nhìn thoáng qua hắn trong tay bắt lấy thủ đoạn, gật gật đầu: “Phiền toái.”

Chu Khải không hé răng, hướng Mạnh Đan Kỳ nhìn lại.

Mạnh Đan Kỳ bay nhanh mà đi tới, ôm chặt Tô Giản, gào khóc lên, Tô Giản luống cuống hoảng, giơ tay vỗ vỗ nàng, lúc này cái kia màu lam váy nữ nhân còn nghĩ tới tới, bị Lý Thành hạo ngăn lại, màu lam váy nữ nhân sắc mặt nảy sinh ác độc, nàng mắng Mạnh Đan Kỳ không đủ, còn mắng Tô Giản, chỉ vào Tô Giản nói: “Các ngươi đều không phải thứ tốt, Chu Khải ngươi hiện tại lại cùng nữ nhân này làm ở bên nhau, ngươi đem thơ huệ đến nỗi chỗ nào?”

Tô Giản vừa nghe thơ huệ hai chữ, cả người chấn động, theo bản năng mà tránh thoát hắn tay.

Chu Khải bất đắc dĩ, kéo chặt nàng nói: “Mang hảo nàng, đi rồi.”

Tô Giản ôm lấy một đường khóc Mạnh Đan Kỳ, giương mắt xem kia họ Lý nam nhân liếc mắt một cái, nàng nhớ ra rồi, lần trước ở nhã các tửu lầu, muốn rót Mạnh Đan Kỳ rượu nam nhân, chính là hắn, vẻ mặt phong lưu tướng, nàng nhìn mắt Chu Khải, nghĩ thầm, đều không phải thứ tốt.

Cửa xe mở ra, Tô Giản đem Mạnh Đan Kỳ áp tiến trong xe, nhìn nàng đầy mặt vết máu, rất là đau lòng.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 24 chương 24

Xã hội là cái đại chảo nhuộm, Tô Giản này nửa năm qua thấy quá nhiều, Mạnh Đan Kỳ cho nàng ấn tượng còn dừng lại ở khi còn nhỏ cái kia trắng trẻo mập mạp tiểu nữ hài trên người, chỉ chớp mắt, nàng đã có chính mình một bộ nhân sinh lý luận, đi ở đạo đức điểm mấu chốt bên cạnh, Tô Giản có chút sinh khí, nàng giơ tay, kêu người phục vụ lại đến một ly cà phê, uống một hớp lớn.

Chua xót đến nàng ấn đường đều nhăn lại tới, nàng phanh — mà đem cái ly buông, nhìn Mạnh Đan Kỳ nói: “Ngươi lúc trước không phải thực chán ghét Triệu đông tuấn sao?”

Nĩa loảng xoảng một tiếng, đụng tới cái đĩa, phát ra thanh thúy thanh âm, Mạnh Đan Kỳ nhai nói chuyện mặt, nói: “Ta là chán ghét hắn, ta vì ngươi không đáng giá.”

“Vậy ngươi hiện tại giống cái gì?” Tô Giản nhịn không được cất cao âm lượng.

Mạnh Đan Kỳ cắn đứt mặt, nàng ngẩng đầu, đối Tô Giản nói: “Tỷ, chúng ta tình huống không giống nhau, ngươi cùng Triệu đông tuấn đã từng yêu nhau, các ngươi chi gian đã từng kiên cố không phá vỡ nổi, nhưng Lý Thành hạo cùng hắn thê tử không giống nhau, hôm nay không phải ta, ngày mai sẽ có người khác....”

“Nhưng ngươi rốt cuộc phá hư người khác cảm tình.” Tô Giản giọng the thé nói.

Nàng rối loạn, Lê Thành quá lớn, nơi này phát sinh sự tình quá nhiều, Mạnh Đan Kỳ đã từng cỡ nào chán ghét xuất quỹ Triệu đông tuấn, nhưng hôm nay nàng chính mình lại thành người khác xuất quỹ đối tượng, nàng thành chính mình ghét nhất người, trong miệng lại luôn mồm mà nói như vậy một bộ biện giải từ.

“Tỷ!” Mạnh Đan Kỳ hung hăng xoa mì sợi ăn, nói: “Chúng ta không giống nhau.”

Tô Giản thật sâu mà nhìn Mạnh Đan Kỳ.

Nàng chỉ là nàng biểu tỷ, có thể khuyên, nhưng là như thế nào quản?

“Ta cùng tiểu cữu nói.” Nàng đột nhiên nói.

Mạnh Đan Kỳ đem nĩa ném cái bàn, một ngụm đều ăn không vô, nàng nhìn Tô Giản, nói: “Ngươi muốn ta chết sao?”

“Vậy ngươi quay đầu lại sao?”

“Không trở về, tỷ ngươi có thể hay không không cần dùng ngươi kia một bộ tới nói ta? Chính ngươi nếu thật sự như vậy có bản lĩnh, có năng lực, Triệu đông tuấn sẽ đi sao? Hài tử biết khóc có đường ăn, sẽ không khóc hài tử chỉ có xem phân, tỷ ngươi chính là như vậy nữ nhân, cho nên Triệu đông tuấn mới có thể rời đi ngươi!”

Tô Giản sửng sốt.

Mạnh Đan Kỳ hồn nhiên không biết chính mình nói gì đó, nàng chỉ là hung hăng mà chọc cái bàn nói: “Xã hội này, chúng ta hiện tại chỉ có thể dựa vào chính mình! Ta cùng Lý Thành hạo làm ở bên nhau là bởi vì hắn sống hảo, hắn rất tốt với ta, ta không cầu hắn cái gì, ta như vậy tuổi trẻ, có cái gì sợ quá, ta có tay nghề ta có thể kiếm tiền, ta vì cái gì dựa nam nhân? Vì cái gì muốn sợ? Ta không sợ.”

Tô Giản đầu ầm ầm ầm, huyết sắc mất hết.

Mạnh Đan Kỳ nói xong này một chuỗi lời nói, cả người phát run, lại đối thượng Tô Giản, nàng mới phản ứng lại đây, nàng nói gì đó, nàng sắc mặt cũng đổi đổi.

Hồi lâu, Mạnh Đan Kỳ đột nhiên ghé vào trên bàn, nàng bắt lấy Tô Giản tay, nói: “Tỷ, thực xin lỗi, nhưng là ta là thật sự không nghĩ trở thành ngươi người như vậy, ngươi quá yếu, ngươi đem khống không được bất luận cái gì một người nam nhân, nhưng ta có thể, ta sẽ đem Lý Thành hạo ăn đến gắt gao.”

Cho tới nay, Tô Giản tính cách là nhược, nhu thuận, ai cùng nàng cùng nhau đều là thoải mái, đại khái mỗi người đều sẽ thích cùng nàng người như vậy ở bên nhau, nàng ôn nhu, săn sóc, sẽ không theo các nàng tranh luận chút cái gì, gặp phải tranh chấp, lui về phía sau hai bước, sẽ không kiên trì, có điểm người hiền lành đặc thù.

Mỗi người đều thích cùng nàng ở chung, bởi vì thoải mái.

Nhưng là, mỗi người đều không nghĩ trở thành nàng người như vậy, quá nhu thuận quá ôn hòa, cho nên bị Triệu đông tuấn xuất quỹ, tuy rằng đại gia hận Triệu đông tuấn, chính là, lại vẫn là có chút người lén sẽ thảo luận, Tô Giản chính là quá thành thật...

Phảng phất thành thật nên bị xuất quỹ dường như.

Tô Giản bừng tỉnh gian, phảng phất đã hiểu cái gì.

Mạnh Đan Kỳ sợ nàng sinh khí, nắm chặt tay nàng, hai chị em gần như hít thở không thông mà đối diện mặt ngồi.

Thẳng đến Mạnh Đan Kỳ di động vang lên tới, nàng vừa thấy dãy số, sắc mặt liền oán hận, nhưng vẫn

là cầm lấy tới, tiếp, Tô Giản tưởng rút về tay, Mạnh Đan Kỳ không cho, khẩn bắt lấy nàng, kia đầu nam nhân tiếng nói truyền đến, Lý Thành hạo hơi có chút mệt mỏi nói: “Ở đâu? Ta làm tài xế đi tiếp ngươi.”

“Không đi, ta hôm nay không nghĩ gặp ngươi.”

Lý Thành hạo thấp giọng nói: “Đừng nháo.”

“Ta không nháo, Lý Thành hạo ngươi nghe, ngươi quản không hảo ngươi lão bà, ngươi cũng đừng lại đến tìm ta.” Nói xong, Mạnh Đan Kỳ trực tiếp cắt đứt.

Hai chị em lại lần nữa nhìn nhau, một lát sau, Mạnh Đan Kỳ nói: “Tỷ, đừng nóng giận, kỳ thật ta là thật sự thực thích ngươi, là Triệu đông tuấn không ánh mắt.”

Tô Giản tâm thực loạn, xua xua tay, đi cầm di động, vừa vặn, nàng di động cũng vang.

Điện báo là Lưu hạo.

Tô Giản rút về tay, dựa vào ghế trên, tiếp lên.

Lưu hạo hỏi: “Ở đi làm? Buổi tối một khối ra tới ăn cơm?”

Tô Giản xoa xoa cái trán: “Không được, ta buổi tối về nhà.”

Lưu hạo kia đầu có ào ào thanh, hiển nhiên là có người ấn xe linh, hắn đốn hạ, hỏi: “Ngươi hôm nay xin nghỉ?”

Tô Giản sửng sốt hạ: “Ngươi như thế nào biết?”

“Ta ở quán cà phê ngoại, nhìn đến ngươi đâu.”

Tô Giản vừa chuyển đầu, liền nhìn đến Lưu hạo, hắn ăn mặc cảnh phục, yên lặng mà nhìn nàng.

Mạnh Đan Kỳ theo sát quay đầu: “Này ai?”

Tô Giản không kịp trả lời, Lưu hạo đẩy ra cửa kính đi vào tới, hắn hái được mũ, đặt ở trên ghế, nói: “Ta buổi sáng ra nhiệm vụ, buổi chiều nghỉ phép, vốn dĩ nghĩ thỉnh ngươi đi ra ngoài ăn cái cơm chiều, các ngươi hiện tại là ăn được?”

Tô Giản nói: “Ân, ăn được.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 25 chương 25

Mạnh Đan Kỳ trên mặt vết cào không có phía trước như vậy rõ ràng, tắm xong ra tới, Tô Giản lấy ra thuốc mỡ cho nàng sát, Mạnh Đan Kỳ nháy mắt, nhìn Tô Giản, dựa gần, hai chị em hô hấp cũng gần, lông tơ đều thấy được rõ ràng, Tô Giản sát xong, ném tăm bông, Mạnh Đan Kỳ ôm lấy tay nàng: “Tỷ, hôm nay thực xin lỗi.”

Tô Giản lau tay, vỗ vỗ nàng bả vai: “Ngủ sẽ đi.”

Lăn lộn một cái buổi sáng, cảm xúc dao động, đến nghỉ ngơi nghỉ ngơi, Mạnh Đan Kỳ ừ một tiếng, nằm nghiêng đến trên giường, Tô Giản mới vừa rồi tiến vào khi xác có chút mệt mỏi, lúc này lại không có một chút buồn ngủ, nàng ngồi ở máy tính trước bàn, lật xem tiếng Anh thư.

Chỉ chốc lát, Mạnh Đan Kỳ rất nhỏ tiếng hít thở truyền đến, hiển nhiên là ngủ say.

Tô Giản thong thả ung dung mà phiên sách vở, trên mặt bàn di động run rẩy một chút, nàng lấy lại đây, click mở.

Chu Khải: ra tới, ở nhà ngươi giao lộ.

Tô Giản dừng một chút.

Còn không có hồi hắn, WeChat lại đến.

Chu Khải: áo khoác tổng muốn trả ta đi?

Tô Giản quay đầu đi xem treo hắc áo khoác, đứng dậy, gỡ xuống, ôm ở cánh tay thượng, ra cửa, bên ngoài lạnh hơn, Tô Giản theo bản năng hợp lại khẩn trong lòng ngực áo khoác, nghĩ vội vàng đưa xong rồi trở về, sau giờ ngọ thị trường thực an tĩnh, đại đa số đều ở quầy hàng thượng ngủ, có chút phe phẩy phiến phiến ruồi bọ, quải ra đường lát đá, kia màu đen xe hơi vững vàng ngừng ở tại chỗ.

Cửa xe mở ra, nam nhân một chân đạp lên trên mặt đất, một tay chống ở cửa xe thượng.

Tô Giản bước chân hơi trệ, nhưng vẫn là đi qua đi, mới vừa đứng ở hắn trước mặt, đột nhiên khởi phong, thổi tóc rối ti, Chu Khải khóe môi nhấp, cũng không có giống phía trước như vậy, mang theo phóng đãng ý cười, hắn hơi hơi ngửa đầu, mặc không lên tiếng mà xem nàng.

Lúc này hắn, cùng phía trước có chút không giống nhau, đứng đắn rất nhiều.

Tô Giản nhất thời có chút do dự, nàng đem áo khoác đưa cho hắn: “Chu tổng, ta tẩy qua.”

Chu Khải nhìn về phía áo khoác, không có lập tức tiếp.

Tô Giản an tĩnh mà chờ hắn tiếp, liền ở nàng cho rằng hắn sẽ không tiếp khi, Chu Khải duỗi tay, lấy đi áo khoác, hướng bên cạnh ghế phụ vị một phóng, sau lại quay đầu tới, hắn tay điểm tay lái, hỏi: “Lưu hạo xe, hảo ngồi sao?”

“Hảo ngồi.” Lung tung rối loạn vấn đề, nhưng Tô Giản vẫn là nghiêm túc trả lời, Chu Khải khóe môi một câu, hắn điểm điểm chân, nói: “Ngươi vào đi thôi.”

Ngữ khí thực nhẹ.

Tô Giản tâm lại đột nhiên nắm thật chặt, nàng đứng, hắn ngồi, nam nhân cao thẳng mũi, cùng với rũ xuống đôi mắt khi hơi mang lãnh tình ngũ quan, nhìn quen hắn thường thường mang cười, không đứng đắn, phóng đãng, làm càn tư thái, như vậy một mặt, giống đổi một người dường như, Tô Giản nghĩ thầm, hắn rốt cuộc từ bỏ.

Nàng gật đầu: “Chu tổng, ngài đi thong thả.”

Theo sau, xoay người liền hướng sườn núi thượng đi.

Chu Khải nhìn nàng bóng dáng, tay đi sờ yên, ấn đường có chút bực bội.

Mắt thấy nàng đi lên sườn núi, đi ngang qua một phòng ở cửa khi, hắn đột nhiên ném xuống trong tay yên cùng bật lửa, đứng lên, hô: “Cẩn thận.”

Nhân phong quá lớn, Tô Giản ôm cánh tay, hoảng hốt gian nghe được thanh âm này, chính mờ mịt, phía sau một cổ lực lượng đem nàng đẩy ra, lảo đảo một chút, nàng cả người ngã đánh vào trên vách tường, Chu Khải chống ở nàng phía trước.

“Rầm ——” một tiếng, chói tai mái ngói vỡ vụn thanh âm truyền đến, Tô Giản kinh nghi bất định, nghiêng đầu vừa thấy, liền ở Chu Khải bên chân, một cái thổ hoàng sắc bình hoa nát, đầy đất là mảnh nhỏ, Chu Khải tức muốn hộc máu mà rống nàng: “Đi đường như thế nào không biết xem lộ?!”

Tô Giản lúc này mới hoàn hồn, nàng đối thượng hắn kia mang theo lửa giận ánh mắt, hai người nhìn nhau.

Kia mảnh nhỏ còn ở dư quang, hơi chút lại đi phía trước một chút, liền tạp đến bờ vai của hắn, cánh tay, Tô Giản nắm quần áo tay áo, nói: “Ta nhất thời không..... Ngô.”

Cằm bị nắm, hắn vùi đầu thân xuống dưới.

Nam nhân mang theo mùi thuốc lá đầu lưỡi xuyến tiến vào, hung hăng mà, Tô Giản tâm nhắc tới, nàng ngưỡng tế bạch cổ, vô pháp tránh thoát, Chu Khải đem nàng đè ở trên vách tường, một tay ôm nàng eo, cực phú kỹ xảo mà liếm hôn nàng, nàng nhất thời không tra, đầu lưỡi bị hắn một để, cả người nhũn ra.

Nàng đẩy hắn, không chút sứt mẻ, Chu Khải một chạm vào nàng liền không được, chỉ nghĩ lộng nàng, cả người đều hăng hái, làm cho này hôn càng ngày càng kịch liệt, Tô Giản nhiệt đến không được, hắn cúi đầu, chọn nàng cằm, hôn nàng cổ.

Hắn ngẩng đầu, đôi mắt mang theo xâm lược, ách tiếng nói: “Lưu hạo có cái gì tốt? Ân?”

Tô Giản gương mặt nóng lên, khóe môi đau đớn, nàng giơ tay, đẩy hắn bả vai, hắn một phen nắm tay nàng, đầu theo nàng tầm mắt dịch, một hai phải dịch đến nàng trước mặt, cùng nàng đối diện: “Ân?”

Tô Giản trừng hắn: “Ta cùng Lưu Đội, chỉ là bằng hữu bình thường quan hệ.”

Chu Khải híp mắt: “Đúng không? Vậy ngươi cùng ta đâu? Pháo / hữu?”

Tô Giản thấp giọng nói: “Chu tổng, ngươi buông tha ta.”

Chu Khải: “Ta là tưởng phóng a, nhưng là phóng không được, ngươi không biết ta một chạm vào ngươi, ta liền muốn ngươi, muốn đến muốn chết.”

Tô Giản rốt cuộc đối thượng hắn đôi mắt, hắn đôi mắt hắc như mực thủy, nàng lại run bần bật, mang theo mềm mại, Chu Khải xoa nàng khóe môi: “Nói cái luyến ái mà thôi, có cái gì sợ quá? Đúng hay không?”

“Ta cho ngươi hết thảy ngươi muốn, ngươi chỉ cần đem chính ngươi cho ta, nhiều có lời.”

Tô Giản đầu thực loạn, hắn xâm lược như là cường thế xâm lấn dường như, vẫn luôn ở bên tai tiếng vọng, nói được nàng tâm một trận phát run, nàng trốn hắn trong lòng ngực, cùng đóa tiểu hoa dường như, nam nhân hơi thở bao phủ ở nàng chung quanh, nàng một trận hoảng hốt, muốn chạy, bị hắn chụp tới liền vớt trở về, Tô Giản khó thở, lại lần nữa đi dẫm giày của hắn.

Dẫm là dẫm tới rồi, nhưng hắn thờ ơ, bởi vì nàng xuyên chính là dép lê.

Chu Khải cười khẽ, cúi đầu ở nàng cổ chỗ ngửi, chóp mũi cọ nàng da thịt, khiến cho một tầng nổi da gà, hắn nói: “Đáp ứng ta, ngươi nghĩ muốn cái gì? Phòng ở? Xe? Vẫn là... Đi ra cái này trong thành thôn?”

“Ta đều không cần!” Tô Giản gầm nhẹ, hắn cọ địa phương, bị hỏa khảo quá tựa, nóng bỏng không thôi.

Chu Khải nửa híp mắt, hỏi: “Ta đâu? Ngươi muốn sao?”

Hắn tiếng nói ép tới rất thấp, liền ở bên tai, một tia một tấc tấc, dính trụ nàng, Tô Giản tim đập nhanh

hơn, cùng mau bay ra trái tim, nàng nắm tay siết chặt, yết hầu phát ách: “Không cần.”

Nói xong, nàng như là cả người không có sức lực, Chu Khải hỏi lại: “Thật sự?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 26 chương 26

Đối Mạnh Đan Kỳ nàng không có biện pháp, nhưng đối với Lý Thành hạo người này, Tô Giản tâm sinh bất mãn.

Nàng thay xong áo ngủ, nằm trên giường, lấy ra di động, cấp Chu Khải phát WeChat.

Tô Giản: (thiếu ngươi bao lì xì)

Chu Khải thực nhanh lên khai cái kia bao lì xì.

Sau đó hồi nàng một cái.

Chu Khải: (cho ta mỹ nhân một cái thân thân)

Tô Giản không quá để ý, click mở, hai trăm.

Nàng mới đã phát hai khối.

Tô Giản: (trả lại ngươi 198)

Chu Khải: tính như vậy thanh làm cái gì?

Hắn tịch thu bao lì xì.

Hai người lẫn nhau phát xong bao lì xì, Tô Giản tiến vào chính đề.

Tô Giản: ta mới vừa cho ta muội gọi điện thoại, nàng ở Lý Thành hạo nơi đó, Lý Thành hạo nói ta là hắn tô mỹ nhân.

……

Chu Khải đang ngồi ở thư phòng xem văn kiện, ngẫu nhiên xem một cái di động, WeChat sáng ngời, hắn nhấp một ngụm rượu vang đỏ, nghiêng đầu vừa thấy.

Hầu kết giật mình, rượu vang đỏ lăn xuống vào bụng, Chu Khải ghế dựa sau này một đảo, cười khẽ: “Tiểu dã miêu cư nhiên cáo trạng.”

Nhưng thực mau, hắn tươi cười thu hồi tới, cầm lấy di động, tìm ra Lý Thành hạo dãy số, bát đánh qua

đi.

Kia đầu thực mau tiếp khởi, Lý Thành hạo phong lưu mang cười tiếng nói truyền đến: “Chu tổng? Ra tới uống rượu sao?”

Chu Khải khảy chén rượu ly duyên, nhàn nhạt hỏi: “Ngươi cảm thấy Mạnh Đan Kỳ biểu tỷ, lớn lên thế nào?”

Lý Thành hạo sửng sốt hạ, nhất thời còn không có phản ứng lại đây, chờ phản ứng lại đây, mông ngựa lập tức trình lên: “Kia đương nhiên là đại mỹ nhân, thật sự, kia làn da a, chu tổng a, hảo ánh mắt a....”

“Nga?” Chu Khải đẩy ra chén rượu, khinh phiêu phiêu tất cả, Lý Thành hạo ha ha cười nói: “Tẩu tử là thật sự không tồi, mỹ đâu mỹ đâu.”

“Cho nên ngươi nói nàng là ngươi tô mỹ nhân?” Chu Khải đánh gãy hắn nói, nhẹ hỏi.

Lý Thành hạo nháy mắt xơ cứng.

Lý Thành hạo nói lắp nói: “Không, không có, mỹ nhân là mỹ nhân, như thế nào sẽ là ta đâu, có phải hay không a? Chu tổng a, nữ nhân nói không thể toàn tin a, không nghĩ tới này tô mỹ nhân nhìn như tính cách nhu nhược, trên thực tế như vậy mang thứ a, chu tổng, ngài phải cẩn thận a...”

Chu Khải ngữ khí thanh đạm: “Lý Thành hạo, ngươi.. Ta còn không biết?”

“Cũng đừng trách ta gia tiểu dã miêu cáo trạng, ngươi kiềm chế điểm.”

“Ai, là là là, phải biết rằng tẩu tử như vậy cương cường, ta nhất định chú ý chú ý, chu tổng a... Thật nhìn không ra tới a, tẩu tử vẫn là cá nhân vật a.”

Chu Khải cười rộ lên, tiếng nói trầm thấp, bị lấy lòng.

“Kiềm chế điểm khen, ta nghe đâu.”

Lý Thành hạo này vừa nghe ngữ khí, trong lòng tức khắc có điểm đế, tô mỹ nhân ở chu tổng bên này địa vị chỉ sợ không thấp a.

Hắn nhịn không được mắng chính mình, như thế nào như vậy lắm mồm.

Theo lý thuyết, Chu Khải loại này, giống nhau môn đăng hộ đối quan trọng nhất, đặt tới mặt bàn thượng nữ nhân có thể đếm được trên đầu ngón tay, phía dưới nữ nhân nhiều ít, tiểu dã miêu tiểu hoa miêu tiểu hồ ly, một trảo một đống, dù sao mỗi người đều là tẩu tử, nhưng là, giống tô mỹ nhân loại này đãi ngộ, thật đúng là chính là thiếu.

Lý Thành hạo không cấm đối Tô Giản nghiêm nghị khởi kính.

Hai người lại nói chuyện phiếm một lát, treo điện thoại, Lý Thành hạo nằm trở về, ôm hắn tiểu dã miêu ngủ.

Chu Khải tiếp tục phiên văn kiện.

Hắn cấp Tô Giản hồi cái tin tức.

Chu Khải: ta nhưng giáo huấn hắn, ta được không?

Tô Giản: không tốt.

Chu Khải thấy này hai chữ, thấp thấp cười, hồi nàng.

Chu Khải: mạnh miệng, buổi chiều thời điểm còn rất mềm a.

Tô Giản lười đến hồi, nàng cất đi động, trợn mắt nhìn trần nhà, nghĩ, nếu lấy Chu Khải đi đối mặt Triệu đông tuấn đâu, làm hắn nhìn xem, ly hắn, nàng không phải cái gì đều không có.

Chính là nghĩ lại lại tưởng, liền tính đối mặt có thể thế nào.

Cuối cùng, cái này ý niệm, Tô Giản áp xuống.

Sáng sớm hôm sau, Tô Giản rời giường, Mạnh Đan Kỳ vừa lúc trở về, vẻ mặt suy sút, một đường ngáp, Tô Giản sợ Mạnh Quyên nhìn ra điểm cái gì, đẩy Mạnh Đan Kỳ đi vào tắm rửa, nghiến răng nghiến lợi mà cảnh cáo nàng: “Ngươi cùng họ Lý cái kia, tốt nhất chú ý điểm, ta kiên nhẫn là hữu hạn.”

Mạnh Đan Kỳ đứng ở phun vòi phun hạ, gật đầu, nhất thời cũng không phản ứng lại đây, Tô Giản cũng dám uy hiếp nàng.

Tô Giản vội vã muốn đi làm, đem phòng tắm môn đóng, rời đi.

Tô mộc nghiêng ngả lảo đảo mà cầm cặp sách, đỉnh đầu kiểu hai sợi lông, vẻ mặt không ngủ tỉnh, hai ba bước ngã ra cửa, vội vội vàng vàng nói: “Hôm nay buổi sáng muốn thể dục buổi sáng a, muốn sớm đọc a, ta ta.. Ta đến muộn, mẹ ta ăn bánh rán a, tính, ta còn là ăn bánh quẩy đi.”

Trong miệng tắc cùng bánh quẩy, nhắm mắt lại dẫm lên xe đạp liền đi.

Tô Giản cũng cầm một cái bánh rán, nhét ở trong miệng, đi trạm xe buýt.

Cuối năm, kho hàng hóa ngược lại càng nhiều, bởi vì muốn chuẩn bị đầu xuân dự phòng, kho hàng tiểu muội ba ngày không có ngủ quá một cái hảo giác, đứng ở xe vận tải bên điểm số, bởi vì là hóa chất thành

phẩm, hơn nữa ban ngày muốn ra hóa, giống nhau hàng hóa đều là buổi tối đến, trông giữ kho hàng phải buổi tối lên xem hóa.

Tô Giản cùng nàng chào hỏi, lên lầu.

Mấy cái nghiệp vụ viên ở đánh tạp, thấy nàng tiến vào, nhiều xem hai mắt, Tô Giản lần này là đại người thắng, công trạng biểu thực mau ra đây, nàng nhảy thành điện thương đệ nhất.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 27 chương 27

Thần lợi công nhân không nhiều lắm, thả đại bộ phận đều là lão công nhân, ba vị lão bản cũng cực kỳ coi trọng thần lợi, mỗi một năm công nhân cuối năm tổng kết đều sẽ làm cho bọn họ tự mình diễn thuyết.

Từ công ty Thần Tài bắt đầu, kế toán xuất nạp tổng giám, ba cái nữ hài tử dẫn đầu đi lên làm tổng kết, chậm rãi một đường đi xuống, nhân sự bộ, hành chính bộ, hậu cần bộ, marketing bộ....

Tô Giản tổng kết viết đến đơn giản, còn là muốn một đường nhớ, may mắn không phải cái thứ nhất, còn có giảm xóc thời gian, nàng mở ra notebook, vùi đầu nhớ kỹ, ngẫu nhiên đi theo bọn họ vỗ tay mà vỗ tay, vài cái nam nghiệp vụ viên rất đậu, cuối cùng tỏ vẻ chính mình tân một năm tưởng thoát đơn, đưa tới tiếng cười.

Còn có một cái phỏng chừng trong lòng có người, nhìn chằm chằm dưới đài điện thương tiểu muội, điện thương tiểu muội đỏ mặt vội vàng một trốn, xấu hổ đến dậm chân, che miệng, như vậy tiểu tươi mát, ba cái lão bản đều là cười, Chu Khải đối kia trên đài nam sinh nói: “Thông báo như thế nào một chút chuẩn bị đều không có?”

Nam sinh a một tiếng, cũng đỏ mặt, sau giống như tới dũng khí, hắn lớn tiếng hỏi: “Tiêu tiêu, ngươi thích cái gì? Ta mua cho ngươi!”

Trì lân cười rộ lên: “Chính mình sẽ không xem nhân gia thích cái gì? Còn hỏi! Có hay không thành ý?”

Kia nữ sinh xấu hổ đến chạy mau ra phòng họp, nàng bụm mặt nói: “Đừng nói nữa, ngươi xuống dưới....”

Nam sinh: “Nga.”

Ngoan ngoãn thu hồi bản thảo xuống đài, dẫn tới đại gia ầm ầm cười, Tần tổng buông tay, trên mặt khó nén ý cười: “Chúng ta thần lợi là thực khai sáng, văn phòng luyến ái là có thể, nam nữ phối hợp làm việc không mệt.”

Chu Khải gật đầu, mỉm cười: “Có đạo lý.”

Tiểu nhạc đệm qua đi, không khí càng thả lỏng, chu hà cười lấy bản thảo đi lên, năm nay không có Triệu Hiểu Chi đè nặng, nàng tự tin rất nhiều, tổng kết lên diệu ngữ liên châu, cảm động lòng người, nói xong sau, nàng buông bản thảo, cười hỏi Chu Khải: “Chu tổng, hỏi ngươi cái vấn đề.”

Chu Khải sửng sốt, cười gật đầu: “Hỏi đi.”

Chu hà liếc liếc mắt một cái Chu Hoài Vân, sau cười rộ lên: “Chu tổng tính toán khi nào kết thúc độc thân?”

Này vừa hỏi, phòng họp lại có chút xôn xao, thực trắng ra, phù hợp chu hà phong cách, Chu Khải thưởng thức đặt bút viết, một giây sau cười nhẹ, điểm cằm nói: “Ta không độc thân quá a.”

Chu hà sách một tiếng: “Chu tổng cũng đừng gạt người.”

Chu Khải sau này dựa, một bàn tay đáp trên bàn, cười như không cười: “Thật sự, không lừa ngươi, ta mang nàng cho các ngươi nhìn xem?”

Hắn lời này vừa ra, Chu Hoài Vân mặt trắng xanh, những người khác càng là khe khẽ nói nhỏ, Tô Giản tâm nhảy dựng, đầu rầm rầm, Chu Khải lời này quá ái muội cũng quá làm người thấy không rõ, nàng cúi đầu, ánh mắt ngưng ở tổng kết biểu thượng, chu hà vừa nghe, có chút hứng thú: “Có thể mang sao? Nàng ở chúng ta công ty?”

Chu Khải cười, chân dài giao điệp, ánh mắt quét một vòng, cố ý ở Tô Giản kia sườn mặt nhiều xem dừng lại hai giây, nhưng bởi vì Tô Giản ngồi đến so sau, bên cạnh là mới vừa rồi cái kia tiểu muội, đại gia xoát mà một chút, toàn nhìn về phía cái kia tiểu muội, tiểu muội không dám tin tưởng, trừng mắt mượt mà đôi mắt, đỏ mặt.

Cuối cùng, Chu Khải thấp thấp cười, xua tay nói: “Các ngươi đối ta sinh hoạt cá nhân liền như vậy cảm thấy hứng thú? Không có, mỹ nhân của ta không ở trong công ty, đừng đoán mò.”

Lập tức, nữ viên chức nhóm không biết là nên tùng một hơi vẫn là nhắc tới một hơi, không khí có chút ngưng kết, chu hà tâm tư nhất lung lay, nàng hạ bục giảng, tự hỏi khởi một ít vấn đề, Chu Khải vẫn luôn là độc thân mọi người đều biết, cô em vợ kêu hảo chơi mà thôi, này Triệu Hiểu Chi vừa ly khai công ty, Chu Khải liền có đối tượng? Còn quản nàng kêu mỹ nhân?

Chu hà vẫn luôn liền cho rằng Triệu Hiểu Chi thể xác và tinh thần đều không khỏe mạnh, rốt cuộc nàng thủ đoạn quá lợi hại, cho nên, này mỹ nhân sẽ là Triệu Hiểu Chi sao?

Thực mau, đến Tô Giản lên rồi.

Tô Giản mới vừa rồi vừa kinh vừa sợ, vô cùng thấp thỏm, cầm lấy tổng kết biểu khi, chân còn có chút hư.

Nàng ai cũng chưa xem, trực tiếp lên đài.

Chu Khải lúc này có thể quang minh chính đại mà xem nàng, đôi mắt càng làm càn, Tô Giản mùa đông

tổng ái xuyên rất nhiều, hôm nay bên trong là một kiện bó sát người áo lông, bên ngoài màu trắng áo khoác tu thân, bó sát người áo lông là V lãnh, liếc mắt một cái là có thể nhìn đến nàng tinh tế xương quai xanh, Chu Khải nhớ tới lần trước, liếm hôn khi xúc cảm, có chút phản ứng, hắn bất đắc dĩ cười.

Đọc sách khi, Tô Giản liền không yêu làm nổi bật, duy nhất một lần biểu diễn kinh nghiệm, là nhảy một chi cổ điển vũ, cũng bởi vậy chiêu một ít người theo đuổi, Triệu đông tuấn ăn nhiều dấm, ngày hôm sau lôi kéo nàng đi xử lý đăng ký, từ đây nàng liền thành hắn thê tử.

Nhân niên thiếu thanh mai trúc mã, cảm tình gửi gắm, khi đó Tô Giản thật đương chính mình tìm được rồi quy túc.

Dưới đài đều là này nửa năm qua nhận thức đồng sự, Tô Giản xem một cái sau, bắt đầu rồi nàng nhân sinh giữa đệ nhất phân cuối năm tổng kết.

Nàng tiếng nói vốn là dễ nghe, nhu tình như nước, đọc lên, cảm tình hỗn hợp trong đó, ngày thường đại gia công tác quay lại vội vàng, nhân trong lòng có khác tâm tư, xem người tự nhiên liền không đủ thuần túy, nhưng hôm nay Tô Giản như vậy vừa đứng đi lên, tĩnh hạ tâm tới đồng sự kinh giác, nàng lớn lên thật là đẹp mắt.

Nhu mỹ, ôn hòa, không có vừa tới công ty khi co rúm, tiếng nói cũng dễ nghe, đặc biệt có thể trấn an người.

Mấy cái nam sinh ngồi thẳng thân mình, đôi mắt đều thẳng.

Chu Khải chuyển động đặt bút viết, bất động thanh sắc mà đem những người này biểu tình nạp vào đáy mắt, trong lòng có chút khó chịu, chung quy, bọn họ vẫn là phát hiện nàng mỹ.

Chu Khải đôi mắt thật sâu, nhìn Tô Giản, muốn đem nàng kéo vào trong lòng ngực, hung hăng yêu thương.

Tần tổng ở một bên cười nói: “Đây là vị kia thu phục hoàng tổng tân nhân?”

Trần tổng gật đầu: “Đúng vậy, nhìn không ra đi.”

Tần tổng lắc đầu: “Thật nhìn không ra, từ xưa lấy nhu thắng cương, quả nhiên có chút đạo lý, phía trước che mặt thật đúng là nhìn không ra tới như thế nào, hiện tại mới phát hiện, túi da không tồi.”

Chu Khải mặc không lên tiếng, đầu ngón tay dùng sức, so cái răng rắc răng rắc.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 28 chương 28

Tần tổng dẫn đầu xua tay: “Không đi, về nhà ăn cơm.”

Trần tổng cũng là cười cười: “Không đi, các ngươi từ từ ăn, điểm nhiều điểm ăn ngon, đừng cho các ngươi chu tổng tiết kiệm tiền.”

Đại gia lại cười rộ lên, mắt mang mong đợi mà nhìn Chu Khải, Chu Khải ngậm thuốc lá, chậm rì rì mà xua tay: “Ta cũng không đi, các ngươi chậm ăn.”

Đại gia lại lần nữa xuất phát, xuống lầu, Lâm Phương Cầm sau này xem, thấy Chu Khải cùng Tần tổng biên nói chuyện biên nhìn bên này, nàng đâm một cái Tô Giản tay, Tô Giản chính nghe hoành khải nói chuyện, quay đầu xem Lâm Phương Cầm, Lâm Phương Cầm cười nhẹ: “Ngươi không bồi hắn, hắn không tức giận?”

Tô Giản trong lòng nhảy dựng, trừng mắt Lâm Phương Cầm.

Lâm Phương Cầm ha ha cười, xoa nhẹ hạ nàng tóc, vãn trụ tay nàng, vội vàng xuống lầu.

Hoành khải đem bao giúp Tô Giản bỏ vào hậu tòa, nắm tóc cười đi rồi, Tô Giản nói lời cảm tạ nói còn chưa nói ra tới, trơ mắt nhìn hắn đi, theo sau khom lưng ngồi vào trong xe, trong xe còn ngồi hai cái tài vụ, Lâm Phương Cầm ngồi ghế phụ, đèn xe sáng lên, mấy chiếc xe nối đuôi nhau khai ra công ty đại môn.

Ngồi một buổi trưa, mọi người đều đói bụng.

Đến phúc lâm tiệm rượu, ăn cơm ăn cơm, uống rượu uống rượu, hoành khải rời đi công ty trước còn thực quan tâm Tô Giản, ở trong xe tao mấy người phụ nhân oanh tạc sau, hắn tâm tư bực bội, xuống xe sau, liền không quá dám chú ý Tô Giản, Tô Giản một chút đều không để bụng, nàng một bên ăn cơm, một bên cùng Lâm Phương Cầm nói chuyện.

Trong tầm tay di động sáng ngời, có WeChat.

Tô Giản dùng nhiệt khăn lông sát sát ngón tay, cầm lấy di động, là hắn.

Chu Khải: lưu cái bụng đợi lát nữa bồi ta ăn.

Tô Giản: đi đâu?

Chu Khải: tư bôn?

Tô Giản: đứng đắn điểm.

Chu Khải: bồi ta ánh nến bữa tối.

Tô Giản: vậy ngươi nhanh lên, ta ăn một chén cơm.

Chu Khải: ai ngồi ngươi bên cạnh? Cái kia nam sinh?

Tô Giản: đúng vậy.

Chu Khải: a, ngươi đây là hồng hạnh xuất tường, muốn tròng lồng heo.

Tô Giản xem này tin tức, đột nhiên buồn cười, nhưng người quá nhiều, nhịn xuống, nàng đem điện thoại thu hồi tới.

Ước chừng mười lăm phút, Chu Khải điện báo, làm nàng xuống lầu.

Tô Giản tìm cái lấy cớ, nói ăn no, về trước gia, cũng không ai lưu nàng, Lâm Phương Cầm cùng trì lân phân cao thấp, chỉ bớt thời giờ hướng nàng xua tay, Tô Giản xách theo kia có chút trọng bao, xuống lầu.

Phúc lâm tửu lầu cửa xe hơi lui tới thường xuyên, Tô Giản vừa đến cửa, một chiếc xe vừa mới khai đi, nàng cầm di động chuẩn bị gọi điện thoại, một chiếc Jaguar liền khai lại đây, đình nàng bên chân, Chu Khải cúi người mở cửa xe, đôi mắt nhìn nàng, Tô Giản khom lưng ngồi vào đi, đem bao đặt ở trên đùi.

Chu Khải giơ tay xách lên tới, một xách, mày chợt tắt: “Ngươi phóng gạch? Như vậy trọng?”

Tô Giản túm dây lưng, nói: “Bên trong tắc tam quyển sách, đương nhiên trọng.”

Trong xe phiếm hắn trên người kia cổ mùi thuốc lá, lệnh nàng có điểm không được tự nhiên, Chu Khải một tay đem bao phóng hậu tòa, kéo tay nàng thượng đai an toàn, bàn tay to che chở nàng mu bàn tay, Tô Giản thấp giọng nói: “Ta chính mình tới.”

Chu Khải nhìn nàng cười: “Việc này vẫn là lão công tới.”

Tô Giản nhấp môi, trừng hắn liếc mắt một cái, hắn bắt lấy tay nàng, đi xuống một áp, răng rắc, đai an toàn khấu thượng.

Màu đen Jaguar khởi động, khai ra dòng xe cộ dày đặc tiệm rượu cửa.

Tô Giản cúi đầu cùng trong nhà gọi điện thoại, nói tối nay trở về.

Treo điện thoại, Chu Khải một tay nắm tay lái, nhìn tình hình giao thông, cười khẽ: “Đêm nay còn tính

toán về nhà đâu?”

Tô Giản: “Hồi.”

Chu Khải khẽ cười một tiếng, không hỏi lại, một đường chạy đến một nhà tiệm cơm Tây bên ngoài, Chu Khải muốn ôm nàng eo, Tô Giản hơi chút trốn một chút, Chu Khải dùng sức, đem nàng khấu ở trong ngực, hắn cắn răng thấp giọng nói: “Ta hôm nay thực khó chịu, ngươi theo ta điểm.”

Tô Giản hỏi: “Vì cái gì khó chịu?”

Chu Khải hừ nhẹ: “Ngươi trong lòng biết rõ ràng.”

Tiệm cơm Tây ánh đèn lờ mờ, ái muội, Tô Giản dựa hắn trong lòng ngực, có chút hoảng hốt, nàng vốn tưởng rằng đời này nàng chỉ có Triệu đông tuấn, hai người ở trên giường cũng hảo, sinh hoạt cũng hảo, đều phi thường quen thuộc đối phương, nàng đã từng nghĩ tới, có thể hay không lại tiếp thu nam nhân khác làm nàng thẳng thắn thành khẩn hết thảy, tùy ý hắn đem chính mình ăn sạch sẽ.

Đáp án đều là không được, không có khả năng, không cần.

Chính là hiện tại, nàng ở nam nhân khác trong lòng ngực, người nam nhân này trên người mùi thuốc lá, thế nhưng lệnh nàng một chút đều không bài xích.

Nàng hơi ngửa đầu, Chu Khải buông xuống mặt mày, đang xem di động, nhà ăn ánh đèn đem hắn bao phủ, mang theo lãnh chất ngạnh cảm, lại vô cùng gợi cảm, hắn thu hồi di động, liếc nhìn nàng một cái.

Tô Giản vội vàng dịch khai tầm mắt, Chu Khải cười nhẹ: “Xem thì xem đi, trốn cái gì? Chính mình lão công, tùy tiện xem.”

Tô Giản không nghĩ nói chuyện, hai người ở ghế lô ngồi xuống, trên bàn bãi rượu vang đỏ còn có ngọn nến, chỉ chốc lát người phục vụ tiến vào chuẩn bị cho tốt, thật sự là ánh nến bữa tối, Chu Khải ngồi đến ly nàng không xa, khóe môi mỉm cười, cho nàng thiết ngưu bái, tất cả săn sóc, còn nói thêm: “Hôm nay nói được không tồi, nhưng về sau vẫn là thiếu lên tiếng.”

Tô Giản nhấp một ngụm rượu vang đỏ, hỏi: “Vì cái gì?”

Chu Khải cười, xoa một ngụm ngưu bái phóng nàng khóe môi, nhìn nàng: “Ta sẽ không vui.”

Tô Giản cắn đi ngưu bái, nói: “Ngươi không vui cho nên ta liền không làm sao? Ngươi là đế vương?”

Chu Khải liếm hạ nàng cắn nĩa, vừa nghe, nhướng mày cười: “Không được, ngươi còn như vậy, ta thật sự muốn giáo huấn ngươi.”

Tô Giản không thể trí không.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 29 chương 29

Họp thường niên đêm đó, long trọng chưa từng có, đồng thời thời tiết lại là nhất lãnh, độ ấm thẳng hàng đến năm độ, các cô nương vì xinh đẹp, trần trụi chân dài, ăn mặc tất chân.

Toàn thần lợi, chỉ có Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm vì giữ ấm mà xuyên, Tô Giản ăn mặc quần jean bên trong một kiện lót nền áo lông, bên ngoài trường áo khoác, trên cổ còn vây quanh một vòng khăn quàng cổ, màu đỏ khăn quàng cổ sấn nàng mặt càng thêm tuyết trắng.

Lâm Phương Cầm ăn mặc màu đen thêm nhung lót nền quần, chín phần màu đen váy, áo chẽn, hai người ngồi ở cuối cùng một chiếc trong xe, phía trước là mát lạnh Chu Hoài Vân đám người.

Lâm Phương Cầm dựa vào ghế dựa, nói: “Già rồi, lăn lộn không dậy nổi, ta còn tưởng xuyên kiện lộ vai váy dài, vừa ra khỏi cửa chịu không nổi.”

Tô Giản: “Bên này xác thật quá lạnh.”

So với nước trong trấn lạnh hơn, Lâm Phương Cầm ôm ấm tay bảo: “Không có biện pháp, Lê Thành chính là như vậy, mùa hè đại nhiệt, mùa đông đại lãnh, may mắn mùa đông kỳ đoản.”

Tô Giản nhìn khởi một tầng sương mù cửa sổ, bàn tay qua đi, cùng Lâm Phương Cầm mượn điểm ấm tay bảo.

Lâm Phương Cầm nghiêng đầu xem nàng: “Nghe nói đêm nay rất nhiều minh tinh.”

Tô Giản: “Đều có này đó?”

Nàng không thế nào truy minh tinh, TV đều rất ít xem, Lâm Phương Cầm suy nghĩ hạ: “Vài cái đi, đều là khải thịnh người phát ngôn, đều là một đường, đúng rồi, còn có một người....”

“Ai?”

Lâm Phương Cầm cười rộ lên, nhìn nhìn nàng, thấp giọng nói: “Chu tổng bạn gái cũ, một cái nhị tuyến diễn viên.”

Tô Giản tay tiếp tục hướng ấm tay bảo thượng thấu, đều mau đem Lâm Phương Cầm tễ đi xuống.

“Nga.” Nàng sắc mặt thanh đạm, nghĩ thầm quả nhiên.

Trong xe ánh đèn lờ mờ, thấy không rõ Tô Giản sắc mặt, Lâm Phương Cầm cười nói: “Tính lên, chu tổng khoá trước bạn gái, ngươi là nhất đặc thù một cái.”

“Nơi nào đặc thù?”

“Bình thường nhất.”

Tô Giản gật gật đầu: “Kia còn rất vinh hạnh.”

Lâm Phương Cầm tới gần nàng, lệch qua nàng trên vai, nói: “Ngươi thích chu tổng nơi nào?”

Tô Giản: “Hư đi.”

Lâm Phương Cầm mở to hai mắt, nhịn không được cười lên một tiếng: “Nhìn không ra tới a.”

Tô Giản cũng cười: “Ta chính mình cũng không dám tin tưởng.”

Thấy hắn kia phó không đứng đắn bộ dáng, nàng liền nghĩ, loại người này có thể hay không có người trị hắn, nàng tự biết chính mình không cái kia bản lĩnh, nhưng vẫn là muốn lấy trứng chọi đá thử xem.

Tô Giản đến bây giờ cũng chưa minh bạch, cùng hắn ở bên nhau là vì cái gì.

Vì khí Triệu đông tuấn?

Vì đột phá chính mình?

Vẫn là, thật sự vì hắn?

Nàng tưởng không rõ, liền không nghĩ.

Dĩ vãng nàng cho rằng, hôn nhân chỉ có một hồi, ái nhân chỉ có một, kết quả là, bị Triệu đông tuấn toàn cấp phá hủy.

Hiện tại, tương lai như thế nào, đối nàng tới nói, chỉ có tiền tài đáng tin cậy.

Mạnh Đan Kỳ cách làm nàng không ủng hộ, chính là có chút lời nói xác thật đánh thức nàng, quá thành thật nữ nhân, chung quy là sẽ bị cô phụ, Tô Giản phiền thấu như vậy.

Xe tới hiện trường, cửa xe mở ra, phong rót tiến vào, hàng phía trước Chu Hoài Vân mấy cái nhân gió lạnh run run một chút, cắn răng xuống xe, Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm cũng cảm thấy lãnh, nhưng các nàng không như vậy mát lạnh, thích ứng liền hảo, trước mắt là một cái nghỉ phép sơn trang, tràn đầy đều là người, mấy cái công ty nhân số thêm lên, từ cơ sở đến cao tầng, nhưng phàm là ba cái lão bản trong công ty công nhân, đều sẽ tham gia.

Dì lao công vội một chỉnh năm, rốt cuộc cũng đương một lần tòa thượng tân.

Khải thịnh đưa ra thị trường sau, đã bị nghiệp giới chú ý, Chu Khải tiến vào trí tuệ nhân tạo, dấn thân vào AI chữa bệnh, liền càng chịu các giới chú ý, lúc này họp thường niên, tới không ít truyền thông.

Tô Giản đi theo Lâm Phương Cầm tìm kiếm thần lợi cái bàn, so sánh với mặt khác công ty nhân số, thần lợi cái này làm xô vàng đầu tiên nguyên lão, nhân số thiếu đến đáng thương, nhưng vị trí vẫn là an bài ở bên trong vị trí, mới vừa ngồi xuống, liếc mắt một cái liền nhìn đến Chu Khải trước mặt có truyền thông ở phỏng vấn, nam nhân tây trang giày da, khuôn mặt tuấn lãng, đôi mắt cười như không cười, mang theo quán có phong lưu.

Kia một khắc, hắn phảng phất ly nàng rất xa.

Tô Giản chỉ xem một cái, liền dịch khai, Chu Hoài Vân đám người xem mặt đỏ không nói, ngo ngoe rục rịch.

Người rất nhiều, Tần tổng trong tay hai cái công ty, trần tổng trong tay bốn cái công ty, khải thịnh kỳ hạ công ty con, sở hữu công nhân, cơ hồ đều tới.

Chu Khải tự nhiên vô pháp giống quá khứ như vậy, liếc mắt một cái liền nhìn đến Tô Giản, chú ý Tô Giản.

Mấy phen Chu Khải nhìn qua, Tô Giản vừa vặn cúi đầu xem di động, hoặc là chính là Tô Giản giương mắt nhìn lại, hắn bên cạnh người vây quanh truyền thông, vây quanh nữ nhân.

Lâm Phương Cầm thọc hạ Tô Giản: “Nhìn xem, cái kia nhị tuyến diễn viên.”

Tô Giản ngẩng đầu, liền xem có chút cãi vã, truyền thông tránh ra lộ, một ăn mặc màu trắng váy dài nữ nhân lay động đi tới, cười hì hì vãn thượng Chu Khải cánh tay, bên cạnh đi theo bảo tiêu cùng người đại diện, lập tức truyền thông nổ tung dường như, Chu Khải cười kéo ra tay nàng, nàng không tình nguyện, đô một chút miệng, Chu Khải cúi đầu không biết nói gì đó, nàng trừng Chu Khải liếc mắt một cái....

Chu Khải cười cười, một tay ngắt lời túi, mặt khác một bàn tay nhẹ nhàng đáp nàng bả vai, ứng truyền thông yêu cầu, chụp ảnh.

Tô Giản lột một viên kẹo, bỏ vào trong miệng, chậm rãi ăn.

Lâm Phương Cầm thấp hỏi: “Cái gì cảm giác?”

Tô Giản: “Có tiền thật tốt.”

Lâm Phương Cầm sửng sốt, cười nói: “Đúng vậy, xác thật.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 30 chương 30

Chu Khải bình tĩnh mà đi đến Tô Giản bên cạnh người, đứng yên, hoành khải nhân Chu Khải tới, không thể không tránh ra vị trí, cung kính mà kêu một tiếng chu tổng.

Chu Khải khẽ nâng cằm, xem như lên tiếng.

Người chủ trì cũng thực kinh ngạc, như thế nào sẽ trừu đến Chu Khải.

Hắn đối thượng Chu Khải đôi mắt, Chu Khải mỉm cười, ý bảo hắn bắt đầu, người chủ trì thu hồi tầm mắt, cầm microphone, trêu chọc hai tiếng: “Không nghĩ tới sẽ trừu đến chu tổng, thật là ngoài ý muốn a, nhưng là các ngươi hẳn là rất muốn nhìn xem chu tổng biểu hiện đi?”

Ngày thường Chu Khải tuy rằng nhìn như không đứng đắn, nhưng hắn người này ở công tác thượng nói một không hai, rất có uy nghiêm, chỉ cần về công tác, đều thực nghiêm túc, đến nỗi thân phận, đó là bãi tại nơi này, ngẫu nhiên chỉ đùa một chút có thể, đến nỗi chơi hoặc là theo chân bọn họ một khối hoạt động, Chu Khải là rất ít tham gia.

Vì hưởng ứng người chủ trì nói, phía dưới công nhân hoan hô lên, tiếng hô một lãng tiếp một lãng.

Tô Giản vốn là có chút khẩn trương, nhưng không biết vì sao, Chu Khải đi vào sau, nàng ngược lại không khẩn trương, cực đại sân khấu, nàng trạm vị trí này, đi xuống xem, người như con kiến, tiểu đến đáng thương.

Nàng xem một cái Chu Khải.

Chu Khải vừa vặn cũng xem nàng, đôi mắt thâm thúy.

Tô Giản dịch khai tầm mắt, mắt nhìn phía trước.

Người chủ trì vô nghĩa nửa ngày, mới nói lên quy tắc trò chơi.

Mới vừa vừa ra thanh, đại gia lại hống kêu lên, Tô Giản bên tai lập tức phiếm hồng, không nghĩ tới là như vậy cảm thấy thẹn trò chơi, còn ở trước công chúng.

Người chủ trì khụ khụ hai tiếng, cười nói: “Ta tưởng dưới đài khẳng định có vô số nữ công nhân tâm đều nát?”

Xác thật đến tan nát cõi lòng, trò chơi này vì hai người cộng sự, trong đó một người đem dán phiến đặt ở trên môi, trình cấp cộng sự, tương đương với cách một mảnh mỏng dán phiến hôn môi, trò chơi chẳng phân biệt nam nữ, lấy trạm vị trí vì chuẩn, người chủ trì sau khi phân phối xong, Tô Giản nhìn đứng ở nàng trước mặt Chu Khải, hơi hơi sườn mặt.

Chu Khải khóe môi hơi câu, ngày mùa đông, hắn chỉ xuyên một kiện áo sơmi, tay áo vãn tới tay khuỷu tay, như là không biết lãnh dường như.

Hoành khải bị an bài cùng một cái khác nam sinh cùng nhau, hắn thật là hối hận, mấy phen muốn nhìn Tô Giản, lại chỉ có thể nhìn đến Chu Khải cao lớn bóng dáng.

Tô Giản xem là cùng Chu Khải, nhưng thật ra càng thả lỏng.

Hai người giường đều thượng qua, ngầm tình cũng đang tiến hành, trước mặt mọi người truyền cái dán phiến không tính cái gì.

Đổi thành là khác nam sinh nàng đảo còn sẽ xấu hổ.

Phía dưới người ba ba mà nhìn, đặc biệt là chú ý Chu Khải này một đôi, mỗi người phía sau đều phóng một cái cái bàn, trên bàn bày một cái cái đĩa, cái đĩa là trong suốt plastic dán phiến.

MC nữ ở một bên nhìn di động, nói: “Tính giờ bắt đầu.”

Tiếng nói vừa dứt, Tô Giản có chút khẩn trương, tay vuốt dán phiến liền hướng ngoài miệng phóng, chính hướng Chu Khải bên này đi, Chu Khải tay duỗi ra, bá đạo mà vừa thu lại, đem nàng ôm sát trong lòng ngực, cúi đầu liền lấp kín nàng môi, hút đi môi nàng dán phiến, Tô Giản còn không có phản ứng lại đây, hắn cũng đã buông tay, xoay người đem dán phiến buông.

Hắn ôm kia một chút, khiến cho phía dưới thét chói tai, liền người chủ trì đều thực kinh ngạc.

Tô Giản hồn nhiên không biết, nàng cũng không phát hiện người khác đều là thực quy củ, chỉ dám hút đi dán phiến, không dám loạn chạm vào đối phương tứ chi.

Nàng lại lấy một trương dán phiến, phóng môi trên thượng, Chu Khải mặt mày mỉm cười, ném là một ôm eo, cúi đầu, hút đi, động tác nhanh chóng, không chút nào kéo dài.

Tiếng thét chói tai tái khởi.

Cứ như vậy, một mảnh tiếp một mảnh, trung gian có hai trương rớt, Chu Khải là trực tiếp lấp kín nàng môi, cũng há mồm khẽ cắn một chút, nàng môi tô ma, nhịn không được trừng Chu Khải liếc mắt một cái.

Nhưng này đó chỉ là động tác nhỏ, trừ bỏ kia MC nữ, những người khác đều nhìn không tới.

“Đã đến giờ.” MC nữ cầm di động nhắc nhở.

Mọi người dừng lại, hoành khải đối diện là nam, hắn sắc mặt xấu hổ, đến nỗi mặt khác, tuy rằng đều là nam nữ, nhưng cũng đều một mảnh xấu hổ.

Chỉ có Chu Khải cùng Tô Giản, thần sắc tự nhiên.

Nữ chủ trì nhiều xem bọn họ liếc mắt một cái, tươi cười mang theo ái muội, nam chủ trì cũng đi tới, bắt đầu tính dán phiến.

Cuối cùng Tô Giản bên này nhiều nhất, có thể được hai cái phần thưởng.

Là hai bộ di động, Chu Khải tiếp nhận sau, lười biếng hướng Tô Giản trong lòng ngực phóng, Tô Giản ngẩn người, người chủ trì cười nói: “Chu tổng không cần đâu?”

Chu Khải: “Nhà mình di động, có rất nhiều.”

Người chủ trì cười rộ lên: “Là là là.”

Tô Giản ôm ấp hai cái di động rời đi sân khấu, khóe môi phát đau, trở lại trên chỗ ngồi, một chỉnh bàn người đều nhìn chằm chằm nàng, thực không khách khí.

Lâm Phương Cầm để sát vào nàng: “Vừa mới chu tổng này một ôm một ôm, xem chúng ta đều tô....”

Tô Giản chỉ đem di động phóng hảo, đang muốn nói chuyện, Lâm Phương Cầm lại tiếng nói ép tới càng thấp: “Ngươi khóe môi bị cắn?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 31 chương 31

Chu Khải vào cửa, liền thấy ba cái người máy đầu dựa vào đầu đứng chung một chỗ, mắt to nhìn chằm chằm cửa, vừa thấy hắn tới, mới đứng lên, trong đó một cái xoay vòng vòng nói: “Nàng ở tắm rửa, tắm rửa.”

Chu Khải đem chìa khóa quải hảo, khóe môi mỉm cười, hướng phòng đi đến, đi ngang qua trong đó một cái người máy khi, nhìn mắt nó còn bưng khay, mặt trên màu đen ren tình thú áo ngủ không có lấy đi, Chu Khải thon dài đầu ngón tay nhéo lên tới, xem một cái, nhịn không được cười nhẹ, hỏi: “Kia nàng xuyên cái gì?”

Người máy xoay vòng vòng, cũng không biết nên như thế nào trả lời hắn.

Chu Khải sờ soạng chúng nó đầu, vào phòng.

Phòng ngủ chính có phòng tắm, tiếng nước từ trong phòng tắm truyền đến, Chu Khải đóng cửa lại, kéo ra nút thắt, áo sơmi rộng mở, hắn đi đến phòng tắm ngoài cửa, bấm tay gõ gõ.

“Khấu khấu.”

Bên trong tiếng nước như cũ, phảng phất không nghe được dường như.

Chu Khải cười khẽ, thân mình dựa vào ván cửa thượng, tiếp tục lại gõ một chút, “Khấu khấu, khấu khấu.”

Hắn xoa xoa cái mũi: “Làm bộ nghe không thấy?”

Tô Giản xác thật là làm bộ nghe không thấy, nàng đứng ở vòi hoa sen hạ, nước ấm theo đầu đi xuống nhỏ giọt, tẩy đi một thân rét lạnh.

Hai mươi phút sau, Tô Giản kéo ra môn.

Chu Khải dựa vào đối diện trên vách tường, khoanh tay trước ngực, nhìn nàng bọc áo tắm dài ra tới, Tô Giản chà lau tóc, liếc hắn một cái, tuyết trắng chân vừa mới dẫm lên sàn nhà, Chu Khải liền ngồi xổm xuống, phủng nàng cẳng chân, Tô Giản dọa nhảy dựng: “Làm gì?”

Nam nhân môi mỏng hướng lên trên, nhẹ nhàng một cắn.

Tô Giản thét chói tai: “Ngươi điên lạp?”

Giây tiếp theo, Chu Khải đứng dậy, tới gần nàng, đem nàng đè ở trên cửa, cúi đầu lấp kín nàng môi đỏ, triền miên lâm li: “Lại tẩy một lần, ân?”

Vòi hoa sen còn mang theo nhiệt khí, lại lần nữa khai.

Tô Giản đầu ngón tay cuốn, cả người mềm xốp.

Một giờ sau, Chu Khải khảy nàng tóc, ngửi nàng cổ, thấp giọng hỏi nói: “Ta cúc áo đâu?”

“Ở trên bàn.” Tô Giản nửa mở mắt, nhìn di động, mau 12 giờ, nàng muốn đứng dậy, Chu Khải lại một tay đè nặng nàng eo, đem nàng lại lần nữa áp xuống, hắn cười xấu xa: “Phải đi về?”

Tô Giản: “Vô nghĩa.”

“Đêm nay không trở về được chưa?” Chu Khải ôm sát nàng, “Này vừa đi, đã có thể đến nửa tháng không thể thấy.”

Tô Giản: “Không thể thấy cũng sẽ không chết.”

Chu Khải mũi cọ nàng cổ, tiếng nói mang theo ăn uống no đủ quyện lười: “Sẽ chết.”

Tô Giản phiên cái xem thường, không mang tin.

Lúc này, Chu Khải di động vang lên, liền trên đầu giường, Tô Giản ly đến gần, tùy tay giúp hắn lấy lại đây, vừa thấy.

“Thơ huệ.” Tô Giản nửa híp mắt.

Tay sau này, đưa cho hắn.

Chu Khải tiếp nhận đi, tiếng nói khàn khàn: “Uy....”

Kia đầu, thơ huệ không biết nói gì đó, Chu Khải cười khẽ: “Không đâu, ta ngủ.”

Thơ huệ có chút mất mát: “Kia ăn tết lại ước?”

Chu Khải: “Lại nói.”

Không biết kia đầu lại nói gì đó, Chu Khải tay lại khẩn ôm lấy Tô Giản eo, vùi đầu ở nàng cổ sau, nhẹ nhàng mà ân hai tiếng, hô hấp phun ở Tô Giản gáy, khởi một tầng nổi da gà.

Tô Giản chịu không nổi kia nhiệt độ, thân mình ra bên ngoài dịch, Chu Khải bắt lấy nàng cánh tay, thấp

giọng nói: “Đi đâu a, trở về....”

“Buông tay.” Tô Giản cắn răng.

Kia đầu, thơ huệ cứng đờ, nàng không xác định hỏi: “Ngươi một người ngủ?”

Chu Khải cười khẽ ra tiếng: “Sớm như vậy một người ngủ cái gì mà ngủ? Đương nhiên hai người ngủ.”

Nam nhân cười đến phong lưu, phóng đãng, không e dè.

Thơ huệ đứng thẳng bất động, trực tiếp treo điện thoại.

Tô Giản bẻ ra hắn tay, nói: “Ta nên về nhà.”

Chu Khải không cho: “Lại một lần? Lại đi?”

Tô Giản: “Chậm! Người trong nhà lo lắng!”

Nàng không chút do dự liền phải xuống giường, không thể lại trì hoãn, Chu Khải trở tay đem nàng lôi kéo, nàng ngã ngồi ở hắn trên đùi, Chu Khải ôm chặt nàng, nhìn nàng mặt mày.

“Để ý?” Hắn thấp hỏi.

Tiện đà lại nói: “Bên ngoài nghe đồn, mười chi tám chín, đều là giả, có cái gì vấn đề, ngươi có thể hỏi ta.”

Tô Giản xem hắn: “Hỏi ngươi đều sẽ trả lời sao?”

Chu Khải lại cười: “Xem ngươi như thế nào lấy lòng ta.”

Tô Giản kéo ra hắn tay: “Làm không được.”

“Ta đây lấy lòng ngươi đi.” Chu Khải là ý định lại đến, Tô Giản cảm giác được tâm tư của hắn, từ bỏ chống cự, thấp giọng nói: “Nhớ rõ mang bộ.” Chu Khải nhướng mày: “So với ta còn chú ý?”

Tô Giản: “Nhanh lên.”

“Không mau được.”

Trở lại trung sơn nhị hẻm, mau hai điểm, Tô Giản đánh ngáp, là thật vây, Chu Khải nhéo nàng cằm, thân nàng một ngụm, hỏi: “Khi nào xuất phát?”

Tô Giản: “Ngày mai buổi chiều.”

Dứt lời, đẩy ra hắn tay, xuống xe, Chu Khải đi theo xuống xe, hô: “Từ từ.”

Tô Giản chân đều dẫm lên bậc thang, xoay người xem hắn, Chu Khải khom lưng, từ hậu tòa ôm một cái vật nhỏ ra tới, hắn mỉm cười, đi đến nàng trước mặt, đưa cho nàng: “Tân niên lễ vật.”

Tô Giản tiếp nhận tới, trong lòng ngực vật nhỏ lập tức liền sáng lên tới, một đôi mắt to phụt mà nhìn Tô Giản, giòn sinh địa hô: “Lão bà ngươi hảo, tân niên vui sướng....”

Là một cái mini người máy.

Tô Giản sửng sốt, Chu Khải thấu đi lên, thân nàng khóe môi một chút: “Ngươi lão công được không?”

Tô Giản: “Ngươi đưa ta?”

Chu Khải cười nhẹ: “Ân, đưa ngươi.”

Tô Giản nhìn tiểu người máy, sờ sờ đầu của nó, nói: “Cảm ơn.”

Chu Khải giật nhẹ cổ áo, cười: “Khách khí như vậy làm cái gì? Thân lão công một ngụm?”

Tô Giản đứng ở bậc thang, nhìn hắn.

Hắn ra tới đưa nàng đưa đến cấp, chỉ mặc một cái áo sơmi cùng áo khoác, mặt mày cao gầy, bộ dáng này, so nước trong trong trấn bất luận cái gì một người nam nhân đều xuất sắc.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 32 chương 32

Mạnh Đan Kỳ không tới giữa trưa liền đi về trước thu thập đồ vật, xong rồi, ở ga tàu hỏa tập hợp, Tô Giản người một nhà tới ga tàu hỏa, Mạnh Đan Kỳ còn chưa tới, Lưu hạo giúp đỡ lấy hành lý, Mạnh Quyên nhịn qua ý không đi, lôi kéo Tô Giản làm nàng đừng như vậy phiền toái người, Tô Giản ứng, Lưu hạo lại vẫn là kiên trì.

Tô Giản đi cho hắn mua thủy.

Hắn tiếp, ngửa đầu uống một ngụm, ninh hảo cái nắp, nói: “Tới rồi dây cót WeChat cho ta.”

Tô Giản gật đầu: “Hảo, ngươi đi về trước đi.”

Mạnh Đan Kỳ đợi lát nữa muốn tới, nàng chuyện này nhiều, Tô Giản không quá muốn cho nàng nhìn đến Lưu hạo, quá xấu hổ.

Lưu hạo cúi đầu xem nàng, nàng hôm nay để mặt mộc, mày đẹp tinh tế, ăn mặc áo lông vũ, cùng đinh tinh, là thực sự có khác nhau.

“Ta đây đi trước, lên xe gửi tin tức.”

“Ân.” Tô Giản đẩy ra cái trán sợi tóc, gật đầu, thuận thế đưa hắn ra cửa, Lưu hạo một tay xách theo thủy, một tay giúp nàng chống đỡ lui tới người, tới rồi cửa, hắn nói: “Không cần tặng, xe liền đình bên kia.”

“Tân niên vui sướng.”

Tô Giản cười nói: “Tân niên vui sướng.”

Lưu hạo cười một cái, xoay người đi ra ngoài, móc ra chìa khóa xe, tích tích hai tiếng, hắn thân hình chính, phía sau lưng rộng lớn, đặc biệt thẳng thắn, đi rồi vài bước, hắn quay đầu, lại liếc nhìn nàng một cái, Tô Giản cười phất tay, hắn giơ cái chai, cũng vẫy vẫy, liền sải bước đi đến xe.

Tô Giản thấy xe khởi động, xoay người hồi đợi xe thính.

Màu trắng tiệp đạt xe khai thượng đại lộ sau, một chiếc màu bạc xe hơi cũng thong thả khai đi, kha quân thu hồi tầm mắt, đầu ngón tay điểm hạ quay số điện thoại, một chuỗi dãy số gạt ra đi.

Thực mau, kia đầu có người tiếp điện thoại.

Chu Khải trầm thấp tiếng nói truyền đến: “Ân?”

Kha quân một bàn tay chống cửa sổ, đầu ngón tay cọ xát cằm: “Ở nơi nào vội?”

“Chuẩn bị mở họp, có việc liền nói.”

“Ta vừa mới đưa lão Tần tới nhà ga, ngươi đoán ta nhìn đến ai?”

“Ai?”

“Ngươi nữ nhân.”

Chu Khải kia đầu cúi đầu điểm yên, ngậm ở trong miệng, nói: “Ân nàng hôm nay về nhà.”

Kha quân cười cười: “Ngươi đoán, là ai đưa nàng tới?”

Chu Khải đem yên lấy ra: “Ai?”

“Lưu hạo.”

Chu Khải híp mắt, không nói chuyện.

Kha quân nói: “Tuy rằng ngươi đã cùng nhân gia ở bên nhau, nhưng ta không thể không nhắc nhở ngươi, Lưu hạo đối nàng tâm tư khẳng định không thuần, hơn nữa, một chút đều nhìn không ra muốn từ bỏ bộ dáng, ngươi nhưng cẩn thận một chút.”

Chu Khải khom lưng, nhìn máy tính, không hé răng.

Kha quân nói: “Ngươi cái gì tính toán?”

Chu Khải đem còn thừa hơn phân nửa yên bóp tắt, nói: “Đến mở họp, lần tới nói.”

Kha quân nhướng mày, thức thời treo điện thoại.

Mạnh Đan Kỳ cơ hồ là vội vàng cuối cùng một giây tiến ga tàu hỏa, Tô Giản điện thoại đều mau đánh bạo, nàng mới kéo rương hành lý tiến vào, tô mộc ôm người máy, trừng nàng liếc mắt một cái.

Mạnh Quyên: “Đi đi đi.”

Bốn người đẩy hành lý, đuổi kịp đại bộ đội, những người khác sớm tại một giờ liền bài, chỗ ngồi là ở trên mạng đính, bốn người cùng nhau.

Tìm được vị trí sau, ngồi xuống, lúc này mới tùng một hơi.

Mạnh Đan Kỳ hợp lại hợp lại quần áo, đầu hướng Tô Giản trên vai tới sát: “Mệt chết ta.”

Tô Giản biên tập WeChat.

Cấp Lưu hạo phát đi, nói chính mình thượng động xe.

Lưu hạo thực mau trở về một chữ “Hảo.”

Thực ngắn gọn.

Từ Lê Thành đến nước trong trấn, con đường bảy cái trạm, phỏng chừng muốn bốn cái giờ tả hữu.

Tô mộc ôm người máy đi lên, ngay từ đầu mọi người đều còn không có chú ý, chờ chú ý liền tiểu hài tử đều phải lại đây sờ, sau lại tiếp viên hàng không lại đây duy trì hạ trật tự, mới an tĩnh lại.

Nước trong trấn chỉ có bà ngoại sẽ chờ bọn họ, Mạnh Quyên nắm di động, cùng bà ngoại báo bình an.

Bà ngoại ở kia đầu, đáp: “Tốt tốt.”

Có người chờ về nhà, cảm giác là không giống nhau.

Tô Giản nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh, lại có loại bừng tỉnh như mộng cảm giác.

Một năm trước nàng cũng là ngồi động xe, khóc sướt mướt mà từ nước trong trấn đi vào Lê Thành, lúc ấy chỉ cảm thấy Lê Thành quá lớn, quá phồn hoa, lệnh nàng run bần bật.

Hiện giờ tưởng tượng, nước trong trấn mới là tiểu đến đáng thương, vô pháp thi triển, không biết bên ngoài thế giới thâm hậu, chỉ biết ở nước trong trấn như ếch ngồi đáy giếng giống nhau.

Thiếu một người nam nhân, phải huỷ hoại một cái thế giới.

Lâm Phương Cầm năm nay 28 tuổi, mỗi tháng kiếm tiền đủ hoa đủ dùng, còn có thể tồn một chút, nàng cùng trì lân là pháo / hữu, không nói chuyện bình thường cảm tình, phàm là gặp mặt, đều ở trên giường, cũng không nghĩ tương lai, đặc biệt là về hôn nhân, nàng từng nói qua, hôn nhân là gông xiềng, thượng nàng liền tìm tiểu chó săn cơ hội đều không có.

Trì lân cũng là này phiên tưởng, thật kết hôn, hắn liền không thể nói tán liền tán, còn không bằng hai người từng người quá chính mình, ngẫu nhiên giải quyết ra đời lý yêu cầu.

Quan hệ không xác định, phải đi mới dễ dàng.

Bọn họ đều tự cấp chính mình tìm đường lui, này đây, Lâm Phương Cầm trước nay không cảm thấy Tô Giản cùng Chu Khải chi gian quan hệ có chỗ nào không đúng.

Bọn họ xem quá khai.

Tô Giản cũng mới hiểu được, ly hôn nhân con đường này, còn có như vậy nhiều loại đối đãi cảm tình phương pháp.

Mạnh Đan Kỳ di động vẫn luôn vang, nàng chuyển cái thân, di động rớt ở khe hở, Tô Giản duỗi tay cản không ngăn lại, cố tình nàng gối nàng bả vai, lệnh nàng vô pháp nhúc nhích.

“Tô mộc, nhặt xuống tay cơ.” Tô Giản hô thanh ngủ gà ngủ gật tô mộc, tô mộc mơ mơ màng màng mà đi tới, khom lưng, sờ soạng Mạnh Đan Kỳ di động.

Mặt trên biểu hiện hai cái điện báo “Lý lạn người.”

Tô Giản híp mắt, đưa điện thoại di động nhét vào Mạnh Đan Kỳ trong bao.

Nàng di động vừa vặn cũng vang lên tới, nàng lấy ra tới, điện báo là chu tổng.

“Uy.” Nàng có chút vây, tiếng nói có chút thấp.

Chu Khải cười hỏi: “Đến nào?”

Tô Giản: “Không rõ ràng lắm, muốn buổi tối đến.”

Chu Khải: “Một đường cẩn thận.”

Tô Giản: “Ân.”

Chu Khải: “Có thể tưởng tượng ta?”

Tô Giản nhấp môi không ứng, Chu Khải cười: “Ta tưởng ngươi.”

Tiện đà lại hỏi: “Tiểu giản giản có khỏe không?”

Tô Giản nghiêng đầu xem một cái ở Mạnh Quyên trong lòng ngực vật nhỏ, nói: “Hảo đâu.”

Chu Khải cười nhẹ: “Vậy là tốt rồi, nhớ rõ cho nó nạp điện.”

“Ân.”

Lại trầm mặc một hồi, Chu Khải thấp giọng nói: “Tưởng hôn ngươi.”

Tô Giản sửng sốt.

Di động vừa lúc có một cái đẩy đưa, là mỗ một cái APP đẩy ra tin tức, vừa lúc viết “Tần thấm tối hôm

qua tham dự khải thịnh tập đoàn họp thường niên, cùng khoa học kỹ thuật tân quý Chu Khải có hợp lại chi ý?”

Đúng là tối hôm qua đường viền hoa tin tức.

Tô Giản nhấp môi, không tiếng động cười một cái, nói: “Chu tổng, ngươi hẳn là tìm được không ít nữ nhân hôn môi.”

Lời này ra tới, Chu Khải sửng sốt.

Tô Giản cũng sửng sốt.

Nửa ngày, Chu Khải cười nhẹ lên: “Tiểu dã miêu đây là tức giận cái gì?”

Tô Giản động động bị áp lên men bả vai, hỏi Chu Khải: “Chu tổng, ngươi cảm thấy ta thành thật sao?”

Chu Khải kia đầu, ngậm thuốc lá, cả người lười nhác mà dựa vào trên sô pha, cổ áo rộng mở, một bức bĩ bĩ bộ dáng, hắn chân dài giao điệp, cười nói: “Ta vốn tưởng rằng ngươi thành thật.”

Tô Giản: “Cho nên muốn muốn khi dễ ta?”

Chu Khải lại là cười, yên cắn ở trong miệng muốn hạ không dưới: “Ta khi dễ là hung hăng mà yêu thương ngươi, cùng khác khi dễ không giống nhau.”

Tô Giản: “Một cái ý tứ.”

Chu Khải cười xấu xa: “Không, không giống nhau, cái loại này yêu thương là đem ngươi.....”

“Câm miệng.” Tô Giản nghe không đi xuống, mặt nàng đỏ bừng, cảm giác chính mình khai một cái không tốt đầu, nàng tả hữu xem, có chút chột dạ, sợ này trong xe người nghe thấy.

Chu Khải tính đến câu chuyện, lại là một trận cười: “Sớm một chút trở về, là thật sự tưởng ngươi.”

Tô Giản: “Lại nói.”

Chu Khải thấp thấp mà, có chút thở dài: “Tô Giản, ngươi không giống nhau.”

Tô Giản sửng sốt: “Cái gì không giống nhau?”

Chu Khải ngồi thẳng thân mình, đem yên cấp diệt, nói: “Một người một khi đối chính mình có nhận tri, là một kiện đáng sợ sự tình.”

Tô Giản không ngôn ngữ, chờ hắn phía dưới nói.

Ai ngờ, hắn thấp thấp cười, hầu kết lăn lộn, nói: “Bất quá không quan hệ, còn không phải bị ta đè nặng thao.”

Tô Giản lập tức liền tạc, lần đầu tiên mắng hắn: “Lăn.”

Liền trực tiếp treo điện thoại.

Một hồi điện thoại, nàng bên tai đỏ lên, tim đập gia tốc, Chu Khải loại này nam nhân, thật sự hư đến mức tận cùng.

Kia đầu, Chu Khải vừa thấy di động, cười đứng lên: “Tính tình rất đại.”

Sau nghĩ đến kha quân nói, Lưu hạo đưa nàng đi nhà ga, hắn mặt liền trầm hạ tới, nửa ngày, hắn cấp kha quân gọi điện thoại.

Kha quân đang ở mở họp, híp mắt nói: “Làm gì? Ngươi đánh thời gian không đúng.”

Chu Khải thấp giọng hỏi nói: “Ngươi nói như thế nào làm nữ nhân yêu chính mình?”

Kha quân thiếu chút nữa bị nước miếng sặc chết, hắn cười đến phóng đãng: “Ngủ nhiều vài lần không phải được rồi? Ngươi Chu Khải cũng sẽ có không chiếm được nữ nhân? Ha ha.....”

Một hồi nghị thất công nhân, đều nhìn lão bản đột nhiên cười rộ lên, sôi nổi nhìn hắn.

Kha quân xua tay, ý bảo bọn họ đợi lát nữa, tựa lưng vào ghế ngồi, thong thả ung dung mà nói: “Làm người không thể như vậy lòng tham, muốn nhân gia tâm ngươi phải trả giá điểm cái gì, đừng cả ngày quang tưởng.”

Chu Khải híp mắt: “Ta làm được còn chưa đủ nhiều?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 33 chương 33

“Quanh năm suốt tháng, liền về nhà cơ hội đều thiếu.”

Chu Khải vừa vào cửa, chìa khóa còn không có buông, liền nghe được mẫu thân nói thầm, hắn cười tiến lên, đắp nàng bả vai, nói: “Này không phải đã trở lại sao? Đều ở Lê Thành, một tuần đều sẽ một khối ăn cơm, như thế nào sẽ quanh năm suốt tháng đâu?”

Trần Tuệ trân liếc hắn một cái, thấy hắn không cái chính hình, mặt liền không lớn sảng: “Ngươi nếu là nói cái đứng đắn bạn gái sao, ta liền không niệm ngươi, ngươi lại không nói chuyện, này đông tìm một cái tây tìm một cái, liên lụy không rõ, ngươi nói ta niệm không niệm ngươi?”

“Niệm, đương nhiên đến niệm, giống ta loại này không đứng đắn nhi tử, nhiều niệm niệm liền đứng đắn.” Lời nói chưa nói hai câu, Chu Khải lại bắt đầu cợt nhả.

Trần Tuệ trân lấy hắn không có biện pháp: “Ta xem ngày nào đó có người ra tới trị trị ngươi mới hảo.”

Chu Khải cười: “Ân, đến trị.”

Ngay sau đó ngồi xuống, lại ngửa đầu nhìn mắt trên lầu: “Ba đâu?”

“Đang thương lượng mang học sinh đi sưu tầm phong tục sự tình.” Trần Tuệ trân đem TV giảm thanh, hướng phòng bếp đi, Chu Khải đứng dậy, đuổi kịp, đi phòng bếp hỗ trợ, hỏi: “Ăn tết còn muốn đi sưu tầm phong tục?”

Trần Tuệ trân: “Muốn, hắn này không phải thích cái này mùa sao? Năm nay đại niên 30 trước mới có thể trở về.”

“Lâu như vậy? Muốn đi bao lâu?” Chu Khải hỗ trợ bưng thức ăn ra tới, chống cái bàn hỏi, Trần Tuệ trân nói: “Mấy ngày đi, cũng không xa, một ngày có thể qua lại, ngươi ba học sinh lái xe đi.”

“Úc.”

Trần Tuệ trân xoay người đi phòng bếp, đi rồi hai bước, túm cuối tuần khải cánh tay, nói: “Ngươi ba học sinh đối với ngươi hiện tại ở nghiên cứu phát minh sản phẩm cảm thấy hứng thú, ngươi tìm cái thời gian cho bọn hắn trước khóa?”

Chu Khải cười nhẹ: “Ta như vậy vội đâu, nơi đó tới thời gian đi đi học a?”

Từ mấy năm nay Internet trải rộng toàn cầu, Chu Khải làm tân một thế hệ khoa học kỹ thuật tân quý, liền thường thường bị mời đi đi học, hắn giống nhau không thế nào đáp ứng, ngẫu nhiên một hai lần có thể.

Trần Tuệ trân buông tay: “Kia tính.”

Chu Khải cười đuổi theo đi: “Đây là lại không cao hứng? Chơi tính tình?”

Trần Tuệ trân nhịn không được trừng hắn: “Đừng cùng hống bạn gái giống nhau hống ta, ngươi ba như thế nào liền sinh ra ngươi như vậy một cái miệng lưỡi trơn tru, ta cùng ngươi nói a, ta đối cái kia Tần thấm, chính là cái kia diễn viên a, không có gì hảo cảm, ngươi cùng nàng không ở bên nhau đi?”

“Không, sớm 800 năm sự tình.” Chu Khải giơ tay bắt lấy chén đũa, nói.

Trần Tuệ trân lại nói: “Ta suy nghĩ hạ, thơ tuệ có phải hay không ở truy ngươi a? Các ngươi có hay không hẹn hò quá?”

Chu Khải cười khẽ: “Nàng truy ta lại không phải một ngày hai ngày, hẹn hò cái gì? Ta lại không thích nàng.”

“Vậy ngươi thích ai a?” Trần Tuệ trân khinh phiêu phiêu hỏi lại trắc.

Trong đầu hiện lên một trứng ngỗng khuôn mặt nhỏ, còn có kia một thân trắng nõn da thịt.

Chu Khải: “Đại khái thích chim hoàng yến đi?”

Trần Tuệ trân: “Cái gì?”

Chu Khải: “Ân, tiểu dã miêu?”

“Thố ti hoa?”

Trần Tuệ trân: “Câm miệng.”

Chu Khải cười rộ lên.

“Ba, ăn cơm.” Chu Khải buông ra Trần Tuệ trân, ngẩng đầu hô.

Chu thừa sinh từ trên lầu xuống dưới, nhưng hắn còn ở gọi điện thoại, thấy nhi tử, mặt mày hơi liễm, Chu Khải cấp chu thừa sinh kéo ra ghế dựa, chu thừa sinh ngồi xong sau, nói: “Hành a, ngươi tính tính nhân số, khai hai chiếc xe đi, ân... Nước trong trấn là không xa....”

Chu Khải lấy chiếc đũa tay một đốn, hắn nghiêng đi mặt nhìn phụ thân.

Chu thừa sinh nói xong, điện thoại treo, hỏi: “Nhìn cái gì mà nhìn? Ăn cơm, một cái làm khoa học kỹ

thuật lão lộng điểm đường viền hoa tin tức ra tới, ngươi đương ngươi là hỗn giới giải trí a?”

Chu Khải cười gắp đồ ăn, kẹp đến phụ thân trong chén: “Ba, đừng nóng giận, bọn họ đối ta sinh hoạt cá nhân quá cảm thấy hứng thú, ta cũng không có biện pháp không phải?”

Chu thừa sinh hừ một tiếng: “Ta đều mau làm không rõ cái nào là ngươi bạn gái?”

Chu Khải: “Không có bại lộ ra tới mới là thật sự.....”

“Nói như vậy ngươi có đang nói?” Chu thừa sinh nhướng mày.

Chu Khải cười mà không đáp, ngược lại hỏi: “Chuẩn bị đi nước trong trấn sưu tầm phong tục?”

Chu thừa ăn sống một ngụm đồ ăn, nói: “Ân, này sẽ định địa điểm là nước trong trấn, ngươi phía trước không phải đi quá sao? Cảm giác như thế nào?”

Chu Khải cười khẽ: “Cảnh mỹ nhân càng mỹ.”

Chu thừa sinh thiếu chút nữa sặc đến, trừng hắn liếc mắt một cái: “Không điểm đứng đắn.”

Trần Tuệ trân thấy trượng phu nhi tử có chuyện liêu, nàng liền không thế nào đáp lời, trượng phu làm nghệ thuật, nhi tử từ thương, nàng làm học thuật, ba người cơ bản bất đồng ngành sản xuất, nhưng cũng bởi vậy, đề tài rất nhiều, tuy rằng Chu Khải không cái chính hình, nhưng giá trị quan linh tinh, đều là bọn họ dạy ra, một nhà ba người, hòa thuận, duy nhất khuyết điểm chính là, Chu Khải đối nữ nhân quá không nghiêm túc....

Làm cho nàng hi vọng tức phụ tưởng điên rồi.

Ăn cơm xong, Trần Tuệ trân muốn đi rửa chén, Chu Khải lôi kéo cười nói: “Mẹ, ta tới, ngươi đi bồi ba nói chuyện phiếm.”

Trần Tuệ trân trừng nhi tử liếc mắt một cái, buông chiếc đũa: “Rửa sạch sẽ điểm.”

“Biết.” Chu Khải gật đầu, cũng hướng phòng bếp đi, Trần Tuệ trân đi phòng khách, uống trà, lại xem một cái Chu Khải, nhi tử là khá tốt, chính là cảm tình thái độ không nghiêm túc....

Chu Khải là thật sự hiểu được đau nữ nhân, đáng tiếc a....

Chỉ chốc lát, tẩy xong chén, Chu Khải chà lau ngón tay, đi ra, trong nhà có máy sưởi, hắn chỉ xuyên áo sơmi, thân hình đĩnh bạt, dung mạo tuấn lãng, hắn khom lưng, bưng lên trà nóng uống một ngụm, liền cười hỏi chu thừa sinh: “Ba, ngươi học sinh làm ta cho bọn hắn đi học?”

Chu thừa sinh đang xem di động bích hoạ, đầu không nâng, chỉ gật đầu: “Ân, ngươi tìm cái thời gian

đi.”

Chu Khải đầu ngón tay nhéo chén trà, cười nói: “Ta và các ngươi cùng đi nước trong trấn, hảo không?”

Chu thừa sinh rốt cuộc giương mắt, xem hắn: “Hành a, bên kia hoàn cảnh tốt, ngươi cho bọn hắn nói một chút cũng không tồi, đặc biệt là ngươi này đó người máy a chip a, đặc biệt là AI chữa bệnh.”

Chu Khải lười biếng cười: “Hảo, không thành vấn đề.”

Trần Tuệ trân phủng tạp chí nói: “Trong nhà lại đến thừa ta một người...”

Nước trong trấn.

Tô Giản trở về mấy ngày rồi, một ít đồng học thế nhưng bắt đầu đối nàng khởi xướng mời, mời nàng tham gia đồng học hội, hoặc là chính là đi ra ngoài tìm cái quán cà phê tâm sự thiên.

Vì để ngừa gặp phải Triệu đông tuấn, Tô Giản đều cự tuyệt, Mạnh Quyên cũng không cho nàng đi, một ít bằng hữu ở nàng ly dị sau bỏ đá xuống giếng, mặt ngoài trấn an, sau lưng nói nàng không ít nói bậy, nàng xác thật cũng không quá tưởng có cái gì giao thoa, suốt ngày không có việc gì liền ở nhà đậu tiểu giản giản, hoặc là liền cùng cao trung lớp trưởng ở cửa nhà ngồi nói chuyện phiếm.

Lớp trưởng tên là Tô Sướng, hắn hiện tại ở chợ phía đông đi làm, là một người phần mềm công trình sư.

Trước kia Tô Giản kết hôn, Tô Sướng vì tị hiềm, không thế nào cùng Tô Giản đơn độc gặp mặt, hiện tại Tô Giản ly hôn, thành độc thân cô nương, Tô Sướng liền không có gì hảo cố ky, cũng bởi vậy, nước trong trấn lại truyền Tô Giản cùng Tô Sướng đi được gần tin tức, có phải hay không muốn thành gia.

Tô Sướng phiên cái xem thường, trong tay cầm chổi lông gà, vừa mới hắn dùng cái này cùng tô mộc đánh nhau.

“Tô Giản, đi ra ngoài có phải hay không mới phát hiện bên ngoài thế giới rất lớn?” Hắn hỏi.

Tô Giản ôm tiểu giản giản, cười nói: “Ân, rất lớn.”

Tô Sướng nói: “Nước trong trấn không được a, mấy năm nay không khí càng ngày càng không hảo....”

Tô Giản không hé răng.

Tô Sướng nhìn nàng, đột nhiên để sát vào nàng, hỏi: “Các ngươi lúc trước ly hôn, hắn là không đơn giản là bởi vì Triệu đông tuấn xuất quỹ đi?”

Tô Giản giương mắt, cùng hắn đối diện, hai giây sau, nàng duỗi chân dài, không nói chuyện.

Tô Sướng lại nói: “Ngươi không nói ta cũng biết, Triệu đông tuấn có chút vấn đề, hắn không thể sinh, nhưng là lúc ấy đều nói là ngươi không thể sinh.....”

“Ngươi mang cái này mũ muốn mang tới khi nào?” Tô Sướng vì Tô Giản bất bình.

Tô Giản nói: “Ta không nghĩ cùng hắn có bất luận cái gì liên quan.”

Tô Sướng: “Nhưng ngươi dù sao cũng phải tái giá đi?”

Tô Giản dừng một chút, cười rộ lên: “Không quyết định này, một người khá tốt.”

Tô Sướng nhàn nhạt nói: “Thật gả không ra, ta cưới ngươi tính.”

Tô Giản cười khẽ: “Đừng thần kinh.....”

Hai người chính trò chuyện, lại nhìn đến Triệu đông tuấn triều bên này đi tới, hai người lập tức trầm mặc, Triệu đông tuấn đi đến Tô Giản trước mặt, nửa ngồi xổm xuống, nhìn nàng: “Ta có lời tưởng cùng ngươi nói chuyện, có thể chứ?”

Hắn trên cổ có một đạo màu đỏ móng tay ấn, rất dài rất dài.....

Tô Giản liếc mắt một cái liền biết, là hắn mẫu thân trảo ra tới, cái kia sinh hoạt không thể tự gánh vác nữ nhân, ngẫu nhiên sẽ nổi điên, loạn bắt người.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 34 chương 34

“Nước trong khách điếm đi như thế nào?” Chu Khải thu hồi ngón tay, chi ở trên cửa sổ, cũng không gọi người, càng không ôn chuyện, tiếp theo câu liền hỏi cái này, Tô Giản hoàn hồn, lại liếc hắn một cái, chỉ vào phía trước nối thẳng lộ, nói: “Đi phía trước khai, 1000 mét, quẹo trái.”

“Cảm ơn a, mỹ nhân.” Chu Khải câu môi cười.

Tô Giản gật gật đầu, Chu Khải cười nói: “Lên xe, chúng ta tiễn ngươi một đoạn đường.”

Tô Giản: “Không cần, nhà ta ly đến không xa.”

“Nga, ở đâu đâu?” Hắn nhướng mày.

Tô Giản: “Ngươi không quen biết, đi thong thả.”

Này hai chiếc xe vốn dĩ liền đáng chú ý, đột nhiên dừng lại, chặn đứng Tô Giản hỏi, vốn dĩ xem xong náo nhiệt quần chúng còn chưa đi, toàn chú ý nơi này, đặc biệt là cái này bị hỏi người là Tô Giản, còn có kia cửa sổ xe, lớn lên như thế anh tuấn nam nhân.

Chu Khải lại là nhẹ nhàng cười, nói: “Hẹn gặp lại.”

Tô Giản gật gật đầu, cũng không nói nhiều, thậm chí liền nhiệt tình đều không có, Chu Khải xoa nhẹ khóe môi, nhìn nàng nhẹ nhàng cười, theo sau hắn nghiêng đầu qua đi, cùng tài xế nói một tiếng, hai chiếc Hãn Mã lúc này mới khởi động, chậm rãi khai đi, xe cao lớn đến đi ở bên cạnh người đều nhỏ bé rất nhiều, Tô Giản cùng một đoàn trấn dân đứng ở tại chỗ, nhìn theo này hai chiếc không hợp nhau xe khai xa.

Tô Giản bên cạnh người vài cá nhân nhìn nàng một cái.

Tô Giản tay ngắt lời túi, xoay người hướng thị trường đi đến, nàng vốn dĩ chính là tới mua đồ ăn, bị này một vở diễn cấp hấp dẫn thôi, qua kiều, Triệu đông tuấn ôm hắn mẫu thân, bên cạnh người đi theo phụ thân hắn, còn có tiểu tức phụ, chính thượng Triệu phụ mở ra xe, Tô Giản tựa như không thấy được bọn họ dường như, trực tiếp đi qua đi.

Triệu đông tuấn ngồi ở trong xe, nhìn nàng, hắn theo bản năng mà nhìn về phía vừa mới kia hai chiếc Hãn Mã đình quá địa phương, nam nhân đầu ngón tay câu lấy Tô Giản cằm khi, kia đôi mắt mang theo ý cười, toàn bại lộ....

Triệu đông tuấn sẽ không không biết Tô Giản ở đâu cái công ty đi làm, lão bản là ai.

Trong lòng ngực mẫu thân thấp thấp mà kêu một tiếng, hắn nhẹ nhàng mà vỗ vỗ nàng bả vai, Triệu phụ khởi động xe, khai đi rồi.

Náo nhiệt cũng chậm rãi tan đi, khôi phục bên dòng suối yên lặng.

Tô Giản mua xong rồi đồ ăn, này trấn nhỏ chính là như vậy, có cái gì tiếng gió truyền đến liền mau, lập tức chợ bên trong liền ở thảo luận Triệu đông tuấn việc này, ngẫu nhiên Tô Giản mua đồ ăn mua được nơi nào, các nàng đang ở nói nói, theo bản năng mà liếc nhìn nàng một cái, còn có chút a di cấp Tô Giản tắc vài cọng hành, nói: “Nữ nhân là nam nhân phúc báo a, cưới cái dạng gì nữ nhân sẽ có cái dạng gì gia đình, Tô Giản ngươi đừng khổ sở, Triệu đông tuấn lúc trước như vậy đối với ngươi, hiện tại không có ngươi, này phúc khí lập tức liền không có, từ cùng ngươi ly hôn, nhà hắn tình huống là xuống dốc không phanh.....”

Tô Giản không có hé răng, chỉ nói cảm ơn, sau đó vòng đến cá tôm thị trường bên kia đi mua.

Những người này thảo luận xong Triệu đông tuấn, liền thảo luận khởi mới vừa tiến vào kia hai chiếc xe.

Nước trong trấn có một cái tiểu dương lâu, dân quốc thời kỳ đến bây giờ, nơi này tuy rằng hẻo lánh, nhưng hoàn cảnh không tồi, thường thường mà có người những người này sẽ đến nơi này tĩnh tu linh tinh, hoặc là liền chuyên môn bò quá lớn sơn lại đây chơi chơi, cảm thụ một chút loại này tị thế không khí, cho nên cái kia tiểu dương lâu, trấn trưởng liền đem nó sửa vì khách điếm, tiếp đãi một ít ngoại lai người, kinh doanh nói, chính là trấn trưởng nhi tử ở kinh doanh, có khi còn sẽ đương một đương dẫn đường.

Mang những người đó đi đi một chút, bò leo núi, điểm cái dầu thắp gì đó.

Tô Giản mua xong đồ ăn về đến nhà, tô mộc còn ở đậu tiểu giản giản, Tô Giản đem đồ ăn sửa sang lại, chờ mẫu thân trở về cùng nhau khai hỏa.

Trấn nhỏ mấy ngày nay kỳ thật thực lãnh, thủy đều mau kết băng, nhưng không có Lê Thành như vậy lãnh, có lẽ là có hai tòa núi lớn che ở trung gian, vẫn là có thể tiếp thu.

Sắc trời còn không có hắc, Tô Giản gia đồ ăn liền làm tốt, người một nhà vây ở một chỗ ăn cơm, mới vừa ăn xong, Tô Giản di động liền một vang.

Chu Khải tới một cái WeChat buổi tối lại đây rạp hát.

Qua đi rạp hát không là vấn đề, vấn đề ở chỗ buổi tối, ở bên này sinh hoạt, buổi tối Tô Giản đều sẽ không ra cửa, trừ phi ngẫu nhiên có tiết mục.

Tuy rằng tới gần ăn tết, buổi tối tình huống hảo điểm, sẽ có một ít học sinh dẫm lên xe đạp xuyên qua ở mỗi cái hẻm nhỏ, nhưng vẫn là quạnh quẽ, Tô Giản nếu đi ra ngoài nói, Mạnh Quyên khẳng định sẽ nghĩ

nhiều.

Tô Giản: ngày mai ban ngày tái kiến đi, buổi tối ta không nghĩ ra cửa.

Chu Khải: ngươi cho rằng ta muốn làm sao?

Tô Giản: vậy ngươi nói ngươi không nghĩ làm gì?

Chu Khải: ta mỗi thời mỗi khắc đều suy nghĩ làm..... Nhưng đêm nay đặc thù, ngươi thuận tiện đem ngươi đệ đệ mang đến, ân ngươi đồng học gì đó cũng có thể.

Tô Giản: ngươi muốn làm gì?

Chu Khải: tới sẽ biết, tiểu dã miêu, còn đề phòng ta đâu?

Chu Khải: ta chính là vì ngươi mới đi theo tới, liền không cảm động cảm động? Mảnh mai một chút bổ nhào vào ta trong lòng ngực?

Người này miệng liền không cái chính hình, Tô Giản không phản ứng hắn, buông di động sau, nàng nhìn về phía cúi đầu chơi trò chơi tô mộc, xác thật nhất thời không hiểu được, hắn trong hồ lô muốn làm cái gì.

Nhưng nếu kêu lên tô mộc một khối nói, nàng ra cửa hắn là không thành vấn đề.

Mạnh Quyên không phải cái loại này thủ cựu người, bất quá trấn nhỏ trong khoảng thời gian này tin đồn nhảm nhí quá nhiều, Mạnh Quyên sợ nàng xảy ra chuyện mà thôi, ở Lê Thành tùy tiện như thế nào tới đều được.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 35 chương 35

“Chỉ đùa một chút.” Chu Khải cười rộ lên, sắc mặt cũng nghiêm túc chút, tô mộc hừ nhẹ một tiếng, nhưng trong lòng là sùng bái hắn, trong nhà tiểu giản giản hắn thích chứ, hơn nữa lúc trước một phen diễn thuyết, tô mộc đương nhiên không ngồi xuống, vẻ mặt ta đại nhân không nhớ tiểu nhân quá biểu tình.

Chu Khải nhìn đậu thú, hắn khẽ cười nói: “Ngươi tính toán đọc cái gì chuyên nghiệp? Có cái gì ý tưởng?”

Tô mộc nói: “Ta muốn làm người máy.”

Chu Khải: “Là một dạ đến già mộng tưởng sao?”

Tô mộc hiện giờ cao tam, gặp phải thi đại học, ở kia phía trước, đối khoa học kỹ thuật cũng chỉ là cái biết cái không, chính hắn cũng thích xem một ít khoa học viễn tưởng điện ảnh, đối người máy xác thật có nhiệt độ, nhưng cũng không có tính toán muốn khảo này một phương diện, thẳng đến Tô Giản mang về tới tiểu người máy, hắn nói: “Ta vốn dĩ tính toán đọc y.”

“Chính là ta hiện tại thay đổi chủ ý, bởi vì ngươi cho tỷ tỷ của ta cái kia người máy về sau, ta mới có tân mộng tưởng.”

Tô mộc này một phen lời nói, lập tức lệnh rạp hát nghe giảng bài người đều sửng sốt.

Tô Giản người máy là trên đài người này cấp?

Chu Khải cười cười: “Ta đây hứa hẹn ngươi được không? Chờ thi đậu khoa học kỹ thuật đại học về sau, phàm là ngươi có thời gian, ta phòng nghiên cứu môn đều vì ngươi mở ra.”

“Thật sự?” Tô mộc ánh mắt sáng lên, “Ta có thể đi ngươi công ty xem? Xem những cái đó người máy? Xem bọn họ như thế nào nghiên cứu phát minh?”

Chu Khải gật đầu: “Đương nhiên có thể, tỷ tỷ ngươi ở chúng ta công ty, cũng là phi thường ưu tú công nhân.”

“Cảm ơn.” Tô mộc nói cảm ơn, nhưng vẫn là không tránh ra.

Chu Khải sửa sang lại hạ tay áo, nhẹ nhàng liếc hắn một cái, theo sau đứng ở sân khấu trung gian, nói: “Hôm nay khóa liền đến nơi này, mọi người đều trở về nghỉ ngơi đi.”

Rầm một tiếng, đều đứng dậy, tô mộc lôi kéo Tô Giản tay, đi ra ngoài, Tô Giản nhìn mắt Chu Khải, Chu Khải khóe môi mỉm cười, đôi mắt mang theo phong lưu nhìn nàng.

Tô Giản trừng hắn liếc mắt một cái, theo sau đi theo dòng người rời đi rạp hát.

Chu Khải thuận thế đã phát một cái WeChat lại đây ngày mai thấy.

Tô Giản xem một cái, không hồi.

Ngày hôm sau, toàn bộ nước trong trấn nhỏ đều biết này tới người là Tô Giản lão bản, người trẻ tuổi hiểu một chút đều đi tra, không hiểu liền nghe người ta nói, có tầng này thân phận, tự nhiên cũng không ai đem Tô Giản cùng Chu Khải kéo ở bên nhau, hơn nữa người trẻ tuổi còn tra được Chu Khải không ít đường viền hoa tin tức.

Vì thế đại gia chỉ là thổn thức mà thôi.

Lập tức đối Tô Giản liền xem trọng vài phần, một năm trước Tô Giản còn chỉ là một cái từ hôn nhân bị vứt bỏ kẻ đáng thương, nháy mắt, một năm sau, nàng thế nhưng thành chức trường nữ cường nhân, còn tại như vậy ưu tú công ty đi làm, nước trong trấn người đối Tô Giản lập tức liền có tân nhận thức.

Khen nàng đại biến dạng a.

Bảo sao hay vậy, một khi có người thổi phồng, liền thổi trúng Tô Giản ở công ty đi làm nhiều ngưu bức nhiều đến lão bản coi trọng, lúc này còn mở cửa sau cấp tô mộc, hâm mộ chết một phiếu người.

Thật nhiều người bắt đầu phủng Mạnh Quyên chân, nói Mạnh Quyên dưỡng một cái hảo nữ nhi.

Cũng có người chạy Triệu đông tuấn nơi đó đi thổn thức, nhìn xem đi, nhân gia ly hôn làm theo sống được hảo hảo.

Sáng sớm, trấn trưởng nhi tử liền chạy Tô Giản gia tới, cười đối Tô Giản nói: “Ngươi lão bản bọn họ muốn đi leo núi còn có đi lân sơn bên kia thêm dầu thắp, ngươi dẫn bọn hắn đi.”

Tô Giản mới vừa tẩy hảo chén, trong tay còn ướt, nàng liền biết sẽ như vậy, nàng lau lau tay, nói: “Ân, hảo.”

Trấn trưởng nhi tử cười đến thấy nha không thấy mắt.

Tô Giản lên lầu đi thay đổi một cái quần cùng áo lông, lại xuyên một kiện đoản khoản áo khoác, cõng bọc nhỏ xuống dưới.

Cùng trấn trưởng nhi tử ra cửa.

Tô mộc đột nhiên kêu trụ Tô Giản: “Tỷ.”

Tô Giản dừng lại bước chân, tô mộc chạy tới, hướng nàng trong bao tắc một thứ, nói: “Chú ý an toàn.”

Tô Giản: “Hảo.”

Nàng đôi mắt nhìn về phía bọc nhỏ, đi ra cửa nhà, mới duỗi tay đi sờ, là một cây phòng lang bổng.

Tô Giản: “.....”

Đi đến nước trong khách điếm, liền thấy tám người đứng ở cửa, Chu Khải bóp eo, trong miệng ngậm thuốc lá, cùng phụ thân hắn đứng ở một khối, hai người đang ở nói chuyện, phía sau học sinh mỗi người trong tay ôm bàn vẽ, thanh xuân dào dạt, Tô Giản bước chân hơi đốn, bọn họ mấy cái liền lễ phép mà hô: “Tỷ tỷ hảo.”

Tô Giản: “Các ngươi hảo.”

Chu Khải giương mắt, nhìn nàng, nàng hôm nay như vậy xuyên, càng nhỏ xinh, lông mi rất dài, màu da cũng thực bạch.

Hắn nhẹ nhàng cười, hút một ngụm yên, không vội vã đùa giỡn.

Chu thừa sinh nhìn mắt nhi tử, lại nhìn mắt Tô Giản, hắn thấp giọng hỏi nói: “Thật là công ty công nhân?”

“Như thế nào? Ngài cho rằng ta nói dối?”

Chu thừa sinh hừ nhẹ một tiếng: “Nhân gia vừa thấy chính là hảo cô nương.”

Chu Khải cười cười, không nói lời nào, chỉ đối Tô Giản nói: “Hôm nay phiền toái ngươi.”

Tô Giản xem hắn kia giả mô giả dạng, liền vô ngữ, nàng nói: “Các ngươi tưởng đi trước lân sơn thêm dầu thắp, vẫn là trước leo núi?”

“Đều có thể.” Mấy cái học sinh đồng thời nói, “Phong cảnh hảo quan trọng nhất, tỷ tỷ dẫn đường bái.”

“Hảo.” Tô Giản gật đầu.

Sau đó cùng chu thừa sinh chào hỏi, cùng Chu Khải chào hỏi, liền dẫn đầu dẫn người hướng phía sau đường đi đi, có chu thừa sinh ở, Chu Khải thành thật rất nhiều.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 36 chương 36

Tuổi trẻ thời điểm, Tô Giản không thiếu nghe Triệu đông tuấn nói ngọt lời nói, một câu lại một câu, sẽ không nị, sẽ không chán ghét, phàm là có thể nói, hắn đều sẽ nói, hứa hẹn càng là há mồm liền tới, Tô Giản bị vây quanh ở như vậy mật ngữ, toàn bộ thế giới đều làm Triệu đông tuấn cấp vây đầy, vô pháp phân biệt thật giả.

Khi đó, cho rằng Triệu đông tuấn lời ngon tiếng ngọt trời sụp đất nứt.

Hiện tại mới phát hiện, Chu Khải loại này nam nhân nói ra tới lời ngon tiếng ngọt thế giới hủy diệt.

Thật béo thành heo, hắn có thể muốn?

Nói giỡn.

Tô Giản không lại phản ứng hắn, Chu Khải kéo tay áo đi theo phía sau, một chút đều không sợ lãnh dường như.

Giữa sườn núi thực mau đến, chùa miếu phi thường quạnh quẽ, chỉ có một hòa thượng cầm cây chổi, ở quét rác, thấy bọn họ đi lên, chỉ là hướng bọn họ gật đầu, lễ phép một chút.

Có học sinh muốn chụp ảnh, Tô Giản ngăn lại, chỉ vào cửa bảng hiệu.

Mặt trên viết một ít những việc cần chú ý, trong đó một cái chính là xin đừng chụp ảnh.

Cái kia nam sinh chạy nhanh thu di động, cung kính mà cúi chào.

Những người khác tản ra, bắt đầu vẽ tranh, lấy cảnh, Tô Giản vào cửa, từ trong bao lấy ra một hồ du, đi ra phía trước thêm, Chu Khải bóp eo, nhìn nàng, Tô Giản thêm xong, hỏi: “Các ngươi chuẩn bị dầu thắp sao?”

Chu Khải cười cười: “Ta ba ở cửa mua.”

Hắn một sai thân, Tô Giản nhìn đến chu thừa sinh cũng ở thêm dầu thắp, cũng cung kính mà chắp tay trước ngực.

Tô Giản đẩy Chu Khải một chút, nói: “Ngươi cũng đi cúi chào.”

Chu Khải nhướng mày, xem nàng một hồi, cười rộ lên: “Hành.”

Sau đó hắn tiếp nhận chu thừa tay mơ hồ, thong thả ung dung mà thêm, nam nhân mặt mày trong sáng, tinh tế bấc đèn sáng lên, chùa miếu ánh sáng nửa tối tăm, hắn sườn mặt nhưng thật ra đẹp, thêm xong sau, Chu Khải ninh hảo cái nắp, đứng ở đệm hương bồ trước, chắp tay trước ngực, đỉnh mày thu hồi phong lưu phóng đãng, hình dáng có vẻ có chút lạnh lùng.

Như vậy hắn, Tô Giản gặp qua hai lần, một lần là nàng đáp ứng hắn phía trước.

Một lần là hiện tại, người nam nhân này phàm là đứng đắn một chút, mặt mày lại nghiêm túc một chút, không cần như vậy tà khí.

Vậy hoàn toàn là một loại cảm giác khác, nhưng giống nhau mê người.

Vài cái học sinh đi theo tiến vào, cũng đi theo thêm du.

Chu thừa còn sống cấp thê tử cầu một chi thiêm.

Sau cấp Chu Khải cũng cầu một chi, cầu chính là nhân duyên, cầu xong sau, vốn dĩ vẫn luôn thực văn nhã chu thừa sinh mặt có điểm trầm.

Hắn đem tờ sâm ném tới Chu Khải trên người.

Chu Khải đang ngồi ở chùa miếu ghế dài thượng, nghiêng đầu cùng Tô Giản nói chuyện, một cầm lấy tới, vừa thấy.....

“Chấp niệm không trừ, 40 bất hoặc, không tiến nhân duyên.”

Chu Khải dừng một chút: “Ba, có ý tứ gì?”

Chu thừa sinh chỉ vào 40 bất hoặc: “Thấy rõ ràng không có? 40 bất hoặc, nói ngươi đến 40 tuổi cũng vô pháp cưới vợ.....”

Chu Khải nhướng mày: “Như vậy nghiêm trọng?”

Nhưng mặt mày không có một chút khó chịu, có thể thấy được hắn tâm tư hoàn toàn không có ở hôn nhân chuyện này thượng.

Tô Giản ngồi ở bên cạnh người, yên lặng mà nhìn tờ sâm.

Chùa miếu tờ sâm, từ trước đến nay đều chuẩn.

Tuy rằng nàng không cầu quá, nhưng rất nhiều người đều cầu quá.

Chu thừa sinh nói: “Mẹ ngươi khẳng định sốt ruột, ngươi năm nay mới 32 tuổi, tám năm thời gian cũng

chưa người có thể làm ngươi tưởng kết hôn?”

Chu Khải thấp thấp cười, đem tờ sâm phóng hảo: “Đừng nhọc lòng, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng.”

“Đúng không? Giản giản.” Hắn lệch về một bên đầu, mỉm cười hỏi Tô Giản, Tô Giản thu hồi tầm mắt, nói: “Muốn gả chu tổng nữ nhân nhiều đến là, chỉ cần ngươi gật đầu.”

“Nga? Đúng không?” Hắn đôi mắt mang theo hứng thú, “Giản giản cũng muốn gả?”

Tô Giản tâm lại là nhảy dựng, chu thừa còn sống ở, hắn ánh mắt cũng nhìn Tô Giản, Tô Giản cười cười, ném xuống một câu: “Không dám trèo cao, cũng không có hứng thú.”

Chu thừa sinh đôi mắt một thâm, nhìn mắt nhi tử liếc mắt một cái.

Chu Khải một bàn tay đáp ở đầu gối, nghiêng đầu nhìn Tô Giản, khóe môi mỉm cười, câu kia không có hứng thú ra tới, hắn mày chọn một chút.

Chỉ cần có người thứ ba ở, Chu Khải sẽ thân sĩ rất nhiều.

Cơm trưa ăn chay, bởi vì người không nhiều lắm, Tô Giản thêm du tiền, mang theo bọn họ mấy cái đi hậu viện ăn chùa miếu cơm chay, còn có nước đường, ăn qua về sau, thời tiết có chút ấm lại, nhưng là mây mù ngược lại càng trọng một ít, toàn bộ chùa miếu càng là bao phủ ở mây mù giữa, tựa thật tựa giả, có chút mộng ảo.

Có học sinh họa đến là thật không sai, Tô Giản đứng ở kia học sinh mặt sau, nhìn hắn ngòi bút ở vở thượng xoát xoát mà qua, mỗi một cái đường cong đều mang theo ma lực, dụ dỗ người đi xuống xem, Tô Giản càng chú ý tới cái này học sinh bút danh....

Đã là có chút danh tiếng họa gia.

Chu Khải ngậm thuốc lá, ở bốn phía nhìn, phát hiện một cái khác xuống núi lộ, hắn kêu Tô Giản lại đây.

Tô Giản đi qua đi, Chu Khải chỉ vào con đường kia, hỏi: “Này đi thông nơi nào?”

Này lộ quá đẩu, Tô Giản đi qua hai lần, hơn nữa này đường bị đặt tên vì tình lữ cầu thang.

Tô Giản nói: “Đi thông nước trong trấn rạp hát, nhưng là.... Nơi này phải đi nhiều gấp đôi lộ.”

Chu Khải ngồi xổm xuống thân mình, nhìn mắt trên mặt đất bảng hiệu, ngửa đầu nhìn nàng, cười: “Tình lữ cầu thang?”

Tô Giản ấn đường nhảy dựng: “Ân, những cái đó người trẻ tuổi tùy tiện cấp lấy.”

Chu Khải cười cười, đầu ngón tay điểm điểm bảng hiệu,, ngậm thuốc lá đứng lên, nghiêng đầu hỏi: “Bọn họ hảo không?”

Tô Giản: “Còn ở họa, ngươi nhàm chán nói muốn hay không đi bên trong nghỉ ngơi một chút?”

“Không được.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 37 chương 37

Chu Khải đoàn người không ở nước trong trấn ngốc lâu lắm, hai ba thiên, đi ngày đó là 28, đuổi tới Lê Thành hảo quá năm.

Tô Giản làm công nhân, đương nhiên là ra tới tặng, lần này là Chu Khải lái xe, hắn chi cửa sổ, cười rộ lên: “Đi rồi.”

“Thuận buồm xuôi gió.” Tô Giản nói.

Chu Khải cười cười, từ Tô Giản sắc mặt lướt qua, theo sau lại nhìn đến tô mộc, Chu Khải nhớ tới kia căn phòng lang bổng, hắn cười rộ lên, hô: “Hải, tô mộc, phòng lang bổng một cây bao nhiêu tiền?”

Tô mộc ôm tiểu giản giản, đứng ở Tô Giản bên cạnh người, sửng sốt, đáp: “Không nhiều ít, chu tổng muốn sao?”

Hắn hoài nghi mà nhìn Tô Giản liếc mắt một cái.

Tô Giản da đầu tê dại, Chu Khải cố ý nói: “Muốn a, nhiều ít đều phải....”

Tô mộc: “.....”

Chu Khải xem hắn vẻ mặt bực mình, cười rộ lên.

Lại hàn huyên sẽ, lúc này mới khởi động xe, hai chiếc xe, một trước một sau khai ra đi, chờ xe khai xa, tô mộc giữ chặt Tô Giản tay: “Tỷ, hắn thật sự khi dễ ngươi?”

Tô Giản lắc đầu: “Không có.”

“Kia hắn như thế nào biết phòng lang bổng?” Tô mộc cất cao âm lượng.

Tiểu giản giản ở hắn trong lòng ngực, mở to mắt, giòn sinh địa nói: “Hảo hung...”

Tô Giản vội vàng ôm quá tiểu giản giản, đối tô mộc nói: “Hắn giúp ta bối ba lô, liền phát hiện.”

“Thật sự?”

“Thật sự.”

Tô mộc tạm thời một tin.

Hắn thưởng thức di động, di động còn có Chu Khải đường viền hoa tin tức.

Tô mộc cao tam, muốn trước tiên hồi trường học, Tô Giản kỳ nghỉ cũng chỉ có nửa tháng, ở nước trong trấn quá xong năm, người một nhà liền chuẩn bị hồi Lê Thành.

Cái này qua tuổi đến so dĩ vãng thư thái, đặc biệt là năm trước, Tô Giản ly hôn là tháng 11 phân, khi đó thời tiết chính đi hướng rét lạnh, trong nhà phòng ở đã không có, nàng tự nhiên cũng không thể quay về Triệu gia, bên ngoài bà nơi này ngốc, môn cũng không ra, mỗi ngày lấy nước mắt rửa mặt, Mạnh Quyên mang theo tô mộc trở về ăn tết.

Nhìn đến Tô Giản như vậy, đau lòng đến lợi hại, sau lại khuyên Tô Giản, một khối đi Lê Thành.

Tô Giản mới đầu còn không chịu đi, chờ Mạnh Quyên đi rồi, nhật tử càng ngày càng vất vả, nàng mới lựa chọn khởi hành đi Lê Thành, lại ở Lê Thành ngây người một năm cơ hồ mau quá không nổi nữa, nàng mới đi ra ngoài tìm công tác.

Thường thường người một cái lựa chọn, có thể thay đổi chính mình nhất sinh.

Năm nay Tô Giản biến hóa rất lớn, không đơn thuần chỉ là là bề ngoài, còn có nàng nội tâm.

Triệu đông tuấn gia ăn tết lại đã xảy ra một việc, tiểu tức phụ chạy, cùng Triệu đông tuấn giận dỗi, trở về nhà mẹ đẻ, toàn bộ ăn tết đều ở nhà mẹ đẻ quá, ở nước trong trấn đều làm trò cười.

Bất quá này đó, cùng Tô Giản không có nửa điểm quan hệ.

Bọn họ ở sơ năm thời điểm, thượng động xe, đi trước Lê Thành.

Nước trong cả ngày tử lại thoải mái, chung quy vẫn là muốn đi ra ngoài dốc sức làm, vì một cái gia, vì mặt mũi, vì tiền, tô mộc cao tam, thi đậu đại học muốn học phí, tốt nghiệp muốn tham gia công tác, muốn giao bạn gái, muốn kết hôn, không có phòng ở, hắn như thế nào kết hôn?

Tuy rằng một nhà ba người hòa thuận, nhưng Tô Giản cũng đến vì chính mình tính toán.

Phòng ở muốn mua, còn phải mua hai bộ, ít nhất nàng đến cấp chính mình lưu một bộ.

Vừa ra trạm, Lưu hạo xe đã ngừng ở bên ngoài, hắn tiến lên, giúp Tô Giản người một nhà đẩy hành lý, Mạnh Quyên không nghĩ tới hắn lại tới đón người, xem Lưu hạo ánh mắt có chút biến.

Này ánh mắt mang theo một chút thử một chút mẹ vợ xem con rể.

Tô mộc hiển nhiên càng thích Lưu hạo, vừa lên trước liền hô: “Hạo ca!”

Lưu hạo cười ứng một tiếng, hắn hôm nay cũng là xuyên một thân hắc, vài phần lãnh khốc, nhưng động tác ôn nhu.

Tối hôm qua Lưu hạo gọi điện thoại lại đây liêu việc nhà, thực tế chính là tới hỏi khi nào hồi Lê Thành, nam nhân không có càng tiến thêm một bước cũng không ái muội, chỉ thuyết minh thiên có rảnh, tới đón các ngươi.

Sau đó hắn liền tới rồi.

Bốn người lên xe, tô mộc vẫn như cũ ôm tiểu giản giản ngồi ở ghế phụ, cùng Lưu hạo nói chuyện phiếm, Tô Giản cùng Mạnh Quyên ngồi ở mặt sau, Mạnh Quyên nắm Tô Giản tay, tới tới lui lui xem cái thấu.

Khóe môi nhưng thật ra gợi lên tới, cười.

Tô Giản nhìn Lưu hạo, hắn thản nhiên tự nhiên, đối mặt nàng mẫu thân cùng đệ đệ, thập phần có lễ.

Tô Giản nhớ tới, lần này Chu Khải tới nước trong trấn.

Chu Khải trừ bỏ gặp qua tô mộc, không có gặp qua mẫu thân của nàng còn có bà ngoại, cơ hồ mỗi lần đều là kêu nàng đi ra ngoài, lần trước tới trung sơn nhị hẻm tìm nàng, cũng không có cho thấy thân phận, ăn cái bữa sáng liền đi.

Này mơ hồ thái độ, Tô Giản mơ hồ có chút nhìn ra tới.

Nàng cấp Chu Khải dây cót WeChat.

Tô Giản: chúng ta đến ga tàu hỏa, nhất thời kêu không đến xe, ngươi có thời gian sao?

Chu Khải: ở đâu cái xuất khẩu? Ta làm bí thư qua đi tiếp các ngươi.

Tô Giản: ngươi không tới a?

Chu Khải: như thế nào? Tưởng ta?

Chu Khải: làm kim bí thư đi tiếp, hắn nhận thức nhà ngươi lộ.

Tô Giản nhẹ nhàng cười, chi cằm, lại nghĩ tới kia trương tờ sâm.

Chu thừa sinh để ý chính là kia 40 bất hoặc.

Nhưng không có chú ý tới phía trước bốn chữ, chấp niệm không trừ...

Này không tiến hôn nhân, không phải không ai gả hắn, là chính hắn không cần đi?

Tô Giản: không cần tới đón ta, ta đánh tới xe.

Chu Khải: ân? Bảng số xe nhiều ít?

Tô Giản: lê A68858.

Chu Khải: hảo.

Này nam nhân.

Tô Giản xem một cái điều khiển vị thượng Lưu hạo.

Hai cái nam nhân bất đồng thái độ.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 38 chương 38

Lưu hạo ăn qua mặt, liền phải đứng dậy cáo từ, Tô Giản đưa hắn ra cửa, hai người một trước một sau, Lưu hạo bước chân hơi đình, nghiêng đi thân mình, làm Tô Giản đi ở phía trước, hắn nói: “Đi lên mặt, ta thấy được ngươi....”

Tô Giản hợp lại hợp lại khăn quàng cổ, sửng sốt hạ, gật đầu, liền đi tới hắn phía trước, này lộ quá tiểu, hai cái trừ phi dựa gần, nếu không chỉ có thể một trước một sau.

Lưu hạo một tay cắm ở trong túi, trầm mặc mà đi tới.

Đi vào xe bên, Tô Giản đứng yên, Lưu hạo kéo ra cửa xe, nói: “Ta kế tiếp khả năng muốn ra một thời gian nhiệm vụ, bảy tám thiên tả hữu đi.”

Tô Giản: “Ân, chú ý an toàn.”

Lưu hạo nhìn nàng, theo sau hỏi: “Người máy hảo chơi sao?”

Tô Giản cười cười: “Cũng không tệ lắm, rất tri kỷ.”

Lưu hạo gật đầu: “Thích liền hảo.”

Hai người đứng lại hàn huyên một hồi thiên, Lưu hạo lúc này mới khom lưng, ngồi vào trong xe, Tô Giản triều hắn phất tay, hắn nói: “Ngươi trở về đi, đừng trạm bên ngoài, nơi này lãnh.”

Tô Giản ôm chặt cánh tay, nói: “Hảo.”

Màu bạc tiệp đạt khởi động, Tô Giản đứng ở tại chỗ, Lưu hạo cửa sổ xe lại diêu hạ, lại lần nữa nói: “Đi vào, bên ngoài lạnh lẽo.”

“Ân.”

Tô Giản gật đầu, lúc này mới xoay người trở về đi.

Phía sau đợi một hồi, mới truyền đến xe khởi động thanh âm.

Về đến nhà, tô mộc bắt đầu kêu rên hắn tác nghiệp còn không có làm, này học đều mau khai, lại đến lâm thời ôm chân Phật, Tô Giản xách hắn vào phòng, giám sát hắn viết.

Nàng chính mình tắc khai máy tính, học tiếng Anh, trong khoảng thời gian này kiên trì xuống dưới, lược có hiệu quả.

Mạnh Đan Kỳ lần này không đi theo bọn họ đi lên, nàng hiện tại không công tác, phỏng chừng sẽ ở nhà ngốc đến mười lăm qua đi, tiểu cữu ăn tết khi thỉnh bà ngoại đi đi ăn cơm, Tô Giản nhìn thấy hắn, cái gì cũng không dám nói, trong lòng đổ.

Lại nghỉ ngơi hai ngày, sơ tám công ty khởi công, trời chưa sáng, Tô Giản liền tỉnh, nàng đứng dậy sửa sang lại quần áo, chọn một bộ đẹp điểm mặc vào.

Mạnh Quyên bữa sáng quán cũng đáp đi lên, sinh hoạt khôi phục nguyên trạng, tiếp tục đi trước.

Giúp Mạnh Quyên thu một hồi tiền, Tô Giản tắc căn bánh quẩy uống ly nhiệt sữa đậu nành, đi làm.

Sơ tám cơ hồ là mỗi cái công ty khởi công nhật tử, trung sơn nhị hẻm khôi phục náo nhiệt, đi làm tộc bay nhanh ở đi công ty trên đường, xe đạp xe điện đi ngang qua ở trong thành trong thôn, Tô Giản a xuống tay chưởng, vẫn là thực lãnh, hơn nữa qua sơ nhất sơ nhị, trên cơ bản liền không có gì thái dương, Lê Thành liền lạnh hơn.

Một chiếc màu trắng xe hơi ngừng ở trung sơn nhị hẻm giao lộ, thập phần đáng chú ý cũng thập phần chặn đường, Tô Giản xem nó liếc mắt một cái, vòng qua xe đầu, mới vừa đi, cửa xe liền mở ra, một người ăn mặc sọc áo trên nam nhân kêu trụ Tô Giản: “Tô tiểu thư.”

Tô Giản sửng sốt, nhìn về phía hắn.

Hắn cười, kéo ra hậu tòa, nói: “Ta là chu tổng mời đến tài xế, về sau ngài cùng ngài người nhà đi ra ngoài đều từ ta tới đón đưa.”

Tô Giản: “..... Chu tổng?”

Hắn gật đầu: “Không sai, chu tổng, ngượng ngùng, ta quên tự giới thiệu, ta kêu lâm chính bảo, ngươi có thể kêu ta bảo ca.”

“Chu Khải? Khải thịnh tập đoàn lão tổng?” Tuy rằng biết không sẽ có khác chu tổng, chính là Tô Giản vẫn là muốn hỏi nhiều hai câu, cái gì kêu về sau ngài cùng ngài người nhà đi ra ngoài đều từ ta tới đón đưa?

“Đúng vậy, Tô tiểu thư thỉnh lên xe đi, bên này không thể dừng xe.”

Chung quanh đã có người nhìn qua, nhìn này chiếc màu trắng xe hơi chắn lộ, Tô Giản có chút cảnh giác, không lập tức lên xe, mà là tìm ra Chu Khải điện thoại, bát qua đi.

Sáng sớm, nam nhân tiếng nói ám ách, tiếp lên khi, ho nhẹ một tiếng, lại vẫn như cũ hàm chứa ý cười: “Ân? Đại sáng sớm, gọi điện thoại cho ta?”

“Lê A686562 bảng số xe xe là của ngươi?” Tô Giản niệm biển số xe, từ cảnh giác mà nhìn mắt tên kia kêu bảo ca tài xế.

Chu Khải cười rộ lên: “Ta nhất thời quên theo như ngươi nói, trong nhà gần nhất sự tình vội, ta thỉnh tài xế cùng xe đi đón đưa ngươi, về sau trong nhà có chuyện gì, làm bảo ca đi giúp ngươi xử lý là đến nơi.”

Tô Giản híp híp mắt: “Chu tổng, ngươi cái này ý gì?”

“Ý gì?...” Hắn hỏi lại, ngay sau đó cười nhẹ: “Sủng ngươi bái.”

Hắn buồn khụ một tiếng, phỏng chừng là yết hầu có chút không thoải mái, khụ xong rồi hắn nói: “Đi làm đi thôi, đều mau đến muộn, ta ngủ tiếp một hồi, tối nay còn phải gặp khách hộ.”

Tô Giản nghe hắn khụ đến lợi hại: “Bị cảm?”

“Không, tối hôm qua bồi rượu đi...” Hắn cười rộ lên, hồn nhiên không thèm để ý.

Tô Giản: “Ngươi làm ngươi tài xế cùng xe trở về đi, ta không cần.”

Chu Khải: “Ngươi không cần, hắn liền thất nghiệp.”

Tô Giản: “.....”

Chu Khải lại cười: “Đừng như vậy, cảm động nói lấy thân báo đáp, buổi tối tới nhà của ta? Chung cư có cho ngươi chìa khóa, cho ta làm bữa cơm?”

“Không ai nấu cơm cho ngươi?” Tô Giản mới không tin.

Chu Khải: “Ta mẹ cùng ta ba xuất ngoại, cố tình trong nhà thân thích tới lại nhiều, ta một người hai đầu vội, ngươi nói từ đâu ra người cho ta nấu cơm?”

Tô Giản: “Đi ra ngoài ăn.”

Chu Khải lại là cười: “Bảo bối, ngươi lão công thật yêu cầu ngươi.”

Tô Giản chỉ cảm thấy bên tai nóng lên.

Người này cái gì ngọt lời nói há mồm liền tới.

“Ta đi làm, không nói.”

“Ân.”

Tô Giản treo điện thoại, kia lâm chính bảo đỡ cửa xe, hướng nàng cười.

Xem nơi này người cũng nhiều, đặc biệt là một ít nhận thức Tô Giản, Tô Giản thấp cúi đầu, khom lưng ngồi vào đi, bảo ca đóng cửa xe, khởi động xe, màu trắng xe hơi khai đi ra ngoài.

Ra khỏi thành trung thôn.

Xe thực tân, trong xe mang theo một chút đàn hương vị, cùng Chu Khải trên người hương vị rất giống.

Bảo ca lái xe cũng thực an tĩnh, nói cái gì đều không nói nhiều, Tô Giản đánh giá xe, xe cơ hồ là hoàn toàn mới, loại này làm người đón đưa cảm giác.

Nàng cũng đã lâu không hưởng qua.

Đến công ty trước một cái giao lộ, Tô Giản làm bảo ca dừng xe, nói: “Ta ở chỗ này hạ, ta chính mình đi qua đi là đến nơi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 39 chương 39

Tô Giản thong thả ung dung nói: “Bá đặc ở Ấn Độ có ba cái kho hàng, một cái kho hàng nhưng cất chứa 1500 kiện tả hữu sản phẩm, hắn bản thân dùng chính là Ấn Độ tự sản rửa sạch tề, nhưng giá cả vẫn luôn thiên quý, hắn đã sớm tưởng đổi đi cái kia thẻ bài, tìm nhiều như vậy gia mới tìm thượng chúng ta công ty, nếu làm hắn lấy một ngàn kiện hóa cũng chỉ là đôi hắn kho hàng một góc, ngươi còn trông cậy vào hắn vẫn luôn giúp ngươi tiêu hàng của bọn ta? Liền nhân gia chi tiết cũng chưa thăm dò rõ ràng, liền dám đoạt ta hộ khách!”

Tô Giản nói xong lời cuối cùng, trực tiếp đem trong tay hợp đồng một ném, khóe môi cười lạnh.

Trong văn phòng, nhất thời an tĩnh vô cùng, chu hà run xuống tay nhìn kia đóng mở cùng, nàng vốn tưởng rằng một ngàn kiện đã rất nhiều, ai biết, Tô Giản lập tức cũng dám muốn nhân gia mua sắm 5000 kiện hóa, trì lân lúc này không thể không bội phục Tô Giản, hắn nhịn không được vỗ tay, nói: “Lợi hại a, Tô Giản.”

“Ngươi này tiêu thụ tiêu chuẩn thật sự lợi hại.”

Đem đối phương đế sờ thấu, lại căn cứ đối phương tình huống, cấp đối phương chế định thuộc về hắn tiêu thụ hợp đồng, công ty giá cả tuy rằng có hạn cuối, chính là nếu nhu cầu lượng đại nói, giá cả đương nhiên còn có thể bàn lại, này đó đều là bất thành văn quy củ, Tô Giản nhìn về phía trì lân, nói: “Trì tổng, ngươi cũng hồ đồ a, ta phía trước đã đem này phân giá cả trình cho ngươi, ngươi còn ký tên.”

Trì lân sửng sốt, xoay người lấy giá cả folder ra tới, mở ra vừa thấy.

Quả nhiên, tại đây phân giá cả xin biểu thượng, hắn đã ký tên.

Trì lân cười mỉa: “Ta nhất thời không chú ý, nhìn đến chu hà cấp hợp đồng ta còn đang suy nghĩ sao có thể đâu, mới một ngàn kiện hóa liền dám cấp cái này giá cả.....”

Quay đầu, trì lân giáo huấn chu hà: “Ngươi đây là cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, liền tình huống cũng chưa thăm dò rõ ràng, vì cùng Tô Giản đấu khí ngươi liền dám đáp ứng hắn?”

Chu hà mặt một trận thanh một trận bạch, nàng không dám tin tưởng nói: “Bá đặc có thể dùng một lần lấy 5000 kiện hóa sao? Nếu hắn lấy không được, còn không phải giống nhau muốn đi tìm khác công ty, Tô Giản đây là công phu sư tử ngoạm!”

Tô Giản nói: “Ta đã sớm cấp bá đặc phân tích qua, Lê Thành hiện giờ hóa chất mậu dịch, làm được so

với chúng ta tốt giá cả không có chúng ta công đạo, giá cả so với chúng ta tiện nghi bán sau không chúng ta hảo, hàng mẫu giúp gửi này một cái, cũng rất nhiều công ty làm không được, còn có quan trọng nhất một cái, chúng ta hậu cần so bất luận cái gì một nhà công ty đều hảo.....”

Nếm tới rồi hoàng tổng cái này đại đơn hộ khách ngon ngọt về sau, Tô Giản mặt sau cùng, cơ bản đều là loại này hình có thực lực đại hộ khách, nàng vẫn luôn nhớ rõ Chu Khải giáo nàng, không có vội vã cùng hộ khách trở thành giáp phương Ất phương, mà là lấy một cái bằng hữu thân phận đi tìm hiểu đối phương tình huống, cuối cùng lại nhằm vào tình huống, làm ra một ít nhượng bộ....

Đến nỗi ưu thế phương diện, là Tô Giản chính mình một phần phân sửa sang lại ra tới.

Trì lân gật đầu: “Không tồi, không tồi.”

Đôi mắt mang theo thưởng thức.

Chu hà mặt không ngừng thanh, còn sưng lên, đặc biệt là nhìn đến trì lân kia thưởng thức ánh mắt, chu hà tâm một đường đi xuống rơi xuống.

Đoạt khách nhân hộ bản thân ở trong công ty liền tồn tại, nhưng là nàng vẫn là lần đầu tiên đá đến như vậy ván sắt, ở nàng trong lòng vốn dĩ liền không cam lòng, Tô Giản mới đến bao lâu, hơn nữa một cái Triệu Hiểu Chi không có khả năng phục chế, Tô Giản tính tình cùng Triệu Hiểu Chi khác nhau như trời với đất, đoạn không có khả năng sẽ so Triệu Hiểu Chi lợi hại.

Nhưng hiện tại, đại gia phảng phất đều nhìn lầm dường như.

Trì lân đối chu hà nói: “Ngươi đến cùng Tô Giản học tập học tập, thật sự, nàng điểm này cẩn thận, các ngươi đều phải học tập.”

Há mồm liền dám ăn người ta 5000 kiện hóa, Tô Giản này lợi hại trình độ, cũng chỉ có một cái Triệu Hiểu Chi có thể so sánh, chu hà thua tại Tô Giản trong tay, càng không cam lòng, nghe thấy trì lân làm nàng học tập, nàng thậm chí đều sinh ra một loại khuất nhục cảm, nhưng trì lân là thủ trưởng, nàng đương nhiên sẽ không làm trò trì lân mặt ném mặt.

Chỉ có thể bạch mặt, gật đầu.

Ngay sau đó bắt lấy chính mình hợp đồng, đứng dậy rời đi.

Môn bị đóng sầm, trì lân cười thu hồi ánh mắt, nhìn Tô Giản, nửa ngày, cười nói: “Ngươi cũng đi ra ngoài đi, hộ khách ký hợp đồng, ta thỉnh các ngươi ăn cơm.”

“Cảm ơn.” Tô Giản đứng dậy, cũng rời đi văn phòng.

Vừa ra đi, liền nhìn đến không ít người nhìn chằm chằm nàng, nàng trở lại văn phòng bàn hạ, trên thực tế, chu hà này một trộn lẫn, này hộ khách phỏng chừng sẽ càng xảo quyệt, liền tính Tô Giản này tính cách ôn hòa, đều nhịn không được muốn mắng nương.

Vốn dĩ ván đã đóng thuyền sự tình, hiện nay phỏng chừng còn phải có đến ma.

Vốn dĩ nàng chỉ còn chờ bá đặc tới một lần Lê Thành, hai người thấy cái mặt, tán gẫu một chút, theo sau nàng lại đi đối phương công ty một chuyến, mang mấy cái kỹ thuật nhân viên, đi đi ngang qua sân khấu, lại cùng hắn nói hợp đồng, nói như vậy gia tăng một chút thành ý....

Hiện tại hảo.

Tô Giản vừa nhớ tới chính mình kia còn không phải thực lưu loát khẩu ngữ, tâm tình có chút bực bội.

Cả buổi chiều, Tô Giản đều suy nghĩ làm sao bây giờ, bá đặc thuận thế đã phát một phong bưu kiện lại đây, mặt trên viết, sự tình lần sau bàn lại, hắn phải về nước.

Cũng chính là hồi Ấn Độ đi.

Tô Giản nhất thời không biết như thế nào hồi, chỉ cấp đối phương đã phát một phong bưu kiện, chúc hắn thuận lợi, lại dâng lên một ít tân niên chúc phúc từ.

Kia đầu không lại hồi.

Tuy rằng công ty người đều ở cảm thán Tô Giản bất đồng, nhưng không ai biết Tô Giản lúc này phiền não, đến buổi chiều 5 giờ nhiều tan tầm, Tô Giản còn đang suy nghĩ chuyện này, đi đến giao lộ, một chiếc màu trắng xe hơi cửa sổ xe diêu hạ, kêu nàng một tiếng, nàng mới phản ứng lại đây, là bảo ca còn có Chu Khải xe.

Phía sau còn có chút đồng sự, Tô Giản sợ bị người phát hiện, khom lưng ngồi vào trong xe, đối bảo ca nói: “Vất vả.”

Bảo ca cười một cái, nói: “Không vất vả.”

Xe khởi động, khai ra đi, khai một đoạn đường sau, bảo ca mới chần chờ nói: “Tô tiểu thư, buổi tối đi chung cư bên kia sao?”

Tô Giản lấy lại tinh thần, lúc này mới nhớ tới, Chu Khải ở chung cư, kêu nàng đi nấu cơm.

Nàng nhịn không được hỏi: “Bảo ca, chu tổng sinh bệnh?”

Bảo ca đốn hạ, nói: “Hình như là sinh bệnh, cho ta gọi điện thoại đều ở ho khan.”

“Đúng không.” Tô Giản khinh phiêu phiêu mà ứng thanh, bảo ca từ kính chiếu hậu liếc nhìn nàng một cái, nói: “Nếu ngươi không nghĩ đi nói, cấp chu tổng gọi điện thoại?”

“Không cần, ta đi thôi, ngươi lái xe.”

Bảo ca mặt mày thư khai: “Ai, tốt.”

Nói liền thay đổi xe đầu, hướng chung cư bên kia khai đi, Tô Giản lấy ra di động, cấp trong nhà gọi điện thoại, tỏ vẻ đêm nay ở bên ngoài ăn cơm, làm đừng đợi.

Thực mau, xe tới chung cư bên trong.

Tô Giản trong bao tắc chung cư chìa khóa, bảo ca nói: “Ta ở bên ngoài chờ ngươi, ngươi phải về nhà, ta liền tới đây tiếp ngươi.”

“Cảm ơn.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 40 chương 40

Tô Giản tùy ý hắn câu, chính là không đi.

Chu Khải cười rộ lên, tay duỗi ra, đem người ôm tiến trong lòng ngực, thấp thấp nói: “Bồi ta ngồi một hồi, không chạm vào ngươi.”

Tô Giản dựa vào hắn trong lòng ngực, tưởng một chút sự tình.

Nói thật, ngay từ đầu nàng đảo còn có chút phiền não, bị Chu Khải một giáo, tâm tình đảo bình tĩnh trở lại, nàng nhìn mắt thủ sẵn nàng eo bàn tay to, đột nhiên thực sự có điểm tâm động.

Chính là này một tia tâm động tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Đại khái, đối với Chu Khải, Tô Giản tưởng càng nhiều, vẫn là muốn nhìn một chút hắn có thể hay không vì nàng khuynh đảo, thế cho nên biết rõ hắn trong lòng suy nghĩ cái gì, như thế nào định vị lần này luyến ái, Tô Giản cũng chưa quá lớn cảm xúc.

“Ân, có điểm mệt mỏi.” Tô Giản đột nhiên làm nũng, hướng hắn trên vai tới sát.

Chu Khải sửng sốt, phỏng chừng không tính đến nàng sẽ làm nũng, nhịn không được nắm nàng cằm, khóe môi mỉm cười, đôi mắt ấn nàng mặt: “Ta nghe được cái gì? Ngươi ở làm nũng?”

Tô Giản nửa mở mắt, cùng hắn đối diện: “Thì tính sao?”

“Đến không được...” Chu Khải nhịn không được thân nàng khóe môi, bởi vì sinh bệnh mà bực bội tâm tình thế nhưng cũng có chút bình tĩnh trở lại.

“Gặp quỷ...” Hắn xoay người, đem nàng đè ở trên sô pha, chống ở má nàng hai sườn, hỏi: “Ngươi lão công được không?”

Tô Giản cười rộ lên: “Cái gì trầm trồ khen ngợi không tốt?”

Chu Khải thân nàng khóe môi: “Ngươi trả lời ta.”

Tô Giản nhắm mắt lại, không xem hắn.

Chu Khải thưởng thức nàng cằm, lăn qua lộn lại mà niết, lại thấp thấp nói: “Cuối tuần có rảnh, mang

ngươi đi một chỗ chơi chơi.”

“Địa phương nào?”

“Đi sẽ biết.”

“Hảo.”

Chu Khải ho khan, lại tưởng đều không thể động nàng, hai người nằm một hồi, ba cái người máy ngồi xổm một bên, đầu oai dựa vào, cũng là một bức dựa sát vào nhau bộ dáng.

Tô Giản hướng bên cạnh xem một cái, phát hiện tư thế này rất nguy hiểm a, vì thế giãy giụa đứng dậy, Chu Khải phỏng chừng có điểm mệt nhọc, ôm cánh tay của nàng căng thẳng, trầm thấp tiếng nói nói: “Đừng nhúc nhích.”

“Bị bệnh hai ngày, một người đâu, ổ chăn đều cảm giác lãnh.” Chu Khải chôn ở nàng cổ chỗ, nghe nữ nhân hương, ngữ khí hơi có chút ủy khuất.

Tô Giản kéo kéo hắn cánh tay, nói: “Đi trên giường ngủ.”

Chu Khải: “Ngươi bồi ta sao?”

“Ta về nhà.”

Chu Khải: “.....”

Hắn giơ tay chụp hạ trong đó một cái người máy đầu, kia người máy lộc cộc mà đứng lên, hùng dũng oai vệ mà hô: “Lưu lại! Lưu lại! Lưu lại!”

Tô Giản: “.....”

Hai người cọ xát một hồi, Chu Khải giống như có điểm tiếp tục phát sốt bộ dáng, cái trán nóng lên, Tô Giản túm hắn: “Đi trên giường.”

Chu Khải thở dài, ngồi dậy, trên người áo ngủ rộng mở, hắn xử đầu gối, khóe môi liếm liếm, nói: “Bảo ca ở bên ngoài không có?”

Tô Giản: “Ở đi, không ở ta ngồi xe trở về.”

Chu Khải: “Làm ngươi ngồi xe trở về, hắn này công tác liền ném.”

Ngữ khí âm trầm trầm, Tô Giản kéo hắn, hỏi: “Vì cái gì đột nhiên cấp an bài tài xế cùng xe?”

Chu Khải đầu lưỡi để hạ hàm răng.

“Sủng ngươi bái....”

Cái kia người máy còn theo ở phía sau, thẳng đến bọn họ vào cửa phòng, người máy còn ở kêu: “Lưu lại! Lưu lại! Lưu lại!”

Chu Khải là thật lại thiêu thượng, tuấn lãng mặt có chút đỏ lên, Tô Giản đem hắn đỡ đến trên giường, hắn một nằm xuống đi, duỗi tay liền đi ôm nàng, đem nàng ôm nằm xuống.

Tô Giản đột nhiên phát hiện, này nam nhân sinh bệnh, là thật dính người.

Nàng trong túi di động vừa vặn vang lên, nàng giãy giụa hạ, đối Chu Khải nói: “Ta tiếp cái điện thoại.”

Chu Khải nhắm mắt lại: “Tiếp.”

Điện báo là tô mộc.

“Tỷ, ngươi chừng nào thì trở về a? Lão mẹ nói muốn làm ngươi xem một thứ.” Tô mộc ở kia đầu thực hưng phấn, Tô Giản nói: “Nhanh, lại đợi lát nữa.”

Tô mộc kia đầu oa oa kêu, thực vui vẻ dường như, vừa nghe nàng lời nói, phản xạ tính hỏi: “Tỷ, ngươi cùng hạo ca ở bên nhau a?”

Ôm Tô Giản eo thủ nhất khẩn.

Tô Giản xem một cái, liền thấy Chu Khải mở to mắt.

Tô Giản hồi tô mộc: “Không, ngươi hạo ca ra nhiệm vụ.”

“Oa, hạo ca thật sự hảo nam nhân a.” Tô mộc trong giọng nói khó nén sùng bái.

Chu Khải nhìn chằm chằm từ truyền đến thiếu niên thanh âm di động, thần sắc cao thâm khó đoán, như suy tư gì.

Tô Giản cười cười, nói: “Ta trở về lại nói.”

“Tốt.”

Tô mộc theo treo điện thoại.

Tô Giản mới vừa đem điện thoại buông ra, Chu Khải liền hừ nhẹ: “Hạo ca? Hẹn hò? Tô mộc tâm cũng thật đại, hắn ai đều sùng bái a?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 41 chương 41

Buổi chiều tan tầm, Tô Giản về nhà trước, cấp Chu Khải dây cót WeChat, hỏi hắn phát sốt thế nào.

Chu Khải: ở bên ngoài.

Tô Giản: ân, ta đây về nhà.

Chu Khải: phải cho ta nấu cơm sao?

Tô Giản: không rảnh.

Nàng thu hồi di động, khom lưng ngồi vào trong xe, Chu Khải kia đầu cũng không hồi, phỏng chừng ở vội.

Về đến nhà, Mạnh Quyên chính làm tốt cơm, tô mộc ở trong trường học thượng tiết tự học buổi tối, trong nhà chỉ có các nàng hai cái, Mạnh Quyên cho nàng gắp đồ ăn, vừa ăn vừa hỏi: “Nghe tô mộc nói, Lưu hạo ra nhiệm vụ?”

“Ân.”

“Lưu hạo là người địa phương đi?”

“Đúng vậy.”

Mạnh Quyên suy nghĩ hạ, nói: “Ta xem hắn khá tốt, ngươi có rảnh nhiều cùng hắn liên hệ một chút, nhân gia ra nhiệm vụ, hắn là cũng có thể gọi điện thoại đi?”

Tô Giản tắc đồ ăn, nhai: “Như thế nào có thể gọi điện thoại? Ra nhiệm vụ nhiều nguy hiểm a, mẹ, ngươi không cần nhọc lòng chuyện của ta, chúng ta hiện tại chính yếu là xem kia số tiền khi nào xuống dưới, sau đó ở Lê Thành mua một bộ phòng ở.”

Mạnh Quyên thở dài: “Ta còn không phải bởi vì phòng ở sự tình có rơi xuống, này trong lòng một nhẹ nhàng, liền nhớ tới chuyện của ngươi.”

“Chuyện của ta không cần nhọc lòng.” Tô Giản cho nàng múc canh, “Nếu chúng ta ở Lê Thành có thể mua phòng ở, tương lai kiếm lời, nước trong trấn bên kia chúng ta cũng tu một bộ ra tới, đi trở về liền không cần ở tại bà ngoại gia.”

Nữ nhi xuất giá, còn luôn là chạy nhà mẹ đẻ trụ, nhiều ít có người sẽ lên án.

Cho dù nước trong trấn người đều biết sao lại thế này, nhưng rốt cuộc không tốt.

Mạnh Quyên nói: “Ngươi bà ngoại sẽ không để ý, hiện tại vấn đề ở chỗ ngươi, ngươi bà ngoại tới điện thoại liền hỏi chuyện này, ta... Ta đều nhịn xuống không cùng nàng nói Lưu hạo sự tình.”

“.... Mẹ, ngươi nói Lưu Đội làm cái gì a.”

Tô Giản ấn đường đều ninh lên, liền sợ Mạnh Quyên nói bậy, Mạnh Quyên nói: “Không có không có, không nói bậy, ngươi cơm nước xong nếu không cấp Lưu hạo đi một chiếc điện thoại?”

“Đến lúc đó lại nói.” Tô Giản tắc cơm, không nói chuyện nữa.

Ăn cơm xong, Tô Giản chưa cho Lưu hạo đi điện, tắm rửa xong liền ngủ.

Mấy ngày kế tiếp, Tô Giản vẫn luôn ở cùng bá đặc đơn tử, rốt cuộc hắn đáp ứng tháng sau trung tuần thấy cái mặt, Tô Giản cả người tùng một hơi, quán ngồi ở ghế trên, vừa lật lịch ngày, thứ bảy ngày vừa lúc tới rồi.

Chu Khải phát WeChat cho nàng sáng mai đi tiếp ngươi.

Tô Giản nhớ tới hắn nói cuối tuần mang nàng đi ra ngoài, lên tiếng.

Buổi tối mang theo Mạnh Quyên cùng tô mộc đi ra ngoài bên ngoài ăn cơm, xem như chúc mừng một chút, tô mộc còn uống lên điểm tiểu rượu, kết quả hai ba ly liền say, bảo ca lại đây tiếp người, Mạnh Quyên cho rằng Tô Giản kêu tích tích, cười nói: “Hiện tại xe thật sự thực phương tiện a, bất quá này một chuyến rất quý đi?”

Bảo ca từ kính chiếu hậu sau này xem, tưởng nói chuyện, Tô Giản tay xi xi mà một lóng tay, làm hắn đừng nói chuyện.

Bảo ca lập tức không hé răng.

Tô Giản cúi đầu cùng Mạnh Quyên nói, đến trung sơn nhị hẻm bao nhiêu tiền bao nhiêu tiền...

Mạnh Quyên gật đầu.

Xuống xe, tô mộc cư nhiên ở chợ nhảy lên vũ.

Tô Giản: “.....” Cuối cùng không thể nhịn được nữa, đem người túm trở về nhà.

Sáng sớm hôm sau, Chu Khải phát WeChat tới giao lộ.

Tô Giản tuyển một cái quần jean cùng một kiện bó sát người áo lông xứng với tu thân trường áo khoác, ra cửa, màu đen chạy băng băng ngừng ở chợ giao lộ, Chu Khải vừa vặn xuyên màu xám áo lông, đơn chân đạp lên trên mặt đất mặt, đầu ngón tay kẹp yên, lười biếng mà nhìn nàng.

Vừa thấy nàng đến gần, hắn thấp thấp cười: “Tình lữ trang a?”

Tô Giản vừa thấy, phát hiện hai người áo lông đều là màu xám, áo khoác cũng là màu đen.

Tô Giản: “..... Xảo.”

Chu Khải ngửa đầu xem nàng, cười: “Tâm hữu linh tê nhất điểm thông?”

Tô Giản: “Không bổn sự này cùng ngươi một chút thông.”

Chu Khải cười đứng lên, cho nàng kéo ra ghế phụ: “Thỉnh.”

Tô Giản ngồi vào đi, Chu Khải khom lưng, giúp nàng khấu đai an toàn, khấu xong cũng không đi, mà là nửa thối lui, nhìn nàng, Tô Giản thân mình theo bản năng mà sau này dựa, đôi mắt buông xuống, cùng hắn đối diện, Chu Khải khẽ cười một tiếng, thấu đi lên, lấp kín nàng môi.

Thực tự nhiên mà nhẹ nhàng mút hôn.

Trên môi còn mang theo mùi thuốc lá, Tô Giản tim đập gia tốc.

Theo sau hắn phóng thấp chỗ ngồi, Tô Giản kinh hô, hắn cười: “Như thế nào? Sợ xe / chấn?”

“Tránh ra, nơi này rất nhiều nhà ta hàng xóm, ngươi nếu là đừng nhìn đến, chính là muốn cưới ta.” Tô Giản cố ý hù dọa hắn, Chu Khải khóe môi hơi hơi một câu: “Ngươi cho rằng ta sợ kết hôn?”

“Chẳng lẽ ngươi không sợ?” Tô Giản hỏi lại.

Lúc này, xe ngoại giống như có người đang xem, sau đó một cái a di lại hỏi: “Là Tô Giản sao? Có phải hay không Lưu hạo a?”

Dựa vào Tô Giản trên người Chu Khải thân mình cứng đờ, Tô Giản chớp hạ đôi mắt xem hắn.

Chu Khải híp mắt: “Lưu hạo đây là nhốt đánh vào nhà ngươi? Đạt được con rể tư cách chứng?”

Tô Giản: “Ghen?”

Chu Khải đôi mắt lóe hạ, cười nhẹ: “Ghen cái gì, ta đều ở trên người của ngươi tới tới lui lui, hắn liên thủ cũng chưa dắt quá, có cái gì ăn ngon dấm.”

Nói xong, hắn liền từ Tô Giản trên người lên, cũng thuận tay cầm áo khoác một bộ, vừa vặn đáp ở Tô

Giản trên mặt.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 42 chương 42

Chu Khải còn ở thong thả ung dung uống cà phê.

Thơ huệ ba lượng chạy bộ lại đây, khóe môi mỉm cười, một thân hàng hiệu, đứng yên ở Chu Khải trước mặt, cái mông hơi hơi để ở bên cạnh bàn, cười như không cười: “Ta nói đi, này cuối tuần ngươi một khi không ở công ty, kia nhất định là ở chỗ này.”

Chu Khải liếm khóe môi cà phê, cười nói: “Nói được ngươi giống như thực hiểu biết ta dường như.”

“Chẳng lẽ ta không hiểu biết?” Thơ huệ lời nói có ái muội, đang nói chuyện, dư quang dừng ở ngồi Tô Giản trên mặt, Chu Khải đạm đạm cười, không ngôn ngữ.

Thơ huệ làm cùng nàng tới bí thư đi cấp chính mình cũng mua ly cà phê, ngay sau đó ngồi xuống, lại thấy Chu Khải bưng lên Tô Giản trước mặt cà phê, hắn nửa khom lưng hỏi: “Như thế nào không uống?”

Tô Giản thu hồi ở thơ huệ sắc mặt ánh mắt, nói: “Quá khổ.”

Chu Khải cười khẽ: “Như thế nào không nói sớm? Ta làm người nhiều phóng điểm đường.”

Tô Giản một bàn tay đáp ở trên bàn, cào hạ có điểm ngứa cằm, nói: “Đường phóng nhiều càng khổ.”

“Kia không phải còn có nước trái cây sao?” Chu Khải ngữ mang bất đắc dĩ, cúi đầu liền uống một ngụm Tô Giản cà phê, vị trí đối diện Tô Giản mới vừa uống qua địa phương, ly duyên khẩu ấn chạm nhau, Chu Khải mặt mày làm càn, cố ý dường như, Tô Giản mặt có chút thiêu hồng, xem hắn môi mỏng dán nàng chạm qua vị trí.

Thơ huệ ở một bên, nhìn hồi lâu, đôi mắt càng xem càng thâm, nửa ngày, nàng cười hỏi: “Này không phải lần trước ngươi mang đi golf bí thư sao?”

“Cuối tuần cũng tăng ca bồi lão bản a?” Thơ huệ nửa câu sau hỏi Tô Giản, Tô Giản cười cười, gật đầu: “Tăng ca.”

Thơ huệ cười, lúc này nàng bí thư cho nàng bưng tới cà phê, nàng thon dài đẹp tay lại móc ra tiền, cấp bí thư, nói: “Cấp chu tổng bí thư kêu một ly nước trái cây.”

Bí thư tiếp tiền, phải đi, lại bị Chu Khải ngăn lại, Chu Khải cười nhẹ: “Đừng, ta bí thư ta chính mình sủng, ta cho nàng mua đi.”

“Nàng nhưng không uống trừ ta bên ngoài người đồ uống.” Nói xong, hắn xoay người liền hướng quầy đi đến.

Thơ huệ sắc mặt theo sát biến đổi, nắm cái ly tay nắm thật chặt, đôi mắt nhìn chằm chằm Tô Giản.

Chu Khải giao bạn gái không ít, nàng gặp qua cũng không ít, nhưng thường lui tới đều là nữ nhân thượng vội vàng hắn, càng đừng nói bên ngoài, những cái đó nữ nhân săn sóc đến mỗi người giống từ cổ đại lại đây nha hoàn, ấm giường bên ngoài còn có thể đem Chu Khải hầu hạ đến cùng đế vương giống nhau, giống loại này, Chu Khải tự mình cho nàng đi mua uống, thiếu chi lại thiếu.

Thơ huệ khảy tóc, trong miệng cà phê rất chua xót.

Nàng chi cằm, cười hỏi: “Còn không biết ngươi tên là gì? Lần trước liền gặp ngươi ở một bên giúp chúng ta thêm trà, tay nghề thật tốt, giống cái trà sư.”

Tô Giản nhìn thơ huệ tinh xảo bộ dạng.

Lớn lên cùng minh tinh dường như, xác thật đẹp, trên người còn có một ít bạch phú mỹ cảm giác về sự ưu việt cùng tự tin, này đó khí chất, tự nhiên cũng sẽ không xuất hiện ở Tô Giản trên người, Tô Giản cười hồi nàng: “Ta kêu Tô Giản.”

“Ngươi hảo, ta là thơ huệ.” Thơ huệ duỗi tay, cùng Tô Giản bắt tay.

Trước mặt tay như nhu đề, tế bạch da nộn.

Tô Giản chần chờ hạ, cuối cùng bàn tay ra tới, cùng nàng nắm chặt, đừng nhìn Tô Giản khuôn mặt hơi tố, nhưng tay lại không kém, hai tay nắm ở bên nhau, lẫn nhau đều có thể cảm nhận được đối phương mềm mại, còn có kia lòng bàn tay trơn trượt, thơ huệ nhướng mày, phỏng chừng không có nghĩ đến tay nàng cũng như vậy xinh đẹp.

Thơ huệ cười cười, nắm chặt liền phóng.

Tô Giản đương nhiên đi theo thả, trở xuống đến trên bàn, thơ huệ nói: “Ngươi tay thật là thoải mái, ta nghe người ta nói, ngươi loại này tay là phú quý tay.”

Tô Giản cười nói: “Thơ tiểu thư ngươi quá khen, ngươi kia mới là thiên kim tiểu thư tay.”

“Ha ha, chúng ta liền không cần lẫn nhau khen.” Thơ huệ cười rộ lên, đôi mắt lại nhìn Chu Khải bưng nước trái cây lại đây, phóng Tô Giản trước mặt, nói: “Trái cây trà a, nơi này chiêu bài, ái uống sao?”

Chu Khải chân dài trực tiếp vượt ở trên bàn, hơi hơi cúi người, đôi mắt mỉm cười, tiếng nói ẩn mang theo đùa giỡn.

Tô Giản sớm thói quen hắn như vậy, uống một ngụm, nói: “So cà phê hảo.”

Chu Khải cười nhẹ: “Không nói sớm.”

Tô Giản không nói chuyện, chỉ phồng lên quai hàm uống nước trái cây.

Thơ huệ xem hai người không coi ai ra gì, nàng uống nhiều một ngụm cà phê, ngón tay ở trên bàn điểm hạ, hỏi: “Chu tổng, ngươi không giới thiệu một chút vị này mỹ nữ a?”

Chu Khải cười cười, đang muốn nói chuyện.

Tô Giản lại trước nói: “Ta chính là hắn bí thư.”

Chu Khải sửng sốt, cúi đầu xem nàng.

Thơ huệ cũng sửng sốt, nàng mỉm cười nhìn Tô Giản: “Chính là bí thư đơn giản như vậy?”

Tô Giản gật đầu: “Đúng vậy.”

Thơ huệ cười khẽ.

Nàng xem Chu Khải liếc mắt một cái, Chu Khải lại chỉ nhìn Tô Giản, đôi mắt như suy tư gì.

Lúc này, kia đầu một cái cõng ván trượt nam hài tử hình như là vội xong rồi, hướng Chu Khải phất tay: “Chu tổng, lại đây, lần trước ngươi nói cái kia trình tự, ta phá...”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 43 chương 43

Tô Giản lại lặp lại vừa mới nói, Chu Khải nhất thời không ra tiếng, nhìn chằm chằm nàng sườn mặt, Tô Giản tựa như không có cảm giác được phía sau nam nhân ánh mắt, chỉ nhìn trong máy tính ca từ, còn có chuyên tâm mà nghe tai nghe ca khúc, kia phó chuyên tâm bộ dáng, ở Chu Khải trong mắt, có điểm chướng mắt.

Hắn khớp xương rõ ràng tay nắm nàng cằm, đem nàng mặt chuyển qua tới, Tô Giản cùng hắn đôi mắt đối thượng.

Chu Khải xoa nàng môi: “Biết ngươi vừa mới nói gì đó sao?”

Tô Giản cười: “Chu tổng nghe không rõ? Ta lặp lại một lần?”

Chu Khải tay tăng thêm lực đạo.

Tô Giản nhíu mày, Chu Khải đôi mắt đi xuống, dừng ở nàng bị xoa đến đỏ lên môi đỏ thượng.

“Không cần lặp lại, ta nghe được rất rõ ràng, một cái thơ huệ mà thôi, còn có vô số thơ huệ chờ gả cho ta, nhưng ta lại không phải hoàng đế, ta vô pháp lập tức cưới một cái hậu cung, Tô Giản ngươi nói, ngươi sẽ là cái gì phi vị?”

Tô Giản nhìn hắn bộ dáng này, nhìn như hỏi đến nghiêm túc, thực tế lời nói có ẩn ý.

Tô Giản suy nghĩ hạ, nghiêm túc trả lời: “Ngự tiền cung nữ?”

Chu Khải cười rộ lên: “Ngươi vì cái gì không lớn gan một chút, có lẽ có thể hỗn cái Hoàng Hậu đương đương?”

Tô Giản cũng cười: “Tám năm đâu, ta nhưng chờ không nổi.”

Chu Khải sắc mặt trầm xuống.

Hắn cảm xúc rốt cuộc có biến hóa.

Đại khái mỗi cái nam nhân đều có một cái bệnh chung, mặc kệ chính hắn nghĩ như thế nào, nhưng hắn trong lòng ngực nữ nhân cần thiết là chờ gả cho hắn.

Tô Giản nhìn hắn, nói: “Chu tổng, đến ăn cơm trưa.”

Chu Khải cũng nhìn nàng, trầm ngâm một hồi, nắm tay nàng, nói: “Đi, đi ăn cơm trưa.”

Nói, lại lấy tiền cho quầy lão bản, nói cho hắn, thỉnh ở đây mọi người ăn cơm, quầy lão bản gật đầu, nhìn theo bọn họ rời đi.

Thơ huệ cũng không biết khi nào đi rồi, hai người ra quán cà phê, đi lái xe, giữa trưa thời tiết ấm áp một ít, ít nhất có điểm thái dương, Chu Khải cấp Tô Giản kéo ra cửa xe, Tô Giản ngồi vào đi, hắn vẫn như cũ cho nàng khấu đai an toàn, theo sau đè nặng nàng, lấp kín nàng môi, cũng hung hăng mà một cắn.

Đem vừa mới ở bên trong khí rải ra tới.

Tô Giản tê một tiếng, thấp giọng hỏi nói: “Ngươi là cẩu?”

Chu Khải xoa nàng khóe môi tơ máu: “Uông!”

Tô Giản: “.....”

Hắn đóng cửa xe, trở về điều khiển vị, xe khai ra đi, khai hướng thương vòng, Tô Giản cúi đầu cấp người trong nhà phát WeChat, tỏ vẻ chính mình cơm trưa cùng cơm chiều khả năng cũng vô pháp về nhà ăn, làm cho bọn họ chính mình ăn, lại thu được bá đặc phát tới địa chỉ, hắn tới Lê Thành sau, muốn gặp mặt địa phương.

Tô Giản tâm tình có chút nhẹ nhàng, cảm giác từ ăn tết sau khi trở về, đều thực thuận lợi.

Chu Khải quay cửa kính xe xuống, điểm yên, ngậm, lười biếng địa chi tay lái, nhìn tình hình giao thông đôi mắt thâm như biển rộng.

Hắn hô: “Tô Giản.”

Tô Giản ngẩng đầu, xem hắn: “Ân?”

Xe vừa lúc ngừng ở ngã tư đường, hồng đèn đường thời gian khá dài, 60 giây, bên cạnh người một chiếc màu đỏ bảo mã (BMW), một nữ nhân mang kính râm, nhìn phía trước lộ.

Chu Khải nói: “Ngươi nhìn xem ngươi bên cạnh chiếc xe kia.”

Tô Giản quay đầu, nhìn đến kia nữ nhân câu hạ kính râm, đang ở gọi điện thoại, nói khi khóe môi hơi câu mang cười, nhất phái thích ý.

“Ta thấy được.” Nàng nói.

Chu Khải cũng xem một cái, bất quá hắn chỉ xem một cái liền dịch trở về, nói: “Nàng là kim bí thư bạn gái.”

Tô Giản nhướng mày: “Thật sự?”

“Thật sự.”

Tô Giản nhất thời không hiểu được hắn muốn nói cái gì, ngay sau đó liền nhìn kia nữ nhân, kia nữ nhân phỏng chừng cảm giác được có người xem nàng, vừa chuyển đầu, đối thượng Tô Giản ánh mắt, chính nhíu mày liền nhìn đến Chu Khải, chạy nhanh cùng Chu Khải đánh một tiếng tiếp đón, Chu Khải ngậm thuốc lá, khóe môi ngoắc ngoắc, xem như đáp lại.

Đèn xanh sáng, kia nữ nhân cười nói: “Chu tổng, ta đi trước lạp.”

Chu Khải đầu ngón tay điểm điểm, không ứng, màu đỏ bảo mã (BMW) khai ra đi, Chu Khải chạy băng băng cũng khai đi, thay đổi xe đầu, hướng đường nhỏ thượng khai.

Xe khai đến không mau, Chu Khải nói: “Kim bí thư đi theo ta mấy năm, hiện giờ khải thịnh hắn cũng có cổ phần, hắn bạn gái tốt nghiệp đại học sau từ quê quán tới tìm nàng, cũng liền này hai ba năm thời gian, hiện giờ nàng không có đi làm, kim bí thư cho nàng mua xe, nàng mỗi ngày ở nhà làm làm cơm, học học cắm hoa, sau đó ngẫu nhiên đón đưa kim bí thư đi làm tan tầm, nhật tử quá đến thích ý mà thoải mái, người tự nhiên cũng là càng ngày càng kiều mỹ.”

Tô Giản nghe, gật đầu.

Chu Khải búng búng khói bụi, tiếp tục cắn, nói: “Tô Giản, ngươi cũng có thể.”

Tô Giản sửng sốt hạ, hỏi: “Có thể cái gì?”

Xe tới thương vòng, Chu Khải tìm cái xe vị dừng lại, chuyển xe kỹ thuật cực hảo, đình đến ổn thỏa, hắn nghiêng đầu, chi cái trán, cười khẽ: “Có thể cùng kim bí thư bạn gái giống nhau, mở ra hảo xe, ở hảo phòng, học học cắm hoa, làm nấu ăn, không có việc gì đi tiếp ta đi làm tan tầm, ta có thời gian liền mang ngươi đi ra ngoài du lịch, nhà ngươi người ta đều có thể giúp ngươi an bài thỏa đáng, ngươi nói như vậy hảo sao?”

Tô Giản rốt cuộc nghe minh bạch.

Này nam nhân là muốn nàng làm hồi chim hoàng yến, thố ti hoa.

Nàng cười rộ lên, hỏi lại: “Chu tổng, ngươi cảm thấy như vậy hảo sao?”

Chu Khải cúi người qua đi, ngón tay nắm nàng cằm, nói: “Tự nhiên là cực hảo.”

Tô Giản để sát vào hắn, Chu Khải nhìn chằm chằm nàng môi, vốn tưởng rằng nàng muốn thân, Tô Giản lại một ngón tay đem đầu của hắn đẩy ra, nói: “Chu tổng, ngươi người này thay đổi thất thường, phía trước

nghĩ làm ta độc lập, tìm được cảm giác an toàn, hiện tại ngươi lại làm ta làm hồi thố ti hoa, leo lên ở trên người của ngươi.... Ngươi quá phận sao?”

Chu Khải nắm tay nàng, nghiêng đầu hôn môi, đầu lưỡi hướng tay nàng chỉ thượng một liếm, nói: “Ta mẹ nó hối hận....”

Nữ nhân này biến đến quá nhanh, trưởng thành đến quá nhanh, hiện giờ này lợi hại kính, hắn thật sự là chống đỡ không được.

Tô Giản đầu ngón tay có chút năng, lùi về tới, nói: “Trên đời không có thuốc hối hận, đường xưa ta khẳng định là sẽ không lại đi.”

Chu Khải dựa vào cạnh cửa, liền như vậy nhìn nàng, nửa ngày, thấp thấp cười rộ lên, theo sau nói: “Tính.”

Theo sau kéo ra cửa xe đi xuống, Tô Giản cũng theo sát xuống xe, Chu Khải nắm tay nàng, hướng nhà ăn đi đến, vừa lúc cơm trưa thời gian, người còn rất nhiều, Chu Khải mang theo nàng lên lầu, ăn cơm.

Tô Giản không phải cái loại này kén ăn người, duy độc không thế nào thích ăn mì hạ hành thái, nhưng nhà này cửa hàng mì phở giống như rất nổi danh, Tô Giản điểm một cái mặt, quên làm đừng phóng hành thái.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 44 chương 44

Lưu hạo lần này vì cứu một cái nữ hài, từ lầu sáu ngã xuống, tuy rằng có lầu một vũ lều ngăn trở, nhưng rơi xuống đất sau uy tới rồi, chân nhỏ quăng ngã ở một khối sắc bén sắt thép mặt trên, thiếu chút nữa cắt đứt dây chằng, xương cốt cũng bởi vậy quăng ngã đoạn, không dám làm trong nhà cha mẹ biết, một người ở tại bệnh viện.

Thương gân động cốt một trăm thiên, xương cốt khép lại yêu cầu thời gian, ít nhất đến ba tháng, trên thực tế hắn trụ tiến bệnh viện cũng mau bốn ngày.

Cũng không tính toán nói cho Tô Giản.

Nếu không phải kia lắm miệng cấp dưới, Lưu hạo này còn có thể giấu diếm được đi.

Tô Giản xách theo ở bệnh viện đối diện mua trái cây, đẩy cửa đi vào, liền thấy Lưu hạo ngồi ở mép giường, bên cạnh một xuyên cảnh phục nam sinh cười hì hì nhận sai.

Vừa chuyển đầu, nhìn đến Tô Giản tới, nam sinh miệng trương thật sự đại, Tô Giản nhận ra tới, này nam sinh cũng là lần trước tới công ty trong đó một cái, bất quá lúc ấy nam sinh biểu tình quản lý lên, thoạt nhìn khí thế nghiêm nghị, không giống hôm nay, bĩ bĩ, trạm không trạm tướng, cảnh phục cũng bộ đến lung tung rối loạn.

Lưu hạo thấy Tô Giản tới, theo bản năng mà tưởng đứng lên, nam sinh vội vàng đỡ lấy Lưu hạo: “Ai nha ta ca a, ngươi nhớ rõ ngươi chân nhỏ a, còn muốn hay không lạp?” Nói, lại lấy mắt đi xem Tô Giản, theo sau tăng lớn lực độ biểu diễn, “Đừng đứng lên a, ngồi ngồi, tiểu tâm đem dây chằng xả đoạn, nhân gia nữ hài còn nói phải cho ngươi làm một mặt cờ thưởng a.”

Tô Giản đi lên trước, đem trái cây đặt ở trên bàn, cùng Lưu hạo cách một trương giường, hỏi: “Tiểu cốt chặt đứt?”

Lưu hạo ăn mặc bệnh phục, sắc mặt có chút tái nhợt, bất quá đỉnh mày về điểm này ổn trọng vẫn như cũ ở, hắn cho dù ngồi thân thể cũng là đĩnh đến thực thẳng, giống một cây cây tùng, hắn đáp: “Không có gì đại sự, nghỉ ngơi mấy tháng là đến nơi.”

“Mấy tháng đâu, mấy tháng ngươi người cô đơn, ai chiếu cố ngươi a, lại không cho trong đội cho ngươi tìm cái hộ sĩ, ngươi nhìn xem ngươi....” Nam sinh lại là biểu diễn lên, nói được nước miếng tung bay, Lưu hạo một chưởng đánh qua đi, nam sinh không tránh thoát, mặt bang mà một tiếng, đỏ...

Tô Giản xem kia nam sinh liếc mắt một cái, nhịn không được muốn cười, cầm quả nho, hướng toilet đi tẩy.

Tẩy thời điểm, bên ngoài lẩm nhẩm lầm nhầm mà nam sinh còn đang nói chuyện, kia nam sinh thanh âm ép tới rất thấp, Tô Giản vẫn là nghe tới rồi.

“Cùng tẩu tử rất giống a, nhưng là lại không rất giống.”

“Hạo ca ngươi cũng không thể đem người đương thế thân a, không phải huynh đệ nói ngươi, hoặc là lại cho ngươi tìm một cái? Đường đường đội trưởng còn sợ tìm không thấy đối tượng?”

Tô Giản mặt vô biểu tình mà tẩy hảo quả nho, lau tay, đi ra.

Kia nam sinh vẫn luôn nhìn toilet, vừa thấy người ra tới, lập tức câm miệng, vớt lên ghế trên mũ nói: “Nếu hạo ca có người chiếu cố, ta đây liền đi trước lạp, trong đội còn muốn mở họp, ta làm cho bọn họ chờ hạ đừng tới quấy rầy ngươi a....”

Nói, triều Lưu hạo kính cái lễ.

Lại nhìn về phía Tô Giản, hướng Tô Giản gật đầu.

Tô Giản hướng hắn cười, vốn dĩ lớn lên liền khá xinh đẹp, này cười còn có cái nho nhỏ má lúm đồng tiền, nam sinh xả oai mũ, mặt đỏ lên, nhanh chân chạy.

Tô Giản đem quả nho đưa cho Lưu hạo.

Lưu hạo tiếp nhận tới, nói: “Ngươi ngồi.”

Tô Giản lau khô tay, ngồi ở mép giường ghế trên, nhìn hắn chân, hỏi: “Vậy ngươi kế tiếp ba tháng, có phải hay không đều đến ở bệnh viện ngốc?”

“Không cần, quá mấy ngày liền xuất viện.” Hắn ăn một viên quả nho, mới vừa nhét vào đi, tay một đốn, lại lấy khăn giấy lau lau tay, theo sau cầm một viên, đưa cho Tô Giản.

Tô Giản duỗi tay, đi tiếp quả nho, vô tâm động tác, ngón tay chạm nhau, Tô Giản đảo không có gì, Lưu hạo ánh mắt lại dừng ở chính hắn đầu ngón tay thượng, chỉ cảm thấy có chút năng.

Hắn ăn một ngụm quả nho, ngẫu nhiên xem một chút tay.

Tô Giản lại hỏi: “Như thế nào làm cho?”

Lưu hạo buông quả nho, nhẹ nhàng dựa vào đầu giường, nói: “Một tiểu nữ hài, cao tam, áp lực quá lớn, cuối kỳ khảo thành tích không tốt lắm, lập tức luẩn quẩn trong lòng, liền tưởng phí hoài bản thân mình, một

người ngồi ở cửa sổ thượng, trong tay còn phủng nàng phiếu điểm, ta từ nàng bảy lâu đi xuống, mới vừa đem nàng lộng tiến cửa sổ, kết quả dây thừng ra vấn đề... Ta chỉ có thể nhảy xuống.”

Tô Giản nghe được hãi hùng khiếp vía.

Lưu hạo cười một chút: “Không có việc gì, ta này không phải ở chỗ này sao?”

Tô Giản cười cười, xoay người cho hắn đảo nước ấm, đưa cho hắn.

Lưu hạo: “Ta tới, ngươi không vội sống.”

Mới vừa nghe đến kia nam sinh nói hắn người cô đơn, không chịu nói cho cha mẹ, Tô Giản vốn muốn hỏi hỏi, cuối cùng vẫn là không hỏi, này rốt cuộc là tư nhân vấn đề, Lưu hạo nhìn nàng xinh đẹp mặt mày, xem đến nhập thần.

Nửa ngày, hắn hỏi: “Hắn đối với ngươi hảo sao?”

Tô Giản sửng sốt hạ, phản ứng lại đây hắn hỏi chính là ai, cười nói: “Còn hành đi, cũng không có gì hảo vẫn là không tốt.”

Lưu hạo: “Nếu hắn khi dễ ngươi, cùng ta nói.”

Tô Giản cười nói: “Sẽ không, như thế nào sẽ khi dễ ta.”

“Tô mộc rất nhớ mong ngươi, tối nay làm hắn tới xem ngươi?”

Lưu hạo lắc đầu: “Tới xem ta làm gì, hắn vừa lúc phải hảo hảo đọc sách, làm hắn hảo hảo đọc sách, ta thật không có việc gì.”

Tô Giản cười cười, không nói chuyện.

Lại ngồi một hồi, nàng đứng dậy cáo từ, Lưu hạo tưởng từ trên giường xuống dưới đưa nàng, Tô Giản xoay người hung nói: “Ngồi, đừng xuống dưới.”

Lưu hạo một đốn, nhìn nàng, khóe môi câu hạ: “Hảo.”

Tô Giản xua tay: “Đi rồi.”

Lôi kéo mở cửa, một đám xuyên cảnh phục nam nhân xoát mà sau này chạy, một bộ bị quỷ truy bộ dáng, Tô Giản: “.....”

Đi xuống lầu, Tô Giản vốn là muốn đánh xe, ai biết bảo ca thế nhưng lặng yên không một tiếng động mà xuất hiện, xe đình nàng trước mặt, cửa sổ xe diêu hạ, bảo ca cười: “Tô tiểu thư, lên xe đi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 45 chương 45

Tô Giản là về đến nhà sau, mới nhìn đến này hai điều WeChat.

Nàng click mở hình ảnh xem.

Không phải phá một cái khẩu sao?

Nàng cười rộ lên, hồi phục.

Tô Giản: mua khối băng keo cá nhân dán một dán, mua tiểu trư Bội Kỳ, xã hội một chút.

Kia đầu, Chu Khải phát xong này hai điều WeChat sau, liền đem điện thoại phóng trên mặt bàn, nghiêng đầu cùng kia mấy cái nam sinh ở thảo luận, hắn chuẩn bị đầu tư bọn họ vài người làm phần mềm, cái này phần mềm là nhằm vào cao huyết áp bệnh tiểu đường người bệnh, nếu cái này trình tự làm tốt lắm, có lẽ sẽ cùng người máy dung hợp.

Kha quân chán đến chết, chi cằm, hắn trên mũi giá một bộ mắt kính, vẻ mặt văn nhã bại hoại bộ dáng, trong miệng tiếp tục cắn khối băng, nghe được Chu Khải di động vang lên, cầm lấy tới, tưởng đưa cho Chu Khải, kết quả không cẩn thận nhìn lướt qua, hắn tập trung nhìn vào, cười rộ lên, đưa điện thoại di động nhét vào Chu Khải trong tay: “Ta đi cho ngươi mua băng keo cá nhân.”

Chu Khải nhíu mày liếc hắn một cái, tiếp tục cùng bọn họ nói lời nói.

Chỉ chốc lát, kha quân trở về, đem băng keo cá nhân ném Chu Khải trong tay, Chu Khải vừa thấy, lớn như vậy tiểu trư Bội Kỳ.... “Làm gì?”

Kha quân cười rộ lên: “Nhà ngươi sông băng làm ngươi mua, dán lên.”

Chu Khải sau này dựa, cầm lấy di động vừa thấy.

Nhịn không được cười khẽ lên.

Theo sau nói: “Dán!”

Nói cầm lấy băng keo cá nhân, cắn xé mở, dán ở ngón tay thon dài trên đầu.

Bên cạnh mấy cái nam sinh xem trợn mắt há hốc mồm, chần chờ hạ, nói: “Chu tổng, xã hội xã hội.”

Chu Khải khóe môi một câu: “Quá khen quá khen.”

Hắn chụp ảnh, cấp Tô Giản ta chịu như vậy trọng thương, ngươi bất quá đến xem ta?

Kha quân ở một bên, híp mắt: “Ngươi thật đúng là dán a?”

Chu Khải không ứng, chỉ chụp ảnh chụp liền xé, tiếp tục nghiêng đầu theo chân bọn họ mấy cái nói chuyện.

Kha quân ngồi trên ghế dựa, sách một tiếng: “Chu Khải, ngươi có phải hay không xong rồi?”

Chu Khải vẫn như cũ không nói chuyện.

Hắn nghiêm túc nói chuyện khi, sườn mặt đặc biệt mê người.

……

Tô Giản thu được hắn phát tới hình ảnh, cũng nhìn đến cái kia WeChat, cười rộ lên, cuối cùng không có hồi hắn.

Nàng khai máy tính, học tiếng Anh.

Tam điểm nhiều, tô mộc xách theo giữ ấm hộp cơm vào cửa, duỗi người nói: “Mệt chết ta a...”

Tô Giản đi ra ngoài, đem hắn xách tiến vào một khối học tiếng Anh, bá đặc muốn lại đây, Tô Giản sợ khẩu ngữ theo không kịp, đến nhiều luyện tập, tô mộc ngồi ở Tô Giản trước mặt, nghe Tô Giản từ trong miệng nói ra tiếng Anh, nhấc tay nói: “Tỷ, có thể, thật sự có thể, ngươi này so với ta mạnh hơn nhiều.”

Trên thực tế tô mộc học tập là có thiên phú, hắn thích xem mỹ kịch lại thích thế giới giả tưởng, làm cho hắn một ngụm tiếng Anh đều là mỹ thức tiếng Anh, thực chính tông.

Tô Giản liền bất đồng, nàng là kiểu Trung Quốc.

Tô mộc nghe được biệt nữu, liền sẽ sửa đúng nàng.

Tỷ đệ hai nói một cái buổi chiều.

Buổi tối, Tô Giản kêu tô mộc lại cấp Lưu hạo mang điểm ăn quá khứ, tô mộc rất vui lòng.

Lưu hạo dường như biết tô mộc sẽ đến, quà đáp lễ tô mộc một rương đồ ăn vặt.

Tô mộc ôm đồ ăn vặt vào cửa khi, cười ha ha: “Xem a, hạo ca cấp, tỷ, ngươi xem, cái này siêu cấp ăn ngon.”

Tô Giản xem một cái, không quá cảm thấy hứng thú, nàng tiếp tục nhìn tiếng Anh sách vở, tô mộc từ trong rương lục soát ra một hộp phí bày ra, phóng Tô Giản trước mặt.

“Này khẳng định là cho ngươi, ta cũng không nên.”

Tô Giản đẩy ra chocolate hộp, nói: “Ngươi về sau không thể tùy tiện thu người khác cấp.”

Tô mộc: “Biết, ta thu lần này liền hảo, tỷ, ngươi biết không? Hạo ca cứu nữ hài kia, là ta đồng học.”

Tô Giản sửng sốt, giương mắt xem hắn, tô mộc nói: “Đúng vậy, chính là nàng, nàng vẫn luôn là tiền tam danh đâu, không phải lớp, là niên cấp, có phải hay không rất lợi hại?”

Tô Giản buông bút, xoay người đối mặt tô mộc: “Nàng thành tích giảm xuống?”

“Giảm xuống a, không biết vì cái gì, trước học kỳ liền có điểm giảm xuống, cuối kỳ khảo trực tiếp té mười tám danh tả hữu đi, dù sao nhìn rất thảm, ta giống như cũng ngã quá mười tám danh, bất quá ta không có gì cảm giác.” Tô mộc suy nghĩ hạ, cảm giác người cùng người chi gian ý tưởng kém rất xa.

Tô Giản có chút lo lắng tô mộc, đè nặng hắn bả vai nói: “Ngươi muốn thả lỏng, có thể thi đậu là được, chúng ta thật không yêu cầu cái gì.”

Tô mộc cười rộ lên, đè ép áp hắn đỉnh đầu kiểu mao: “Đã biết, nhưng là các ngươi yên tâm, ta khẳng định lấy cái trọng điểm một quyển cho các ngươi xem.”

“Ta chính là cảm thấy hạo ca thật là anh hùng, nếu không phải hắn đi cứu nói, nói không chừng ta cái kia đồng học liền.....”

Tô mộc nghĩ đến trên người đều khởi một tầng nổi da gà.

Tô Giản không hé răng.

Mỗi người đều ở làm chính mình chuyện nên làm, Lưu hạo cứu người, xử lý dân gian sự tình, Chu Khải nghiên cứu phát minh, dùng tiên tiến thiết bị phòng ngừa chu đáo, tạo phúc xã hội.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 46 chương 46

Ngày hôm sau, chu hà xin nghỉ, đỉnh đầu một đống sự không ai làm, sớm hội nghị thường kỳ khi, trì lân làm Tô Giản cùng tiêu tiêu một người chia sẻ một ít, trong công ty có người truyền, chu hà phỏng chừng đến thỉnh một đoạn thời gian kỳ nghỉ, đây cũng là chu hà ngày hôm qua cảm xúc hỏng mất nguyên nhân chi nhất, trong nhà cơ hồ toàn dựa nàng một người, nàng không thể ngã xuống.

Nàng đỉnh đầu đang ở theo dõi đơn tử không ít, Tô Giản hỗ trợ cùng mấy nhà.

Điện thoại mới vừa cắt đứt, điện thoại lại vang, Tô Giản vốn định hồi chính mình bàn làm việc, lúc này chỉ có thể tiếp lên, đối phương mang theo ý cười, ngữ điệu lại rất dầu mỡ: “Suy xét đến thế nào a? Chu hà, ngươi nghĩ hảo hợp đồng, lại đây tìm ta đi, ta quá hai ngày đến Lê Thành, nghe nói Lê Thành vân đỉnh không tồi....”

Đây là muốn cho chu hà thỉnh hắn đi vân đỉnh.

Mà này điện báo người, vừa lúc chính là cái kia sắc quỷ lão tổng.

Tô Giản chần chờ hạ, nói: “Tề tổng, chu hà mấy ngày nay xin nghỉ, hợp đồng ta đợi lát nữa cho ngươi phát qua đi, ngươi nhìn xem như thế nào, nếu có thể nói, ngươi trực tiếp hồi thiêm thế nào?”

Tề tổng sửng sốt, phản ứng lại đây, cười hỏi: “Chu hà xin nghỉ? Này về sau là ngươi tiếp nhận sao? Ngươi tên là gì a?”

“Ta kêu Tô Giản, cùng chu hà một cái bộ môn, tề tổng, ta phát hợp đồng cho ngươi.”

“Hảo a, ngươi phát lại đây, ta trước nhìn xem, nếu chu hà không ở, ngươi ra tới gặp mặt cũng là có thể.”

Tô Giản nắm điện thoại, tạm dừng sẽ, trung quy trung củ nói: “Tề tổng trước xem hợp đồng, mặt khác sự tình chúng ta bàn lại.”

“Ai, tốt.” Này lão sắc quỷ thanh âm mang theo dầu mỡ, còn có một tia không thể nói tới đáng khinh, treo điện thoại sau, Tô Giản một thân nổi da gà.

Nàng trở lại bàn làm việc, cấp trì lân phát WeChat.

Tô Giản: giống tề tổng loại này hộ khách, nhất định đến bắt lấy sao?

Trì lân: xem các ngươi chính mình, đánh giá cảm thấy có thể nói, liền tận lực đi, nói nữa, này lại không phải ngươi hộ khách, ngươi cái gì cấp.

Tô Giản suy nghĩ hạ, cũng là.

Đó là chu hà, nàng đều cùng lâu như vậy, phỏng chừng rất muốn bắt lấy cái này hộ khách.

Tô Giản sửa sang lại hạ chu hà lưu lại hợp đồng, chia đối phương, vào đối phương hòm thư, liền không hề quản.

Giữa trưa ăn cơm, Lâm Phương Cầm biểu tình uể oải, dường như nhấc không nổi kính, Tô Giản đáp hạ nàng cái trán, hỏi: “Phát sốt?”

Lâm Phương Cầm lắc đầu, nói: “Không có, tối hôm qua không ngủ hảo.”

Làm một buổi tối ác mộng, rất sốt ruột.

Tô Giản nói: “Ăn cơm xong về sau, ngươi ngủ sẽ đi.”

“Ân, đã biết.” Lâm Phương Cầm uống một ngụm canh.

Buổi chiều sự tình cũng rất nhiều, Tô Giản lại theo một cái hộ khách, cái này hộ khách chủ đánh Nam Mĩ châu bên kia thị trường, nhưng là đối sản phẩm yêu cầu rất cao, Tô Giản tưởng nếm thử bắt lấy tới, nói như vậy gặp phải loại này hộ khách, đều là Phật hệ, bởi vì bên kia thị trường xác thật rất khó đánh đi vào, Tô Giản đối lập quá giá cả, Nam Mĩ châu bên kia phi thường cho nổi giá cả, nhưng sản phẩm nhất định phải hảo.

Tô Giản đem Nam Mĩ châu yêu cầu, sửa sang lại thành một phần tư liệu, trình đi lên, giao cho vài vị lão tổng.

Vội xong rồi cũng tan tầm.

Tô Giản sửa sang lại hạ phải đi, di động vang lên.

Điện báo là Chu Khải.

“Ta ở cầu vượt nơi này, ngươi lại đây.” Chu Khải nói.

Tô Giản nhìn trước mắt trước sau sau đi tới đồng sự, đáp: “Hảo.”

Lâm Phương Cầm vẫn là không có gì tinh thần, đánh ngáp, đi lái xe, Tô Giản cùng nàng chào hỏi, hướng cầu vượt đi đến, Chu Khải khai chính là kia chiếc màu đen chạy băng băng, phỏng chừng mua trở về không bao lâu, một ít đồng sự cách đến không xa, cũng không nhận ra Chu Khải, Tô Giản khom lưng ngồi

vào trong xe.

Những cái đó đồng sự mấy ngày hôm trước nhìn đến bảo ca xe, đều đương Tô Giản là kêu tích tích, cũng không nghĩ nhiều.

Tô Giản cửa xe một quan, Chu Khải liền bóp tắt đỉnh đầu yên, cười như không cười liếc nhìn nàng một cái: “Hôm nay xuyên như vậy xinh đẹp?”

Tô Giản sửng sốt hạ, cúi đầu vừa thấy, nàng hôm nay xuyên chính là cập đầu gối tu thân váy, thượng thân là V lãnh bên người áo lông, thời tiết không phải đặc biệt lãnh, nàng không có mặc áo khoác, Chu Khải chi cằm, xem nàng vòng eo, cực kỳ làm càn, cười nói: “Nhìn eo, liền biết có bao nhiêu mềm mại.”

Nói liền để sát vào Tô Giản, ở nàng bên tai rơi xuống một hôn, thấp hỏi: “Vì ta chuyên môn như vậy xuyên?”

Thật đúng là không phải.

Tô Giản cười cười, không ứng, Chu Khải mặt mày hơi thư, khởi động xe, nói: “Tuyển hảo điện ảnh sao?”

Tô Giản: “Chưa nghĩ ra, ngươi muốn nhìn cái gì?”

Chu Khải: “Ta cũng chưa nghĩ ra, chúng ta ăn cơm xong đi xem.”

“Hảo.”

Tô Giản không ý kiến.

Tính ra, đây là hai người lần đầu tiên bình thường hẹn hò.

Tô Giản trước kia cùng Triệu đông tuấn hẹn hò ước đến nhiều, khi đó tuổi trẻ, xe đạp hậu tòa ngồi xuống, có thể cười cả ngày.

Đến nỗi Chu Khải, vừa thấy liền không phải sẽ hẹn hò người, trăm công ngàn việc, thấy đều là cao cấp nhân sĩ, từ đâu ra thời gian thượng rạp chiếu phim ngốc hai cái giờ.

Tô Giản liếc hắn một cái, Chu Khải làm như cảm nhận được nàng ánh mắt, khóe môi một câu.

Tới rồi trung tâm thương mại, người rất nhiều, Chu Khải nắm Tô Giản lên lầu, đi vẫn là thang cuốn tự động thang, Tô Giản một bàn tay đặt ở trên tay vịn, Chu Khải trạm bên cạnh, nắm nàng, cách vách thang cuốn chuyển về, rất nhiều người đem ánh mắt lạc Chu Khải trên mặt, hắn ăn mặc màu đen áo sơmi, màu đen quần dài, khuôn mặt tuấn lãng.

Như là mỗ quý tộc xâm nhập nhân gian.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 47 chương 47

Hai người đuổi tới rạp chiếu phim, vừa lúc ở kiểm phiếu, Chu Khải một tay xách theo Tô Giản bọc nhỏ, một tay nắm nàng đi vào đi, Tô Giản vội vàng gian mới phát hiện, chính mình bọc nhỏ ở hắn trong tay, nam nhân dày rộng phía sau lưng, tu thân hắc áo sơmi, đi được rất nhanh, lại một tay dẫn theo nàng bọc nhỏ.

Như thế nào đều không giống như là hắn sẽ làm sự tình, Tô Giản thu hảo hai trương phiếu, duỗi tay lấy đi chính mình bao.

Chu Khải liếc nhìn nàng một cái, nắm nàng vào ảnh đại sảnh, thông đạo một mảnh đen nhánh, chuyển cái cong, hai người ở trên chỗ ngồi ngồi xuống, Chu Khải ngồi bên ngoài, Tô Giản ngồi bên trong, hắn tay che ở Tô Giản lưng ghế thượng, hai bên vị trí lục tục có người tiến vào, Chu Khải đem che ở hai người chi gian tay vịn buông, Tô Giản vừa thấy.

Hai người ai thật sự gần, Chu Khải cổ áo gian mang theo một chút đàn hương vị.

Ảnh đại sảnh vốn là đen nhánh, hương vị cùng thanh âm liền càng thêm mẫn cảm, Chu Khải không thấy màn ảnh, chỉ xem nàng.

Nửa ngày, thấp giọng hỏi nói: “Thường xuyên xem điện ảnh sao?”

Tô Giản nhìn màn ảnh, nói: “Đọc đại học thời điểm thường xuyên xem.”

“Nga? Cùng ngươi chồng trước?” Chu Khải đè thấp tiếng nói hỏi, điện ảnh mở màn, quảng cáo thời gian trôi qua, tiến vào chủ đề, Tô Giản cười cười, nói: “Ân, đúng vậy.”

Chu Khải không hỏi lại, ngồi thẳng thân mình, duỗi tay, cầm Tô Giản tay.

Tô Giản cúi đầu xem một cái, hắn nắm tay nàng sau, đặt ở trên tay vịn, nhẹ nhàng nhéo, khóe môi mỉm cười.

Tô Giản: “.....”

Tô Giản kéo xuống 3D mắt kính, chuyên tâm xem điện ảnh.

Vốn dĩ cãi cọ ồn ào ảnh thính, cũng theo điện ảnh mở màn mà an tĩnh lại, mỗi người đều ở chuyên chú mà xem điện ảnh, Tô Giản đảo cũng tưởng, nhưng bên cạnh mang mắt kính nam nhân, tay lại không□□ phân, thường thường mà niết một chút, hoặc là liền giơ lên tay nàng, thân một chút.

Tô Giản giãy giụa, muốn hắn buông ra, Chu Khải thấp thấp cười, không chịu tùng.

Khoa học viễn tưởng điện ảnh, tới tới lui lui đều là này đó, nổ mạnh tính trường hợp, oanh tạc tính tiếng vang, Tô Giản mới đầu không thể nhập thần, sau lại xem nhập thần, đảo thật sự nhập thần, chính xem đến xuất sắc địa phương, cằm bị người nhéo, nàng quay đầu, Chu Khải liền lấp kín tới, lấp kín nàng môi.

Tô Giản thân mình cứng đờ, Chu Khải vươn đầu lưỡi, quấy nàng đầu lưỡi.

Hô hấp giao triền, Tô Giản tim đập gia tốc, Chu Khải gặm cắn nàng môi lưỡi, cười xấu xa nói: “Rạp chiếu phim liền thích hợp làm loại chuyện này.”

Tiếng nói vừa dứt, tiếp tục hôn nàng, hết sức triền miên, Tô Giản thở phì phò, há mồm cắn hắn đầu lưỡi, Chu Khải tê một tiếng, phủng nàng mặt, cúi đầu xem nàng.

Hai người đôi mắt còn mang mắt kính, hắn duỗi tay gỡ xuống, hắn hẹp dài đôi mắt, mang theo ý cười.

Tô Giản ngơ ngác, đôi mắt mang theo thủy quang, bị hôn môi qua đi còn lại hơi nước.

Chu Khải cọ xát nàng môi.

Kia một khắc, Tô Giản ở hắn trong mắt, phảng phất thấy được một tia không giống nhau cảm xúc, nhưng kia cảm xúc, chợt lóe mà qua, mau đến không kịp.

Một giây sau, hắn câu nàng cằm, hướng lên trên nâng, cúi đầu, tiếp tục phủ lên nàng môi đỏ, đôi mắt khôi phục dĩ vãng ý cười.

Mặt sau điện ảnh, Tô Giản cũng chưa thấy thế nào, chỉ cảm thấy người nam nhân này đáng giận đến cực điểm.

Xem cái điện ảnh cũng làm như vậy nhiều chuyện tình ra tới.

Ném 3D mắt kính, Chu Khải ôm Tô Giản eo đi ra rạp chiếu phim, mau 11 giờ, trừ bỏ rạp chiếu phim, mặt khác nhà ăn đều đóng, Chu Khải xe ngừng ở lầu một dừng xe vị, hắn kéo ra cửa xe, chống đỡ xe đỉnh, làm Tô Giản lên xe, Tô Giản ngồi ổn sau, hắn cúi người, xem nàng, mỉm cười: “Đưa ngươi về nhà? Vẫn là đi nhà ta?”

“Về nhà.” Tô Giản ngày mai còn muốn đi làm.

Chu Khải: “Thật không đi nhà ta?”

“Không đi.”

“Vậy được rồi.” Chu Khải dường như thực thất vọng, hắn lại thật sâu liếc nhìn nàng một cái, sờ sờ nàng

cằm.

Tô Giản đẩy hắn tay, hắn trở tay cầm nàng, đem tay nàng đưa đến bên môi, nhẹ nhàng một hôn, lúc này mới vòng qua xe đầu, hồi điều khiển vị.

Màu đen chạy băng băng chậm rãi đuổi xa dừng xe vị, vào đại lộ.

Tô Giản trong bao di động cũng đi theo vang lên, nàng lấy ra tới, điện báo là Lưu hạo.

Tô Giản chần chờ hạ, xem một cái chuyển tay lái Chu Khải, Chu Khải cũng nghe đến thanh âm, cười hỏi: “Nhà ngươi....”

Tô Giản lại tiếp đi lên, hô: “Lưu Đội.”

Chu Khải tạm dừng, nắm tay lái thủ nhất khẩn, cũng liếc nhìn nàng một cái, đầu lưỡi động hạ, đỡ đỡ hàm răng, đôi mắt híp lại.

Lưu hạo tiếng nói trầm ổn: “Ta ngày mai buổi sáng xuất viện, trong khoảng thời gian này, cảm ơn các ngươi.”

“Không khách khí, còn lại tu dưỡng một đoạn thời gian đi?” Tô Giản trong khoảng thời gian này chính mình tuy rằng không đi xem Lưu hạo, bất quá tô mộc là thường xuyên đi.

“Ân, lại ngốc hai tháng, hảo liền đi làm, chính là nhàm chán.” Lưu hạo không chịu ngồi yên.

“Có rảnh làm tô mộc đi bồi ngươi.” Tô Giản cười, Lưu hạo ở trong điện thoại tiếng nói thực trầm, giống cái ca ca giống nhau, Tô Giản cùng hắn luôn có lời nói liêu.

Lưu hạo nói: “Ngươi cũng có thể tới a, ta trụ địa phương phát cái địa chỉ cho ngươi.”

“A di mấy ngày hôm trước ngao canh gà, uống ngon thật, mũ quả dưa kia tiểu tử, một hơi uống lên ba chén.”

Tô Giản cười nói: “Hắn này miệng liền đình không được.”

“Cũng không phải là.”

Lưu hạo lại nói: “Mấy ngày hôm trước ta kêu mũ quả dưa đi xem nữ hài tử kia, đã đi học, trả lại cho ta tặng một bức họa, ta đợi lát nữa phát cái WeChat cho ngươi, ngươi nhìn xem.”

“Hảo a.” Tô Giản gật đầu, Lưu hạo cười hạ: “Ngươi ở nhà sao?”

Tô Giản cười nói: “Ở bên ngoài, hẹn hò.”

Kia đầu trầm mặc một chút, Lưu hạo: “Ân, kia hảo hảo hẹn hò, ta trước ngủ.”

“Tốt.”

Tô Giản thản nhiên, treo.

Hai người thiển đoản một hồi điện thoại, lại hàn huyên không ít, đề tài xuất hiện tốp năm tốp ba người, như là hai người cộng đồng nhận thức, lôi kéo việc nhà, ngữ khí chưa nói tới thân mật, rồi lại phi thường quen thuộc, Chu Khải nắm tay lái tay, mau đem tay lái nắm xuống dưới, đầu lưỡi lăn lộn, hàm dưới căng thẳng.

Tô Giản cất đi động, phát hiện trong xe không khí có chút không giống nhau, nàng liếc hắn một cái, tưởng nói chuyện, xe một cái phanh gấp, nàng thân mình đi phía trước phóng đi....

Một con bàn tay to che ở nàng trước mặt, đem nàng ôm.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 48 chương 48

Mảnh khảnh thân ảnh biến mất ở chỗ ngoặt hồi lâu, màu đen chạy băng băng còn lóe sau đèn xe, chợt lóe chợt lóe, trong xe hơi lượng, Chu Khải tựa lưng vào ghế ngồi, khóe môi ngậm thuốc lá, khớp xương rõ ràng ngón tay, nhéo yên bắt lấy, một ngụm sương khói từ khóe môi hóa khai, hắn trầm mặc mà ngồi, mặt mày như cũ có một tia lệ khí.

Bên cạnh di động vang lên thật lâu, Chu Khải mới cầm lấy tới.

Kha quân trong miệng ngậm căn chocolate bổng, cười nói: “Ở đâu đâu?”

“Bên ngoài.” Chu Khải thân mình đi phía trước dựa, lười biếng ngậm thuốc lá, ánh mắt dừng ở cái kia nướng BBQ trên đường, che du bóng đèn sáng lên, một cổ tử ồn ào náo động vị, sấn bên này vô cùng quạnh quẽ.

“Hẹn hò?” Kha quân cười hỏi lại, “Ngươi cư nhiên cũng sẽ đi xem điện ảnh?”

Chu Khải khóe môi kéo kéo: “Ân, nhìn một hồi.”

Kha quân cười rộ lên: “Nghe ngươi ngữ khí không được tốt, lại đây uống rượu?”

Chu Khải: “Ở đâu?”

“Vân đỉnh.”

“Hành.”

Đem yên bỏ vào trong miệng, cửa sổ xe mở ra, gió lạnh theo rộng mở cửa sổ thổi vào tới, Chu Khải môi mỏng trên dưới giật giật, khói bụi khẽ run, bị gió thổi qua liền tán.

Xe thay đổi đầu, khai đi, phía sau giơ lên một tầng khói xe.

Thiên thượng nhân gian, vân đỉnh Bất Dạ Thành, tiêu kim quật chỗ, hồng nam lục nữ, Chu Khải xe đình ổn, kéo tay áo tiến thang máy, cửa thang máy còn không có đóng lại, một người cản tay tiến vào, trong lòng ngực ôm một người trần trụi bả vai nữ nhân, nùng trang diễm mạt, mềm mại không xương.

Hai người tiến thang máy sau, không coi ai ra gì mà thân thiết lên.

Chu Khải tay ngắt lời túi, đầu lưỡi đỡ đỡ, đôi mắt ở kia nữ nhân eo nhỏ thượng nhìn thoáng qua, cửa

thang máy rộng mở, hắn chân dài bán ra đi, đi vào 608 hào phòng, đẩy cửa đi vào.

Trong phòng một đám người đang ở chơi xúc xắc uống rượu, ca khúc phóng, chính là không ai xướng.

Kha quân hướng hắn phất tay: “Nơi này.”

Chu Khải đi qua đi, một cái sô pha, nam nữ đều có, đều là khoa học kỹ thuật vòng số một số hai đại lão, mỗi người cười giương mắt xem Chu Khải: “Nghe nói hôm nay đi hẹn hò? Nhìn tràng điện ảnh? Như thế nào không mang theo bạn gái lại đây? Tàng đến như vậy khẩn đâu? Này sẽ tồi hoa thủ đoạn độc ác nhà ai thiên kim?”

Mỗi người sắc mặt ái muội, cười đến làm mặt quỷ.

Chu Khải xem một cái ngồi một bên cùng thành gia thiên kim cùng nhau thơ huệ, chỉ cười cười: “Giao cái bạn gái các ngươi đều như vậy bát quái? Ta muốn sinh hài tử, các ngươi không được thét chói tai?”

“Ha ha ha, chu tổng, liền ngươi như vậy, phỏng chừng đều là tư sinh tử đi?” Bọn họ mấy cái lại cười rộ lên, trong tay đầu chung diêu lên, Chu Khải ngả ngớn cười, ngồi kha quân bên cạnh người, kha quân đệ yên cho hắn, để sát vào nói: “Vừa mới xem ngươi tiến vào, ta thế nhưng cảm thấy ngươi cùng nơi này không hợp nhau....”

Chu Khải cầm điếu thuốc, không bậc lửa, liền ở trên mặt bàn gõ gõ, nói: “Nơi nào không hợp nhau?”

“Không có không hợp nhau? Kia hảo a.” Kha quân cười xấu xa, giơ lên tay, chụp hai hạ, môn đẩy ra, mấy cái chờ nữ nhân nối đuôi nhau đi vào tới.

Vân đỉnh tỷ nhóm đều là cao cấp định chế, ngẫu nhiên có thể thấy được thanh xuân sinh viên, chỉ uống rượu ăn khách, không mang theo ra cửa, đương, trừ phi là tỷ nhóm chính mình nguyện ý, ngưỡng hoặc là các đại lão nhìn trúng, mang về nhà.

Chu Khải chân dài đáp ở trên sô pha, kẹp yên, không nói lời nào.

Kha quân trực tiếp cho hắn chỉ một cái eo tế, làn da trắng nõn, liền trang cũng chưa như thế nào thượng nhu nhược mỹ nữ, mỹ nữ trên người mang hương, ai ngồi xuống, Chu Khải theo bản năng mà hướng bên cạnh một bên....

Kha quân cười rộ lên, nghiêng đầu xem hắn: “Không có không hợp nhau?”

Chu Khải nhấc lên mí mắt, xem bên cạnh người nữ nhân liếc mắt một cái.

Bên cạnh kia mấy cái có gia thất, cơ hồ cũng là phản xạ tính mà một dịch, theo vào tới nữ nhân dịch khai một tiểu khoảng cách.

Một đoàn nam nhân ở bên nhau chơi, tự nhiên không như vậy hảo chơi, tới điểm nữ nhân, tả hữu ngồi chính là không nói lời nào cũng cảnh đẹp ý vui.

Kha quân cười nói: “Chính ngươi xem, Lưu tổng cùng ngươi giống nhau động tác....”

Chu Khải nghiêng đầu xem một cái, trình huy khoa học kỹ thuật CEO cũng là hướng bên cạnh dịch một tiểu vị trí.

Kha quân: “Biết cái này kêu cái gì sao?”

Chu Khải: “Cái gì?”

“Cái này kêu... Ngươi cấp chính mình làm tâm lý xây dựng, ngươi trong lòng là có người, cho nên ở bên ngoài ngươi không phải độc thân...” Kha quân nghiền ngẫm mà nhìn hắn.

“Đánh rắm.” Chu Khải hừ nói.

Kha quân cười cười: “Là là là, chu tổng, không cùng mỹ nữ tâm sự thiên? Tiếp cái hôn?”

Chu Khải: “Vô tâm tình.”

Nói, lo chính mình hút thuốc, mỹ nữ tay cầm khởi đầu chung, nghiêng mặt xem hắn: “Chu tổng, ta giúp ngươi diêu cái xúc xắc?”

Chu Khải lúc này mới con mắt xem nàng.

Da bạch mạo mỹ, lớn lên là không tồi, khóe mắt hơi kiều, có điểm hồ ly bộ dáng.

Nhìn nhìn, Chu Khải có chút thất thần.

Mỹ nữ cười ai qua đi, tiếng nói phóng nhu: “Chu tổng.....”

Chu Khải buông chân dài, bóp tắt yên, nói: “Hành, tới diêu.”

Chính là mông hạ lại theo bản năng mà hướng bên cạnh dịch đi, hắn dịch xong rồi mới phản ứng lại đây, trong nháy mắt, ấn đường tất cả đều là bực bội.

Kha quân ở một bên thấy thế, cười rộ lên, tay ôm một nữ nhân, nói: “Tới tới tới, chơi một phen, huệ huệ, ngươi tới sao?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 49 chương 49

Hội nghị khai thật sự lâu, khai năm qua cái thứ nhất đại hội, về lần này hội nghị, trì lân muốn nói nói rất nhiều, còn có khoảng thời gian trước một đám hóa xuất hiện vấn đề, này một đám hóa là phát hướng Ôn Châu, ước chừng hai mươi tới xe vận tải lớn, bị triệu hồi tới, bởi vì làm lỗi là nhà xưởng bên kia, nhưng thần lợi cũng muốn phụ một bộ phận trách nhiệm.

Ôn Châu bên kia bởi vì này một chậm trễ, đoạn hóa, đại lý thương tức giận đến gan đau, đối thần lợi bên này chửi ầm lên.

Mà kia một đám hóa đương nhiên cũng không ngừng Ôn Châu, cùng phân sinh sản ngày hóa cũng có chút phát ra đi, hiện tại đang ở sửa sang lại triệu hồi.

Tô Giản hộ khách giữa cũng có loại tình huống này, cơ hồ mỗi người đều sửa sang lại hộ khách tư liệu, triệu hồi tình huống, cùng với hộ khách bồi thường vấn đề.

Trì lân nói xong, chỉ Tô Giản, nói: “Ngươi tới nói nói ngươi bên kia hộ khách tình huống.”

Tô Giản bên này xử lý đến còn hành, nàng giao hàng thời điểm theo bản năng mà sẽ an bài mấy cái sinh sản ngày phát ra đi, cho nên sẽ không làm cho hộ khách đoạn hóa.

Nàng cầm lấy chính mình ký sự bổn, đứng lên, ở mọi người nhìn chăm chú hạ, nói chính mình phương án.

Nàng hôm nay xuyên chính là thấp lãnh màu tím áo lông, làn da vốn dĩ liền bạch, sấn đến liền càng trắng, buông xuống khi mày đẹp cực kỳ đẹp, môi phiếm hồng...

Cổ tế bạch thon dài, ăn mặc màu đen váy dài, cái mông thực kiều.

Chu Khải đầu ngón tay nhéo bút máy, trước mặt máy tính lóe.

Hắn híp mắt nhìn nàng....

Ấn đường ninh, có chút bực bội, tầm mắt lại không tự chủ được mà từ nàng ấn đường đi xuống xem, dừng ở nàng môi đỏ thượng, V cổ áo, vô pháp dịch khai.

Mục cập tay nàng cổ tay, trên cổ tay, không có đeo bất luận cái gì vật phẩm trang sức, hắn cấp đồng hồ, nàng không mang.

Chu Khải nghiễm nhiên nhéo bút đầu, răng rắc, bút máy cái rớt ra tới.

Ở phòng họp thượng, thanh âm lược đại, Tô Giản theo bản năng xem qua đi, hai người ánh mắt ở giữa không trung giao hội, nàng nhìn đến hắn đáy mắt không có tan đi lệ khí.

Hai người không tiếng động khói thuốc súng, bên ngoài người là xem không hiểu, tự nhiên cũng liền không ai phát hiện bọn họ hai cái chi gian quỷ dị không khí.

Thực mau, Tô Giản nói xong, lại đến phiên những người khác giảng.

Hội nghị hố trường, phiền muộn, nhưng tổng hội kết thúc.

Kết thúc khi vừa vặn, là ngày thường tan tầm thời gian, mỗi khi lão tổng gần nhất, trừ bỏ có thể xem soái ca, quan trọng nhất có một chút, giống nhau cơm chiều đều sẽ có người bao, công ty chỉ bao cơm trưa, cơm chiều đều là tự hành giải quyết, bên ngoài làm công, tam cơm thường thường đều là không ổn định, có thể ăn một đốn bữa tiệc lớn là một đốn.

Đêm nay Tần tổng mời khách, xem đại gia ở thu thập đồ vật, nói: “Đêm nay chí tôn khách sạn thấy.”

Một đám người hoan hô, Tô Giản ngồi xuống thu thập bao bao, sửa sang lại xong rồi, cấp trì lân dây cót WeChat.

Tô Giản: cơm chiều ta không đi ăn, ta còn có việc, đi trước.

Trì lân: hành.

Được đến trì lân hồi phục, Tô Giản xách theo bao, liền trước xuống lầu.

Bảo ca xe ngừng ở bên ngoài, chờ nàng, Tô Giản lên xe sau, nói: “Đi cái này địa chỉ.”

Bảo ca xem một cái, gật đầu: “Tốt.”

Đó là một cái có điểm lịch sử lâu bàn, phải nói là Lê Thành người địa phương nhiều nhất địa phương, cũng là Lưu hạo trụ địa phương, hôm nay vừa vặn là Lưu hạo sinh nhật.

Tần tổng cùng một đám công nhân nói xong, cười trở về phòng họp, tay căng cái bàn hỏi đang ở nói chuyện phiếm Chu Khải cùng trần tổng: “Đêm nay muốn hay không theo chân bọn họ một khối đi ăn cơm?”

Trần tổng nhìn mắt đồng hồ, nói: “Lão bà của ta ở Macao còn không có trở về, trong nhà một người cũng không có, ta đi, Chu Khải ngươi đâu?”

Chu Khải đầu ngón tay gõ bàn phím, hơi dừng lại, hắn giương mắt, nhìn mắt nghiêng đối diện chỗ ngồi, vừa lúc là Tô Giản vừa rồi ngồi, hắn như là suy nghĩ cái gì, nửa ngày, khóe môi một câu: “Hảo, cùng đi.”

Tần tổng cười rộ lên: “Trước kia mới vừa gây dựng sự nghiệp thời điểm, chí tôn khách sạn vừa mới khai, hiện giờ đều thành xích, chúng ta cũng từng người bận việc chính mình sự tình, xác thật thật lâu không theo chân bọn họ một khối ăn cơm.”

Trần tổng nói: “Đúng vậy, mới vừa gây dựng sự nghiệp không có tiền, mấy cái nghiệp vụ viên đều tễ ở một cái trong ký túc xá ngủ, chỉ có Chu Khải hảo, còn có cái gia có thể hồi.”

Tần tổng cùng trần tổng đều là xa rời quê hương gây dựng sự nghiệp, Chu Khải là người địa phương, chịu khổ tự nhiên cũng ít, đương nhiên cũng may mắn có Chu Khải hỗ trợ, mới có thể đem thần lợi khai lên, hóa chất sản nghiệp, muốn làm thủ tục không ít, chỉ là nhân mạch, phải mượn Chu Khải, bọn họ hai cái lăng đầu thanh, chỉ có một khang nhiệt huyết, từ đâu ra nhân mạch.

Chu Khải mỉm cười nghe bọn họ nói chuyện, không đáp lời.

Bên ngoài người chuẩn bị tốt, trì lân thăm dò tiến vào: “Có thể đi rồi nga, ba vị lão tổng.”

Tần tổng vỗ vỗ Chu Khải bả vai: “Đi thôi.”

Chu Khải khép lại máy tính, đứng dậy, đi hướng cửa.

Bên ngoài một đám công nhân cười xem bọn họ, Chu Khải ra tới sau, ánh mắt nhìn mắt Tô Giản vị trí, không ai.

Hắn ấn đường ninh hạ, nhưng thật ra không nghĩ nhiều.

Đoàn người xuống lầu, lên xe, tới rồi chí tôn khách sạn, lên lầu, vào ghế lô.

Lục tục, người tới tề, Chu Khải lại liếc mắt một cái cũng chưa nhìn đến Tô Giản, hắn bóp tắt yên, nghiêng đầu, hỏi trì lân: “Như thế nào Tô Giản không ở?”

Trì lân buông trong miệng dưa Hami: “Buổi tối giống như có việc gì, đi trước.”

Chu Khải sửng sốt, theo bản năng hỏi: “Chuyện gì?”

Trì lân cười hạ: “Không biết a.”

Xong rồi hắn phản ứng lại đây, Chu Khải cùng Tô Giản chi gian quan hệ, trì lân nghĩ không thể như vậy có lệ mà trả lời Chu Khải, vì thế suy nghĩ hạ, để sát vào Chu Khải, thấp giọng nói: “Chu tổng không phải cấp Tô Giản an bài tài xế sao? Ngươi hỏi một chút sẽ biết, có thể hay không là trong nhà có sự?”

Chu Khải ánh mắt sâu kín mà liếc hắn một cái.

Trì lân cười rộ lên, tiếp tục ăn dưa Hami.

Chu Khải ngẫu nhiên sẽ hỏi một chút tài xế, Tô Giản trong khoảng thời gian này đi đâu, nhưng sẽ không hỏi nàng đi gặp người nào, hắn cũng không muốn cố ý mà khống chế Tô Giản tung tích, như vậy có vẻ quá keo kiệt, cũng không phù hợp hắn tính cách.

Nhưng Tô Giản đi đâu, hắn kỳ thật đại khái biết.

Hắn đứng dậy, đến cửa sổ biên, nhìn bên ngoài xinh đẹp cảnh đêm, lấy ra di động.

Đánh bảo ca điện thoại.

Thực mau, bảo ca liền tiếp.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 50 chương 50

Kha quân lần đầu tiên không nghe rõ, chỉ bị dọa nhảy dựng, lần thứ hai, hắn nghiền ngẫm mà duỗi tay, một phách người máy đầu, người máy oa oa một kêu: “Tô Giản, quỳ an quỳ an quỳ an.”

Rõ ràng trong sáng, Chu Khải một tay đem người máy ôm đi, híp mắt xem hắn, đôi mắt có cảnh cáo ý vị.

Kha quân sách một tiếng, duỗi chân dài ngồi dưới đất, nói: “Ta nghe hiểu, Tô Giản? Đúng không?”

“Vị kia bạn gái.... Gần nhất chọc đến ngươi tâm tình không bình thường cái kia?”

“Đến nỗi quỳ an? Liên tiếp ba cái quỳ an....”

“Có điểm ý tứ.”

Chu Khải trầm khuôn mặt đứng dậy, đem người máy đóng cơ, đặt ở trên bàn, hướng văn phòng đi đến, kha quân suy nghĩ một hồi, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ, vỗ vỗ chân, đi theo đứng dậy, lười biếng mà ỷ ở cạnh cửa, nhìn Chu Khải.

Chu Khải cầm lấy yên, cúi đầu cắn, thong thả ung dung mà phiên di động.

Bằng hữu trong giới, Lưu hạo cái kia..... Đúng là một giờ trước phát ra tới.

Kha quân cười xấu xa, nói: “Chu Khải.”

“Ngươi quỳ an, là ngươi không cam lòng đi?”

Chu Khải tựa như không có nghe được.

Kha quân nhưng không để bụng hắn nghe không nghe được, hai người từ nhỏ một khối lớn lên, tính nết đều không sai biệt lắm, muốn nói phong lưu hoa tâm, cơ hồ là giống nhau, kha quân khả năng càng làm càn một chút, Chu Khải phong lưu vẫn là có hạn cuối, nhưng ngay cả như vậy, kha quân đương nhiên sẽ là cái kia nhất hiểu biết Chu Khải người.

Hắn ở nữ nhân nơi đó mọi việc đều thuận lợi, thời gian dài, cảm tình thượng ngạo mạn liền dưỡng ra tới.

Chu Khải lúc này, phỏng chừng là đá đến ván sắt.

Quỳ an, chính là hắn trong lòng, muốn Tô Giản cho hắn thái độ.

Kha quân cười rộ lên, đi đến trên sô pha, ngồi xuống, nói: “Thôi bỏ đi, nếu hai người muốn không giống nhau, sao không hảo tụ hảo tán?”

“Mấy ngày nay ngươi không phải cũng chưa như thế nào đi tìm nàng sao?”

Yên đã bậc lửa, Chu Khải dựa vào cửa sổ biên, trừu, nói: “Nàng không thành vấn đề, là ta có vấn đề.”

Kha quân chống cằm, cười: “Ta biết a, nếu không ngươi tại sao lại như vậy.”

Chu Khải xả môi cười cười, đôi mắt lại rất thâm.

Lưu hạo sinh nhật quá đến đơn giản, hắn cũng không phải cái loại này sẽ hoa ngôn xảo ngữ người, cùng tô mộc chơi hảo trò chơi, bốn người ngồi nói chuyện phiếm, Lưu hạo cơ bản không thế nào nói chuyện, đều là tô mộc cùng viên viên đang nói, Tô Giản ngẫu nhiên cắm cái lời nói, Lưu hạo liền dựa vào trên sô pha, cười nghe bọn hắn nói.

Cuối cùng còn giúp bọn họ kêu xe, làm người một cái đưa trở về.

Tô Giản trước khi đi, kêu hắn hảo hảo nghỉ ngơi.

Lưu hạo đứng ở cửa, duỗi tay lau hạ nàng trên tóc dính bơ, nói: “Chú ý an toàn.”

Hắn tới như vậy một chút, Tô Giản sửng sốt hạ, sau cười cười, gật đầu, liền lôi kéo tô mộc xuống lầu, xe ở dưới lầu, ba người lên xe, Tô Giản cùng tô mộc trước đưa viên viên trở về, rốt cuộc một nữ hài tử.

Viên viên phiên di động, còn có chút hưng phấn, phiên đến Lưu hạo WeChat, viên viên cười cử cấp Tô Giản xem, nói: “Tỷ tỷ, hạo ca cư nhiên dùng mỹ nhan camera.”

Tô Giản nhìn chăm chú nhìn lại, Lưu hạo đã phát một trương bánh kem hình ảnh, xác thật dùng mỹ nhan camera chụp.

Tô Giản nghĩ hắn kia một thân lãnh ngạnh, cư nhiên dùng ít như vậy nữ phần mềm, đột nhiên có điểm muốn cười.

Hắn chụp đến nhưng thật ra đơn giản, chính là chụp bánh kem, khác cũng không có, bọn họ ba người vây quanh ở cái bàn bên, hắn cũng chưa làm tới một trương, người này quá thật sự.

Thực mau, viên viên xuống xe, Tô Giản nhìn theo nàng vào trong tiểu khu, lúc này mới kêu tài xế thay đổi xe đầu.

Tô mộc nằm bò xem ngoài cửa sổ, nói: “Tỷ, chúng ta có thể mua danh thành quốc tế bên kia phòng ở sao?”

Tô Giản cười nói: “Không biết a, có thời gian ta hỏi một chút giá cả.”

Danh thành quốc tế là tương đối lão tiểu khu, hiện tại mua khẳng định không có biện pháp mua được một tay phòng, nhiều nhất chỉ có thể mua được nhà second-hand, nếu giá cả thấp, nhà second-hand nhưng thật ra có thể suy xét.

Tính đến tính đi, đỉnh đầu cũng chỉ có chút tiền ấy.

Nguyệt cung là cung đến khởi, duy nhất phiền não chính là đầu phó.

Tô mộc đánh cái ngáp, dựa vào Tô Giản bên người: “Tỷ, ngươi cảm thấy hạo ca cùng ngươi thích hợp sao?”

Tô Giản cười đạn đầu của hắn: “Làm gì?”

Tô mộc nói: “Một năm đi qua, lại một năm nữa, tiền sao chúng ta cũng còn không có tránh đến, chính là lão mẹ mỗi ngày đều ở niệm, ngươi đều 30.”

“30, đến tìm người gả cho, lão mẹ nói.”

Tô Giản dựa vào bên cửa sổ, tùy ý tô mộc dựa vào nàng cánh tay, cười một cái, không hé răng.

Tô mộc suy nghĩ hạ, lại nói: “Kỳ thật ta cảm thấy không vội mà gả a, chờ ta tốt nghiệp kiếm tiền, nhà của chúng ta phú đi lên, tỷ ngươi liền đi tìm cái tiểu chó săn gì đó, thật tốt....”

Tô mộc từ lúc bắt đầu chính là như vậy tưởng.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 51 chương 51

Chu hà sửng sốt hạ, theo bản năng trảo Tô Giản một chút, sau tiến lên, cười nói: “Ta là.”

Chu hà chỉ có một mét sáu, tề tổng cao lớn đến cơ hồ có thể một tay đem nàng nhéo lên, nàng tiếng nói có chút khẩn trương, tề tổng cười rộ lên, ánh mắt hướng bên cạnh di, “Kia vị này khẳng định chính là lần trước vị kia thanh âm đặc biệt dễ nghe Tô tiểu thư.”

Tô Giản cũng cười cười: “Tề tổng hảo trí nhớ.”

“Ha ha.” Hắn sang sảng cười, trong tay không có mang đồ vật, chỉ đem kính râm hướng cổ áo một phóng, tay duỗi ra, đáp ở chu hà trên vai, nói: “Đi thôi.”

Chu hà cả người nhân hắn này một đáp, cơ hồ muốn nhảy dựng lên, đôi mắt các loại cảm xúc bay nhanh hiện lên.

Tô Giản vỗ vỗ cánh tay của nàng, ý bảo nàng yên tâm.

Tề tổng mỉm cười: “Có lái xe tới sao?”

Hắn hoàn toàn không phát hiện chu hà khẩn trương dường như.

Tô Giản nói: “Khai.”

Tề tổng xem Tô Giản liếc mắt một cái, nói: “Chính chúng ta cũng có xe, các ngươi xe liền ngừng ở sân bay đi, lần tới lại đây khai đi.”

Tô Giản cùng hắn liếc nhau, cưỡng bức chính mình bình tĩnh, nói: “Tốt.”

Tề tổng cười rộ lên, đôi mắt mang theo ý cười, đương nhiên cũng thực làm càn mà ở đánh giá các nàng hai người.

Phía sau ba nam nhân đi theo, đều là một thân tây trang, trong đó một cái đeo kính gọng vàng, tới đón bọn họ xe ở sân bay bên ngoài, không ở gara, không cần hạ thang máy, trực tiếp ra cửa, bên ngoài sắc trời một mảnh lam, sân bay liên tiếp cao tốc kiều, kia ba nam nhân tiến lên, đem hành lý bỏ vào đi, trong đó một người khai cửa xe.

Xe là Hãn Mã, cao thật sự, Tô Giản ở kia nam nhân ý bảo hạ, thượng hậu tòa.

Tề tổng cũng thượng, ngồi ở một bên, hậu tòa chỉ ngồi hai người, chu hà tắc thượng ghế phụ, Tô Giản không nghĩ tới cuối cùng an bài là cái dạng này, kinh ngạc hạ.

Tề tổng thân mình cao lớn, xe lại đại, hậu tòa vẫn là có cảm giác áp bách.

Tô Giản không được tự nhiên mà cọ hạ quần áo.

Mặt khác kia ba nam nhân đi mặt sau chiếc xe kia, hai chiếc Hãn Mã khai ra, hạ cầu vượt.

Tề tổng hỏi Tô Giản: “Tô tiểu thư người ở đâu?”

Tô Giản nói: “Nước trong.”

“Thị?” Tề tổng nhẹ hỏi.

Tô Giản gật đầu: “Ân.”

Tề tổng ừ một tiếng, nói: “Lê Thành bên này nữ nhân, làn da sẽ không có Tô tiểu thư như vậy bạch.”

“Nga, đúng không.” Tô Giản cười ứng hạ, nàng vẫn luôn chú ý hắn, may mắn hắn không giống vừa rồi như vậy, đáp thượng nàng chân vẫn là bả vai.

Tô Giản hơi hơi nghiêng người, chủ động nói: “Chúng ta thế tề tổng ở vân đỉnh khai một cái ghế lô, đợi lát nữa đi trước ăn cơm, ăn xong rồi chúng ta thỉnh tề tổng đi.”

“Hảo a, không nghĩ tới ta liền như vậy vừa nói, các ngươi thế nhưng nhớ rõ, vậy phiền toái Tô tiểu thư cùng chu tiểu thư, bất quá.....” Tề tổng tạm dừng hạ.

Tô Giản liếc hắn một cái, cười hỏi: “Bất quá cái gì?”

Tề tổng cười cười, tựa lưng vào ghế ngồi, nói: “Lê Thành thời tiết cũng không phải như vậy lãnh, Tô tiểu thư cùng chu tiểu thư cũng xuyên quá nhiều đi? Trong xe máy sưởi đủ, đem áo khoác cởi, sợ ngươi đổ mồ hôi.”

Tô Giản hàm răng một cắn.

Chu hà ở phía trước, như là dọa tới rồi, một câu cũng không dám cổ họng.

Tô Giản thuận hạ cổ áo, nói: “Không nhiệt, ta trời sinh sợ hàn, tề tổng ngươi nhiệt sao? Nhiệt nói làm tài xế đem điều hòa khai khai, chúng ta không quan hệ.”

“Kia không được, nếu Tô tiểu thư lãnh nói, này điều hòa như thế nào cũng không thể khai.” Theo sau hắn chụp hạ tài xế ghế dựa, nói: “Máy sưởi lại khai lớn một chút, đừng lãnh đến hai vị mỹ nữ.”

So với chu hà, Tô Giản thoạt nhìn liền càng tuổi trẻ, chu hà năm nay 34 tuổi, khóe mắt đều có chút tế văn, lại văn tế mi, có thể nhìn ra tuổi.

Nhưng Tô Giản bất đồng, nàng lông mày tế hắc tế hắc, tế văn không có, làn da cũng bạch, liền cùng không có 30 tuổi giống nhau, còn có điểm thiếu nữ bộ dáng.

Hắn mới có thể an bài Tô Giản ngồi ở hậu tòa.

Ăn cơm địa phương liền an bài ở tửu lầu, hoàn cảnh không tồi, giá cả tự nhiên cũng liền cao, đoàn người xuống xe, vào tửu lầu.

Tô Giản đính thời điểm, còn bỏ thêm mấy bình quý rượu.

Nàng đều làm tốt bồi rượu chuẩn bị, ai biết tề tổng cười xua tay: “Ăn cơm liền không uống rượu, tối nay thượng vân đỉnh lại uống.”

Tô Giản cùng chu hà liếc nhau, đều từ lẫn nhau trong mắt nhìn đến tùng một hơi.

Kia ba nam nhân cũng một khối, ba người lớn lên đều rất không tồi, trong đó mang mắt kính nhất văn nhã đẹp, trên bàn cơm, mang mắt kính cùng tề tổng khi thì nói chuyện với nhau, nói đi giảng đi đều là mậu dịch phương diện vấn đề, Tô Giản cùng chu hà hai người liền không nhiều lắm lời nói, chỉ nghe bọn hắn nói, tề tổng ngẫu nhiên sẽ thò qua tới, cùng Tô Giản nói chuyện, nói chuyện khi, sẽ đem đồ ăn kẹp đến nàng trong chén, nói: “Ăn nhiều điểm, tay quá tế.”

Tô Giản chỉ phải gật đầu, cúi đầu dùng bữa.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 52 chương 52

Biết rõ chu hà bất cứ giá nào, Tô Giản vẫn là kéo xuống chu hà tay, nghiêng đầu nói cho nàng, trì lân nói, chu hà nghe xong, tay căng trên bàn, đè nặng đúng là chén rượu, nàng nói: “Tô Giản, ta không có biện pháp, ta cần thiết bắt lấy này đơn.”

Tô Giản sau khi nghe xong, vỗ vỗ tay nàng.

Chu hà lại nói: “Kỳ thật ta chuẩn bị sẵn sàng....”

Nàng lôi kéo Tô Giản tay, đi chạm vào nàng chân, chu hà thấp giọng nói: “Ta bên trong ăn mặc váy, thực gợi cảm cái loại này, rất nhiều năm không có như vậy xuyên....”

Tô Giản kinh ngạc, nhìn nàng cổ áo, mơ hồ có thể thấy được quân sắc áo khoác bên trong màu đen ren.

Nàng tâm tình phức tạp, rồi lại có chút thương hại.

Chu hà có gia đình có trượng phu có hài tử, chính là vì tiền, lại vẫn cứ muốn như vậy liều mạng, so sánh với tới, nàng gả cho Triệu đông tuấn kia mấy năm, tuy rằng vụn vặt sự tình rất nhiều, nhưng xa xa không có đến loại tình trạng này, Tô Giản nhéo nhéo chén rượu, nói: “Ngươi kiềm chế điểm.”

Chu hà trắng bệch cười.

Hai người lặng lẽ nói cho hết lời, vừa nhấc đầu, liền đối thượng tề tổng mang cười ánh mắt, hắn chính nghiêng đầu hôn môi cái kia tỷ nhóm, một bàn tay giữ chặt Tô Giản tay, nói: “Chu tiểu thư đều uống lên, ngươi cũng tới một ly đi?”

“Hảo.” Tô Giản hô một hơi, đổ chút rượu, giơ cùng tề tổng chạm cốc, tề tổng buông ra kia tỷ nhóm, bưng lên chén rượu, cười nói: “Uống điểm có ý tứ đi? Như vậy chạm cốc không tình thú.”

Tô Giản hỏi lại: “Tề tổng muốn như thế nào uống?”

“Rượu giao bôi?” Tề tổng cầm Tô Giản thủ đoạn, câu một chút, người cũng đứng lên, lập tức tựa như bao lại ánh đèn dường như, Tô Giản giương mắt, cười nói: “Hảo.”

Tề tổng cười, liếc xéo nàng, hai người thủ đoạn giao nhau, Tô Giản cúi đầu đi chạm vào chén rượu, tề tổng cũng đi chạm vào, đây là Tô Giản lần đầu tiên uống rượu mạnh, một dính đầu lưỡi đều chịu không nổi, thiếu chút nữa nhổ ra, kia cay độc hương vị đem đầu lưỡi toàn ma ở, nàng không dám một hơi uống

xong, chỉ nhấp một cái miệng nhỏ.

Tề tổng đương nhiên cũng thấy được, bất quá hắn làm bộ không thấy được, xem như phóng nàng một con ngựa, mặt khác một bàn tay nâng lên tới, nắm Tô Giản cằm, trên cao nhìn xuống mà cười hỏi: “Không như thế nào uống qua loại rượu này?”

Tô Giản gương mặt lập tức liền có chút đỏ, rượu dẫn đi lên, nhưng thần trí vẫn là thanh tỉnh, nàng lắc đầu: “Lần đầu tiên uống, tề tổng hội cảm thấy vui vẻ sao?”

Bên cạnh chu hà vừa nghe cái này lời nói, có chút kinh ngạc, nàng ngửa đầu nhìn Tô Giản.

Tô Giản này hỏi chuyện, thực mềm mại, tiếng nói lại ngọt, càng làm nũng dường như, giống ở nghiêm túc lấy lòng một người nam nhân, tề tổng đôi mắt một thâm, cười rộ lên, một tay đem Tô Giản ôm đến trong lòng ngực, sau cười nói: “Vui vẻ, thực vui vẻ, lại đến một ly đi?”

Tô Giản còn không có hoàn toàn vựng, chính là cảm giác có chút trì độn, bị hắn ôm chầm đi kia một khắc, nàng trong đầu hiện lên Chu Khải gương mặt kia.

Chu Khải thường xuyên hút thuốc, nhưng trên thực tế kia cổ yên vị cũng không trọng, hắn trên người tổng mang theo một cổ đàn hương vị, cái này tề tổng, trên người kia cổ mùi hương, cũng có chút giống đàn hương vị, ngực cùng Chu Khải giống nhau, to lớn, Tô Giản xả môi cười một cái, một bàn tay đi để tề tổng ngực, nói: “Uống có thể a, tề dù sao cũng phải đáp ứng ta một việc.”

“Chuyện gì?” Tề tổng vẫn luôn trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng, nữ nhân trong ngực, cái gì biểu tình đều có thể xem tới được, nhấp môi cũng hảo, ấn đường hơi liễm cũng hảo, này đó tiểu biểu tình giống nhau không phải xinh đẹp nữ nhân làm lên rất khó coi, nhưng Tô Giản làm lên đảo đều đẹp, còn thực mê người.

Tô Giản đẩy hắn một chút, nói: “Làm ta đi lấy điểm đồ vật.”

“Hảo a.” Tề tổng trầm ngâm một chút, buông tay, Tô Giản lui hai bước, lảo đảo, mang mắt kính nam nhân duỗi tay cũng đỡ nàng một chút, tay ở nàng mu bàn tay thượng một sờ.

Tô Giản trở tay liền một mảnh dưa hấu liền ném qua đi, trong lòng có chút nan kham, nhưng nàng nhịn.

Mang mắt kính nam nhân cười tiếp nhận đi, cắn dưa hấu không hé răng.

Tô Giản chạy một bên, lấy ra một phần hợp đồng, đi đến tề tổng trước mặt, đè nặng, nói: “Ký, bồi ngươi uống bao nhiêu lần rượu giao bôi đều có thể.”

Chu hà sửng sốt hạ.

Tề tổng đang ngồi hạ, vừa thấy, hắn cười nói: “Hưu nhàn thời gian không nói chuyện công sự.”

Tô Giản ngồi ở trên bàn: “Thiêm xong công sự liền không có, tề tổng, chúng ta kho hàng chiếm địa một cái khu công nghiệp như vậy đại, loại nhỏ sân gôn, nhà xưởng là trong nghề nổi danh công ty, Trần Kiến sinh công ty, phàm là từ hắn nhà xưởng ra tới hóa, trong ngành chất lượng đều là đứng đầu, mặt khác.....”

Nàng cúi người, áo khoác bởi vì vừa mới giãy giụa, lộ một bả vai xuống dưới, lộ ra bên trong V tự lãnh váy, phong cảnh vô hạn, nàng cười nói: “Này hợp đồng ký, về sau ta chính là các ngươi bán sau phục vụ, một khi xuất hiện cái gì vô pháp xử lý sự tình, ta liền sẽ mang theo công trình nhân viên đi trước các ngươi hộ khách nơi đó, hoàn toàn không cần tề tổng ngươi lo lắng, chúng ta là có thể phục vụ hảo các ngươi hộ khách.”

Tề mục lục quang lược quá nàng ngực, nửa ngày, duỗi tay, đem nàng kéo đến trước mặt, cười nói: “Trần Kiến sinh ta đương nhiên nhận thức, nhưng là tái hảo công ty cũng sẽ ra vấn đề, ta nhớ rõ khoảng thời gian trước xuất hiện Ôn Châu sự kiện... Còn không phải là các ngươi thần lợi ra tới sao?”

Tô Giản trong lòng đăng hạ, nhưng trên mặt nàng vẫn là bình tĩnh: “Là, nhưng là chúng ta triệu hồi sản phẩm chỉ dùng ba ngày thời gian, này triệu hồi tốc độ, trong ngành là đứng đầu đi?”

Tề tổng cười cười, đầu ngón tay sờ soạng Tô Giản cằm, hơi hơi một câu, hắn dựa lại đây, nói: “Bên trong xuyên cái gì?”

“Quần áo.” Tô Giản tưởng lui.

“Nơi này như vậy nhiệt, áo khoác liền cởi đi?”

Tô Giản cười xem kia tỷ nhóm liếc mắt một cái.

Tỷ nhóm phía trước đại khái biết sự tình gì, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, nàng đem áo choàng lôi kéo, một thoát, đặt ở tề tổng trên tay.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 53 chương 53

Có bao nhiêu lâu không gặp Chu Khải, Tô Giản suy nghĩ hạ, còn man lâu, nàng cười: “Nói thành.”

Chu Khải ấn đường một ninh: “Như thế nào nói thành?”

Tô Giản dẫn theo giày cao gót lung lay hạ, uống rượu thêm can đảm, lại là có chút không sợ, cười nói: “Như thế nào nói? Thực dễ dàng a, nam nhân nữ nhân chi gian không phải những việc này.”

Nàng trong lòng thế nhưng có chút bực bội.

Bực bội hắn lâu như vậy đều không xuất hiện.

Chu Khải cắn yên, từ trên xuống dưới mà nhìn nàng.

Tô Giản xách theo giày, trạm không lớn ổn, lung lay hạ, lại liếc hắn một cái, liền lảo đảo mà đi phía trước đi, Chu Khải nghiến răng: “Đứng lại.”

Tô Giản bực bội, không phản ứng hắn, tiếp tục đi phía trước đi, thân mình bởi vì lay động, không thể không vươn tay chống ở trên vách tường, Chu Khải bóp tắt yên, nhìn kia mạt quân màu xanh lục liền như vậy đỡ tường đi.

Hai giây sau, hắn tiến lên, một tay đem nàng quay cuồng quá thân tới, đè ở trên tường, cúi đầu xem nàng: “Ta không phải làm ngươi đứng lại sao?”

Tô Giản thân mình có chút mềm, dựa vào tường, xả môi cười cười: “Không nghe thấy, chu tổng trăm công ngàn việc, như thế nào sẽ phản ứng chúng ta này đó tiểu nhân vật?”

Lời nói cơ hồ là bất quá tự hỏi liền như vậy buột miệng thốt ra.

Chu Khải chỉ tay chống ở trên vách tường, trên cao nhìn xuống mà xem nàng, nghe xong lời này, khóe môi một câu, cười như không cười, hắn câu nàng cằm: “Như thế nào? Tưởng ta?”

Tô Giản rũ mắt, tự hỏi hồi lâu, nói: “Tưởng cái rắm.”

Chu Khải: “.....” Khóe môi kia mạt tươi cười trầm hạ tới, ngay sau đó, hắn khí cười: “Hảo đâu, biết ngươi không nghĩ ta.”

Hàm răng đều mau ma bình, nửa ngày, chặn ngang đem nàng bế lên tới, Tô Giản giãy giụa, nhưng nàng đầu váng mắt hoa, thậm chí nhũn ra, Chu Khải vùi đầu, cắn nàng môi, cương cường mùi rượu chui vào đầu lưỡi, Chu Khải cắn răng, rống giận: “Ngươi thế nhưng uống đầu người mã?”

Tô Giản nửa mở mắt: “Ngươi kêu gì kêu?”

Bộ dáng kia, vũ mị mà không gì sánh được, gợi cảm đến không được, làn da trong trắng lộ hồng, đôi mắt nhân say rượu tất cả đều là hơi nước, Chu Khải nhìn nhìn, một lòng đi xuống trầm.

Hắn phát hiện, trong lòng ngực nữ nhân này, liên lụy hắn thần kinh.

606 ghế lô, ánh sáng tối tăm, tề tổng cùng tỷ nhóm hôn môi, mặt khác hai cái cũng ôm tỷ nhóm ở một bên cúi đầu nói chuyện, mang mắt kính thong thả ung dung mà cùng tỷ nhóm chơi xúc xắc, hai người trảo mê tàng tới, chơi đến vui đến quên cả trời đất, tề tổng đẩy ra tỷ nhóm, hướng cửa nhìn lại, uống lên như vậy nhiều rượu mạnh, hắn mặt mày thanh tỉnh, một chút men say đều không có.

Hắn đầu ngón tay gõ đầu gối, nói: “Này hai mỹ nữ đi ra ngoài đã lâu đi?”

Ngay sau đó lại cười: “Hợp đồng ký liền như vậy làm càn a? Đã trở lại nhưng đến hảo hảo giáo huấn một chút....”

Tiếng nói vừa dứt, ghế lô môn bị một chân dài đá văng, Chu Khải ăn mặc màu đen áo sơmi ôm người tiến vào, bốn mắt nhìn nhau, hai cái nam nhân đều an tĩnh.....

Kia một khắc, ánh mắt lóng lánh, là chiến hỏa, tư tư tư, ở trong không khí vang.

Liền mang mắt kính nam nhân đều buông trong tay xúc xắc, dù bận vẫn ung dung địa chi đầu gối nhìn, mắt kính lóe quang mang, như là xem kịch vui.

Tề phong đứng lên, trong tay xách theo chén rượu, lắc nhẹ hạ, cười nói: “Chu Khải, không nghĩ tới chúng ta là dưới tình huống như vậy gặp mặt a?”

Chu Khải thong thả ung dung nói: “Đúng vậy, thật xảo, tề tư có khỏe không?”

Tề phong buông tay, cười đến tà khí: “Đương nhiên hảo, này không, mang theo tiền cùng các ngươi hợp tác tới.”

Chu Khải cười, cúi đầu hôn lòng kẻ dưới này nữ nhân, kia mang theo khiêu khích ý vị phi thường rõ ràng: “Hà tất vòng như vậy nhiều cong, ngươi trực tiếp tìm ta hợp tác là đến nơi, như thế nào làm một màu lão nhân cùng chúng ta công ty công nhân liên hệ đâu?”

Tề phong xem hắn trong lòng ngực nữ nhân, nhướng mày, hắn xem hiểu Chu Khải kia khiêu khích ý vị,

hai người trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, tề phong vỗ tay: “Không xong, mới vừa rồi ta hắn là trước đem Tô tiểu thư ngủ.... Thật sự không xong, nhất thời mềm lòng a, thế nhưng không biết Tô tiểu thư cùng chu luôn là loại quan hệ này....”

“Chu tổng, ngài từ trước đến nay không phải không ăn cỏ gần hang sao?”

Chu Khải cười: “Ta điểm mấu chốt vĩnh viễn đều là dễ dàng như vậy đột phá, vì Tô Giản phá một lần lệ lại như thế nào.”

Tề phong: “Oa, thất sách thất sách, kia chu tổng, ngươi nhất định phải xem trọng Tô tiểu thư a.....”

Chu Khải cười lạnh: “Như thế nào? Cố kế trọng thi?”

Tề phong mỉm cười, buông tay.

Hai người hai ba cái hiệp, khói thuốc súng vị nồng hậu, phủ kín toàn bộ ghế lô, trừ ra mang mắt kính nam nhân, mặt khác hai gã đều an tĩnh như gà, nhất thời không làm rõ ràng phát sinh sự tình gì.

Chu Khải đôi mắt đảo qua, nhìn đến mang mắt kính nam nhân, cười rộ lên: “Tạ nghênh, còn đi theo hắn hỗn nột?”

Tạ nghênh ngồi triều Chu Khải buông tay: “Không có biện pháp, nghèo đâu, chu tổng biết rõ chúng ta tưởng cùng ngươi hợp tác, luôn là cự chúng ta với ngoài cửa, làm hại tề tổng chỉ có thể dùng biện pháp khác, ai, đột nhiên nhớ tới một việc, chu tổng hiện tại không thế nào quản thần lợi đi? Người bận rộn a.”

Chu Khải hừ lạnh một tiếng, đối tề phong bên người tỷ nhóm đưa mắt ra hiệu, tỷ nhóm đứng dậy, vội vàng giúp Tô Giản cùng chu hà cầm bao, cung kính mà đứng ở Chu Khải bên cạnh người.

Tề phong một phách ót: “Lại tới, như thế nào nữ nhân đều đối với ngươi khăng khăng một mực? Tỷ nhóm, ngươi vừa mới cùng ta chính là thân thật sự thân thiết.”

Tỷ nhóm không nói lời nào, liền giúp Chu Khải xách theo bao.

Chu Khải cười một chân đạp lên trên bàn trà, lót lót trong lòng ngực đã ngủ nữ nhân, đối tề phong nói: “Hảo, ngươi mục đích cũng đạt tới, có thể lăn trở về ngươi chợ phía đông.”

“Mặt khác, thu mua thần lợi sự tình, đừng nhắc lại.”

Tề phong: “Ở địa bàn của ngươi, thật là không có biện pháp.”

“Bất quá ngươi trong lòng ngực nữ nhân, thật sự là hảo dáng người.”

Chu Khải sắc mặt trầm xuống, híp mắt xem hắn: “Tề phong, muốn chết sao?”

Tề phong cười rộ lên: “Không nghĩ không nghĩ.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 54 chương 54

Cái này là cũng không oan uổng, xác thật là.

Tô Giản nói xong, liền chôn mặt, ghé vào trên giường, chu ngồi ở mép giường, hơi một hồi, hắn đem nàng bế lên tới, nói: “Tắm rửa.”

Hàm răng còn cắn.

Tô Giản mệt cực, đẩy ra hắn tay: “Không tẩy.”

Chu Khải nắm tay nàng: “Không tẩy ta như thế nào ngủ ngươi!”

Tô Giản không tình nguyện nói: “Ngươi liền biết ngủ... Ngươi còn biết cái gì?”

Chu Khải ôm người hướng phòng tắm bước chân một đốn, nửa ngày, hắn cúi đầu, nhìn quét trong lòng ngực một thân phấn nộn nữ nhân, cười xấu xa: “Đúng vậy, cũng chỉ biết ngủ...”

Xong rồi, đi vào trong phòng tắm, đóng sầm môn.

Hai cái giờ sau, Tô Giản một thân xương cốt giống tan dường như, ghé vào trên giường, tiểu người máy bưng sữa bò, ở góc giường biên chuyển, Chu Khải chà lau tóc, bên hông vây quanh một cái khăn lông, lộ ra hoa văn rõ ràng ngực, hắn đi vào Tô Giản bên người, tiếp nhận tiểu người máy khay sữa bò, uống một ngụm.

Có điểm lạnh, bất quá nhập khẩu còn có thể, hắn nắm Tô Giản cằm, thò lại gần, lấp kín nàng môi, đem sữa bò độ cho nàng, đôi mắt không nhắm lại, chuyên chú mà nhìn nàng.

Nghĩ thầm nữ nhân này càng ngày càng tuổi trẻ, mới vừa thấy thời điểm giống chim hoàng yến, hiện tại trưởng thành mang thứ hoa hồng.

Chức trường là rèn luyện nữ nhân tốt nhất nơi, nó có thể làm nữ nhân bả vai đứng lên tới, eo dựng thẳng tới, đặc biệt là không hề đối người khác tâm tồn niệm tưởng, toàn thân ứng phó ở công tác thượng, chậm rãi, nữ nhân này sẽ đạt được vô thượng cảm giác an toàn, sẽ có được đối chính mình cảm tình chi phối quyền.

Không cần bao nhiêu tiền tài, chỉ cần trải qua, nàng là có thể lột xác.

“Tê —— ngươi làm gì?” Tô Giản tức giận mà trừng mắt Chu Khải, hôn môi phải hảo hảo hôn môi, cắn nàng làm cái gì?

Chu Khải sửng sốt hạ, hoàn hồn, thấy nàng khóe môi dính một mạt hồng, cười hỏi: “Cắn ngươi?”

“Là.” Tô Giản giơ tay muốn mạt, Chu Khải trảo khai tay nàng, vươn đầu lưỡi, liếm hạ nàng khóe môi, nói: “Đây là cho ngươi trừng phạt.”

Tô Giản xem hắn: “Cái gì trừng phạt?”

Chu Khải đem sữa bò đặt ở trên tủ đầu giường, lên giường, đem nàng bế lên tới, tay đang muốn áp đến Tô Giản mặt khác một bàn tay, Tô Giản ninh chặt ấn đường: “Đau đau đau.”

Chu Khải lập tức bắt tay đổi lại đây, duỗi chân dài, làm nàng dựa vào trong lòng ngực, ôm, lại giơ tay đem tay nàng nâng lên tới, vừa thấy...

Tô Giản thấp thấp nói: “Chính ngươi xem, đây là ngươi làm cho.”

Làm cho còn rất dùng sức, niết đắc thủ trên cổ tay một vòng xanh tím, ở trong phòng tắm, Tô Giản như thế nào xin tha hắn cũng không chịu dừng lại, Chu Khải giơ tay, hôn hạ nàng thủ đoạn, nói: “Ta sai.”

“Nhưng ngươi cũng quá khí ta.” Chu Khải sau thêm câu này.

Tô Giản hướng lên trên ngồi ngồi, tư thế này làm nàng cả khuôn mặt đều dán ở hắn không có mặc quần áo ngực thượng, tim đập ly đến cũng gần, kia từng cái gõ, lệnh nàng nhịn không được tưởng chuyên tâm nghe, nàng nói: “Ta khí ngươi cái gì?”

Nên khí người là nàng mới đúng đi.

Chu Khải cúi đầu nhìn trong lòng ngực nữ nhân, tâm tình cuồn cuộn, phức tạp, một tia, thật lâu sau lúc sau, Chu Khải nhéo lên nàng cằm, khiến cho nàng cũng nhìn hắn, hai người bốn mắt nhìn nhau, Chu Khải nhẹ giọng nói: “Ta giúp ngươi gia xem trọng một chỗ phòng ở, ở công ty phụ cận một cái tân lâu bàn, chỗ dựa, hai trăm mét vuông, phục thức lâu, tới tay giá cả một vạn nhất nhất bình phương, đầu phó tam thành, nguyệt cung 5000, ngươi xem coi thế nào?”

Tô Giản vừa nghe, theo bản năng mà tưởng ngồi dậy, Chu Khải đè nặng nàng bả vai, cười hỏi: “Ngươi lão công được không?”

“Một vạn một? Không có khả năng, nơi nào có như vậy tiện nghi?” Tô Giản không tin, công ty phụ cận là có một cái tân lâu bàn, đã kiến đến không sai biệt lắm, đang ở mạnh mẽ chiêu thương, bất quá nơi đó chỗ dựa, phía trước thông quốc lộ, sinh hoạt tiểu khu chưa nói tới phi thường hoàn thiện, nhưng là rất có một loại ở núi rừng trung cảm giác.

Nhưng ngay cả như vậy, khởi bước giới ít nhất tam vạn năm.

“Đương nhiên không có như vậy tiện nghi, chính là ta có thể bắt được cái này giá cả.” Chu Khải dựa vào đầu giường, lười biếng mà cười nói.

Nếu thật sự có như vậy tiện nghi, quả thực cùng nhặt được dường như, trưng thu bắt được tiền còn có thể thừa một bộ phận, vấn đề, bầu trời có thể rớt bánh có nhân sao?

Tô Giản hỏi lại: “Ngươi có cái gì yêu cầu?”

Chu Khải vừa nghe, cười rộ lên, ăn uống no đủ sau hắn cả người mang theo quyện lười, hắn cúi đầu, thân nàng cái trán: “Ta giúp ngươi điều cái bộ môn, ngươi đi nhân sự bộ đi làm, vừa lúc cùng Lâm Phương Cầm một khối, tiền lương so hiện tại hơi chút thấp một ít, nhưng là đây là chén vàng, bưng lên chính là của ngươi, 5 hiểm 1 kim, cuối năm thưởng phiên bội, ngươi xem coi thế nào?”

Lâm Phương Cầm là nhân lực tài nguyên tổng giám, tiền lương chưa nói tới rất cao, nhưng cũng không thấp, nuôi sống chính mình dư dả, còn có thể tồn điểm tiền trinh.

Cần phải so với Tô Giản hiện tại chức vị tiền lương.

Tô Giản nói: “Không phải thấp một chút, là thấp rất nhiều, chu tổng, ngươi biết ta tháng này nhiều ít tiền lương sao? Bắt lấy tề tổng này một đơn về sau, ta cho ngươi tính tính.....”

Nói nàng liền phải bẻ ngón tay tính, Chu Khải một phen nắm tay nàng, trên cao nhìn xuống nói: “Không cần tính, ta so ngươi rõ ràng.”

Tô Giản: “Đó chính là.”

Chu Khải lại nhéo tay nàng hơi chút ra sức, hai người nhìn đối phương, trong mắt cũng phân cao thấp, cái này đã từng như chim hoàng yến nữ nhân, bắt đầu hiểu được như thế nào vận dụng chính mình thủ đoạn bắt lấy này đó đơn tử, Chu Khải một tay đem nàng eo nhắc tới tới, làm nàng ngồi ở hắn trên đùi, hắn đôi mắt hiện lên một tia lệ khí: “Ngươi ở như vậy dày nặng áo khoác ăn mặc như vậy gợi cảm, ngươi trong lòng cái gì tính toán, ta cũng rất rõ ràng.”

Tô Giản trầm mặc, đôi mắt cùng hắn đối diện, này rõ ràng chính là thừa nhận.

Chu Khải niết nàng cằm, nói: “Ngươi như vậy không được, cái này chức vị không thích hợp ngươi, ngươi hiện tại đem chính ngươi ưu thế đắn đo đến như vậy chuẩn, thậm chí, ngươi có phải hay không tính toán nếu hắn thật sự muốn thượng ngươi, vì đơn tử, ngươi bất cứ giá nào?”

Không tới này một bước, Tô Giản là không biết, nhưng nàng như vậy xuyên dụng ý, tuy rằng không đến mức đến lên giường nông nỗi, nhưng câu dẫn đương nhiên là có.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 55 chương 55

Bảo ca sáng sớm liền chờ ở chung cư bên ngoài, Chu Khải không có bè phái công tác cho hắn, hắn công tác chỉ là vây quanh Tô Giản chuyển.

Tô Giản ở đâu, hắn đương nhiên cũng liền ở đâu.

Tô Giản vốn định kêu cái tích tích, màu trắng xe hơi liền đình nàng trước mặt, cũng miễn nàng lại chờ xe.

Lên xe sau, Tô Giản xem một cái trên người quần áo, quần áo đều xoa nhíu, một cổ qua đêm vị, cấp chu hà gọi điện thoại, làm nàng trước cùng tài vụ nói một tiếng, nàng muộn nửa giờ đi công ty.

Thời tiết âm lãnh, hôm nay không có gì thái dương, phỏng chừng thực mau sẽ có mưa xuân, Tô Giản về đến nhà khi, Mạnh Quyên đang ở bận rộn, xoa cái trán hãn cấp khách nhân lộng bữa sáng, Tô Giản xem một cái, liền vội vàng vào nhà, căn nhà này nàng cha mẹ ở là khá dài thời gian, hơn nữa tới gần đầu phố, xuất nhập phương tiện, đông ấm hạ lạnh, trong phòng cũng sạch sẽ, bởi vì mặt đất vẫn là hôi bùn mà, trong nhà mua không ít ngăn tủ, trên mặt đất không thế nào phóng đồ vật, đều nhét ở trong ngăn tủ, ngày thường quét tước cũng phương tiện.

Nhìn ra được, mẫu thân là đem nơi này đương gia.

Tô Giản là gặp qua cách vách hàng xóm nhà ở, hôi bùn mà liền tính không quét tước, thoạt nhìn cũng là hôi hôi một mảnh, thật sự nếu không hảo hảo sửa sang lại, không tốn chút tâm tư nói, liền dơ loạn vô cùng.

Hàng xóm phòng ở cứ như vậy, hơn nữa tới gần thị trường, thường thường có lão thử linh tinh chạy tới chạy lui, nếu trong nhà không sạch sẽ, càng dễ dàng chiêu lão thử.

Bất quá các nàng gia không có này đó, liền con gián đều rất ít, Mạnh Quyên là cái biết sinh sống nữ nhân.

Tô Giản một bên thay quần áo một bên xem di động, nhìn công ty phụ cận cái kia lâu bàn, nhà mẫu ra tới, trang hoàng đến cũng thật quý khí, liền tính không phải nhà mẫu, cũng đều sạch sẽ xinh đẹp, như vậy phòng ở, đảo thật là một đại dụ hoặc.

Đổi hảo quần áo, Tô Giản xách theo bao ra tới, vừa ra khỏi cửa liền đụng phải Mạnh Quyên quay đầu.

Mẹ con liếc nhau, Tô Giản còn có chút khẩn trương, Mạnh Quyên vỗ vỗ trên tay bột mì, hỏi: “Hôm nay

còn muốn đi làm?”

Nàng vừa ra thanh, Tô Giản liền tùng một hơi, nàng đi xuống trong phòng bậc thang, nói: “Đúng vậy, lại không phải thứ bảy ngày, công ty còn có một đống sự tình.”

Mạnh Quyên xem nàng thay đổi quần áo: “Vậy ngươi hiện tại không phải đến đến muộn?”

Tô Giản xem một cái di động: “Đúng vậy, bất quá ta xin nghỉ nửa giờ, tối hôm qua.....” Nàng tạm dừng hạ, sau nuốt hạ nước miếng, nói: “Tối hôm qua ở bằng hữu nơi đó trụ, quần áo dù sao cũng phải đổi, xã giao, quần áo có chút yên vị.”

Mạnh Quyên gật đầu, tay không ngừng, làm một cái bánh trứng ra tới, nói: “Ăn bữa sáng, mau đi làm.”

“Tốt, cảm ơn mẹ.” Tô Giản tiến lên, ôm ôm Mạnh Quyên, trong đầu lại thoáng hiện kia bộ hai trăm mét vuông phòng ở bộ dáng, nếu thật sự có thể được một bộ như vậy phòng ở, Mạnh Quyên nên nhiều vui vẻ...

Cái này ý niệm tựa như độc dược, có chút nghiện.

Tô Giản tiếp bánh trứng, ngồi ở ghế trên ăn, uống Mạnh Quyên thân thủ làm sữa đậu nành, ăn no lại lấy một cái bánh trứng, đi làm.

Đến công ty, thời gian véo đến vừa vặn, chu hà tinh thần toả sáng, cười lại đây tiếp nàng.

Công ty sở hữu đồng sự, nhìn các nàng hai người, mãn nhãn đều là đố kỵ, Chu Hoài Vân lúc này liền chu hà đều chán ghét, phủng chén trà từ hai người bên cạnh người cắm vai mà qua, âm dương quái khí nói: “Cũng không biết như thế nào bắt lấy này đơn tử, còn đi vân đỉnh, bồi nhân gia ngủ đi?”

Một đám còn ở vội đồng sự, sôi nổi ngẩng đầu, cười đến vẻ mặt ái muội, nói: “Cái kia tề tổng như vậy sắc, chu hà Tô Giản, các ngươi hai cái cùng nhau a?”

Chu hà bị hỏi đến vô cùng nan kham, nàng có gia đình có hài tử, là cái thủ quy củ gia đình phụ nữ, dù cho tối hôm qua có một ít bất cứ giá nào tâm tư, nhưng kia cũng là giấu ở trong đêm tối ý niệm, hiện tại ban ngày ban mặt, quả thực là hướng trên mặt nàng dán lên tiện nhân hai chữ, chu hà véo eo nói: “Tối hôm qua chu tổng lại đây tiếp chúng ta, các ngươi đi hỏi chu tổng, chúng ta có hay không bồi hắn ngủ??”

“Cái gì?”

Chu Hoài Vân đứng lại thân mình, cắn răng hỏi: “Ngươi nói cái gì? Chu tổng tối hôm qua đi tiếp các ngươi?”

Chu hà đắc ý nói: “Đúng vậy, hắn tới rồi tiếp chúng ta, sợ chúng ta xảy ra chuyện.”

Chu Hoài Vân: “Đừng mẹ nó nói dối! Ai tin!”

Những người khác tắc bán tín bán nghi, cuối cùng cũng liền làm điểu thú tan..

Tô Giản trở lại bàn làm việc ngồi xuống, kêu chu hà qua đi, nói: “Hợp đồng ta phải lại đúng đúng, có chút chi tiết chúng ta lại tham thảo một hồi.”

Chu hà ghê tởm xong Chu Hoài Vân, vui vui vẻ vẻ mà chạy tới, kéo ghế dựa ngồi ở Tô Giản bên cạnh người, hai người nhìn hợp đồng, lại thương thảo như thế nào an bài này đó hóa, tề tổng thứ này tốt thực toàn, ngay cả một ít nhiều công năng nhưng trên thực tế chỉ có một đi tú công năng dùng tốt sản phẩm đều phải.

Tinh tế nhìn hợp đồng, còn có chút chi tiết, còn phải cùng tề tổng liên hệ một chút, Tô Giản cầm lấy điện thoại, đối với đối phương công ty điện thoại bát qua đi, kia đầu thực mau liền có người tiếp, kia dầu mỡ làn điệu: “Tề tư mậu dịch.”

Này tiếng nói cùng tề tổng thực tế bổn âm có điểm không giống, Tô Giản cười nói: “Tề tổng, ngươi hảo, ta là thần lợi Tô Giản, ta muốn tìm ngươi nói.....”

“Nga, Tô Giản a, ngươi chờ một lát a, ta giúp ngươi chuyển tiếp một chút.”

Tô Giản: “..... Tốt.”

Thực mau, kia đầu chuyển tiếp thành công, một đạo tiếng nói mang cười mà tiếp lên, nói: “Có di động của ta như thế nào không gọi di động a?”

Đây mới là gặp mặt cái kia tề phong thanh âm, Tô Giản nói: “Công sự vẫn là đánh công ty điện thoại hảo, bất quá tề tổng, như thế nào mới vừa rồi vị kia thanh âm....”

Tề phong cười: “Như thế nào? Có vấn đề?”

Tô Giản: “Một chút vấn đề, phía trước cùng chúng ta liên hệ người, vẫn luôn đều không phải ngài đi?”

Tề phong: “Không sai, phía trước là chúng ta công ty bộ môn mặt khác một vị tề tổng.”

Tô Giản: “..... Không biết ngài vì cái gì làm như vậy?”

Tề phong hài hước: “Ai nha? Ngươi nam nhân không nói cho ngươi sao?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 56 chương 56

“Ân? Ân?” Thấm thấm nghe được hai người đối thoại, “Cái gì nghe lời không nghe lời? Chu Khải, ngươi này không phải mua cho nàng sao?”

Tô Giản đi vào đi, chậm rì rì nói: “Hắn mua? Ta cũng không dám muốn.”

“Nha?” Thấm thấm thập phần tò mò, đi theo Tô Giản phía sau đi vào, bên trong phi thường rộng mở, có đơn độc một cái huyền quan khẩu, đặt nội tương tủ giày, qua huyền quan khẩu, một cái siêu đại phòng khách hiện ra ở trước mắt, rộng mở thật sự, đã trang hoàng hảo, duy độc thiếu, chính là gia cụ, trên tường ngăn tủ này đó đảo đều đã làm tốt.

Hiện tại gia trang, đầy đủ lợi dụng vách tường an trí, một ít ngăn tủ ở thiết kế thời điểm cũng đã làm tốt, nội tương, ngoại trí, trừu kéo, nhưng tiết kiệm rất nhiều không gian, phòng khách còn có ban công, ban công cũng rất lớn, cửa sổ rộng mở, phiêu cửa sổ cũng có, vạn sự đã chuẩn bị chỉ thiếu gia cụ còn có người.

Phòng trên dưới ba tầng thêm lên, sáu cái, phòng ngủ chính có hai cái, mặt khác đều là phòng ngủ phụ, trọn bộ phòng ở, đại đến Tô Giản xem hoa mắt, tâm phanh phanh phanh nhảy, đó là tâm động cảm giác.

Nàng trong đầu thậm chí ở đại sảnh không ra tới vị trí, an thượng một cái bàn đu dây, đối mặt cửa sổ, mười lăm lâu tầng lầu cao, nằm ở bàn đu dây thượng đọc sách xem TV, kiểu gì mỹ diệu.

Thấm thấm cười tủm tỉm hỏi: “Như thế nào?”

Tô Giản tay vuốt cửa sổ, nhìn xuống dưới lầu, một mảnh xanh mượt.

Tô Giản nghiêng đầu, hỏi thấm thấm: “Nơi này giá nhà nhiều ít?”

Thấm thấm cười rộ lên, để sát vào: “Bốn vạn sáu.”

Tô Giản: “.....” Nháy mắt sở hữu ảo tưởng đều diệt, thấm thấm thấy nàng này biểu tình, lại cười rộ lên, nói: “Bất quá, Chu Khải hỗ trợ, một vạn một có thể bắt lấy tới, ngươi không cần lo lắng, nói nữa, lại không phải ngươi đưa tiền....”

Tô Giản: “Ta cấp.”

Thấm thấm: “Cái gì?”

Tô Giản chỉ vào chính mình: “Ta đưa tiền.”

“Ta dựa?” Thấm thấm quay đầu, trừng mắt Chu Khải: “Ngươi không phải cho ngươi lão bà mua phòng ở sao? Như thế nào hiện tại là lão bà ngươi chính mình đưa tiền? Chu Khải ngươi chừng nào thì nhỏ mọn như vậy? Ngươi phía trước mấy người bạn gái, nhân gia chia tay phí chính là phòng ở, xe.”

Chu Khải bóp tắt yên: “Câm miệng.”

Thấm thấm: “Muốn như vậy bạn trai gì dùng?”

Tô Giản: “.....”

Chu Khải đi tới, trên cao nhìn xuống mà nhìn Tô Giản: “Nghe được sao? Ta mua cho ngươi như thế nào?”

“Chỉ cần ngươi nghe lời, chỉ cần ngươi nghe lời.”

Tô Giản: “Miễn.”

Tô Giản xua tay.

Chu Khải một búng máu buồn trong lòng khẩu.

Thấm thấm: “.....”

Xem xong phòng ở ra tới, bên ngoài sắc trời đã đen, thấm thấm thật sự không làm hiểu bọn họ hai cái chi gian tình huống như thế nào, để lại chìa khóa cấp Chu Khải, liền đi trước, nàng buổi tối còn phải cùng mấy cái hộ khách.

Tô Giản cùng Chu Khải xuống bậc thang, Chu Khải duỗi tay đi kéo nàng.

Tô Giản dừng lại bước chân, xem hắn.

Chu Khải môi mỏng giật giật, thong thả ung dung mà cắn cắn yên, hắn nói: “Cơ hội bỏ lỡ liền không có, nơi này sáu tháng cuối năm muốn quy hoạch mười tám hào tuyến tàu điện ngầm, đi thông chợ phía đông, giá nhà sẽ đi theo nước lên thì thuyền lên, mua chính là kiếm lời.”

Tô Giản cười: “Chu tổng, ngươi thật giống cái đẩy mạnh tiêu thụ viên.”

Chu Khải khóe môi ngoéo một cái, bắt lấy yên, nắm tay nàng xuống bậc thang, nói: “Ngươi hảo hảo ngẫm lại, ở nhân sự bộ đi làm, sẽ thực thoải mái, thứ bảy ngày cũng sẽ không có hộ khách gọi điện thoại phiền ngươi.”

Tô Giản tùy ý hắn nắm, hắn lòng bàn tay dày rộng, ấm áp, như vậy một trước một sau mà dắt tay, như là tuổi trẻ thời điểm chính mình cùng Triệu đông tuấn.

Chu Khải mở cửa xe, làm nàng ngồi vào đi.

Tô Giản mới vừa ngồi, hắn liền cúi đầu thân nàng, hồi lâu lúc sau, hắn thấp thấp nói: “Ta không thiếu tiền, Tô Giản, ta thiếu chính là ngươi gật đầu.”

“Ngươi muốn đưa ta phòng ở?” Tô Giản phía sau lưng dựa vào lưng ghế, cùng hắn đối diện.

Chu Khải: “Nghe lời nói, thật sự có.”

Tô Giản: “Kia không phải chia tay sau phúc lợi sao?”

Chu Khải: “..... Tô Giản, ngươi chân khí người.”

Nói xong, hắn thối lui, đóng cửa lại, trở về điều khiển vị.

Dầu muối không ăn nữ nhân, đáng sợ nhất.

Tô Giản liếc hắn một cái, xe khai ra tiểu khu, hướng quốc lộ khai đi, nàng che hạ ngực, liền vừa mới như vậy một giây, nàng thiếu chút nữa đáp ứng rồi.

Bị phòng ở dụ hoặc, cũng bị hắn dụ hoặc.

Làm một người sự bộ văn viên, làm một phần bình thường công tác, sáng đi chiều về, tiếp tục cùng hắn luyến ái, ở hắn cấp phòng ở, dìu già dắt trẻ, ở Lê Thành nơi này an gia lập mệnh, hồi nước trong trấn đi dương mi thổ khí, như vậy lộ nhìn như không tồi, nhưng cùng lúc trước cùng Triệu đông tuấn như vậy có cái gì khác nhau?

Cho nên, phòng ở đến chính mình mua, Chu Khải này vội, có thể giúp đỡ, không thể giúp liền tính, không thể trung hắn bộ.

Tô Giản nắm chặt đôi tay, nhìn ngoài cửa sổ.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 57 chương 57

Đi lên sườn núi lộ, tô mộc còn ở rối rắm Chu Khải vừa rồi nói phòng ở, không ngừng hỏi Tô Giản, chu tổng đây là thật sự vẫn là giả? Vì cái gì hắn như vậy giúp chúng ta? Vì cái gì nha?

Nhưng thực mau tô mộc lại phủ nhận rớt hết thảy, thiên hạ nào có như vậy tốt sự tình.

Tô Giản không hé răng, yên lặng mà nghe đệ đệ ở nơi đó gãi đầu cào nhĩ.

Chu Khải trước sau không tính toán đem hai người chi gian quan hệ mang lên mặt bàn, cho nên tô mộc hỏi hắn vì cái gì tốt như vậy thời điểm, Chu Khải trả lời là “Ta trời sinh là cái người lương thiện.”

Như vậy trừu tượng trả lời, làm cho tô mộc đã lại chịu cái này dụ hoặc, lại hoài nghi.

Tô Giản cười một cái, kéo kéo tô mộc lỗ tai nói: “Đừng nghĩ, thiên hạ sẽ không rớt bánh có nhân là được, về nhà.”

Nàng cũng cưỡng bách chính mình không thèm nghĩ chuyện này, Lê Thành lớn như vậy, phòng ở nhiều như vậy, không kém hắn Chu Khải kia bộ.

Về đến nhà, Mạnh Quyên ở phòng khách chờ bọn họ, vừa thấy tỷ đệ hai liền hưng phấn mà tuyên bố, tiền tới tay, Tô Giản cùng tô mộc hai người ngốc trạm tại chỗ, hoàn hồn sau, người một nhà ôm nhau, hưng phấn kích động trong lòng khẩu cuồn cuộn, Mạnh Quyên bắt lấy Tô Giản tay, hỏi: “Phòng ở xem thế nào?”

Tô Giản nói: “Lại tìm, không vội.”

Trong lòng còn có điểm đáng tiếc, đáng tiếc kia bộ xinh đẹp phòng ở, không thể không nói, Chu Khải người này tâm kế rất sâu, lựa chọn hôm nay mang nàng đi xem, xem xong trở về, vừa lúc tiền đến trướng, như vậy, nàng trong đầu tất cả đều là căn hộ kia cách cục, Mạnh Quyên gật đầu: “Không có việc gì, chậm rãi tìm.”

Tô mộc muốn nói lại thôi, Tô Giản áp hắn đỉnh đầu kiểu mao, nói: “Không cần nói bậy.”

Tô mộc biết Tô Giản nói cái gì, gật gật đầu, ngồi ở trên sô pha, lật xem cùng đồng học lịch sử trò chuyện, sau đó lại cùng Mạnh Quyên nói: “Mẹ, ngươi xem chúng ta mua nhị tay thế nào?”

Mạnh Quyên sau khi nghe xong, đi qua đi, ngồi xuống, cùng tô mộc thảo luận.

Tô Giản trong đầu tất cả đều là căn hộ kia, vì thanh tỉnh, nàng cầm áo ngủ đi tắm rửa, trở ra, Mạnh Quyên đang ở giảng điện thoại, Tô Giản xoa tóc ngồi ở bên cạnh người, nghe xong một hồi, Tô Giản sắc mặt trầm hạ tới, nàng mặc không lên tiếng mà nhìn Mạnh Quyên, Mạnh Quyên cũng vội vã ném ra đối phương, liêu không hai hạ, liền nói: “Ta phải đi tắm rửa, lần sau liêu.”

Treo điện thoại, Mạnh Quyên tùng một hơi, sau đó giây tiếp theo, lại nuốt ngạnh nói: “Những người này, không một cái thứ tốt.”

Tô Giản đem khăn lông đáp ở trên tay vịn, ôm hạ Mạnh Quyên, nói: “Ta mấy ngày nay nhiều ra cửa đi một chút, nhìn xem phòng ở, nhị tay cũng khá tốt, chúng ta còn có thể chính mình lựa chọn cấp bao nhiêu tiền.”

Mạnh Quyên gật đầu: “Hảo, mua liền yên ổn, ta xem ai dám lại gọi điện thoại lại đây vay tiền.”

Tiền vừa đến tay không đến bốn cái giờ, phụ thân những cái đó thân thích liền tới điện thoại, hỏi han ân cần, mang thêm mượn điểm tiền, có chút còn nói muốn đi lên Lê Thành vấn an các nàng cô nhi quả phụ ba người, Mạnh Quyên đều đẩy.

Chính là lại bị mang ra không ít quá khứ hồi ức, đương nhiên đều là không tốt, Mạnh Quyên trong lòng đương nhiên khổ sở.

Tô Giản trấn an Mạnh Quyên hồi lâu, một bên lật xem di động, tìm phòng ở.

Đem tiền tiêu, phòng ở mua, mới là chính sự.

Nhìn theo tỷ đệ hai đi rồi hồi lâu, Chu Khải mới thong thả khởi động xe đánh xe rời đi, đầu ngón tay nắm tay lái, màu đen chạy băng băng bay nhanh ở trong đêm tối, tới kha quân gia, kha quân ăn mặc áo ngủ cười thăm dò: “Nha, đại buổi tối tới tìm ta?”

Chu Khải ngậm thuốc lá, đóng sầm cửa xe, cắm túi tiền lên lầu.

Kha quân lấy ra rượu vang đỏ: “Tới một ly?”

Chu Khải đem chính mình ném ở trên sô pha, thưởng thức chỉ trừu một ngụm yên, kha quân nhìn nói: “Tâm tình không hảo a?”

Chu Khải giơ tay, bắt lấy sô pha bên giá sách thượng tạp chí, phiên.

Kha quân cho hắn rót rượu, cũng không nói lời nào.

Bất quá kha quân dựa vào đối diện ghế trên, chân dài giao điệp, đôi mắt mang theo hứng thú.

Bởi vì như vậy Chu Khải, hắn lần đầu tiên thấy.

Kha quân dụng chén rượu chạm vào cuối tuần khải chén rượu, loảng xoảng một tiếng, ở trong phòng thực thanh thúy, Chu Khải bưng lên tới, nhấp một ngụm môi mỏng liếm hạ màu đỏ rượu, hầu kết lăn lộn hạ, vài phần gợi cảm.

Kha quân cười nói: “Chu Khải, ngươi người này, chỉ thích hợp đương bạn trai.”

Chu Khải liếc hắn một cái: “Kia Lưu hạo đâu?”

“Gia?” Kha quân không nghĩ tới hắn sẽ hỏi như vậy, phản ứng lại đây sau, cười rộ lên: “Lưu hạo thích hợp đương lão công, đại gia đôi mắt lại không hạt, như thế nào? Lại cùng Lưu hạo phân cao thấp thượng?”

Chu Khải đem tạp chí ném ở trên bàn, chân dài giao điệp, khẽ cười nói: “Không, cùng hắn phân cao thấp cái gì.”

Theo sau rũ xuống đôi mắt, không biết suy nghĩ cái gì.

Ngày hôm sau, Tô Giản tinh thần có điểm uể oải, buổi tối không ngủ hảo, tất cả đều là phòng ở cảnh trong mơ, nàng sắp ngủ trước, còn nghe được tô mộc cùng đồng học gọi điện thoại, nói trong nhà muốn mua phòng ở, không biết mua cái gì.

Không nghĩ tới liền mua phòng ở chuyện này, có thể cho các nàng gia mang đến nhiều chuyện như vậy, Tô Giản đến công ty sau, một bên công tác một bên đem tâm tư đặt ở phòng ở mặt trên, một lòng lưỡng dụng, trì lân đi công tác trở về, vào văn phòng sau liền không ra tới, Tô Giản đi vào đưa văn kiện, liền nghe trì lân đối với điện thoại một đường xin lỗi.

“Thực xin lỗi, chu tổng, là ta sai, là là là, đối, lúc trước xem thời điểm xem không đủ cẩn thận, ai là nha đúng vậy.” Hắn ánh mắt dừng ở Tô Giản trên người.

Tô Giản buông văn kiện, liền đi, cũng không phản ứng hắn.

Trì lân vẻ mặt đau khổ, duỗi tay đi phiên trên bàn văn kiện, liền phiên đến đông đủ phong kia một phần hợp đồng.

Treo điện thoại, trì lân lôi kéo cổ áo, ngã vào ghế trên, nghĩ tề tổng người này, thật đủ lớn mật, lúc trước ngủ chu tổng ở giao bạn gái, nhiều năm như vậy tới, hai nhà công ty nước giếng không phạm nước sông, hiện tại hảo, tề phong dùng như vậy thủ đoạn tới tìm kiếm hợp tác, còn đem Tô Giản cấp kéo xuống nước, người này tiện đến không được.

Hắn đứng dậy, đi vào Tô Giản bên cạnh người, thấp giọng nói: “Tô Giản, buổi tối thỉnh các ngươi đi ăn cơm, trong khoảng thời gian này vất vả.”

Tô Giản nói: “Trì giám đốc, không có thời gian a, ta buổi chiều muốn xin nghỉ.”

“Đi làm gì a?” Trì lân hỏi lại.

“Đi làm việc tư.”

“Kia hành đi.” Trì lân cũng không hề miễn cưỡng, một lát sau, hắn phản trở về, đối Tô Giản nói: “Về sau không cần hy sinh sắc tướng đi lấy đơn, một khi gặp phải loại này khó giải quyết, đều giao cho ta.”

Tô Giản xem hắn.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 58 chương 58

Mua phòng ở việc này, từ lúc bắt đầu sốt ruột đến sau lại hoàn toàn Phật hệ, Tô Giản là trải qua quá cái này quá trình, Mạnh Quyên vốn dĩ thúc giục nàng, thúc giục thúc giục liền không lại thúc giục, đem thẻ ngân hàng đặt ở nàng trong tay sau, lại khôi phục thường lui tới sinh hoạt, bán bữa sáng, sinh hoạt, kiếm tiền.

Vẫn như cũ đem phòng ở thu thập đến sạch sẽ, mỗi ngày cấp Tô Giản tô mộc làm tốt đồ ăn.

Tô Giản xem phòng ở chậm rãi cũng không như vậy tích cực, nhưng nàng vẫn cứ không có cùng Chu Khải cúi đầu, hai người phân cao thấp sau, lại bởi vậy hơn một tuần, liền mặt cũng chưa thấy.

Nàng là ghé vào trên bàn tiếp Chu Khải điện thoại, Chu Khải câu kia “Tô Giản, ta nhận thua.” Thấp thấp, oa oa, Tô Giản nhất thời không phản ứng lại đây, chớp chớp mắt, chỉ nghe được tim đập gia tốc.

Hồi lâu, Tô Giản nói: “Chu tổng, ngài vất vả.”

Chu Khải kia đầu cười nhẹ một tiếng, chống cái trán nói: “Ỷ vào ta sủng ngươi có phải hay không? Như vậy khi dễ ta?”

Tô Giản: “Ai khi dễ ai? Lúc trước vị trí này là ngươi cấp, hiện tại ngươi muốn thu hồi đi liền thu hồi đi, ngươi hỏi qua ta ý kiến sao? Còn dùng phòng ở uy hiếp ta, chu tổng, ngươi năng lực.”

Nói lên lại một phen hỏa.

Chu Khải lại là cười: “Tô Giản, ngươi còn như vậy ta không cần ngươi.”

Này một câu xuất khẩu, Tô Giản hô hấp hơi đốn, không đáp lại.

Chu Khải phản ứng lại đây, chính mình đem hỏa rơi tại những lời này một khối nói ra, hắn lập tức thấp thấp nói: “Bảo bối, ta chính là khí lời nói.”

Tô Giản nhéo bút, răng rắc răng rắc mà vang, hồi lâu, Tô Giản nói: “Nói cái luyến ái sao, muốn hay không? Tán không tiêu tan, còn không phải một câu sự tình, tam quan không hợp, giá trị quan bất đồng, vì một chút việc nhỏ muốn phân muốn ly, đều là bình thường, chu tổng ngài tùy ý.”

Nói xong, Tô Giản trực tiếp treo điện thoại.

Quải xong điện thoại, Tô Giản tiếp tục nằm bò, nàng tối hôm qua không ngủ hảo, vây đâu, nhưng tưởng

tượng đến Chu Khải mới vừa rồi kia lời nói, người nam nhân này từ lúc bắt đầu liền đem hai người thân phận đặt ở không giống nhau ngang nhau vị trí thượng, đáng giận thật sự.

Kia đầu.

Chu Khải nghe điện thoại kia đầu đô đô đô thanh âm, nửa ngày không hoàn hồn, hắn sau này tựa lưng vào ghế ngồi, đôi mắt mị mị, trong đầu là Tô Giản kia nhẹ nhàng bâng quơ nói, Chu Khải đỡ đỡ hàm răng, một lát sau, đột nhiên đứng lên, vớt quá áo khoác, cúi đầu điểm yên đi ra ngoài.

Kim bí thư tay mới vừa phóng then cửa thượng, môn liền khai, liền thấy Chu Khải vội vã mà ra tới, kim bí thư chạy nhanh ngăn lại Chu Khải: “Chu tổng, lâm tổng lại đây, muốn thương thảo lần này dự thi sự tình.....”

Chu Khải: “Lần sau lại ước.”

Nói liền hướng thang máy đi đến.

Kim bí thư thấy thế, kinh ngạc hạ, tiến lên, cả người che ở thang máy phía trước, nghiến răng nghiến lợi nói: “Chu tổng, không cần tùy hứng, lần này thi đấu, là quốc tế tính, lâm tổng từ New York chạy tới, có chuyện trọng yếu phi thường muốn nói....”

Chu Khải lung tung rối loạn suy nghĩ lập tức liền rơi xuống trên mặt đất, hắn mắt nhìn kim bí thư, kim bí thư đỡ hạ mắt kính, trên mặt rất kiên quyết.

Chu Khải dừng một chút, lui về phía sau hai bước, xoa nhẹ khóe môi, cười khẽ: “Hành, đi thôi, thấy Lâm Thông, nhìn đem ngươi cấp.”

“.... Chu tổng, này sáng sớm, ngươi muốn đi làm gì? Thất tình a?” Kim bí thư mới vừa rồi xem Chu Khải bộ dáng liền không thích hợp, hoặc là nói, này một tuần đều không lớn thích hợp, vừa mới kia một chút, giống như là bùng nổ dường như, kim bí thư lúc này mới vội vàng ngăn lại.

Hai người tiến thang máy, Chu Khải bóp tắt yên, một tay ngắt lời túi, a một tiếng: “Thất tình? Xa đâu...”

Kim bí thư liếc hắn một cái, không cho là đúng: “Đúng không?”

Chu Khải cũng liếc hắn một cái, từ hắn cái này bí thư trong mắt nhìn ra không tin hai chữ, hắn nhấp khẩn môi mỏng, ấn đường mang theo lệ khí.

Kim bí thư lập tức không dám lại nghi ngờ hắn, cụp mi rũ mắt, tất cả cung kính.

Bá đặc là hôm nay đến Trung Quốc, bất quá hắn cùng bạn gái ước hẹn đi chợ phía đông, trích dâu tây, Tô Giản cấp bá đặc điện thoại khi, bá đặc cười nói: “Ta còn không có gặp qua Tô Giản ngươi đâu, chúng

ta chi gian liền không cần quá mức công sự hóa, ngươi cũng một khối quá chợ phía đông đến đây đi? Chơi hai ngày, chúng ta thuận tiện đem hợp đồng ký.”

Có tề phong cái này tiền lệ, Tô Giản nhiều ít có điểm cảnh giác, chính là nàng nhận thức bá đặc thời gian lại khá dài, cuối cùng suy tư hạ, đáp ứng rồi, tiếp vị trí này sau, nàng còn không có ra quá kém, đi chợ phía đông ngồi cao thiết, nửa giờ có thể tới, Tô Giản giữa trưa về nhà ăn cơm, theo sau thu thập hành lý, liền chạy đến chợ phía đông.

Chợ phía đông là nhị tuyến thành thị, nhưng là hoàn cảnh lại không kém, rốt cuộc dựa gần Lê Thành, xuống tàu cao tốc, Tô Giản đánh cái tích tích đi phía Đông điền viên sơn trang, xuống xe khi, liền nhìn đến một cao lớn soái khí ngoại quốc nam nhân ôm một xinh đẹp Trung Quốc nữ hài, hắn cười hướng Tô Giản phất tay: “Này, này, Tô Giản...”

Hắn dùng không quá thuần thục tiếng Trung kêu Tô Giản.

Tô Giản lôi kéo hành lý tiến lên, cười nói: “Bá đặc, không nghĩ tới ngươi như vậy tuổi trẻ.”

Bá đặc cười rộ lên: “Tô Giản cũng cùng ta trong tưởng tượng giống nhau, như vậy xinh đẹp.”

Sau lại nghiêng đầu hôn hạ hắn bạn gái, nói: “Bất quá bảo bối xinh đẹp nhất.”

Hắn trong lòng ngực nữ hài cười rộ lên, cười đến mi mắt cong cong, dựa vào ở hắn trong lòng ngực, cùng Tô Giản chào hỏi, bá đặc cấp hai cái làm giới thiệu.

Theo sau một khối đi vào sơn trang.

Bá đặc cùng hắn bạn gái phi thường ân ái, hai người động tác nhỏ không ngừng, bắt tay ôm eo, thân thiết, Tô Giản kéo hành lý đi theo phía sau, tuy rằng nghĩ là tới nói đơn tử, nên tâm như nước lặng, bất quá nhìn bọn họ những cái đó động tác, ngọt ngào mỉm cười, Tô Giản nhớ tới một ít quá vãng, có chút hâm mộ, cũng có chút phiền muộn.

Bóng đèn quả nhiên không dễ làm.

Thời gian này đoạn không phải mùa thịnh vượng, trong sơn trang du khách không phải đặc biệt nhiều, bá đặc đính phòng khi, cấp Tô Giản đính một cái, ở lầu sáu, ba người tiến thang máy, Tô Giản rương hành lý rất tiểu nhân, đẩy đến bên trong đi, thang máy lại đến người, Tô Giản quay người lại, liền nhìn đến một mét chín tề phong trong miệng cắn kính râm đi vào tới.

Hai người liền như vậy thẳng tắp mà đối thượng, Tô Giản phản xạ tính mà muốn trốn.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 59 chương 59

Ngủ trưa một hồi, Tô Giản tính thời gian rời giường, thay đổi một bộ quần áo, đến dưới lầu đi chờ bá đặc hai người.

Nàng nắm di động, theo bản năng lật xem bất động sản võng, chung quanh ra ra vào vào, không phải tình lữ chính là một gia đình, huyên náo, Tô Giản ngồi vị trí ngược lại quạnh quẽ, chỉ có một người, nàng thu hồi di động, giương mắt nhìn vào khẩu, lại là có chút lý giải Lâm Phương Cầm khi đó mà cảm thấy một người cũng có thể quá rất khá, khi thì cảm thấy vô cùng cô đơn cảm giác.

Nàng phát ngốc suy nghĩ, người quả nhiên không thể rảnh rỗi, một nhàn liền hủy thiên diệt địa.

Cửa thang máy mở ra, bá đặc ôm hắn bạn gái đi ra, đầy mặt tươi cười, Tô Giản cười đứng lên nghênh đón, bá đặc cười hỏi: “Chờ thật lâu?”

Tô Giản lắc đầu: “Không đâu, ta xem rất nhiều người đi dâu tây viên.”

Bá đặc điểm đầu: “Đúng vậy, mới vừa rồi ở trên lầu, bảo bối liền la hét muốn đi xuống hái được.”

Tô Giản mỉm cười.

Ba người nói nói cười cười, hướng phía sau vườn trái cây đi đến, phía Đông điền viên sơn trang là một cái chuyên môn lấy vườn trái cây mà sống nghỉ phép sơn trang, trừ ra dâu tây, còn có dưa hấu cùng một ít đương quý trái cây, sau núi còn có CS dã chiến căn cứ cùng cực hạn vận động, cũng có từ sơn thượng hạ tới trích dẫn nước suối làm bể bơi cùng suối nước nóng, xem như chợ phía đông nhất phồn hoa hưu nhàn giải trí căn cứ chi nhất.

Bá đặc bạn gái nhìn đến dâu tây, đi bất động chân, cầm rổ liền hướng trong vườn đi.

Bá đặc cười nhìn hắn bạn gái, cùng Tô Giản vừa đi vừa liêu, Tô Giản thấy hắn không nói sản phẩm sự tình, liền không mặt mũi hướng lên trên mặt dẫn, chỉ nghe hắn nói.

Bá đặc là thật cao phú soái, phụ thân ở Wall Street là nổi danh phong đầu, hắn tốt nghiệp đại học sau, liền ra tới khai công ty, nhắm ngay Ấn Độ thị trường, một làm liền lên, xuôi gió xuôi nước.

Mấy năm nay cùng Trung Quốc không ít xí nghiệp đều có hợp tác.

Tô Giản nghe đối phương nói, ngẫu nhiên cắm cái miệng, bá đặc duỗi tay cầm một cái rổ, đưa cho

nàng, thân sĩ nói: “Ta tưởng loại này mỹ lệ trái cây, ngươi khẳng định cũng sẽ thích, về hợp đồng ta đều xem qua, cũng thiêm hảo, tối nay liền phát bưu kiện cho ngươi.”

Tô Giản sửng sốt, tay dẫn theo rổ: “Này liền thiêm hảo? Ngươi không hề nhiều tâm sự? ’

Bá đặc bát hạ cái trán một điểm nhỏ tóc vàng, nói: “Ngươi đều vì ta tới chợ phía đông, chúng ta trong khoảng thời gian này hiểu biết đến cũng đủ có thể, ta tin tưởng ngươi, Tô Giản.”

Kia đầu, bá đặc bạn gái kêu hắn, hắn cười cười, thân sĩ nói: “Ta qua đi bồi nàng, ngươi chậm rãi trích, có yêu cầu kêu ta.”

Theo sau biên đi nhanh mà vượt qua trước mặt dâu tây mà.

Tô Giản nhìn hắn bóng dáng, nghĩ thầm, cũng quá đơn giản, bất quá cũng hảo, ký nàng liền buông một lòng tới.

Mặt đất là kiều diễm ướt át dâu tây, Tô Giản cũng có chút chống cự không được dụ hoặc, khom lưng, tinh tế mà đoan trang dâu tây, trong vườn người rất nhiều, một người một góc, Tô Giản vuốt dâu tây, tuyển xinh đẹp hướng rổ phóng, nghĩ hái được về nhà cấp Mạnh Quyên cùng tô mộc ăn.

Chợ phía đông thời tiết cùng Lê Thành không sai biệt lắm, lúc này đúng là chuyển nhiệt thời gian đoạn.

5 giờ xuất đầu, vẫn là ban ngày ban mặt.

Bá đặc cùng hắn bạn gái khanh khanh ta ta, dường như là trích hảo, kêu Tô Giản một tiếng, Tô Giản cười kéo một rổ dâu tây đứng dậy, lại nhân trạm lâu lắm, có chút choáng váng, nàng sau này dẫm một chút, một chân dẫm đến một đôi giày mặt trên, nàng sửng sốt hạ, phần eo đã bị một ôm, một cổ đàn hương vị từ phía sau truyền đến.

Chu Khải khom lưng, hôn hạ nàng vành tai: “Loại dâu tây đâu?”

Kia trầm thấp tiếng nói liền ở bên tai, Tô Giản quay đầu, đối thượng hắn mang cười đôi mắt, Tô Giản nhất thời hoảng hốt: “Là trích dâu tây, không phải loại dâu tây.”

Chu Khải khóe môi một câu, lười biếng nói: “Giống nhau.”

Tay buộc chặt, ôm đến nàng càng khẩn.

Tô Giản thân mình hơi hơi giãy giụa, buổi sáng hai người ở trong điện thoại, còn kém điểm sảo lên đâu, Chu Khải cúi đầu thân nàng mặt, khàn khàn nói: “Đừng giãy giụa, thạch cày xong.”

Tô Giản mặt xoát mà đỏ lên, nàng nhìn mắt bốn phía, người đều ở vội chính mình, ban ngày ban mặt, Tô Giản cắn răng: “Ngươi phát cái gì tình?”

Chu Khải: “Cùng ngươi bực bội bực, toàn nghẹn đâu.”

Tô Giản quát: “Đừng nói nữa.”

Tim đập gia tốc, mặt thiêu hồng một mảnh.

Bá đặc mang theo bạn gái ở kia đầu nhìn một hồi tử trò hay, đi tới, trên mặt mang theo xem kịch vui biểu tình nhìn bọn họ.

Bá đặc bạn gái tầm mắt lạc Chu Khải tuấn lãng trên mặt, nữ sinh da mặt mỏng, lập tức liền đỏ, nàng lẩm bẩm nói: “Giản giản tỷ lớn lên xinh đẹp, khó khăn bị đến gần...”

Bá đặc cười hỏi Tô Giản: “Yêu cầu hỗ trợ sao?”

Tô Giản giãy giụa, đẩy ra Chu Khải, Chu Khải cười một tay ôm nàng eo, mặt khác một bàn tay triều bá đặc vươn: “Chu Khải.”

Bá đặc duỗi tay, hai người nắm chặt, nói: “Bá đặc, xin hỏi... A ta nhận được ngươi, ngươi là thần lợi CEO.”

Chu Khải khóe môi mỉm cười, thu hồi tới cái tay kia ngắt lời túi, gật đầu: “Đúng vậy.”

Bá đặc xem Tô Giản ánh mắt, lập tức liền không giống nhau, Tô Giản vội vàng xua tay nói: “Chúng ta đi trước ăn cơm?”

Bá đặc thức thời mà không có hỏi nhiều, cười nói: “Tốt.”

Vì thế bốn người đi đem dâu tây tính tiền, hướng sơn trang đi đến, tới khi Tô Giản đi theo bá đặc này đối tiểu tình lữ mặt sau, một người lẻ loi, khi trở về, tay nàng bị Chu Khải nắm, hai đối người song song đi tới, Tô Giản theo bản năng mà giương mắt xem Chu Khải, Chu Khải nghiêng đầu cùng bá đặc nói chuyện.

Này sẽ hắn thay đổi một ngụm lưu loát tiếng Anh, khóe môi mỉm cười, đôi mắt vẫn không giảm phong lưu, lại vô cùng anh tuấn.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 60 chương 60

Chu Khải người này, bởi vì niên thiếu khinh cuồng, tính cách từ hơn mười tuổi liền dừng hình ảnh, không định tính, mê chơi, phong lưu thành tánh, nhất minh bạch chính mình nghĩ muốn cái gì, rõ ràng sinh ra bút mực thế gia, cố tình muốn mạo hiểm kinh thương, lăn một thân hơi tiền vị, nhưng lại nhân tri thức uyên bác, IQ và EQ đều có, cả đời cơ hồ nhưng xem như thuận buồm xuôi gió.

Người khác gây dựng sự nghiệp vất vả, thống khổ, mấy phen tưởng từ bỏ, này đó vất vả thống khổ, với hắn mà nói, lại chỉ là chín trâu mất sợi lông.

Mới thành lập nghiệp năm thứ hai, nhà xưởng đều mau kinh doanh không nổi nữa, công nhân tiền lương phát không ra, phía trên lại thường thường có người tới tra, làm cho toàn bộ nhà xưởng trong gió phiêu diêu, tùy thời nhưng đảo.

Tần tổng cùng trần tổng hai người, khổ thủ kiên trì, không có một ngày có thể bình thường nhắm mắt ngủ, duy độc Chu Khải, vân đạm phong khinh, căn bản không đem này đó suy sụp, đương một chuyện.

Cuối cùng hắn làm một cái thay đổi thần lợi quyết định, đó chính là, không khởi công xưởng, chỉ làm mậu dịch.

Mà lúc ấy, ở cái này ngành sản xuất làm được không tồi tề phong, vẫn luôn tưởng duỗi tay tiếp thần lợi nhà xưởng, thậm chí là muốn đầu tư, hỗ trợ đem nhà xưởng lại làm lên, nhưng Chu Khải kiên trì chỉ làm mậu dịch, hai vị có kỹ thuật Tần tổng cùng trần tổng, cuối cùng bị hắn thuyết phục, giao ra kỹ thuật cùng với phối phương, cùng Trần Kiến sinh hợp tác.

Đây là một lần mạo hiểm, cũng là một lần chuyển hình.

Ở lúc ấy, làm thực nghiệp mới là ổn thỏa, Chu Khải quyết định quá lớn mật, một khi thất bại, tính cả kỹ thuật cùng phối phương đều sẽ như vậy rơi xuống người khác trong tay, bọn họ ba người liền sẽ thất bại trong gang tấc.

Tề phong lúc ấy là Chu Khải bạn tốt, ném ra vài phân kế hoạch thư, cấp Chu Khải xem, nói cho hắn, tương lai chúng ta là cái dạng này, chính là ngươi làm quyết định này, nhìn không tới tương lai.

Bởi vì Internet còn không có phổ cập, mậu dịch cỡ nào cố hết sức, toàn dựa nhân công chạy.

Sự thật chứng minh, Chu Khải đánh cuộc chính xác, sau lại, thần lợi liền một vốn bốn lời, quy mô làm được trong nghề số một số hai, hắn liền xoay người đầu khác ngành sản xuất.

Giống nhau hô mưa gọi gió, nhân sinh người thắng.

Mà ở cảm tình thượng, Chu Khải vẫn luôn là người thắng, bởi vì tính cách nguyên nhân, đối với cảm tình, hắn xác thật có chút bạc tình, hắn chỉ lo hưởng lạc, mặc kệ là cái gì loại hình bạn gái, đi theo hắn khi xác thật đều thực hảo, mất đi hắn là cũng sẽ khổ sở, nhưng lấy hắn một chút biện pháp đều không có.

Hắn cũng không dễ dàng hứa hẹn, thậm chí không nói chuyện cập hôn nhân, chỉ nói luyến ái.

Ái ngươi khi nùng tình mật ý, một khi chia tay, các nàng lập tức cũng chỉ có thể là bằng hữu, thậm chí so bằng hữu còn muốn lại lần nữa một vị trí.

Nói thật, bất luận cái gì một nữ nhân, đã từng ở cái này nam nhân trong tay phủng thành bảo, rời đi hắn về sau, được đến chính là như vậy đãi ngộ, nhất định trong lòng không cân bằng, đặc biệt là người nam nhân này cơ hồ là mỗi năm đều ở tiến bộ, hắn công ty quy mô lại lớn, đề cập cái gì ngành sản xuất, bị bao nhiêu người chú ý, công ty trở thành dẫn đầu quân....

Năm tháng không có cấp người nam nhân này mang đến một tia già nua, ngược lại nhân thân phận địa vị làm hắn càng ngày càng có mị lực, những cái đó cùng quá hắn nữ nhân, phỏng chừng nằm mơ đều muốn lại được đến hắn một ánh mắt, một chút quyến luyến.

Nhưng Chu Khải người này, cũng không như vậy.

Chia tay sao, liền sạch sẽ điểm.

Hạt dẻ hắn là nhất không cam lòng cái kia.

Này đây ánh mắt của nàng mới có thể đáng thương nhất.

Chu Khải khóe môi ngoéo một cái, cho dù nữ nhân này đã từng phản bội hắn, nhưng hắn lại không có một chút trả thù ý tứ, duy độc nhất điểm làm hắn cảm thấy không xong, chính là lòng tự trọng bị nhục, tề phong cùng hắn đã là bạn tốt cũng là đối địch, hai người nào đó địa phương, vô cùng tương tự, nhưng ở nào đó địa phương, lại đối chọi gay gắt.

Nàng với ai không tốt, cùng tề phong.

Chu Khải dịch khai tầm mắt, nhẹ nhàng bâng quơ, đôi mắt một chút dao động đều không có, ngược lại nhìn bên cạnh người Tô Giản dùng bữa, hắn tim đập có chút mau, hắn để sát vào Tô Giản, đầu ngón tay cuốn nàng tóc, hỏi: “Ăn no sao?”

Tô Giản ngẩng đầu: “Còn không có, ngươi không ăn?”

Chu Khải nhấp một ngụm rượu, cười nói: “Xem ngươi ăn.”

Tô Giản: “Nga.”

Theo sau nàng cùng bá đặc bạn gái nói chuyện phiếm, hai người vừa ăn vừa nói chuyện, bá đặc cười cùng Chu Khải kính rượu, Chu Khải nhấp một ngụm rượu, mỉm cười nhìn Tô Giản.

Ăn cơm xong, thời gian còn sớm.

Bá đặc bạn gái nói muốn đi ca hát, Chu Khải cùng Tô Giản đương nhiên đến bồi, trang viên liền có, bốn người đi trước KTV, bởi vì cố ý trang hoàng quá, trang viên KTV có một phong cách riêng, cùng bên ngoài kim bích huy hoàng KTV bất đồng, nơi này KTV phi thường mà dân bản xứ, có ghế lô cũng có đại sảnh, đại sảnh có một cái tiểu sân khấu, có thể đi lên xướng, cũng có thể điểm ca, ở cái bàn biên ngồi, nhưng xướng ra tới ca, cơ hồ mọi người đều có thể nghe được.

Trước công chúng hiến ca...

Bá đặc bạn gái che miệng, cười tủm tỉm nói: “Ghế lô đi, ghế lô đi.”

Vì thế Chu Khải làm người khai cái ghế lô, ghế lô bên trong mang theo một cổ dâu tây vị, phỏng chừng là dựa vào gần dâu tây viên, bên trong tu phong cách cũng là rừng rậm hệ, hoàn cảnh không tồi.

Ca hát cái gì đối Tô Giản tới nói, quá xa xăm, nàng tiếng nói quá nhu, chỉ có thể đem khống giọng thấp ca khúc, liền không tính toán ca hát, ngồi ở trên sô pha phát ngốc, bá đặc ôm hắn bạn gái, hai nhỏ vô tư mà đứng ở trước máy tính, điểm ca, Chu Khải chân dài giao điệp, cũng có chút lười biếng, ôm Tô Giản eo, thấp giọng hỏi nói: “Ngươi xướng bài hát cho ta nghe?”

Tô Giản ăn một viên dâu tây, xem hắn: “Vì cái gì không phải chu tổng ngươi ca hát cho ta nghe?”

Chu Khải thò lại gần, cắn nàng dư lại dâu tây, Tô Giản ai một tiếng, muốn né tránh, Chu Khải một cái xoay người, đem nàng đè ở trên sô pha, chống ở nàng đỉnh đầu, mỉm cười: “Làm gì? Ăn ngươi một viên dâu tây ý kiến lớn như vậy?”

Tô Giản đầu dựa vào mềm mại sô pha tay vịn, phiên cái xem thường: “Trên bàn như vậy nhiều dâu tây, vì cái gì ăn ta?”

“Bởi vì ngươi ăn ngon a.” Chu Khải vươn ra ngón tay, xoa nàng khóe môi.

Tô Giản trừng mắt hắn, mặt có chút hồng, người nam nhân này một khi nói lên lời ngon tiếng ngọt, không thể chống đỡ được.

Nàng duỗi tay, từ trên bàn cầm một viên dâu tây, giơ lên hắn bên môi: “Tới, không phải tưởng ta uy ngươi sao?”

Chu Khải rũ xuống đôi mắt, nhìn bên môi kiều diễm ướt át dâu tây, tẩy quá về sau, còn mang theo một chút bọt nước, vô cùng mê người, hắn híp híp mắt: “Thật sự?”

Tô Giản cười: “Thật sự.”

Chu Khải môi mỏng khẽ nhếch, nghiêng đầu đi cắn.

Tô Giản tay lại nhanh chóng mà vươn tới, nhét vào miệng mình, hơn nữa một chỉnh viên, quai hàm đều phồng lên, nàng đắc ý dào dạt mà nhìn Chu Khải.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 61 chương 61

Không khí đột nhiên an tĩnh, hạt dẻ mỉm cười, trong mắt lại rất nghiêm túc.

Những người khác sôi nổi đều nhìn, vẻ mặt tò mò là, Chu Khải một bàn tay đáp ở đầu gối, nhìn microphone.

Không cự tuyệt, cũng không đáp ứng.

Tề phong ở kia đầu hừ hừ: “Sách, đương trường cho ta nón xanh mang có phải hay không?”

Hạt dẻ quay đầu hung hắn: “Câm miệng, ngươi biết rõ chúng ta không phải cái kia nam nữ chi gian quan hệ!”

Nàng này vừa ra thanh, toàn trường càng an tĩnh, mà lời này rõ ràng là cho Chu Khải nghe, Tô Giản cắn dâu tây động tác một đốn, trên dưới nhìn hạt dẻ.

Tề phong bụm mặt: “Dựa, nói ra làm gì?”

“Ngươi cho rằng ngươi nói ra, Chu Khải là có thể đáp ứng ngươi, cùng ngươi xướng bài hát?”

Hạt dẻ hận nói: “Ngươi đừng nói chuyện.”

Sau đó, chuyên chú mà nhìn Chu Khải, ánh mắt mang theo kỳ ký, đúng rồi, chuyện quá khứ là đi qua, làm sai liền làm sai, nàng liền không trông cậy vào có thể được đến tha thứ, chính là khó được thấy một lần mặt, tranh thủ một lần cơ hội là một lần.

Chu Khải thân mình sau này dựa vào trên sô pha, tay một phóng, đặt ở Tô Giản trên đùi.

Tô Giản xách theo hắn tay, xách khai.

Chu Khải nghiêng đầu xem Tô Giản, khóe môi một câu: “Ân? Ta xướng?”

Tô Giản ôm gối đầu, trong miệng còn cắn dâu tây, hàm hồ nói: “Xướng a, này bài hát ta rất thích.”

Chu Khải đôi mắt nhíu lại, nhéo hạ nàng mặt: “Ta thật xướng?”

Tô Giản không lắm để ý: “Xướng đi!”

“Còn không có nghe qua chu tổng ca hát đâu, ta cấp lục lục.” Nói Tô Giản liền đi sờ di động, cũng mở ra ghi âm công năng.

Chu Khải nhìn nàng, xem nàng bình tĩnh biểu tình, không có một tia ăn vị, không có ghen.

Chu Khải mặt mày lệ khí nảy lên tới, hắn cười rộ lên: “Hảo a, xướng đi.”

Nói liền duỗi tay, đi nói tiếp ống, hạt dẻ ánh mắt sáng lên, nhìn chăm chú vào hắn, nhiều năm không gặp, hắn ngón tay vẫn cứ như vậy xinh đẹp, này đôi tay mơn trớn nàng.

Chu Khải để hạ hàm răng, đầu ngón tay mới vừa đụng tới microphone, liền thu hồi tới, khóe môi một xả: “Không xướng, không có hứng thú.”

Nói xong, ngậm thuốc lá ngã vào trên sô pha, híp mắt hút thuốc.

Hạt dẻ một khang chờ mong, toàn thất bại, nàng chần chờ hạ, đứng lên, nói: “Hảo đi.”

Theo sau, ngồi ở trên bàn trà, bắt đầu xướng.

Một người phân sức hai cái nhân vật, xướng đến đảo thật không sai.

Tô Giản nghe được nhập thần.

Chu Khải híp mắt xem nàng, chân chạm chạm nàng chân nhỏ.

Tô Giản liếc hắn một cái: “Ân?”

Chu Khải: “Không, bính một chút ngươi.”

Tô Giản tắc một viên dâu tây, cười đệ một viên cho hắn: “Ăn sao?”

Chu Khải này sẽ không mắc lừa, nhìn dâu tây hồi lâu.

“Không ăn? Ta chính mình ăn.” Tô Giản nói xong, lấy tay về, tại đây nghìn cân treo sợi tóc khi, Chu Khải bắt lấy tay nàng, hướng trong miệng phóng, há mồm một cắn, trực tiếp cắn Tô Giản ngón tay.

Tô Giản đau phải gọi một tiếng, Chu Khải nhấc lên mí mắt xem nàng: “Biết đau?”

Tô Giản: “Vô nghĩa.”

Chu Khải buông ra nàng nói: “Ngươi thật nhẫn tâm.”

Một ngữ hai ý nghĩa.

Tô Giản thu hồi tay, che lại ngón tay, liếc hắn một cái, trong lòng lại có chút bực bội.

Đêm đó, Tô Giản bị hắn đè ở cửa kính thượng, bất lực mà bắt lấy bức màn, thấp thấp xin tha.

Hai người lại lần nữa phân cao thấp.

Nửa đêm canh ba, Tô Giản xoay người lên, cầm lấy notebook, điểm tiến hòm thư, hòm thư, có bá đặc bưu kiện, hợp đồng ký, ước chừng năm cái kho hàng, Tô Giản lấy ra di động tính tháng này tiền lương, ước chừng mau mười vạn khối.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 62 chương 62

Giờ khắc này, Tô Giản đặc biệt tưởng nổ mạnh, sau nghĩ nghĩ, này biến hóa là nàng muốn, quan hắn Chu Khải sự tình gì?

Nàng cười nói: “Chịu không nổi, có thể không cần ta.”

Chu Khải không hé răng, chỉ nhìn phía trước lộ trình.

Thực mau, dòng xe cộ thông, Chu Khải mới nói lời nói, trầm thấp tiếng nói ở trong xe vang lên tới, hắn hỏi: “Thích Triệu đông tuấn là cái gì cảm giác?”

Tô Giản sửng sốt hạ, nói: “Nhớ không rõ.”

Kỳ thật là nhớ rõ quá rõ ràng, cho nên nói không nên lời.

Chu Khải chi ở trên cửa sổ, khinh phiêu phiêu hỏi: “Đúng không.”

Nửa giờ sau, màu đen chạy băng băng tới Lê Thành, Chu Khải đưa Tô Giản hồi công ty, theo sau đánh xe chạy về khải thịnh, vừa ra thang máy, kim bí thư liền xách theo hắn tây trang lại đây, hắn vội vàng vào trong phòng đi đổi, đánh cà vạt ra tới, kim bí thư tiến lên muốn hỗ trợ, Chu Khải xua tay: “Không cần.”

Chính hắn đánh cà vạt, theo áo sơmi.

Kha quân đẩy cửa tiến vào, cười nói: “Mất tích một ngày, làm gì đi a?”

Chu Khải lý cà vạt, không để ý đến hắn.

Sửa sang lại hảo quần áo, Chu Khải đi mở họp, cái này hội nghị khai thật sự lâu, trở ra, kha quân dựa vào sô pha đều ngủ rồi, Chu Khải đạp hạ kha quân chân, kha quân ngồi dậy, đánh ngáp, hỏi: “Vội xong không có?”

Chu Khải: “Nhanh.”

Kha quân đi đến cái bàn bên, kéo ra ghế dựa, ngồi xuống, nhìn hắn nói: “Lần này đi tìm Tô Giản, cái gì thu hoạch?”

Chu Khải phiên văn kiện tay một đốn, ngón tay kéo kéo cà vạt, nói: “Còn có thể có cái gì thu hoạch?”

Kha quân: “Ngươi sắc mặt không tốt.”

Chu Khải: “Không ngủ hảo.”

“Ngươi xương quai xanh nơi đó ta thấy được, bị cắn?”

Chu Khải giương mắt, sâu kín liếc hắn một cái.

Kha quân cười rộ lên: “Không cẩn thận nhìn đến, Chu Khải, ngươi đêm nay sẽ có kinh hỉ.”

Chu Khải không phản ứng.

Thực mau tới rồi buổi tối, lục lão sinh nhật yến hội muốn bắt đầu rồi, kim bí thư lái xe, kha quân cùng Chu Khải ngồi ở hậu tòa, Chu Khải nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc, hồi lâu, hỏi kha quân: “Nếu một nữ nhân liền dấm đều không ăn, như vậy nàng này trong lòng còn có ngươi sao?”

Kha quân ngồi thẳng thân mình, vẻ mặt tới tới, hắn cọ xát cằm, suy nghĩ hạ, nói: “Không ăn giấm nữ nhân vẫn là nữ nhân sao?”

“Hiện tại nữ nhân nhiều làm ra vẻ a, động bất động liền ghen, động bất động chính là ngươi nàng duy nhất, còn có không ăn giấm nữ nhân?”

Chu Khải không hé răng.

Đằng trước kim bí thư nắm tay lái, gắt gao, lỗ tai lại dựng đến thẳng tắp.

Kha quân hướng Chu Khải kia thấu đi: “Là Tô Giản sao?”

Chu Khải xoa khóe môi, chỉ nhìn ngoài cửa sổ.

Kha quân cười nói: “Chu Khải, ngươi mị lực mất hết, ở trên giường nàng cái gì biểu hiện?”

Cái gì biểu hiện?

Chu Khải nghĩ.

Kia mềm mại vòng eo, tinh tế làn da, ngẫu nhiên kêu một chút, cùng Giang Nam vùng sông nước nữ nhân giống nhau, nông mềm, đại đa số là không chịu mở miệng, khi dễ tàn nhẫn mới kêu hai tiếng.

Làn da không trải qua véo, chạm vào một chút liền hồng, khóe mắt phiếm nước mắt.

Trên giường nàng, mềm mại đến cực điểm.

Mỗi một tấc da thịt đều làm hắn mê muội, nghiện.

Chu Khải duỗi tay: “Yên.”

Kha quân chạy nhanh đưa cho hắn, hỏi: “Ngươi tưởng hảo không có?”

Chu Khải nói: “Ở trên giường, nàng mềm thật sự.”

“Trong hiện thực không mềm?”

Chu Khải: “Quá có cá tính.”

“Như vậy? Dứt khoát phân đi, trong hiện thực như vậy nữ nhân nhiều đến là, trên giường dưới giường đều thực mềm.” Kha quân khuyên nhủ.

Chu Khải không hé răng.

Tới rồi yến hội hiện trường, Chu Khải cùng kha quân hai người xuống xe, sửa sang lại tây trang hướng khách sạn đi đến, lục lão ha ha cười, cùng Chu Khải bắt tay: “Ta liền nói ngươi không thể sảng ta ước.”

Chu Khải lắc đầu: “Nào dám a.”

Lục lão lại là cười, hai người mới vừa trò chuyện, một mạt hồng nhạt thân ảnh liền phác lại đây, bổ nhào vào lục lão trong lòng ngực, giòn sinh địa hô: “Gia gia.”

Kha quân lôi kéo Chu Khải thấp giọng nói: “Kinh hỉ, ngươi nhìn xem nàng.”

Chu Khải theo kha quân ánh mắt nhìn lại, nữ hài hưng phấn mặt chuyển qua tới, kia một khắc, Chu Khải phảng phất thấy được tuổi trẻ vài tuổi Tô Giản.

Kha quân: “Này khẳng định là trên giường mềm, dưới giường cũng mềm cái loại này loại hình.”

Tô Giản trở lại công ty, căn bản không có thời gian nghỉ ngơi, vội đến cùng cẩu dường như, muốn an bài hàng hóa, muốn liên hệ hộ khách, đương nàng đem hợp đồng giao đi lên kia một khắc, toàn bộ công ty người xem nàng biểu tình đều thay đổi.

Triệu Hiểu Chi hoa đã hơn một năm, tối cao tiền lương chỉ lấy đến sáu vạn.

Tô Giản hoa đã hơn một năm, tối cao tiền lương đạt tới mười vạn.

Xem thành giao lượng liền có thể tính ra nàng tiền lương, trì lân tấm tắc một tiếng, nói: “Tô Giản, ngươi này tiền lương cùng ta không phân cao thấp a.”

Tô Giản nhấp môi cười: “Đều là trì giám đốc dạy dỗ có cách.”

“Ha ha, đừng cho ta tâng bốc, ngươi lão sư là chu tổng.”

Nghe thấy chu tổng hai chữ, Tô Giản hơi chút thất thần một chút, sau cười cười, cầm lấy tư liệu, rời đi văn phòng, chờ vội xong, cũng tan tầm, Lâm Phương Cầm bắt lấy Tô Giản một hai phải nàng bồi nàng đi ăn cơm, Tô Giản cự tuyệt quá quá nhiều lần, này sẽ không hảo lại cự tuyệt, liền đáp ứng rồi, ở công ty phụ cận tiệm cơm Tây ăn.

Lâm Phương Cầm cùng Tô Giản nói: “Ta tính toán sinh một cái tiểu hài tử.”

Tô Giản sửng sốt: “Sinh tiểu hài tử? Ai?”

“Trì lân.” Lâm Phương Cầm cắn nĩa, nói: “Ta đem áo mưa đều chọc cái động, sau đó tính hảo thời kỳ rụng trứng, đến lúc đó....”

Tô Giản cả kinh nói: “Ngươi là chuẩn bị chính mình mang hài tử vẫn là phải dùng hài tử uy hiếp hắn?”

Lâm Phương Cầm: “Phi, hắn không nghĩ cưới ta, ta còn thò lại gần cho không hắn sao? Ta không như vậy phạm tiện, ta muốn hài tử chỉ là ta không tính toán kết hôn, nhưng ta dưỡng cái hài tử tổng có thể đi?”

“Một người nhật tử, thật sự có điểm cô đơn.” Lâm Phương Cầm thở dài.

“Ngươi quyết định hảo? Nếu không ngươi cùng trì lân thương lượng một chút?”

Lâm Phương Cầm nhìn về phía Tô Giản: “Chu tổng không nghĩ kết hôn, ngươi cùng hắn thương lượng sao?”

Tô Giản lập tức liền á khẩu không trả lời được.

Lâm Phương Cầm lại hỏi: “Hôn nhân thật sự không có nửa điểm làm ngươi lưu luyến địa phương?”

Lời này hỏi trụ Tô Giản.

Niên thiếu tình yêu, thanh mai trúc mã, thuận thế tiến vào hôn nhân, cho dù ngây thơ, nhưng có tình yêu, đều không tính cái gì, hôn nhân là đáng sợ, chính là ở nàng lúc trước xem ra, là gánh nặng ngọt ngào, nếu không nàng sẽ không như vậy tận tâm chiếu cố Triệu đông tuấn mẫu thân, sẽ không vẫn luôn nỗ lực duy trì cái kia gia đình.

Nếu không phải Triệu đông tuấn như vậy hết sức một kích.

Có lẽ, Tô Giản là thật không nghĩ tới từ hôn nhân chạy thoát ra tới.

Tô Giản nói: “Chúng ta tình huống bất đồng.”

Lâm Phương Cầm ai một tiếng: “Kỳ thật đều giống nhau, hai người cảm tình thật sự hảo, lại sợ cái gì

hôn nhân, ngươi về sau sẽ không không kết hôn đi?”

Tô Giản trầm ngâm một hồi, nói: “Sẽ không.”

“Cho nên ngươi cùng chu tổng, chỉ là tạm thời?”

Tô Giản cười cười, cúi đầu, ăn ngưu bái.

Chu Khải là quang.

Cùng hắn, chính là thiêu thân lao đầu vào lửa.

Hắn hỏi nàng ghen không có.

Lại không phải cục đá, như thế nào sẽ không cảm giác.

Nhưng cảm giác này tới cũng lệnh nàng bực bội.

Lúc này nàng càng tự mình, đối chính mình cảm thụ càng để ý một chút.

Trước kia nàng là vì Triệu đông tuấn ấm áp người trong thiên hạ, hiện tại nàng chỉ nghĩ vì chính mình phụ tẫn người trong thiên hạ.

Cho nên về điểm này ghen, tính cái gì, đổi thành một cái khác nam nhân, cũng giống nhau sẽ có, người thất tình lục dục, là vô pháp khống chế.

Chỉ là theo Chu Khải như vậy nam nhân.

Có lẽ về sau đối mặt nam nhân khác, đều chỉ là một uông nước trong mà thôi.

Nhưng là, nước trong cũng là thủy a.

Mới không phải phi Chu Khải không thể.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 63 chương 63

Treo điện thoại, Tô Giản đưa điện thoại di động phóng hảo, đánh cái ngáp, ở trên giường xoay người, buồn ngủ toàn vô, cuối cùng thật sự ngủ không được, đứng dậy, học tiếng Anh.

Trên thực tế, ở Tô Giản nơi này, cũng không phải sợ hãi hôn nhân, sợ hãi chỉ là nam nhân.

Tô Giản lấy bút, nhìn máy tính, làm ghi chép.

Sắc trời đã khuya, trung sơn nhị hẻm an tĩnh thật sự.

Ngày hôm sau, Tô Giản vẫn là dậy sớm, giúp Mạnh Quyên bán bữa sáng, về mua phòng ở sự tình, Mạnh Quyên một nhà giữ kín như bưng, không có đối ngoại nói, nhật tử cứ theo lẽ thường, sinh hoạt chiếu quá, tô mộc còn muốn học bù, sáng sớm liền đi rồi.

Tới rồi 10 giờ nhiều, thu quán, Tô Giản lôi kéo Mạnh Quyên, đi vào tắm rửa, đổi một bộ quần áo.

Nàng chính mình cũng hơi chút sửa sang lại một chút, liền mang theo Mạnh Quyên ra cửa.

Mạnh Quyên đối thành thị này, ấn tượng kỳ thật không lớn, ngày thường đều ở trong thành thôn oa, sinh hoạt, làm buôn bán, Tô Giản tuy rằng cùng nàng nói qua công ty ở đâu, Mạnh Quyên lại một chút ấn tượng đều không có, Tô Giản chỉ vào ngoài cửa sổ, công ty chiêu bài, nói: “Ta ở chính là này gian công ty.”

Mạnh Quyên ngửa đầu xem: “Thần lợi hóa chất công ty hữu hạn?”

Tô Giản cười nói: “Đúng vậy, chính là cái này.”

Mạnh Quyên gật đầu, Tô Giản nói: “Ta nhìn trúng lâu bàn, liền ở công ty phụ cận, hoàn cảnh không tồi.”

Mạnh Quyên: “Nơi này rất thiên, giá cả hẳn là sẽ không quá quý?”

Tô Giản ừ một tiếng.

Ấn địa lý hoàn cảnh tới nói, nơi này xác thật rất thiên, Lê Thành khu công nghiệp càng ngày càng ít, kho hàng liền càng không cần phải nói, càng thiếu, nơi nào có lớn như vậy địa phương cấp lưu trữ, đã không có.

Dù sao cũng là đô thị cấp 1.

Cho nên thần lợi nơi cái này địa phương, vừa lúc là hai cái thành thị chỗ giao giới, mới có thể còn có như vậy kho hàng cùng công nghiệp viên.

Này phòng ở liền ở sơn biên.

Xe tới rồi sau, bảo ca yên lặng mà đem xe ngừng ở một bên, Tô Giản làm bảo ca đi vội chính mình, tối nay lại kêu hắn, bảo ca gật đầu, ứng.

Lâu bàn thực tân, sinh cơ bừng bừng, sáng sớm bán lâu chỗ còn man nhiều người, các loại xe ngừng ở bãi đỗ xe, có người tiến cử môn.

Tô Giản cùng mẫu thân mới vừa đi tiến bán lâu chỗ, thấm thấm liền dẫm lên giày cao gót đi ra, cười nói: “Rốt cuộc tới uy, ngươi trong tay có chìa khóa đi?”

Tô Giản gật đầu: “Có, không cần ngươi dẫn chúng ta đi vào sao?”

Thấm thấm khảy tóc, cười nói: “Không cần, chính mình đi thôi, này phòng ở là các ngươi không chạy.”

“Tốt.”

Tô Giản cầm chìa khóa, mang theo Mạnh Quyên đi xem kia một bộ phòng ở.

Mạnh Quyên lập tức bị hấp dẫn ở, đặc biệt là như vậy đại bình phương, vừa vào cửa, Mạnh Quyên cơ hồ nếu không tin tưởng này phòng ở như vậy tiện nghi, Tô Giản thực bất đắc dĩ, lần trước khuyên bảo không cần tin tưởng kha quân một vạn một, lần này cần lao lực tâm tư khuyên Mạnh Quyên tin tưởng sự thật này, hai mẹ con ở nhà mới hàn huyên một hồi lâu.

Thấm thấm mới cho Tô Giản phát WeChat nếu xem trọng, xuống dưới ký hợp đồng, bất động sản chứng không nhanh như vậy xuống dưới, tiền giao về sau, phòng ở chính là các ngươi, có thể an bài dọn vào được.

Tô Giản: cảm ơn, chúng ta hiện tại đi xuống.

Theo sau, nàng lại suy nghĩ hạ, cấp thấm thấm phát qua đi đợi lát nữa đừng cùng ta mẹ nói ta cùng chu tổng quan hệ.

Thấm thấm: ai?

Thấm thấm: hảo.

Tô Giản thu hồi di động, mang theo Mạnh Quyên xuống lầu, đi trước bán lâu chỗ.

Thấm thấm ở văn phòng, Tô Giản mang theo Mạnh Quyên thẳng đến văn phòng, môn đẩy khai, thấm thấm ôm văn kiện triều nàng cười, mà thấm thấm văn phòng bên cửa sổ, đứng một người nam nhân, chính ngậm thuốc lá, tay ngắt lời túi, nhìn đến nàng khi, hơi hơi nhướng mày.

Tô Giản sửng sốt hạ.

Thấm thấm vội vàng lại đây, để sát vào nàng, nhỏ giọng nói: “Hắn vừa lúc đi ngang qua, lại đây nhìn xem, ta chưa kịp nói với hắn.”

Nhưng kia biểu tình hiển nhiên không phải không kịp nói, là cố ý không nói đi.

Trong lúc nhất thời, trong văn phòng bốn người, trừ bỏ thấm thấm cái này gây hoạ tinh, Tô Giản cùng Chu Khải cũng chưa hé răng, Mạnh Quyên tắc không hiểu ra sao.

Một lát sau, Tô Giản tựa như không thấy được Chu Khải dường như, đối thấm thấm nói: “Thiêm đi.”

Thấm thấm vẫn luôn chờ Chu Khải giới thiệu một chút chính mình từ từ, hoặc là liền Tô Giản giới thiệu một chút, kết quả hai người thế nhưng cái gì đều không nói?

Nàng không hiểu ra sao, chỉ có thể kéo Mạnh Quyên tay cười nói: “A di nơi này ngồi.”

“Tốt.” Mạnh Quyên trên thực tế cũng nhìn đến Chu Khải, nàng đối Chu Khải có điểm ấn tượng, ăn qua nàng bữa sáng, vì thế nhìn Chu Khải liếc mắt một cái.

Chu Khải hướng nàng cười, liền tiếp tục hút thuốc.

Mạnh Quyên cũng vội vàng hồi hắn cười.

Sau đó ngồi xuống, thấm thấm cầm tư liệu, trước cùng các nàng giới thiệu, sau đó điền tư liệu, ký tên, lấy tiền.

Thường thường mà sao chép một chút giấy chứng nhận, nàng đứng dậy khi, xem Chu Khải liếc mắt một cái, bĩu môi một chút, Chu Khải bóp tắt yên, nói: “Ta còn có việc, các ngươi vội, đi trước.”

Nói xong, liền vòng qua cái bàn, cúi đầu xem Tô Giản liếc mắt một cái.

Tô Giản thưởng thức đặt bút viết, không thấy hắn.

Mạnh Quyên nhìn này nam nhân rời đi, quay đầu lại kéo hạ Tô Giản: “Giản giản, người này đi qua nhà của chúng ta ăn bữa sáng.”

Tô Giản: “Ân.”

Mạnh Quyên cười nói: “Lớn lên thật là đẹp mắt, nhìn liền quý khí, thấm thấm, đây là ai a?”

Thấm thấm cầm sao chép kiện trở về, đặt ở trên bàn, xem Tô Giản liếc mắt một cái, cười hồi Mạnh Quyên: “Ta biểu đệ, thế nào? A di, hắn giống không giống nhà ngươi con rể?”

Mạnh Quyên xua tay, cười nói: “Nào có loại này phúc khí nga.”

Lại nói: “Phòng ở mua, phải nhọc lòng giản giản hôn nhân, thấm thấm ngươi nếu là có tốt đối tượng, có thể giới thiệu cho chúng ta giản giản.”

Thấm thấm nhướng mày: “Hảo nha.”

Nửa ngày, nàng khom lưng, đem điện thoại đặt ở trong ngăn kéo, phát WeChat.

Thấm thấm: ngươi làm cái gì nga?

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 64 chương 64

Cùng Lưu hạo liêu xong, Tô Giản suy nghĩ hạ, bát đánh Chu Khải điện thoại.

Buổi sáng vội vàng gặp qua kia một mặt, hai người còn một câu cũng chưa nói, lúc này 12 giờ hơn bốn mươi phân, điện thoại thông, kia đầu tiếp lên, Chu Khải cười hỏi: “Lấy lòng?”

Tô Giản dựa vào đầu giường, tiểu giản giản dựa vào nàng phần eo, nàng nói: “Lấy lòng, đều làm tốt.”

Chu Khải cười khẽ: “Muốn như thế nào cảm tạ ta?”

Tô Giản suy nghĩ hạ: “Ta mẹ đêm nay muốn mở tiệc chiêu đãi, ngươi làm đại công thần, muốn tới sao?”

Chu Khải cười nói: “Không đi, chính ngươi một người tới tìm ta.”

“Ngày mai đi.” Tô Giản nói, “Cho ngươi làm bữa cơm ăn?”

Chu Khải xoa nhẹ khóe môi, đột nhiên cảm giác đổ trong lòng khẩu kia cổ khí, lập tức liền tiêu tán, hắn nói: “Hảo, ngày mai chờ ngươi.”

Nói xong câu này, hai người đều an tĩnh sẽ, Tô Giản tim đập phanh phanh phanh, Chu Khải cũng là, hắn lấy quá yên, ngậm, không bậc lửa, hai người trầm mặc một hồi, Tô Giản cười nói: “Bất động sản công ty đưa gia điện đâu.”

Chu Khải thấp thấp cười: “Đúng không? Tốt như vậy?”

Tô Giản: “Ta cũng suy nghĩ, như thế nào tốt như vậy đâu...”

“Không phải chu tổng ngươi đưa đi?”

Chu Khải cười khẽ: “Ta nào có như vậy săn sóc nga.”

Tô Giản cũng cười, nàng tiếng nói thấp thấp, nhu nhu, cười rộ lên dễ nghe, đặc biệt tô người.

Chu Khải cắn yên, môi mỏng giật giật, nói: “Chúc mừng ta bảo bối trở thành có phòng nhân sĩ.”

“Cảm ơn a, thác chu tổng phúc.”

Hai người rùng mình cũng hảo, cho nhau thử, đánh giá cũng hảo, lúc này tất cả đều buông, đều là người trưởng thành, nào có cái gì không qua được.

Tô Giản cười nói: “Ta mẹ nhưng vui vẻ, hiện tại chạy thị trường đi mua đồ ăn.”

Chu Khải: “Đúng không? A di là cái nhiệt tình người.”

Chu Khải nói xong, phỏng chừng cũng nghĩ đến buổi sáng, hai người gặp mặt không chào hỏi, hai người lại trầm mặc, một lát sau, Tô Giản cười nói: “Tối hôm qua, ta nói ngươi không cần để ở trong lòng, chu tổng, ngươi tiếp tục quá chính ngươi nhật tử, chúng ta chi gian, còn cùng qua đi giống nhau.”

Lời này là Chu Khải muốn nghe, nhưng lúc này không biết vì sao, hắn lại đột nhiên nheo lại mắt, cắn yên bất động.

Hồi lâu, hắn thấp thấp cười: “Hảo a, ta sợ ngươi không vui.”

Tô Giản cười: “Như thế nào sẽ không vui đâu, hiện tại thực vui vẻ, thật sự.”

“Vậy là tốt rồi.”

Hai người lại hàn huyên một hồi, tiểu giản giản còn thấu cái náo nhiệt, giòn sinh địa hỏi: “Lão công ta được không....”

Chu Khải cười rộ lên, thấp thấp hỏi Tô Giản: “Lão công ta được không?”

Nhớ tới trong khoảng thời gian này tới nay, Chu Khải cho trợ giúp, Tô Giản cười khẽ, vuốt tiểu giản giản đầu, nói: “Hảo, thật tốt.”

Chu Khải được một tấc lại muốn tiến một thước: “Kêu một tiếng lão công?”

Tô Giản cười nói: “Không gọi.”

“Ân?”

“Không gọi.”

Chu Khải: “Lại tức người.”

Tô Giản ha ha cười rộ lên.

Chu Khải ở kia đầu, thong thả ung dung mà cắn yên, nghe nàng tiếng cười, lười biếng mà giao điệp chân dài, áo sơmi hơi lộ ra, xương quai xanh thượng dấu cắn rõ ràng.

Thon dài đầu ngón tay kéo kéo cổ áo, Chu Khải nói: “Ngươi ở ta xương quai xanh thượng để lại một

cái dấu cắn, muốn nhìn sao?”

Tô Giản sửng sốt hạ: “Để lại sao?”

“Để lại, rất đau đâu.”

Nói, Chu Khải lấy ra di động, đối với xương quai xanh chụp một tấm hình, chia Tô Giản.

Tô Giản click mở vừa thấy, một cái hồng hồng dấu cắn, bốn cái dấu răng, mà này nam nhân xương quai xanh, thật sự gợi cảm.

Chu Khải cười nhẹ: “Muốn hay không thuận tiện đem toàn thân chụp cho ngươi xem xem? Làm ngươi nhìn xem, ngươi lão công nhiều soái?”

Còn chưa tới buổi tối đâu, đại giữa trưa, Chu Khải liền như vậy liêu nhân, Tô Giản bất đắc dĩ nói: “Từ bỏ, chính ngươi thưởng thức đi.”

“Ta mẹ đã trở lại, ta đi hỗ trợ.”

Chu Khải: “Sách, hảo a, đương ngươi thẹn thùng.”

Tô Giản: “Cũng không có.”

“Treo.”

“Ân.”

Cất đi động, Mạnh Quyên trở về, Tô Giản đi ra ngoài hỗ trợ đề đồ ăn, vừa thấy: “Như thế nào mua nhiều như vậy?”

Mạnh Quyên vẻ mặt tươi cười: “Mua nhiều điểm, buổi tối ăn cơm người nhiều, tô mộc còn mang đồng học tới đâu, đan kỳ cũng lên đây.”

Tô Giản nhướng mày: “Kỳ muội đến đây lúc nào?”

Ăn tết sau khi trở về, Mạnh Đan Kỳ liền vẫn luôn ngốc tại trong nhà, không đi lên, nguyên nhân chủ yếu vẫn là bởi vì nàng tạm thời không công tác, tưởng nghỉ ngơi một đoạn thời gian, mới ở nhà ngốc.

Nước trong trấn tuy rằng phát triển thong thả, nhưng xác thật là một cái sinh hoạt hảo địa phương, không khí tươi mát, hoàn cảnh lại hảo, Mạnh Đan Kỳ không lên, Tô Giản còn tùng một hơi, ít nhất sẽ không theo Lý Thành hạo giảo ở bên nhau.

Mạnh Quyên: “Chiều nay động xe đến, ngươi đến lúc đó đi tiếp nàng một chút? Giống như gần nhất tâm

tình không tốt lắm.”

Tô Giản: “Vài giờ a?”

Mạnh Quyên: “Hai điểm nhiều đi.”

“Hảo.”

Giữa trưa bởi vì chỉ có mẹ con hai cái, Mạnh Quyên làm hai chén mặt, một người ăn một chén, Tô Giản ăn xong rồi liền đi nghỉ trưa một hồi, không sai biệt lắm hai điểm, liền cấp Mạnh Đan Kỳ gọi điện thoại.

Mạnh Đan Kỳ tiếng nói có điểm ách, Tô Giản nghe liền cảm giác không quá thích hợp, nàng kêu xe đi tiếp.

Mạnh Đan Kỳ đã tới rồi, chán đến chết mà ngồi ở rương hành lý thượng, trong tay cầm di động vẫn luôn ở ấn.

Tô Giản đi qua đi, Mạnh Đan Kỳ đem điện thoại hướng trong bao một ném, cười hô: “Tỷ.”

Tô Giản trên dưới nhìn nàng: “Đôi mắt như thế nào như vậy hồng?”

Mạnh Đan Kỳ xoa nhẹ hạ, bĩu môi: “Nơi nào đỏ, không có, ở động trên xe không ngủ hảo, đi đi đi, nghe nói mua phòng ở, ta nhìn xem.”

Tô Giản tiếp nhận nàng hành lý, nói: “Ăn cơm không? Cơm nước xong lại mang ngươi đi xem.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 65 chương 65

Đêm nay, cơm ăn thật sự lâu, Mạnh Đan Kỳ còn la hét muốn uống rượu, lục soát tủ lạnh tìm rượu.

Tô Giản kéo ra nàng, không cho nàng nổi điên, nàng phóng trên bàn di động vẫn luôn vang, liền không thấy nàng tiếp một chút.

Mạnh Quyên trừng mắt: “Kỳ kỳ đây là làm sao vậy?”

Tô Giản đè nặng Mạnh Đan Kỳ bả vai, cười nói: “Tìm công tác cấp phiền đâu, muốn mượn rượu giải sầu.”

Mạnh Quyên: “Lại nghỉ ngơi một đoạn thời gian bái, lại đi tìm công tác, liền ở tại tiểu cô nơi này.”

Mạnh Đan Kỳ ôm Mạnh Quyên bả vai: “Cô cô ngươi thật tốt.”

Một cái kính mà làm nũng, Tô Giản vài người xem cười, mắt thấy thời gian chậm, Lưu hạo phải đi về, hắn chân cẳng không có phương tiện, phải gọi xe, thuận tiện đem viên viên một khối đưa trở về.

Tô Giản vào phòng đi tìm viên viên, phát hiện viên viên cùng tô mộc hai người ai cùng nhau, nói nói cười cười, nữ hài tử trên mặt tràn đầy e lệ, Tô Giản nhìn một hồi, nhịn không được khụ một tiếng, viên viên nhảy dựng lên, a một tiếng: “Tỷ tỷ.”

Tô Giản xem một cái còn ở chơi trò chơi tô mộc, đối viên viên nói: “Cùng hạo ca xe một khối trở về đi?”

“Nga tốt.” Viên viên lấy quá cặp sách, cùng tô mộc chào hỏi, tô mộc ngẩng đầu xua tay, cúi đầu lại tiếp tục chơi trò chơi, Tô Giản nắm viên viên tay, đưa Lưu hạo đi ra ngoài.

Lưu hạo chân đi được không quá ổn, đắc dụng quải trượng chống, đèn đường nghiêng nghiêng, chiếu ba người thân ảnh, Lưu hạo cúi đầu nhìn, quay đầu đối Tô Giản nói: “Dọn nhà thời điểm nhớ rõ cho ta biết.”

Tô Giản cười nói: “Tạm thời không dọn, bên kia mua trước lưu trữ.”

“Kia còn ở tại bên này? Bên kia đi làm không phải ly ngươi gần điểm sao?”

Tô Giản gật đầu: “Chính là ta mẹ còn phải làm buôn bán, nàng vội đại đời, hiện tại cũng nhàn không xuống dưới, trừ phi tìm được tân sự tình làm nàng làm.”

Lưu hạo: “Cũng là.”

Tô Giản nhéo nhéo viên viên mềm mại tay nhỏ, nói: “Chờ ta năng lực càng tốt một chút, khiến cho ta mẹ thu bữa sáng quán.”

“Hoặc là...” Tô Giản cười rộ lên, “.....” Chờ nàng có hài tử đi.

Lưu hạo cúi đầu xem nàng: “Ân?”

Tô Giản đem lời nói cấp nuốt trở về, cười cười, xua tay.

Kêu xe thực mau tới rồi, liền ở giao lộ, sườn dốc không tốt lắm đi, Lưu hạo động tác rất chậm, viên viên đi qua đi, đỡ hắn.

Tô Giản duỗi tay, cũng đỡ lấy hắn mặt khác một bên, Lưu hạo nhìn Tô Giản mang theo khoảng cách mà đắp cánh tay hắn, đôi mắt hiện lên ấm áp.

Tới rồi sĩ bên.

Tô Giản cấp Lưu hạo mở cửa xe, viên viên từ bên kia lên xe, Lưu hạo khom lưng, muốn ngồi vào đi phía trước, tạm dừng hạ, hắn quay đầu nhìn Tô Giản: “Khoa thịnh bên kia phòng ở, giá nhà không như vậy tiện nghi, ngươi.....”

Tô Giản mỉm cười: “Ta bạn trai hỗ trợ.”

Lưu hạo đốn hạ, nắm quải trượng thủ nhất khẩn, ngay sau đó gật đầu, nói: “Ngươi bạn trai khá tốt.”

Tô Giản cười cười.

Không làm cho tài xế chờ lâu lắm, hai người không lại tiếp tục liêu, Lưu hạo ngồi vào trong xe, thuận tiện thu quải trượng, đặt ở bên chân, hắn bẻ xuống xe cửa sổ, lộ ra một trương lãnh ngạnh mặt.

Tô Giản lui về phía sau hai bước, phất tay.

Hắn gật gật đầu.

Xe khai ra đi, Tô Giản xoay người về nhà.

Về đến nhà, liền nghe được tiếng khóc, Tô Giản dọa nhảy dựng, chạy tiến mẫu thân trong phòng, Mạnh Quyên ôm phụ thân sinh thời lưu lại duy nhất một trương ảnh chụp, đang ở khóc.

Tô Giản đứng ở cửa, nhất thời không dám dẫm đi vào.

“Trong nhà phòng ở lấy lòng, chúng ta ba cái rốt cuộc có đặt chân địa phương, ngươi ở bên kia không

cần lo lắng, tô mộc tuy rằng mê chơi trò chơi, thành tích vẫn là có thể, chờ ta nhiều kiếm ít tiền, liền đem nước trong trấn đem lão tổ từ mua trở về, hảo hảo xử lý, về sau đều sẽ tốt, ta hiện tại duy nhất lo lắng, chính là Tô Giản, ly hôn a lại tìm nào có như vậy hảo a, gần nhất nàng một cái bằng hữu cũng không tệ lắm, chính là nàng giống như không cái này tâm tư, nàng cái kia bằng hữu cũng không có gì tỏ vẻ, thọ sinh a, ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ? Nữ nhân đều là phải gả a.....”

Tô Giản nghe được hốc mắt đỏ lên, che miệng lại, yên lặng mà rơi lệ.

Lúc trước tổ từ bị thúc thúc cướp đi thời điểm, Mạnh Quyên cùng tô mộc cơ hồ là bị vội vàng rời đi, Tô Giản khi đó mang theo Triệu đông tuấn muốn đi hỗ trợ, lại một chút biện pháp đều không có, tiểu thúc cùng đại bá mở miệng liền phải như vậy nhiều tiền, Tô Giản chính mình liền không cần phải nói, nơi nào lấy đến ra tới, Triệu đông tuấn cũng không có biện pháp.

Cuối cùng vẫn là chỉ có thể trơ mắt mà đem này tứ hợp viện cấp nhường ra đi.

Hiện tại hảo, phòng ở rốt cuộc có, gia cũng có.

Không dám xuống chút nữa nghe, Tô Giản sát lau nước mắt thủy, về phòng, lấy áo ngủ đi tắm rửa.

Này một đêm, Mạnh Quyên không biết ôm phụ thân ảnh chụp nói bao lâu, bất quá ngày hôm sau, Mạnh Quyên tinh thần nhưng thật ra thực hảo, bữa sáng quán sớm liền ra, Tô Giản trát tóc đi hỗ trợ, đến 9 giờ nhiều, Tô Giản đi đào tô mộc rời giường, tô mộc dựa vào đầu giường, trong miệng niệm một chuỗi tiếng Anh.

Ngốc ngếch bộ dáng.

Tô Giản đều mau khí cười.

Mạnh Đan Kỳ một giấc ngủ đến đại giữa trưa, tỉnh lại sau, liền cùng bằng hữu đi hẹn hò, Tô Giản giữa trưa cơm liền không có làm nàng.

Buổi chiều, bồi tô mộc học một hồi tiếng Anh, nhìn thời gian không sai biệt lắm, Tô Giản cùng Mạnh Quyên nói buổi tối đi bằng hữu gia ăn cơm, không trở lại.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 66 chương 66

Tô Giản cười lui về phía sau một bước: “Ân, cơm hảo, ta đi xào rau.”

Nói liền hướng phòng bếp đi đến, Chu Khải treo điện thoại, đem điện thoại ném trên bàn, từ phía sau ôm Tô Giản, cúi đầu cười nói: “Ghen cái gì đâu, hắn đối ta không điểm uy hiếp.”

Tô Giản tay không ngừng, đáp: “Ân, không uy hiếp, ngươi hà tất ăn con cua.”

Chu Khải: “.....”

Bảo ca thật nghe xong Chu Khải nói, mua bốn con đại con cua, đưa vào tới khi, Tô Giản đồ ăn đều toàn làm tốt, bãi ở trên bàn, phiêu đãng tô màu mùi hương đều toàn mấy cái chữ to.

Bảo ca xách theo con cua, chần chờ hỏi: “... Này? Này làm sao bây giờ?”

Tô Giản múc canh, xem con cua liếc mắt một cái, nói: “Làm chu tổng đi chưng đi.”

Chu Khải tâm tình bị nhìn trộm đến, có chút phiền muộn, xua tay nói: “Đưa ngươi.”

Bảo ca: “Chu tổng? Không cần a?”

Chu Khải: “Không cần!”

“Vậy được rồi.” Bảo ca không hiểu ra sao, xoay người rời đi, Chu Khải tiếp nhận Tô Giản truyền đạt canh chén, xem Tô Giản liếc mắt một cái, lười biếng mà cúi đầu, một nhấp nhiệt canh, nói: “Ghen là các ngươi nữ nhân độc quyền.”

Tô Giản gật đầu: “Là là là.”

Chu Khải hàm răng một cắn, không lên tiếng nữa.

Cũng không muốn lại nói chút lời nói, phá hư hai người lúc này ấm áp không khí, sau khi ăn xong, Tô Giản đi rửa chén, Chu Khải ngậm thuốc lá, lười biếng mà dựa vào cạnh cửa.

Chờ Tô Giản tẩy xong lau tay, Chu Khải chặn ngang ôm lấy nàng, liền hướng phòng đi, Tô Giản giãy giụa nói: “Tắm rửa.”

Chu Khải cúi đầu cười xấu xa: “Này liền mang ngươi tắm rửa đi.”

Trong phòng tắm thủy ôn lên cao, mang theo hơi nước cùng độ ấm, huân mãn vách tường gạch men sứ, ngưng kết thành bọt nước lăn xuống, Tô Giản đầu ngón tay trở nên trắng phiếm hồng, thấp giọng xin tha.

Hoảng hốt trung, nàng chỉ cảm thấy, sắc, tính, cũng là cực kỳ dễ dàng nghiện.

Chu Khải tay đáp ở trên eo, nhẹ nhàng một véo, tất cả đều là hồng ấn.

Hắn chỉ vào xương quai xanh, cười ôm nàng, cúi đầu nói: “Nhìn xem, mấy ngày rồi đều còn không cần thiết.”

Tô Giản nửa híp mắt, nhìn thoáng qua, đỏ mặt nghiêng đầu: “Ai biết có phải hay không tân nữ nhân cắn ra tới.”

Chu Khải làm như lần đầu tiên nghe thấy cái này lời nói, có chút tò mò, khóe môi một câu, một cái dùng sức, cười nhẹ hỏi: “Như thế nào? Ghen tị?”

Tô Giản cắn chặt răng, suyễn nói: “Ai ghen tị, không ăn.”

Chu Khải thấy nàng mãn nhãn đỏ bừng, làn da phiếm hồng, lại vẻ mặt vân đạm phong khinh, ngón tay hơi hơi dùng sức, bóp nàng eo, cùng nàng phân cao thấp dường như, tàn nhẫn lực khi dễ.

Hai giờ sau, sắc trời toàn ám, thành thị ánh đèn sáng lên, lung một thất quang mang, nghiêng nghiêng mà chiếu vào trên sàn nhà, Tô Giản cả người bủn rủn, tay nhẹ nhàng mà đáp ở gối đầu thượng, Chu Khải sườn ngồi ở trên giường, một tay theo nàng tóc, đôi mắt dừng ở nàng trắng nõn sườn mặt thượng, ngực nhảy lên lợi hại.

Tô Giản không sức lực nói chuyện, hừ hừ một tiếng.

Chu Khải khom lưng, nhìn nàng cười: “Mệt sao?”

Tô Giản mở nửa mắt, quét hắn liếc mắt một cái: “Vô nghĩa sao?”

Chu Khải vuốt ve nàng môi đỏ, xoa: “Ngươi ghen là bộ dáng gì?”

Tô Giản nhắm mắt: “Không biết.”

Mà lúc này, ván cửa bị gõ gõ, người máy giòn sinh tiếng nói từ ván cửa bên ngoài truyền đến: “Người tới người tới.”

Này ý nghĩa tới khách nhân, Chu Khải ấn đường ninh hạ, xoay người xuống giường, xả quá áo tắm dài phủ thêm, lại kéo chăn cấp Tô Giản đắp lên, theo sau thân Tô Giản khóe môi một chút: “Muốn ra cửa, nhớ rõ mặc quần áo.”

Tô Giản xoa phần eo ngồi dậy.

Nàng tới Chu Khải này chung cư vài lần, còn không có gặp phải quá người khác, đây là lần đầu tiên, bên ngoài có nữ nhân thanh âm, còn thực thân thiết mà kêu tiểu người máy, hơn nữa này ba cái người máy thế nhưng có tên, Chu Khải đi ra ngoài khi, môn không có toàn quan, Tô Giản sửa sang lại quần áo mặc vào, trong lúc nhất thời không biết nên đi ra ngoài vẫn là ở trong phòng ngốc.

Ngồi yên một hồi, bên ngoài thanh âm không tính đại, nhưng có thể nghe được đã có người đang nói chuyện.

Ấn Chu Khải niệu tính.

Phỏng chừng là sẽ không nguyện ý Tô Giản đi ra ngoài.

Nhưng môn nửa mở ra, cũng không phải biện pháp, hắn phòng vừa lúc đối với phòng khách.

Tô Giản trát ngẩng đầu lên phát, có thuận hạ thân thượng váy, đứng dậy, thật cẩn thận mà đi qua đi, tay mới vừa sờ lên then cửa, liền nghe được một trung niên nữ nhân tiếng nói truyền đến: “Bên trong là ai? Xuất hiện đi.”

Chu Khải ngậm thuốc lá che ở ngoài cửa nói: “Mẹ.”

“Ra tới.” Trần Tuệ trân kiên quyết mà hô.

Tô Giản cương đứng ở trong môn, trong lúc nhất thời ba người giằng co, Chu Khải duỗi tay muốn đi ôm Trần Tuệ trân, Trần Tuệ trân ngữ khí bình thản, chỉ nói: “Ngươi đã có bạn gái, nên nói, ngươi không nói nói chúng ta không biết, ngươi biết ta đáp ứng rồi ngươi lục lão sư cái gì sao?”

Chu Khải ngữ khí có chút bực bội: “Ta chính mình sự tình ta chính mình xử lý, ngươi hạt đáp ứng cái gì?”

“Còn không phải bởi vì ngươi vẫn luôn không chịu kết hôn, chúng ta không nhọc lòng? Bên trong, ngươi ra tới, không như vậy nhận không ra người đi?” Trần Tuệ trân từ ván cửa lại kêu, nàng rất ít như vậy kiên quyết.

Ba con người máy không dám lại chuyển động, liền lộc cộc thanh âm đều không có, phảng phất cũng bị trước mắt không khí dọa đến.

Ngoài cửa hai mẹ con rút nhận trương nỏ, Tô Giản trạm phía sau cửa cũng có chút đổ mồ hôi.

Không khí nhất thời đình trệ, tai nghe Trần Tuệ trân nói muốn vào môn tới, Tô Giản giơ tay đẩy, môn đẩy ra, nàng bại lộ ở Trần Tuệ trân trước mặt.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 67 chương 67

Về đến nhà, Mạnh Quyên cùng tô mộc đều còn chưa ngủ, tô mộc khó được bồi Mạnh Quyên xem TV, vừa thấy Tô Giản trở về, Mạnh Quyên hỏi: “Muốn hay không ăn canh?”

Tô Giản xua tay, cười một cái, cúi đầu sửa sang lại bọc nhỏ, nói: “Ta tắm rửa một cái, có điểm vây, muốn ngủ, ngày mai đi làm.”

Mạnh Quyên gật đầu, xem gửi điện trả lời coi, lại đột nhiên dịch trở về, nhìn về phía Tô Giản, kêu trụ nàng, nhẹ giọng hỏi: “Làm sao vậy?”

Tô Giản ninh cửa phòng tay một đốn, nàng hô hấp một hơi, cười nói: “Không có gì a.”

Tô mộc từ ghế trên lên, chạy Tô Giản trước mặt, muốn xem nàng, Tô Giản giơ tay, đẩy ra tô mộc đầu: “Tránh ra, ngươi đêm nay học tập không có?”

Tô mộc tạc mao: “Học, tác nghiệp đều viết hảo, tỷ, ngươi muốn hay không kiểm tra một chút?”

Tô Giản biết Mạnh Quyên nhìn nàng đâu, nàng không thể biểu lộ ra khác cảm xúc, nàng cười nói: “Hảo đi, kiểm tra xong ngươi tác nghiệp, ta lại đi tắm rửa.”

“Đi đi đi.” Tô mộc lôi kéo Tô Giản tay, hướng hắn trong phòng đi đến.

Chung cư thực an tĩnh, người máy nhân thiết trí nguyên nhân, phi thường thông nhân tính, một khi cảm ứng được không khí không đúng, liền nhắm mắt giả chết. Ba cái người máy lúc này ngốc tại Chu Khải chân biên, một đám nghiêng đầu dựa vào cùng nhau, đều nhắm mắt lại, Chu Khải chân dài giao điệp, ngậm thuốc lá, trừu.

Đôi mắt vẫn như cũ có lệ khí.

Di động vang lên, hắn chân dài buông, khom lưng vừa thấy, một tia không dễ phát hiện khẩn trương lặng yên rút đi, điện báo là kha quân.

Hắn tiếp lên.

Hai người nói một hồi lời nói.

Kha quân đột nhiên nói: “Chu Khải, ngươi trước kia không như vậy.”

Chu Khải hầu kết động hạ: “Ân?”

Kha quân này sẽ nghiêm túc thật sự, không có ăn chơi trác táng kia phóng đãng tùy ý thái độ, hắn nói: “Ta sao, không phải cái gì tình cảm cố vấn sư, bất quá ta tưởng ngươi đại khái thật sự có vấn đề, chính ngươi ngẫm lại, trước kia, ngươi sẽ vì một nữ nhân như vậy tức giận sao?”

Chu Khải không hé răng.

“Chúng ta ra tới chơi, liền phải thủ quy củ không phải? Chính ngươi định ra quy củ nhiều như vậy, ngươi quên mất? Lúc trước có khả năng nhất cùng ngươi kết hôn lâm sanh, ngươi vì nàng hoa như vậy nhiều tiền, mua một tàu biển chở khách chạy định kỳ, liền vì nàng một cái hôn môi, nhưng nàng nhắc tới đến gặp ngươi cha mẹ, ngươi như thế nào làm?”

Kha quân tạm dừng hạ, “Đi luôn.”

“Này bạc tình, ta đều không quen nhìn.”

“Còn có một cái, cùng lâm sanh lớn lên đặc biệt giống, ngươi lúc trước không lấy nàng đương thế thân? Giúp nàng bãi bình trong nhà như vậy nhiều chuyện tình, nhân gia tự mình đưa tới cửa cho ngươi, tính cách đặc biệt hợp ngươi, sinh hoạt độc lập, tư tưởng độc lập, công tác độc lập, cùng ngươi ở bên nhau khi, mềm thành bông, vì ngươi nấu cơm, hầu hạ đến ngươi dễ bảo, ngẫu nhiên còn rất giống chỉ tiểu hồ ly, khi đó ngươi không yêu nhất nàng tiểu cá tính sao?”

“Cuối cùng thế nào? Liền bởi vì ngươi đi công tác, ngươi bỏ qua nàng sinh nhật, nàng cùng ngươi nháo, ngươi hống sau khi trở về lại không kính, theo sau đề ra chia tay.”

“Hạt dẻ lúc trước tuy rằng phản bội ngươi, chính là nàng nhất nghe lời, chưa bao giờ sẽ làm việc ngốc, ngươi thích nhất nàng xách đến thanh, mặc kệ cái dạng gì nữ nhân, ngươi đều là chiếm thượng phong cái kia, ngươi mắt lạnh nhìn các nàng vì ngươi si mê, ngươi tùy thời tưởng chia tay liền chia tay, vô luận các nàng làm cái gì, ngươi đều là vẻ mặt bĩ dạng mà hống, tâm tình lại không chịu bất luận cái gì ảnh hưởng.”

“Như thế nào sẽ giống như bây giờ đâu? Ngươi thiếu chút nữa liền ở mẹ ngươi trước mặt thừa nhận nàng là ngươi bạn gái....”

“Nga, còn tức giận như vậy.”

“Chu Khải, ấn ta nói, hoặc là phân, hoặc là ngươi liền tài.”

Kha quân nói xong, rất lớn uống một ngụm thủy, nhuận hạ yết hầu, chờ Chu Khải trả lời.

Kia đầu trầm mặc thật lâu, đầu ngón tay yên châm xong rồi, Chu Khải mới nhàn nhạt nói: “Nga? Đúng không....”

Kha quân: “.....”

Này một đêm, Tô Giản ngủ đến cũng không tốt, nhưng ngày hôm sau muốn đi làm, nàng đến cưỡng bách chính mình ngủ, ban đêm mộng nhiều, tất cả đều là thượng vàng hạ cám mộng, ngày hôm sau tỉnh lại, quầng thâm mắt đều đi lên, sợ Mạnh Quyên lo lắng, nàng đánh phấn nền, che hạ, xách theo bao đi làm.

Thứ hai sự tình rất nhiều, giao hàng, tra hóa, phát hàng mẫu, liên hệ hộ khách, Tô Giản lộn xộn tâm tình, dần dần bình phục xuống dưới, đầu nhập đến công tác trung.

Buổi chiều thời điểm, hậu cần bên kia tới điện thoại, nói có một đám hóa đi đến một nửa ra một ít vấn đề, đóng gói thượng, Tô Giản vội vàng chạy đến hậu cần công ty.

Vừa vặn đi ngang qua kia gia T trạm quán cà phê, hậu cần công ty cùng T trạm quán cà phê ly thật sự gần, liền cách một cái phố, Tô Giản xem một cái sau, xoay người tiến hậu cần viên.

Đi trước Giang Tô kia phê hóa, trang xe thời điểm còn hảo hảo, đi đến một nửa cái rương toàn bộ nứt ra rồi, bên trong cái chai đều rớt ra tới, mãn xe đều là cái chai.

Hậu cần công ty lão tổng đối Tô Giản nói: “Ngươi biết chúng ta đi đến nửa đường có bao nhiêu nguy hiểm sao? Thời tiết tuy rằng còn không phải đặc biệt nhiệt, chính là cái chai cùng cái chai chi gian cọ xát, ta tưởng ngươi hẳn là biết sẽ phát sinh sự tình gì.....”

Tô Giản khom lưng khom lưng: “Thực xin lỗi.”

“Tính, ta gọi bọn hắn đem cái chai trước tuyển mấy cái cái rương phóng lên, chất đống ở bên nhau, ngươi hôm nay không lái xe lại đây?” Hắn thăm dò xem bên ngoài.

Tô Giản nói: “Không có, cái rương không phải chúng ta công ty phụ trách, ta mang một chút cái rương trở về, cấp nhà xưởng nhìn xem, này đó cái chai phóng nơi này, không chậm trễ các ngươi địa phương đi?”

“Này đảo sẽ không, các ngươi kỹ thuật tổng giám cái kia lão Lưu, thường thường ở chúng ta nơi này gửi các ngươi sản phẩm.”

“Tốt, cảm ơn.”

Theo sau Tô Giản đi xem một ít đã trang xe hàng hóa, đại bộ phận giao hàng thời điểm, hậu cần công ty đều là tự mình lái xe đến kho hàng đi đề, chỉ có thiếu bộ phận, là thần lợi chính mình công ty gọi người kéo qua tới, xảy ra chuyện này phê cái rương chất lượng rõ ràng liền không như vậy hảo, thực giòn, hơi chút chạm vào một chút liền vỡ ra.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 68 chương 68

Này năm chữ nói ra sau, Tô Giản cả người tùng một hơi, đặt ở tiểu giản giản trên đầu tay, nắm thật chặt.

Điện thoại kia đầu, chỉ nghe được pha lê rách nát thanh âm, Tô Giản kinh ngạc hạ, hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không có gì.” Chu Khải hướng bên cạnh vừa đứng, tay chống ở bên cửa sổ thượng.

Tô Giản trầm mặc.

Chu Khải cũng trầm mặc.

Kỳ thật hai người đều minh bạch, đi đến này một bước, chẳng phân biệt nói phỏng chừng sẽ kéo thành oán ngẫu, Tô Giản còn hảo, Chu Khải bên này, hắn kiêu ngạo không cho phép hắn cúi đầu, trận này cảm tình, vượt qua hắn khống chế.

Hắn không muốn thừa nhận, càng không nghĩ đi thừa nhận.

Nơi phồn hoa, không có ai thay thế không được ai, tình yêu tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Hắn sẽ không tin tưởng, có thể ái một người thật lâu.

Kha quân cấp ra cuối cùng kiến nghị, chỉ có một được không.

Chu Khải đầu ngón tay điểm bệ cửa sổ, khẽ cười một tiếng, nói: “Tốt.”

“Không nghĩ tới, cuối cùng thật là ngươi không cần ta.” Hắn còn nhớ phía trước câu kia lời nói đùa.

Sắp đến cuối cùng, hắn vẫn là mang theo ý cười, một chút phong lưu, nói ra những lời này.

Tô Giản lòng có chút không, nhưng càng nhiều vẫn là tùng một hơi, giống như vẫn luôn cột vào trên người gông xiềng mở ra dường như, nàng cũng cười nói: “Chu tổng, ngủ ngon.”

“Từ từ....” Chu Khải bỗng nhiên kêu lên.

Tô Giản tạm dừng: “Ân?”

“Kêu một tiếng lão công, lại quải điện thoại.” Chu Khải nhẹ giọng yêu cầu.

Tô Giản: “Thực xin lỗi, kêu không ra.”

Đối nàng mà nói, lão công hai chữ tình ý, là thực trọng.

Chu Khải lại là cười, tiếng nói xuyên thấu qua microphone, gợi cảm mà dễ nghe.

“Hảo đi, ngủ ngon.”

“Ân.”

Hoà bình chia tay, Tô Giản treo điện thoại, phát hiện trên người lại ra mồ hôi, bên ngoài mưa to tầm tã, đánh vào cửa sổ thượng, cùng cây búa dường như, Tô Giản lấy ra mặt khác một bộ áo ngủ, đi tắm rửa.

Ở thành phố kế bên.

Tửu trang, sao trời lanh lảnh, Chu Khải treo điện thoại, ý cười trên khóe môi chậm rãi mạt bình, hắn hai tay đáp ở cửa sổ thượng, ngoài cửa sổ là hành tẩu người qua đường, bay nhanh xe, rộng mở áo sơmi đem hắn xương quai xanh biểu lộ không bỏ sót, màu đen quần dài bọc chân dài, thẳng tắp lại trường, hắn xoa nhẹ khóe môi, lấy ra một cây yên ngậm.

Trừu một hồi, Chu Khải đột nhiên đem yên cấp bóp tắt ở lan can thượng.

Xoay người hướng bên trong đi đến, trên mặt không có nửa điểm ý cười.

Đêm khuya tĩnh lặng.

Kha quân bất đắc dĩ mà đỡ Chu Khải: “Dựa, một hơi thổi tam bình đầu người mã, ngươi muốn chết a.”

“Ai ai ai, hướng nơi này đi.”

“Mẹ nó, thất tình ghê gớm a, ta còn không có bạn gái đâu, đi hảo điểm, không cần quẹo vào.”

Tô Giản tắm rồi, trở lại trên giường, tâm tình bình tĩnh trở lại, nàng bọc chăn, nằm xuống, so với tối hôm qua nhiều mộng, đêm nay một đêm vô miên, nhưng ngày hôm sau tinh thần cũng không quá hảo, giống như ngủ một cái giả giác, xách theo bao đi làm khi, tiểu giản giản còn lộc cộc mà đưa nàng tới cửa.

Mở to mắt to nói: “Tô Giản sớm một chút trở về.”

Tô Giản cười, khom lưng, thân nó một ngụm, theo sau đi ăn bữa sáng, Mạnh Quyên một bên cuốn bánh trứng một bên cùng hàng xóm nói chuyện phiếm, sinh cơ bừng bừng, mua bánh quẩy còn tự giác bài nổi lên hàng dài, có xuyên chức nghiệp trang có xuyên giáo phục, cũng có xuyên thường phục, các màu người đều có, mỗi người đều ở cái này trong thành thị phấn đấu, nỗ lực làm chính mình công tác.

Sáng đi chiều về, thức khuya dậy sớm, các có cách sống.

Tô Giản cắn bánh trứng, đi ngồi xe buýt.

Bảo ca lái xe theo ở phía sau, Tô Giản ở xe buýt thượng, cho hắn gọi điện thoại, thuyết minh nguyên do.

Bảo ca ở trong điện thoại đầu nói: “Chu tổng không làm ta đi, ta đi rồi liền thất nghiệp, ta trước đi theo ngươi đi.”

Tô Giản: “.... Tùy ngươi.”

Màu trắng xe hơi, vẫn là theo tới công ty cầu vượt hạ.

Tô Giản vào công ty, vừa lúc là cuối tháng, muốn mở họp, trì lân sắc mặt cũng không tốt lắm, phỏng chừng không ngủ hảo, ở hội nghị thượng đánh vài cái ngáp, mới phất tay lười biếng nói: “Hảo, hội nghị kết thúc.”

Tô Giản thu thập notebook, xoay người phải đi.

Trì lân kêu trụ Tô Giản, tay căng trên bàn, hỏi: “Tề phong những cái đó hóa chuẩn bị đến thế nào?”

Tô Giản suy nghĩ hạ: “Hôm nay đến một nhóm kia, có thể giao hàng, ta chờ hạ cùng đối phương thẩm tra đối chiếu một chút.”

Trì lân nhìn Tô Giản, có chút xuất thần, cười nói: “Ngươi sự tình nhiều, giao cho chu hà đi xử lý cũng đúng, tề tổng sự tình không cần quá để ở trong lòng.”

“Lại nói, ngươi cùng đến thật chặt, ta sợ chu tổng sinh khí.” Nói xong, ái muội mà nháy mắt.

Tô Giản xả ra tươi cười, giả cười hai hạ, nói: “Đã biết.”

Sau xoay người rời đi.

Lời nói là nói như vậy, Tô Giản vẫn là chính mình cùng tề phong bên này hóa, chu hà gần nhất trong nhà lại đã xảy ra chuyện, nàng cùng nàng lão công nháo đến không quá vui sướng, hai người chưa nói ly hôn, lại cả ngày sảo, phỏng chừng ly hôn hai chữ đều thành một tầng giấy, liền kém đâm thủng, ngày hôm qua này thùng giấy sự tình, vốn là chu hà đi xử lý.

Nàng phỏng chừng có việc, Tô Giản mới giúp nàng đi.

Đem thùng giấy đưa cho mua sắm bộ sau, Tô Giản trở về, cấp tề phong gọi điện thoại.

Tề phong phỏng chừng mới vừa khởi, lười biếng mà đánh ngáp, ngữ điệu vẫn cứ thiếu thật sự: “Ân? Hóa a? Kho hàng mới vừa thanh hảo, ta thật sự phiền thấu thượng một nhà công ty, Tô Giản a, các ngươi này chất lượng còn có bán sau đến cho ta chuẩn bị cho tốt a, nếu không ta liền bắt ngươi tới bồi....”

Tô Giản cười cười, không ứng hắn, chỉ nói: “Thần lợi ngài có thể yên tâm.”

“Ta liền đối với ngươi yên tâm mà thôi.” Hắn tiện tiện cười, “Ân, đúng rồi, đợi lát nữa xem một chút bưu kiện, ngươi nhìn xem đối cái này có hay không hứng thú.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 69 chương 69

Ăn cơm xong, Tô Giản đổi một thân nhẹ nhàng điểm quần áo, ăn mặc dép lê, tóc rối tung, để mặt mộc, đi qua đường cái, từ dưới cầu xuyên qua đi, đi vào quán cà phê.

Triệu đông tuấn tuyển một cái hảo vị trí, đối với môn, Tô Giản đẩy cửa đi vào khi, hai người liếc mắt một cái liền nhìn đến đối phương, Tô Giản đi qua đi, ở Triệu đông tuấn đối diện ngồi xuống, Triệu đông tuấn có điểm phong trần mệt mỏi, trên người màu trắng áo sơmi cũng không như vậy bạch, thoạt nhìn có điểm xoa nhăn bộ dáng.

Thanh tuấn mặt, không nhiều lắm biến hóa, đại khái rõ ràng biến hóa chính là ấn đường có một tiểu nếp nhăn đi.

Tô Giản nhìn hắn, trong đầu hiện lên chính là niên thiếu khi hình ảnh, tốp năm tốp ba một khối đi đi học, duy độc bọn họ hai cái đi được gần nhất, Triệu đông tuấn sẽ giúp nàng dẫn theo cặp sách, đạp lên trên đường lát đá, đảo đi, cùng nàng nói chuyện, khi đó hắn không có bất luận cái gì phiền não, trong nhà lại có điểm tiền trinh, trong túi phòng tiền lẻ, cấp Tô Giản mua đường hồ lô ăn.

Lại sau này, những cái đó nhật tử liền trở nên mơ hồ.

Liên kết hôn kia mấy năm, đều giống nhau mơ hồ.

Tốt đẹp, vĩnh viễn đều là thuần túy nhất cảm tình.

Bất quá lúc này, Tô Giản lại tâm như nước lặng, ngược lại nhìn đến cà phê, sẽ nhớ tới kia một gian trong văn phòng, kia một cái người máy, kia một người.

“Tô Giản, cho ngươi điểm nước trái cây?” Triệu đông tuấn lật xem cơm bài, hỏi.

Tô Giản nói: “Tùy ý đi, ngươi có nói cái gì có thể nói thẳng.”

Triệu đông tuấn vẫn là kiên trì điểm nước trái cây, chính hắn cà phê uống đến một nửa, đem cơm bài khép lại, Triệu đông tuấn tay phóng trên bàn, theo bản năng mà giao nắm ở bên nhau, đều nói đôi mắt là tâm linh chi cửa sổ, ăn tết khi nhìn đến Tô Giản còn có thể từ nàng trong mắt nhìn đến một chút cảm tình, lúc này nhìn đến nàng.

Nàng đôi mắt vẫn là giống nhau xinh đẹp, lại không có một chút dao động.

Để mặt mộc, liền xuyên đơn giản nhất áo thun còn có quần jean, một chút cũng không giống qua đi cái kia vì cùng hắn hẹn hò, có thể trang điểm một giờ, tinh xảo xinh đẹp nữ nhân.

Triệu đông tuấn ngực cùng châm thứ dường như, hắn hô một hơi, nói: “Ta thất bại ba lần, tưởng hồi nước trong trấn, ta hiện tại thực mờ mịt, ta không nghĩ trở về, chính là ta lại không năng lực tiếp tục lưu lại nơi này, đặc biệt dày vò.”

Nước trái cây tới, Tô Giản bưng lên uống một ngụm, nói: “Sau đó đâu? Ngươi tiếp tục.”

Triệu đông tuấn bắt đầu cùng nàng nói về gây dựng sự nghiệp trong lúc này sự tình, ở Lê Thành không có một chút căn cơ, gây dựng sự nghiệp xác thật quá khó khăn, tuyển hạng mục mặc kệ là cái gì, chỉ là giai đoạn trước đầu nhập liền phải tiêu phí sức người sức của, kiên trì nói được dễ nghe sẽ thành công, chính là này giữa thật sự gian nan, Triệu đông tuấn từ nước trong trấn mang đến tiền quăng vào đi không đủ, lại tổ chức tin / dùng / tạp, dùng để quay vòng.....

Hắn một đường nói, Tô Giản một đường nghe, dần dần địa tâm cũng có chút mờ mịt.

Nàng là tưởng rời đi thần lợi, cái này ý niệm ngày đó ở T trạm liền sinh ra.

Nàng là ở thay đổi, chính là nàng thay đổi đến còn chưa đủ, ít nhất ở Chu Khải nơi đó, nàng còn cái gì đều không phải.

Vứt bỏ cảm tình không nói chuyện, nàng tưởng có chính mình một phen thiên địa, tưởng tự tin, tưởng trưởng thành.

Nhưng là, gây dựng sự nghiệp nơi nào có dễ dàng như vậy.

Triệu đông tuấn cũng không có ôn chuyện ý tứ, hắn chính là muốn tìm cá nhân tâm sự, Lê Thành như vậy đại, hắn nghĩ đến người chính là Tô Giản, mặc kệ hắn trong lòng có hay không cảm tình, cái này làm bạn chính mình nhiều năm nữ nhân, lại vĩnh viễn là nhất hiểu biết hắn, hắn sở hữu chật vật đều ở nàng nơi này xuất hiện quá.

Hiện tại liền càng không sợ ở nàng trước mặt bại lộ chính mình thất bại.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 70 chương 70

Lâm Phương Cầm bế quan ra tới, thăm dò nhìn mắt phòng họp, lén lút kéo một cái ghế ở Tô Giản bên cạnh người ngồi xuống, Tô Giản hướng bên cạnh dịch đi, cho nàng lưu một vị trí, liếc nhìn nàng một cái.

Hốc mắt không tính hồng, tròng mắt bị nước mắt tẩy quá về sau, xinh đẹp rất nhiều.

Tô Giản thấp giọng hỏi nói: “Sao lại thế này?”

Lâm Phương Cầm sách một tiếng, nhăn cái mũi: “Ta chọc áo mưa sự tình hắn đã biết, tối hôm qua cởi hết muốn làm việc, hắn đột nhiên phát hiện hộp không đúng, lấy ra tới sau, xoa hai hạ, vừa lúc nhìn đến phá động, trực tiếp ném môn đi ra ngoài, buổi sáng làm ta đem nhà hắn chìa khóa còn cho hắn, ta hận không thể ném trên mặt hắn, tạp chết hắn tính.”

Tô Giản: “Đều nói, ngươi còn nói cùng hắn thương lượng một chút.”

“Thương lượng cái rắm.” Lâm Phương Cầm hừ lạnh, “Hắn nếu là chịu, ta còn dùng như vậy sao? Không như vậy phạm tiện a, ta muốn chia tay.”

Tô Giản: “..... Hắn nói như thế nào?”

“Nói cái gì nói, phân hắn phỏng chừng thực vui vẻ, lại có thể nơi nơi đi thân cận thấy nữ nhân.”

Lâm Phương Cầm nói lại khó chịu, bất quá nàng vẫn là đè thấp tiếng nói, miễn cho làm công ty người có tâm nghe xong đi, Lâm Phương Cầm 29 tuổi, vẫn luôn không kết hôn, tuy rằng thời đại này thực bình thường, ngẫu nhiên công ty người vẫn là không tránh được lấy nàng nói giỡn, nói lại không nắm chặt liền gả không ra.

Tô Giản vui đùa không có gì hảo khai, ly hôn sao, độc thân sao, cá nhân riêng tư đại gia cũng ngượng ngùng hỏi, lén tham thảo khó nghe liền khó nghe, cũng truyền không đến Tô Giản nơi này.

Chu hà gần nhất hôn nhân ra trạng huống, đại gia lại có đề tài nói, an ủi cũng hảo, nói giỡn cũng hảo, dù sao ở đương sự xem ra, đều không thế nào lệnh người vui sướng.

Đến nỗi trước đài Chu Hoài Vân tiêu tiêu loại này hình tốt nghiệp không bao lâu, còn thực tuổi trẻ, nhân sinh đẹp nhất giai đoạn, ở nam nhân trong mắt, liền nhiều một ít khoan dung, tiêu tiêu ngẫu nhiên làm sai sự, trì lân đều là cười trấn an, cũng không trách móc nặng nề, trước đài tiểu muội tính cách tuy rằng mềm, một khi phát sinh sự tình gì, kêu những cái đó nam sinh, đại gia ba ba mà đều sẽ chạy tới hỗ trợ, bận

trước bận sau.

Đều là bị che chở tuổi tác.

Cho nên tuổi trẻ nữ hài cùng bước vào 30 đại quan nữ nhân, đãi ngộ thượng chung quy vẫn là không giống nhau.

Lâm Phương Cầm cầm sữa đậu nành bao, đi phao hai ly, đã trở lại một người một ly uống, nói chuyện phiếm.

Lâm Phương Cầm sự tình không phải rất nhiều, liền không vội vã trở về, vẫn ngồi như vậy, thực mau, 11 giờ nửa tả hữu, trì lân kéo ra phòng họp môn, mang theo đại lý thương đám người trước xuống lầu.

Chu Khải vòng đi trong văn phòng, cầm điểm đồ vật ra tới, tay kéo tay áo, nhìn mắt toàn bộ văn phòng, hắn khóe môi mỉm cười, suy nghĩ hạ, giơ tay điểm vài người: “Tiêu tiêu, Triệu tư đồng, Tần mặc, một khối đi ăn cơm.”

Này mấy cái bị điểm đến nữ hài, kinh ngạc hạ, theo bản năng mà đứng lên.

Lần đầu tiên bị lão bản điểm danh, mỗi người mặt đỏ đến lợi hại.

Xô xô đẩy đẩy mà ra tới, Lâm Phương Cầm ở một bên thọc Tô Giản một chút, Tô Giản tiếp tục gõ bàn phím, không có phản ứng.

Chu Khải cười đối với các nàng ba cái nói: “Trước đi xuống đi.”

“Là.” Ba cái nữ hài tiểu tiểu thanh ứng, Chu Khải nghiêng đầu nhìn về phía tài vụ gian, tài vụ tổng giám xách theo một cái bọc nhỏ ra tới, đi theo hắn phía sau, hướng cửa đi đến.

Chờ bọn họ vừa đi, Chu Hoài Vân không nhịn xuống, từ trong văn phòng ra tới, hướng cửa sổ chạy tới, khí rào rạt nói: “Vì cái gì không gọi ta a.”

Lâm Phương Cầm tắc nhìn chằm chằm Tô Giản, cũng nhỏ giọng hỏi: “Vì cái gì không gọi ngươi?”

Tô Giản liếc nhìn nàng một cái: “Vì cái gì kêu ta?”

Lâm Phương Cầm: “Ngươi cùng hắn cái gì quan hệ, thừa dịp cơ hội này nhiều xem hai mắt a.”

Tô Giản đem tư liệu hợp nhau tới, nhàn nhạt nói: “Chúng ta chia tay.”

“Gì?”

Dưới lầu, trì lân đem người an bài hảo, quay đầu vừa thấy, Chu Khải phía sau mang theo bốn cái nữ

sinh xuống dưới, trì lân điểm một chút, ngẩn người, hắn cấp Chu Khải kéo ra cửa xe, xem một cái trong xe tài xế, Chu Khải từ trước đến nay đều là chính mình lái xe, lần này thế nhưng xứng tài xế, cái này tài xế.....

Hình như là Tô Giản.

Trì lân quan cửa xe phía trước, khom lưng hỏi Chu Khải: “Chu tổng, không... Yêu cầu kêu Tô Giản sao?”

Chu Khải cúi đầu ngậm yên, tay một đốn, hơi ngẩng đầu, liếc hắn một cái, khóe môi một xả: “Như thế nào? Ngươi muốn mang nàng?”

Trì lân: “Không, ta....”

Phát hiện Chu Khải thần sắc không lớn đối, trì lân chạy nhanh lui ra phía sau, đóng cửa.

Trong lúc nhất thời, hắn suy nghĩ đủ loại chi tiết, theo bản năng mà ngẩng đầu, nhìn mắt trên lầu.

Phân, tay,?

Cũng quá nhanh đi, đã hơn một năm, không đúng, cũng không tính mau, tính có thể.

Trì lân lại nghĩ đến Lâm Phương Cầm, đột nhiên cảm thấy, phân cũng hảo.

Chẳng phân biệt lưu trữ ăn tết? Nữ nhân thật là phiền toái.

Cơm trưa Lâm Phương Cầm một hai phải kéo Tô Giản đi ra ngoài ăn, Tô Giản không chịu, nàng giữa trưa còn phải cấp một cái hộ khách phát bưu kiện, đang ở cùng hộ khách, cuối cùng không đi, Lâm Phương Cầm tới rồi buổi chiều liền phiền nàng, buổi tối một hai phải thỉnh nàng ăn cơm, Tô Giản biết nàng đánh cái gì chủ ý, ma bất quá nàng phiền nhân, đáp ứng rồi.

Mà trên thực tế, nàng cùng Chu Khải chi gian, nói chuyện gần một năm, chân chính biết bọn họ nói, chỉ có trì lân cùng Lâm Phương Cầm.

Còn có một cái không phải quá rõ ràng đối phương là ai Lưu hạo.

Này đơn bạc quan hệ, đoạn thời điểm càng dễ dàng.

Tan tầm thời gian vừa đến, Lâm Phương Cầm lôi kéo Tô Giản liền đi kêu xe, còn đính một cái rất có không khí nhà ăn, hai người ngồi xong sau, Tô Giản đem đầu tóc trát lên, Lâm Phương Cầm híp mắt xem nàng: “Các ngươi vì cái gì chia tay? Ai đề?”

Tô Giản uống một ngụm nước chanh: “Ta đề.”

“Vì cái gì a? Chu tổng làm cái gì thực xin lỗi chuyện của ngươi?”

Tô Giản xua tay: “Không phải, cùng hắn không quan hệ, ta chính mình vấn đề.”

Lâm Phương Cầm: “Ngươi cái gì vấn đề? Ngươi yêu hắn? Ta biết hắn vẫn luôn cũng không chịu kết hôn, là vấn đề này sao? Không nghĩ tới ngươi cuối cùng cũng không tránh được việc này a.”

“Cùng kết hôn không quan hệ.” Tô Giản chi cằm, khảy trên mặt bàn hộp đèn, nàng chậm rãi nói: “Ta cùng chồng trước ở bên nhau khi, thiệp thế chưa thâm, ly hôn thời điểm, ta tay không tấc sắt, nguyên nhân chính là ta không có biện pháp xử lý chính mình sự tình, chỉ có thể chật vật rời đi, đối hắn cũng quá mức ỷ lại, ta không có chính mình độc lập năng lực.”

“Tám năm không có đặt chân xã hội, làm ta đối hết thảy đều cảm thấy mê mang, sợ hãi, cuộc đời của ta không có đứng lên tới, không có chính mình sân nhà, mà thẳng đến cùng Chu Khải ở bên nhau, mới đầu ta cho rằng, ta đối đoạn cảm tình này kỳ thật là người ngoài cuộc, nhưng không phải, người ở cục trung liền sẽ bị nhốt đi vào, thiên bình cũng sẽ chậm rãi nghiêng, ta nhịn không được đi phản kháng hắn, vấn đề hắn không thích ta phản kháng, chúng ta chi gian sẽ có khắc khẩu, ở cái này khắc khẩu giữa, ta phát hiện, ta vẫn cứ ở vào bị động kia một phương.”

“Ngày đó, mẹ nó xuất hiện, đứng ở phía sau cửa ta, kỳ thật suy nghĩ rất nhiều, ta suy nghĩ, nếu hắn làm ta đi ra ngoài, thừa nhận ta là hắn bạn gái, ta sẽ thế nào? Không, chẳng ra gì, thật sự đến phải đi hôn nhân con đường này khi, ta vẫn như cũ không hề năng lực vì chính mình làm chủ.”

“Chính là đứng ở phía sau cửa không bị thừa nhận ta, lại là cái dạng gì đâu?”

“Kia cảm giác, kỳ thật thực không xong.”

“Ta còn không có năng lực thật sự có thể cười đối hết thảy.”

“Khi ta nói ra pháo / hữu hai chữ thời điểm, ta có thể từ trong lòng đi thừa nhận nó, như vậy ta mới là thật sự tiến bộ.”

Lâm Phương Cầm: “Nói trắng ra là, chính là chu tổng chưa từng đem ngươi cùng hắn đặt ở ngang nhau vị trí thượng.”

Tô Giản cười hạ: “Hắn như vậy thiên chi kiêu tử, phỏng chừng đã sớm thói quen cao cao tại thượng.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 71 chương 71

“Chu tổng?” Lâm Phương Cầm tiếng nói, làm Tô Giản cùng Chu Khải một khối hoàn hồn, Chu Khải nắm Tô Giản tay, tùng tùng, Tô Giản mượn lực rũ đặt ở bên cạnh người.

Tô Giản xoa xoa cánh tay.

Chu Khải nhấp môi: “Ta không dùng lực.”

Tô Giản: “Ân.”

Không khí xấu hổ, Lâm Phương Cầm tham đầu tham não, nhìn bọn họ hai cái.

Chu Khải thân mình bị người khác đâm một cái, hơi hơi đi phía trước trạm một chút, ly Tô Giản lại gần một chút, Tô Giản theo bản năng mà sau này lui, Chu Khải thấu kính sau hẹp dài đôi mắt, hơi hơi nheo lại.

Hắn hỏi: “Hai người các ngươi, như thế nào xuất hiện ở chỗ này?”

Lâm Phương Cầm cười nói: “Xem triển lãm a.” Cũng túm hạ Tô Giản tay áo, ý bảo nàng không cần nhiều lời lời nói, trong công ty công nhân muốn đi ra ngoài gây dựng sự nghiệp là chuyện tốt, nhưng là chạy tề phong nơi đó, tấm tắc....

Tô Giản sao có thể không biết, nàng giương mắt, xem Chu Khải: “Chu tổng, ngài chậm dạo, chúng ta cũng đi đi một chút nhìn xem.”

Chu Khải vốn đang có chút lời nói muốn hỏi, một đôi thượng nàng đôi mắt, nhất thời thế nhưng hỏi không ra.

Tô Giản: “Bái.”

Chu Khải phản xạ tính mà: “Bái.”

Tô Giản lôi kéo Lâm Phương Cầm, bay nhanh mà hướng trong đám người toản, thực mau, kia mạt màu lam nhạt liền như vậy biến mất ở trong đám người, Chu Khải câu hạ kính râm, rủa thầm một tiếng, xoay người hướng mặt khác vừa đi đi.

Triển sẽ người nhiều, triển thính cũng nhiều, hơn nữa đại đa số đều là một ít đại bài.

Quét rác người máy trên mặt đất một cái kính mà chuyển động, đi dạo chuyển, phi thường manh, cùng Tô Giản gia tiểu giản giản có điểm tương tự, Lâm Phương Cầm nhìn phi thường hưng phấn, còn hữu dụng cảm ứng khí mở cửa sổ hộ, chủ nhân TV, điều hòa tự động điều tiết khống chế, còn có một ít sản phẩm, ba hợp một máy giặt từ từ.

Những cái đó khổng lồ ở nhà sản phẩm, bởi vì trang hệ thống về sau, trở nên đặc biệt thông nhân tính.

Triển sẽ sản phẩm hoa hoè loè loẹt, nhưng đều phi thường trí năng, tân thời đại dần dần đã đến.

Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm quả thực là bà ngoại tiến Đại Quan Viên, tay trong tay xem qua rất nhiều thính tử, Tô Giản ở tìm cái kia cái gọi là điều hòa bạn lữ, chuyển một vòng sau, ở phía sau một cái thiên lam sắc triển thính thấy được điều hòa bạn lữ, Tô Giản ra bên ngoài xem một cái, còn không có thấy rõ ràng, liền thấy tề phong từ trên mặt đất đứng lên, hai người bốn mắt nhìn nhau.

Lâm Phương Cầm kinh hô một tiếng: “Tề tổng?”

Tề phong ha ha cười, đi tới nhìn Tô Giản: “Bảo bối ngươi hôm nay xuyên y phục cùng chúng ta triển thính giống nhau nga.”

Tô Giản vừa nhấc đầu vừa thấy: “Màu lam nhạt, là có điểm giống.”

Tề phong cười nói: “Lại đây, nhìn xem, chúng ta muốn đại bán sản phẩm.”

Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm liếc nhau, hai người hướng trong đi, tề phong trên dưới đánh giá Lâm Phương Cầm: “Vị này mỹ nữ là?”

Nói, tay liền đáp thượng Lâm Phương Cầm bả vai, Lâm Phương Cầm cười xách khai tề phong ngón tay, “Tề tổng quý nhân hay quên sự, này liền đem ta đã quên?”

“Ân? Ta cái nào tiểu mật?”

Tô Giản: “.....”

Lâm Phương Cầm: “Bốn năm trước, ngài ở thần lợi, bị ta.....”

Tề phong suy nghĩ hạ, bừng tỉnh đại ngộ: “Nghĩ tới, nha, gièm pha toàn làm ngươi đã biết. “

Lâm Phương Cầm cười cười: “Còn hảo.”

Tề phong tấm tắc một tiếng, ngay sau đó mang Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm qua đi, xem chủ đánh sản phẩm, này khoản sản phẩm kỳ thật có người ở làm, tề phong không phải nhanh nhất một nhà, nhưng trải qua cải tiến về sau, nhưng thật ra càng thông nhân tính hóa, tan tầm về nhà trên đường liền có thể viễn trình thao tác đem điều hòa mở ra, buổi tối ngủ khi có thể điều tiết điều hòa độ ấm, có thể cho trong nhà độ ấm

bảo trì chính mình vẫn luôn muốn tốt nhất trạng thái.

Khó trách kêu bạn lữ đâu.

Xác thật thực nhanh và tiện.

Tạ nghênh xách theo thủy từ bên ngoài tiến vào, vừa thấy: “Nha, này ai?”

Tô Giản thấy người này liền sợ, vội vàng vòng khai vị trí, tạ nghênh câu hạ mắt kính, cười nhẹ một tiếng, một người lấy một lọ thủy ném cho triển đại sảnh những người khác.

Đến Tô Giản khi, hắn vặn ra, thân thủ dâng lên, ngữ mang trêu chọc: “Nữ vương?”

Tô Giản: “.... Cảm ơn.”

Duỗi tay cầm.

Lâm Phương Cầm nhìn tạ nghênh, nhất thời không dịch khai tầm mắt, người này lớn lên thật là đẹp mắt.

Đẻ non phẩm ở cái này triển sẽ, trên thực tế thực được hoan nghênh, cho nên tề phong cái này triển thính lui tới người rất nhiều, vẫn luôn nối liền không dứt, ra ra vào vào, có chút sẽ mua một cái đi trước thử dùng, tạ nghênh mấy cái liền ở bên ngoài dạy bọn họ dùng như thế nào, tề phong kêu Tô Giản qua đi quầy bên kia.

Mở ra kế hoạch thư, cho nàng xem, ngón tay một đống đại lâu, đối Tô Giản nói: “Công ty địa chỉ ta cũng xem trọng, kho hàng ở cái này vị trí.”

Hắn đầu ngón tay đi xuống hoa, Tô Giản xem không rõ lắm là nơi nào, nhưng là đại khái biết là ở trung tâm khu, trung tâm khu bên kia có một cái lộ là đi thông cảng, kho hàng vừa lúc liền ở cảng bên kia.

“Thế nào?” Tề phong cười đè ở trên bản đồ, khóe môi mỉm cười, tươi cười thiếu thật sự.

Tô Giản gật đầu: “Có thể.”

Tề phong: “Không hiếu kỳ ta office building chọn nơi nào sao?”

Tô Giản: “Ở đâu?”

“Khải thịnh phụ cận.”

Tô Giản: “..... Nga.”

“Cứ như vậy? Nga?” Tề phong thấy nàng trên mặt không biểu tình, một chút đều không có muốn cùng bạn trai một cái làm công khu vực hưng phấn, có điểm khó hiểu, nhưng bên kia người tới, kêu hắn qua đi.

Hắn chỉ có thể hãy đi trước.

Tô Giản nhìn bản đồ, xoay người phiên hạ tuyên truyền sách.

Sản phẩm rất thiếu, bất quá đều rất tinh xảo, Tô Giản nhìn một hồi, đi tìm Lâm Phương Cầm, Lâm Phương Cầm mở ra notebook, đang ở chơi trò chơi, Tô Giản đi qua đi, liền thấy nàng vẫn luôn ở chọc máy tính, chơi đến vui vẻ vô cùng, Tô Giản có chút nhàm chán, tả hữu đi một chút nhìn xem, đứng ở triển thính bên cạnh, vừa lúc nhìn đến cách vách một cái triển thính.

Chu Khải ôm một cái tiểu hài tử, cái kia tiểu hài tử trong tay ôm một cái rất nhỏ người máy, cười đến thấy nha không thấy mắt.

Tề phong từ phía sau, tới gần Tô Giản, cúi đầu cười nói: “Nha, ngươi nam nhân cũng tới, không đi xem?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 72 chương 72

Bởi vì có triển lãm, hơn nữa lại là cuối tuần, cái này trạm hành khách nhiều đến người tễ người, Tô Giản ba người kẹp ở trong đám người, hạ đến phụ lầu một, đi trước mua sắm công viên cái kia phương hướng xe đã bài khởi hàng dài, Lâm Phương Cầm dùng tuyên truyền sách quạt cổ, nói: “Đều là người a.”

Lưu hạo đi ở Tô Giản bên cạnh người, dùng thân mình chống đỡ, miễn cho va chạm đến.

Người khác cao, ở ô áp áp trong đám người, hạc trong bầy gà, hơn nữa kia một thân sắc bén khí thế, nhiều ít khởi đến một chút tác dụng, tuyển một cái nhập khẩu bài.

Tô Giản cúi đầu phiên tuyên truyền sách, cùng Lâm Phương Cầm nói chuyện.

Chỉ chốc lát, xe tới rồi, cửa xe mở ra, bên trong đen nghìn nghịt đều là người, ra tới người đương thời tễ người, Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm vội vàng hướng bên cạnh trốn đi, miễn cho bị đụng tới, ba người rốt cuộc tiến xe, chỉ là tới gần cửa liền tễ không ít người, Lưu hạo kéo hạ Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm, đem các nàng hai cái kéo đến cạnh cửa một cái góc chết, một tay một chống, chống ở phía trên, đem các nàng che ở bên trong.

Lâm Phương Cầm sách một tiếng, nhìn mắt hắn kia trương cương ngạnh mặt, nói khẽ với Tô Giản nói: “Đổi thành là chu tổng, hắn sẽ không bồi ngươi ở loại địa phương này tễ đi?”

Nhớ tới Chu Khải kia bộ dáng, phỏng chừng sẽ không kiên nhẫn, càng đừng nói tại như vậy nhiều người dưới tình huống.

Lần trước xem cái điện ảnh, giống như là trời cho dường như, ăn một bữa cơm tuyển nhà ăn cũng là xa hoa mà.

Lưu hạo lại cực kỳ tự nhiên, bình dân.

Tô Giản cười một cái, ứng Lâm Phương Cầm: “Tới loại địa phương này, phỏng chừng muốn hắn mệnh.”

Lâm Phương Cầm cười rộ lên, gật đầu: “Đúng vậy.”

“Cho nên nói, đều là khó có thể lựa chọn, ngươi trong lòng cái gì cảm tưởng?”

Trong xe tiếng gió hô hô, Lâm Phương Cầm tiếng nói ép tới cũng thấp, Tô Giản khóe môi ngoéo một

cái, nói: “Tạm thời không cảm tưởng, đã sớm lựa chọn qua.”

Lâm Phương Cầm híp mắt, nửa ngày: “Nga, ta đã hiểu.”

May mắn mua sắm công viên ly đến không xa, mới đầu còn hảo, một hai đã đứng sau, người bị tễ đến hô hấp đều mau suyễn bất quá tới, nếu không có Lưu hạo, chỉ sợ sẽ càng nghiêm trọng, Lâm Phương Cầm lôi kéo Tô Giản tay chạy ra đi khi, nói: “Ta còn là thích có xe, ngồi ở trong xe thoải mái dễ chịu, không cần người tễ người.”

Tô Giản cười nói: “Sẽ tắc xe.”

“Kia cũng so người tễ người hảo, tàu điện ngầm còn hảo, sạch sẽ ngăn nắp một ít, xe buýt đâu?”

Tô Giản cười cười, không nói chuyện, có một đoạn thời gian ngồi bảo ca xe về sau, lại đi ngồi xe buýt, xác thật không thích ứng, chính là qua cái kia không thích ứng kỳ, lại thích ứng, cũng không có gì.

Mua sắm công viên người cũng nhiều, các loại mỹ nữ soái ca xuyên qua trong đó, này trung tâm khu vốn dĩ tụ tập vô số xí nghiệp lớn công nhân, này phụ cận tất cả đều là công ty lớn, trên bảng có tên, thời thượng cùng mỹ lệ, nơi này trước nay liền không thiếu.

Lâm Phương Cầm quay đầu hỏi Lưu hạo: “Nơi này có cái gì ăn ngon? Ta chỉ đi quá mấy nhà.”

Lưu hạo nhìn hạ, cười: “Tô Giản tuyển đi.”

Lâm Phương Cầm: “Hỏi ngươi cũng là hỏi không a.”

Sau nàng nhướng mày xem Tô Giản, Tô Giản cười nói: “Ta không như thế nào tới nơi này chơi, nếu không ngươi an bài liền hảo?”

Lâm Phương Cầm: “Ta liền biết là như thế này, hành đi, ta tuyển a.”

Cuối cùng nàng tuyển một nhà trái dừa gà.

Nhưng đến trước xếp hàng, nửa giờ sau, mới có vị trí, ăn cơm dùng không đến một giờ, xếp hàng nhưng thật ra hoa một nửa thời gian.

Ăn cơm xong, Tô Giản hỏi Lưu hạo: “Ngươi không phải tới bên này làm việc sao?”

Lưu hạo xem mắt đồng hồ, nói: “Ân, các ngươi kế tiếp đi đâu?”

Lâm Phương Cầm cười nói: “Khó được tới mua sắm công viên, đương nhiên là đi shopping a.”

Lưu hạo gật đầu: “Các ngươi đi, ta đi trước làm việc, đã trở lại tiếp các ngươi, có xe.”

Lâm Phương Cầm chớp mắt: “Hảo a hảo a.”

Tô Giản túm Lâm Phương Cầm một chút, Lâm Phương Cầm câm miệng.

Lưu hạo xem Tô Giản, cười nói: “Ta còn có việc muốn cùng ngươi nói, nhưng hiện tại không có thời gian, tối nay đi, đừng trộm lưu.”

Nói xong, hắn đứng dậy, đi mua đơn.

Đến quầy sau, thu ngân viên nhắc nhở, đã có người mua đơn.

Lưu hạo quay đầu, nhìn mắt Tô Giản.

Vừa rồi Tô Giản đi một chuyến toilet, thuận tay mua.

Lưu hạo thu hồi tiền bao, không nói chuyện, xoay người ra nhà ăn.

Tô Giản là kiến thức quá Lâm Phương Cầm mua sắm năng lực, một cái buổi chiều, các loại cửa hàng nàng đều phải đi, Tô Giản có chút tò mò: “Ngươi tiền lương đủ hoa sao? Vì cái gì còn có thể tồn?”

Lâm Phương Cầm tuyển son môi, nói: “Trì lân chơi cổ phiếu, ta đi theo hắn chơi, kiếm được còn có thể.”

Tô Giản: “Nga nga.”

Lâm Phương Cầm lại nói: “Trì lân cùng chu tổng học, chu tổng mới là hảo thủ, ngươi cùng hắn cùng nhau lâu như vậy, không phát hiện sao?”

Tô Giản: “Không có.”

Lâm Phương Cầm đồ hạ môi, nhấp hạ, liếc nhìn nàng một cái: “Dựa, ngươi cùng hắn ở bên nhau trừ bỏ ngủ, khác liền không có giải quá?”

Như vậy vừa nói, thật đúng là, liền sinh nhật, yêu thích, cơ bản cũng không biết, hắn trừ bỏ cái kia chung cư còn có khác bất động sản sao, cũng không rõ ràng lắm, ngay cả nàng thường đi chung cư, cũng chỉ là ở phòng ngủ chính cùng phòng bếp cùng phòng khách chuyển động, mặt khác hai gian phòng nàng cũng chưa xem qua, hắn ngày thường nhìn cái gì đó, ngẫu nhiên lật xem phần mềm là cái gì, nàng cũng không biết.

Nga, hắn đại khái cũng là.

Nàng thích cái gì, không thích cái gì, hắn cũng không biết.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 73 chương 73

Xoay người khi, Tô Giản nhìn đến chỗ ngoặt một cái cặp sách hiện lên, có điểm quen mắt, Tô Giản đi nhanh hai bước, một phen túm chặt quai đeo cặp sách, tô mộc ai ai ai mà một tiếng, bị Tô Giản một phen kéo ra tới, Tô Giản sau này vừa thấy, híp mắt nhìn tô mộc: “Ngươi vừa rồi nghe lén?”

Tô mộc kiều hai sợi lông: “Không có, ta chính là đi ngang qua.”

Tô Giản đem hắn hướng trên vách tường đẩy: “Lừa ai đâu? Ngươi như thế nào đột nhiên trở về? Đêm nay không cần học bổ túc? Sớm như vậy?”

Tô mộc hồng hốc mắt: “Ai nha, muốn tốt nghiệp, lão sư bồi chúng ta đi đêm đi, đi tới đi tới, liền xướng khởi ca tới, sau đó đại gia khó chịu, liền tan.”

Cái này cảm giác, Tô Giản có thể lý giải, cao tam năm ấy, xác thật là ngũ vị tạp trần, cảm giác chính mình muốn trưởng thành, cố tình lại hoài niệm qua đi, tương lai lộ, lão sư nói bao nhiêu lần, cuối cùng chỉ còn lại có thở dài.

Tô Giản mặc không lên tiếng, đầu ngón tay lau hạ tô mộc khóe mắt.

Tô mộc nhu nhược đáng thương, quai đeo cặp sách còn bị Tô Giản lôi kéo, túng bả vai đi theo Tô Giản, trong đầu vẫn luôn ở hồi phóng vừa rồi sở nghe được đối thoại.

Tô Giản túm hắn cặp sách tay dùng sức chút, tô mộc gào tru lên: “Lặc chết ta tỷ tỷ.”

“Ngươi vừa rồi nghe lén nhiều ít?” Tô Giản ép hỏi, tô mộc dựng thẳng lên một ngón tay: “Một chút lạp, thật sự không nghe được cái gì, tỷ a, muốn quý trọng trước mắt người, ta cảm thấy hạo ca thật sự hảo a.”

Tô Giản dừng lại bước chân, trầm mặc mà xem hắn.

Tô mộc nuốt hạ nước miếng: “Kỳ thật ta thật sự nghe được một chút, một chút, một chút mà thôi.”

“Cho nên, ngươi biết ta nói qua luyến ái?”

“Không có!”

Tô mộc trả lời thật sự mau, ngược lại thực giả, Tô Giản lại dùng một chút lực, tô mộc ngực đều thít chặt ra nửa điều ngân, hắn khóc hề hề: “Hảo đi, ta thừa nhận, ta toàn nghe được, tỷ, ngươi bạn trai cũ là ai?

Ta như thế nào không biết a.....”

“Ngươi nói bao lâu a?”

“Kia hỗn đản vì cái gì không cần ngươi a?”

“Tiểu hài tử đừng hỏi nhiều như vậy, ngươi miệng cho ta khẩn một chút, đừng cùng mẹ nói.” Tô Giản lại kéo đưa thư bao mang, tô mộc sống không còn gì luyến tiếc: “Biết, có cái gì hảo thuyết, ngươi đều chia tay, phân hảo a, hảo hảo nhìn nhìn lại bái, ta cảm thấy hạo ca hảo, lớn lên không kém, lại là người địa phương, tính cách cũng hảo, chơi trò chơi cũng là nhất lưu.”

Tô Giản không phản ứng hắn, lôi kéo hắn quai đeo cặp sách đi phía trước đi.

“Nhưng là ta suy nghĩ hạ, tỷ, ngươi vẫn là không cần kết hôn đi, nỗ lực kiếm tiền dưỡng tiểu thịt tươi....”

“Câm miệng.” Tô Giản hung hăng một gõ.

Tô mộc rốt cuộc câm miệng.

Đêm khuya, Chu gia.

Chu Khải đào chìa khóa mở cửa, ở huyền quan chỗ đổi giày, Trần Tuệ trân buông sách vở, thăm dò: “Đã trở lại?”

“Ân.”

Trần Tuệ trân trên dưới đánh giá hắn, “Gần nhất đều về nhà ngủ, là vì cái gì a? Như vậy nghe lời?”

Chu Khải đem cà vạt kéo ra, treo lên tới, cười: “Tưởng ngươi bái.”

Trần Tuệ trân phiên cái xem thường: “Ta mới không tin ngươi.”

Chu Khải đi đến trên sô pha ngồi xuống, tay ôm ôm Trần Tuệ trân bả vai, thấp thấp nói: “Gần nhất xã giao nhiều, về nhà làm ngươi đau một chút, thiếu ái đâu.”

“Đúng không?” Trần Tuệ trân đi phía trước khuynh, đi cầm di động, mở ra phúc đi, phiên đến kha quân bằng hữu vòng, đưa điện thoại di động đưa cho hắn: “Mấy ngày nay, luôn có người tới điện thoại, hỏi ngươi làm sao vậy....”

Chu Khải không chút để ý mà cúi đầu vừa thấy.

Nháy mắt cứng đờ.

“Ai bằng hữu vòng?”

Trần Tuệ trân: “Chính mình xem a, ngươi làm sao vậy a? Nếu thật sự không bỏ xuống được, liền đi đem người truy trở về.”

Chu Khải không nghe Trần Tuệ trân nói cái gì, hắn móc ra chính mình di động, lăn qua lộn lại, phiên nửa ngày, hắn đôi mắt nheo lại tới.

Kha quân phát này đó bằng hữu vòng, nhưng đều đem hắn che chắn.

Chu Khải cắn răng: “Đừng nghe hắn, ta thật không có việc gì.”

Trần Tuệ trân: “Thật không có?”

“Ân.”

“Kia.... Lục lão cháu gái, ngươi muốn hay không thấy cái mặt?”

Chu Khải dựa vào trên sô pha, cúi đầu phát WeChat, mắng kha quân, vừa nghe, giương mắt xem Trần Tuệ trân.

Trần Tuệ trân thấp giọng nói: “Hắn là ngươi lão sư, vốn là cố ý hứa hắn cháu gái cho ngươi, ngươi đi gặp cái mặt, ở chung một đoạn thời gian, nhìn xem thích không thích, không thích lại nói.”

“Ngươi sao, tâm tình không hảo cũng không cùng ta nói, biết chính ngươi có ý tưởng, mẹ cũng liền không bắt buộc, chuyện tình cảm, không cần có tiếc nuối mới hảo.”

“Lúc trước lâm sanh.....”

“Mẹ, không cần đi xuống nói, hành, ta thấy thấy nàng.”

Lục lão thập phần giảo hoạt a.

Công lược không được Chu Khải, liền công lược mẹ nó.

Trần Tuệ trân phía trước nhắc tới một nửa không đề cập tới, này đây vì Chu Khải muốn nghiêm túc nói một cái.

Nháy mắt lại chia tay, này hơn một tuần mau hai tuần, Trần Tuệ trân cũng vẫn luôn ở tùy thời mà động, mắt thấy Chu Khải không lại truy hồi Tô Giản ý tứ, bên này âm thầm liên hệ lục lão.

Chờ liền giờ khắc này.

Trần Tuệ trân cười cười, vỗ vỗ Chu Khải: “Toàn bằng chính ngươi, ta cùng ngươi ba, là thật sự chờ ôm

tôn tử.”

“Chính là chính ngươi vui vẻ, vẫn là quan trọng nhất, gặp một lần lục lão cháu gái, nói không chừng tâm tình liền đã trở lại.”

“Ân.” Chu Khải lười biếng mà đáp lời.

Duỗi tay đi lấy yên, Trần Tuệ trân tắc một cây chocolate bổng cho hắn.

Chu Khải giương mắt vừa thấy, phóng khóe môi cắn, răng rắc răng rắc, hầu kết khẽ nhúc nhích, sườn mặt tuấn lãng.

Kha quân ở WeChat, bị Chu Khải mắng đến máu chó phun đầu, một giây xóa bằng hữu vòng sở hữu cùng Chu Khải có quan hệ động thái, cộng thêm một câu “Tuyệt giao.”

Chu Khải ném di động, sau này tựa lưng vào ghế ngồi, nhắm mắt.

Một mạt màu lam nhạt từ trong đầu hiện lên, trang bị kia thon thon một tay có thể ôm hết vòng eo.

Chu Khải trợn mắt, đứng dậy, nói: “Ta đi ban công hút thuốc.”

“..... Một cây chocolate bổng không đủ liền lại đến hai căn, trừu cái gì yên?” Trần Tuệ trân đem dư lại một hộp chocolate bổng ném hắn phía sau lưng.

Chu Khải sờ soạng yên liền đi ra ngoài.

Trần Tuệ trân bất đắc dĩ.

Tô mộc chuẩn bị thi đại học, Tô Giản tắc bận rộn với công tác thượng sự tình, một có rảnh mới suy xét về cùng tề phong gây dựng sự nghiệp sự, nàng vào một ít diễn đàn đi làm điều tra, theo sau cùng Lâm Phương Cầm có rảnh cũng sẽ đi một ít trí năng ở nhà công ty nhìn xem, kiến thức tự động bồn cầu còn có các loại ở nhà.

Điều hòa bạn lữ tác dụng thật đúng là rất nhanh và tiện, không ít công ty đều có ở nghiên cứu.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 74 chương 74

“Đúng không?” Chu Khải khinh phiêu phiêu mà vừa hỏi, tiếp tục nhìn máy tính, duy tu gian vang lên bàn phím thanh âm, hắn có chút xuất thần.

Tô Giản cũng có chút xuất thần, hai người đều trầm mặc.

Chu Khải còn nhìn đến ký ức trong thẻ biểu hiện thời gian, đúng là bọn họ chia tay ngày đó.

Chu Khải dịch con chuột tay dừng lại, đầu ngón tay động hạ, theo sau tiếp tục chạm vào bàn phím.

Tô Giản đứng xem hắn.

Nam nhân nghiêm túc công tác khi, sườn mặt hình dáng trình ra một chút độ cung, ngạnh lãng soái khí, hắn áo sơmi cùng thường lui tới giống nhau, cổ áo hơi rộng mở, một chút xương quai xanh hơi lộ ra, nhưng thật ra đứng đắn nhiều.

Chu Khải giương mắt, lại tiếp xúc đến một bên một khối thép tấm, cùng Tô Giản ở thép tấm tầm mắt trở tay không kịp mà đụng phải.

Tô Giản mặt đột nhiên thiêu cháy.

Chu Khải yên lặng dịch khai tầm mắt, khóe môi lại không lộ dấu vết mà một câu.

Này duy tu thất, nhất thời có chút khó có thể miêu tả không khí ở lưu thông.

Tô Giản bỏ qua thân, khom lưng nhìn những thứ khác, không đi xem hắn vội.

Sau hắn vội đến có điểm lâu, Tô Giản kéo trương ghế dựa ngồi xuống, chơi di động.

Ước chừng hơn một giờ sau, Chu Khải ấn thượng tân pin, lại chụp một chút tiểu giản giản đầu.

Tiểu giản giản giòn sinh địa kêu: “Chu Khải.”

Tô Giản thu di động, đứng lên, Chu Khải liền đem tiểu giản giản tắc nàng trong lòng ngực, Tô Giản mới vừa ôm lại đây, tiểu giản giản mở to hai mắt giòn giòn nói: “Tô Giản, ngươi lo lắng ta sao?”

Tô Giản thiếu chút nữa muốn khóc, ôm nó nói: “Lo lắng gần chết.”

Tiểu giản giản đôi mắt mở rất lớn nói: “Ta đụng tới thủy.”

Tô Giản: “Ân?”

Tiểu giản giản tiếp tục nói: “Chạm vào thủy liền hỏng rồi.”

Tô Giản nhìn về phía Chu Khải, Chu Khải dựa vào trên bàn, lười biếng mà xem nàng, nói: “Tiểu giản giản là sớm nhất một đám người máy, khi đó tương đối bảo vệ môi trường, dùng chính là pin, cũng không có không thấm nước công năng, nó chỉ là cung ngoạn nhạc mà thôi, cho nên ngày thường không thể đụng vào thủy, các ngươi hắn là đụng tới thủy.”

Tô Giản: “Không rõ ràng lắm, mấy ngày hôm trước hạ mưa to, cửa sổ tiến một chút thủy, ta không chú ý, có thể hay không là khi đó liền.....”

“Hắn là đi.” Hắn ngữ khí lười nhác, đôi mắt hơi lạc nàng hôm nay xuyên y phục thượng, là một cái cập đầu gối váy, màu tím nhạt, sấn nàng làn da càng bạch.

Như vậy đứng ở trước mặt hắn, vòng eo tinh tế, liền tự mang câu dẫn.

Chu Khải hầu kết động hạ, đứng thẳng thân mình nói: “Đi thôi, đưa ngươi về nhà, chậm.”

“Không cần phiền toái, ta kêu xe.” Tô Giản nói cầm di động, Chu Khải chân một đá, ghế dựa phát ra tiếng vang, hắn lười biếng mà cắm xuống túi tiền, để sát vào nàng, cười lạnh: “Như thế nào? Chia tay liền xe đều không thể ngồi?”

Tô Giản cầm di động, xem hắn.

Một giây sau, nàng nói: “Có thể.”

Chu Khải khóe môi một câu: “Đi theo.”

Tô Giản ôm tiểu giản giản đi theo phía sau, trong tay vác bao.

Vật nhỏ đều làm hắn tu, xe có ngồi hay không có cái gì quan hệ.

Chu Khải ấn khai thang máy, chậm rì rì nói: “Về sau tiểu giản giản có vấn đề, ngươi trực tiếp ôm đến phòng nghiên cứu tới, bọn họ đều sẽ tu.”

“Hảo.”

Tô Giản đi theo vào thang máy.

Chu Khải duỗi tay, khớp xương rõ ràng ngón tay ấn lầu một, người khác cao, đứng ở bên trong, đôi mắt

dừng ở nàng phía sau lưng thượng, nàng trát ngẩng đầu lên phát, lộ ra một tiểu khối tuyết trắng cổ.

Tô Giản vỗ vỗ tiểu giản giản, vừa nhấc mắt, nhìn đến hắn ánh mắt, tay sau này dịch, đem đầu tóc túm túm, ngăn trở hắn xem vị trí.

Chu Khải sửng sốt.

Sau thấp thấp cười, lại là vô cùng thả lỏng.

Bảo ca không ở bên ngoài, Chu Khải đi lái xe, Tô Giản ôm tiểu giản giản khom lưng ngồi xuống, một đường không nói gì, trở lại trong thành thôn, cửa xe răng rắc một tiếng, Tô Giản hỏi: “Tu người máy, hắn là đòi tiền đi?”

Chu Khải tựa lưng vào ghế ngồi, một bàn tay còn phóng tay lái thượng, hắn từ kính chiếu hậu xem nàng.

“Giống nhau là muốn.”

“Nhiều ít?”

“Ngươi phải cho?”

“Ân.”

Chu Khải: “Ta đợi lát nữa phát cái WeChat cho ngươi, ngươi phát bao lì xì cho ta là được.”

“Hảo.”

Tô Giản kéo ra môn, xuống xe, ném xuống một câu: “Ngủ ngon.”

Liền đi lên sườn núi.

Chu Khải cũng không đình trệ lâu lắm, màu đen xe hơi khởi động, khai ra trong thành thôn, nghênh ngang mà đi.

Chỉ chốc lát, Tô Giản thu được một cái WeChat, là một cái kim ngạch.

Không quý, Tô Giản trực tiếp đã phát cái bao lì xì cấp Chu Khải.

Hắn hồi: ngươi thật đúng là cấp?

Tô Giản: không thể tổng phiền toái ngươi.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 75 chương 75

“Vậy là tốt rồi.” Tô mộc đại tùng một hơi, há mồm tưởng tiếp tục đề tài, Chu Khải bóp tắt yên, không biết ấn cái gì, một cái người máy từ cái bàn mặt sau đô đô đô mà đi ra, cái này người máy cùng phía trước người máy không giống nhau, hơi có điểm tiểu béo, đặc biệt hàm hậu cái loại này.

Vừa ra tới liền hấp dẫn tô mộc ánh mắt, tiểu béo đô đô đô mà đi vào tô mộc bên chân, ngoan ngoãn mà chào hỏi: “Ngươi hảo.”

Tô mộc một lòng đều mau hóa, hắn mở to hai mắt, quên mất chính mình muốn nói cái gì.

Chu Khải dựa vào trên bàn, nói: “Thích loại này người máy sao?”

Tô mộc liều mạng gật đầu.

Chu Khải xoa xoa khóe môi: “Thích liền hảo, ngươi điền đại học là cái nào?”

Tô mộc: “Lê Thành đại học.”

Chu Khải gật đầu: “Có thể, ta phụ thân cũng tại đây trong trường học làm giáo sư.”

“Đúng không?” Tô mộc ngẩng đầu xem Chu Khải, vừa thấy đến hắn, hắn lại nhớ lại hôm nay mục đích, cưỡng bách chính mình từ kia tiểu béo nơi đó dịch chủ đề quang, “Cái kia, chu tổng, đề tài vừa rồi, chúng ta tiếp tục?”

Chu Khải lười biếng mà thưởng thức trong tay một cái tiểu linh kiện, trong lòng hừ lạnh.

Tiểu tử, thử ta?

Bất quá hắn trên mặt không có gì biểu tình, vẫn là mỉm cười, hắn chân dài một câu, đem một cái ghế câu đến tô mộc trước mặt, cười nói: “Ngồi đi.”

Tô mộc ngồi xuống, tiểu béo ở hắn bên chân một đường chuyển động, đô đô đô, đặc biệt đáng yêu, tiểu béo còn oai cổ nói: “Khảo xong thử sao?”

Tô mộc đôi mắt đều là ngôi sao: “Khảo, khảo xong rồi.”

“Nga.” Tiểu béo lại hỏi, “Muốn uống cái gì a?”

Tô mộc a một tiếng: “Trà sữa có thể chứ?”

Tiểu béo: “Không thể, trà sữa thương thân, cho ngươi phao cẩu kỷ đi.”

Nói liền đô đô đô mà xoay người đi, tô mộc: “Cẩu kỷ?”

Chu Khải nhẫn cười: “Đây là dưỡng sinh người máy, sẽ lượng thân giúp ngươi định chế dưỡng sinh thực đơn.”

Tô mộc: “Nga.”

Theo sau hắn ngẩng đầu, nhìn về phía Chu Khải: “Chu tổng, chúng ta tiếp tục vừa rồi cái kia đề tài đi.....”

Chu Khải đầu gối ẩn ẩn làm đau, hắn lấy ra cứng nhắc, nói: “Ngươi lại đây.”

Tô mộc sửng sốt hạ, tiện đà phát hiện Chu Khải ở nói sang chuyện khác, hắn đỉnh đầu hai sợi lông điên hạ, hỏi: “Muốn làm gì nha?”

“Lại đây, ta dạy cho ngươi, ở trên máy tính chơi người máy.”

Tô mộc chỉ có thể đứng lên, đi đến hắn bên người, Chu Khải click mở một cái phần mềm, cúi đầu cùng tô mộc liêu, cũng làm hắn tự mình thao tác, hợp quy tắc một ít số liệu, hơn nữa có điểm giống trò chơi giống nhau, tô mộc phủng lại đây sau, chơi một chút liền có điểm nghiện, Chu Khải ở một bên dạy hắn: “Lậu, phân đến bên kia tâm lý loại đi, đối....”

Tô mộc đầu ngón tay luống cuống tay chân địa điểm, xem đến nhìn không chớp mắt.

Chu Khải xem hắn chơi đến không sai biệt lắm, người sau này dựa, lười biếng mà không hề giáo.

Hồi lâu, tô mộc mơ hồ nghe được Chu Khải hỏi hắn một câu: “Lưu hạo liền thật như vậy được chứ? Cậu em vợ?”

Tô mộc cũng không ngẩng đầu lên: “Liền tốt như vậy.”

“Còn có, chu tổng, ngươi mới vừa kêu ta cái gì?” Hắn phản ứng lại đây, ngẩng đầu xem hắn.

Chu Khải khóe môi một câu: “Tô mộc.”

Tô mộc cưỡng bách chính mình buông cứng nhắc, vớt lên hai vai bao nói: “Tỷ tỷ của ta đáng giá tốt nhất, chúng ta sẽ giúp nàng tìm được một cái thực tốt quy túc, đau nàng sủng nàng đem nàng sủng lên trời, vạn sự không cần nàng nhọc lòng, mưa gió thế nàng kháng, lại vẫn làm cho nàng lưu giữ tự mình, nàng đáng giá như vậy.”

Nói xong, tô mộc liền phất tay: “Chu tổng, ta đi trước a.”

Sau đó ra cửa phòng.

Mà Chu Khải, nhìn tô mộc rời đi phương hướng, thật lâu không có hoàn hồn.

Ba ngày sau.

“Ngươi có phải hay không đem cái gì cấp đã quên?” Trần Tuệ trân điện báo khi, Chu Khải đang ở phòng nghiên cứu, nghe bọn họ vài người thảo luận, hắn chân vừa giẫm, ghế dựa hơi hơi sau này dịch, hắn hỏi: “Chuyện gì?”

“Không phải hẹn đêm nay một khối ăn cơm sao?” Trần Tuệ trân híp mắt, nhìn trong gương chính mình.

“A, ta cấp đã quên.” Chu Khải không chút để ý mà một chút cái trán, Trần Tuệ trân hừ một tiếng: “Lại đây đi, ta cùng ngươi ba xuất phát, liền ăn một bữa cơm cũng không có gì.”

“Biết.”

Chu Khải ứng lời nói, đứng dậy khi, ghế dựa đụng tới phía sau tiểu béo, tiểu béo kinh hách, đô đô đô mà hướng bên cạnh lóe đi, chỉ có một đôi mắt to mặt có chút vô tội.

Chu Khải thân mình cứng lại, trong đầu khinh phiêu phiêu mà hiện lên tô mộc nói kia phiên lời nói.

Hắn tay sờ lên cái bàn, lấy đi một cây yên, ngậm thượng, áo sơmi đều rớt ở bên ngoài, hắn giơ tay, biên tới eo lưng tuyến tắc, biên đi ra ngoài, đối bọn họ nói: “Các ngươi vội xong liền ăn cơm a, ta đi trước.”

“Hảo liệt, chu tổng.”

Chu Khải xuống lầu, bảo ca lái xe lại đây, hắn ngồi trên đi, vẻ mặt không ngủ tỉnh, cũng không nhắc tới cái gì hứng thú, áo sơmi xiêu xiêu vẹo vẹo, rất có loại suy sút gợi cảm, hắn quay cửa kính xe xuống, chi cằm ngậm thuốc lá, nhìn ngoài cửa sổ.

Bảo ca biết được địa chỉ sau, khai hướng kia gia khách sạn.

Chu Khải tới muộn, ghế lô môn đều đóng lại, hắn đẩy khai, hai nhà người toàn ngồi ở cùng nhau, Trần Tuệ trân hướng hắn phất tay: “Lại đây.”

Chu Khải bóp tắt yên, đi qua đi, kéo ra Trần Tuệ trân bên cạnh người ghế dựa ngồi xuống.

Đối diện, là lục lão cùng lục phụ, còn có lục lão cháu gái.

Nữ hài ngọt ngào, má lúm đồng tiền lộ rõ, càng là mềm mại.

Chu Khải hơi giương mắt nhìn thoáng qua, rũ xuống đôi mắt, không hề gợn sóng.

Giờ khắc này, hắn minh bạch.

Hắn tạm thời không thích hợp bàn lại, liền hắn trước mắt cái này trạng thái, căn bản là không có đi ra tới, xem ai đều không có cảm giác.

Vì thế, này bữa cơm ăn đến xấu hổ, nữ hài không chủ động, nam nhân không chủ động, thậm chí có thể nói có lệ, một loại gương mặt giả thượng săn sóc, Trần Tuệ trân ngay từ đầu còn muốn cho hắn chủ động điểm, cuối cùng từ bỏ, ái thế nào thế nào, lục lão cùng lục phụ nhìn mắt rụt rè cháu gái, còn có Chu Khải này rõ ràng thất thần bộ dáng.

Lục lão bất đắc dĩ, nói: “Con cháu đều có con cháu phúc a, chúng ta cũng không thể cưỡng cầu.”

Chu Khải tiến lên, cấp lục lão đổ rượu trắng, nói: “Biết ngài thích uống cái này, chuyên môn điểm.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 76 chương 76

Chu Khải sớm định ra chính là một tháng xuất ngoại chu kỳ, cuối cùng kéo dài đến hai tháng, này một cái đến hai tháng tới, hắn không hỏi đến Tô Giản một chút sự tình, đối thần lợi sự tình cũng bất quá hỏi, hạ quyết tâm muốn đem Tô Giản ném tại sau đầu, muốn quá tân sinh hoạt.

Tô Giản bên này làm sao không phải, cuối cùng một tháng kết thúc, vội không có thời gian suy nghĩ mặt khác, tề phong điện báo nói cho nàng: “Office building thuê hảo, chìa khóa ở cảnh vệ lớn lên, ngươi muốn quá khứ lời nói, lấy thân phận chứng cùng hắn lấy là đến nơi.”

Tô Giản đồng ý.

Này hơn một tháng, Lâm Phương Cầm cơ hồ là tiêu cực lãn công, đối nàng tới nói, chuyện này xem như không có, công ty thực mau liền khác chiêu người tới đón thế nàng, nàng mỗi ngày đều phủng cái ly nước đi tới đi lui, hưu nhàn thật sự.

Tô Giản nhưng không có biện pháp giống nàng như vậy thoải mái, nàng cái này chức vị người không tốt lắm chiêu, tuy rằng quải đi ra ngoài, đa số lại đây thượng hai ngày, lại đi rồi.

Nàng một đường vội đến cuối tháng, chu hà chỉ có thể ngạnh sinh sinh tiếp được nàng trong tay công tác, công ty người đối với các nàng hai người một khối từ chức, đều không tốt lắm kỳ.

Nhưng là cũng có người ở sau lưng suy đoán, Lâm Phương Cầm còn bị Chu Hoài Vân một phen đá ra đàn, sắp đến cuối cùng một ngày, hai người ở phòng họp thiếu chút nữa đánh nhau.

Nguyên nhân gây ra còn lại là Chu Hoài Vân đã biết Lâm Phương Cầm cùng trì lân chi gian quan hệ, mắng Lâm Phương Cầm gả không ra, cố ý muốn nhúng chàm trì lân, bắt được trì lân tựa như bắt được cứu mạng rơm rạ, hận không thể dùng sức mà gả cho hắn, nhân gia không cưới, nàng còn muốn hướng lên trên phác, cho không, nói được Lâm Phương Cầm thực phạm tiện dường như.

Lâm Phương Cầm trực tiếp liền nháo lên.

Ở Lâm Phương Cầm tuổi này, không có kết hôn, nói được lại tự do tự tại, rốt cuộc vẫn là làm người lên án, này đối nàng tới nói làm sao không phải trong lòng đau, hơn nữa nàng trong khoảng thời gian này cùng trì lân rùng mình, cãi nhau, muốn chia tay, hiện tại Chu Hoài Vân mỗi một câu đều ở cắt nàng tâm.

Trước kia Chu Hoài Vân xem ở nàng chức vị ở chính mình mặt trên, liền tính trong lòng không quá tôn

kính, mặt ngoài vẫn là phải cho điểm mặt mũi, hiện tại người phải đi, liền hận không thể bát một đống nước bẩn đến Lâm Phương Cầm trên mặt.

Tô Giản chạy tiến phòng họp khi, Lâm Phương Cầm chính bắt lấy Chu Hoài Vân đầu tóc, Chu Hoài Vân lôi kéo Lâm Phương Cầm quần áo, chung quanh một đống người vây xem, các nàng đối khẩu mắng to.

Buổi sáng Chu Hoài Vân tới công ty thời điểm, sắc mặt liền không tốt lắm, không nghĩ tới nghẹn như vậy một cái đại chiêu.

Trì lân cùng mấy cái thủ trưởng đều ra cửa, cuối tháng a, muốn đi thu trướng, công ty dư lại đều là nữ đinh, hoặc là chính là một hai cái đưa hóa viên, mọi người đều quang xem náo nhiệt không can ngăn, Tô Giản nhìn nháo như vậy lợi hại, Lâm Phương Cầm hốc mắt đều đỏ lên, Tô Giản tiến lên đi, đẩy Chu Hoài Vân một phen, đem Lâm Phương Cầm lôi ra tới.

Chu Hoài Vân bị đẩy, đụng vào trên vách tường, nàng trong cơn giận dữ, chỉ vào Tô Giản quát: “Đừng cho là ta không biết ngươi, ngươi có thể ngồi trên vị trí này toàn dựa chu tổng, ngươi con mẹ nó bò lên trên chu tổng giường, nhân gia mới cho ngươi cái này chức vị, ngươi liền vừa vỡ giày, ngươi cho rằng chu tổng hội cưới ngươi sao? Phi!”

Trong phòng hội nghị một mảnh ồ lên, Tô Giản sửng sốt.

Mặt sau người bắt đầu nghị luận.

“Đúng vậy lúc trước liền cảm thấy kỳ quái, nàng như thế nào sẽ tiếp Triệu Hiểu Chi vị trí.”

“Vừa mới tới công ty không bao lâu đâu, như vậy mấy tháng kiếm không ít tiền đi.”

“Dựa a, nhìn không ra tới a, chu tổng ánh mắt kém như vậy, ly hôn hắn cũng muốn.....”

Lâm Phương Cầm quát: “Đừng ngậm máu phun người a, ngươi biết cái rắm.”

Chu Hoài Vân cười lạnh, chỉ vào Tô Giản nói: “Chẳng lẽ không phải? Ta nghe nói chu tổng không nghĩ cùng ngươi kết hôn, ngươi liền bởi vậy phải dùng từ chức uy hiếp hắn, kết quả hắn căn bản là không để bụng, trực tiếp xuất ngoại, nhìn xem xem, ngươi như thế nào xứng đôi hắn.”

Tô Giản bắt lấy Lâm Phương Cầm tay, lạnh lùng hỏi Chu Hoài Vân: “Ai nói cho ngươi?”

Chu Hoài Vân cười: “Đương nhiên là chu tổng.”

“Ta không tin.”

Tô Giản nói xong, lôi kéo Lâm Phương Cầm đi, Lâm Phương Cầm nói: “Đánh nàng, không thể buông tha nàng.”

“Ta không tin là chu tổng nói, hắn sẽ không làm như vậy.”

Tô Giản ngồi xuống, nói: “Không sao cả.”

Nhưng dù cho là như vậy tưởng, trong công ty đầu người vẫn là cùng nhìn cái gì hiếm lạ vật giống nhau nhìn Tô Giản, từ nàng phía sau liền cười nhạo nàng lạt □□ muốn ăn thịt thiên nga từ từ, hoặc là liền nói nàng vừa vỡ giày còn tưởng thông đồng vương tử, Tô Giản nhịn rồi lại nhịn, Lâm Phương Cầm sửa sang lại quần áo sau, hung hăng mà trừng mắt nhìn những người đó liếc mắt một cái, nói: “Các ngươi chờ, ta cho các ngươi nhớ kỹ, ai mắng Tô Giản, về sau gấp đôi dâng trả.”

“Đều đem cổ đỡ hảo.”

“Nha?” Chu Hoài Vân cười lạnh, mang theo người vẻ mặt ác ý, “Lời này nói rất đúng giống Tô Giản sẽ trở thành chúng ta lão bản nương dường như, nằm mơ đâu?”

Tô Giản kéo Lâm Phương Cầm một chút, nhìn về phía Chu Hoài Vân nói: “Có được hay không các ngươi lão bản nương ta không để bụng, ta tưởng nói chính là, ta sống được khẳng định so ngươi thoải mái bằng phẳng, sẽ không giống ngươi giống nhau vô sỉ, không có việc gì tổng liền ở khấu khấu WeChat nói nhân gia nói bậy, tài vụ xuyên một cái váy, rõ ràng rất đẹp, ngươi nói nàng giống xuyên một cái phá bố, chu hà cùng ngươi quan hệ phía trước không tồi, nàng xảy ra sự tình, ngươi cười nàng người xấu xí nhiều tác quái, một chút đồng tình tâm đều không có, trước đài tiểu muội ném hai rương hóa, ngươi nói muốn nàng toàn bộ bồi, một phân tiền đều không cần cho nàng ưu đãi, làm ngươi hỗ trợ gọi điện thoại giúp tiêu tiêu thúc giục hạ hộ khách khoản, ngươi rõ ràng không có đánh, liền lừa tiêu tiêu thuyết khách hộ không chịu đánh, kế toán giao một cái bạn trai, lớn lên phổ phổ thông thông ngươi nói hắn lớn lên giống ếch xanh.....”

“Câm miệng! Câm miệng!” Chu Hoài Vân sắc mặt đại biến, chỉ vào Tô Giản rống.

Sở hữu đứng ở nàng phía sau người, không dám tin tưởng mà nhìn nàng, có chút lời nói ở lén nói đại gia không biết, coi như thật sự không biết, chính là một khi bãi ở mặt bàn thượng, liền thật sự ghê tởm, Tô Giản khép lại vở, cười lạnh một tiếng, lại nhìn thoáng qua Chu Hoài Vân bên cạnh người nữ hài kia, đúng là tiếp nhận nàng hậu cần vị trí cái kia, Tô Giản nói: “Ngươi cho rằng nàng thật đối với ngươi hảo sao? Ngươi mỗi ngày cho nàng nấu cơm ăn, nàng nói ngươi làm cơm đặc biệt khó ăn.....”

Nói cho hết lời, nữ hài kia không dám tin tưởng mà nhìn Chu Hoài Vân.

Nữ hài chính mình ở bên ngoài thuê nhà, Chu Hoài Vân ngẫu nhiên sẽ đi cọ cơm, hai người thường xuyên phơi giống nhau ăn, mỗi lần Chu Hoài Vân đều nói còn hành, lén lại nói như vậy nàng.

Nàng theo bản năng mà lui về phía sau hai bước.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 77 chương 77

Bảy tháng đế, tám tháng đầu, nghỉ hè lúc ấy, hè nóng bức tiến đến, Lê Thành mùa hè, phi thường nhiệt, năm nay nhiệt độ bay lên, mấy ngày không có trời mưa, tất cả đều là bạo phơi.

Kim bí thư cùng bảo ca tam điểm nhiều lái xe đi sân bay, nháy mắt, Chu Khải đi công tác hai tháng có thừa.

Sân bay trong ngoài, nhiệt độ là thiên cùng mà, kim bí thư trừu khăn giấy xoa xoa trên mũi hãn, đi vào đi, nghe quảng bá, nhắc nhở nước Mỹ chuyến bay tới rồi.

Hắn không cấm nhanh hơn bước chân.

Đi theo một đám mượn cơ hội người đứng ở lan can ngoại, ước chừng nửa giờ sau, mang kính râm, ăn mặc màu trắng áo sơmi, màu đen quần dài Chu Khải kéo hành lý đi ra, khóe môi hơi hơi giơ lên, mang theo một chút ý cười, không giảm phong lưu.

Trong đám người nhất loá mắt, phía trước mấy cái kéo rương hành lý đi phía trước để lộ chân dài tuổi trẻ nữ hài, cơ hồ đi hai bước quay đầu liếc hắn một cái.

Chu Khải nhẹ nhàng câu hạ kính râm, hẹp dài đôi mắt mỉm cười quét các nàng liếc mắt một cái, các nàng đầy mặt đỏ bừng, bay nhanh đẩy hành lý chạy.

Kim bí thư ở một bên, đem sở hữu hình ảnh nạp vào đáy mắt, bất đắc dĩ mà lắc đầu, tiến lên, tiếp nhận hắn rương hành lý, hỏi: “Đi công ty vẫn là về nhà đảo cái sai giờ?”

Chu Khải cúi đầu lấy yên, cười cười: “Đi công ty một chuyến đi, có chuyện gì lên xe cùng ta nói.”

“Hảo.”

Kim bí thư kéo rương hành lý, đi theo cao to Chu Khải phía sau, hai người đều lớn lên không kém, thực dẫn nhân chú mục, cơ hồ là đi nào đều có người xem, kim bí thư ngẫu nhiên xem Chu Khải liếc mắt một cái, chủ yếu xem hắn sắc mặt, không xuất ngoại phía trước, Chu Khải sắc mặt thật chưa nói tới hảo, thường thường sẽ phát ngốc, quầng thâm mắt xác thật tồn tại.

Lần này trở về, xem tình huống tâm tình là thật điều chỉnh lại đây?

Kim bí thư tùng một hơi.

Đi vào cửa, một cổ sóng nhiệt ập vào trước mặt, Chu Khải bất đắc dĩ, xả hạ cổ áo: “Như thế nào như vậy nhiệt?”

Kim bí thư nói: “Một tuần không trời mưa, bên ngoài độ ấm mau 40.”

Chu Khải bĩu môi: “Thật nhiệt.”

Bảo ca chạy nhanh cấp mở cửa xe, trong xe khí lạnh đủ, Chu Khải ngồi trên đi sau, thư một hơi, kim bí thư phóng hảo hành lý, cũng đi theo ngồi vào đi.

Bảo ca vòng qua xe đầu, lên xe, lái xe.

Chu Khải tựa lưng vào ghế ngồi, bắt lấy không có bậc lửa yên, ở trước mặt nhìn.

Kim bí thư trêu chọc: “Không trừu?”

Chu Khải khóe môi một câu hỏi: “Ngươi hình như là năm trước giới yên đi?”

Kim bí thư đáp: “Đúng vậy, năm trước, lão bà quản được lợi hại, làm giới, ta liền giới.”

Chu Khải cười, liếc hắn một cái: “Ngươi cũng thật nghe lời.”

Kim bí thư nhẹ nhàng cười: “Chu tổng liền không nghĩ có người quản ngươi sao?”

Chu Khải sửng sốt, không hé răng, hậu kỳ cười cười, đem yên phóng hảo, ý bảo kim bí thư bắt đầu.

Kim bí thư gật đầu, lấy ra cứng nhắc, cùng Chu Khải báo cáo gần nhất xử lý sự tình, còn có một ít tiến độ, khải thịnh lại khai một cái bộ môn, cái này bộ môn chuyên môn làm quét rác người máy, cũng là muốn đi vào ở nhà thị trường phân một ly canh, bất quá tại đây một phương diện, còn không có hoàn toàn chuẩn bị cho tốt, bộ môn còn ở thành hình trung.

Kim bí thư nói xong, tạm dừng hạ, nói: “Còn có một việc.”

Chu Khải ngón tay đáp ở đầu gối, liếc hắn một cái: “Ân?”

Kim bí thư chần chờ hạ, nói: “Có công ty cùng chúng ta đoạt trang web thiết kế sư.”

“Cái gì công ty?” Chu Khải gõ đầu gối ngón tay hơi hơi dừng lại đốn, hỏi.

Kim bí thư đỡ hạ mắt kính, nói: “Tề tư mậu dịch.”

“Lại là hắn, chuyện này nhiều như vậy.” Chu Khải không chút nào ngoài ý muốn, “Hiện tại tình huống như thế nào?”

Kim bí thư như là có điểm khó có thể mở miệng, sau một hồi, nói: “Ngài.. Chính mình nhìn xem?”

Chu Khải liếc hắn một cái, “Đi chỗ nào xem?”

Kim bí thư đối bảo ca nói một cái địa chỉ, Chu Khải nghe, nhướng mày đầu, có thể a, thế nhưng đến T trạm cùng hắn đoạt người? Hắn như thế nào không biết, tề phong biết như vậy tìm nhân tài?

Kim bí thư hướng Chu Khải cười một chút, xấu hổ mà thẹn thùng.

Chu Khải khơi mào nửa bên mi: “Ân?”

Xe quải lộ, hướng T trạm quán cà phê mà đi,

Mặt trời chói chang lập tức, quán cà phê ngoài cửa vốn dĩ liền có một bãi đậu xe rất lớn, bị mặt trời chói chang nướng đến mau bốc khói, bảo ca đem xe đình hảo, kim bí thư cùng Chu Khải đi ra xe ngoại, hai người cùng đi vào đi, tới gần quầy bar có hai trương cái bàn, mặt trên ngồi ba cái nam sinh, mà bọn họ bên cạnh, đứng một nữ nhân.

Chu Khải bước chân hơi đốn, đôi mắt nửa mị.

Kia nữ nhân ăn mặc màu đen váy, màu trắng áo sơmi, một thân chức nghiệp trang phục, tóc trát khởi, sạch sẽ lưu loát.

Vấn đề ở chỗ, nữ nhân này lớn lên thật xinh đẹp, vòng eo đặc biệt tinh tế, làn da thực bạch, nộn đến có thể ra thủy, nàng cái mông nửa dựa vào trên bàn, nửa khom lưng, cười nhẹ, đang theo ba cái nam sinh nói chuyện, mi mắt cong cong, khóe môi má lúm đồng tiền thực mỹ....

Nữ nhân này, kêu Tô Giản.

Kim bí thư thấp giọng nói: “Chu tổng, chính là nàng, đang ở cùng chúng ta đoạt rừng trúc.”

Chu Khải đầu cũng chưa chuyển, vẫn nhìn Tô Giản, hỏi kim bí thư: “Biết chúng ta cũng muốn rừng trúc sao?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 78 chương 78

Tô Giản cũng là ở phía trước mấy ngày mới biết được, rừng trúc là khải thịnh trong khoảng thời gian này đang ở mời chào người,

Tân công ty chính là một cái vỏ rỗng, tề phong cái gì đều không có cho nàng, trừ bỏ tiền, những người khác mới đều đến chính mình chiêu, một ít bình thường văn viên còn hảo, giống loại này kỹ thuật hình nhân tài, Tô Giản cũng chỉ nghĩ đến đi T trạm thử thời vận, bên này tề phong thúc giục, Tô Giản luống cuống tay chân, đỉnh đầu mũ đều còn không có mang hảo, liền như vậy bị đỡ ghế trên vị.

Này hơn một tháng tới, nàng căn bản liền không có thời gian suy nghĩ chuyện quá khứ, càng đừng nói cảm tình.

Đơn thương độc mã xử lý công ty, Tô Giản chỉ có thể cưỡng bách chính mình đứng lên, may mắn có phía trước đương nghiệp vụ viên kinh nghiệm, ở cùng người câu thông giao lưu phương diện, không có vấn đề, đến nỗi nhận người, Tô Giản cũng dùng chính mình biện pháp đi, cùng khải thịnh đụng vào cùng nhau, cùng đoạt một người cũng đúng là bất đắc dĩ.

Hiện nay tề tư ở nhà yêu cầu người, nàng chỉ có thể tận lực, chỉ là không nghĩ tới sẽ nhanh như vậy gặp phải Chu Khải.

Hủy đi kẹo cao su nhét vào trong miệng, Tô Giản nhai động hai hạ, đình hảo xe, hướng trên lầu đi, bởi vì điều hòa hỏng rồi nguyên nhân, trong công ty nhiệt đến lợi hại, cố tình toàn bộ công ty đại bộ phận đều là pha lê, bên ngoài mặt trời chói chang quăng vào tới, liền càng nhiệt, Tô Giản cái mông cảm giác đều là mướt mồ hôi cảm.

Lâm Phương Cầm gặm kem đi ra, đáng thương hề hề nói: “Ta lưu lại nàng, nàng đi trước kho hàng bên kia, hiện tại tuổi trẻ nữ hài như thế nào như vậy không thể chịu khổ a, chúng ta công ty thoạt nhìn như vậy không có thực lực sao?”

Tô Giản mặc không lên tiếng mà nhìn mắt còn không có hoàn toàn thành hình công ty, không thể không nói, thật đúng là chính là.

Nàng hỏi: “Kho hàng hóa tới rồi sao?”

Lâm Phương Cầm lấy một cây kem cấp Tô Giản, nói: “Tới rồi, buổi sáng đến, tạ nghênh nói chỉ có thể cấp nhiều như vậy.”

Tô Giản gật đầu: “Có thể.”

Cấp nhiều cũng vô dụng, trong văn phòng gia cụ là một tuần trước đặt mua hoàn thành, đều còn thực tân, chiêu vài người, hôm nay lại gặp phải kia điều hòa hỏng rồi, vừa lúc thả bọn họ về nhà đi làm công, vì thế toàn bộ công ty, chỉ có nàng cùng Lâm Phương Cầm còn có một cái ở bên trong tính sổ tài vụ.

Tô Giản nghĩ nghĩ có chút bực bội, xem Lâm Phương Cầm liếc mắt một cái.

Lâm Phương Cầm cười hắc hắc, nói: “Ngượng ngùng, lúc trước mua điều hòa thời điểm liền không nên nghe ta mợ nói, mua bọn họ phá không điều.”

Lâm Phương Cầm ngày thường chính mình ăn xài phung phí, tới rồi khai công ty, nhìn mua gia cụ cái gì hoa như vậy nhiều tiền, hai người trước mắt lại không có thu vào, Lâm Phương Cầm sợ hai người lỗ sạch vốn, mua điều hòa khi hoa điểm tâm tư, nói mua nhị tay điều hòa, kết quả nhị tay điều hòa một trang đi lên, không đến ba ngày liền hỏng rồi.

Quả thực vô ngữ.

Chính là này công ty, ở nàng cùng Lâm Phương Cầm trong tay, liền như vậy nghiêng ngả lảo đảo mà có nhất định hình cung, nhìn kỳ thật là có chút thư thái.

Nàng phun ra kẹo cao su, ăn kem, nói: “Cấp kia kho hàng văn viên gọi điện thoại, kêu nàng kiểm kê một chút nhiều ít sản phẩm, hệ thống nghiệp vụ viên có tới không?”

Tô Giản chỉ hơi chút nghỉ ngơi một chút, liền lập tức đến bắt đầu bận việc, Lâm Phương Cầm theo tiếng: “Nga, còn không có tới đâu, thuyết minh thiên, ngươi tìm thiết kế sư còn không chịu đáp ứng ngươi a? Nếu không chúng ta tùy tiện tìm xem được.”

Nói đến thiết kế sư, Tô Giản tay hơi đốn, nàng nói: “Còn không có, tiểu nam hài rất giữ chữ tín, hắn phía trước... Ân... Đáp ứng Chu Khải chờ hắn trở về.”

Lâm Phương Cầm trừng lớn đôi mắt: “Chu tổng cũng nên đã trở lại đi?”

Nhớ tới hôm nay ở T trạm nhìn đến nam nhân, Tô Giản phát hiện thời gian xác thật là một cái tốt vũ khí sắc bén, hơn nữa nàng hiện tại vội thành cẩu, thế nhưng có loại chuyện xưa như mây khói ảo giác, đột nhiên nhìn đến Chu Khải, nàng liền hoảng loạn đều không kịp xuất hiện, nàng chỉ nghĩ chạy nhanh đem rừng trúc chiêu tới tay, miễn cho tề phong vẫn luôn kêu, một ngày tới mấy cái điện thoại, cũng giải quyết nàng trước mắt khốn cảnh.

“Trở về, ở T trạm gặp phải.” Tô Giản cắn dính một chút khí lạnh gậy gộc, nói.

“Đụng phải? Hắn có hay không nói cái gì?” Lâm Phương Cầm tò mò hỏi.

Tô Giản: “Chưa nói cái gì, hắn đều đợi rừng trúc hai tháng, cho là sẽ không tùy tiện từ bỏ.”

Lâm Phương Cầm: “Kia làm sao bây giờ?”

Tô Giản: “Ngươi tuyên bố thông báo tuyển dụng tin tức không có?”

“Ta đang muốn cùng ngươi nói chuyện này, chúng ta cấp tiền lương vẫn là quá ít, giống nhau Đại Ngưu không muốn tới, đại bộ phận đều là thuộc khoá này tốt nghiệp, chính là chúng ta hiện tại lại không có thời gian có thể chờ bọn họ trưởng thành, ta phỏng vấn mấy cái, đều không kiên nhẫn.” Lâm Phương Cầm xoa khóe môi kem hộp.

“Ta tính toán ngày mai đi nhân tài thị trường nhìn xem.”

Tô Giản: “Hảo, ta bên này lại cùng cùng rừng trúc, nếu Chu Khải bên này đem người phải đi, kia cũng không có biện pháp, chỉ có thể lại chiêu, kêu tề phong không cần lại kêu.”

“Nga nga nga tốt.”

Hai người biên bận việc, biên nói chuyện phiếm, đều là lần đầu tiên đương gia, quả thực luống cuống tay chân, ở thần lợi khi, hết thảy tài nguyên đều có, tùy tiện câu tay liền có tài nguyên đưa đến trong tay, tới rồi nơi này, lớn đến chiêu binh mãi mã, nhỏ đến xuống nước ống dẫn đều phải chính mình đi quản, liền yêu cầu thiết lập cái dạng gì chức vị, tề phong cũng chỉ là đã phát một phần hồ sơ lại đây, đại khái yêu cầu những người này.

Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm hai cái tuy rằng cảm giác há hốc mồm, nhưng là lại rất phong phú, hơn nữa tề phong nhìn như không đáng tin cậy, tiền đều thực đúng giờ mà lại đây, liền hóa cũng đều thuận lợi mà an bài đến kho hàng.

Kho hàng văn viên cũng là hôm nay mới vừa chiêu, xem công ty không có điều hòa, nhiệt đến nàng muốn mệnh, bao xách theo muốn đi, Tô Giản chạy nhanh kêu Lâm Phương Cầm đem người đưa đi kho hàng, bên kia hoàn cảnh trước mắt so bên này hảo một chút.

Tài vụ trên người quần áo đều ướt đẫm, phủng bình Coca đối Tô Giản nói: “Tô tổng a, ta trước tan tầm, trướng ta phóng trên bàn, ngươi chờ hạ xem ha.”

Tô Giản ngượng ngùng nói: “Tốt, ngươi tan tầm đi.”

“Cúi chào.” Tài vụ đi rồi.

Lâm Phương Cầm: “Ngươi còn phải học học xem trướng đi? Buổi tối trở về có chương trình học a.”

Tô Giản: “Biết, mau, máy in có thể sử dụng sao?”

“Có thể, lấy tới.”

Lâm Phương Cầm tiến văn phòng đi đóng dấu, Tô Giản ngồi tới gần cửa, duỗi chân dài, làm chân hóng mát, tay phiên sản phẩm tự hào.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 79 chương 79

Chu Khải cùng kim bí thư đứng một hồi, nữ nhân kia ghé vào trên bàn, hoàn toàn không có nhận thấy được bọn họ, kim bí thư xem Chu Khải sắc mặt, thấy hắn cũng không có ra tiếng quấy rầy ý tứ, liền cũng an tĩnh mà bồi, một lát sau, Chu Khải xoay người, hướng thang máy đi đến, kim bí thư chạy nhanh đuổi kịp, thượng thang máy hỏi: “Không đi hỏi một chút?”

Chu Khải cắm túi tiền, nhàn nhạt nói: “Hỏi cái gì?”

Kim bí thư: “.....” Biết rõ cố hỏi.

Cuối cùng hắn vẫn là cái gì cũng chưa nói, thang máy một đường hướng lên trên, mau đến lầu 17 khi, Chu Khải đột nhiên ra tiếng: “Điều hòa.....”

Kim bí thư: “Ân?”

Chu Khải: “Không có gì.”

Nhưng đi rồi hai bước lại hỏi kim bí thư: “Đúng rồi, ta văn phòng điều hòa có phải hay không hỏng rồi?”

Kim bí thư sửng sốt hạ, đỡ mắt kính: “Không có a.”

“Có, hỏng rồi, ngươi kêu ưng ca bọn họ lại đây tu một chút đi.”

Kim bí thư: “.....” Nửa ngày, hắn hiểu được, “Tốt, thêm tuyết loại đúng không? Ngài điều hòa tháng trước cuối tháng mới vừa đổi, này dùng đến cũng rất nhanh, ngài đều còn không có đi làm đâu....”

Chu Khải: “Câm miệng.”

Kim bí thư: “Tốt.”

Này đầu, Tô Giản một bên mặc niệm lòng yên tĩnh tự nhiên lạnh, một bên nhẫn nại này oi bức, bút đều bị nàng nắm đến nóng lên, lòng bàn tay đều là hãn, liền cứng nhắc mặt trên đều mang theo nàng đầu ngón tay điểm ra tới vệt nước, ước chừng lại qua nửa giờ, Tô Giản nhịn không được, thăm dò rống hỏi: “Lâm Phương Cầm, tu điều hòa như thế nào còn không có tới a?”

Lâm Phương Cầm nhiệt đến chỉ xuyên một kiện váy hai dây, cầm di động chạy ra nói: “Ta đang ở đánh đâu, không thấy ta đều mau cởi hết sao?”

Tô Giản nhìn mắt nàng kia đến cái mông váy, nhất thời không nói gì, chỉ có thể nhẫn.

Lâm Phương Cầm nói: “Chúng ta như thế nào như vậy đáng thương a, đương lão bản trở thành như vậy nga, nếu không chúng ta cũng tan tầm đi?”

Tô Giản trừng nàng liếc mắt một cái: “Tan tầm chờ hạ tu điều hòa tới làm sao bây giờ? Ngày mai công ty muốn hay không khởi công?”

Lâm Phương Cầm đáng thương hề hề: “Khai.”

Vì thế nàng lại lần nữa bát đánh kia tu điều hòa điện thoại, tuy rằng này phê điều hòa ra vấn đề, nhưng vẫn là lại giãy giụa một chút hảo, rốt cuộc mua thời điểm đều không tiện nghi, chính là thời tiết nhiệt a, điều hòa cơ hồ mỗi nhà đều khai, đối phương duy tu nhân viên liền rất khẩn trương, Lâm Phương Cầm ngồi xổm cửa, tiếp tục đánh.

Rốt cuộc ở liền đánh bảy tám thứ vẫn luôn đường dây bận sau, kia đầu rốt cuộc tiếp.

Lâm Phương Cầm vừa nghe đến đối phương thanh âm, liền bực bội: “Lăn lại đây cho chúng ta tu hạ điều hòa a, không phải nói hôm nay có rảnh sao? Hiện tại lại đây.”

“Bằng không ta dẫn người đi khiếu nại các ngươi.”

Kia thủ lĩnh đáp: “Đã biết, đang ở đuổi, đại khái bốn giờ rưỡi tả hữu đến, các ngươi liền nhịn một chút đi.”

Lâm Phương Cầm muốn mắng người, cửa thang máy lúc này mở ra, từ bên trong đi ra bảy tám cái ăn mặc màu lam quần áo lao động duy tu công, hướng nơi này đi tới, Lâm Phương Cầm ánh mắt sáng lên, hướng kia đầu nói: “Không cần, các ngươi người tới.”

“A? Cái gì chúng ta người? Chúng ta..... Chúng ta liền như vậy vài người a, đều ở chỗ này....” Lời nói không nói chuyện, Lâm Phương Cầm trực tiếp quải hắn điện thoại.

Trong đó một cái đi đầu hỏi: “Nơi này là tề tư ở nhà sao?”

Lâm Phương Cầm bay nhanh gật đầu, nhìn bọn họ trong tay thùng dụng cụ: “Lại đây duy tu điều hòa?”

Ưng ca gật đầu: “Đúng vậy.”

“Mau mời tiến, mau mời tiến.” Lâm Phương Cầm đầy mặt hưng phấn, hướng Tô Giản làm mặt quỷ, mời thưởng ý tứ, Tô Giản trừng nàng liếc mắt một cái, hướng những người khác cười nói: “Vài vị sư phó, vất vả.”

Sau kêu Lâm Phương Cầm đi xuống mua thủy.

Lâm Phương Cầm gật đầu, thu di động đi xuống.

Tên kia kêu ưng ca, gọi người phân tán khai, bắt đầu kiểm tra trong công ty điều hòa, Tô Giản buông đỉnh đầu sự tình, đi theo bọn họ phía sau, nhìn.

Công ty khai đúng là khốc nhiệt khi, điều hòa một cái đều không thể thiếu, cho nên tổng cộng mua tám đài nhị tay, Lâm Phương Cầm mua thủy lại đây, đem thủy đưa cho bọn họ, sau đó nhìn bọn họ, có chút nghi hoặc nói: “Ta giống như chưa thấy qua các ngươi nga.”

Bởi vì là nàng mợ nhị tay gia điện, bên trong duy tu công nhân nàng đều nhận thức, ưng ca không hé răng, tìm công cụ, sau đó giá cây thang, bò lên trên đi lộng.

Chỉ chốc lát, ưng ca chụp trong đó một cái điều hòa, nói: “Cái này điều hòa hoàn toàn không thể dùng, bên trong tuyết loại thêm không thượng, các ngươi còn cấp bán người kia đi.”

Lâm Phương Cầm: “A? Này liền không thể dùng? Mấy ngày hôm trước mới vừa trang thời điểm có thể a.”

Ưng ca: “Vô dụng, thêm không thượng tuyết loại.”

Lâm Phương Cầm khí vựng: “Quá đáng giận.”

Tô Giản đối ưng ca nói: “Vậy phiền toái sư phó, điều hòa đều kiểm tra một lần, thọ mệnh quá ngắn cũng đều gỡ xuống đến đây đi, chúng ta mua tân.”

Ưng ca gật đầu: “Hảo.”

Sau đó hắn mang theo người bắt đầu duy tu, cũng bắt đầu kiểm tra.

Đương trong đó một cái điều hòa khởi động sau, thổi ra lạnh lạnh gió lạnh khi, Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm quả thực muốn ôm nhau, quá thoải mái.

Ước chừng một giờ sau, hủy đi ba cái hoàn toàn vô dụng điều hòa, mặt khác bốn cái trải qua bọn họ sửa chữa, đều hảo, Tô Giản đại tùng một hơi, lại mua thủy cho bọn hắn.

Bởi vì mua này một đám điều hòa đều là có bảo tu kỳ, Lâm Phương Cầm lấy ra vở, cho bọn hắn ký tên.

Tên kia kêu ưng ca sửng sốt hạ.

Hắn nói: “Chờ một lát.”

Theo sau hắn chạy ngoài mặt đi đánh một chiếc điện thoại, một lát sau trở về, tiếp nhận Lâm Phương Cầm bút, khom lưng ở vở thượng ký danh, Lâm Phương Cầm suy nghĩ hạ, nói: “Thuận tiện đem này ba cái

điều hòa mang về đi, ta ngày mai lại đi trong tiệm tìm ta mợ.”

Ưng ca càng ngốc.

Tô Giản thấy ưng ca trên mặt khó xử, nói: “Không cần, ngày mai chính chúng ta cầm đi, các ngươi còn muốn duy tu tiếp theo chỗ đi? Chạy nhanh đi thôi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 80 chương 80

Từ này công ty khai này hơn một tháng tới nay, Tô Giản mỗi đêm về đến nhà cơ bản đều cái này điểm, Mạnh Quyên nhìn nàng như vậy vất vả, đau lòng đến lợi hại, cơ hồ đều phải chờ nàng trở lại, sau đó lại tìm mọi cách cho nàng làm chút ăn, đảm đương bổ sung dinh dưỡng, dĩ vãng Tô Giản đi làm, cơm chiều còn có thể trở về ăn, hiện tại cơ bản liền cơm chiều đều ở bên ngoài giải quyết.

Tô Giản phụ thân ở thời điểm, tốt xấu có cái nam nhân đỉnh thiên, từ Tô Giản phụ thân đi về sau, nàng mới chân chính nếm đến vất vả tư vị, Tô Giản còn ở nước trong trấn khi, nàng mang theo tô mộc, tô mộc giữa trưa ở trong trường học ăn cơm, nàng chính mình một người cũng lười đến nấu cơm, tùy ý ăn, tàn đồ ăn lãnh canh.

Này đó đau khổ nàng chính mình ăn liền tính, không nghĩ tới hiện tại nữ nhi cũng muốn ăn như vậy đau khổ, tam cơm ở bên ngoài giải quyết, gây dựng sự nghiệp lại gian khổ, thường thường ngao như vậy vãn, những cái đó lấy đi ra ngoài gây dựng sự nghiệp tiền liền tính, quan trọng nhất vẫn là Tô Giản hiện tại cái này trạng thái, Mạnh Quyên nghĩ đến càng nhiều, cảm thấy tìm cái nam nhân càng quan trọng.

Nhìn Tô Giản ở ăn canh, thấp giọng nói: “Gần nhất không như thế nào thấy Lưu hạo, hắn là ra nhiệm vụ sao?”

Tô Giản gật đầu: “Hình như là đi.”

Ngày ấy nói khai sau, hai người như nhau thường lui tới, không mặn không nhạt, Lưu hạo đối nàng vẫn vẫn là quá khứ dáng vẻ kia, không lùi không đi, như là một sĩ binh giống nhau thủ vững, như vậy một người nam nhân, như vậy thủ vững, Tô Giản đều nghĩ, lại giả lấy thời gian, chính mình không chừng sẽ bị cảm động.

Đây là Lưu hạo loại này nam nhân nguy hiểm chỗ.

Bọn họ không bán lộng xinh đẹp, không lời ngon tiếng ngọt, liền lấy công tâm vì thượng, thủ vững vì trụ, mỗi một chỗ đều làm người gãi đúng chỗ ngứa mà thoải mái.

Tô mộc cùng Mạnh Quyên, đối Lưu hạo hảo cảm liền không đi xuống quá, phàm là trong nhà có cái gì tiết mục, tô mộc bắt được thư thông báo trúng tuyển, người một nhà đi ra ngoài ăn cơm, tô mộc đều đến trước ước thượng Lưu hạo.

Mạnh Quyên thuận hạ nữ nhi đầu tóc, thấp giọng nói: “Nếu ngươi thật không thích Lưu hạo, ngươi trần a

di bên này, có một cái man không tồi người được chọn, ngươi muốn hay không thử cùng đối phương thấy cái mặt?”

Tô Giản lấy cái muỗng tay một đốn, theo sau nàng nuốt vào trong miệng thịt gà: “Không cần, đừng cho ta tìm, tạm thời không tìm được chứ?”

Mạnh Quyên thở dài: “Chính là ngươi không tìm, ngươi lại không tiếp thu Lưu hạo, này....”

Tô Giản nhìn ra được mẫu thân lo lắng, bất luận cái gì cha mẹ đều là vì con cái, nàng duỗi tay, cầm Mạnh Quyên tay, nói: “Chờ công ty ổn định xuống dưới, nhiều nhất, nhiều nhất sang năm đầu năm, ngươi lại cho ta tìm đối tượng, ta đến lúc đó nghe ngươi, đi xem....”

Mạnh Quyên bất đắc dĩ, nói: “Kỳ thật ngươi trần a di cũng nói đúng, chờ ngươi thật thành công, cho ngươi giới thiệu đối tượng ngược lại càng khó.”

Nàng chính là muốn ở Tô Giản này công ty còn không có hoàn toàn làm lên, liền cấp Tô Giản giới thiệu một cái đi nói, thế hệ trước nhân tâm không có gì đặc biệt ai kiếm được nhiều ai kiếm được thiếu khái niệm, chính là người trẻ tuổi không giống nhau, hiện tại còn có thể nói Tô Giản chỉ là bang nhân làm công, về sau nếu là thành công đâu, công ty tổng, giống nhau nam nhân dám muốn nàng sao?

Ngay cả Lưu hạo phỏng chừng đều phải ước lượng một chút, dĩ vãng Mạnh Quyên là không hiểu này đó, hàng xóm tâm sự cùng nàng dứt lời, nàng mới hiểu.

Tô Giản cười nói: “Thành công cũng không như vậy lợi hại a, tiểu công ty có thể nhiều lợi hại.”

Mạnh Quyên lắc đầu: “Rốt cuộc không giống nhau, cho nên ta cảm thấy, Lưu hạo đối với ngươi là thiệt tình nói, ngươi cũng suy xét suy xét a.”

Tô Giản: “.....”

Hai mẹ con tại đây trên bàn nói cái này đề tài nói không dưới mười lần, tô mộc thi đậu Lê Thành đại học về sau cơ bản đều ở trong trường học trụ, dư lại Tô Giản, liền thành Mạnh Quyên duy nhất lải nhải đối tượng, Tô Giản tuy rằng ngẫu nhiên không kiên nhẫn, nhưng có mẫu thân nhắc mãi nàng, nàng lại cảm thấy an tâm ấm áp, gia vẫn là gia.

Uống qua canh, không nghĩ Tô Giản quá mệt mỏi, Mạnh Quyên đẩy Tô Giản đi tắm rửa, nàng chính mình đi rửa chén.

Tô Giản nằm trên giường, cầm di động lật xem.

Mau 0 điểm, xác thật chậm.

Nàng phát ra đi bằng hữu vòng, có hồi phục, nàng click mở tinh tế xem.

Tô Giản: Hôm nay ở trong công ty thiếu chút nữa gặp phải biến thái.

(lòng còn sợ hãi hình ảnh)

Lâm Phương Cầm: “Cái gì biến thái a? Như vậy khủng bố?”

Tề phong: “Bảo bối ngày mai đi tra một chút theo dõi, kêu cảnh vệ đi bắt một trảo người này.”

Tạ nghênh: “Ai kêu ngươi lớn lên sao đẹp, cho ta ôm một cái....”

Tô mộc: “Ta dựa, kia biến thái trông như thế nào nga? Là lôi thôi không mặc quần lộ ra đại điếu cái loại này sao?”

Kim bí thư: “Tô tiểu thư vất vả, buổi tối vẫn là sớm một chút về nhà đi.”

Chu gia.

Chu Khải ăn mặc màu đen quần dài, đi chân trần đạp lên thảm thượng, tay nhéo di động, rốt cuộc phiên đến Tô Giản này bằng hữu vòng, hắn xem xong sau, hồi lâu không có hé răng.

Đặc biệt là tề phong kia hai chữ “Bảo bối.”

Lại nhìn đến tô mộc kia đoạn lời nói “Lôi thôi không mặc quần lộ ra đại điếu”?

Chu Khải có chút hối hận, hắn không nên phiên cái này bằng hữu vòng.

Còn có chút hối hận, vì cái gì xuống lầu thời điểm ấn chính là 2 lâu?

Hồi lâu, hắn cúi đầu điểm yên, cúi đầu, cấp kim bí thư phát cái WeChat.

Chu Khải: ngày mai thanh tra một chút công ty đi, ân, thuận tiện đem thang máy ghi hình cho ta, ta chính mình nhìn xem.

Kim bí thư: tốt, chu tổng.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 81 chương 81

Tô Giản bước chân đứng yên, nói: “Ngươi nói.”

Rừng trúc nhìn mắt nàng phía sau Chu Khải, nuốt hạ nước miếng, theo sau, vẻ mặt khó xử nói: “Ta lựa chọn cùng chu tổng, hai tháng trước kỳ thật chúng ta nói đến không sai biệt lắm, sau lại chu tổng đi công tác, ta là có điểm lo lắng hắn thay đổi, sau lại ngươi tới T trạm tìm người khi, ta liền cùng ngươi tiếp xúc hạ, cũng từng tâm động quá, nhưng trải qua tối hôm qua suy xét, ta cuối cùng vẫn là muốn tuân thủ lời hứa.”

Tiểu nam hài, tuổi không lớn, 23, bốn tuổi, có điểm tài hoa, ở cái này T trạm bên trong chờ đợi Bá Nhạc, khát vọng tìm được một cái tốt công ty đi làm, công tác, thực hiện mộng tưởng, đồng thời, tâm tư cũng không ổn định, săn sính trong sân, trước một giây gật đầu đáp ứng ngươi, giây tiếp theo đổi ý sự tình chỗ nào cũng có, nhưng này đó đều không trái pháp luật, người trẻ tuổi, lựa chọn rất quan trọng.

Tô Giản họa viên bánh lại đại, dụ hoặc lực cũng sẽ không so khải thịnh nhà này công ty niêm yết cao.

Tô Giản có thể lý giải, nàng cười cười, đem gạo nếp bánh dày buông, giơ tay sờ sờ rừng trúc đầu, như là đối đãi chính mình đệ đệ giống nhau ôn nhu: “Không quan hệ, hết lòng tuân thủ hứa hẹn, là người chi căn bản.”

Rừng trúc đỏ mặt, thấp thấp mà kéo hạ Tô Giản tay: “Tỷ, ngươi thật tốt.”

Chu Khải đôi mắt híp lại, nhìn rừng trúc này tay cầm đến tự nhiên, cầm địa phương, vừa lúc là Tô Giản thủ đoạn, Chu Khải khụ một tiếng, bọn họ hai người đồng thời nhìn về phía hắn, Chu Khải cười xem Tô Giản: “Nếu không, ngươi cầu ta? Ta cho ngươi lại tìm một cái?”

Tô Giản đứng thẳng thân mình, cười cười: “Không phiền toái chu tổng.”

Theo sau nàng nhìn mắt đồng hồ, quay đầu đối rừng trúc nói: “Ta đi về trước, gạo nếp bánh dày ngươi nhớ rõ ăn.”

“Hảo.” Sắp đến lúc này, Tô Giản còn như vậy ôn nhu, rừng trúc tâm tình lại ấm lại áy náy, hắn nói: “Tỷ, chờ ta liên hệ hạ ta đồng học, xem bọn hắn có hay không người muốn tới Lê Thành tới, đến lúc đó ta giới thiệu bọn họ qua đi.”

Tô Giản nói: “Hảo.”

Nói xong, Tô Giản liền hướng cửa đi, nếu rừng trúc không thể tới, Tô Giản đến nhanh hơn bước chân lại tìm một người, một khắc đều không thể chậm trễ, trải qua Chu Khải bên cạnh người khi, Chu Khải tay lười biếng mà duỗi ra, cản lại.

Tô Giản chân khó khăn lắm dừng lại.

Chu Khải cúi đầu xem nàng, cười: “Cầu ta sao, ân?”

Tô Giản đang muốn nói chuyện, lại nhìn trên cổ tay hắn biểu, tối hôm qua hình ảnh lại lần nữa tập thượng trong đầu, Tô Giản chần chờ hỏi: “Chu tổng, ngươi là tối hôm qua ở thang máy cái kia biến thái sao?”

Chu Khải thân mình cứng đờ.

Tô Giản nghĩ, hồi ức nói: “Tối hôm qua ta còn không có tan tầm, thang máy đột nhiên ngừng ở chúng ta lầu hai, thang máy bên trong có một người, chính là ta nhìn không tới bộ dáng của hắn, chỉ nhìn đến mang đồng hồ cánh tay ấn cửa thang máy.....”

“Tỷ! Ngươi gặp phải biến thái lạp?” Rừng trúc ở phía sau nghe được, cả kinh đứng lên, hỏi.

Bên cạnh mặt khác hai cái đang ở đuổi nhiệm vụ nam hài cũng đi theo đứng lên, sôi nổi nhìn Tô Giản: “Các ngươi công ty không phải ở khải thịnh sao? Nơi đó cũng sẽ có biến thái nga? Chu tổng sao có thể nga?”

Xác thật đúng vậy Chu Khải: “..... Ngươi nhìn lầm rồi.”

Nói, Chu Khải ách tiếng nói nói: “Ta tối hôm qua không đeo đồng hồ.”

Tô Giản: “Nga.”

Chu Khải: “..... Ta thật không mang.”

Tô Giản: “Nga, ta đi trước.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 82 chương 82

“Cái gì tài?” Kha quân xách theo một máy tính bao, một chân dẫm bậc thang xem Chu Khải.

Chu Khải kẹp yên, khóe môi một câu: “Ngươi nói đi?”

Kha quân vừa rồi đến thời điểm, vừa lúc nhìn đến Chu Khải này cầm thú lôi kéo nhân gia Tô Giản tay, vì thế mặc không lên tiếng mà ngồi ở trong xe xem diễn, hắn hướng Tô Giản xe khai đi địa phương nhìn thoáng qua, cà lơ phất phơ mà cười: “Rốt cuộc nghĩ thông suốt?”

Chu Khải nhướng mày: “Không sai biệt lắm đi.”

Nói xong, xoay người đi vào, kha quân lười biếng cười, thong thả ung dung hỏi: “Vì cái gì đột nhiên nghĩ thông suốt?”

Chu Khải liếc hắn một cái, nói: “Nếu ngươi liên tục làm xuân / mộng, đều mơ thấy nàng, ngươi có thể không nghĩ thông?”

Kha quân cười ha ha: “Ngươi này đáng khinh, liền không thể là người khác?”

Chu Khải: “Nam nhân phải tin tưởng chính mình tính trực giác.”

Kha quân: “Ngươi đánh rắm đi, ngươi ngẫm lại ngươi phía trước thống khổ, dày vò, quầng thâm mắt, tấm tắc, đều không phải bởi vì nàng?”

Chu Khải bóp tắt yên, không lên tiếng nữa, có chút nói đến quá thấu liền không thú vị, nhưng nam nhân từ tính bắt đầu, là chân lý.

Hắn xoay người hỏi: “Ngươi tới làm gì?”

Kha quân: “Tìm nhân tài a, giới thiệu một chút, ta muốn hacker.”

Chu Khải: “Chính mình đi tìm, ta tìm rừng trúc liêu tan tầm làm sự tình.”

Kha quân: “Sách, hành.”

T trạm nơi này vốn dĩ chỉ là mấy cái người trẻ tuổi làm lên, chủ yếu là vì người dựng nghiệp chuẩn bị, sau lại có quốc gia duy trì, còn có Chu Khải này đó xí nghiệp gia nhiều lần thăm, nơi này mới chậm rãi hỏa

lên, tới là danh nhân hiệu ứng, nơi này liền trở nên có giá trị, Tô Giản tuy rằng là Chu Khải mang đến, chính là nếu lấy Tô Giản hiện giờ chức vị, cho dù không có Chu Khải báo cho, giả lấy thời gian, Tô Giản cũng sẽ tìm tới nơi này tới.

Cho nên, Tô Giản này đoạt người, là tốt.

Chu Khải ngồi xuống sau, cùng rừng trúc nói đến công tác thượng sự tình, rừng trúc một bên nghe hắn nói một bên ăn gạo nếp bánh dày, dường như đó là nhân gian mỹ vị, Chu Khải híp mắt, một cổ ghen tuông nảy lên yết hầu, lạnh vèo vèo hỏi rừng trúc: “Ăn ngon sao?”

Rừng trúc gật đầu: “Ăn ngon a.”

Chu Khải a một tiếng, nửa ngày, nói: “Ta cũng ăn một khối.”

Rừng trúc: “Nga.”

Chu Khải không khách khí, ăn một khối, thực dính, cũng không ăn quá ngon, Chu Khải cố nén nuốt vào, nghiêng đầu đi uống cà phê, rừng trúc cười hỏi: “Ăn ngon sao?”

Chu Khải: “.....”

Tô Giản trở lại công ty, liền đem sự tình nói cho Lâm Phương Cầm, Lâm Phương Cầm sớm có chuẩn bị, cầm danh sách cấp Tô Giản: “Ngươi nhìn xem, có ai có thể sử dụng, làm cho bọn họ tới phỏng vấn.”

Tô Giản ngồi ở điều hòa phía trước, phiên lý lịch sơ lược, đại bộ phận đều là thuộc khoá này tốt nghiệp, cũng làm quá một ít hạng mục, nhưng là nói thật, cùng rừng trúc so sánh với, vẫn là kém đến có điểm xa, rừng trúc là thiên tài, 21 tuổi liền tốt nghiệp đại học, vốn dĩ muốn đi nước Mỹ, sau lại bởi vì trong nhà đã xảy ra một chút sự tình, rừng trúc đến lưu lại chiếu cố hắn bà ngoại, cho nên lưu tại Lê Thành.

“Ngươi hôm nay đi, rừng trúc như thế nào cự tuyệt ngươi?” Lâm Phương Cầm gặm bánh quy, nói, “Trường như vậy xinh đẹp tỷ tỷ đều không cần, cùng chu tổng cái loại này nam nhân thúi có ý tứ gì nga.”

Tô Giản phiên lý lịch sơ lược tay một đốn, lúc này mới nhớ tới buổi sáng đi phía trước hai người nói chuyện với nhau, nàng là thật không rảnh phản ứng Chu Khải, bất quá cái này biến thái....

Cảm giác đến trảo, Tô Giản nhớ tới này đại lâu đều là có theo dõi, vì thế nàng cấp cảnh vệ trường gọi điện thoại: “Liêu thúc, có thể xem một chút đêm qua video theo dõi sao?”

“A? Video theo dõi hôm nay bị kim bí thư cầm đi, hắn nói công ty muốn rửa sạch một chút, còn muốn tăng mạnh ngầm gara chiếu sáng linh tinh.”

Tô Giản: “Nga, như vậy a.”

Nàng nhớ tới tối hôm qua kim bí thư hồi phục nàng bằng hữu vòng, nàng chuyện này phỏng chừng là ngòi nổ, treo điện thoại, nàng cấp kim bí thư đã phát WeChat nói: cảm ơn kim bí thư.

Trên lầu, kim bí thư đang ở phiên văn kiện, vừa thấy di động, trên mặt có chút xấu hổ, thập phần mê biểu tình.

Bởi vì buổi sáng, hắn tới công ty tương đối sớm, liền trước lấy ghi hình đi, hắn đi theo Chu Khải bên người thời gian trường, phi thường rõ ràng Chu Khải sẽ như thế nào làm, cho nên dẫn đầu làm, tiến tới hắn cũng nhìn hạ ghi hình, này vừa thấy, hắn xấu hổ.....

Người nọ là Chu Khải, hắn lão bản, vấn đề là thang máy còn đèn sáng, hắn hướng bên cạnh trốn đi khi, đặc ngốc.

Kim bí thư hồi Tô Giản: không khách khí không khách khí, không có làm cái gì, không có làm cái gì, về sau chú ý an toàn.

Tô Giản: ngài thật là người tốt.

Kim bí thư: “..... Ân.”

Lâm Phương Cầm ở trên mạng một lần nữa mua ba cái tân điều hòa, sắp đến 5 giờ tan tầm, trang điều hòa mới đến, Tô Giản còn có chuyện muốn vội, làm các nàng liền trước tan tầm, nàng lưu lại nhìn, cùng nhị tay điều hòa so sánh với, tân điều hòa đương nhiên là thoải mái chút, chính là không tốt lắm trang.

Này một trang, chính là ba cái giờ, trung gian Tô Giản cho bọn hắn mua cơm ăn, nàng chính mình cũng ăn một phần, theo sau trời tối, nàng đưa bọn họ xuống lầu, chính mình một người tiếp tục hồi văn phòng.

Tề phong tới điện thoại, Tô Giản nhìn liền không quá tưởng tiếp, khẳng định lại là hỏi thiết kế sư sự tình.

Nàng liền muộn một giây không tiếp, nàng trong tầm tay điện thoại ngược lại vang lên tới, Tô Giản bất đắc dĩ, tiếp lên sau, tề phong ở kia đầu hừ một tiếng: “Cư nhiên dám không tiếp ta điện thoại...”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 83 chương 83

Tô Giản há mồm lặp lại lần nữa, Chu Khải hai bước tiến vào, Tô Giản nhìn đến hắn cao lớn thân mình vừa tiến đến, chần chờ hạ, hướng thang máy trên tường dựa.

Chu Khải duỗi tay chống ở nàng đỉnh đầu nói: “Nhớ kỹ, ta không phải.”

Đời này liền không cùng này hai chữ móc nối, hai ngày này vẫn luôn xuất hiện ở Tô Giản trong miệng, đổi thành nữ nhân khác, hắn sớm mắt lạnh tương đãi, hắn nói: “Đừng ỷ vào ta sủng ngươi nga, liền muốn làm gì thì làm...”

Tô Giản: “Ngươi vẫn là đừng sủng ta, chịu không dậy nổi.”

Chu Khải cười nhẹ một tiếng: “Đã muộn.”

Thang máy thực mau đến phụ lầu một, Tô Giản đẩy ra hắn, đi ra ngoài, Chu Khải đi theo phía sau, Tô Giản lấy chìa khóa xe, mở cửa xe, ngầm gara buổi tối xác thật có điểm âm âm, Tô Giản phía trước đều đem xe đình cao ốc ngoài cửa dừng xe vị, nhưng mấy ngày nay kia mấy cái vị trí bị người liền bá chiếm.

Chu Khải cắm túi tiền, đứng ở nàng phía sau, xem nàng.

Như là ở bảo hộ nàng dường như.

Tô Giản chần chờ hạ, quay đầu xem hắn, Chu Khải hướng nàng đi một bước, Tô Giản kinh ngạc hạ, Chu Khải cúi đầu, cười: “Thuận buồm xuôi gió.”

Tô Giản: “..... Thuận buồm xuôi gió.”

Theo sau cửa xe mở ra, nhanh chóng chui đi vào, cùng gặp quỷ dường như, xe lùi lại, Chu Khải còn ngắt lời túi xem nàng, thẳng đến màu vàng Q/Q xe khai đi, Chu Khải mới sờ soạng chìa khóa xe, đi khai chính mình xe, ngồi vào trong xe sau, Chu Khải dựa vào ghế trên, lười biếng mà xoa khóe môi.

Hắn suy nghĩ, hắn truy hơn người sao?

..... Giống như không có.

Hắn luôn là ngoắc ngoắc ngón tay, hơi chút biểu đạt một chút ý nguyện, nữ nhân liền sẽ thượng câu, cùng lúc trước Tô Giản giống nhau, nhưng hiện tại cái này Tô Giản, rõ ràng không tốt lắm đắn đo.

Chu Khải nhéo phía dưới hướng bàn.

“Sốt ruột.”

“Đuổi không kịp liền trước ngủ lại nói.”

Lời nói là nói như vậy, Chu Khải trong lòng vẫn là hy vọng có thể đuổi theo, rốt cuộc, lần này bất đồng ngày xưa.

Tuy rằng đối kết hôn còn có kháng cự, chính là tưởng tượng đến Tô Giản đi, lại cảm thấy, còn có thể tiếp thu? Làm nàng mỗi ngày cho hắn ấm giường, buổi sáng cho hắn làm bữa sáng? Sinh cái bảo bảo?

Không, đừng sinh bảo bảo, bảo bảo quá náo loạn.

Chu Khải trong đầu vài phút đi xong rồi hai người cả đời.

Ban đêm xe cẩu, không có ban ngày như vậy tự tại, Tô Giản khai tiểu tâm rất nhiều, về đến nhà, Mạnh Quyên vẫn như cũ chờ nàng, Tô Giản nhìn đến mẫu thân thức đêm đôi mắt, đặc biệt đau lòng, tiến lên ôm một cái nàng nói: “Không cần chờ ta, ta về sau khả năng đều sẽ như vậy vãn, ngươi buổi sáng lại muốn ra quán.”

Mạnh Quyên giơ tay, vỗ vỗ nữ nhi phía sau lưng, nói: “Ta không chiếu cố ngươi, ai chiếu cố ngươi, ngươi như vậy quá vất vả.”

Tô Giản mũi đau xót, từ nhỏ đến lớn, mẫu thân là dốc hết sức lực mà hy vọng có thể đem nàng phú dưỡng, cho nên nàng trước kia mới có thể như vậy không biết nhân gian khó khăn, Mạnh Quyên thấp giọng nói: “Ta cho ngươi làm ăn khuya đi.”

Tô Giản dựa vào cạnh cửa, nhìn mẫu thân bận rộn, trong lòng chua xót, lại không biết nên làm như thế nào, ở gây dựng sự nghiệp chuyện này thượng, Mạnh Quyên cũng là không nghĩ tới, Tô Giản có thể như vậy vội, rõ ràng cùng nhân gia hợp tác, vì cái gì nàng liền vất vả như vậy, Mạnh Quyên là như vậy tưởng, chính là lại không nghĩ đả kích Tô Giản tính tích cực.

Làm tốt ăn khuya, Mạnh Quyên nhìn nàng ăn, mới bằng lòng vào nhà đi nghỉ ngơi.

Tô Giản ngồi ở cái bàn bên, phát ngốc.

Nghĩ hôm nay công tác, nghĩ ngày mai hành trình, cuối cùng thu thập chén đũa, đứng dậy, trở về trong phòng, Tô Giản mới vừa nằm xuống, Chu Khải liền phát WeChat tới.

Chu Khải: về đến nhà?

Vì lễ phép. Tô Giản hồi: tới rồi.

Chu Khải: ngủ ngon.

Tô Giản liền không trở về.

Phiên cái thân ngủ, sáng sớm hôm sau, thiên tờ mờ sáng, Tô Giản lên, tối hôm qua nửa đêm hạ mưa to, Tô Giản buổi sáng tỉnh lại có điểm cảm mạo, cái mũi có điểm tắc tắc, bất quá nàng không dám cấp Mạnh Quyên biết, lén lút ăn dược, ăn bữa sáng liền ra cửa, hôm nay nàng muốn cùng Lâm Phương Cầm đi nhân tài thị trường.

Ngày hôm qua Lâm Phương Cầm trước tiên đi, cũng là vì ở nhân tài thị trường thêm một vị trí, xe ở nàng nơi này, nàng khai đi tiếp Lâm Phương Cầm, Lâm Phương Cầm làm một đêm tư liệu, xuống lầu khi chân đều ở hư hoảng, Tô Giản ngồi ở trong xe chờ nàng dẫm lên giày cao gót tới, cửa xe mở ra, Lâm Phương Cầm quán ngồi ở ghế dựa, đánh cái ngáp, nói: “Sớm.”

Tô Giản cười đem bữa sáng cho nàng, nói: “Sớm.”

Lâm Phương Cầm liếc nhìn nàng một cái: “Ngươi tiếng nói như thế nào oa oa?”

Tô Giản xoa nhẹ hạ cái mũi, nói: “Có điểm cảm mạo.”

“Ta tới khai đi.” Lâm Phương Cầm đẩy cửa ra, vòng qua xe đầu, đổi Tô Giản xuống dưới, Tô Giản vốn dĩ cho rằng chính mình có thể chống đỡ, chính là ăn thuốc trị cảm có điểm vây, vẫn là đừng mạo hiểm, Lâm Phương Cầm nói: “Ngươi điều một chút ghế dựa, sau này dựa, tới rồi ta cùng ngươi nói.”

Tô Giản: “Hảo.”

Sáng sớm, nhân tài thị trường liền sinh cơ bừng bừng, mặc kệ là tới thông báo tuyển dụng vẫn là tới tìm công tác, Lâm Phương Cầm có kinh nghiệm, lôi kéo Tô Giản hướng các nàng vị trí đi đến, ngồi xuống, Tô Giản xác thật còn có chút vây, nàng dựa vào một bên, Lâm Phương Cầm bắt đầu nhận người, kỳ thật cũng là có điểm ngựa chết coi như ngựa sống chạy chữa cảm giác.

Chờ lần tới công ty, còn có vài cá nhân muốn phỏng vấn.

Cứ như vậy, ba bốn giờ đi qua, Lâm Phương Cầm đỡ Tô Giản một chút, phát hiện trên người nàng hảo năng, hoảng sợ, thấp giọng nói: “Ngươi phát sốt.”

Tô Giản nửa mở mắt, lên tiếng.

Lâm Phương Cầm: “Mang ngươi đi bệnh viện.”

“Không đi, ta không chích, ngươi giúp ta mua điểm dược.” Tô Giản trước kia đều là uống thuốc liền có thể, rất ít chích, đối xem bác sĩ cũng có chút sợ hãi.

Lâm Phương Cầm: “Hảo, chúng ta trước lên xe.”

Hai người trở lại trong xe, Tô Giản một cái buổi sáng làm cái gì nàng đều không nhớ rõ, Lâm Phương Cầm đánh xe đi công ty, ở trên đường cho nàng mua dược, công ty có một cái phòng nghỉ, phía trước chuyên môn lưu lại, Lâm Phương Cầm mang Tô Giản tiến công ty, trước đài nơi đó vừa lúc có một bó đỏ tươi hoa hồng, nàng nhiều xem một cái.

Kia trang trí thiếu niên uống nước đá nói: “Buổi sáng đưa tới, là cho tô tổng.”

Mặt khác mấy cái nữ hài trêu chọc nói: “Tô tổng người theo đuổi nga.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 84 chương 84

Đến đây khi, hai người mục đích đều giống nhau, lẫn nhau đều rõ ràng, Chu Khải nhìn mắt bên ngoài sắc trời xanh thẳm, mở cửa xe, xách theo cháo còn có một túi dược ra tới, Lưu hạo cơ hồ đồng bộ, trong tay cũng cầm cháo cùng dược, Chu Khải liếc hắn một cái, sửa sang lại hạ cổ áo, đi nhanh hướng công ty đại môn đi đến.

Phía sau, là Lưu hạo tiếng bước chân.

Trước đài nhìn thấy Chu Khải, vội vàng khom lưng: “Chu tổng ngọ hảo.”

Chu Khải ừ một tiếng, xem như ứng quá, cửa thang máy mở ra, hắn đi vào đi, chuẩn bị đóng cửa, một con hữu lực tay nhẹ nhàng ngăn cách, Chu Khải đôi mắt lạnh lùng, nhìn Lưu hạo tiến vào, thang máy một cổ mơ hồ ương ngạnh không khí, vốn đang có mấy người muốn cùng nhau tiến vào, theo bản năng mà dừng bước, chờ tiếp theo ban.

Chu Khải rũ mắt, tầm mắt lạc hắn tay đề cháo thượng, nhẹ nhàng cười: “Lưu Đội hôm nay không cần ra nhiệm vụ?”

Lưu hạo nói: “Không cần.”

Chu Khải nga một tiếng, lại là cười.

Lưu hạo xem Chu Khải liếc mắt một cái, nhàn nhạt hỏi: “Chu tổng đây là cấp Tô Giản đưa cháo?”

Chu Khải đôi mắt mỉm cười: “Đúng vậy.”

Lưu hạo gật đầu, tỏ vẻ đã biết, lầu hai tới rồi, Lưu hạo đi phía trước đi một bước, ra thang máy, nhẹ nhàng bâng quơ hỏi: “Chu tổng đây là hảo mã ăn hồi đầu thảo?”

Chu Khải cười rộ lên: “Đúng vậy, còn ăn cỏ gần hang đâu, ăn đã lâu, thực ngọt rất non.”

Lưu hạo sắc mặt trầm trầm, dẫn đầu hướng trong đi, Chu Khải thong thả ung dung mà đi theo đi vào, Lâm Phương Cầm đang ở nghiên cứu hoa hồng, nghe được ngoài cửa có động tĩnh, quay đầu vừa thấy, cả kinh nàng lui về phía sau hai bước, Chu Khải đôi mắt hướng hoa hồng thượng xem một cái, thấp thấp cười: “Nàng còn không có nhìn đến hoa đâu?”

Lâm Phương Cầm run run một chút, nói: “Không, vừa trở về liền phát sốt, ở trong phòng nằm.”

“Lưu Đội, ngươi cũng tới?” Nói, Lâm Phương Cầm thực tự nhiên mà tiếp nhận Lưu hạo trong tay cháo, nói: “Nàng giữa trưa có chút ăn không vô, ngươi mua cháo vừa lúc.”

Chu Khải mặt trầm hạ, hắn nâng lên tới, nói: “Ta cũng mua.”

Lâm Phương Cầm nhìn mắt trên tay cháo, lại nhìn mắt Chu Khải trong tay, nhất thời xấu hổ, sao lại thế này? Ân? Tình huống này?

Lưu hạo không phản ứng Chu Khải, nói: “Ta đi xem nàng, quá nghiêm trọng nói, đến đưa bệnh viện.”

Lâm Phương Cầm gật đầu, Chu Khải híp híp mắt, tiện đà đuổi kịp, đối Lâm Phương Cầm nói: “Khai cái môn, ta nhìn xem nàng.”

Lâm Phương Cầm chỉ cảm thấy một cổ vô hình áp lực, bị kẹp ở hai người trung gian, đương có nhân bánh quy, nàng dẫn bọn họ hướng phòng nghỉ đi, môn đẩy ra, trong phòng điều hòa khai thật sự cao, có một chút độ ấm, so bên ngoài điều hòa nhiệt rất nhiều, Lưu hạo ấn đường hơi hơi vừa nhíu, đối Lâm Phương Cầm nói: “Quá nhiệt.”

Chu Khải lại nói: “Không nhiệt, như vậy vừa lúc, bức ra hãn là đến nơi.”

Lâm Phương Cầm xấu hổ.

Lưu hạo: “.....”

Nói Chu Khải kéo ra ghế dựa, dẫn đầu ngồi xuống, mép giường chỉ có một cái ghế, hắn ngồi xuống, Lưu hạo cũng chỉ có thể đứng, sạch sẽ ngăn nắp trên giường, Tô Giản cằm gác ở chăn thượng, miệng khẽ nhếch, tóc đen nhánh, toàn tán ở gương mặt hai sườn, trên mặt mang theo đỏ ửng, Chu Khải giơ tay, đi chạm vào hạ nàng cái trán, không chạm vào ra cái gì, tăng cường thân mình dựa trước, muốn dùng cái trán đi chạm vào....

Một bàn tay đột nhiên bắt lấy cánh tay hắn, hắn nghiêng đầu, Lưu hạo nặng nề mà nhìn hắn, từ kẽ răng bài trừ: “Chu tổng, phát chăng tình, ngăn với lễ.”

Chu Khải tà tà cười: “Ta là cái dạng này người sao? Không như vậy lễ phép.”

Nói xong, hắn muốn ném ra hắn, Lưu hạo một thân công phu, không làm ném ra, vẫn là bắt lấy, Chu Khải nhướng mày: “Khi dễ ta đâu?”

Lưu hạo nhàn nhạt nói: “Nếu đã chia tay, hà tất dây dưa.”

Chu Khải: “Kết thúc đại biểu bắt đầu.”

“Các ngươi đang làm gì?” Một đạo hư hư ám ách tiếng nói truyền đến, Chu Khải cùng Lưu hạo hướng

trên giường vừa thấy, Tô Giản trắng nõn thủ đoạn che cái trán, lộ ra một đôi thủy quang dường như đôi mắt xem bọn họ, nhân phát sốt mà mờ mịt biểu tình, Lâm Phương Cầm cảm giác cứu tinh tới, vội vàng chen qua đi, đẩy ra Chu Khải, tay đi sờ Tô Giản mặt: “Tô bảo bảo a, ngươi thế nào? Khá hơn chút nào không? Bụng có phải hay không rất đói bụng?”

Tô Giản nghẹn ngào tiếng nói: “Không phải rất đói bụng, chính là mệt, bất quá ta ra mồ hôi....”

“Đúng không? Vậy là tốt rồi, ngươi lên uống điểm cháo, ân, cái này.... Cái kia....” Lâm Phương Cầm đem Tô Giản nâng dậy tới, Tô Giản dựa vào đầu giường, uống trước một ngụm thủy, mới nhìn mắt hai cái đại nam nhân.

Lưu hạo đã buông ra Chu Khải.

Chu Khải khóe môi mỉm cười, nghiêng đầu xem nàng: “Thật hạ sốt?”

Lưu hạo hỏi: “Muốn đi bệnh viện sao?”

Tô Giản lắc đầu, nói: “Các ngươi như thế nào ở chỗ này?”

Chu Khải: “Xem ngươi a.”

Lâm Phương Cầm nhìn trên bàn cháo, chần chờ hạ, nói: “Ân, chu tổng cùng Lưu Đội đều mua cháo, ngươi.... Tuyển một phần ăn?”

Tô Giản theo nàng tầm mắt, bởi vì phóng đến gần, mơ hồ có cháo vị bay ra, nhưng nàng cái mũi tắc, chỉ nghe đến đứt quãng, Tô Giản nâng lên tay, mu bàn tay thượng đều là mồ hôi, nàng khụ một tiếng, nói: “Hạo ca đi.”

Nói xong, nàng liền che miệng lại khụ.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 85 chương 85

Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm nghiêm túc mà khảo hạch người này về sau, phát hiện người này nếu tới công ty, tuyệt đối làm ít công to, nhưng giữa có một vấn đề, Tô Giản buông tóm tắt, nhìn hắn, hỏi: “Ngươi.. Là chu tổng giới thiệu tới sao?”

Chu thiền cào hạ chính mình ria mép, nói: “Một nửa một nửa đi, ta từ khải thịnh rời đi, trừ bỏ muốn mang tiền nhiệm đi du lịch ngoại, vẫn là bởi vì, khải thịnh áp lực quá lớn, không thích hợp ta loại này tuổi hạc thiết kế sư, không đi nói, ta sợ ta ngày nào đó chết đột ngột, Chu Khải làm ta xuống dưới ngươi nơi này thử xem, ngươi nếu là đối ta từng nhậm chức với khải thịnh canh cánh trong lòng nói, vậy quên đi, ta liền tưởng đổi cái thoải mái điểm tiền lương, không đạo lý tìm không thấy.”

Người này tương đương cuồng vọng a, Lâm Phương Cầm thọc hạ Tô Giản, Tô Giản xem Lâm Phương Cầm liếc mắt một cái, theo sau nói: “Chu tiên sinh, như vậy, ta ngày mai buổi sáng cho ngươi hồi phục, nếu ngươi là cảm thấy yêu cầu một cái thoải mái điểm công ty nói, như vậy chúng ta công ty tuyệt đối là một cái thực tốt nơi đi.”

“Xem ra tới, mỹ nữ đặc biệt nhiều, đẹp mắt, hướng điểm này, ta sẽ cho các ngươi công ty nhiều điểm cơ hội.”

Tô Giản: “..... Hảo.”

“Thỉnh.”

Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm một khối đưa chu thiền đi ra ngoài, hắn cào hạ râu, cà lơ phất phơ mà đi rồi.

Nhìn cửa thang máy đóng lại, Tô Giản mới cố nén trụ khụ một tiếng, Lâm Phương Cầm chạy nhanh cho nàng đoan thủy, thấp giọng hỏi nói: “Còn chưa hảo sao?”

Tô Giản xoa xoa cái trán, nói: “Cái mũi còn có điểm tắc, ngươi tiếp tục phỏng vấn, ta ở bên trong nhìn.”

“Hảo.”

Hai người trở về văn phòng, kế tiếp thời gian, Tô Giản dựa vào ghế trên, thần trí có chút mơ hồ, nhìn Lâm Phương Cầm phỏng vấn, có chu thiền đối lập về sau, mặt sau phỏng vấn nam sinh, liền có điểm không

đủ nhìn, bất quá bởi vì chu thiền người này không quá định tính, hai người vẫn là có điểm lo lắng, liền chậm chạp không có gõ định ra tới.

Chu Khải hôm nay trừ bỏ có hội nghị, còn muốn đi tham gia một cái ngành sản xuất diễn đàn tuyến hạ hoạt động, tới đều là đại lão, cũng sẽ có truyền thông, đến xuyên chính trang, Chu Khải ở phòng nghỉ thay đổi một bộ quần áo, màu trắng áo sơmi, màu đen tây trang áo khoác, màu đen quần dài, sấn cả người đĩnh bạt tuấn lãng, hắn hơi hơi sườn mặt, nhìn ngoài cửa sổ đeo caravat.

Đánh tới một nửa, hắn đầu ngón tay tùng hạ, khẽ cười nói: “Khi nào nàng có thể giúp ta đeo caravat thì tốt rồi.”

Kim bí thư ở phía sau nói: “Chu tổng, ngài cố lên.”

Chu Khải quét hắn liếc mắt một cái: “Khi nào tiến vào?”

Kim bí thư trong tay xách theo tư liệu, nhìn mắt đồng hồ: “Thời gian không sai biệt lắm.”

“Hành.”

Dứt lời, Chu Khải cầm lấy trên bàn đồng hồ, đè nặng thủ đoạn mang lên, kim bí thư theo bản năng mà xem hắn đồng hồ liếc mắt một cái, thay đổi một cái kiểu dáng.

Hai người xuống lầu, bảo ca lái xe ngừng ở bên ngoài, hai người lên xe, thực mau liền đến đạt nơi sân, kim bí thư đi theo Chu Khải phía sau đi vào đi, truyền thông ở một bên chụp ảnh, lần này chủ yếu chính là giao lưu cùng học tập, Chu Khải vị trí ở đệ nhất bài, ngồi xuống sau, bên cạnh người mang theo một cổ mùi hương cũng đi theo xuống dưới, Chu Khải nghiêng đầu xem một cái.

Thơ huệ mỉm cười: “Chu tổng, đã lâu không thấy.”

Chu Khải cười: “Đã lâu không thấy.”

Thơ huệ ăn mặc màu đỏ nhạt váy, trên cổ tay mang tinh xảo lắc tay, thong thả ung dung mà đáp ở trên tay vịn, nghiêng đầu nhìn Chu Khải.

Chu Khải liếc nhìn nàng một cái, nghiêng đầu cùng một cái khác tổng nói chuyện, nói không hai câu, hắn phát hiện thơ huệ còn xem hắn, Chu Khải hơi hơi ngồi thẳng thân mình, cười nhẹ một tiếng, lười biếng cười: “Thơ tiểu thư có chuyện tưởng cùng ta nói sao?”

Thơ huệ sau này dựa, thưởng thức xuống tay liên, nói: “Nghe nói chu tổng bị quăng.”

Chu Khải nhướng mày: “Tin tức rất linh thông.”

Thơ huệ hơi hơi dựa qua đi, nhìn chằm chằm hắn, Chu Khải không nhúc nhích, trên cao nhìn xuống xem

hắn, này nam nhân cho dù góc độ này, thoạt nhìn cũng rất đẹp, thơ huệ tâm nóng lên, nàng cười: “Ta tới đoán xem chu tổng vì cái gì sẽ bị ném, khẳng định là bởi vì ngươi này luyến ái nói đến quá bí mật đi? Thân là ngươi bạn gái, chúng ta này đàn bằng hữu thế nhưng chưa thấy qua?”

Chu Khải liếm hạ hàm răng, trầm thấp cười: “Nga? Thơ tiểu thư khi nào tính bằng hữu của ta?”

Thơ huệ đồ màu đỏ sơn móng tay ngón tay điểm điểm tay vịn, khẽ cười một tiếng: “Không tính bằng hữu không quan hệ, nhưng vẫn là muốn chúc mừng chu tổng ngươi, lại khôi phục độc thân.”

“Cảm ơn, khả năng thực mau lại muốn thoát đơn.” Chu Khải sau này nhích lại gần, lười biếng đến cực điểm.

Thơ huệ ấn đường nhảy dựng: “Chu tổng này lại chuẩn bị tàn hại đàng hoàng thiếu nữ? Nói cái không chuẩn bị kết hôn luyến ái?”

“Lần này không nhất định.”

Thơ huệ rất bình tĩnh, nàng đè thấp tiếng nói, nói: “Nghe nói chu tổng lần trước luyến ái khi, liền nhân gia gia môn cũng không chịu tiến, có phải hay không về sau ngươi tiến ai gia môn, ngươi liền chuẩn bị cưới ai a?”

Chu Khải sửa sang lại áo sơmi tay áo, thấp thấp cười: “Đại khái, bất quá thơ tiểu thư là không cơ hội.”

Thơ huệ tâm lạnh lãnh, bất quá nàng không sao cả, nàng ngồi thẳng thân mình, nói: “Kia chúc chu tổng, sớm ngày tìm được cái kia chịu tiến nhà nàng môn nữ nhân.”

“Cảm ơn a.”

Theo sau hai người không hề nói chuyện với nhau, trong vòng đều biết, Chu Khải người này cứ như vậy, nói bạn gái nhiều ít cái không tính, chính là chân chính bãi ở mặt bàn thượng, trước mắt một cái đều không có, đương nhiên, lâm sanh lúc trước là có điểm mau phá ra tới, đáng tiếc một cái không cẩn thận lại rụt trở về.

Thơ huệ nhớ thương Chu Khải, đối hắn biết rõ.

Nàng rất kiêu ngạo, muốn đuổi theo hắn, chính là lại bị hắn bộ dáng kia cấp bức cho lui về phía sau hai bước, chậm chạp không dám hành động, thơ huệ đặc biệt ảo não, thiên lại không có biện pháp.

Lúc này đây giao lưu hội, thời gian man lớn lên, một đường đến buổi tối, cơm chiều đoàn người đi khách sạn ăn, đã trở lại tiếp tục, yêu cầu giao lưu quá nhiều.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 86 chương 86

Kha quân cũng không trải qua loại chuyện này a, hắn đang đứng ở một loại thực kinh tủng trạng thái, một lát sau, hắn nói: “Nếu không, ta đến trong đàn hỏi một chút?”

Bọn họ vài người có một cái đàn, đều là bọn họ cái này vòng, có một bộ phận người kết hôn, Chu Khải: “Đừng, ngươi không biết liền tính.”

Kha quân cười rộ lên: “Ai nha, nếu chu tổng hỏi đến, ta liền giúp ngươi a, ta Baidu một chút? ’

Chu Khải: “Kia có thể tin sao? Ta treo.”

Kha quân: “Ai da uy, ngươi là đi Tô Giản trong nhà sao? Nhanh như vậy tới cửa vào nhà a....”

Khó được hảo thời cơ, không trêu chọc một chút không được, Chu Khải híp híp mắt: “Câm miệng.”

Theo sau treo điện thoại, ban đêm đèn đường rất nhiều, đèn nê ông lập loè, Chu Khải chi cằm, nghĩ mua cái gì, hắn không có gì kinh nghiệm, nhưng phía trước gặp qua Tô Giản mẫu thân hai lần, đại khái có thể từ xuyên nhìn ra là cái cái dạng gì người, Chu Khải không tính toán mua quá quý trọng, hắn chủ yếu là đi xem Tô Giản.

Theo sau ở một nhà bách hóa, chọn điểm tổ yến, keo bong bóng cá linh tinh, màu đen chạy băng băng thực mau đến trung sơn nhị hẻm nhập khẩu, Chu Khải ngồi ở trong xe, ngồi yên một hồi, nghiêng đầu nhìn trên ghế phụ quà tặng, một lát sau, cúi đầu hút thuốc, chậm chạp không nhúc nhích, bên trái đại lộ, quán nướng tư tư tư mà vang, Chu Khải thẳng thắn mặt mày ngẫu nhiên làm quang một lược mà qua, ở trong bóng tối lướt qua một đạo quang ảnh, khóe miệng yên châm.

Một tiểu nhợt nhạt màu cam, nhảy lên ở hắn mặt mày chỗ.

Một cây yên châm hết, Chu Khải mới khai cửa xe, chân dài rơi xuống đất, Chu Khải xem một cái sườn dốc.

Đối với hắn tới nói, bán ra này một bước, rất khó.

Chu Khải không phủ nhận, hắn vừa mới tưởng điều xe đầu rời đi, cuối cùng, hắn vẫn là dẫm lên bậc thang, ánh trăng cao quải giữa không trung, Chu Khải nhìn vị trí này, nhớ tới lần trước ôm Tô Giản thân khi cảm giác.

Hắn nâng nâng cằm, kéo kéo cổ áo, đi vào Tô Giản gia.

Cửa nhà nghiêng nghiêng mà đầu ra ánh sáng, trong phòng có người đang xem TV, Chu Khải dẫm lên bậc thang, thân ảnh lập tức liền bao lại trong nhà ánh sáng.

Mạnh Quyên buông trong tay bột mì, giương mắt.

Chu Khải khóe môi mỉm cười: “Ngươi hảo.”

“Ngươi hảo.” Mạnh Quyên sát sát trên tay bột mì, đứng lên.

Chu Khải đem lễ vật buông, há mồm tưởng nói chuyện: “Ta.....”

“Ta nhớ ra rồi, ngươi là thấm thấm biểu đệ.” Mạnh Quyên cười rộ lên, nếu không phải nhớ tới nói, nàng liền lấy cây chổi, Chu Khải cười: “Là, ta là, ta kêu Chu Khải, ta còn là.....”

Chần chờ hạ, bạn trai cũ hai chữ bức đến bên miệng, Chu Khải nuốt đi xuống, hắn cười nói: “Ta là Tô Giản tiền nhiệm lão bản.”

“Tiền nhiệm lão bản?”

“Đúng vậy, a di, chúng ta gặp qua một mặt, lần trước ta ăn qua ngươi bữa sáng, phi thường ăn ngon, a di ngươi nhớ rõ sao?”

Chu Khải nhìn ra Mạnh Quyên cảnh giác cùng chần chờ, chủ yếu là phía trước hắn xuất hiện đều thực xấu hổ, hắn hơi hơi bật hơi, kéo kéo cổ áo.

Bị như vậy một chút, Mạnh Quyên đột nhiên nghĩ tới, “A, là, ngươi lúc ấy mang theo một người đeo kính kính tiến vào, bất quá, ngươi nếu là Tô Giản lão bản vì cái gì lần trước ở bán lâu chỗ thời điểm, ngươi cùng Tô Giản đều không chào hỏi?”

Chu Khải: “.....” Rùng mình a khi đó.

Xấu hổ.

Mạnh Quyên xoay người cầm cây chổi: “Thực xin lỗi, phiền toái ngươi đi ra ngoài.”

“A di.....”

“Thỉnh ngươi đi ra ngoài.” Nửa đêm, trong nhà tới như vậy một đại nam nhân, Mạnh Quyên tự nhiên là sợ, dứt lời, nàng liền đem cây chổi đi phía trước đẩy.

Chu Khải chỉ có thể sau này lui một bước, nói: “A di, Tô Giản đâu?”

“Nàng ngủ, ngươi đi ra ngoài đi.” Mạnh Quyên nhớ tới khi đó, liền cái tiếp đón đều không đánh, liền cảm giác người này chẳng ra gì, Chu Khải dại ra sẽ.

Chỉ chốc lát, Chu Khải xách theo hộp quà, đứng ở cửa.

Mạnh Quyên thuận thế đóng cửa lại, nàng cũng sợ đâu, nửa đêm, Tô Giản lại đang ngủ, trong nhà liền hai nữ nhân, nàng không có một chút sức chiến đấu, liền sợ đối phương hướng về phía Tô Giản tới.

Ánh trăng trút xuống xuống dưới, Chu Khải trên mặt không biết cái gì biểu tình, sau một hồi, hắn khom lưng, đem hộp quà đặt ở cửa, theo sau xoay người đi rồi.

Quá một hồi, hắn lấy ra di động, cấp Tô Giản gọi điện thoại.

Tô Giản ở trong phòng, nghe được một chút động tĩnh, nhưng bởi vì môn đóng lại, mơ mơ màng màng, nghe được không phải đặc biệt rõ ràng, nàng đang chuẩn bị ngủ tiếp một hồi, di động liền vang lên, nàng từ trong chăn vươn tay, cầm lấy tới đón, Chu Khải thấp thấp hỏi: “Có khỏe không?”

Tô Giản có chút không phản ứng lại đây, chỉ nói: “Mới vừa ăn dược.”

“Ta đưa ngươi đi bệnh viện.” Chu Khải tiếng nói càng thấp, xuyên thấu qua điện thoại, trầm thấp từ tính.

Tô Giản phiên cái thân, nhìn tủ đầu giường đồng hồ báo thức, nói: “Không cần, ta ngày mai có thể lên.”

“Ngày mai muốn khởi không tới, ta đưa ngươi đi.”

“Ngày mai còn không tốt, ta sẽ chính mình đi.”

“Tô Giản.”

“Ân.”

“Tưởng ngươi đâu.”

Tô Giản sửng sốt hạ, lại xem mắt di động, điện báo biểu hiện “Chu Khải”

Tô Giản: “Chu tổng, ở ta như vậy yếu ớt thời điểm, không cần dùng nhu tình thế công.”

Chu Khải vừa nghe, thấp thấp cười rộ lên, hướng nàng một thân: “Liền dùng.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 87 chương 87

Lâm Phương Cầm vốn định đi tiếp Tô Giản, Tô Giản tới điện thoại nói: “Không cần tiếp.”

Nàng xe đều đến trong thành thôn, khó khăn lắm thay đổi xe đầu, vừa định hỏi Tô Giản ngươi như thế nào đi làm, một chiếc màu đen chạy băng băng liền như vậy từ nàng trước mắt khai quá, trên ghế phụ người nàng thấy được rõ ràng, vừa lúc là Tô Giản, Lâm Phương Cầm trừng lớn đôi mắt, khởi động Q/Q xe đi theo màu đen xe hơi mặt sau, tấm tắc hai tiếng.

Một đường theo tới khải long trọng hạ ngầm gara.

Chu Khải điểm cằm, ra bên ngoài coi kính vừa thấy, nhẹ nhàng cười, theo sau tìm cái xe vị đem xe dừng lại, Tô Giản duỗi tay đi bẻ cửa xe, Chu Khải không khai, Tô Giản sau này dựa, liếc hắn một cái: “Tới rồi, còn không buông?”

Chu Khải: “Nói được ta giống như bắt cóc ngươi giống nhau.”

Tô Giản: “Không phải bắt cóc sao?”

Dùng như vậy lưu manh phương thức muốn nàng lên xe, nàng cũng là muốn mặt.

Chu Khải giải đai an toàn, hơi hơi hướng nàng nơi này tới gần, thấp thấp cười: “Phát sốt thật sự hảo? Có tinh thần dỗi ta?”

Tô Giản hướng cửa xe thượng tránh, nhàn nhạt xem hắn: “Thật tốt, không nhọc ngươi lo lắng a, mở cửa.”

Nàng ngón tay còn nhẹ nhàng mà thủ sẵn cửa xe, Chu Khải xem mắt tay nàng chỉ, khóe môi mỉm cười, nói: “Buổi tối tan tầm ta đi tìm ngươi, hoặc là, một khối ăn cái cơm chiều? Ta biết một tiệm mì...”

“Tăng ca.”

“Ăn khuya?”

“Giảm béo.”

“Ăn chút không dầu mỡ?”

“Dạ dày không thoải mái.”

Chu Khải: “... Ăn không dầu mỡ không thương dạ dày.”

Tô Giản xem một cái đồng hồ: “Chu tổng, ta phải công tác.”

Nói khi mau nói thì chậm, Tô Giản cửa sổ bị một gõ, Lâm Phương Cầm cười tủm tỉm mà khom lưng, nhìn trong xe hai người, Tô Giản ánh mắt sáng lên.

Lâm Phương Cầm đôi mắt hiện lên “Ta tới cứu ngươi.”

Chu Khải xem Lâm Phương Cầm liếc mắt một cái, lại đem tầm mắt dịch đến Tô Giản trên mặt, thấp thấp cười: “Nha, viện binh?”

Tô Giản quay đầu trừng hắn.

Chu Khải đầu lưỡi đỡ đỡ, khóe môi mỉm cười, tùy ý nàng trừng, nàng đôi mắt không tính đặc biệt đại, nhưng thật xinh đẹp, thủy nhuận thủy nhuận, hai người nhìn nhau sẽ, Tô Giản hơi chút dịch khai tầm mắt: “Ta muốn xuống xe, Chu Khải, ngươi như vậy sẽ làm ta về sau không dám thượng ngươi xe.”

“Có đạo lý, không thể dọa đến ngươi.” Chu Khải cũng dịch khai tầm mắt, tim đập gia tốc, hắn ấn mở cửa kiện, Tô Giản một bẻ liền khai, chạy nhanh xuống xe, Lâm Phương Cầm kéo tay nàng, hai người xem trong xe Chu Khải liếc mắt một cái, bay nhanh rời đi, Lâm Phương Cầm tấm tắc một tiếng: “Cường đoạt dân nữ?”

Tô Giản: “Đến tưởng cái biện pháp.”

Lâm Phương Cầm ấn khai thang máy, hai người đi vào, Chu Khải phỏng chừng thật không nghĩ dọa đến Tô Giản, chậm rì rì mà đi ở mặt sau, cửa thang máy đóng lại, hắn vừa mới đi đến cửa thang máy.

Thượng thang máy sau, Lâm Phương Cầm nhìn Tô Giản, cười như không cười: “Ngươi không tính toán đáp ứng hắn?”

Tô Giản: “Đáp ứng hắn làm cái gì? Hiện tại không cái này tâm tình.”

“Ngươi nói, ta nên làm như thế nào?”

Lâm Phương Cầm: “Ấn ta xem, hắn lớn lên lại soái lại có tiền, hiện tại lại như vậy thành tâm mà truy hồi ngươi, không bằng ngươi liền đáp ứng đi? Ta dựa...”

Hai người ra thang máy, vừa đến cửa, liền thấy trước đài bãi một đại thúc siêu đại hoa hồng, so ngày hôm qua đại gấp đôi, Lâm Phương Cầm đẩy Tô Giản một chút, “Đi, xem, khẳng định là của ngươi.”

Tô Giản lảo đảo hai bước, đi vào trước đài, bó hoa hồng này tiêu tốn mặt còn có một tấm card.

Tặng đại giản giản bảo bối

Chu Khải

Tô Giản: “.....”

Lâm Phương Cầm: “..... Đây là tính toán đuổi tới ngươi đáp ứng mới thôi a? Này hoa hồng mỗi ngày đều đưa, chúng ta nơi này đều mau không địa phương thả đều.”

Tô Giản nhìn mắt: “Ngày hôm qua kia thúc đâu?”

“Ta làm điện thương muội tử cầm đi, dù sao ngươi cũng không cần.”

Tô Giản: “Đúng vậy, không cần.”

Tô Giản lại xem một cái kia thúc hoa hồng, theo sau hướng văn phòng đi đến, Lâm Phương Cầm cũng hồi văn phòng, hai người sự tình còn rất nhiều, buổi sáng còn có chút người tới phỏng vấn, ngày hôm qua Tô Giản phát sốt, mặt sau người cũng chưa lưu ý, hôm nay tới này đó, Tô Giản thực thanh tỉnh, lật xem bọn họ lý lịch sơ lược, một đám xem.

Mặt sau cùng thử bốn cái tả hữu, Lâm Phương Cầm đấm eo nói: “Những người này đều chẳng ra gì, ngươi xem, phải làm sao bây giờ?”

Tô Giản từ tư liệu trung ngẩng đầu, liếc nhìn nàng một cái: “Ngươi muốn chu thiền ngươi cứ việc nói thẳng.”

“Ha ha, chẳng lẽ này không phải ngươi trong lòng suy nghĩ sao?” Lâm Phương Cầm vỗ vỗ Tô Giản bả vai, nói, “Nếu không chúng ta liền không rối rắm, đem hắn đưa tới, ta biết sợ không ổn định, như vậy, ngươi đi T trạm lại tìm một cái công trình sư, tuổi hơi nhỏ một chút, quan trọng nhất chính là tương đối tay mới, theo sau đi theo chu thiền học tập.”

Tô Giản nói: “Trước hiểu biết một chút chu thiền tình huống lại nói, vạn nhất hắn không chịu giáo đâu?”

Lâm Phương Cầm gật đầu: “Cũng là.”

Tô Giản thu thập chút tư liệu, còn có sản phẩm đánh số, đi đóng dấu, theo sau đối trang trí thiếu niên còn có mặt khác hai cái điện thương cô nương nói: “Đại gia bắt tay đầu sự tình buông, cùng ta đi một chuyến kho hàng.”

“Nga.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 88 chương 88

Cửa phồn hoa đưa tiễn, những cái đó tan tầm công nhân đều hơi dọa nhảy dựng, nhưng ngay sau đó thực vui vẻ mà tiếp nhận, cũng hỏi hạ: “Cái nào công ty a?”

“Các ngươi lão bản thật tốt.”

“Nga, kia gia tân khai mậu dịch công ty sao?”

“Cảm ơn.”

Một cái cầm một chi hoa hồng, mặt mang ý cười rời đi.

Chu Khải mang theo hộ khách hướng cửa đi đến, hai cái nữ hài theo bản năng mà lấy hoa đưa cho Chu Khải, còn có hắn hai cái hộ khách, Chu Khải một bàn tay cắm ở trong túi, một bàn tay tiếp nhận tới, đặt ở trước mặt thong thả ung dung mà thưởng thức, xem kia hai cái cô nương liếc mắt một cái, hỏi: “Ai cho các ngươi xuống dưới phái tặng hoa hồng?”

Trong đó một cái mỉm cười: “Tô tỷ a, đây là truy nàng người đưa, nàng nói một người vui không bằng mọi người cùng vui.”

Lâm Thông cười rộ lên: “Nha, này nơi nào tới diệu nhân a? Như vậy có ý tứ.”

“Có phần hưởng tinh thần.” Trong đó một cái nói tiếp.

Chu Khải nghe thấy hạ hoa hồng, nhẹ nhàng cười: “Đúng vậy, diệu nhân.”

Chính là có điểm tưởng hộc máu.

Nghĩ ra như vậy một cái đưa tới cùng hắn kháng nghị.

Chu Khải cười, kia hắn liền gặp chiêu nào thì phá giải chiêu đó, hắn nghiêng đầu đối Lâm Thông cùng Triệu tổng nói: “Lâm tổng Triệu tổng, các ngươi cũng lấy đi?”

“Lấy, lấy, lão gia hỏa, thật nhiều năm không lấy quá hoa hồng.”

Bọn họ một người tiếp một chi, hướng hai cái cô nương cười: “Giúp ta cảm ơn các ngươi lão bản, hoa hồng thật xinh đẹp, nàng tinh thần cũng đáng đến đề xướng.”

Hai cái cô nương cười gật đầu, sắc mặt đỏ ửng lập hiện, phái tặng hoa hồng phái đưa đến càng ra sức.

Chu Khải mang theo người hướng thang máy đi đến, lên lầu.

Vừa đến phòng nghiên cứu, hai vị hộ khách tỏ vẻ lại nhiều nhìn xem, ý tứ không ra đi ăn cơm như vậy phiền toái, Chu Khải gật đầu: “Ta đây kêu khách sạn đem đồ ăn đóng gói đến nơi đây?”

“Tốt.”

Vì thế chỉ chốc lát, khách sạn cơm thực đưa lên tới.

Ba người ở Chu Khải trong văn phòng ăn này đốn cơm chiều.

Tô Giản bởi vì ngày hôm qua sinh bệnh, công tác rơi xuống rất nhiều, toàn đôi ở bên nhau, hôm nay tinh thần hảo, Tô Giản liền lưu lại tăng ca, cơm chiều Lưu hạo gọi người đưa tới, hắn còn ở ra nhiệm vụ, Tô Giản cho hắn gửi tin tức nói: không cần, ta chính mình có thể ăn.

Lưu hạo: hai ngày này sự tình nhiều, không có biện pháp đi xem ngươi, này đồ ăn gọi người ở tửu lầu làm, ngươi thử xem, không thể ăn lại nói.

Tô Giản nhìn trên bàn đồ ăn, nhất thời không biết nên nói cái gì, đưa đều đưa tới.

Không biết người có phải hay không chính là như vậy, bởi vì vô pháp đáp lại, có khi ngược lại tâm tồn áy náy, đối Chu Khải nàng có thể dỗi trở về, nhưng đối Lưu hạo nàng trừ bỏ ôn hòa cự tuyệt, không hề biện pháp.

Ăn qua cơm chiều, Tô Giản tiếp tục vội, trang trí thiếu niên hiệu suất rất nhanh, một ngày liền làm vài phân tuyên truyền sách ra tới, toàn phát Tô Giản hòm thư, theo sau hắn hoạt ván trượt liền tan tầm.

Tô Giản click mở hòm thư, tinh tế mà xem, nam hài tử thiên thích lãnh cảm một chút sắc thái, làm được thực tóm tắt, là rất không tồi, chính là vẫn là kém một chút cảm giác, Tô Giản phiên một ít trang web tìm tư liệu, theo sau chọn lựa nhặt, sửa sang lại ra chính mình một bộ lý do thoái thác, vòng ra không đủ, phát đến trang trí thiếu niên hòm thư.

Chỉ chốc lát, trang trí thiếu niên trở về một phong bưu kiện.

Tiêu đề: “Tô tỷ, ngươi thật đủ chuyên nghiệp đát.”

Tô Giản nhìn thoáng qua, cười rộ lên, không để ý đến hắn, tiếp tục vội.

Thời gian quá đến mau, phòng nghiên cứu, Chu Khải bóp tắt yên, vừa thấy đồng hồ, mau 10 giờ rưỡi, hắn nghiêng đầu cười nói: “Lâm tổng, Triệu tổng, đi ăn khuya sao? Có một nhà khách sạn đêm trà làm được không tồi, ân?”

“Ha ha, hảo a.” Lâm Thông xoa tay đi ra, Triệu tổng cũng kháp yên, nói: “Đi một chút, đi ăn khuya.”

Chu Khải cầm chìa khóa, đứng dậy, mang theo bọn họ xuống lầu, ở thang máy khi, Chu Khải thong thả ung dung mà sửa sang lại tay áo, cười nói: “Lâm tổng, Triệu tổng, chúng ta lại nhiều kêu một người?”

“Nga? Chu tổng muốn gọi ai?” Bọn họ hai cái cười xem Chu Khải.

Chu Khải khóe môi mỉm cười, đầu ngón tay điểm 2 lâu, nói: “Chính là buổi sáng tặng hoa hồng cho các ngươi vị kia mỹ nữ lão bản.”

“Mỹ nữ lão bản?”

“Nha, hảo a.”

Chu Khải gật đầu, đôi mắt hiện lên một tia cười xấu xa: “Đợi lát nữa phiền toái hai vị lão tổng, hỗ trợ khuyên một chút người, khuyên nàng cùng chúng ta một khối đi ăn.”

“A? Chu tổng lời này ý tứ là thỉnh bất động người?”

Chu Khải thấp thấp cười: “Không có biện pháp, thật thỉnh bất động.”

“Bạn gái cũ đâu, không cẩn thận làm ném, muốn đuổi theo trở về.”

“Di?”

Hai vị lão tổng lập tức liền tò mò, kia chính là ai?

Tiện đà hai người dường như nhớ tới cái gì dường như, Lâm Thông điểm điểm Chu Khải: “Ngươi cũng đừng nói, này hoa hồng....”

Chu Khải xoa nhẹ khóe môi, cười: “Hải, mất mặt.”

Bọn họ hai cái lập tức ha ha cười rộ lên, gật đầu nói: “Biết đã biết, nhìn thấu không nói toạc.”

Thang máy rốt cuộc tới rồi, Chu Khải kéo kéo cổ áo, hạ thang máy, bọn họ hai cái đuổi kịp, lầu hai liền một gian công ty, cửa kính còn mở ra, bên trong còn đèn sáng, bọn họ ba cái mới vừa đi đến, Tô Giản liền xách theo bao ra tới, nghênh diện liền gặp phải bọn họ, Lâm Thông vừa thấy Tô Giản, cười rộ lên, hắn nhìn mắt Chu Khải: “Đây là trước.. Bạn gái?”

Chu Khải tay ngắt lời túi, nhẹ nhàng cười.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 89 chương 89

“Thực xin lỗi.” Chu Khải vuốt ve nàng tóc, hôn môi nàng đôi mắt, thấp thấp địa đạo.

Tô Giản dựa vào trên tường, nhìn hắn, môi đỏ bừng, bị mút ra huyết, nàng đôi mắt quá mức thanh triệt, Chu Khải trằn trọc hôn môi nàng đôi mắt, mang theo ướt nóng cùng với một chút nhẹ suyễn, hắn phủng nàng mặt, nhìn nàng hỏi: “Ngươi tương lai cái gì kế hoạch?”

Tô Giản chớp hạ đôi mắt, nhẹ nhàng mà dùng bọc nhỏ đem bờ vai của hắn để khai, Chu Khải cũng thân sĩ mà sau này lui một bước, đôi mắt vẫn nhìn nàng, Tô Giản nhẹ giọng nói: “Ta nói, ngươi lại sinh khí.”

“Không tức giận.” Chu Khải xoa nhẹ khóe môi, trên môi dính nàng huyết, hắn hơi hơi một liếm, ngọt ngào rỉ sắt vị.

Tô Giản nói: “Dù sao không có ngươi.”

Chu Khải một tay chậm rãi cắm vào túi quần, yên lặng nhìn nàng, “Ta một hai phải đâu?”

Tô Giản: “Kia xem ngươi bản lĩnh.”

Chu Khải đầu lưỡi lại liếm khóe môi, thong thả mà gợi cảm mà đi phía trước khuynh, đôi mắt nhìn chăm chú vào nàng, nói: “Hảo, xem ta bản lĩnh.”

Tô Giản nhìn hắn cặp kia hẹp dài đôi mắt, đôi mắt mang theo nhất định phải được, Tô Giản kinh hãi hạ, hơi hơi nghiêng đầu, chỉ cảm thấy khóe môi hơi đau đớn, nàng duỗi tay, “Di động.”

Chu Khải nhìn nàng lòng bàn tay, nàng đầu ngón tay mượt mà, không đồ sơn móng tay, làn da thực mềm, nắm tay khi, hắn sẽ không tự giác mà nhéo chơi, rất kỳ quái chính là, hắn cùng nàng chi gian kết giao ở hắn trong trí nhớ phi thường rõ ràng, trên người nàng mỗi một chỗ địa phương, hắn đều nhớ rõ xúc cảm.

Hồi lâu, Chu Khải nghiêng đầu cười, lấy ra di động, phóng tới trên tay nàng, rời đi khi, khớp xương rõ ràng ngón tay ở nàng lòng bàn tay hơi hơi cào một chút.

Tô Giản thiếu chút nữa không cầm di động, thu hồi di động sau, Tô Giản click mở phần mềm, tiếp tục kêu xe.

Chu Khải mới vừa rồi chọc nàng sinh khí, lúc này cũng không ngăn cản nữa, cắm túi tiền, nghiêng đầu xem nàng kêu xe, chỉ chốc lát, liền có xe, Tô Giản chính nhìn, một cái di động bao trùm ở nàng di động

phía trước, răng rắc một tiếng, Tô Giản ngẩng đầu, Chu Khải khóe môi mỉm cười mà thu hồi di động nói: “Chụp được tới, giúp ngươi nhớ kỹ, buổi tối này xe không an toàn, khoảng thời gian trước cái kia thuận phong xe không phải xảy ra chuyện sao, tiếp viên hàng không đâu, bị giết, ta không yên tâm.”

Tô Giản: “..... Cảm ơn.”

Chu Khải liếm môi dưới, cười nói: “Không khách khí, hôn ta một chút?”

Hắn đầu ngón tay điểm chính mình gương mặt.

Tô Giản đương không thấy được, di động vừa lúc vang, điện báo là cái kia tài xế, Tô Giản ứng lời nói, chỉ chốc lát, một chiếc màu trắng BYD khai lại đây, Chu Khải đối chiếu xuống xe bài, mới làm Tô Giản lên xe, cũng cho nàng mở cửa xe, Tô Giản ngồi vào đi khi, liếc hắn một cái, Chu Khải cổ áo hơi sưởng, thon dài cổ theo đi xuống, nhưng nhìn đến xương quai xanh chỗ, hắn khom lưng nói: “Về đến nhà cho ta tin tức.”

Tô Giản: “Hảo.”

Chu Khải đứng dậy, lui về phía sau một bước, xem một cái cái kia tài xế.

Tài xế bị hắn xem một cái, có điểm sợ hãi, run run rẩy rẩy mà khởi động xe, hồi lâu, cổ đủ dũng khí đối cái này ánh mắt không khách khí nam nhân nói: “Chúng ta là hợp pháp, ta có giấy chứng nhận.”

Chu Khải đôi mắt nhíu lại, cười nói: “Sư phó đi thong thả, phiền toái ngài.”

“Khách, khách khí.” Theo sau xe nhanh như chớp đi ra ngoài, Chu Khải cắm túi tiền, đứng ở tại chỗ, ánh trăng cao quải giữa không trung, phiếm ra nhàn nhạt ngân quang, hắn xoa nhẹ khóe môi, tê —— mà một tiếng, đi lái xe, đi không hai bước, một cái ăn mặc màu đen cập đầu gối váy nữ nhân dẫm lên giày cao gót, trong tay hoảng bọc nhỏ, chậm rãi đến gần hắn.

Chu Khải nghiêng đầu điểm yên khi, xem một cái, theo sau chuyển khai.

Kia nữ nhân cũng thực bình tĩnh, đôi mắt dừng ở nam nhân bị gió thổi đến một chút đong đưa cổ áo, nàng nhẹ giọng hô: “Chu Khải, đã lâu không thấy.”

Như hoàng oanh tiếng nói, dễ nghe mà thanh thúy.

Chu Khải mang theo đỉnh mày không kiên nhẫn nhìn lại, tựa như nhìn người xa lạ.

Lâm sanh khẽ cười một tiếng, lại đi phía trước đi hai bước, đứng ở trước mặt hắn: “Như thế nào? Không nhớ rõ ta?”

Chu Khải ngậm thuốc lá, tay ngắt lời túi, nghiên cứu mà nhìn hạ, bĩ cười rộ lên: “Có điểm quen thuộc.”

“A.... Vẫn là như vậy bạc tình.”

Nữ nhân nghiêng đầu cười một cái, khóe môi mang theo nhàn nhạt ý cười, hơi châm chọc, lại nói: “Chỉ là không nghĩ tới, ngươi sẽ đối một nữ nhân dùng sức mạnh, như thế nào? Mấy năm nay làm ngươi tính tình đại biến?”

Chu Khải đem yên bắt lấy, lười biếng nói: “Thực không khéo, nàng là cái thứ nhất, ngươi là.....”

Lâm sanh híp mắt, đẩy ra rồi cái trán sợi tóc, lộ ra cả khuôn mặt, một trương trứng ngỗng khuôn mặt nhỏ, kia dày nặng nghiêng tóc mái một phân khai, một khuôn mặt liền phi thường rõ ràng, Chu Khải thổi một ngụm sương khói ra tới, với trong gió tan đi, theo sau cười nói: “Lâm sanh, nhớ rõ, ân? Không phải xuất ngoại kết hôn sao?”

Lâm sanh cười rộ lên: “Xuất ngoại liền nhất định là kết hôn sao?”

Chu Khải xem một cái đồng hồ, thời gian không còn sớm, hắn đạm đạm cười: “Kia xác thật không nhất định, đồn đãi không coi là số.”

“Có điểm chậm, không cần lại bên ngoài lưu lại, ta đi trước.” Chu Khải lấy ra chìa khóa xe, không có muốn tiếp tục đi xuống nói chuyện với nhau ý tứ, lâm sanh cũng không có lưu hắn, đứng ở tại chỗ, nhìn hắn ngồi vào trong xe.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 90 chương 90

Lâm Phương Cầm bồi thường điện thoại sau, 9 giờ nhiều, chu thiền liền tới đi làm, Tô Giản cùng hắn khai một cái tiểu hội, đem công ty đại để tình huống nói cho hắn, chu thiền ninh chặt mày: “Nga, nói như vậy, các ngươi sản phẩm còn không đầy đủ?”

Tô Giản gật đầu: “Đúng vậy, cho nên yêu cầu ngươi tùy thời sửa chữa, còn có ta khả năng sẽ lại chiêu một người lại đây, ngươi có thể hơi chút mang một chút hắn sao?”

Chu thiền bắn hạ râu, nói: “Có thể a, ta tùy thời khả năng không làm, ngươi làm như vậy là đúng.”

“Bất quá.....” Hắn thân mình đi phía trước khuynh, tay đáp trên bàn, nhướng mày xem Tô Giản: “Có thể giới thiệu một người bạn gái cho ta sao? Ép duyên?”

Tô Giản: “Ngươi cho chúng ta nơi này là hôn nhân giới thiệu sở?”

“Không sai biệt lắm đi, nam nữ phối hợp làm việc không mệt.”

Tô Giản: “Không phản đối văn phòng tình yêu, nhưng là ngươi luyến ái mang đi ta tinh anh ta là muốn trừ tiền lương.”

“Nga, nói đến cùng vẫn là làm ta chính mình nói?”

“Là như thế này.” Tô Giản hồi hắn, theo sau không cùng hắn tiếp tục cái này đề tài, hỏi điểm khác, khiến cho Lâm Phương Cầm cho hắn an bài văn phòng, chuyên môn cho hắn để lại một cái thực rộng mở văn phòng, một tảng lớn cửa sổ sát đất, chu thiền rất vừa lòng, đầu vừa nhấc là có thể nhìn đến bên ngoài hai cái điện thương nữ hài tử.

Hắn đi rồi, Tô Giản cấp tề phong gọi điện thoại.

“Thiết kế sư lại đây đi làm, lý lịch sơ lược ta phát ngươi hòm thư.”

Tề phong bên kia dường như ở ăn cái gì, hàm hồ một tiếng: “Ngô ta nhìn xem.”

Theo sau click mở hòm thư, một giây sau, tề phong cười rộ lên: “Bảo bối, ngươi chiêu đến Đại Ngưu? Tiền lương nhiều ít?”

Tô Giản phiên lý lịch sơ lược, biên phiên biên nói một số tự.

Tề phong sách một tiếng: “Thật giả a? Như vậy tiện nghi a? Có phải hay không người già rồi làm bất động sống?”

Tô Giản: “Thần kinh a, hắn chính là đi du lịch trở về, giống như còn thất tình, phải về tới đi làm.”

Tề phong ha ha cười rộ lên: “Chờ ta qua đi nhìn xem, có phải hay không cái kia chu thiền, trước treo, đúng rồi, tạ nghênh làm ta nói cho ngươi một tiếng, hắn rất nhớ ngươi nga.”

Tô Giản: “Tái kiến.”

Dứt lời, Tô Giản liền đem điện thoại treo, theo sau tiếp tục đỉnh đầu công tác, buổi sáng còn có một chút thời gian nhàn rỗi, Tô Giản uống lên hai ly nước ấm, nhìn mắt bên ngoài dương quan, thời tiết hảo không mấy ngày, phỏng chừng lại muốn trời mưa, quá phơi, Lê Thành mùa mưa kỳ thật còn rất nhiều, Tô Giản thu thập hạ, đi gõ Lâm Phương Cầm môn, cửa kính đóng lại, bên trong giống như cũng khóa, Tô Giản ninh hạ không vặn ra, xem một cái, nàng đang ở giảng điện thoại.

Tô Giản ngốc trạm nhìn một hồi, không biết Lâm Phương Cầm ở với ai giảng, cúi đầu, hốc mắt có điểm tiểu hồng, Tô Giản nhíu mày, cuối cùng cúi đầu cầm di động, cho nàng phát một cái WeChat: ta đi một chuyến T trạm, giữa trưa một khối ăn cơm.

Phóng trên bàn di động sáng lên tới, Lâm Phương Cầm xem một cái, trở về Tô Giản: hảo.

Tô Giản lại liếc nhìn nàng một cái, theo sau xoay người ra cửa, ở gara ngầm cầm xe, Tô Giản một đường hướng T trạm đi, khai không bao lâu, phát hiện hạ thái dương vũ, tới T trạm khi, T trạm đắm chìm trong bảy màu dương quang hạ, mặt hướng đại lộ cửa kính sát đất, bọt nước tử lăn lộn, thật xinh đẹp, Tô Giản đem xe ngừng ở dừng xe vị thượng.

Theo sau xách theo bao xuống xe, ngày thường liền tính không có việc gì Tô Giản cũng nguyện ý tới cái này địa phương, quá thanh xuân cũng quá thoải mái, tuổi trẻ nam hài nữ hài đều ở chỗ này ngốc, các làm các, an tĩnh mà thoải mái, Tô Giản ăn mặc quá hẹp váy, lên đài giai, mấy cái nhận thức nàng vừa thấy nàng tới, hướng nàng cười: “Tô tỷ, rừng trúc không ở ngươi đều không tới xem chúng ta.”

Tô Giản mỉm cười, đi qua đi, lúc này bên cửa sổ một người chi cằm lười biếng mà nhìn ngoài cửa sổ váy đen nữ nhân hơi hơi nhìn qua, Tô Giản nhẹ nhàng xem một cái.

Kia nữ nhân lớn lên thật xinh đẹp, cứ như vậy ngồi, một loại trạng thái tĩnh mỹ, giống một bức họa, Tô Giản vẫn là lần đầu tiên ở chỗ này nhìn đến như vậy nữ nhân, phía trước nhìn đến đều là hơi mang cường thế, hoặc là chính là chức trường hơi thở thực nồng đậm, nhưng thật ra rất ít nhìn đến như vậy khí chất xuất chúng.

Kia nữ nhân cũng nhìn nàng.

Tô Giản hướng nàng hơi hơi mỉm cười, nàng tựa hồ sửng sốt hạ, ánh mắt có chút đánh giá, nhưng vẫn là lễ phép mà cùng Tô Giản gật đầu, Tô Giản không quá để ý nàng, ngồi xuống sau, thưởng thức bọn họ trong tay cứng nhắc, trong đó một cái cười rộ lên nói: “Tô tỷ ngươi hiện tại có rảnh nga? Cùng ta chơi một chút trò chơi đi? Giúp ta thí nghiệm một chút.”

Tô Giản: “Nga, hảo a.”

Kia nam hài cầm cứng nhắc lại đây, kêu nàng dùng ngón tay điểm, Tô Giản điểm một chút, một mạt màu đỏ rực liền xuất hiện.

Bọn họ không có việc gì liền thiết kế một ít tiểu trò chơi, chơi lên không uổng thần nhưng rất thú vị, hắn nói: “Đây là mật thất chạy thoát, ngươi theo cái này điểm đỏ, tiến vào đến bên trong...”

Tô Giản chơi.

Thời gian bất tri bất giác mà liền qua đi, ngẫu nhiên ngẩng đầu, nữ nhân kia còn ngồi ở bên cửa sổ, như là đang đợi người nào, có điểm không hợp nhau, Tô Giản cũng không quá để ý, bên cạnh nam hài vẫn luôn thúc giục nàng chơi, chơi đến nóng nảy, hắn từ phía sau cầm lấy cứng nhắc, lôi kéo Tô Giản con dấu.

Tô Giản bất đắc dĩ: “.....”

Ngoài cửa lại tí tách lịch ngầm khởi thái dương vũ, Chu Khải tiến vào, liếc mắt một cái liền nhìn đến Tô Giản bị vòng ở nam hài tử trong lòng ngực một màn, liếc mắt một cái nhìn lại là nam hài ôm nàng, nghiêm túc xem có thể nhìn ra bọn họ hai người ở chơi trò chơi, Tô Giản vẫn luôn ở điểm cứng nhắc mặt bàn, thực ảo não, nam hài cười rộ lên, không hề có sinh khí.

Chính là Chu Khải ghen tị, hắn híp híp mắt, đi nhanh tiến lên, tay cắm túi tiền, chân nhẹ nhàng mà một đá chân bàn: “Làm gì đâu? Ôm như vậy khẩn?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 91 chương 91

Ăn cơm xong, hai người hồi công ty, lại bắt đầu công việc lu bù lên, buổi chiều nhận được tề phong điện báo, nói bọn họ ngày mai sẽ qua tới, Tô Giản đồng ý, buổi chiều ở trong công ty hỗ trợ sửa sang lại điện thương cô nương muốn phát ra đi hàng mẫu, bốn điểm nhiều, Tô Giản sửa sang lại hạ liền tan tầm, tô mộc trường học ở Lê Thành vùng ngoại thành, bởi vì bên kia mà tương đối nhiều, cũng khá lớn, Tô Giản mở ra Q/Q xe đi tiếp hắn, ngừng ở trường học cửa.

Tô mộc tính may mắn, hắn thi đậu Lê Thành cái này trường học, nếu là khảo xa một chút, phỏng chừng đến khóc.

Hắn không ít đồng học đều đi phương bắc.

Tiểu nam hài mới vừa thượng năm nhất, đều có điểm đắc ý vênh váo, Tô Giản nhìn đến hắn bằng hữu vòng, không ngừng phát một ít hình ảnh động thái, tóc còn nhiễm một cái nãi nãi hôi, bản thân hắn liền thích ván trượt, ở trong trường học phỏng chừng man được hoan nghênh, rất nhiều cô nương cùng hắn chụp ảnh chung, nhìn đến hắn như vậy, Tô Giản không thể nói tới cái gì cảm giác, nhưng tổng thể, có thể lý giải.

Xe sao mở ra, tô mộc ôm ván trượt ngồi vào tới, tươi cười đầy mặt: “Tỷ, hôm nay hạ thái dương vũ ta ở trong trường học nhìn thật xinh đẹp.”

Tô Giản cười hạ: “Đúng không? Đem đai an toàn khấu thượng.”

“Tốt.”

Theo sau Tô Giản thay đổi xe đầu, hướng trong nhà đi, tô mộc lật xem di động, suy nghĩ hạ, nói: “Ta đột nhiên nhớ tới một việc.”

“Ân? Chuyện gì?”

“Mẹ năm trước có phải hay không không đi bệnh viện làm toàn thân kiểm tra?” Tô mộc ngẩng đầu, nhìn mắt di động thượng ghi chú, “Năm trước ta không có ký lục nga, chúng ta khi nào mang mẹ đi kiểm tra một chút.”

Tô Giản nhìn thoáng qua, cầm tay lái, chuyện này nàng xác thật quên mất: “Ân, hảo, cuối tuần đi thôi?”

Tô mộc gật đầu: “Ân.”

Tô Giản duỗi tay xoa nhẹ hạ tóc của hắn, cười hỏi: “Như thế nào đột nhiên nhớ tới?”

Tô mộc cười hắc hắc: “Ta đang ở thanh di động nội tồn, không cẩn thận liền phiên đến phía trước bản ghi nhớ, mẹ nàng không phải mua bảo hiểm sao? Mỗi một năm đến mang nàng đi kiểm tra một chút, dù sao đều là miễn phí.”

“Ân.” Tô Giản gật đầu.

Màu vàng xe ở trên đường chậm rãi hướng trong nhà khai đi, đình hảo xe sau, tỷ đệ hai cái thượng sườn núi, đi vào cửa nhà, Mạnh Quyên ở trong phòng bếp bận việc, nàng xoa nhẹ hạ cái trán, vừa mới có điểm tiểu vựng, Tô Giản vào cửa liền nhìn đến Mạnh Quyên che cái trán, lập tức tiến phòng bếp hỏi: “Mẹ? Ngươi không sao chứ?”

Mạnh Quyên ngẩng đầu, buông lỏng tay, cười nói: “Không có việc gì, vừa mới đứng một hồi, có điểm vựng, tô mộc đâu?”

“Ta ở đâu.” Tô mộc ném cặp sách, chạy tới ôm tiểu giản giản lại đây, thăm dò vẻ mặt vui mừng mà nhìn Mạnh Quyên, Mạnh Quyên ngày thường không chơi di động, vừa thấy tóc của hắn, liền có vựng: “Ngươi này tóc như thế nào tới....”

Tô mộc ha ha cười rộ lên, tay gãi quyển mao: “Thế nào? Soái sao?”

Tiểu giản giản giục sinh sinh địa nói: “Soái nga? Mới là lạ nga.”

Tô mộc: “.....”

Tô Giản ha ha cười rộ lên, tiếp nhận tiểu giản giản, chụp hạ nàng đầu: “Ta mỹ sao?”

Tiểu giản giản: “Mỹ nga, lão bà đẹp nhất.”

Mạnh Quyên nhịn không được đều duỗi tay xoa nhẹ hạ tiểu giản giản đầu, nhi tử đã trở lại, nàng tâm tình càng tốt, đuổi bọn hắn đi ra ngoài, Tô Giản cùng tô mộc ra phòng bếp.

Mạnh Quyên lại xoa nhẹ hạ cái trán, bắt đầu nấu cơm.

Buổi tối, người một nhà ngồi ở cái bàn trước, khai một lọ rượu vang đỏ, Mạnh Quyên sẽ uống, nhưng cũng là không thể uống nhiều, Tô Giản châm chước làm Mạnh Quyên uống, nhưng vẫn là không ngăn trở Mạnh Quyên say, tô mộc bất đắc dĩ, đỡ Mạnh Quyên cánh tay nói: “Mẹ, ngươi say.”

Mạnh Quyên lắc đầu, giơ tay xoa nhẹ hạ tô mộc đầu tóc: “Ngươi thi đậu đại học, ta thực vui vẻ a, trọng điểm đại học, ta đêm qua cùng ngươi ba ba nói, hắn nhất định thực vui vẻ.”

Tô Giản thu hạ ấn đường, hướng Mạnh Quyên trong phòng nhìn thoáng qua, liền nhìn đến nàng lấy ra

phụ thân ảnh chụp, phỏng chừng mấy ngày nay lại ở cùng phụ thân nói chuyện, Tô Giản bất đắc dĩ, phụ thân cùng mẫu thân chi gian cảm tình phi thường hảo, hai người một khối chịu khổ một khối dốc sức làm, chưa từng có sinh quá khoảng cách, nàng nhất tiếc nuối hẳn là phụ thân vô pháp nhìn đến tô mộc vào đại học.

Tô Giản thu hồi phụ thân ảnh chụp, ra tới, tay đã bị Mạnh Quyên cầm, Mạnh Quyên thấp giọng nói: “Tô Giản, mẹ không cầu khác, ngươi tìm người tốt tái giá liền hảo, hành sao?”

Tô Giản nắm mẫu thân tay, thấp giọng hỏi nói: “Ngươi liền như vậy muốn ta tìm cái đối tượng sao?”

Mạnh Quyên khẩn bắt lấy, gật đầu: “Tưởng, Tô Giản mẹ không phải không thể chịu khổ người, mẹ chính là hiểu lắm chịu khổ tư vị, cho nên thật sự không nghĩ ngươi cùng ta giống nhau, ngươi gây dựng sự nghiệp cũng tốt hơn ban cũng thế, quan trọng nhất có phải hay không hẳn là trước thành gia?”

Mẫu thân lòng bàn tay ấm áp mà dày nặng, mặt trên mang theo nhàn nhạt bột mì vị, Tô Giản vuốt này một đôi thô lệ tay, ngực chua xót, nàng gắt gao mà hồi nắm, thấp thấp nói: “Ta nếm thử một chút, tìm một chút...”

Mạnh Quyên gật đầu: “Đúng vậy, chưa nói làm ngươi lập tức kết hôn, nhưng là, đến tìm a...”

Tô Giản không nói thêm nữa, chỉ là nhẹ nhàng mà kéo Mạnh Quyên, nói: “Về phòng tắm rửa đi.”

“Hảo.”

Tô mộc đứng dậy, thu thập cái bàn, xem Tô Giản giúp Mạnh Quyên tắm xong ra tới, tô mộc nắm tóc nói: “Tỷ, ta kỳ thật không tán đồng ngươi lại tìm, chính là ta cũng cảm thấy mẹ nói được không sai, mẹ mấy năm nay nhìn ba ảnh chụp, luôn là trộm rơi lệ, nàng là tưởng niệm ba ba.”

Tô Giản gật đầu: “Biết.”

Tô mộc: “Ai, nếu không ngươi suy xét hạ hạo ca đi? Nếu không ngươi nhìn xem bên người còn có hay không xuất hiện ưu tú điểm nam nhân?”

Tô Giản: “Lại xem.”

Theo sau nàng đi tắm rửa, tắm rửa xong tô mộc tiến vào tìm nàng nói chuyện phiếm, tiểu nam hài tình đậu sơ khai, phỏng chừng ở trong trường học gặp phải cái gì đáng yêu nữ hài tử, tuấn dật mặt có chút hồng, Tô Giản nhìn buồn cười, lại hàn huyên một hồi, tô mộc đi ra ngoài, Tô Giản một người nằm ở trên giường, đánh ngáp, nhìn trần nhà.

Trong lòng suy nghĩ lại lung tung rối loạn.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 92 chương 92

Câu này hảo sao từ xa đến gần từ gần mà lại lần nữa phiêu xa, Tô Giản cúi đầu lẳng lặng mà nhìn Chu Khải, hai người đôi mắt đối diện, lúc trước lần đầu tiên gặp mặt hắn ở trong xe nàng ở bên ngoài ngày đó bay tinh tế mưa nhỏ, nàng dù bị đánh nghiêng hắn ngồi ở điều khiển vị thượng, hẹp dài đôi mắt mang theo hứng thú nhìn nàng, giống nhìn cái gì hảo ngoạn dường như.

Lại chuyển qua suy nghĩ, chính là hai người ở trên giường rất nhiều lần, hắn đè nặng nàng lộng nàng cắn nàng cuối cùng nam nhân mang theo kiêu ngạo bứt ra rời đi, mang ra tới sóng nhiệt năng đến nàng mau thiêu cháy.

Tô Giản giật giật trong lòng ngực hoa hồng, phía sau giày cao gót ca ca ca mà dẫm đến bên cạnh người, Lâm Phương Cầm trong tay xách theo mật thám đầu vẻ mặt tò mò.

Tô Giản chậm rãi khom lưng, đem trong lòng ngực hoa hồng đặt ở Chu Khải trong lòng ngực, nàng nhẹ nhàng mà cười, tiếng nói lại rất bình tĩnh: “Không tốt.”

Chu Khải kia một khắc đôi mắt co chặt, hai người ly đến gần nàng tinh tường nhìn đến hắn đôi mắt mang theo lệ khí, nhưng thực mau lại bị hắn biến mất, hắn híp mắt cười: “Không quan hệ, ta lần sau đổi cái phương pháp, ai làm ta sủng ngươi, ngươi có thể vô pháp vô thiên...”

Những lời này ra tới phía sau nữ hài tử đều hét lên, so sánh với Tô Giản nói câu kia không tốt khí lạnh, những lời này hiển nhiên tô bạo đại gia tâm.

Hảo những người này kỳ dị mà nhìn Tô Giản, Chu Khải như vậy nam nhân đều không đáp ứng?

Lâm Phương Cầm cũng hơi hơi há to miệng, Tô Giản câu lấy tay nàng lôi kéo nàng đi phía trước thang máy đi nói: “Đi làm.”

Phía sau điện thương hai cái muội tử còn có mỹ thiếu niên dẫm lên ván trượt cùng lại đây, này một chi kỳ dị đội ngũ thành đại gia ánh mắt sở hướng, Chu Khải thong thả ung dung mà đứng lên, cúi đầu nhìn mắt trong lòng ngực hoa hồng, ném tới bên cạnh người một cái nam sinh trong lòng ngực, hắn bắt lấy trong miệng yên, cúi đầu, nhẹ nhàng mà trừu, thần sắc tự nhiên không có một chút bị cự tuyệt quẫn bách cảm, duy nhất có thể thấy được cảm xúc đại khái chính là nhéo yên hai căn cốt tiết rõ ràng ngón tay.

Hơi mạo hiểm gân xanh, tàn thuốc hơi hơi một bẹp.

Người chung quanh ngừng thở đại khí không dám suyễn một tiếng, tối hôm qua kim bí thư liền ở trong

đàn tuyên bố sáng nay nhiệm vụ này, muốn đem phía trước bọn họ thu tới tay hoa hồng còn nguyên mà còn cấp cái kia đưa người, buổi sáng mọi người xem đến Chu Khải sau, mới bừng tỉnh minh bạch, này đống đại lâu, có Chu Khải thích nữ nhân, hắn đang ở theo đuổi nàng.

Nhưng mà không nghĩ tới chính là..... Bị cự tuyệt.

Cửa thang máy đóng lại, Tô Giản đoàn người trở lại công ty, Chu Khải mới thong thả ung dung mà cắn yên, xem bọn họ liếc mắt một cái, nói: “Nhìn cái gì? Dọn dẹp một chút đều đi làm, miệng cho ta che kín mít một chút.”

“Ai.”

Yên lặng bố trí hết thảy kim bí thư nâng hạ mắt kính trở về Chu Khải nói, theo sau giơ tay ý bảo.

Mọi người xem hiểu hắn tay ý, chạy nhanh hướng thang máy đi đến.

Kim bí thư phân phó trước đài: “Đại sảnh kêu a di tới lộng một chút.”

“Tốt tốt.” Trước đài xem Chu Khải liếc mắt một cái vội vàng gật đầu, Chu Khải trừu xong một cây yên, đầu ngón tay hung hăng mà một túm, đem cà vạt túm xuống dưới, cổ áo văng ra.

Kim bí thư cho hắn ấn cửa thang máy.

Thang máy chỉ có hai người, kim bí thư đỡ hạ mắt kính, giống thường lui tới như vậy nhìn mắt Chu Khải sắc mặt, Chu Khải đầu ngón tay lôi kéo cà vạt tay cắm ở trong túi, kiêu căng mà mặt vô biểu tình.

Kim bí thư thực rất nhỏ mà thở dài....

Tô Giản này đoàn người ra thang máy, Lâm Phương Cầm mới dám hé răng, rất lâu sau đó, nghẹn ra một câu: “Ta thao.....”

Mỹ thiếu niên sách một tiếng: “Chu tổng a?”

Hắn thăm dò xem Tô Giản: “Tô tỷ, gả qua đi không lo ăn uống đâu? Chu tổng đâu.....”

Luôn luôn lãnh ngạo nam hài thế nhưng mang theo sùng bái, hai gã nữ hài càng là vẻ mặt ở mộng ảo trung biểu tình: “Ta vừa mới đã trải qua cái gì? Một cái đại sảnh hoa hồng? Cầu hôn? Không đúng, cầu hảo, liền như vậy một cái cầu hảo cũng như vậy phí tâm tư a? Má ơi hảo lãng mạn a chu tổng trưởng đến hảo soái, tưởng thân hắn.”

“Tô tỷ, ngươi bạn trai cũ là hắn a? Chính là vì cái gì tin tức không có đưa tin quá? Chúng ta chưa bao giờ biết đâu.”

Các nàng ở phía sau hỏi, Tô Giản ở phía trước đi, Tô Giản không ứng.

Lâm Phương Cầm xem Tô Giản liếc mắt một cái, hướng các nàng thở dài một tiếng ý tứ chính là câm miệng, nàng cũng ngượng ngùng nói cho các nàng phía trước Tô Giản cùng Chu Khải là ngầm tình đó là đăng không lên đài mặt quan hệ.

Tuy rằng nói như vậy có điểm không tốt, nhưng xác thật a.

Tô Giản sắc mặt trầm tĩnh quay đầu nhìn bọn họ, cười cười, nói: “Đều công tác đi thôi.”

Tô Giản như vậy, bọn họ ngược lại không hảo lại tất tất, chạy nhanh tan xong việc, Tô Giản xoa nhẹ hạ cái trán cảm giác vừa rồi sợ tới mức có điểm hôn mê đẩy ra cửa văn phòng đi vào đi, Lâm Phương Cầm theo sát trong đó tay chống ở trên bàn nhìn Tô Giản: “Ân?”

Tô Giản giương mắt xem nàng, thấy nàng trong mắt mang theo trêu chọc ý cười, nhịn không được lấy vở chùy nàng một chút, Lâm Phương Cầm cười rộ lên tâm lại tùng rất nhiều, nàng nói: “Đáp ứng cũng không có gì không tốt kỳ thật, ngươi hiện tại lại không tính toán kết hôn.”

Tô Giản nhớ tới tối hôm qua mẫu thân lời nói, bất đắc dĩ nói: “Không nhất định.”

“Cái gì không nhất định?” Lâm Phương Cầm không nghe minh bạch, hỏi ngược lại, Tô Giản hủy đi một khối kẹo cao su nhét vào trong miệng nhai động một chút nhai đi trong miệng khô khốc hương vị, ngay sau đó mới nói: “Kết hôn có tính toán.”

Lâm Phương Cầm trừng lớn đôi mắt: “Thực sự có tính toán?”

Tô Giản gật gật đầu, có chút mỏi mệt: “Không có biện pháp cùng ngươi giải thích, ta phải hảo hảo ngẫm lại, có điểm loạn.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 93 chương 93

Hai người ai đến gần, hô hấp cũng gần, Tô Giản vẫn luôn thiên đầu, không biết suy nghĩ cái gì, tạ nghênh nhìn nàng sườn mặt, khóe môi mỉm cười, mà đúng lúc này, một bàn tay từ phía sau duỗi lại đây, giây tiếp theo, tạ nghênh sắc mặt tái nhợt lui về phía sau hai bước, nửa giây hắn cắn răng quát: “Mẹ nó, tá lão tử một bàn tay, Chu Khải ngươi cầm thú sao?”

Tô Giản hoàn hồn, cằm lại bị hai ngón tay hung hăng mà nắm, nàng bị bắt ngẩng đầu, Chu Khải đôi mắt mang theo lạnh lẽo lệ khí, cúi đầu nhìn nàng.

Hai người đều không nói lời nào, Tô Giản tưởng quay đầu đi xem tạ nghênh, tạ nghênh vẫn luôn ở thở dốc, kia một chốc kia quá nhanh nàng căn bản không kịp biết đã xảy ra cái gì, nhưng Chu Khải ngón tay như là hai căn cứng rắn côn sắt, đem nàng cằm vững vàng mà cố định trụ, Chu Khải trầm thấp vừa hỏi: “Lo lắng?”

Tô Giản đôi mắt thanh triệt, không ứng, nàng rất bình tĩnh, chỉ trừ bỏ kia kinh hoàng tâm.

“Sẽ cùng tề phong hợp tác, là bởi vì tạ nghênh sao?” Hắn hỏi lại, Tô Giản cằm ẩn ẩn làm đau, mơ hồ chỉ cảm thấy đến đông đủ phong cùng Lâm Phương Cầm đều lại đây, tề phong nhìn đến tạ nghênh bộ dáng, thao một tiếng, nhưng mặt khác Tô Giản liền không cảm giác được, nàng chỉ cảm thấy nàng cùng Chu Khải hai người đứng ở một vòng tròn tử, còn lại thanh âm xa thật sự.

Môi phát đau, Chu Khải dùng ngón cái xoa nàng môi đỏ, như là muốn hủy diệt cái gì, không cam lòng ở hắn đáy mắt bồi hồi, Tô Giản hơi hơi nhíu mày, Chu Khải hỏi xong lời này cũng không hề hỏi, một bàn tay cắm ở trong túi, một bàn tay bóp nàng cằm, hai người đối diện, hắn ngón cái vẫn cứ xoa nàng môi.

Đáy mắt hàn băng tựa như có thể tổn thương do giá rét người.

Kiêu ngạo như Chu Khải, chưa từng có như vậy cầu mà không được.

Hắn vẫn luôn tưởng từ Tô Giản đôi mắt nhìn ra cái gì, đáng tiếc nàng đôi mắt vẫn như cũ thanh triệt, rất lâu sau đó....

Chu Khải buông ra nàng, chỉ rất nhỏ mà liếc nhìn nàng một cái, theo sau xoay người hướng thang máy mà đi.

Tô Giản đứng ở tại chỗ, cằm rất đau.

Lâm Phương Cầm vội vàng tiến lên, kéo hạ Tô Giản: “Không có việc gì đi?”

Tô Giản quay đầu xem nàng, Lâm Phương Cầm cái trán tất cả đều là mồ hôi, nàng lại xem, tạ nghênh cũng là vẻ mặt trắng bệch, vẻ mặt bĩ khí mà dựa vào cây cột thượng, tề phong nửa ngồi xổm hút thuốc, Tô Giản hỏi tạ nghênh: “Không có việc gì đi?”

Tạ nghênh cười lắc đầu, mắt kính gỡ xuống tới, khóe mắt đặc biệt hẹp dài: “Không có việc gì, không chết được.”

Tề phong kháp yên sách một tiếng nói: “Thao, lần đầu tiên nhìn thấy Chu Khải như vậy.”

Hắn đứng lên, đỡ tạ nghênh: “Đi thôi, tàn phế, mang ngươi đi bệnh viện.”

Tô Giản khom lưng: “Thực xin lỗi.”

“Sách, xin lỗi làm gì? Không bằng hôn ta một ngụm? Vừa mới không thân thượng thật đáng tiếc.” Tạ nghênh xem Tô Giản liếc mắt một cái, đôi mắt đều là ý cười.

Tề phong mở cửa xe, Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm đuổi kịp, đem thương tàn tạ nghênh đỡ tiến hậu tòa.

Tạ nghênh chân dài duỗi thẳng, lười biếng nói: “Ta còn tưởng rằng Chu Khải này nhu đạo không được đâu.”

“Cũng quá nhanh tốc đi, lão tử đều còn không có phản ứng lại đây.”

Lâm Phương Cầm tò mò hỏi: “Chu tổng hội nhu đạo?”

Tạ nghênh cười: “Chúng ta bốn người một khối học, chỉ có ta học quyền anh, bọn họ đều học nhu đạo. “

Lâm Phương Cầm: “Nguyên lai các ngươi đều là bằng hữu.”

“Đương nhiên.”

Tô Giản ngồi ghế phụ, không ra tiếng, nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh.

Cửa thang máy một khai, kim bí thư liền nhìn đến Chu Khải ra tới, Chu Khải sắc mặt cũng không phải thực hảo, có thể nói rất kém cỏi, kim bí thư sửng sốt, trong tay phủng văn kiện nửa ngày không nói chuyện, Chu Khải một bên hướng văn phòng đi đến, một bên lấy yên ngậm, tới cửa khi yên bậc lửa, hắn muốn cắn yên đi vào.

Kim bí thư đuổi kịp, Chu Khải tiếng nói thấp đến lợi hại: “Đi ra ngoài.”

Kim bí thư: “Là.”

Môn phanh mà đóng lại, Chu Khải quán ngồi ở trên sô pha, cắn yên, nhìn ngoài cửa sổ cảnh sắc.

Tới bệnh viện sau, ba người bồi tạ nghênh đi kiểm tra, may mắn tề phong làm khẩn cấp xử lý, tạ nghênh trở ra, cánh tay có thể ngẩng lên, tá cánh tay là kỹ thuật sống, học nhu đạo tự nhiên đều sẽ, chính là tốc độ quá nhanh, đổi thành ngày thường, tạ nghênh còn có thể trốn đến quá, bốn người rời đi bệnh viện, trở lại công ty, đã là tam điểm nhiều.

Lâm Phương Cầm sát sát cái trán hãn, xem vẫn luôn không nói gì Tô Giản, đột nhiên hỏi: “Ngươi hối hận sao?”

Tô Giản phủng trà sữa: “Không hối hận.”

“Ta đều có điểm hối hận, ra như vậy một cái sưu chủ ý.” Lâm Phương Cầm đến bây giờ còn kinh nghi bất định, thật sự cũng quá khủng bố đi.

Trước nay chưa thấy qua như vậy Chu Khải, quả thực dọa người, Tô Giản nhàn nhạt nói: “Đều đã xảy ra, liền không cần suy nghĩ nhiều quá.”

Lâm Phương Cầm thở dài: “Nếu là không thành công đâu? Hắn còn tiếp tục đâu?”

Tô Giản buông trà sữa, đi qua đi theo tề phong nói chuyện phía trước, xem Lâm Phương Cầm liếc mắt một cái cười nói: “Không biết a.”

Lâm Phương Cầm ai một tiếng, kéo ghế dựa ngồi xuống, ghé vào trên bàn.

Tạ nghênh nằm liệt ngồi ở trên sô pha, chơi di động, chỉ có tề phong cùng Tô Giản bận việc, tề phong chụp ảnh, vẫn luôn gật đầu, đối Tô Giản nói: “Làm được không tồi, có thể.”

Lần trước triển sẽ sau, gần hơn một trăm hộ khách tới cửa liên hệ, loại này vật nhỏ thực chịu người ưu ái, giá cả lại không quý, liên hệ người tự nhiên liền nhiều, Tô Giản toàn giao cho kia hai cái điện thương cô nương, giáo các nàng như thế nào liên hệ này đó hộ khách, hiện tại lược có hiệu quả, tề phong nhìn đến đơn đặt hàng, gật đầu nói: “Hảo a, liền như vậy làm, quả nhiên công ty muốn cho đã làm nghiệp vụ người tới quản lý, làm ít công to.”

Lúc trước tề phong coi trọng Tô Giản còn có một chút, chính là Tô Giản đã từng đã làm nghiệp vụ viên, hơn nữa nghiệp vụ năng lực xuất chúng, hơn nữa nàng người này có thể tín nhiệm, quản lý gì đó, đều có thể học sao.

Tô Giản: “Công ty đến khởi động huấn luyện cơ chế.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 94 chương 94

Phía sau, Lâm Phương Cầm mấy cái ra tới đến có điểm vãn, cũng không có nhìn đến Chu Khải, sắc trời không tính vãn, kêu hai cái đại giá đang ngồi ở đứng ở bên ngoài phát ngốc, tạ nghênh ném chìa khóa xe cấp trong đó một cái, nói: “Màu đen Porsche.”

Người nọ tiếp lên hướng Porsche đi đến, tạ nghênh mở cửa xe, tưởng đem Tô Giản đỡ đi vào, Lâm Phương Cầm hắc hắc một tiếng, giữ chặt tạ nghênh: “Ta đưa nàng, thiếu niên cùng hai cái nữ hài tử phiền toái các ngươi, một cái khác theo chúng ta đi.”

Kho hàng văn viên cùng Lâm Phương Cầm trụ địa phương ly thật sự gần.

Tề phong trong tay đỡ hai cái, tạ nghênh có chút đáng tiếc mà sờ soạng Tô Giản mặt một chút, bị Lâm Phương Cầm trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, tạ nghênh cười xấu xa, khom lưng khai cửa xe, đem Tô Giản tiểu tâm mà đỡ đi vào, Tô Giản đầu có điểm vựng, tiến trong xe, tay liền rũ xuống tới, đầu hướng bên cửa sổ tới sát.

Nàng say đến có điểm chẳng phân biệt đông tây nam bắc, tạ nghênh nghiêng đầu xem nàng một hồi, cười rộ lên, mới rời khỏi tới, Lâm Phương Cầm đem một cái khác nữ hài đẩy mạnh đi, theo sau lấy chìa khóa xe cấp đại giá, nàng chính mình cũng lên xe.

Màu vàng Q/Q xe trước khởi động, khai ra đi, màu đen Porsche theo sát sau đó, hai chiếc xe hướng bất đồng phương hướng mà đi, Lâm Phương Cầm trước đưa nữ hài kia về nhà, lại đưa Tô Giản, Mạnh Quyên đang ở tắm rửa, nghe được cửa động tĩnh chạy ra, vừa thấy, hoảng sợ, Lâm Phương Cầm cười nói: “A di, Tô Giản uống lên chút rượu, có điểm tiểu say.”

“Ai nha, đứa nhỏ này.” Mạnh Quyên đỡ lấy Tô Giản, Lâm Phương Cầm hỗ trợ đem nàng đưa tới trong phòng, tiểu giản giản ở mép giường mở to hai mắt, giòn sinh địa hỏi: “Ai uống say?”

Lâm Phương Cầm cười ứng nó: “Tô Giản say.”

Tiểu giản giản: “Không thể uống còn uống, ngu ngốc.”

Lâm Phương Cầm ha ha cười rộ lên, Mạnh Quyên cấp Tô Giản kéo hảo chăn, đứng lên là lại có điểm choáng váng đầu, nàng xoa nhẹ hạ cái trán, đứng vững, cười nói: “Phương cầm muốn ăn chút cái gì? Ta cho ngươi làm đi?”

“A di không cần, bên ngoài đại giá còn chờ ta, ta đi về trước.” Lâm Phương Cầm cười đỡ hạ Mạnh Quyên, Mạnh Quyên gật gật đầu: “Ta đây liền không lưu ngươi, chú ý an toàn.”

“Tốt.” Lâm Phương Cầm gật đầu, theo sau ra cửa.

Mạnh Quyên xoay người, đi trong phòng tắm lấy chậu nước khăn lông, ra tới cấp Tô Giản lau mình, Tô Giản nặng nề mà ngủ, Mạnh Quyên thuận hạ nàng tóc: “Như thế nào uống nhiều như vậy?”

Ấn đường mang theo mơ hồ lo lắng.

Tô Giản ngày hôm sau tỉnh lại đau đầu dục nứt, Mạnh Quyên chuẩn bị canh giải rượu, nàng một chén lộc cộc đi xuống, ở mép giường ngồi yên một hồi mới cảm giác hảo điểm, lấy ra di động vừa thấy, chỉ có công ty WeChat trong đàn có người nói chuyện phiếm, phía trước mỗi đêm sẽ cho nàng phát WeChat Chu Khải an an tĩnh tĩnh, Tô Giản xoa huyệt Thái Dương, đánh cái ngáp, đứng dậy đi tắm rửa.

Tắm xong mùi rượu tiêu tán không ít, theo sau ăn bữa sáng, sửa sang lại một chút, ra cửa đi làm.

Sáng sớm thời tiết vừa lúc, thái dương phóng ra xuống dưới, trên mặt đất một mảnh kim hoàng, Tô Giản giày cao gót đạp lên trên đường lát đá, ngồi xe buýt đi làm.

Khải long trọng hạ ngày hôm qua náo nhiệt, hôm nay lại rất bình thường, không có bất luận cái gì hoa tươi không có bất luận cái gì dừng lại ở đại sảnh người, phảng phất hết thảy bất quá chỉ là ở cảnh trong mơ cảnh tượng, Tô Giản thượng thang máy, đi vào công ty, Lâm Phương Cầm đang ở cùng thiếu niên nói chuyện, vừa chuyển đầu nhìn đến nàng, kéo hạ tay nàng, thấp giọng nói: “Hắn hắn là là hết hy vọng đi?”

Tô Giản không hé răng, chỉ hỏi: “Bọn họ lại đây không?”

“Nói 10 giờ lại đây, chúng ta đi một chút kho hàng? Lại có hóa tới rồi, lần trước bổ hóa chúng ta kiểm tra một chút.”

“Hảo.”

Kế tiếp nhật tử, tề phong cùng tạ nghênh nghiêm túc công tác lên, giúp Tô Giản giải quyết một ít nàng không có biện pháp giải quyết, tỷ như một ít giấy chứng nhận, vẫn là đến dựa tề phong đi làm, tạ nghênh nhìn như không đứng đắn, cũng hỗ trợ một lần nữa quy hoạch khoa kho hàng, Tô Giản làm được lại hảo chung quy vẫn là thiếu một ít kinh nghiệm.

Mà Tô Giản cũng không có gặp được quá Chu Khải, nhưng là ngẫu nhiên đứng ở cửa sổ sát đất biên, có thể nhìn đến hắn ở dưới cùng một ít người ta nói lời nói.

Có khi từ thang máy ra tới, có thể nghe thấy trước đài kêu chu tổng, nàng lại giương mắt, kia một mạt thân ảnh đã đi được rất xa, bốn ngày sau, tạ nghênh cùng tề phong rời đi Lê Thành, trở về chợ phía đông,

Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm tiếp tục chống đỡ cái này công ty, chu thiền tạm thời bị mang đi đi chợ phía đông.

Công ty trang web liền tiếp tục không.

Thực mau, cuối tuần lại đến, Tô Giản đi tiếp tô mộc về nhà, hai người vào cửa, kêu Mạnh Quyên, lại không nghe được nàng đáp lại, Tô Giản thả bao, đẩy cửa ra vừa thấy, Mạnh Quyên ngã trên mặt đất.

Kia một khắc, Tô Giản máu chảy ngược, cấp tốc đóng băng.

Tô mộc từ phía sau thăm dò: “Mẹ.....” Một cái khác mẹ tự cứng đờ ở trong cổ họng, hai tỷ đệ trên mặt đều mang theo hoảng loạn, Tô Giản vội vàng chạy đi vào, quỳ trên mặt đất, nâng dậy Mạnh Quyên, tô mộc cũng chạy vào, nhào vào mặt khác một bên, hai tỷ đệ cố hết sức mà đem Mạnh Quyên bế lên tới, Tô Giản nghẹn ngào tiếng nói nói: “Ta kêu xe.”

“Còn có hô hấp....” Tô mộc hoảng loạn địa đạo, Tô Giản không dám khóc, nàng lấy ra di động kêu xe, lại phiên một kiện áo khoác cấp Mạnh Quyên phủ thêm, kêu tô mộc đem nàng bế lên tới, tô mộc lảo đảo mà lên, đôi mắt gắt gao mà nhìn chằm chằm trong lòng ngực người, nước mắt vô pháp khống chế mà chảy xuống tới, Tô Giản khom lưng cầm Mạnh Quyên bảo hiểm đơn, mặt trên có chỉ định bệnh viện khám bệnh, hơn nữa Mạnh Quyên mỗi năm đều có kiểm tra, lưu có khám bệnh ký lục.

Này đó đều là lúc trước phụ thân cho mẫu thân mua.

Tô Giản xách bao, vội vàng lạc khóa, nàng nói cho chính mình, không cần khẩn trương, cho dù nàng bước chân hỗn độn.

Tô mộc ôm Mạnh Quyên, vốn dĩ đều đứng không vững, sau lại càng ngày càng trấn định, bọn họ không tin Mạnh Quyên sẽ xảy ra chuyện, một chút đều không tin, xe tới rồi về sau, thẳng đến bệnh viện.

Đẩy mạnh đi kiểm tra, Tô Giản cùng tô mộc hai người ngốc đứng ở bên ngoài, lẫn nhau đều không có đối diện, chỉ là gắt gao mà nhìn chằm chằm kia phiến môn.

Ước chừng hơn một giờ sau.

Tỷ đệ hai hỏng mất.

Mạnh Quyên đẩy mạnh phòng bệnh, tô mộc quỳ đến trên mặt đất: “Không có khả năng.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 95 đệ 95 chương

“Kia gì....” Lâm Phương Cầm nhìn Tô Giản rất muốn tránh thoát, vì thế tiến lên hơi chút kéo cuối tuần khải, Chu Khải buông tay, sau này lui một bước, cúi đầu nhìn nàng, đôi mắt mang theo đau lòng, giây tiếp theo hắn lại bắt lấy Tô Giản tay, Tô Giản sửng sốt, hai người đối diện, Chu Khải ngón tay nâng lên tới, vuốt ve hạ nàng khóe mắt.

“Không có việc gì.”

Kia một khắc, Tô Giản yết hầu giật giật, rất nhiều lời nói vọt tới khóe môi, cuối cùng vẫn là nuốt trở vào.

Phòng bệnh an tĩnh, tô mộc cuối cùng không chống lại Mạnh Quyên đề ra nghi vấn, đem bệnh của nàng nói cho nàng, Mạnh Quyên phục hồi tinh thần lại, ngồi yên hồng con mắt, không biết suy nghĩ cái gì, tô mộc chạy ra tìm Tô Giản, lôi kéo nàng đi vào, Tô Giản sát lau nước mắt thủy, trong tay nắm chặt kia trương đơn, kéo đến giường đuôi.

Nàng chần chờ một chút, đi đến Mạnh Quyên bên cạnh người, ngồi xuống, cầm Mạnh Quyên tay nói: “Mẹ, chúng ta chuẩn bị giải phẫu.”

Mạnh Quyên giương mắt xem nàng, nàng hốc mắt toàn đỏ, chính là chính là không có nước mắt, tô mộc giơ tay, dùng quần áo sát khóe mắt, trải qua khóc thút thít về sau, mọi người đều bình tĩnh lại, Mạnh Quyên nói: “Ta liền nói, ngươi ba tưởng ta đi tìm hắn, trong khoảng thời gian này luôn là mơ thấy hắn, chính là... Chính là..... Hắn như thế nào bỏ được làm ta tha các ngươi hai cái a? Ngươi còn không có kết hôn, tô mộc còn không có tốt nghiệp đại học, ta còn muốn tích cóp tiền làm tô mộc kết hôn.....”

Mạnh Quyên lắc đầu: “Ta không tin ta sinh bệnh, ta vẫn luôn có thiếu máu, như thế nào sẽ sinh bệnh đâu, đều là gạt người.”

Tô Giản khẩn bắt lấy đơn tử, cúi đầu nhìn.

Mặt trên tự thể cũng không sẽ bởi vì Mạnh Quyên nói mà biến mất.

Toàn bộ phòng bệnh tiếp tục hãm ở một loại áp lực cảm xúc bên trong.

Chu Khải đi ra ngoài giải tình huống, biết Mạnh Quyên bệnh tình sau, hắn trở về, tưởng vào cửa, cuối cùng bước chân hơi chút muộn một chút, xoay người, đi vào cửa thang lầu, lấy ra yên, bậc lửa, thong thả ung dung mà ngậm, dựa vào trên cửa sổ, lấy ra di động, tìm được tạ nghênh điện thoại, theo sau bát đánh

qua đi.

Kia đầu tạ nghênh tối hôm qua xã giao có điểm vãn, còn chưa ngủ, tiếng nói trầm thấp vô lực: “Thật khó đến ngươi sẽ cho ta điện thoại, như thế nào, tính toán lại tá một bàn tay?”

Chu Khải chân nhẹ nhàng mà dẫm lên bậc thang, trong miệng yên giật giật, nói: “Tô Giản gia đã xảy ra chuyện, ngươi không tới?”

Tạ nghênh sửng sốt hạ: “Ai?”

Chu Khải ấn đường liễm lên: “Tô Giản.”

“Ngao, nữ vương a, làm sao vậy?”

Chu Khải ấn đường nhăn đến càng khẩn, đem khóe môi yên bắt lấy tới, đặt ở trên tay vịn chậm rãi búng búng, hồi lâu không hé răng, kia đầu tạ nghênh thở dài: “Làm gì không nói lời nào? Không phải tưởng nói điểm cái gì sao?”

Chu Khải đem tàn thuốc nhẹ nhàng mà ấn diệt ở tay vịn cầu thang thượng, hỏi: “Ngươi cùng Tô Giản không ở bên nhau?”

Tạ nghênh cười, cà lơ phất phơ nói: “Ở a.”

Chu Khải híp mắt, dựa vào trên vách tường, chân dài điểm mà, suy nghĩ hạ.

Ngày đó, Tô Giản môi không có một chút ướt át, khô ráo, hắn xoa thời điểm nàng còn hơi hơi đau đớn, hắn đầu ngón tay cũng không có nửa điểm bọt nước, một chút đều không có hôn sâu quá bộ dáng, hắn đột nhiên suy nghĩ cẩn thận, cười lạnh một tiếng, tạ nghênh ở kia đầu kiên nhẫn mà đợi sẽ, lại uy nói: “Cười cái gì?”

Chu Khải nhàn nhạt nói: “Không có gì, treo.”

“Ai, đừng treo, không phải còn có chuyện nói sao? Nhà ta nữ vương làm sao vậy?”

Chu Khải trực tiếp treo điện thoại, theo sau đem điện thoại tắc trong túi, nhìn ngoài cửa sổ, mũi chân điểm mà, ai có thể nghĩ đến, hắn phong lưu một đời, thế nhưng thua ở loại này tiểu kỹ xảo mặt trên, sau một hồi, Chu Khải đẩy cửa đi ra ngoài, hướng phòng bệnh mà đi, vừa lúc nhìn đến Tô Giản cầm đơn tử ra tới, hai người một cái ở cửa thang lầu, một cái ở cửa phòng bệnh, đối diện thượng.

Tô Giản hơi quay lại đầu, Chu Khải tiến lên hai bước, cúi đầu xem nàng, hỏi: “Ngươi nghĩ muốn cái gì?”

Tô Giản tế bạch đầu ngón tay nhéo đơn tử: “Hôn nhân.”

“Ta cấp, ta hiện tại liền cho ngươi.” Chu Khải nâng lên nàng cằm, xem nàng, đôi mắt không hề có giãy giụa, giờ khắc này, hắn buông hắn sở hữu kiêu ngạo.

Hắn trong đầu chỉ có nàng vừa mới vẫn luôn rơi lệ một màn, kia chảy vào hắn trong lòng nước mắt.

Tô Giản hốc mắt ửng đỏ, nàng nâng lên tay che khuất đôi mắt, nuốt ngạnh nói: “Ta mẹ muốn ta kết hôn, nàng phía trước hắn là biết chính mình sinh bệnh, cho nên vẫn luôn cùng ta nói chuyện này, ta chưa từng có đương hồi sự, ta ngủ rồi, nàng ngẫu nhiên còn sẽ ở ta mép giường cùng ta nói, muốn ta kết hôn....”

“Cấp, ta cấp.” Chu Khải thật sâu mà nhìn nàng.

Tô Giản xoa xoa nước mắt: “Ta đi giao tiền, chu tổng, cảm ơn ngươi.”

Cửa kia một cái ôm, cho nàng một chút yên ổn, nàng vốn là ở nhà giam chim hoàng yến, này đã hơn một năm tới, nỗ lực trưởng thành nỗ lực thay đổi nỗ lực xây dựng chính mình lâu đài, nàng hết thảy không phải cùng sinh đều tới, đều là nỗ lực ra tới, cường đại nữa người, đều sẽ có chút yếu ớt thời điểm.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 96 chương 96

Quân khu phụ thuộc bệnh viện người rõ ràng càng nhiều, hơn nữa lại là cuối tuần, xe đình hảo sau, Tô Giản đỡ Mạnh Quyên ra tới, ngửa đầu nhìn bệnh viện đại môn, trên thực tế nàng là hơi mang theo một chút hy vọng, rốt cuộc gia tộc sử cũng không có ai được đến quá não nhọt, thái dương chính đại, đoàn người hướng bệnh viện bên trong đi.

Không ít người ở đăng ký, Tô Giản cầm xã bảo tạp đi trước lấy cái hào sau trở về, Chu Khải cúi đầu gọi điện thoại, chỉ chốc lát, tiếp đón bọn họ lên lầu, Mạnh Quyên ngửi được này cổ nước sát trùng vị, hơi hơi nhíu mày, nàng nắm chặt Tô Giản tay, Tô Giản thấp giọng nói: “Mẹ, không có việc gì, đi thôi.”

Lâm Phương Cầm ôm bọc nhỏ, che lại cái mũi, thở dài nói: “Bệnh viện vẫn là nhiều người như vậy a....”

Lên lầu sau, Mạnh Quyên lại lần nữa đi làm kiểm tra.

Bọn họ ở bên ngoài chờ, Tô Giản ôm hai tay, đầu phóng không, ngồi ở ghế dài thượng.

Tô mộc nhéo di động, ngơ ngác mà cũng nhìn.

Lâm Phương Cầm cùng Chu Khải ngồi ở đối diện ghế trên, Chu Khải chân dài duỗi thẳng, trầm mặc mà cũng chờ, ai cũng không nói gì, một lát sau, Mạnh Quyên ra tới, Chu Khải nhận thức kia bác sĩ cũng đi theo ra tới, hắn câu hạ khẩu trang, xem Chu Khải, khóe môi câu hạ: “Ai là người nhà?”

Tô Giản chạy nhanh đứng dậy, Chu Khải tay ngắt lời túi đứng ở nàng phía sau, híp mắt hỏi: “Như thế nào?”

“Cùng ta tiến vào.” Kia bác sĩ nói, tiên tiến văn phòng, Tô Giản sửng sốt hạ, đối tô mộc nói: “Ngươi ở chỗ này bồi mẹ, ta vào xem.”

“Hảo.” Tô mộc ôm lấy Mạnh Quyên bả vai, từ trên xuống dưới mà trấn an Mạnh Quyên.

Tô Giản đi vào đi, Chu Khải cũng đi theo đi vào, bác sĩ khai MRI bình quét kỳ, hình ảnh biểu hiện, hắn rất nhỏ chỉ một chút, Tô Giản nhịn không được hỏi: “Là nhọt sao?”

Bác sĩ liếc nhìn nàng một cái: “Rất giống, nhưng hắn là không phải.”

Tô Giản cả người có chút lăng, nàng lòng bàn tay hơi hơi phát run.

Một bàn tay từ bên cạnh duỗi lại đây cầm tay nàng, mang theo độ ấm cùng an toàn, Tô Giản giãy giụa hạ, cái tay kia mới buông ra, chính là kia độ ấm lại nơi tay trên lưng, bác sĩ phát hiện này hai người động tác nhỏ, chỉ làm bộ không thấy được, nói: “Mạnh nữ sĩ cái này bệnh trạng tương đối dễ dàng khám sai vì nhọt, nhưng không có gì bất ngờ xảy ra nói, hắn là là rất nhỏ não xuất huyết, ngươi nhìn xem 1A cái này đồ....”

Theo sau hắn bắt đầu cấp Tô Giản xem kia tam trương đồ, một trương so một trương rõ ràng, mà không phải nhọt nói lệnh Tô Giản dâng lên mãnh liệt hy vọng, sau một hồi, bác sĩ nói: “Mau chóng xử lý nằm viện, trước mắt còn không có biện pháp hoàn toàn xác định nguyên nhân gây bệnh, tốt nhất chính là nằm viện quan sát.”

Theo sau hắn chuyển tới cái bàn bên, nói: “Mạnh nữ sĩ chỉ là có chút hứa choáng váng đầu, một chút đau đầu, vô ghê tởm nôn mửa, thuyết minh tình huống vẫn là tốt đẹp.”

Tô Giản: “Ta lập tức xử lý nằm viện.”

“Trước quan sát mấy ngày lại nói.” Bác sĩ khai đơn, cấp Tô Giản, Tô Giản tiếp nhận, hỏi: “Hôm nay liền trụ sao?”

“Ân, hôm nay, làm người bệnh thả lỏng, mới vừa rồi nàng kiểm tra khi thực khẩn trương, ở phòng bên trong có điểm bực bội, ân, vì cái gì sẽ cảm thấy là nhọt?” Hắn nói sau, ngẩng đầu xem Tô Giản, Tô Giản tìm tìm kiếm kiếm tìm ra kia một nhà bệnh viện đơn tử cho hắn, hắn cầm lấy tới, xem một cái: “..... Hồ nháo.”

Chờ bác sĩ nói xong lời nói, Tô Giản nghẹn một hơi tới rồi cửa, cả người thiếu chút nữa muốn té xỉu, Chu Khải rất nhỏ mà đỡ nàng một chút, thấp giọng nói: “Không có việc gì.”

Nhọt như vậy chữ, một khi lây dính thượng ly tử vong liền không xa, Tô Giản thậm chí không có sức lực đi quái thượng một nhà bệnh viện, ra văn phòng, nàng cùng tô mộc còn có Mạnh Quyên Lâm Phương Cầm nói về sau, tô mộc nhảy dựng lên thiếu chút nữa muốn vọt tới kia gia bệnh viện đi, Lâm Phương Cầm bình tĩnh một ít nàng nói: “Não xuất huyết cũng không phải việc nhỏ a, làm không hảo sẽ tê liệt.”

Tô Giản gật đầu, ngay sau đó nàng ôm ôm Mạnh Quyên: “Mẹ, nằm viện trước, bữa sáng không cần làm.”

Mạnh Quyên tâm tình cũng là phức tạp, như vậy thay đổi rất nhanh, làm cho nàng vô pháp hoàn hồn, chỉ có thể tùy ý Tô Giản đi an bài.

Ước chừng ba cái giờ sau, buổi chiều 5 giờ nhiều, Mạnh Quyên tại đây chen chúc bệnh viện trụ vào VIP phòng bệnh, Chu Khải muốn giúp ra tiền, Tô Giản không chịu, nàng đỉnh đầu là có tiền, chính mình ra, trong lúc Mạnh Quyên lại đi làm mấy cái kiểm tra, tên kia Liêu bác sĩ thành chủ trị bác sĩ.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 97 chương 97

Trong thành thôn dừng xe vị kỳ thật rất ít, Tô Giản quen thuộc cái này địa phương, mới có thể tìm được tốt dừng xe vị, sắc trời có điểm dần tối, tan tầm trở về người rất nhiều, nối đuôi nhau đi trước thị trường, Tô Giản giỏ xách đi lên sườn núi, Chu Khải tay cắm ở trong túi, đi theo nàng phía sau, Tô Giản né tránh trên mặt đất dán đã phơi khô vẩy cá, nhớ tới lần đầu tiên Chu Khải tới nơi này khi thần sắc, Tô Giản theo bản năng mà quay đầu liếc hắn một cái.

Lăn lộn một ngày, Chu Khải áo sơmi có điểm lược nhăn, kéo tay áo, lộ ra đường cong hữu lực cánh tay, nhưng ngay cả như vậy, hắn cùng nơi này vẫn cứ có chút không hợp nhau.

Chu Khải bắt lấy ánh mắt của nàng, lười biếng cười: “Nhìn cái gì? Lại suy nghĩ ta có phải hay không ghét bỏ nơi này?”

Tô Giản kinh ngạc hạ, trong lòng ý tưởng lập tức bị hắn đoán được, nhịn không được có điểm hoài nghi nàng có phải hay không đem ý tưởng bãi ở trên mặt, nàng quay lại đầu, không lại xem hắn.

Chu Khải lại nói: “Ta không phải loại người như vậy.”

“Địa phương nào không phải địa phương a? Khi còn nhỏ trong nhà trụ tứ hợp viện, tứ hợp viện bên ngoài chính là một cái bãi rác, ta còn chơi thật sự hoan đâu.”

Tô Giản: “Nga.”

Chu Khải: “Nga?”

Tô Giản không hề ứng, hướng thị trường đi, thấy hắn còn đi theo, bước chân hơi ngừng hạ, nói: “Thị trường loạn, nếu không ngươi đi cửa nhà ta chờ? Không, ta cho ngươi, trong nhà chìa khóa.”

Chu Khải: “Không đi, ta muốn đi thị trường.”

Tô Giản: “.....”

Nàng không nói nữa, hướng bên trong đi, hắn cũng không đuổi theo, liền đi theo phía sau, hai người cách một điểm nhỏ khoảng cách, không có giao lưu trạng thái, nhất thời cũng làm người nhìn không ra hai người nhận thức, Tô Giản đi trước mua gà, mua hạt dẻ, lại đi chọn một cái cá, chuẩn bị làm canh cá, xứng đồ ăn gì đó, nàng trong đầu đều hiểu rõ.

Chu Khải vẫn luôn nhìn nàng, xem nàng chọn đồ ăn tuyển đồ ăn, ngẩng đầu, bỏ tiền, ngẫu nhiên giơ tay đem chảy xuống sợi tóc sửa sang lại đến lỗ tai mặt sau, đầu ngón tay trắng bệch, trảo sợi tóc khi quấn lấy ngón tay, một cây hắc tuyến, cực kỳ mê người, Chu Khải duỗi tay, thẳng tiếp nhận lão bản truyền đạt đồ ăn, Tô Giản sửng sốt hạ, Chu Khải cười: "Đưa tiền a, lão bản nương...."

Tô Giản: "....."

Nàng cho tiền, tiếp theo đi xuống dưới, một cái chợ bán thức ăn nàng là rất quen thuộc, Chu Khải đi theo nàng đi là được, mua xong rồi đồ ăn, quá một cái sườn dốc, chính là Tô Giản gia, cửa bữa sáng quán tẩy đến sạch sẽ, cái bàn đều thu thập lên, bày biện ở góc tường, mặt đất xem ra có quét qua, sạch sẽ phản quang.

Có thể thấy được Mạnh Quyên đối cái này sinh ý thực dụng tâm ở làm.

Tô Giản mở cửa, đi vào, Chu Khải đi theo phía sau, trong phòng thực mát mẻ, cho dù ban ngày khi, bên ngoài phơi đến lợi hại, Tô Giản hướng phòng bếp đi, đem đồ ăn phóng hảo, quay người lại, Chu Khải đệ đồ ăn cho nàng, nàng tiếp nhận tới, đặt ở chải vuốt trên đài, theo sau nàng ra tới, cho hắn đổ nước, nói: "Ngươi trước ngồi, xem TV sao?"

Bởi vì là nhà cũ, Chu Khải vừa tiến đến, là có điểm bức người, nhiều tới hai cái Chu Khải đều không quá có thể tắc đến hạ, gia cụ gì đó cũng đều mang theo một cổ niên đại hương vị, không giống Chu Khải chung cư, hiện đại hoá trang trí, Chu Khải khóe môi mỉm cười: "Ngươi đi vội a, ta chính mình ngồi sẽ, TV không cần khai, ta xem hạ tin tức."

"Ân." Tô Giản đem điều khiển từ xa đặt ở hắn trong tay, cuối cùng xoay người tiến phòng bếp.

Đồ ăn rất nhiều, Tô Giản ở trong phòng bếp sát cá lộng gà, chưng cơm, nấu ăn.

Chu Khải ở bên ngoài duỗi chân dài ngồi, cúi đầu xem tin tức, Tô Giản gia sô pha không giống hiện đại hoá những cái đó sô pha, là gỗ đỏ sô pha, ngồi thời điểm phía sau lưng chỉ có thể dùng ôm gối dựa vào.

Chu Khải nhìn một hồi bưu kiện, lại ngẩng đầu khi, liền nhìn đến chính nhập môn một gian trong phòng, tiểu giản giản dựa vào cạnh cửa, nhắm mắt lại.

Hắn khóe môi một câu, buông di động, đi đến cạnh cửa, duỗi tay đem tiểu giản giản ôm ra tới, tiểu giản giản đăng mà một chút mở to mắt.

Nhưng là.... Tiểu giản giản không có kêu người.

Chu Khải mày hơi liễm, giơ tay nhẹ nhàng mà gõ hạ.

Tiểu giản giản giòn sinh địa hỏi: "Ngươi là ai?"

Chu Khải híp mắt: “Ta là ngươi ba.”

Tiểu giản giản: “Gạt người, ta không có ba ba.”

Chu Khải: “Ngươi là ai?”

Tiểu giản giản: “Tiểu giản giản a, Tô Giản lão công.”

Chu Khải lại chụp nó một chút: “Ta mới là Tô Giản lão công.”

Tiểu giản giản: “Lăn.”

Chu Khải: “.....”

Trong phòng bếp truyền đến xào rau thanh âm, bùm bùm, Chu Khải trên dưới run rẩy hạ tiểu giản giản, phát hiện nó có điểm không quá giống nhau, nhưng không đạo lý a, chia tay không bao lâu, Tô Giản liền mang nó đi đi tìm hắn tu nó, khi đó tiểu giản giản hết thảy như thường, hắn thậm chí không có nhiều sửa đổi bên trong, Chu Khải đi đến sô pha ngồi xuống, đem tiểu giản giản ôm ở trên sô pha, theo sau tắt máy, lấy ra pin.

Pin vẫn là lần trước kia một khối, Chu Khải tả hữu nhìn hạ, ở trên bàn sách nhìn đến tô mộc máy tính.

Chu Khải cầm qua đây, download một cái phần mềm, theo sau từ đem tiểu giản giản hệ thống bỏ vào đi nhìn nhìn.

Sau một hồi, Chu Khải dựa vào tay vịn, tay gãi gãi cằm, khóe môi lười nhác một câu.

Hắn cắt bỏ phần mềm, mới xuất hiện thân, ôm tiểu giản giản đi vào phòng bếp ngoài cửa, Tô Giản vội vàng trông được hắn liếc mắt một cái, Chu Khải nói: “Tiểu giản giản lại hỏng rồi.”

Tô Giản nắm nồi sạn sửng sốt, có chút khẩn trương hỏi: “Như thế nào lại hỏng rồi? Ngày hôm qua còn hảo đâu.”

Chu Khải híp mắt xem nàng, tưởng từ nàng trong mắt nhìn ra cái gì chột dạ không có, nhưng Tô Giản không có, Chu Khải thấp thấp cười, dựa nghiêng trên cạnh cửa thượng híp mắt: “Tô Giản, còn cùng ta trang đâu? Ngươi có phải hay không đem nó bên trong thiết trí cấp sửa lại?”

Tô Giản vừa nghe, bình tĩnh nói: “Nga, đúng vậy.”

Chu Khải: “.....”

Tô Giản xoay người tiếp tục xào rau, nói: “Đều chia tay, thiết trí không thay đổi, cả ngày đều là lão công ta được không?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 98 chương 98

Tô Giản làm bộ không nghe được, Chu Khải lại đi bước một mà hướng nàng nơi đó đi, đi đến nàng trước mặt, đứng yên, trên cao nhìn xuống mà nhìn nàng.

Tô Giản theo bản năng mà sau này lui, hắn duỗi tay ôm hạ nàng eo, thấp giọng nói: “Nếu không, cho ngươi 24 giờ suy xét một chút?”

Hắn bàn tay thực ấm áp, dừng ở vòng eo xuyên thấu qua hơi mỏng quần áo dán nàng da thịt, Tô Giản ngửa đầu xem hắn, sau một hồi, ứng: “Hảo a, 24 giờ.”

Chu Khải ánh mắt sáng lên.

Tô Giản: “Nếu kết hôn đâu?”

Chu Khải đốn hạ, chần chờ hai giây trắc: “Hảo a.”

Kết sao.

Tô Giản cười cười, nói: “Chu tổng, ta hiện tại so bất luận kẻ nào đều không nghĩ kết hôn.”

“Ta biết, ngươi vì mụ mụ ngươi.”

Tô Giản: “Ân, ta cũng suy nghĩ cẩn thận, tóc đen người không cần cùng đầu bạc người so đo nhiều như vậy, người sống ở trên thế giới này vốn dĩ liền thân bất do kỷ, cha mẹ có cái gì tâm nguyện muốn tận lực mà đi thỏa mãn nàng, nếu không nháy mắt có lẽ chính là cả đời.”

Chu Khải tay ôm đến nàng eo càng gần, hoàn toàn dán sát hắn thân thể, Tô Giản thậm chí có thể cảm nhận được hắn quần áo bên trong ấm áp, Chu Khải cúi đầu, hơi hơi mà hôn hạ nàng đỉnh đầu: “Ta trước kia cho rằng ta sẽ không bị bất luận kẻ nào đả động, thế gian này cảm tình tới tới lui lui đều là kia một bộ, nhưng giờ này khắc này....”

Bị ngươi không cẩn thận đả động, có lẽ là bởi vì tâm duyệt nữ nhân này, cho nên mới sẽ bị đả động. ‘

Hắn hôn môi khi thực ôn nhu, như là ở dưới ánh trăng đụng vào một khối bảo ngọc, trân quý mà dụng tâm.

Tô Giản hơi hơi nhắm mắt, nàng không nói cho Chu Khải, như vậy cảm giác mới là nàng muốn.

Không phải hai người cho nhau nghi kỵ, thử, vị trí bất bình đẳng, hắn ý đồ khống chế nàng, mà chỉ là cấp một cái hôn một cái ôm, thắng qua trăm loại theo đuổi biện pháp.

Tới bệnh viện khi, bệnh viện ít người rất nhiều, nhưng khu nằm viện người tới tới lui lui, rất nhiều người nhà đều là từ trong nhà mang đồ ăn, sưởng môn cơ hồ có thể mùi hương phiêu vạn dặm, Tô Giản đẩy cửa đi vào, liền nhìn đến tô mộc ghé vào trên sô pha, vẻ mặt đói đến mau chết cảm giác, Lâm Phương Cầm lười biếng mà nhìn Tô Giản: “Rốt cuộc tới? Ta cho rằng các ngươi chạy đâu....”

Đem tư bôn hai chữ ngạnh sinh sinh nuốt trở vào.

Tô Giản cười đem bình giữ ấm buông, chính bọn họ mở ra, theo sau nàng tiếp nhận Chu Khải trong tay kia một phần, cầm đi cấp Mạnh Quyên, Mạnh Quyên còn ở truyền dịch, dựa vào đầu giường, Tô Giản ngồi xuống, cầm lấy cái muỗng uy Mạnh Quyên, Chu Khải nhìn đồng hồ, đối Tô Giản nói: “Ta đi về trước.”

Tô Giản ở trong xe liền nghe được kim bí thư cho hắn gọi điện thoại, phỏng chừng là có việc, bất quá người nam nhân này bất động thanh sắc treo điện thoại không lộ nửa điểm biểu tình, Tô Giản cũng không hảo hỏi, nàng nhìn về phía tô mộc: “Đi đưa đưa chu tổng.”

Chu Khải vừa thấy tô mộc, đầu gối liền đau, hắn cười xua tay: “Không cần, các ngươi ăn.”

Tô mộc sát sát miệng, khóe môi còn ngậm một khối hạt dẻ, nói: “Muốn muốn, hôm nay vất vả chu tổng.”

Mạnh Quyên cũng là giơ tay cười nói: “Cảm ơn chu lão bản.”

“A di ngài khách khí, hảo hảo dưỡng thân thể, có chuyện gì làm Tô Giản đánh ta điện thoại.”

Mạnh Quyên nhìn Tô Giản liếc mắt một cái, nói: “Tốt, ngươi đi thong thả, chú ý an toàn.”

Chu Khải: “Hảo.”

Theo sau hắn xem Tô Giản liếc mắt một cái, Tô Giản giương mắt xem hắn, hắn khóe môi hơi câu đôi mắt toàn là ý cười, Tô Giản yên lặng đem tầm mắt dịch trở về, Chu Khải sửa sang lại hạ tay áo, xoay người ra cửa, tô mộc vội vàng đuổi kịp, đỉnh đầu hai căn kiều mao quơ quơ, “Chu tổng, hải, ta đưa đưa ngươi a.”

Chu Khải: “Không cần, cậu em vợ.”

“Kêu gì đâu?” Tô mộc đi đến Chu Khải bên cạnh người, nhếch môi cười.

Chu Khải nghiêng đầu xem hắn, khóe môi mỉm cười, giơ tay đậu hạ hắn kiều mao, tô mộc hải một tiếng: “Đừng chạm vào, đây là dây anten bảo bảo.”

Chu Khải: “Nga.”

Theo sau hắn kéo kéo khấu thật sự khẩn cổ áo, hơi rộng mở, hỏi: “Cậu em vợ có nói cái gì tưởng nói? Ta chuẩn bị tốt....”

Tô mộc: “Gọi bậy cái gì? Tỷ của ta đáp ứng gả ngươi?”

“Không có.”

“Đó chính là, tự mình đa tình.”

Chu Khải: “.....”

Tới rồi bệnh viện cửa, bên ngoài bóng đêm liêu nhân, ứng trên mặt đất một mảnh ngân quang, Chu Khải lấy ra chìa khóa xe: “Không cần tặng, trở về ăn cơm đi.”

Tô mộc đứng ở tại chỗ, đột nhiên hỏi: “Ngươi vì cái gì cùng tỷ của ta chia tay?”

Chu Khải thu hồi dẫm xuống bậc thang chân, lười biếng mà nhìn mắt chân trời ánh trăng, thưởng thức chìa khóa xe, thong thả ung dung nói: “Bởi vì ta hư a....”

Tô mộc: “Ta vừa thấy ngươi liền rất hư, tra nam.”

Chu Khải thấp thấp cười, không hé răng, trực tiếp xuống bậc thang.

Hắn không nói cho tô mộc, tô mộc phía trước kia phiên lời nói vẫn luôn ở hắn đáy lòng bồi hồi, một cái mới vừa thành niên nam hài đều hiểu đạo lý, hắn lại dùng hắn kiêu ngạo đem chúng nó cấp che dấu trụ, Chu Khải vừa đi vừa ngậm yên, đỉnh mày giương lên, nhìn mắt Tô Giản gia phòng bệnh nơi cửa sổ, theo sau khom lưng ngồi xuống.

Màu đen chạy băng băng bay nhanh mà đi.

Tô mộc xoa nhẹ một phen ngốc mao, xoay người trở về tiếp tục ăn cơm.

Ăn cơm xong, Lâm Phương Cầm lái xe trở về nghỉ ngơi, Tô Giản cùng tô mộc hai người tắc ở tại phòng bệnh, tỷ đệ hai một người chiếm một bên giường bệnh, mới vừa rồi trở về nấu cơm khi, Tô Giản thuận tiện thu thập tắm rửa quần áo, Mạnh Quyên truyền dịch sau, buổi tối thân thể hảo một chút, không như vậy choáng váng đầu, chính là ở trên giường bệnh ngủ đến không quá thói quen, Tô Giản liền qua đi bồi nàng, dựa vào mép giường, cùng Mạnh Quyên nói chuyện phiếm, Mạnh Quyên nói liền nói khởi qua đi, nói Tô Giản từ nhỏ liền nghe lời, không thế nào nháo sự, học tập thành tích cũng đều là nổi bật, duy độc không tốt liền không quá yêu nói chuyện, Tô Giản lẳng lặng mà dựa vào nghe.

Mạnh Quyên nói: “Ngươi duy nhất làm ta cảm thấy phản nghịch, chính là ngươi đột nhiên ở đại nhị liền

phải kết hôn, lúc ấy ta cùng ngươi ba đều cảm thấy ngươi còn quá nhỏ.”

Tô Giản gật đầu: “Là quá tiểu, nhân sinh đại bộ phận phong cảnh đều đi ở Triệu đông tuấn bên người.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 99 chương 99

Cửa sổ sáng ngời phòng bệnh, Lưu hạo ngồi ở mép giường cùng Mạnh Quyên nói chuyện phiếm, tô mộc ghé vào trên sô pha chơi di động, Chu Khải đi vào xem chính là một màn này, Lưu hạo tựa như con rể dáng ngồi, đặc biệt chói mắt, Chu Khải đem kính râm treo ở cổ áo chỗ, đi ra phía trước, bám vào người hỏi: “A di khá hơn chút nào không?”

Mạnh Quyên cười nói: “Khá hơn nhiều, hôm nay lại làm nhiều hạng kiểm tra, chu lão bản lại lại đây? Thật là làm ngươi lo lắng.”

“Tô mộc, cấp chu lão bản đảo chén nước.”

Một ngụm một cái chu lão bản, cho dù là Mạnh Quyên lễ phép, nhưng giờ này khắc này nghe tới đảo thật sự có điểm xa cách, Chu Khải cười cười, khom lưng nói: “A di kêu ta Chu Khải thì tốt rồi, khải hàng khải....”

“Này.....”

Chu Khải mỉm cười: “Ta là tiểu bối, ngài kêu tên của ta là hợp lý.”

Mạnh Quyên suy nghĩ hạ, nói: “Hành, vậy kêu ngươi Chu Khải, ngươi ngồi, Tô Giản đi nấu cơm.”

Chu Khải mỉm cười, kéo ghế dựa ngồi xuống, tô mộc đánh ngáp đoan thủy lại đây, đưa cho Chu Khải, Chu Khải tiếp nhận giương mắt xem hắn trong tay di động, còn dừng lại ở trò chơi giao diện, Chu Khải hỏi: “Hảo chơi sao?”

“Còn hành đi.” Tô mộc lười biếng mà dựa hồi trên sô pha nơi đó, hỏi: “Hạo ca, ngươi bồi ta đánh một mâm sao?”

Lưu hạo xem Chu Khải liếc mắt một cái, theo sau xem tô mộc: “Tới vội vàng, quên mang di động, lần sau lại mang ngươi?”

“Hảo đi.” Tô mộc ủ rũ.

Lưu hạo lại nói: “Ta có thể giúp ngươi đánh.”

“Hảo a hảo a.” Nói, tô mộc liền hướng bên này đi tới, đưa điện thoại di động đưa cho Lưu hạo: “Ta luôn bị đánh lén, tức chết rồi đều.”

Chu Khải ngồi ở đối diện, híp mắt uống nước, nhìn tô mộc thân cận, một ngụm một ngụm, nước sôi để nguội uống thành toan thủy, hắn tuổi trẻ khi thích chơi trò chơi, hiện tại bận quá, căn bản không thời gian này, có điểm thời gian cũng sẽ ở phòng nghiên cứu đùa nghịch mấy cái người máy, tay đã sớm sinh.

Tô mộc chút nào không thèm để ý Lưu hạo trên người hôi, đáp ở hắn trên vai, cúi đầu xem hắn chơi, chơi đến hô mưa gọi gió.

Chu Khải buông cái ly, nghiêng đầu cùng Mạnh Quyên nói chuyện, lại phát hiện Mạnh Quyên nhìn bọn họ hai cái, liếc mắt một cái vui mừng, Chu Khải: “.....”

“Đúng rồi, Chu Khải, ngươi ăn cơm sao?” Mạnh Quyên đột nhiên nghĩ vậy sự tình, cười hỏi, Chu Khải sửng sốt hạ, trả lời: “Còn không có ăn, nhìn xem có thể hay không cọ cái cơm, Tô Giản tay nghề thực hảo, ta nhớ mãi không quên.”

Mạnh Quyên: “A, kia đến cấp Tô Giản gọi điện thoại, làm nàng nhiều chuẩn bị ngươi đồ ăn.”

Nói, Mạnh Quyên liền cầm di động, Chu Khải hơi hơi mỉm cười, nhìn Lưu hạo liếc mắt một cái, đứng dậy, lấy ra di động, cấp kim bí thư gọi điện thoại: “Hội nghị hơi chút đẩy đẩy, giữa trưa ta không quay về ăn.”

Kim bí thư: “.... Ta vừa mới đem thông cáo phát ra đi.”

Chu Khải: “Ngươi xử lý.”

Kim bí thư: “Chu tổng a, ái mĩ nhân phía trước ngươi đến có giang sơn a.”

Chu Khải: “Câm miệng.”

Kim bí thư: “Nga.”

Theo sau treo điện thoại, Chu Khải vào cửa, Mạnh Quyên chính lẩm nhẩm lầm nhầm mà cùng Tô Giản nói: “Ngươi thuận tiện mua nhiều một phần cơm, đồ ăn khẳng định là đủ.”

Nói được quá chậm, Tô Giản không có cuối tuần khải cơm, Tô Giản bất đắc dĩ: “Hành.”

Chu Khải đi đến giường bệnh bên kia, hơi hơi cúi đầu nhìn mắt đánh đến xuất thần hai người, hơi có chút không hợp nhau, chỉ chốc lát, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, phòng bệnh người nhìn ra đi, liền xem Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm xách theo hộp cơm tiến vào, vội vàng, mang đến một đầu mồ hôi nóng, Chu Khải vội vàng tiến lên, duỗi tay muốn tiếp, Lưu hạo cũng lại đây, cũng duỗi tay.

Tô Giản trong tay hộp cơm hơi hơi nâng hạ, theo sau xoay người từ bọn họ bên cạnh người mà qua, hộp cơm ai cũng không cho.

Chu Khải cùng Lưu hạo hai tay không còn, dại ra hai giây trắc, lúc này mới xoay người hướng bàn trà bên kia đi đến, bên ngoài thực nhiệt, Tô Giản lại nấu cơm, toàn thân đều là hãn, nàng buông hộp cơm, nói: “Các ngươi ăn trước, ta đi tắm rửa.”

Nói xong, xoay người liền hướng trang bị phòng tắm gian mà đi.

Chu Khải nhìn một bàn thượng đồ ăn, sắc hương vị đều đầy đủ, nhưng là lại nghĩ đến Tô Giản một đầu mồ hôi, hắn đôi mắt mị mị.

Lưu hạo cũng nhìn phòng tắm gian liếc mắt một cái, hai người trong lòng đều có một chút so đo.

Tô Giản tắm xong ra tới, đỡ Mạnh Quyên xuống giường, tới bàn trà bên này ăn cơm, vài người vây quanh bàn trà, Chu Khải gắp đồ ăn phóng Tô Giản trong chén, thấp giọng nói: “Vất vả.”

Tô Giản tắc giờ cơm, liếc hắn một cái, Chu Khải khóe môi mỉm cười: “Ta cùng ngươi thương lượng chuyện này.”

“Chuyện gì?”

“Cơm nước xong lại nói?”

Tô Giản: “Hảo.”

Nàng tay nghề là thật tốt, đại gia ăn đến mùi ngon, Lưu hạo ngồi ở đối diện, ngẫu nhiên cấp Tô Giản gắp đồ ăn, lại xem Tô Giản cùng Chu Khải ngẫu nhiên nói chuyện, hắn chiếc đũa hơi hơi một đốn, một tia ảm đạm ở hắn đáy mắt hiện lên, Chu Khải cũng xem Lưu hạo liếc mắt một cái, hai người thường thường mà cấp Tô Giản gắp đồ ăn.

Tô Giản có chút nhịn không nổi, nàng nghiêng đầu xem Chu Khải: “Ta không ăn cái này.”

Chu Khải: “..... Nga, ta ăn.”

Theo sau chiếc đũa vừa chuyển, đem kẹp đồ ăn phóng chính mình trong miệng, Lưu hạo vốn dĩ cấp Tô Giản kẹp, vừa thấy, xấu hổ, vẫn là thả lại chính mình trong chén đi, Tô Giản lúc này mới chuyên tâm ăn cơm, ăn cơm xong, tô mộc cùng Lâm Phương Cầm đi rửa chén, Chu Khải đứng lên, đem trên người di động cùng chìa khóa xe đặt ở ngăn tủ thượng, đi đến Lưu hạo bên kia, hắn hơi hơi khom lưng: “Chúng ta nói nói chuyện?”

Lưu hạo tay một đốn, buông di động, đứng dậy: “Hảo.”

Hắn đang có ý này, hai người là nên nói nói chuyện, hắn cùng Chu Khải giống nhau, đem trên người chìa khóa xe còn có phòng cháy phục áo khoác cởi ra, chỉ ăn mặc bên trong màu trắng áo trên, Tô Giản

hống Mạnh Quyên ngủ về sau, vừa chuyển đầu xem bọn họ như vậy, hỏi: “Làm gì đi?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 100 chương 100

Lưu hạo vào cửa khi, Tô Giản từ trước máy tính ngẩng đầu, hai người liếc nhau, Tô Giản buông dựa vào trên sô pha chân, hai giây sau, Lưu hạo tiến lên, đi ngăn tủ nơi đó lấy chính mình đồ vật, giống nhau giống nhau mà trang, Tô Giản nghiêng đầu đổ nước đặt ở trên bàn trà, Lưu hạo mặc vào phòng cháy phục sau, hơi chút sửa sang lại hạ, Tô Giản đệ thủy cho hắn, Lưu hạo duỗi tay, tiếp nhận khi, nhẹ nhàng một khấu, chế trụ Tô Giản tay, Tô Giản sửng sốt hạ.

Lưu hạo lòng bàn tay mang theo kén, có chút thô, hắn khom lưng, cùng Tô Giản đối diện, ập vào trước mặt là nam nhân trên người mang theo một chút nhàn nhạt hãn vị, không nùng, nhưng có một ít, Tô Giản hỏi:” Làm sao vậy?”

Lưu hạo hầu kết động hạ, rất muốn thân nàng môi, cuối cùng vẫn là nhịn xuống, chỉ nói: “Ta về sau đương ngươi hạo ca, cái gì ý tưởng khác đều sẽ không lại có, nhưng là, ngươi cần thiết đến hảo hảo, nếu ngươi lại bị thương, ta cưới ngươi.”

Tô Giản ngây người hạ, Lưu hạo cúi đầu hôn nàng đầu ngón tay một chút, theo sau đứng lên, ngửa đầu đem nước uống quang, cái ly đặt ở trên bàn, nói: “Đi trước.”

Mang theo một thân phong trần rời đi, Tô Giản đứng lên, hô: “Lưu Đội.”

Lưu hạo đứng ở tại chỗ, không nhúc nhích, Tô Giản: “Cảm ơn ngươi.”

Lưu hạo cười, nói: “Không khách khí, về sau vẫn cứ có thể phiền toái ta.”

“Ta tùy thời đều ở, chỉ mong ngươi có thể nhớ kỹ Lê Thành còn có một chỗ có thể đi, đó chính là ta nơi đó.”

Tô Giản đầu ngón tay nhéo nhéo, không biết nên nói cái gì, nam nhân cấp hứa hẹn quá thừa trọng, Tô Giản hô một hơi: “Phi thường cảm tạ ngươi.”

Chỉ có thể lại lần nữa cảm tạ.

Hắn không nói nữa, tay ngắt lời túi, rời đi, trên nắm tay có vừa mới đánh nhau thời điểm dấu vết.

Lưu hạo mới vừa đi, tô mộc liền hoảng đầu đi vào tới, trong miệng lẩm nhẩm lầm nhầm: “Lão nam nhân cư nhiên cũng đánh nhau nga, tấm tắc.”

Theo sau đi lấy Chu Khải đồ vật, Tô Giản xoay người quay đầu lại liền nhìn đến tô mộc ở lấy, hỏi: “Làm gì? Chu Khải đâu?”

Tô mộc đem chìa khóa xe đồng hồ còn có di động lấy hoá trang trong túi, sau hắc hắc hai tiếng, chạy đến Tô Giản trước mặt, khẽ meo meo mà nói: “Bọn họ vừa rồi đánh nhau, chu tổng thua.”

Hoàn toàn đem Chu Khải vừa rồi lời nói cấp quên đến sau đầu.

Tô Giản: “Hắn ở đâu?”

“Nhạ, ở cửa thang lầu, tính toán cầm đồ vật trở về, sợ ngươi nhìn đến hắn kia chật vật bộ dáng.”

Tô Giản duỗi tay: “Lấy tới.”

Tô mộc nga một tiếng, không hề có do dự, đem đồ vật cấp Tô Giản: “Tỷ, ngươi không cần cười hắn, cũng là không dễ dàng, hai cái đại nam nhân như vậy già rồi còn đánh nhau....”

Nói xong chính hắn cười.

Tô Giản: “.... Ta xem ngươi thực vui vẻ?”

Tô mộc: “Ha ha ha không có không có.”

Này đầu, Chu Khải chờ tô mộc lấy đồ vật khi, cùng Liêu bác sĩ gặp phải, Liêu bác sĩ câu hạ khẩu trang: “Ai da, đây là làm sao vậy?”

Chu Khải xoa nhẹ khóe môi: “Đụng tới.”

“Có yên sao?”

Liêu bác sĩ lấy ra một bao, đệ một cây cho hắn, chính hắn cũng điểm một cây, hai người nam nhân đứng ở bên cửa sổ nói chuyện phiếm, Liêu bác sĩ mấy năm nay thanh tâm quả dục, không biết tình yêu tư vị, không hiểu lắm Chu Khải này phiên hành vi, Chu Khải cười cười, dựa vào bên cửa sổ thượng nói: “Chờ ngươi chờ tới rồi người kia ngươi liền biết tư vị....”

Khó tránh khỏi cũng làm Chu Khải nhớ tới phía trước giãy giụa kia đoạn thời gian, không phủ nhận chính là, hắn lúc ấy cảm thấy Tô Giản thật không có gì ghê gớm, hắn cũng không tin thả tay hắn còn có thể trở về tìm nàng, làm lạnh một đoạn thời gian hắn liền không cảm giác, hắn xưa nay đã như vậy, bất quá lần này, thường xuyên vả mặt.

Chạy trốn môn bị đẩy ra, Chu Khải lười biếng vừa chuyển đầu, sửng sốt hạ: “Như thế nào là ngươi tới?”

Tô Giản đi vào tới, lễ phép mà hô: “Liêu bác sĩ.”

Liêu bác sĩ gật gật đầu, ấn diệt yên nói: “Các ngươi liêu.”

Xong rồi liền đi ra ngoài, Tô Giản đứng ở cạnh cửa, nhìn Chu Khải.

Chu Khải phản xạ tính mà che khóe môi, Tô Giản đi lên trước, nói: “Không cần ẩn dấu, ta thấy được.”

Chu Khải: “.....” Cái này cậu em vợ!

“Nột....” Tô Giản đem đồ vật đưa cho hắn, Chu Khải tiếp nhận tới, chìa khóa xe hướng trong túi trang, đem kính râm treo ở cổ áo, di động phóng hảo, theo sau mang lên đồng hồ, hắn chỉ so hạ, nghiêng đầu xem Tô Giản một chút: “Giúp ta mang?”

Tô Giản xem hắn khóe môi liếc mắt một cái, rũ xuống đôi mắt, duỗi tay, lấy qua tay biểu, biểu thân có điểm trọng, cổ tay hắn thoạt nhìn liền rất hữu lực, Tô Giản cúi đầu, nhẹ nhàng mà giúp hắn mang lên, khấu hảo sau, ngẩng đầu, môi đã bị lấp kín, nàng sửng sốt hạ, đôi mắt đâm nhập hắn mang cười đôi mắt.

Tô Giản đột nhiên lui về phía sau, ai ngờ hắn tay chế trụ nàng eo, làm nàng không thể động đậy.

Chu Khải cười nhẹ, dụ hoặc nàng: “Há mồm.”

Tô Giản ngửi được một chút yên vị, phản xạ tính mà cắn hạ hắn khóe môi.

“Tê ——” vừa lúc cắn được hắn miệng vết thương, Chu Khải buông ra nàng, Tô Giản hừ lạnh: “Đều bị thương còn chơi lưu manh, không phải nói 24 giờ sao?”

Chu Khải đầu ngón tay xoa khóe môi, xem nàng: “Nhịn không được được chưa?”

Tô Giản không phản ứng hắn, xoay người hướng cửa đi đến, Chu Khải đi theo phía sau, nhìn nàng đỏ lên bên tai, đôi mắt đãng ý cười, nói: “Ta phải hồi công ty, muốn mở họp.”

Tô Giản: “Ân.”

Chu Khải: “Tám giờ chính là 24 giờ.”

Tô Giản không hé răng, nàng hồi phòng bệnh, xoay người xem Chu Khải, Chu Khải mang lên kính râm, nói: “Buổi tối thấy.”

Tô Giản: “Hảo.”

Chu Khải đi nhanh mà hướng thang lầu đi đến, Tô Giản nhìn một hồi, xoay người hồi phòng bệnh, Mạnh Quyên còn đang ngủ, tô mộc nằm chơi di động, ngày mai thứ hai, tô mộc đến đi trường học, nàng cũng đến

công tác, Tô Giản ngồi ở trên sô pha, bắt đầu lật xem văn kiện.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 101 chương 101

Kim bí thư từ nhận được người về sau liền gan run sợ run, lúc trước Chu Khải cùng lâm sanh phía trước kết giao kỳ thật còn man oanh liệt, hắn đã từng cho rằng Chu Khải đời này đại khái liền một lần động tâm, mặt khác nữ nhân đều chẳng qua là hắn điều hòa sinh hoạt tác phẩm, kết quả hai ba niên hạ tới, Chu Khải không có một chút muốn đi đem người truy lại đây ý tứ.

Rất nhiều người cho rằng Chu Khải là quá kiêu ngạo, thà rằng không nói chuyện cũng tuyệt đối không khuất phục, cho dù trong lòng là đối lâm sanh nhớ mãi không quên, hắn vẫn như cũ đương chính mình không động lòng quá, nhưng hắn xác thật là cái dạng này người, lúc này đây ở đối mặt Tô Giản khi, hắn thật sự là như thế, đáng tiếc, hắn khuất phục.

Truy trở về thủ đoạn làm cả công ty người đều há hốc mồm.

Trước mắt còn không có hoàn toàn bại lộ đi ra ngoài, nếu truyền thông gì đó đã biết, hoặc là cái này vòng người biết sau, Chu Khải này bạc tình nam thanh danh phỏng chừng liền rách nát.

Tô Giản cũng sẽ trở thành mọi người muốn biết đến đối tượng.

Mà liền tại đây lập tức, lâm sanh trở về không nói, thậm chí trở thành hợp tác đồng bọn công ty người phụ trách, kim bí thư trong lòng khổ a, rất muốn trở lại một giờ trước, hắn hắn là hỏi nhiều hỏi lâm tổng, tới người gọi là gì....

Hắn yên lặng mà dấu môn muốn đi ra ngoài, Chu Khải lại đột nhiên hô: “Đi ra ngoài làm gì? Này không phải còn có chuyện muốn nói sao?”

Kim bí thư dùng dò hỏi ánh mắt nhìn Chu Khải không lưu cái không gian cho các ngươi?

Chu Khải ném hợp đồng qua đi lại đây.

Hai người không tiếng động đối diện sau, kim bí thư chạy nhanh trở về, xấu hổ mà xem lâm sanh liếc mắt một cái, lâm sanh một thân màu đen váy, tay chống ở trên bàn, nhìn trước mặt nam nhân, cười hỏi: “Bất mãn?”

Chu Khải nghiêng đầu cùng kim bí thư nói chuyện, giương mắt liếc nhìn nàng một cái: “Nếu Lâm Thông làm ngươi phụ trách, như vậy liền ấn phía trước tình huống xử lý, ngươi hiện tại yêu cầu đi phòng nghiên cứu sao? Không cần nói ngươi có thể trước tan tầm.”

Lâm sanh híp mắt: “Yêu cầu.”

Chu Khải gật đầu: “Hảo, kim bí thư mang nàng đi.”

Kim bí thư chấn động, xem một cái lâm sanh, lâm sanh đẩy ra kim bí thư, cúi đầu xem Chu Khải: “Ta muốn ngươi dẫn ta đi.”

Chu Khải sau này dựa, ném bút: “Không có thời gian, liền hướng ngươi vừa mới chạm vào ta khóe môi lần này, ngươi biết ta ở video sao?”

Lâm sanh nhướng mày: “Nga? Sau đó đâu?”

Chu Khải khóe môi ngoéo một cái, lạnh nhạt nói: “Nếu không phải bởi vì không nghĩ rơi xuống Lâm Thông mặt mũi, ta khiến cho ngươi lăn trở về đi, ngươi đã là người phụ trách, vậy làm người phụ trách chuyện nên làm.”

Lâm sanh đột nhiên nắm trong tay đầu hợp đồng: “A? Sợ ngươi nữ nhân ghen? Ngươi người này cũng sẽ sợ?”

Chu Khải: “Sợ, sợ đến muốn chết.”

Lâm sanh cả người lập tức liền không trọng, oán hận mà nhìn Chu Khải, kia đầy người khí thế dần dần tiêu tán, nàng là đã từng bị trước mắt người nam nhân này phủng ở lòng bàn tay nữ nhân, hiện giờ nàng chỉ cảm thấy thê lương, nàng cắn răng: “Ta đảo muốn nhìn, các ngươi có thể hay không bạch đầu giai lão.”

Nói xong, nàng tùng hợp đồng, xoay người rời đi.

Chu Khải thần sắc bất biến, chỉ đối kim bí thư nói: “Mang nàng đi lên đi.”

Kim bí thư xấu hổ, chỉ có thể thật đuổi kịp.

Chu Khải kéo kéo cổ áo, nhìn mắt đồng hồ, khoảng cách 8 giờ còn có hơn hai giờ, hắn dọn dẹp một chút, đứng dậy, cầm lấy áo khoác, đứng ở trước gương sửa sang lại hạ, theo sau cầm cà vạt đánh thượng, trừ bỏ khóe môi mang theo một chút vô pháp che khuất ứ thanh, nam nhân soái đến lợi hại, hắn hơi hơi sườn mặt, cúi đầu điểm yên, đỉnh mày mang theo đạm mạc cũng mang theo một chút phong lưu, ngậm thuốc lá, Chu Khải ra cửa, bên cạnh cái văn phòng môn đẩy ra, tài vụ tổng giám triều Chu Khải vừa thấy, mặt đỏ lên, hỏi: “Chu tổng hẹn hò đi a?”

Chu Khải nhướng mày, liếc nhìn nàng một cái: “Như vậy rõ ràng?”

Tài vụ tổng giám cười: “Đúng vậy, thật soái.”

Chu Khải khóe môi mỉm cười: “Đừng lấy lòng ta, có chủ....”

Tài vụ tổng giám phiên cái xem thường, Chu Khải đi nhanh mà hướng thang máy đi đến.

Tô Giản buổi chiều đi giao tiền, này trụ một ngày phải tốn phí không ít, nhưng không thể tỉnh, nàng không nghĩ Mạnh Quyên đi bình thường phòng bệnh cùng người khác tễ, ngày này một ngàn nhiều tả hữu phòng phí muốn ra, may mắn, công ty lục tục mà đã bắt đầu tiếp đơn, lần trước triển sẽ mang đến hai ba đơn rất lớn đơn, hơn nữa có tề phong hỗ trợ, Tô Giản áp lực còn không tính đại, nàng cùng Lâm Phương Cầm hai người trong tay tiền còn không có lấy ra tới.

Tề phong nói còn không cần dùng đến.

Mới vừa cùng Chu Khải treo video, này đầu vị kia a di liền gọi điện thoại cấp Tô Giản, hỏi: “Tô tiểu thư, xin hỏi muốn làm cái gì đồ ăn?”

Tô Giản vội vàng cùng a di lẫn nhau bỏ thêm WeChat, theo sau đem thực đơn chia nàng, chủ yếu vẫn là Mạnh Quyên, nàng cùng tô mộc thế nào đều được, ước chừng một giờ sau, a di tới, thuận tiện mang theo ăn, Tô Giản phía trước ở chung cư cùng cái này a di gặp qua một mặt, hai người nói chuyện với nhau không nhiều lắm, còn là nhận được đối phương.

A di nở nụ cười: “Ta còn đang suy nghĩ, hẳn là là ta đã thấy vị kia.”

Tô Giản cười cười, tiếp nhận hộp cơm hỏi: “A di ăn sao?”

“Người trong nhà chờ ta, ngươi thử xem xem hợp không hợp khẩu vị, không hợp nói cùng ta nói, ta lại cho ngươi làm.”

Tô Giản xách quá đồ ăn đã nghe đến một cổ mùi hương, biết khẳng định ăn ngon, nàng nói: “Khẳng định ăn ngon.”

A di mỉm cười, qua đi thăm hỏi hạ Mạnh Quyên, Mạnh Quyên ở một bên nhìn bọn họ nói chuyện phiếm, nhất thời nghi hoặc, nhưng vẫn là không mất lễ phép mà cùng a di chào hỏi, hai cái tuổi xấp xỉ, hơi chút hàn huyên hạ, a di liền đi trước, Tô Giản đem túi kéo ra, dọn dẹp một chút kêu tô mộc đỡ Mạnh Quyên lại đây ăn cơm.

Mạnh Quyên ngồi xuống sau không nhúc nhích chiếc đũa, Tô Giản cho nàng thêm giờ cơm liếc nhìn nàng một cái, nói: “Mẹ, có chuyện có thể nói.”

Mạnh Quyên: “Ta lần này nằm viện, phải tốn rất nhiều tiền đi? Ngươi còn chuyên môn thỉnh bảo mẫu.”

Nàng tự nhiên cũng không nghĩ Tô Giản như vậy vất vả, cho nên bảo mẫu thỉnh liền thỉnh, chính là cảm giác sốt ruột, không có biện pháp làm buôn bán còn chưa tính, còn hoa nhiều như vậy tiền, Tô Giản cầm Mạnh Quyên tay, thấp giọng nói: “Mẹ, quan trọng nhất là ngươi có thể khỏe mạnh, mặt khác đều hảo thuyết, lại đến, ta cũng không thể ném lại công tác không làm đúng không?”

Mạnh Quyên muốn nói lại thôi, thở dài, cuối cùng thấp thấp nói: “Ăn đi, ăn đi.”

Tô Giản cho nàng gắp đồ ăn.

Ăn qua cơm chiều, Tô Giản dọn dẹp một chút, đưa tô mộc đi ra ngoài, cho hắn kêu xe, hai người vừa đến bệnh viện cửa, một chiếc màu đen chạy băng băng liền ngừng ở hai người bên chân, cửa sổ xe diêu hạ, Chu Khải mỉm cười: “Phải về trường học?”

Tô Giản xách theo tô mộc cặp sách, nói: “Ân.”

Chu Khải cười: “Ta đưa hắn đi trường học, Tô Giản cũng một khối lên xe.”

Tô Giản nhìn mắt tô mộc, tô mộc buông tay: “Ta tùy ý.”

Tô Giản cúi đầu nhìn thời gian, mau 8 giờ, khoảng cách hai người ước định cũng mau tới rồi, một đi một về nếu là làm Chu Khải đưa đi nói chậm trễ thời gian, Tô Giản khai cửa xe, đem tô mộc nhét vào đi, chính mình cũng đi theo ngồi vào đi, tô mộc đánh cái ngáp hướng Tô Giản trên người dựa: “Tỷ, ta vây nga.”

Tô Giản duỗi tay xoa nhẹ hạ hắn kia một đầu hôi tóc, nói: “Tới rồi trường học đi ngủ sớm một chút, không cần thức đêm.”

“Nga.” Tô mộc nên được thực có lệ, Chu Khải khởi động xe, từ kính chiếu hậu xem bọn họ hai cái liếc mắt một cái, khóe môi mỉm cười, điểm một cây yên đặt ở khóe môi, cắn, một đường hướng tô mộc trường học khai đi, ban đêm Lê Thành đại học đắm chìm trong dưới ánh trăng, đồ tăng một cổ lạnh lẽo, cũng mang theo một chút ưu nhã, tô mộc xuống xe xoay người xem Tô Giản: “Tỷ, vất vả ngươi.”

Hắn này vừa lên học, ở bệnh viện bồi Mạnh Quyên cũng chỉ có Tô Giản.

Tô Giản cười cười, giơ tay xoa xoa tô mộc đầu nói: “Không vất vả, ngươi đi học hảo hảo thượng, đừng luôn chơi trò chơi.”

“Đã biết.” Tô mộc xem một cái dựa vào xe bên Chu Khải, để sát vào Tô Giản thấp giọng nói: “Tỷ, không cần quá tin tưởng nam nhân nga, tuy rằng ta duy trì ngươi lựa chọn, chính là vẫn là muốn ở lâu cái tâm nhãn.”

Tô Giản khóe môi mỉm cười: “Đã biết, mau vào đi.”

“Đợi lát nữa.” Tô mộc lôi kéo Tô Giản tay, thấp giọng lại nói: “Muốn mang 0 bộ, không thể xằng bậy.”

Tô Giản sửng sốt, mặt lập tức có chút thiêu hồng, hung hăng mà giơ tay đánh tô mộc đầu một chút, tô mộc không phản ứng lại đây, tru lên một tiếng, nói: “Ta vì ngươi hảo.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 102 chương 102

“Cảm ơn.” Tô Giản tay bàn thượng cổ hắn, thấu đi lên, hôn môi, Chu Khải khóe môi hơi câu nhìn nàng, thực hưởng thụ nàng thân cận, chờ nàng thân đến không sai biệt lắm, hắn mới nặng nề mà đè nặng Tô Giản mãnh thân.

Thân đến sau lại có điểm sát súng hỏa, Tô Giản giãy giụa muốn bò dậy, Chu Khải thấp thấp cười: “Lại thân một lần? Ân?”

“Ngươi đủ rồi.”

Tô Giản đẩy ra hắn mặt.

Nam nhân làn da cũng rất non, xúc tua phảng phất một khối ngọc, Tô Giản xem một cái, Chu Khải ngồi dậy, nghiêng đầu xem nàng: “Nhìn cái gì?”

Tô Giản dịch khai tầm mắt: “Không có.”

Chu Khải cười nhạo cười, không nói ra nàng tâm tư.

Ở cảm tình thượng, hắn đọc lấy đối phương tâm tư cùng uống nước giống nhau đơn giản, hai người ở xe hậu tòa lăn lộn đến lợi hại, trên người quần áo đều nhíu, Chu Khải đem nàng dắt ra tới, duỗi tay giúp nàng sửa sang lại, đêm nay ánh trăng lạnh lẽo mặt đất ấn, có chút nhánh cây điểm đến Tô Giản đỉnh đầu, Chu Khải đem nó dịch khai, theo sau chế trụ nàng cổ, rất nhỏ mà hôn hạ nàng đỉnh đầu.

Thực ôn nhu, thực ôn nhu.

Tô Giản hơi hơi cứng đờ, rồi lại có ngàn đầu vạn tự nảy lên trong lòng.

Trở lại bệnh viện, sắc trời đã tối, Chu Khải bồi nàng tiến bệnh viện, trực tiếp dắt tay, Tô Giản không quá tự tại, tưởng súc, Chu Khải hừ lạnh một tiếng, rất là bất mãn, Tô Giản không hé răng, nhưng tới rồi phòng bệnh bên ngoài, Tô Giản nhanh chóng ném ra, Chu Khải sửng sốt, đôi mắt hơi thâm, Tô Giản nhìn về phía Chu Khải nói: “Trước đừng nói.”

Chu Khải xoa nhẹ khóe môi, rõ ràng không quá vui sướng.

Tô Giản: “Hư....”

Chu Khải khí cười: “Ta cuối cùng biết loại mùi vị này.”

Tô Giản: “Ta không phải cố ý.”

Chu Khải: “Hành, ta muốn nhìn, ngươi muốn đem ta tàng bao lâu?”

Tô Giản không hé răng, chỉ đẩy ra phòng bệnh môn, Mạnh Quyên một người đang xem TV, hiển nhiên là có điểm cô đơn, vừa nghe Tô Giản đã trở lại, nàng lập tức giơ lên gương mặt tươi cười, vừa thấy Chu Khải, nhưng thật ra càng vui vẻ: “Chu lão bản như vậy vãn lại đây?”

Chu Khải có chút bất đắc dĩ, cười nói: “A di, kêu ta Chu Khải.”

Con rể đều được.

Mạnh Quyên cười một chút, hơi có chút xấu hổ: “Ngượng ngùng, nhất thời quên mất, Chu Khải vất vả, ngồi đi.”

Chu Khải kéo trương ghế dựa ngồi xuống, liền ngồi Mạnh Quyên mép giường, bồi Mạnh Quyên trò chuyện.

Tô Giản qua đi đổ nước cấp Chu Khải uống, Chu Khải tiếp nhận thủy liếc nhìn nàng một cái, Tô Giản làm bộ không thấy được, chỉ hỏi Mạnh Quyên: “Bác sĩ đã tới sao?”

Mạnh Quyên lắc đầu: “Đã tới, tan tầm tiến đến quá một lần, thuyết minh thiên lại làm một chút kiểm tra.”

Ở bệnh viện có điều bình, hiện tại Mạnh Quyên đầu cũng không như vậy hôn mê, cũng không đau, không hề có một chút bệnh bộ dáng, như vậy làm Tô Giản cảm giác lạc quan rất nhiều, Chu Khải không ngồi bao lâu, liền đi trở về, Tô Giản đưa hắn rời đi, lại trở về, nàng nhìn Mạnh Quyên muốn nói lại thôi, cuối cùng vẫn là chưa nói.

Nàng sợ Mạnh Quyên bức hôn.

Chu Khải có phải hay không phu quân nàng không dám khẳng định, nhưng là cảm tình chuyện này vô pháp khống chế, nữ nhân thường thường bởi vì tính mà sinh ra cảm tình, nàng tưởng nàng cũng lạc cái này khuôn sáo cũ, lâu ngày thấy lòng người, vẫn là muốn kết giao một đoạn thời gian nhìn xem, cho nên Mạnh Quyên không bức hôn là tốt nhất, Tô Giản như vậy tưởng.

Vì thế đề tài này liền gác lại hạ.

Đêm nay, Tô Giản ngủ đến không phải đặc biệt hảo, nàng nghĩ Mạnh Quyên ngày mai kiểm tra, bệnh viện tiếp tục như vậy trụ đi xuống cũng không phải biện pháp, cho nên cần thiết đến có cái kết quả.

Sáng sớm hôm sau, Tô Giản đem công tác đều đẩy, chuyên tâm bồi Mạnh Quyên đi kiểm tra, lần trước đã làm từ cộng hưởng kiểm tra lần này đến lại kiểm tra một lần, xác nhận tình huống, mấy ngày nay làm trị liệu đều là thực bảo thủ, đem Mạnh Quyên đưa vào đi sau, Tô Giản một người ở bên ngoài bồi hồi, cúi đầu tưởng sự.

Di động tích —— một thanh âm vang lên khởi.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 103 chương 103

Đến trung sơn nhị hẻm, kim bí thư muốn hỗ trợ lấy hành lý đi vào, Tô Giản vốn định cự tuyệt, Mạnh Quyên lại dẫn đầu nói: “Vậy phiền toái kim tiên sinh.”

Tô Giản: “.....”

Kim bí thư mỉm cười: “Tốt.”

Dẫn theo rương hành lý đi ở mặt sau, Tô Giản đỡ Mạnh Quyên vào nhà, nghĩ thầm Mạnh Quyên phỏng chừng đoán được thất thất bát bát, quả nhiên, Mạnh Quyên còn lưu kim bí thư ngồi xuống uống ly trà, kim bí thư nhìn mắt đồng hồ, thời gian không phải đặc biệt khẩn liền gật đầu đáp ứng rồi, ngồi xuống sau, Mạnh Quyên cười cùng kim bí thư kéo việc nhà.

Lôi kéo lôi kéo bắt đầu lời nói khách sáo, bộ đều là Chu Khải sự tình, kim bí thư dữ dội thông minh, lập tức liền đã nhận ra, nói: “Chu tổng, ân cha mẹ đều là giáo thụ, đúng vậy, thư hương thế gia một cái làm nghệ thuật một cái làm học thuật.”

“Khó trách Chu Khải tuấn tú lịch sự.” Mạnh Quyên gật đầu, khen.

Theo sau lại hàn huyên sẽ, Tô Giản ở một bên không biết nên nói cái gì, cấp Chu Khải phát WeChat.

Tô Giản: ta mẹ lôi kéo ngươi bí thư vẫn luôn nói chuyện phiếm, ngươi làm ngươi bí thư trở về đi.

Chu Khải: nga? Hỏi chút cái gì?

Tô Giản: không biết.

Chu Khải kia đầu cười, cắt giao diện cấp kim bí thư phát WeChat.

Chu Khải: a di lôi kéo ngươi hỏi chuyện của ta?

Kim bí thư: không sai.

Chu Khải: hảo hảo nói, tháng này tiền thưởng gấp bội, trước đừng đã trở lại, thuận tiện cơm nước xong, tiếp tục nói thêm nữa một chút.

Kim bí thư: .....

Tô Giản này đầu tiếp tục cấp chu tổng phát.

Tô Giản: ngươi cùng kim bí thư nói không?

Chu Khải: nói a, hắn không chịu đi, nói nhà ngươi thực mát mẻ.

Tô Giản: .....

Nàng giương mắt nhìn mắt kim bí thư, chỉ thấy hắn khóe môi mỉm cười, cùng Mạnh Quyên nói nói còn khoa tay múa chân lên, cười rộ lên, lại lấy ra di động nói: “A di, ngươi nhìn xem, chúng ta trong công ty mặt phòng nghiên cứu, làm đều là này đó, trước kia vừa mới bắt đầu thời điểm công ty làm chính là công cụ tìm kiếm, sau lại khai phá phần mềm, làm ứng dụng mạng xã hội, đúng vậy, chu tổng ánh mắt độc ác, đầu tư đều thực thành công, đúng vậy đúng vậy.”

“Đây là công ty chủ trang, ngài xem xem? Trước hai năm treo biển hành nghề đưa ra thị trường, thị giá trị XXXXXX.”

Mạnh Quyên: “..... Chu lão bản như vậy có năng lực người, khẳng định không ít nữ hài đều thích đi?”

Kim bí thư: “Còn hảo, chu tổng thực chuyên nhất, không có gì lạn đào hoa.”

Tô Giản: “.....” Trợn mắt nói nói dối.

Mạnh Quyên: “Thật sự thực ưu tú a.”

Tô Giản: “.....”

Cứ như vậy, cơm trưa thời gian, Mạnh Quyên muốn lưu kim bí thư ăn cơm, Tô Giản ngồi ở đối diện, dùng sức mà hướng kim bí thư lắc đầu, kim bí thư cười hướng Tô Giản gật đầu, tỏ vẻ đã biết, vừa chuyển đầu liền nói: “A di, tốt, phiền toái ngươi.”

Tô Giản: “.....”

Nàng xoay người ôm tiểu giản trốn tránh tới, đặt ở trên mặt đất nói: “Cắn hắn.”

Tiểu giản giản mở to hai mắt, lộc cộc mà qua đi, trực tiếp liền hướng kim bí thư cẳng chân thượng đánh tới.

Kim bí thư: “.....”

Không ngăn trở Mạnh Quyên nhiệt tình, kim bí thư lưu lại ăn đốn cơm xoàng, giờ ngọ Mạnh Quyên muốn ngủ trưa, Tô Giản đưa kim bí thư đi ra ngoài, hai người một trước một sau, kim bí thư mới vừa bước ra đi, quay đầu đối Tô Giản nói: “Tô tiểu thư, ngượng ngùng, ta là nghe chu tổng ý tứ mới lưu lại.”

Tô Giản: “Chu Khải làm ngươi lưu?”

Kim bí thư cười: “Đúng vậy, chu tổng đoán được a di hỏi hắn sự tình, cho nên nói làm ta lưu mới cho thêm tiền thưởng, bất quá ngài a di tay nghề là thật sự thực hảo, ăn đến ta thực thỏa mãn.”

Tô Giản: “Ăn đến thỏa mãn liền hảo.”

Lén âm thầm cắn răng.

Tiễn đi kim bí thư sau, Tô Giản đến đi công ty, liền lưu Mạnh Quyên một người ở nhà, nàng thuận tiện gọi điện thoại cùng tô mộc nói một chút, mẫu thân xuất viện sự tình, tô mộc ở kia đầu vui vẻ đến không được, cuối cùng, tô mộc nói: “Tỷ, nếu không làm mẹ nghỉ ngơi đi?”

Tô Giản tay chuyển đặt bút viết, sửng sốt hạ, tô mộc lại nói: “Mẹ mấy năm nay cũng kiếm lời không ít tiền, hiện tại chúng ta phòng ở đều mua, khiến cho mẹ nghỉ ngơi đi, ta đại nhị liền đi tìm kiêm chức, cùng hệ sư huynh một khối đi làm hạng mục, kiếm ít tiền, trợ cấp một chút ta sinh hoạt phí, ta sẽ nỗ lực.”

Đệ đệ thiếu niên tiếng nói ở kia đầu vang lên, Tô Giản nhìn máy tính màn ảnh, nhớ tới mấy năm nay Mạnh Quyên dãi nắng dầm mưa, ngày mùa đông bọc áo khoác ở bên ngoài nói mát, tay còn muốn đi xoa bột mì, chạm vào lạnh lẽo thủy, mùa hè sáng sớm liền rất nhiệt, nàng liền đứng ở thái dương phía dưới, này cơ hồ là không cần suy xét, vấn đề ở chỗ Mạnh Quyên chịu vẫn là không chịu.

Tô Giản nói: “Ngươi hảo hảo đi học, việc này ta tới suy xét.”

Tô mộc lại nói: “Tỷ, mẹ mấy năm nay ăn rất nhiều khổ, vẫn luôn ở tại trung sơn nhị hẻm, nơi này nói thật hảo cũng hảo, không hảo cũng không tốt, quê quán phòng ở bị bọn họ cầm đi, nơi này lại là thuê, tuy rằng nói trụ lâu rồi thói quen, chính là ta cảm thấy vẫn là thiếu chút quy túc cảm, tỷ ngươi nói đúng sao?”

“Ngươi nhưng thật ra tưởng chu đáo.”

Tô mộc nói đánh thức Tô Giản.

Tô mộc tiếp tục nói: “Ta không nghĩ lão mẹ đến già rồi, còn không có biện pháp trụ thượng nhà mới.”

Tô Giản: “Là, ta biết, việc này ta tới tưởng.”

Nói xong, nàng treo điện thoại, tiếp theo lại xử lý một ít đỉnh đầu sự tình, không sai biệt lắm mau tan tầm, nàng mới thu thập đồ vật, Chu Khải điện báo nói: “Buổi tối muốn xã giao, ngươi về trước gia, tối nay ta đi tìm ngươi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 104 chương 104

Con diệc đại đạo ven biển, dựa vào vẫn là tương đối vùng ngoại ô hải, một đường xe cẩu không có gì người, bóng cây hai bên phi chạy máy đường xe chạy nhưng thật ra ngẫu nhiên có người đi qua hoặc là xe đạp dẫm quá, gió biển từ từ, mang theo hàm vị mặt tiền cửa hiệu mà đến, Tô Giản theo bản năng mà quay cửa kính xe xuống, nghênh đón gió biển còn có này xinh đẹp đêm.

Chu Khải đem ghế dựa sau này hơi chút điều hạ, đầu ngón tay nhẹ nhàng mà sửa sang lại áo sơmi cổ áo, khuôn mặt tuấn tú ngẫu nhiên bị ánh đèn lướt qua, phân cách thành hai mặt, rồi lại tuấn lãng vô cùng, Tô Giản chuyên tâm lái xe, Chu Khải nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, ngẫu nhiên dùng đầu ngón tay chọn hạ nàng lỗ tai sợi tóc, Tô Giản trừng hắn liếc mắt một cái, hắn khóe môi mỉm cười.

Vào lúc này giờ phút này, hai người tâm tình đều thực bình tĩnh, rồi lại thực ấm áp.

Con diệc đại đạo vô cùng vô tận, càng đi bên trong càng tới gần hoang vu dân cư bờ biển, nơi này đã gần biển biên nghỉ phép khu, bóng cây hai bên dần dần có che khuất tầm mắt sơn thể, bên tay trái chính là lan can, phía dưới chính là bờ biển, tiếng sóng biển càng ngày càng gần, Tô Giản một bàn tay dựa vào cửa sổ xe thượng, ngẫu nhiên quát một chút bên tai xem Chu Khải liếc mắt một cái.

Chu Khải lười biếng cười: “Kỹ thuật lái xe không tồi.”

Tô Giản mặt mày một loan: “Chu tổng cũng hảo.”

“Nga? Đúng không? Thật kỹ thuật lái xe vẫn là giả kỹ thuật lái xe?”

Hắn đôi mắt mang theo phóng đãng.

Tô Giản phiên cái xem thường, không để ý đến hắn, Chu Khải thấp thấp cười, móc ra hộp thuốc, điểm một cây yên, bên ngoài đèn đường khi thì bị bóng cây che khuất, khi thì phóng ra ở trên xe, có vẻ tối tăm ái muội, Chu Khải chỉ thị lộ, nói: “Chạy đến bờ biển, ngừng ở cục đá bên kia.”

Tô Giản liếc mắt một cái nhìn lại, chỉ nhìn đến vô tận hải, bất quá bên kia hoàn cảnh là không tồi, Tô Giản nghe lời mà khai qua đi, cũng chậm rãi ngừng ở một cục đá bên cạnh, nơi này có phòng hộ lan, lại hướng bên trong là một cái chân chính bãi đỗ xe, xa tiền đi xuống xem là tiêu thạch, sóng biển ở đá ngầm mặt trên tàn sát bừa bãi, chỉ có hô hô gió biển cùng tiếng sóng biển.

Xe dừng lại sau, Chu Khải ấn hạ cái nút, cửa sổ xe mở ra, ngẩng đầu chính là một mảnh che kín tinh tinh điểm điểm sao trời.

Tô Giản sau này tới sát, đầu dựa vào ghế trên, ngẩng đầu xem.

Chu Khải một bàn tay đặt ở trên cửa sổ, đầu ngón tay nhẹ nhàng mà kẹp yên, hắn nghiêng đầu xem Tô Giản: “Đẹp sao?”

Tô Giản cổ ngưỡng cao cao, đáp: “Đẹp.”

“Lãng mạn sao?”

“Lãng mạn.”

Tô Giản tiếng nói mang cười.

Chu Khải nghe được khóe môi cười ngân càng sâu, hắn nghiêng đầu hút một ngụm yên, không có trực tiếp thở ra tới, mà là đi niết Tô Giản cằm, Tô Giản phản xạ tính mà quay đầu xem hắn, Chu Khải thò lại gần, lấp kín nàng môi, mang theo một ngụm yên, Tô Giản ấn đường hơi ninh, nam nhân đầu lưỡi xuyến tiến vào, phi thường nhanh chóng, Tô Giản đầu lưỡi theo bản năng mà một trốn, Chu Khải mặt mày mỉm cười, như là ở thưởng thức nàng tránh né dường như, thong thả mà thân, theo sau đầu nhẹ nhàng mà vừa chuyển, làm hai người môi lưỡi dán đến càng khẩn, châm màu cam ánh sáng chuôi đèn rất nhỏ mà rơi trên mặt đất thượng.

Hồi lâu, Chu Khải nói: “Ngôi sao xem đủ rồi...”

“Nên xem người.”

Hai cái giờ sau, di động vẫn luôn ở vang, phân không rõ là của ai, Chu Khải ôm Tô Giản dựa vào hậu tòa, Tô Giản nhắm mắt lại hiển nhiên mệt cực kỳ, bên ngoài còn đang mưa, Chu Khải nghiêng đầu hôn môi cái trán của nàng, vuốt ve nàng sợi tóc, Tô Giản đánh cái ngáp, đôi mắt muốn bế không bế.

Nàng cũng không biết như thế nào từ trước tòa đến hậu tòa, chỉ cảm thấy mệt, Chu Khải đáp hạ cái trán, cười nói: “Dễ dàng như vậy mệt?”

“Ngươi nhưng cái gì cũng chưa làm a.”

Tô Giản không ứng, nhắm mắt lại, cả người cũng chưa kính, Chu Khải thân nàng mang theo bọt nước cái mũi: “Về sau muốn nhiều rèn luyện, bằng không nhiều lần đều như vậy mệt nơi đó hành.”

Tô Giản xoang mũi hừ một tiếng, Chu Khải cười xấu xa: “Đêm nay mới như vậy đoản đâu.”

Tô Giản không nghĩ lý, Chu Khải lại là cười, ôm chặt nàng, hai người trên người đều mang theo một chút trong xe nước hoa vị, rất dễ nghe, lại tĩnh tọa một hồi, Chu Khải xoa Tô Giản cổ, nói: “Chúng ta ở chung đi?”

Tô Giản mà lỗ tai động hạ, theo sau nhớ tới một việc, nàng ngửa đầu xem Chu Khải: “Có chuyện tình.”

“Ân?” Hắn cúi đầu xem nàng, khóe mắt hơi kiều, mang theo ăn uống no đủ lười biếng.

Tô Giản hơi động hạ thân tử, tuy rằng trong xe khai điều hòa, nhưng hai người ai đến thân cận quá, có điểm nhiệt, nàng phải đi, Chu Khải tay khấu khẩn nàng tinh tế eo trở về ôm, hỏi: “Có chuyện liền nói.”

Tô Giản thở dài, nói: “Ta muốn ta mẹ không cần công tác, chính là xem nàng bộ dáng, hứng thú bừng bừng, ngươi nói ta có biện pháp nào?”

“Ta không nghĩ nàng như vậy mệt, muốn mang nàng đi tân phòng bên kia trụ.”

“Trung sơn nhị hẻm tuy rằng không kém, nhưng cũng không phải một cái có thể lâu dài ngốc địa phương.”

Chu Khải thân mình sau này dựa, tay hơi thả lỏng, ngửi nàng sợi tóc mùi hương nói: “A di khẳng định là không chịu ngồi yên, ngươi nếu hiện tại có hài tử còn hảo, nàng có thể giúp ngươi mang, chính là chúng ta tạm thời không có a, nàng thật qua bên kia trụ nói khẳng định sẽ không thói quen.”

Tô Giản gật đầu: “Là, chính là như vậy, chính là bác sĩ nói nàng thân thể không phải đặc biệt hảo, tốt nhất nghỉ ngơi nhiều.”

Chu Khải đôi mắt híp lại mị, nói: “Ta đảo có một cái biện pháp.”

“Biện pháp gì?” Tô Giản hơi chút ngồi thẳng, muốn nhìn hắn, Chu Khải cúi đầu nhìn nàng cười: “Kêu một câu lão công ta nghe một chút.”

Tô Giản đỏ mặt, trừng mắt hắn liếc mắt một cái.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 105 chương 105

“Ta tới.”

Tô Giản xoay người tiến phòng bếp, Chu Khải tay áo cuốn lên tới, duỗi tay kéo nàng, thấp giọng nói: “Ngày mai ta gọi người tới...”

Tô Giản sách cười, đẩy hắn: “Ta tới, ngươi xem, học điểm.”

Nửa ngày, Chu Khải cười nhẹ một tiếng: “Hảo.”

Nói, Tô Giản liền ở Chu Khải dưới sự trợ giúp, thượng bệ bếp, Mạnh Quyên vừa thấy, chạy nhanh nói: “Nhìn điểm.”

Tô Giản: “Biết.”

Theo sau nàng duỗi tay, tắc gạch khối.

Chu Khải ở dưới đỡ nàng, ngửa đầu xem nàng.

Tô Giản tắc thời điểm là có kỹ xảo, muốn tìm kiếm tạp vị đem gạch khối tạp trụ, sau đó dùng khăn lông nhét ở một bên, cuối cùng đem toàn bộ gạch khối cố định trụ.

Chờ lộng xong rồi, hai cái gạch khối ổn định hảo.

Tô Giản xoay người, Chu Khải khóe mắt hẹp dài, cười nói: “Thật đúng là chuẩn bị cho tốt.”

Tô Giản khom lưng xem hắn: “Có phục hay không?”

Chu Khải: “Phục đến hoàn toàn.”

Theo sau thân nàng một ngụm ôm nàng xuống dưới.

Lúc này bên ngoài vũ cũng ngừng, Mạnh Quyên nhìn thời gian chậm, đang muốn hỏi Chu Khải muốn hay không lưu lại ăn cái ăn khuya, Tô Giản lại đẩy Chu Khải phía sau lưng một chút, Chu Khải nghiêng đầu liếc nhìn nàng một cái, Tô Giản nhướng mày: “Trời tối rồi, nên trở về nghỉ ngơi.”

Chu Khải khóe môi một câu, theo sau nhìn về phía Mạnh Quyên: “A di thật sự ngượng ngùng, ta cần phải trở về.”

Mạnh Quyên gật gật đầu: “Đi thong thả.”

Lại xem Tô Giản liếc mắt một cái, ý bảo không cần đối nhân gia động tay động chân, Tô Giản thu hồi tay, hai tay đặt ở trước mặt, từ kẽ răng tễ nói: “Đi a.”

Chu Khải cười, lại cùng Mạnh Quyên chào hỏi, lúc này mới hướng cửa đi, Tô Giản đi theo phía sau, hai người một khối ra cửa, trên mặt đất có mấy khối địa phương mang theo giọt nước, đường lát đá bị tẩy đến tỏa sáng, Chu Khải từ trước mặt sau này duỗi tay, muốn dắt nàng, Tô Giản nương một chút ánh sáng xem hắn bàn tay, một lát sau, mới thong thả mà bắt tay đặt ở hắn trong lòng bàn tay.

Chu Khải khóe môi mỉm cười, năm ngón tay nhẹ nhàng mà cuốn, đem tay nàng nắm chặt.

Tô Giản bị nắm đi phía trước đi, mặt khác một bàn tay đem chìa khóa xe cho hắn nói: “Ngươi khai đi, ngày mai khai đi công ty, ta tan tầm đi lấy.”

Chu Khải cười lại dắt nàng này chỉ tay nói: “Ta kêu xe trở về liền hảo.”

Tô Giản: “Lái xe trở về đi.”

Chu Khải: “Kêu xe, nếu không....”

Hắn một cái dùng sức, đem Tô Giản xả đến bên người, cúi đầu xem nàng: “Ngươi cùng ta trở về?”

Tô Giản nghiêng đầu trừng hắn liếc mắt một cái, Chu Khải thong thả ung dung nói: “Giống nhau hôn trước có cái ở chung có thể cho chúng ta càng hiểu biết đối phương, ta cảm thấy cái này được không.”

Tô Giản ninh hắn vòng eo một chút.

Chu Khải sách một tiếng: “Dùng điểm lực, không ăn cơm a?”

Tô Giản hận không thể đi lên cắn.

Đi mau đến màu đỏ bảo mã (BMW) xe bên, Chu Khải xoay người, cúi đầu xem Tô Giản, một giây sau ôm nàng lại đây, hôn môi nàng môi.

Tô Giản nhân cơ hội đem chìa khóa xe tắc hắn trong tay.

Chu Khải nhướng mày: “Như vậy lo lắng ta a?”

Tô Giản: “Không phải, sợ ngươi dọa đến người khác.”

Chu Khải: “.....”

Hắn lấy quá chìa khóa xe, lại thân nàng đỉnh đầu một chút, nói: “Ngày mai tới đón ngươi.”

“Hảo.”

Nhìn bảo mã (BMW) khai đi, Tô Giản tại chỗ đứng một hồi, theo sau mới xoay người về nhà, Mạnh Quyên đang ở xử lý phòng bếp, Tô Giản đi vào hỗ trợ, Mạnh Quyên một bên rửa sạch một bên nói: “Về sau những việc này liền không cần làm phiền hắn, thấy thế nào đều không giống làm loại chuyện này người.”

Tô Giản: “Nga.”

Mạnh Quyên liếc nhìn nàng một cái, đến miệng hôn nhân vấn đề cuối cùng vẫn là nuốt trở vào, nếu không tính toán hỏi đến, vậy không cần hỏi lại, có chút ý tưởng yên tâm liền hảo, bất luận bọn họ đi như thế nào đến cùng nhau, Mạnh Quyên biết Tô Giản là có thể tìm được bạn trai liền hảo, Tô Giản thu dư lại công tác, đem Mạnh Quyên mang đi ra ngoài nói: “Dư lại ta tới.”

Mạnh Quyên xoa nhẹ hạ cổ, nói: “Ta đây đi trước ngủ, ngày mai buổi sáng còn muốn khai quán.”

Tô Giản cầm chén tay một đốn, theo sau tiếp tục sửa sang lại, thủy tiến vào sau bắn không ít chén đũa, đều đến một lần nữa tẩy một lần, một lần một lần mà quá, chuẩn bị cho tốt sau về phòng tắm rửa, Chu Khải phát WeChat tới nói hắn về đến nhà, đi ngủ sớm một chút.

Tô Giản hồi hắn ngủ ngon sau, cũng ngủ.

Ngày hôm sau, Tô Giản tỉnh lại, Mạnh Quyên đã ở bên ngoài làm bữa sáng, thực náo nhiệt, này phụ cận người mấy ngày không ăn Mạnh Quyên bữa sáng đều thực không thói quen, sinh ý nhất thời hỏa bạo, Tô Giản xem Mạnh Quyên tả hữu vội tới vội đi, trong lòng trừu đau, sửa sang lại hạ trên quần áo tiến đến hỗ trợ, nàng cười đối một đám láng giềng cũ nói: “Thực xin lỗi a, ta mụ mụ thân thể còn không tốt lắm, các ngươi không nên gấp gáp, trước xếp hàng có thể chứ?”

Mạnh Quyên trừng Tô Giản liếc mắt một cái, dường như nàng nhiều lời cái gì dường như, Tô Giản không phản ứng, những cái đó hàng xóm láng giềng vừa nghe, tự động toàn trạm hảo đội ngũ, Tô Giản thuận tay hỗ trợ làm mấy cái bánh trứng, Chu Khải điện báo khi, Tô Giản đầy tay đều là bột mì, nàng nhéo di động: “Ngươi đợi lát nữa, muốn ăn cái gì? Ta mang đi ra ngoài cho ngươi.”

Chu Khải: “Đều được, ta đợi lát nữa có cái sớm sẽ, khả năng đến sớm một chút, nếu không ta kêu xe đi trước....”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 106 chương 106

Tô Giản cũng cảm thấy hạn chế nàng tưởng tượng, một con thuyền tàu thuỷ, chậc.

Lâm Phương Cầm nói: “Cái này ngươi nhưng đến chú ý một chút a, ở cái này lập tức xuất hiện tuyệt đối không chuyện tốt, có thể phòng bọn họ hợp lại.”

Tô Giản thưởng thức ly cái, khấu một chút cái ly lại khấu một chút cái ly, phát ra nhẹ nhàng tiếng vang, một chút một chút, Lâm Phương Cầm tức khắc có chút không dám nói lời nào, nhìn chằm chằm Tô Giản, Tô Giản cười một cái, nói: “Thủ không được nam nhân liền không tuân thủ, thật hợp lại ta cũng lấy hắn không có biện pháp a.”

Lâm Phương Cầm: “Cứ như vậy?”

Tô Giản cười: “Còn muốn thế nào?”

Lâm Phương Cầm: “Đổi thành ta, bò lên trên lâu đi tuyên bố chủ quyền.”

“Hắn cũng không có làm cái gì, như thế nào nháo?”

Lâm Phương Cầm: “Cũng là, ngươi quá bình tĩnh, đổi thành ta đều mau khóc.”

Tô Giản lại uống một ngụm nước ấm, nói: “Bất quá, hắn cùng nàng chi gian oanh liệt tới trình độ nào a?”

Lâm Phương Cầm: “Dựa, xem tin tức a, ta phiên cho ngươi.”

Nói, Lâm Phương Cầm lập tức lấy ra di động, bắt đầu nhảy ra thành niên chuyện xưa, tin tức từng cọc đều là “Đêm ngộ Chu Khải cùng XXX” hoặc là chính là “Trăm vạn siêu xe chỉ vì lấy lòng XXX” “Khải thịnh CEO Chu Khải cùng XXX môn đăng hộ đối hay không sẽ kết hôn?” “Gần trăm triệu tàu thuỷ chỉ vì một cái hôn, lâm sanh rốt cuộc là ai?”

Phía trước Tô Giản không thấy thế nào tin tức, còn không biết này công cụ tìm kiếm có thể tìm ra nhiều như vậy điều về Chu Khải, hỗn loạn Chu Khải một ít việc nghiệp thành tựu, trước năm điều tất cả đều là đường viền hoa tin tức, khải thịnh đưa ra thị trường tin tức thị giá trị từ từ, XX bách khoa tất cả toàn có, mà đường viền hoa tin tức là nhiều nhất.

Còn có chủ biên như vậy viết “Kiếp này sợ là đợi không được Chu Khải kết hôn.”

Quả thực là hoa cả mắt.

Tô Giản xem đến choáng váng đầu.

Mà cùng lâm sanh tin tức chỉ có cái kia tàu thuỷ nhất lừa tình, còn đem tàu thuỷ bộ dạng chụp đến phi thường rõ ràng, Tô Giản một đường đi xuống quét, tâm tình không thể nói không toan, không đề cập tới cái này phô trương, liền mẹ nó này chủ biên viết ra tới hiểu ngầm đến cảm tình khiến cho nàng đột nhiên cảm thấy thật hợp lại cũng không có gì không có khả năng.

Mà vừa lúc, trong tầm tay di động vang lên, WeChat đúng là Chu Khải.

Chu Khải: vội xong rồi sao?

Tô Giản vừa thấy, chần chờ hạ.

Lượng một hồi lâu, thẳng đến Chu Khải phát hiện không thích hợp muốn lại phát một cái thời điểm, Tô Giản hồi hắn.

Tô Giản: còn không có, đang ở vội.

Chu Khải ở kia đầu cảm giác có điểm quái dị, đại khái là tâm hữu linh tê liền cảm thấy nàng có điểm tiểu lãnh đạm, so trước kia càng lãnh đạm, vì thế hắn hồi cho ngươi kêu cơm ăn?

Tô Giản: ở ăn.

Chu Khải: hảo đi.

Tô Giản tuy rằng không ở ăn, nhưng không sai, nàng làm Lâm Phương Cầm đính cơm, công ty nhân thủ một phần, Chu Khải nhìn nói chuyện phiếm giao diện, chần chờ hạ, cấp Lâm Phương Cầm phát WeChat.

Chu Khải: Tô Giản ở ăn cơm sao?

Lâm Phương Cầm: không a, chúng ta kêu cơm còn chưa tới.

Chu Khải: .....

Chu Khải: kia nàng đang làm gì?

Lâm Phương Cầm: nga, xem ngươi đường viền hoa tin tức.

Chu Khải: “.....”

Trong văn phòng, kim bí thư đầu ngón tay gõ gõ cái bàn, gõ đến độ đỏ lên, kim bí thư hô: “Chu tổng, chu tổng....”

Chu Khải lúc này mới buông di động, nhìn về phía kim bí thư: “Chuyện gì?”

“Buổi tối muốn cùng lâm tổng ăn cơm, chu tổng, ngươi sinh bệnh?”

Chu Khải tay đáp ở trên bàn, hỏi: “Ta gần nhất còn có đường viền hoa tin tức sao?”

Kim bí thư sửng sốt hạ, suy nghĩ hạ: “Không có đi? Ngươi lần trước truy Tô tiểu thư cái kia sự tình không phải làm công ty người đừng nói đi ra ngoài sao?”

Chu Khải: “Liền không đừng được? Ngươi nhìn xem công cụ tìm kiếm.”

Kim bí thư nga một tiếng, click mở, sau đó ở nhà mình công cụ tìm kiếm thượng tìm tòi Chu Khải, điều ra tới toàn bộ giao diện tin tức, tất cả đều là đường viền hoa, mà tàu thuỷ cái kia nhất thấy được, kim bí thư xem Chu Khải liếc mắt một cái: “Ta niệm cho ngươi nghe?”

Chu Khải: “Niệm.”

Vì thế kim bí thư tuyển hai điều niệm, điều thứ nhất chính là tàu thuỷ.

Chu Khải nghe ấn đường liễm khởi, sau một hồi giơ tay: “Đình! Này tin tức ngươi tin sao?”

Kim bí thư đỡ hạ mắt kính, nhàn nhạt nói: “Tin a.”

Chu Khải cả người sau này dựa, tựa lưng vào ghế ngồi, đầu ngón tay nhéo yên, theo sau bậc lửa sau, cắn ở bên môi, sau một hồi, nghiến răng nghiến lợi: “Thao.”

Kim bí thư tò mò: “Chu tổng, thật là như vậy sao?”

Chu Khải nhắm mắt.

Hắn cầm lấy di động, cấp Tô Giản phát WeChat.

Chu Khải: bất luận cái gì đường viền hoa tin tức ngươi đều có thể tới hỏi ta, công cụ tìm kiếm mặt trên đều không quá chính xác.

Tô Giản: di động sắp hết pin rồi, tạm thời không cùng ngươi đã phát, ta phải ra cửa.

Chu Khải: đi đâu?

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 107 chương 107

Lâm Phương Cầm vừa rồi liền đính vị trí, nàng bị Tô Giản lôi kéo, rất nhiều lần quay đầu nhìn kia lâm sanh liếc mắt một cái, đối Tô Giản nói: “Chính là nàng, không sai.”

Tô Giản không hé răng, so sánh với nàng cùng Chu Khải thân cao, lâm sanh thân cao cùng Chu Khải còn muốn lại xứng một chút, Chu Khải mỗi lần thân Tô Giản đều phải hơi hơi khom lưng, nếu là lâm sanh căn bản liền không cần.

Tô Giản phát hiện chính mình ở so cái này, có điểm xấu hổ, lại nhịn không được buồn cười, khi nào nàng trở nên sẽ tương đối?

Lâm Phương Cầm gọi món ăn, hỏi Tô Giản ăn cái gì.

Tô Giản mở ra thực đơn nhìn nhìn, Chu Khải đoàn người bởi vì người tới nhiều, vị trí ở bên kia, cách vài trương cái bàn, Lâm Phương Cầm ngồi vị trí vừa lúc xem đến bên kia tình huống, Lâm Phương Cầm nha một tiếng, dọa Tô Giản một chút, Tô Giản xem nàng, Lâm Phương Cầm nhéo nàng sườn mặt nói: “Nhìn xem, chu tổng cùng lâm sanh ngồi đối diện, này ánh mắt a một đôi thượng, tấm tắc.”

Tô Giản bị Lâm Phương Cầm làm cho trông gà hoá cuốc, nhìn mắt kia đầu Chu Khải, xác thật là như vậy ngồi, bất quá hắn nghiêng đầu cùng Lâm Thông nói chuyện, vốn là Lâm Thông ngồi bên trong, sau lại Lâm Thông hình như là có chuyện gì, hơi chậm một chút, vị trí liền như vậy định ra tới, Chu Khải lúc này nếu là đổi chỗ ngồi, liền có vẻ có điểm cố tình.

Cho nên Chu Khải không đổi.

Lâm Phương Cầm còn niết Tô Giản mặt, Tô Giản đẩy ra tay nàng: “Đừng nhìn, nhìn có thể thế nào?”

Lâm Phương Cầm sách một tiếng: “Không sợ?”

Có sợ không?

A, tâm vẫn là có điểm hoảng, chính là vừa nhớ tới Triệu đông tuấn như vậy nam nhân đều sẽ xuất quỹ, Chu Khải chỉ biết từng có chi không kịp, nàng lo lắng chỉ là đồ tăng phiền não, còn không bằng không để trong lòng, quá hảo tự mình nhật tử.

Tô Giản nói về sau.

Lâm Phương Cầm thở dài: “Ngươi rất nghĩ thoáng.”

“Nghĩ thoáng nữ nhân thường thường sẽ thoải mái rất nhiều.”

Tô Giản cười khổ: “Ta thống khổ quá quá nhiều lần.”

Lâm Phương Cầm sờ sờ Tô Giản mặt: “Giản giản bổng bổng đát.”

Tô Giản niết khai tay nàng: “Ăn cơm.”

Điểm đồ ăn thực mau thượng bàn, Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm vừa ăn vừa nói chuyện, hai người không có lại chú ý Chu Khải bên kia.

Mà Chu Khải bên này ngồi xuống xuống dưới, Lâm Thông liền bắt đầu cùng Chu Khải thao thao bất tuyệt, bởi vì hai người gặp mặt thời gian không nhiều lắm, khó được thấy một lần, tự nhiên thực mau liền liêu lên, Chu Khải ngẫu nhiên sẽ nghiêng đầu xem một cái phía sau kia một bàn, liền nhìn đến Tô Giản ở nơi đó hàm chứa chiếc đũa cười đến thực sáng lạn.

Sườn mặt một chút sợi tóc rũ xuống tới, đôi mắt lông mi rất dài, cười rộ lên là có thể che lại đôi mắt.

Chu Khải xem nàng cười, cũng sẽ muốn cười.

Kim bí thư điểm hảo đồ ăn, khép lại thực đơn khi, lâm sanh đột nhiên nói: “Đợi lát nữa, ta xem một chút, đã lâu không có tới nhà này cửa hàng ăn.”

Kim bí thư sửng sốt hạ, đem thực đơn cho nàng, xem Chu Khải liếc mắt một cái.

Chu Khải vẫn như cũ nghiêng đầu cùng Lâm Thông nói chuyện, lâm sanh phiên thực đơn khi nhìn thoáng qua Chu Khải, bởi vì hai người đã từng ở chỗ này hẹn hò quá, lâm sanh hỏi người phục vụ: “Bây giờ còn có huyết yến sao?”

Người phục vụ đốn hạ nói: “Cái này muốn trước tiên đính.”

Lâm Thông nghe được cười: “Đính cái gì? Chu tổng ở chỗ này còn cần đính?”

Này nhà ăn là kha gia, lượng ra Chu Khải danh hào, chính là không có cũng phải đi lộng lại đây, người phục vụ nhìn về phía Chu Khải, cung kính nói: “Chu tổng chưa nói, nhưng nếu muốn đính nói, ta hiện tại liền đi an bài, bất quá, chỉ còn lại có một phần.”

Lập tức những người khác ánh mắt đều nhìn hắn, đối diện lâm sanh cũng nhìn hắn, Chu Khải đầu ngón tay ở thực đơn thượng điểm điểm nhướng mày: “Thừa một phần?”

Người phục vụ nói: “Đúng vậy.”

Hắn nhìn nơi này bốn người, này phân cho ai?

Lại nhìn mắt lâm sanh, hắn là cấp nữ nhân duy nhất đi.

Chu Khải tựa lưng vào ghế ngồi, ánh mắt cũng xuống dốc lâm sanh nơi đó, chỉ là nhàn nhạt mà gợi lên khóe môi nói: “Cấp 28 hào bàn Tô tiểu thư đưa một phần qua đi.”

Lâm sanh sắc mặt lập tức liền trắng bệch.

Lâm Thông nhướng mày, lập tức duỗi tay trấn an lâm sanh.

Người phục vụ hướng Tô Giản bên kia nhìn thoáng qua, gật đầu: “Tốt.”

Theo sau xoay người rời đi, hắn đi rồi, lâm sanh buông thực đơn, nói khẽ với Lâm Thông nói: “Xin lỗi, ta đi cái toilet.”

Nói xong liền vòng qua Lâm Thông, đi ra ngoài, hướng toilet kia đầu đi đến, mà cái kia vị trí vừa lúc cùng Tô Giản ly đến không xa, lâm sanh đi đến Tô Giản bên người khi, chân hơi hơi đốn một chút, Lâm Phương Cầm vẫn luôn đang nói cười, nói cái kia chu thiền hạ một cái phần mềm cùng một ít tuổi trẻ muội tử nói chuyện phiếm, câu nhân gia ra tới ước pháo phát hiện đối phương là cái đại tỷ.

Tô Giản xem Lâm Phương Cầm nói được như vậy Coca cười đến bả vai nhún nhún.

Lâm Phương Cầm còn tưởng nói, lại nhìn đến lâm sanh, lập tức liền im miệng.

Tô Giản xem nàng sau này xem, cũng tùy theo quay đầu, liền thấy một bôi đen sắc làn váy như gió tựa mà trực tiếp hướng thật dài hành lang đi đến, Tô Giản sửng sốt, Lâm Phương Cầm thấp giọng nói: “Nhìn đến không? Lâm sanh.”

Tô Giản dừng một chút: “Thấy được, không thấy quá rõ ràng.”

Lâm Phương Cầm: “Sách, nàng vừa rồi sắc mặt không tốt lắm a.”

Tô Giản không hé răng, cúi đầu tiếp tục ăn canh, theo lý thuyết nàng mới là chính cung, không cần thiết sợ bạn gái cũ trước bạn gái cũ, lâm sanh trở ra khi sắc mặt tính hảo rất nhiều, nàng đi ngang qua Tô Giản nơi này khi, trực tiếp xẹt qua cũng không lại xem Tô Giản liếc mắt một cái, trở lại chỗ ngồi sau, lâm sanh ngồi xuống, nhìn đối diện Chu Khải, Chu Khải đầu ngón tay nắm nĩa, một bên nghe Lâm Thông nói chuyện một bên ăn, cúi đầu mỉm cười, mặt mày phong lưu.

Lâm sanh chân đột nhiên từ phía dưới đạp Chu Khải chân nhỏ một chút.

Chu Khải một đốn, ngẩng đầu, híp mắt nhìn nàng.

Lâm sanh nói: “Xin lỗi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 108 chương 108

Tô Giản bên này ăn xong phải đi trước, Chu Khải bên này còn có chuyện muốn nói, cho nên Chu Khải đưa Tô Giản hai người rời đi, Tô Giản đẩy hắn: “Ngươi vào đi thôi, không cần tặng.”

Chu Khải khóe môi mỉm cười, đứng ở cửa ngắt lời túi: “Lái xe không?”

Tô Giản sửng sốt hạ: “Cái gì xe?”

“Màu đỏ kia chiếc.”

Tô Giản: “Không khai, ta ngồi phương cầm xe tới, ngươi vào đi thôi.”

“Hành.” Chu Khải duỗi tay, chế trụ Tô Giản cổ, cúi đầu thân nàng một chút, “Lái xe chậm một chút.”

“Hảo.”

Tô Giản táp một chút môi, xoay người lôi kéo Lâm Phương Cầm đi, Lâm Phương Cầm hướng Chu Khải phất tay, tiếp theo cùng Tô Giản một khối hạ bậc thang, đi không hai bước, Lâm Phương Cầm từ từ nói: “Cái gì xe? Ân?”

“Ân?”

Tô Giản liếc nhìn nàng một cái, nói: “Liền xe a, cái gì xe.”

Lâm Phương Cầm sách một tiếng: “Ta đều nghe được a, chu tổng cho ngươi mua?”

Tô Giản: “Ân, ở gara.”

“Ta thiên.”

“Ngươi cư nhiên vô thanh vô tức?” Lâm Phương Cầm kéo chặt Tô Giản tay, bước nhanh đi lái xe, “Đi đi đi, trở về nhìn xem cái gì xe, ngươi cũng là như vậy điệu thấp làm cái gì?”

Nửa giờ sau, màu vàng Q/Q xe lao xuống khải long trọng hạ gara, Lâm Phương Cầm ôm vuốt màu đỏ bảo mã (BMW) thân xe, nước chảy cuồng lưu: “Nam nhân quả nhiên đến tìm có tiền, ta khai cái này phá Q/Q xe khai ba năm nhiều, trì lân cái này ngốc bức chưa từng có nói phải cho ta mua chiếc xe, chính là mua chiếc Toyota ta cũng nguyện ý a.”

Tô Giản dựa vào xe bên, cúi đầu chơi di động, nói: “Chính mình mua không phải càng tốt sao?”

Lâm Phương Cầm: “Hảo là hảo a, chính là so ra kém nhân gia đưa cái kia cảm giác, nói thực ra, có hay không đặc biệt cảm động?”

Tô Giản liếc nhìn nàng một cái: “Còn hành, cảm thấy hắn khá tốt.”

“Nha nha, tấm tắc.”

“Bất quá, cùng tàu thuỷ so sánh với, này bảo mã (BMW) xe liền quá không phóng khoáng, ngươi muốn hay không thổi thổi gối đầu phong? Xem hắn có chịu hay không cho ngươi mua điểm càng tốt?”

Tô Giản phiên cái xem thường, xách lên bọc nhỏ ngồi vào trong xe, nói: “Không thổi, ngươi lên xe đi? Ta đưa ngươi trở về, ta tưởng về nhà.”

Lâm Phương Cầm chạy nhanh mở cửa xe, ngồi vào trên ghế phụ, say mê nói: “Đổi thành ta ta liền làm ồn ào, hoặc là liền tìm cơ hội cho hắn biết, ngươi mẹ nó mà cho nàng mua tàu thuỷ, ta đâu?”

Tô Giản cười, khởi động xe, khai ra gara.

“Trong xe hương vị thật hương.” Lâm Phương Cầm duỗi tay bát xuống xe thượng nước hoa bình.

Tô Giản mặt ẩn ẩn có chút đỏ lên, nhìn kia ghế phụ liếc mắt một cái, vội vàng dịch khai, hai người ở bên trong này làm ầm ĩ một màn nổi lên trong óc, nàng nhấp môi, siết chặt tay lái.

Đem Lâm Phương Cầm đưa đến tiểu khu sau, Tô Giản đánh xe về nhà, hôm nay gió đêm mát lạnh, nàng tắt đi điều hòa, quay cửa kính xe xuống, chân ga dẫm thật sự chậm, trong đầu nghĩ Mạnh Đan Kỳ sự tình, việc này làm nàng khó xử, cữu cữu bên kia nàng không biết nên như thế nào công đạo, Mạnh Đan Kỳ bên này lại một đường hướng vô pháp phát triển trên đường đi.

Cho tới nay, Tô Giản cho rằng Mạnh Đan Kỳ thực kiên cường, tốt nghiệp đại học sau Mạnh Đan Kỳ liền ra tới công tác, thực mau liền hỗn đến nhất định chức vị, mọi việc đều không cần người trong nhà nhọc lòng, Tô Giản cho rằng nàng về sau nhất định sẽ trở thành nữ cường nhân, không nghĩ tới rốt cuộc vẫn là tuổi trẻ, tuổi trẻ nữ hài tử đối tình yêu quá có ảo tưởng, dễ dàng tạo thành bị lạc.

Trung sơn nhị hẻm không có cố định dừng xe vị, xe đi chậm cơ bản liền không có vị trí, Tô Giản khai vào bên trong mới nhớ tới điểm này, tràn ngập pháo hoa khí trong thành thôn là rất nhiều người rơi vào đường cùng lựa chọn, chính là nơi này lại là nhất có sinh hoạt khí vị, cố tình, mọi người đều nghĩ đến khi nào có thể rời đi nơi này?

Tìm một vòng Tô Giản hoàn toàn không có tìm được trống không dừng xe vị, nàng đều có chút bực bội.

Cuối cùng khai đi đối diện tìm một cái siêu thị cửa đình, một buổi tối muốn giao mười lăm khối dừng xe phí, Tô Giản xách theo bao lại chậm rãi đi qua cầu vượt, về nhà, như vậy qua lại một chậm trễ, liền càng phiền toái, cho nên dọn đến tân mua phòng ở đi mới quan trọng nhất, Tô Giản về đến nhà, liền thấy Mạnh Quyên ngồi ở trên sô pha xoa cái trán.

Tô Giản vội vàng buông bọc nhỏ, hỏi: “Mẹ, ngươi không sao chứ?”

Mạnh Quyên xem Tô Giản tiến vào, phản xạ mà đem bắt tay buông, sợ Tô Giản lo lắng, cười nói: “Không có việc gì, ngươi ăn cơm không có?”

Tô Giản ngồi ở nàng bên cạnh người, đổ một ly nước ấm cho nàng, dùng mu bàn tay chạm vào hạ nàng cái trán, nhìn nàng nói: “Ăn, ở bên ngoài ăn, ngươi ăn sao?”

“Ăn.” Mạnh Quyên sau này dựa, kéo xuống Tô Giản tay, “Ta không có việc gì, chính là tưởng ngồi một chút.”

Trên thực tế nàng có điểm mệt, không biết vì cái gì nhiều làm một chút sự tình liền mệt, nhưng Mạnh Quyên không quá tưởng nói, sợ Tô Giản lo lắng, Tô Giản lại thấy thế nào không ra, nàng không có lộ ra.

Nàng cúi đầu cấp tô mộc phát WeChat: hai ngày này về nhà một chuyến, ngươi thứ ba buổi chiều có phải hay không không có tiết học?

Tô mộc hồi thật sự mau, xem ra ở chơi di động: ân, tốt, ngươi không cần tới đón ta, ta ngồi xe điện ngầm trở về.

Tô Giản: hảo.

Cùng Mạnh Quyên ngồi hàn huyên một hồi thiên, Tô Giản liền đỡ Mạnh Quyên đi nghỉ ngơi, Mạnh Quyên không yêu nàng đỡ, đẩy ra nàng nói: “Ta có thể đi, từ bệnh viện sau khi trở về ngươi liền đem ta chắn búp bê sứ a?”

Tô Giản cười nói: “Còn không phải quan tâm ngươi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 109 chương 109

Chu Khải đường viền hoa tin tức luôn là ở hắn giao bạn gái làm một chút sự tình sau xuất hiện, lần này chính cung rõ ràng là Tô Giản, nhưng này nổi bật lại bị lâm sanh cấp đoạt, Chu Khải đêm đó là đêm túc tửu trang, nói sự tình nói đến quá muộn, hơn nữa uống rượu, liền ở tửu trang bên trong trụ hạ, ngày hôm sau thần chạy về tới, mới từ kha quân nơi đó nhìn đến này tin tức.

Ba cái đại nam nhân ngồi ở bàn ăn bên ăn bữa sáng, kha quân một bên bẻ bánh mì hướng trong miệng tắc, một bên nói: “Nhanh hống Tô Giản đi, không hống muốn sinh khí.”

Lâm Thông ở một bên cười: “Có cái gì hảo hống? Làm Tô tiểu thư cũng ở đâu, chẳng qua sau lại đi rồi mà thôi.”

Kha quân vỗ vỗ tay, đầu ngón tay điểm điểm: “NO, NO, này thiên hạ sở hữu nữ nhân đều giống nhau, Chu Khải, ngươi nói, ngươi tính toán cấp Tô tiểu thư mua điểm cái gì?”

Chu Khải mạt mứt trái cây đâu, đầu ngón tay dính điểm, hơi hơi liếm rớt, giương mắt xem kha quân nói: “Ta đều chuẩn bị tùy thời đem thân gia giao cho nàng.”

Kha quân sách một tiếng: “Không chuẩn bị hao chút tâm tư?”

“Này cả ngày đến vãn nhìn đến ngươi đường viền hoa tin tức, cấp mỗ mỗ mỗ mua điểm cái gì mua điểm cái gì, ngươi liền không tốn chút tâm tư?”

Chu Khải lấy bánh mì tay một đốn, nửa ngày, hắn một ngụm cắn rớt, lộ ra bên trong blueberry mứt trái cây, hắn nói: “Ngươi nhắc nhở ta.”

Kha quân uống một ngụm cà phê: “Sách, có phải hay không biến xuẩn?”

Chu Khải thong thả ung dung nói: “Luyến ái sao, chỉ số thông minh thấp hèn thực bình thường.”

Kha quân: “.....”

Lâm Thông ha ha cười: “Tại đây phương diện ta đảo thật sự không bằng các ngươi hai cái.”

Hắn gần nhất gia đình cũng ra rất nhiều vấn đề, Anna đi lưu còn có hài tử phản đối thê tử cắn xé, lệnh Lâm Thông một cái đầu hai cái đại, mới có thể nương cơ hội này lại đây Lê Thành, tưởng thả lỏng một chút, tối hôm qua liền cái nữ nhân đều không gọi, thật sự cũng là bị giảo phiền, Chu Khải cười, cũng uống

một ngụm cà phê nói: “Lâm Thông, ngươi cái kia chúng ta thật giúp ngươi giải quyết không được, ở hôn nhân phương diện ta còn là tương đối bảo thủ.”

Lâm Thông lại là cười, hắn xua tay: “Ngươi còn trẻ, chờ ngươi thật cùng một nữ nhân quá vài thập niên ngươi sẽ biết.”

“Chu Khải a, nam nhân a, chính là thích một ít không giống nhau đồ vật.”

Chu Khải nhẹ nhàng cười, không nói chuyện, tiếp tục ăn bữa sáng.

Trên bàn Trung Quốc và Phương Tây bữa sáng đều có, kha quân cùng Chu Khải ăn kiểu Tây bữa sáng, Lâm Thông cái này Hongkong người lại ăn cháo trắng bánh quẩy bồi dưa chua.

Ăn qua bữa sáng, đi công ty trên đường.

Chu Khải cấp kim bí thư gọi điện thoại: “Nhìn xem là cái nào phóng viên như vậy nhàm chán, bắt được tới đưa điểm đồ vật cho hắn.”

“Tốt.” Kim bí thư biết cái này đưa tự kỳ thật là nghĩa xấu, lập tức liền đi làm.

Tô Giản nhìn đến tin tức khi thực ngốc, sau lại ngồi dậy nghiêm túc xem, xem xong rồi cảm thấy buồn cười, chính là nhìn Chu Khải cùng một nữ nhân khác đứng chung một chỗ, kia cảm giác lại không thể nói tới toan, cuối cùng nàng ném di động xuống giường, rửa mặt sửa sang lại đi làm, trở lại công ty, Lâm Phương Cầm liền truy tiến vào xem nàng biểu tình.

Tô Giản mặt vô biểu tình hỏi: “Làm gì?”

Lâm Phương Cầm: “Không có việc gì?”

Tô Giản cười: “Có thể có chuyện gì?”

Lâm Phương Cầm: “Dựa vào, này lâm sanh như thế nào âm hồn không tan đâu?”

Tô Giản không nghĩ nói chuyện, mới vừa ngẩng đầu, liền nghe thấy môn gõ vang lên, Lâm Phương Cầm xoay người phản xạ tính mà kéo ra môn, Chu Khải khóe môi mỉm cười, nghiêng đầu nhìn Tô Giản một chút: “Ân? Lão bà ở vội đâu?”

Lâm Phương Cầm lập tức đi ra ngoài, đem không gian để lại cho bọn họ hai cái, Tô Giản trong tay cầm một chồng tư liệu, hai người đối diện, Tô Giản dịch khai tầm mắt, Chu Khải tiến vào, thuận tiện mang lên môn, Tô Giản nói: “Đừng lạc khóa.”

Chu Khải tay hơi hơi buông lỏng, chỉ là khấu thượng.

Phía sau cầm một phần bánh kem phóng tới Tô Giản trên bàn, tay căng trên bàn cười hỏi: “Ăn bữa sáng sao?”

Tô Giản: “Vô nghĩa.”

Chu Khải để sát vào nàng, nhìn chằm chằm nàng đôi mắt: “Sinh khí?”

Tô Giản nhìn hắn kia trương tuấn lãng mặt, híp nhìn, hồi lâu: “Không khí.”

“Tin tức triệt.” Chu Khải nói, “Tối hôm qua ba người ở tửu trang, kha quân có thể làm chứng, chúng ta không có dắt tay, đều là đánh ra tới.”

Tô Giản: “Ân.”

Chu Khải duỗi tay, đem Tô Giản mặt hơi hơi nâng lên tới, cười nói: “Buổi tối hẹn hò đi?”

Tô Giản xem hắn, hai người đối diện, nàng đôi mắt ánh sáng thực đạm, Tô Giản nói: “Buổi tối không được.”

“Vì cái gì?”

“Về nhà, trong nhà có sự.”

Chu Khải đôi mắt mị mị, một tia không kiên nhẫn hiện lên, trước kia chưa từng có vì ai triệt quá bất luận cái gì đường viền hoa tin tức, sợ nàng không cao hứng liền triệt, sáng sớm lại đây, tưởng lấy lòng nàng, nhưng là Tô Giản này thái độ, Chu Khải rũ xuống đôi mắt, duỗi tay nâng nàng cằm, cười thấu đi lên thân nàng một chút.

Tô Giản không phản ứng lại đây, bị thân vừa vặn, Chu Khải thấp thấp cười: “Hảo, đừng nóng giận.”

Tô Giản mềm lòng hạ, nàng đẩy hắn: “Không sinh khí, chính là... Toan.”

Chu Khải: “Biết, ghen sao.”

Hắn trong lòng lại hỉ, nữ nhân này sẽ ghen, tổng so phía trước cái kia mềm cứng không ăn ngon, hắn lại lần nữa niết nàng cằm, để sát vào nàng, trằn trọc hôn môi, đầu lưỡi từ môi phùng hoạt đi vào, Tô Giản há mồm, hồi hôn hắn, một cái đứng ở cái bàn trước, một cái ở cái bàn sau, cách hơn phân nửa cái cái bàn, hôn môi.

Tô Giản đầu lưỡi cùng môi đều thực ngọt, Chu Khải nhịn không được cười lại hôn lâu một chút, rời đi khi, khóe môi mang theo một tia chỉ bạc ra tới, hắn vươn đầu lưỡi liếm, Tô Giản đỏ mặt đẩy ra hắn, hai người đôi mắt đối thượng, Chu Khải thấp giọng hỏi nói: “Buổi tối thật không thể hẹn hò?”

Tô Giản: “Buổi tối tô mộc trở về.”

“Cậu em vợ so với ta còn quan trọng?”

Tô Giản: “Ta muốn cùng ta mẹ nói khai mặt tiền cửa hiệu sự tình.”

Chu Khải: “Thì ra là thế.”

“Hành, bánh kem ăn, ta đi trước.”

Tô Giản: “Hảo.”

Tô Giản không đưa hắn, hắn mở cửa đi ra ngoài, trên tay hắn còn treo áo khoác, năng đến không có một tia nhăn ngân, Tô Giản nhìn hắn đi rồi, ngồi xuống, mới cầm lấy bánh kem ăn.

Theo sau một lát sau, mới đi phiên cái kia tin tức.

Thật sự không phiên tới rồi, rỗng tuếch.

Tô Giản chi cằm, đầu có chút phóng không.

Buổi chiều tan tầm, nàng không lưu lại, trực tiếp về nhà, tô mộc đã đã trở lại, đang ở bồi Mạnh Quyên nói chuyện, Mạnh Quyên hôm nay sắc mặt không ngày hôm qua hảo, Tô Giản nhìn liền đau lòng, tô mộc vẫn luôn ở khuyên Mạnh Quyên: “Mụ mụ không cần vất vả như vậy, ta muốn đi trụ nhà mới, tỷ nói cho ngươi khai cái tiểu điếm, thỉnh cá nhân bồi ngươi làm điểm tiểu sinh ý, ngươi xem trọng không tốt?”

Mạnh Quyên xem Tô Giản liếc mắt một cái, Tô Giản mặc không lên tiếng mà ngồi ở bên người nàng, nâng lên Mạnh Quyên tay, nắm: “Mẹ ngươi hai ngày này có phải hay không cảm giác rất mệt?”

Mạnh Quyên không hé răng, nàng là cảm thấy mệt, buổi sáng bữa sáng làm được một nửa liền tưởng nghỉ ngơi, tô mộc buổi chiều trở về liền bắt đầu cùng nàng nói muốn đi trụ nhà mới, ý tứ không nghĩ ở nơi này, làm cho nàng đầu càng đau, Tô Giản nói: “Mẹ chính ngươi cái gì thân thể ngươi biết đến, hiện tại không thể so phía trước, khỏe mạnh quan trọng nhất, bên kia cửa hàng ta cùng chủ nhà liên hệ thượng, chúng ta trụ qua đi về sau, liền ở tiểu khu đối diện khai một nhà cửa hàng, thỉnh vài người giúp ngươi, ngươi ngày thường không có việc gì liền tính tính sổ, dạy dạy hắn nhóm như thế nào làm bánh trứng, điều nước chấm, một chút sự tình đều làm các nàng đi làm, ngươi xem được không?”

Mạnh Quyên vẫn là không hé răng.

Tô mộc thực khẩn trương, nắm chặt tay nàng.

Tô Giản nói xong, liền nhìn chằm chằm Mạnh Quyên xem.

Rất lâu sau đó, Mạnh Quyên thở dài một hơi, nàng giơ tay chùy hạ đầu: “Hai ngày này thực sự có điểm lực bất tòng tâm, rõ ràng không làm gì.”

Tô Giản đau lòng hốc mắt đều đỏ.

Tô mộc vội vàng ôm Mạnh Quyên, Mạnh Quyên nói: “Nếu các ngươi đều kế hoạch hảo, ta liền nghe các ngươi.”

Tô Giản cùng tô mộc đại tùng một hơi, Tô Giản có điểm trông gà hoá cuốc, đặc biệt sợ chính mình một người nói, Mạnh Quyên sẽ phản đối chính mình một cái mềm lòng lại đáp ứng Mạnh Quyên làm nàng tiếp tục làm cái này ăn vặt quán, mới kêu tô mộc trở về, hai người một khối thuyết phục, may mắn Mạnh Quyên hai ngày này cũng có chút cảm giác, cho nên mới nên được nhanh như vậy.

Tô Giản ôm Mạnh Quyên: “Mẹ, về sau kiếm tiền giao cho chúng ta, ngươi không cần nhọc lòng.”

Tô mộc liều mạng gật đầu: “Đúng vậy đúng vậy.”

Mạnh Quyên chụp Tô Giản cánh tay, nói: “Ta hiện tại vui vẻ nhất, chính là ngươi cùng Chu Khải ở bên nhau, tìm được rồi một người có thể bồi ngươi.”

Tô Giản cười cười, nói: “Ta nấu cơm đi.”

Mạnh Quyên gật đầu: “Hảo, đi thôi.”

Tô Giản đứng dậy, hướng phòng bếp đi, tô mộc vội vàng lén lút đuổi kịp, hướng Tô Giản uy một tiếng, Tô Giản xem tô mộc: “Làm gì?”

“Chu tổng hắn hôm nay tin tức ngươi nhìn sao?”

Tô Giản lấy đồ ăn tay một đốn, nói: “Nhìn, làm sao vậy?”

Tô mộc: “Hắn như vậy tra a! Ngươi không tức giận?”

Tô Giản: “Đều là giả.”

Tô mộc: “Kêu hắn công khai ngươi, về sau rất nhiều tin tức ra tới ngươi đều phân không rõ thật giả.”

Tô Giản không hé răng, đúng rồi, về sau nếu còn có tin tức ra tới, nàng phân đến trong sạch giả sao? Tô mộc tiến vào, giả mô giả dạng mà hỗ trợ, một bên giúp một bên nói: “Tỷ, nam nhân phải sửa trị, ta biết ngươi khẳng định thích hắn, nếu không sẽ không theo hắn cùng nhau, hắn khẳng định cũng thích ngươi, nhưng là thích cùng trung tâm là hai việc khác nhau, ta liền hy vọng ngươi có thể vẫn luôn hạnh phúc, mà không phải ba lần bốn lượt mà cảm thấy bất an.”

Tô Giản nửa ngày không nói chuyện.

Tô mộc hái được hai căn rau muống liền đi ra ngoài, còn trích đến lung tung rối loạn.

Tô Giản tạm dừng sẽ, tiếp tục bận việc.

Chờ ăn cơm trước, nàng thu được một cái WeChat.

Chu Khải phát tới: lâm thời muốn đi công tác, khả năng đi một chuyến hải thị, đã trở lại chúng ta ở chung?

Tô Giản lau khô tay: xuất phát?

Chu Khải: ân, mau đăng ký, lần trước làm một cái dưỡng sinh người máy xảy ra sự tình, ta mang đoàn đội đuổi qua đi xử lý.

Tô Giản: tốt.

Chu Khải: sẽ tưởng ngươi.

Tô Giản: ân.

Chu Khải: muốn ba cái giờ phi cơ, tới rồi khả năng chậm, liền không cho ngươi phát WeChat, ngày mai liên hệ.

Tô Giản: hảo.

Theo sau hắn bên kia đăng ký, Tô Giản liền đem điện thoại phóng hảo, trở lại bàn ăn ăn cơm, ăn cơm xong, Tô Giản lái xe đưa tô mộc hồi trường học, tô mộc nhìn màu đỏ bảo mã (BMW), xoa xoa cái mũi, lên xe sau, nói: “Liền đưa ngươi một chiếc bảo mã (BMW) a? Phía trước còn tặng người gia tàu thuỷ đâu, thượng trăm triệu.”

Tô Giản trừng tô mộc liếc mắt một cái, tô mộc lại xoa xoa cái mũi nói: “Tỷ, đừng nóng vội kết hôn, nói thật ngươi như bây giờ liền hảo, tưởng bứt ra khi nào đều có thể đi.”

Tô Giản nhịn không được duỗi tay đi túm hắn ngốc mao: “Ngươi như thế nào nói chuyện một bộ một bộ? Ai dạy ngươi?”

Tô mộc gào lên: “Còn không phải là vì ngươi hảo, ta cùng người khác còn không nói lời này đâu, nói thật, nếu không phải ngươi thích, ta còn là cảm thấy hạo ca thích hợp ngươi.”

Tô Giản lại tàn nhẫn túm hạ hắn lộn.

Tô mộc khóc kêu: “Khi dễ ta, ta nói cho hạo ca đi.”

Tô Giản lại túm, qua một hồi lâu, mới khởi động xe rời đi xe vị, tô mộc nói: “Này xe quá tân, ngừng ở này phá địa phương có thể hay không ngày mai đã bị quát hoa a?”

Tô Giản nói: “Cho nên đến mau chóng dọn đến bên kia đi.”

Tô mộc gật đầu: “Ân.”

Một đạo màu đỏ tới Lê Thành đại học cửa, tô mộc xách lên hai vai bao xuống xe, Tô Giản nhìn theo hắn, xem hắn tiến vào sau, tay chống ở tay lái thượng, lười biếng mà tựa lưng vào ghế ngồi, nhắm mắt lại, nghĩ tô mộc đêm nay lời nói, còn có hai ngày này phát sinh sự tình, may mắn Mạnh Quyên sẽ không xem di động cũng không thế nào xem tin tức, nếu không nói nàng thấy được phỏng chừng sẽ thực lo lắng, Tô Giản cảm giác chính mình cấp chính mình đào một cái hố.

Chính là, nàng đầu ngón tay điểm điểm tay lái, kia thật sự không có biện pháp a, nàng xác thật là thích Chu Khải.

Rất lâu sau đó, màu đỏ bảo mã (BMW) mới rời đi cổng trường khẩu.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 110 chương 110

Tô Giản lại lần nữa hỏi lại: “Cái này bằng hữu vòng có phải hay không cùng ngươi đường viền hoa tin tức giống nhau?”

“Đều như vậy mà lệnh người khó chịu?”

Chu Khải dữ dội thông minh một người, hắn bản thân EQ liền rất cao, lập tức liền minh bạch, hai người giằng co đứng, hồi lâu, Chu Khải hơi hơi khom lưng, nhéo nàng cằm, cái trán chống cái trán, nói: “Thực xin lỗi.”

“Thực xin lỗi.” Nam nhân khàn khàn tiếng nói ở bên tai vang lên, Tô Giản đôi mắt nhìn chằm chằm hắn, trong mắt rốt cuộc toát ra khó chịu, nàng một tay đem hắn đẩy ra, chỉ vào hắn nói: “Muốn yêu đương phải hảo hảo nói, ngươi liền cái dạng này ngươi cảm thấy ta khả năng cùng ngươi kết hôn sao? Chu Khải, chơi chơi mà thôi ai chẳng biết a? Ân?”

Chu Khải bị đẩy đến lui về phía sau hai bước, có chút kinh ngạc Tô Giản đột nhiên bùng nổ, Tô Giản hướng bên trong đi, đem bao ném ở trên sô pha, trên chân giày cao gót một thoát, đi chân trần đứng ở thảm thượng, híp mắt nói: “Cái gì tàu thuỷ ta không để bụng, ta để ý chính là những cái đó hâm lại tin tức, lần lượt mà nhắc nhở, lần lượt mà làm ta nhìn đến, nhà ta người đều biết ta ở cùng ngươi luyến ái, bọn họ biết sau nghĩ như thế nào? Chu Khải, có phải hay không không ai nói cho ngươi, cho nên ngươi từ trước đến nay đều không sao cả?”

Chu Khải tay ngắt lời túi, đứng ở tại chỗ, nhìn nàng, không có hé răng.

Tô Giản lấy ra di động, click mở nàng cùng tạ nghênh kia trương hình ảnh, hơn nữa phóng đại, hướng trên mặt hắn dỗi đi, nàng nhẹ nhàng mà hỏi: “Thấy rõ ràng, khó chịu sao?”

Chu Khải yên lặng mà nhìn hình ảnh nữ nhân, tạ nghênh tay vịn cánh tay của nàng, hai người nghiêng đầu đang ở nói chuyện, đều đều mang cười, ai đến gần, Tô Giản gương mặt một ít sợi tóc còn dán ở tạ nghênh trên mặt, hắn đặt ở trong túi tay nắm chặt thành nắm tay, kia cổ ghen tuông ngập trời, khó chịu liền càng không cần phải nói, Chu Khải đôi mắt hiện lên một tia khói mù, theo sau hắn giơ tay, nhéo Tô Giản thủ đoạn, mặt khác một bàn tay lấy đi di động của nàng, hướng trên sô pha ném đi, lôi kéo nàng hướng hắn trong lòng ngực mang, hắn thấp giọng nói: “Rất khó chịu, thực xin lỗi, là ta sai.”

Tô Giản nghe hắn trên người thuốc lá vị, nhấp môi nói: “Biết đau ngươi về sau còn muốn hay không làm ta thấy những cái đó?”

“Không cần.” Chu Khải cúi đầu thân nàng một ngụm, “Lão bà giáo huấn đến là, vậy ngươi muốn cùng ta công khai sao?”

Tô Giản: “Không công khai ngươi liền vô pháp giải quyết sao? Tình cảm của chúng ta muốn đặt ở đại gia trước mặt mới được?”

Chu Khải: “Không cần.”

Nói xong, hắn cúi đầu đi tìm Tô Giản môi, Tô Giản nghiêng đầu một trốn, Chu Khải cũng không bực bội, mà là thong thả ung dung mà thân nàng sườn mặt, lại tìm cơ hội thân đến nàng môi, Tô Giản đầu sau này ngưỡng, bị hắn một phen chế trụ, ôm trở về, hung hăng mà cắn nàng môi, đầu lưỡi phi thoán đi vào, quấy.

Nam nhân dán lên tới thân thể cùng với kia một thân màu đen áo sơmi, Tô Giản giơ tay một chạm vào, chỉ đụng tới cường tráng ngực.

Qua hồi lâu, rời môi mang theo chỉ bạc, Chu Khải liếm đi môi nàng nước miếng, Tô Giản trừng mắt này gợi cảm nam nhân, hỏa khí tiêu đi xuống hơn phân nửa, Chu Khải lại cọ cọ cái trán của nàng, nói: “Chúng ta đi ăn cơm?”

Tô Giản hỏi: “Phòng bếp có đồ ăn sao? ’

“Có.” Chu Khải nắm tay nàng đi phòng bếp, Tô Giản ném ra hắn, “Ngươi ở bên ngoài chờ.”

Chu Khải: “Hảo.”

Tô Giản vào phòng bếp, kéo ra tủ lạnh, tủ lạnh đồ ăn tắc thật sự đủ, phỏng chừng là a di tắc, nàng không muốn làm như vậy phiền toái đồ ăn, tuyển trứng gà cùng thịt chuẩn bị phía dưới ăn, hai chén mặt làm ra tới sau, vừa chuyển đầu liền nhìn đến Chu Khải ôm cánh tay dựa ở cạnh cửa nhìn nàng, Tô Giản híp mắt: “Nhìn cái gì, lại đây lấy mặt.”

Chu Khải khóe môi một câu: “Tốt.”

Theo sau tiến lên, đoan đi hai chén mặt, rồi lại lại nhìn nàng, Tô Giản kéo ra ghế dựa ngồi xuống, thu thu ấn đường hỏi: “Vẫn luôn nhìn ta làm gì?”

Chu Khải duỗi tay, sờ soạng nàng khóe môi, thấp thấp cười: “Không nghĩ tới lão bà của ta rất có khí thế.”

Tô Giản trừng hắn: “Còn không phải bị ngươi khi dễ.”

Chu Khải: “Ta sai ta sai.”

Tô Giản kẹp mặt ăn, cùng thông minh nam nhân kết giao chính là có như vậy chỗ tốt, bởi vì hắn thông minh, một điểm liền thông, mà hơn nữa EQ cao, hắn có thể lập tức liền minh bạch giờ phút này cảm xúc, đại sảo đại nháo loại tình huống này, hiển nhiên sẽ tương đối thiếu, nhất đả thương người không gì hơn ở đại sảo đại nháo giữa nói không lựa lời nói.

Nàng cùng Triệu đông tuấn cãi nhau thời điểm, Triệu đông tuấn có khi khó tránh khỏi cũng sẽ mắng một ít khó nghe, qua đi ngẫm lại đó chính là một cây thứ, nữ nhân đều thực mang thù, có chút lời nói có thể nhớ cả đời.

Chu Khải ăn đến mau, ăn xong rồi tựa lưng vào ghế ngồi, khớp xương rõ ràng đầu ngón tay ở nàng vành tai thượng sờ tới sờ lui, đôi mắt nhìn nàng, khóe môi mỉm cười.

Tô Giản giơ tay đi đẩy còn bị hắn nắm, đặt ở bên môi hôn một cái, Tô Giản nghiêng đầu xem hắn: “Ngươi có thể hay không an tĩnh điểm? Ta muốn ăn mì.”

Chu Khải cười nói: “Ta uy ngươi.”

Nói liền duỗi tay đi cầm chén cùng chiếc đũa, từ trong chén kẹp mặt, đưa tới Tô Giản bên môi, Tô Giản mới vừa một trương miệng, mặt liền rớt hồi trong chén, Tô Giản: “.....”

Chu Khải: “..... Không uy hơn người, lần đầu tiên, thử lại một lần?”

Tô Giản: “Không cần, ta chính mình tới.”

Nói liền duỗi tay đoạt, Chu Khải né tránh, Tô Giản chỉ phải nhìn hắn.

Hồi lâu, Tô Giản hỏi: “Ngươi muốn như thế nào giải quyết này đó ùn ùn không dứt đường viền hoa tin tức?”

Đây là cái kỹ thuật sống, Tô Giản không công khai, Chu Khải vẫn như cũ là những người đó trong mắt chú ý đối tượng, hôm nay không phải lâm sanh, còn sẽ có khác Lưu sanh Lý sanh, Chu Khải thong thả ung dung mà dùng chiếc đũa chạm vào phiếm ánh sáng mì sợi, đôi mắt mang cười, nói: “Ta đều có biện pháp.”

Tô Giản hừ nhẹ một tiếng.

Chu Khải cười: “Không tin ta?”

Tô Giản quay đầu đi, không để ý đến hắn, Chu Khải tiếp tục uy nàng ăn mì, Tô Giản rất nhiều lần thiếu chút nữa bị hắn chọc đến lỗ mũi, nhịn không được đè nặng hắn tay nói: “Không cần uy, ngươi không cái này thiên phú.”

Chu Khải: “.....”

Tô Giản đoạt lấy tới tiếp tục ăn.

Ăn qua mặt, Tô Giản muốn thu thập chén đũa, Chu Khải lại kéo nàng tay, nói: “Trước đừng tẩy, ôm một cái trước.”

Nói liền đem nàng kéo đến trên đùi, duỗi tay ôm nàng eo, nghe trên người nàng mang theo nhàn nhạt mùi hương, Chu Khải an lòng xuống dưới, một lát sau, ôm nàng liền phải hướng phòng đi, Tô Giản vội vàng giãy giụa: “Ban ngày ban mặt ngươi làm gì?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 111 chương 111

Hai người ở trong văn phòng hơi chút hàn huyên hạ, môn bị gõ vang, hai người đồng thời quay đầu, lâm sanh ăn mặc chức nghiệp trang phục tiến vào, trong tay cầm người máy giữa một khối linh kiện, Chu Khải nhìn đến nàng khi, phản xạ tính mà mặt trầm hạ tới, kim bí thư hiểu được sắc mặt, nhìn đến Chu Khải cái này biểu tình, lập tức ngăn lại lâm sanh: “Lâm tiểu thư, xin hỏi có cái gì vấn đề?”

Lâm sanh bị cản, đứng ở cạnh cửa chưa tiến vào, giơ linh kiện nói: “Phòng nghiên cứu Trần giáo sư tìm ngươi, hắn nói chip ra điểm vấn đề.”

Chu Khải: “Ta tạm thời không rảnh, kêu hắn trước đem mặt khác chuẩn bị cho tốt, ta buổi tối trở về xử lý.”

“Nếu thật sự khẩn cấp, kêu lão Lưu bọn họ trở về, khai cái hội nghị.”

Lâm sanh nhìn này nam nhân, lãnh tình mặt lạnh, trong lòng đau đến thực, lên tiếng xoay người đi ra ngoài, Chu Khải cầm lấy áo khoác, đối kim bí thư nói: “Đi thôi.”

Kim bí thư hoàn hồn, lập tức ôm văn kiện: “Chu tổng, buổi sáng tin tức ngươi nhìn sao?”

Việc này thiếu chút nữa quên mất.

Chu Khải đi đến cạnh cửa, sờ soạng yên, nói: “Thấy được.”

Kim bí thư: “Chip bên này.”

Chu Khải nhàn nhạt nói: “Lâm Thông sẽ lại tìm công ty.”

Kim bí thư tùng một hơi, đuổi kịp Chu Khải, đoàn người xuống lầu, hạ đến lầu hai khi, Chu Khải muốn đi xem Tô Giản, cuối cùng vẫn là tính, chỉ là giơ tay sửa sang lại hạ cổ áo.

Tô Giản công ty tới một cái Ấn Độ hộ khách, phía trước ở triển sẽ thượng mua quá một cái hàng mẫu trở về, hắn phải về nước, trước khi đi tới công ty xem một chút, cái này hộ khách vẫn luôn nói chính hắn sẽ muốn nhiều ít sản phẩm từ từ, Tô Giản đến công ty sau, nghe kia hộ khách vẫn luôn nói, sắc mặt trầm tĩnh.

Hai cái tiểu cô nương nhưng thật ra cực kỳ hưng phấn, phảng phất muốn bắt đến đại chỉ một dạng, Tô Giản vừa thấy liền biết cái này hộ khách là ở lừa dối người, chỉ là nói câu: “Các ngươi chậm rãi liêu, liền trở về văn phòng.”

Tạ nghênh buổi chiều cao thiết hồi chợ phía đông, dựa vào trên sô pha nhìn Tô Giản cười tủm tỉm mà câu tay: “Lại đây.”

Tô Giản đem ngày hôm qua tư liệu sửa sang lại, ném hắn trên đùi: “Cầm đi cho ngươi gia tề tổng.”

Tạ nghênh sách một tiếng nói: “Ta nhìn xem, chân của ngươi như thế nào có hồng ấn a?”

Tô Giản sửng sốt hạ, cúi đầu vừa thấy, đầu gối nơi đó xác thật có một khối hồng ấn, ở trong phòng tắm thời điểm, Chu Khải làm ra tới, mặt nàng ửng đỏ, mặt vô biểu tình nói: “Không cẩn thận đụng tới.”

Tạ nghênh câu hạ mắt kính cười rộ lên: “Đúng không.”

Hiển nhiên là không tin, Tô Giản trở về cái bàn mặt sau, nói: “Ngươi vài giờ cao thiết?”

“Tam điểm.” Hắn nhìn mắt đồng hồ, đá hành lý nói: “Đến đi rồi.”

Tô Giản giơ tay: “Đi thong thả, thuận buồm xuôi gió.”

“Không tiễn ta a?” Tạ nghênh nhướng mày, Tô Giản nói: “Ta làm trước đài tiểu muội đưa ngươi, chìa khóa xe ở nàng nơi đó, ta còn có chuyện muốn vội.”

Tạ nghênh một tay chống ở trên bàn, Tô Giản sửng sốt hạ, tạ nghênh cười, xem nàng: “Ta hối hận.”

“Ân?” Tô Giản híp mắt.

Tạ nghênh: “Hối hận ngày hôm qua không chuốc say ngươi, lại ăn ngươi.”

Tô Giản: “Ngươi khả năng muốn chết?”

Tạ nghênh ha ha cười, xoay người rời đi.

Tô Giản ngồi trở lại ghế dựa, mở ra văn kiện, bắt đầu công tác, công ty hiện tại người vẫn là thiếu, ít nhất ở điện thương phương diện đến an bài nhiều vài người, mặt khác bình thường văn viên giao hàng ra hóa này đó đều phải lại chiêu, trước mắt này đó công tác đều là kho hàng nữ hài tử kia làm, mà cửa hàng một khai, còn phải lại nhận người, sự tình thật nhiều.

Chỉ chốc lát, điện thương tiểu muội tiến vào, nói cái kia hộ khách đi rồi.

Tô Giản giương mắt hỏi: “Hắn hạ đơn không có?”

“Không, hắn nói về nước lại đính.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 112 chương 112

Mấy ngày nay đôi quá nhiều chuyện tình, Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm hai người vô pháp đúng giờ tan tầm, ăn xong cơm chiều một khối tăng ca đến 9 giờ nhiều, Lâm Phương Cầm trong lúc có một chiếc điện thoại tiến vào, nàng chạy ngoài mặt đi tiếp, chờ treo điện thoại lại tiến vào, Tô Giản thưởng thức đặt bút viết cười xem nàng, nhướng mày hỏi: “Như thế nào? Cùng trì lân hòa hảo?”

Lâm Phương Cầm từ ngực phun ra một hơi nói: “Phiền đã chết, luôn không có việc gì liền tìm ta, làm cho ta gần nhất cũng vô pháp đi thân cận.”

Tô Giản cười: “Ngươi muốn thân cận?”

Lâm Phương Cầm: “Tương a, ta mẹ sốt ruột ta hôn sự đã lâu, gần nhất lại không biết ở nơi nào tìm đồng hương nhi tử, làm ta đi thân cận, ta còn tự cấp bọn họ ấn dãy số xếp hàng đâu.”

Tô Giản: “Còn ấn dãy số? Người nọ hẳn là rất nhiều.”

Lâm Phương Cầm: “Ha ha cũng không nhiều ít, ta phải tan tầm, ta không nghĩ nhìn thấy hắn.”

Tô Giản xua tay: “Đi thôi.”

Lâm Phương Cầm thu thập trên bàn tài vụ bổn, ném cho Tô Giản, Tô Giản tiếp nhận tới sau đặt ở một bên, cùng nàng nói: “Lái xe chú ý điểm.”

Lâm Phương Cầm cười, câu hạ Tô Giản cằm: “Ngươi cũng sớm một chút đừng quá chậm, một người tại như vậy đại trong công ty vẫn là nguy hiểm.”

Tô Giản: “Tốt, ta xem xong này vốn là đi.”

“Tốt.”

Nói xong Lâm Phương Cầm xách theo bao đi trước, bên ngoài hành lang cấp Tô Giản để lại một chiếc đèn, Tô Giản dựa ngồi ở ghế trên, tiếp tục bận việc trên tay công tác, dọn nhà nhà mới, đến tuyển cái ngày lành, tề phong bên này thỉnh phong thuỷ sư quá hai ngày sẽ qua tới, Tô Giản tính toán làm hắn cũng một khối cấp tính tính toán.

Lúc này di động đi theo vang lên hạ.

Tô Giản nghiêng đầu vừa thấy.

Chu Khải: ở công ty?

Tô Giản: ân, ở, ngươi vội xong rồi?

Chu Khải: còn không có, chuẩn bị hồi công ty, khả năng còn phải mở cuộc họp.

Tô Giản: hảo vội nga.

Chu Khải: đúng vậy, đến đau lòng một chút ngươi lão công.

Tô Giản cười rộ lên, không hồi.

Kia đầu, Chu Khải mới từ studio ra tới, vừa ra tới hắn liền có chút bực bội mà cởi bỏ cổ áo nút thắt, một ít phóng viên ở bên ngoài vỗ hắn, kim bí thư đem xe khai lại đây sau, Chu Khải khom lưng lên xe, ngồi xuống trong xe, hắn liền điểm yên, trên thực tế hắn xác thật rất không kiên nhẫn ứng phó này đó.

Trước kia tuổi trẻ thời điểm hảo mặt mũi, thích xuất đầu, đối mặt phóng viên gì đó còn có một ít tạp chí mời phỏng vấn, hắn đều rất vui, hiện tại không được.

Không đến tất yếu, giống nhau không dễ dàng tiếp thu phỏng vấn.

Trong xe mở ra điều hòa, Chu Khải bóp tắt yên, kim bí thư thấp giọng nói: “Trần giáo sư mấy cái còn chờ ngươi mở họp.”

Chu Khải nghiêng đầu xoa nhẹ hạ đỉnh mày: “Đi thôi.”

Xe một đường chạy đến khải thịnh, mau 10 giờ, khải thịnh tối cao kia một tầng ôm còn đèn sáng, Chu Khải ở cửa bước chân hơi chút ngừng một chút, nhìn thoáng qua, phát hiện Tô Giản kia tầng lầu còn có mỏng manh đèn, hắn cúi đầu cấp Tô Giản phát WeChat: đợi lát nữa đi lên phòng nghiên cứu, đại khái nửa giờ sau, nếu ngươi không đi nói.

Tô Giản thực mau hồi: hành.

Chu Khải cùng kim bí thư đi nhờ thang máy thượng tầng cao nhất, vừa ra thang máy, đoàn người đều đang đợi hắn, Chu Khải đem tây trang áo khoác ném cho kim bí thư, nhìn Trần giáo sư mấy cái: “Mở họp.”

Đoàn người hành đến Chu Khải văn phòng, bao gồm lâm sanh, đêm nay phỏng vấn lâm sanh được đến tin tức, đã sớm nhìn, xem xong sau nàng cơ hồ muốn khóc, lúc này toàn thân chết lặng, cùng cái xác không hồn dường như, nàng yên lặng mà trở lại văn phòng chuẩn bị mở họp tư liệu, nàng trước nay không nghĩ tới, Chu Khải sẽ có một ngày đối mặt truyền thông sẽ nói như vậy.

Mà nữ nhân kia nên có bao nhiêu quan trọng? Mới đáng giá hắn như vậy lần nữa phá lệ?

Nàng cầm tư liệu vào Chu Khải văn phòng, rất nhiều vị trí đều cho người ta bá chiếm, chỉ còn lại có Chu Khải trong tầm tay cái kia, Chu Khải đang ở gõ máy tính, theo chân bọn họ mấy cái tập trung tinh thần mà nhìn tân mua chip, kia đầu một người tuổi trẻ công trình sư kêu lâm sanh lại đây, lâm sanh thu hồi nhìn Chu Khải ánh mắt, buông tư liệu, chống cái bàn đi xem.

Vài người nhìn trong máy tính đồ vật, vẫn luôn ở câu thông, cái này hội nghị cũng đã bắt đầu rồi.

Lâm sanh nhìn một hồi, tay có chút toan, nâng lên tới thời điểm, vừa lúc ấn sáng một bộ di động màn ảnh, nàng tùy ý mà cúi đầu vừa thấy.

Này vừa thấy, cả người cứng đờ.

Di động là Chu Khải.

Hắn còn không có khóa bình, bị nàng ấn tới rồi, mà giao diện thượng một trận tư nhân phi cơ thật xinh đẹp.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 113 chương 113

Tô Giản nhìn này nam nhân liền biết quỳ ván giặt đồ loại chuyện này hắn khẳng định là sẽ không làm, chính là nàng chính là cố ý muốn hỏi, nàng tiếp tục niết hắn cằm, cười nói: “Từ từ.”

Chu Khải rất hưởng thụ như vậy, thân mình sau này dựa vào ghế trên, tùy ý nàng mảnh khảnh ngón tay nhéo, nói: “Ân? Còn có chuyện gì?”

Tô Giản cười cúi đầu, nhìn hắn đôi mắt, mi mắt cong cong, mắt mang cười: “Phía trước vẫn luôn có người kêu người máy quỳ an, hiện tại ai quỳ an? Ngươi? Vẫn là ta?”

Này vừa hỏi, Chu Khải an tĩnh, hắn hẹp dài lưu chuyển đôi mắt mang theo một tia ý cười, lại cũng có một tia không thể nói tới phức tạp, hai người dây dưa đến nay, nhất làm hắn khắc cốt minh tâm chính là kia đoạn chia tay nhật tử, kia tư vị làm hắn lần nữa hồi tưởng, hồi tưởng qua đi dư lại cũng chỉ có đem nàng trảo đến càng khẩn.

Hắn nói không nên lời những cái đó biệt ly không khai ta nói, như vậy dây dưa quá khó coi, giống hắn như vậy nam nhân, nhất yêu cầu chính là thể diện, cố tình, cảm tình mất khống chế thường thường là không có bất luận cái gì thể diện nhưng giảng, quỳ an đại biểu một loại tâm lý.

Chu Khải chân dài hơi điên hạ, Tô Giản hơi chút quơ quơ, vội vàng nắm chặt hắn, Chu Khải cười nhướng mày: “Sợ?”

Tô Giản chùy hắn bả vai, tiếp tục trên cao nhìn xuống mà xem hắn.

Chu Khải giơ tay sửa sang lại nàng sợi tóc: “Ngươi biết quỳ an có ý tứ gì sao?”

Tô Giản cười: “Ta biết.”

Chu Khải nhướng mày: “Thật biết?”

Tô Giản cũng không sợ, trực tiếp khom lưng, ghé vào hắn bên tai, nhẹ nhàng mà nói: “Còn không phải là ngươi không có đem ta đặt ở ngang nhau vị trí thượng, ở cảm tình mặt trên ngươi thói quen khống chế, ngươi cho rằng ta phải phục thấp, lúc này mới phụ họa ngươi cảm tình quy luật, nói trắng ra là ngay từ đầu ngươi liền ở nói dối.”

Chu Khải phía trước nghe được thú vị, thầm than nàng thông minh, mặt sau nhưng thật ra sửng sốt hạ, hơi hơi nghiêng đầu thân má nàng một chút, hỏi: “Ta nói dối? Chỗ nào nói dối?”

Tô Giản ngồi thẳng lên, nhìn hắn a cười một tiếng: “Ngươi ngay từ đầu đánh làm ta độc lập cờ hiệu, dạy ta như vậy nhiều đồ vật, chính là ở ngươi trong mắt, ngươi vẫn là tựa như xem một con chim hoàng yến giống nhau, Chu Khải, ngươi nói ngươi là như thế này sao?”

“Ân?” Tô Giản sau thêm một chữ.

Chu Khải ấn đường hơi chọn, hai người đối diện, đôi mắt đều châm suy nghĩ muốn khống chế đối phương dục vọng, hồi lâu, Chu Khải nhịn không được cười rộ lên, đè nặng Tô Giản cổ đi xuống, lấp kín nàng môi, cũng nói: “Biết sao? Nam nữ chi gian, vốn dĩ chính là nam thượng nữ hạ, tư thế này không phải càng thoải mái sao? Ngày thường làm ngươi thượng ngươi động một chút thử xem?”

Tô Giản nhịn không được cắn răng: “Chu Khải.”

Theo sau mặt một trận thiêu hồng, Chu Khải thấp thấp cười: “Gọi hồn nột? Kêu lão công, không điểm tình thú.”

Tô Giản đẩy ra hắn, nghĩ lại chùy hắn bả vai một chút, hắn áo sơmi đỉnh nút thắt rộng mở, lộ ra xương quai xanh cùng một mảnh nhỏ da thịt, xứng với hắn phong lưu tươi cười, quả thực liền một lãng tử, Tô Giản: “Đi trở về.”

Chu Khải xem một cái thời gian, nửa ôm nàng hạ đùi nói: “Đi, trở về.”

Theo sau hắn đóng máy tính, kéo xuống văn phòng mành, cầm lấy hộp thuốc cùng di động chìa khóa xe, nắm Tô Giản rời đi, Tô Giản ở mặt khác một gian môn không quan duy tu trong phòng thấy được kia ba con người máy, cùng phía trước giống nhau dựa vào cùng nhau, Tô Giản hỏi: “Không mang theo chúng nó trở về?”

Chu Khải nhìn thoáng qua, cúi đầu chuẩn bị cắn yên, đối thượng Tô Giản tầm mắt sau, tay hơi hơi một đốn, cuối cùng đem yên dùng đầu ngón tay điểm trở về, ngẩng đầu nói: “Không mang theo, quá mấy ngày, hai ngày này ta không có thời gian xử lý.”

“Đều là chính ngươi làm cho sao?” Tô Giản phát hiện hắn là cái gì đều sẽ.

Chu Khải ấn thang máy nói: “Bọn họ làm thí nghiệm, ta sửa chữa trình tự, đến nỗi linh kiện còn có chip cũng là bọn họ xử lý.”

Tô Giản gật đầu, thang máy tới, Chu Khải nắm nàng vào thang máy, quay đầu lại nhấn một cái di động, phòng nghiên cứu đèn bang một tiếng toàn đóng, hắn dùng di động điều khiển từ xa phòng nghiên cứu ánh đèn, cùng Tô Giản gia điều hòa bạn lữ là giống nhau, thang máy chỉ có bọn họ hai người, Chu Khải ôm lấy nàng eo, cúi đầu ngửi nàng sợi tóc, hắn có chút mê say hỏi: “Dùng cái gì dầu gội?”

Tô Giản: “Hoa anh đào.”

“Khó trách hương vị như vậy hương.”

Nói cao thẳng cái mũi liền hướng nàng trên cổ cọ, hạ □□ phục vốn dĩ liền mỏng, Tô Giản súc bả vai: “Ngươi đủ rồi, hôm nay từng có một lần.”

Chu Khải thấp thấp cười: “Có cái gì? Ta đều không nhớ rõ, như vậy đuổi thời gian một chút đều không tận hứng.”

Tô Giản đỏ mặt không nghĩ phản ứng hắn.

Chu Khải: “Ta đưa ngươi trở về, sáng mai lại đi tiếp ngươi.”

“Ân.”

Đã trễ thế này, Tô Giản cũng không nghĩ chính mình lái xe, Chu Khải lần này khai SUV, Tô Giản lên xe sau, hắn hỗ trợ khấu đai an toàn, theo sau khởi động xe, đi ra ngoài, tới gần 0 điểm, bên ngoài có loại yên lặng rồi lại có loại yên lặng trung cất giấu một tia điên cuồng không khí, Lê Thành chưa nói tới là Bất Dạ Thành, nhưng thành thị này có chút địa phương tới rồi buổi tối là càng thêm náo nhiệt, Chu Khải khuỷu tay đặt ở cửa sổ xe thượng, hỏi Tô Giản: “Công ty hiện tại như thế nào?”

Tô Giản tựa lưng vào ghế ngồi, nói: “Còn hành, đâu vào đấy mà tiến hành.”

Chu Khải liếc nhìn nàng một cái: “Lão bà hiện tại như vậy thông minh, đều không cần ta hỗ trợ.”

Tô Giản cũng xem hắn, cười: “Lại không thể làm ngươi giúp cả đời.”

Chu Khải: “Sách, giúp cả đời hảo a, ta vui.”

Tô Giản: “Mới không hảo đâu.”

Tốt nhất là ngươi làm ngươi ta làm ta, Tô Giản nghĩ thầm, Chu Khải lại là thấp thấp cười: “Ngươi trong lòng nghĩ vẫn là ngươi làm ngươi ta làm ta đúng không?”

Tô Giản: “!!!”

Chu Khải: “Tài vụ rõ ràng đối phu thê chi gian tới nói cũng là một loại từng người bảo đảm.”

Tô Giản: “Nga.”

Chu Khải: “Chính là ngươi không khai cái này công ty, chúng ta hợp lại sau ta cũng sẽ lộng một cái công ty cho ngươi khai, nhưng là tuyệt đối sẽ không khai loại này công ty.”

Tô Giản: “Vì cái gì?”

Chu Khải cười: “Khai cái thoải mái điểm, ngươi tiểu đánh tiểu nháo là đến nơi.”

Tô Giản: “.....” Nói trắng ra là lại là kia một bộ khống chế tâm tư.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 114 chương 114

Tô Giản rửa mặt ra tới, Chu Khải bữa sáng ăn được, ngồi ở cái bàn trước xem di động, Tô Giản trừng hắn liếc mắt một cái, bay nhanh hướng phòng đi, Chu Khải khóe môi một câu, nhìn nàng vào phòng, môn thuận tiện phanh mà một tiếng đóng, hắn đứng dậy, gõ gõ môn, thấp giọng hỏi nói: “Thay quần áo đâu?”

Tô Giản không ứng hắn.

Chu Khải cười một cái, trở về bàn ăn.

Chỉ chốc lát, Tô Giản đổi hảo quần áo, thu thập thỏa đáng, xách theo bao ra tới, Chu Khải giương mắt vừa thấy, tóc trát đi lên, xuyên hiện eo cập đầu gối váy, quầng thâm mắt che che, xem không quá thấy, lập tức sạch sẽ nhanh nhẹn Tô Giản lại xuất hiện, Chu Khải chi cằm nói: “Vừa mới ngươi tỉnh ngủ dáng vẻ kia ta thực thích.”

Tô Giản: “Nga đúng không? Xem lâu rồi ngươi liền ghét bỏ.”

Chu Khải cười: “Như vậy hiểu nam nhân a?”

Tô Giản phiên cái xem thường, trước kia cùng Triệu đông tuấn luyến ái khi mỗi ngày đều nỗ lực trang điểm chính mình, kết hôn sau ngủ trước sát hảo mặt nằm xuống ngày hôm sau tỉnh lại vẻ mặt xoã tung, ăn mặc váy ngủ hoặc là áo ngủ ở nhà lắc lư, mới đầu Triệu đông tuấn còn sẽ nói lão bà như vậy hảo có sinh hoạt hơi thở, thực tế lâu rồi không bao giờ nói, ra cửa phía trước nhắc nhở nàng, nhớ rõ thay quần áo.

Nam nhân nói vĩnh viễn chỉ là nhất thời.

Mạnh Quyên nghe Tô Giản sửa sang lại hảo, ở bên ngoài làm bữa sáng đoan tiến vào, Tô Giản buông bọc nhỏ, ngồi xuống ăn, Mạnh Quyên hỏi Chu Khải: “Còn muốn sao?”

Chu Khải cười nói: “Không được, ăn no, ăn rất ngon.”

Mạnh Quyên lên tiếng, xem Tô Giản ăn nói: “Uống điểm sữa bò đi.”

Tô Giản: “Không uống, ta uống nước ấm là đến nơi.”

Mạnh Quyên: “Hảo.”

Theo sau lại xem Chu Khải cùng Tô Giản liếc mắt một cái, lúc này mới đi ra ngoài, Tô Giản ăn bữa

sáng còn man mau, Chu Khải ở một bên vẫn luôn nhìn nàng, Tô Giản nhịn không được quay đầu xem hắn, Chu Khải cười: “Nữ nhân ăn cái gì đều là cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ.”

“Ngươi ăn còn rất mồm to.”

Tô Giản: “Ngươi nghiên cứu cái này làm cái gì?”

Chu Khải cười: “Tò mò.”

Tô Giản ba lượng hạ đem bánh trứng nhét vào trong miệng, hai má lập tức liền phồng lên, Chu Khải dịch nước ấm cho nàng, thấp giọng nói: “Uống chậm một chút.”

Tô Giản: “Thời gian không còn kịp rồi.”

Nàng bưng lên cái ly uống một ngụm, đem trong miệng nuốt xuống đi, theo sau đứng dậy, Chu Khải thấy thế, chạy nhanh đỡ cánh tay của nàng, nói: “Đừng nóng vội.”

Tô Giản sát sát môi.

Chu Khải nắm tay nàng ra cửa, mặt khác một bàn tay xách theo nàng bao, vừa ra đi, đang ở ăn bữa sáng người đều nhìn bọn họ, một ít không có gì sự tình làm hàng xóm ngồi vừa ăn vừa nói chuyện, thuận thế đem ánh mắt đầu lại đây, xem đến Tô Giản có điểm không được tự nhiên, nàng tiến lên, cùng Mạnh Quyên nói: “Mẹ chúng ta đi làm.”

Mạnh Quyên gật đầu: “Hảo.”

Chu Khải cũng mỉm cười: “A di ngài đừng quá vất vả, sớm một chút nghỉ ngơi.”

“Hảo hảo hảo.” Mạnh Quyên có điểm xấu hổ, nói, “Ngươi lái xe cũng cẩn thận một chút.”

“Tốt.”

Theo sau Chu Khải nắm Tô Giản hướng hẻm khẩu đi đến, quang minh chính đại, toàn bộ trung sơn nhị hẻm hộ gia đình đều nhìn, một ít cảnh tượng vội vàng bạch lĩnh cũng đều đầu tới ánh mắt, Tô Giản đi ở Chu Khải bên tay trái, lần đầu tiên phát hiện bị người chú mục là cái dạng này, thực không được tự nhiên, này nam nhân quá mức xuất sắc.

Một thân khí thế lớn lên lại tuấn mỹ.

Về sau cùng người nam nhân này ở bên nhau, phải thói quen như vậy, Tô Giản hơi hơi thở dài.

Hai người hợp lại sau, chân chính một khối ở bên nhau đi ra ngoài gì đó kỳ thật vẫn là rất ít, liền một khối đi ra ngoài ăn cơm đều không có, từng người có chính mình muốn bận việc, cũng khó trách Chu Khải

muốn ở chung.

Tô Giản nhưng thật ra nghiêm túc mà suy xét lên.

Nàng là nghiêm túc mà muốn kết giao, như vậy một khối sinh hoạt là tất yếu.

“Suy nghĩ cái gì đâu?” Chu Khải khom lưng cấp Tô Giản khấu hảo đai an toàn, ngẩng đầu xem nàng, Tô Giản hoàn hồn, cười nói: “Không có gì, phát hạ ngốc.”

Chu Khải thấu đi lên, thân nàng môi một ngụm: “Ở ta trong lòng ngực còn phát ngốc, tưởng nam nhân đâu?”

Tô Giản trừng hắn: “Đúng vậy.”

“Không cho ngươi tưởng.” Nói, Chu Khải liền thò lại gần, trực tiếp lấp kín nàng môi, bay nhanh mà thoán đi vào, hai người trong miệng đều có bánh trứng hương vị, đầu lưỡi giao triền như là ở chia sẻ một khối bánh trứng, đột nhiên Tô Giản đột nhiên cười rộ lên, Chu Khải quay đầu đi, cũng cười rộ lên, quay đầu lại xem nàng: “Cười cái gì?”

Tô Giản mỉm cười: “Bánh trứng.”

Chu Khải có chút kinh ngạc, hắn cũng cười rộ lên: “Ta cũng là.”

Hai người yên lặng nhìn đối phương, có lẽ trong lòng đều ở than, hình như là rất có ăn ý.

Thực mau, màu đen chạy băng băng khởi động, rốt cuộc đuổi xa trong thành thôn, Tô Giản mới từ trong xe xuống dưới, di động liền vang, nàng tiếp lên, tề phong nói: “Vị kia đại sư đại khái 9 giờ rưỡi đến Lê Thành, ở ga tàu cao tốc, ta đem điện thoại cùng tên họ nói cho ngươi, ngươi muốn hiểu chuyện nga, giống nhau bọn họ nói cái gì các ngươi chỉ lo hỏi, không cần tùy tiện phản bác, liền tính tâm còn nghi vấn hoặc cũng là.”

Tô Giản: “Như vậy chú ý?”

Tề phong: “Có điểm địa vị người đều như vậy.”

“Tốt.” Tô Giản gật đầu, theo sau treo điện thoại, Chu Khải đóng cửa xe, tích một tiếng, liếc nhìn nàng một cái: “Tề phong điện thoại?”

Tô Giản: “Ân, chuẩn bị khai một nhà thể nghiệm cửa hàng, yêu cầu tìm người xem phong thuỷ.”

Chu Khải nhướng mày: “Khải thịnh quét rác người máy cũng muốn khai một nhà.”

Tô Giản: “Nga.”

Chu Khải lại đây dắt tay nàng, lên lầu, Tô Giản hồi chính mình công ty, Chu Khải tiếp tục hướng lên trên.

Hồi công ty xử lý một chút sự tình sau, Tô Giản 8 giờ rưỡi liền xuất phát đi ga tàu cao tốc tiếp người, Lâm Phương Cầm còn có chuyện muốn xử lý, nàng liền một người tới, ở ga tàu cao tốc bên ngoài hơi chút ngây người một hồi, di động liền vang lên, một cái ăn mặc rất thời thượng lão nhân từ bên trong đi ra, Tô Giản tiếp khởi điện thoại, thuận tiện khai cửa xe qua đi, đi vào trước mặt hắn hỏi: “Là Lý lão sư sao?”

Kia lão nhân gật gật đầu: “Là ta, ngươi không phải tiếp điện thoại sao? Ta chỉ có thể ở bên này ngốc một cái buổi sáng, buổi chiều liền phải đi miên thị.”

“Tốt, ta đây hiện tại mang ngươi đi.” Tô Giản treo điện thoại, mời hắn lên xe, hắn đi đến xe bên, nhìn nhìn, nói: “Ngươi năm nay điềm có tiền hảo, khai màu đỏ thích hợp.”

Tô Giản sửng sốt, không nghĩ tới đối phương sẽ nói cái này lời nói, chạy nhanh cung kính nói: “Cảm ơn Lý lão sư.”

“Lên xe đi.”

Tô Giản cho hắn mở cửa xe, theo sau một đường khai đi ở nhà quảng trường cái kia đông giác khu, Tô Giản đem xe đình hảo, mang theo người đi vào, mới vừa đi vào, Lý lão sư mày liền nhăn lại tới, Tô Giản trong lòng đăng một chút, một lát sau, chờ hắn đi khắp toàn bộ cửa hàng sau, hỏi Tô Giản: “Còn có khác sao?”

Tô Giản nói: “Còn có, không biết này gian?”

“Không được, ngươi xem này hoành trụ, ở trong phòng, đè nặng cổ bối, vô pháp phát tài còn dễ dàng thương thân, thuộc về đông giác, lại mặt hướng hạ bắc, làm không trường cửu.”

Tô Giản nghe được mơ hồ, nhưng là nàng biết này cửa hàng thất bại.

Vì thế chỉ có thể lại mang Lý lão sư tiếp tục xem mấy cái cửa hàng, nàng không nghĩ tới chính là, một đường xem xuống dưới, một cái đều không thích hợp, Tô Giản có điểm thấp thỏm, nàng cùng Lâm Phương Cầm ánh mắt như vậy kém?

Hơn nữa này Lý lão sư thực trực tiếp, cơ bản không cho bất luận cái gì kiến nghị, chỉ nói không tốt, Tô Giản đều có điểm hoài nghi đối phương tới táp bãi, đang chuẩn bị đi phía trước, hắn chỉ vào một gian đang ở trang hoàng cửa hàng, đối Tô Giản nói: “Này gian liền không tồi.”

Tô Giản theo hắn ánh mắt nhìn lại.

“Khải thịnh ở nhà.”

Cư nhiên là Chu Khải gia kia gian, Tô Giản: “.....”

Lý lão sư tiếp tục nói: “Tuyển cửa hàng liền phải loại này, hướng dương, nam bắc thông gió, liếc mắt một cái nhìn lại không cần quá thâm nhập, có thể nhìn đến quầy, rộng mở sáng ngời.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 115 chương 115

Ăn qua cơm trưa, Chu Khải liền đem đàn cấp Tô Giản, Tô Giản bỏ thêm về sau có chút an tâm, buổi chiều hai người đều còn có chuyện, liền ở T trạm tách ra, Tô Giản xe khai ra đi không bao lâu, Chu Khải cho nàng đã phát WeChat Tì Hưu ngươi không cần ở trên thị trường mua, ta nơi này có, sợ ngươi ở trên thị trường mua được không tốt.

Tô Giản vừa thấy, hồi hắn: tốt.

Thứ sáu tô mộc từ trong trường học trở về, người một nhà bắt đầu thu thập hành lý, Mạnh Quyên cái gì đều muốn mang đến tân phòng bên kia, Tô Giản không muốn, có chút gia cụ quá già rồi, mang qua đi cũng chỉ là chiếm địa phương, nói nữa trang hoàng phong cách cũng không giống nhau, Tô Giản cho rằng tốt nhất chỉ mang quần áo còn có một ít hằng ngày đồ dùng.

Bên kia phòng bếp bản thân là xứng, tính cả đồ làm bếp đều có xứng, mà phía trước đưa kia bộ gia cụ còn có Tô Giản sau lại tuyển mua gia cụ, đều đã đưa lên lâu, thứ sáu cùng ngày người một nhà ở trong phòng sửa sang lại ước chừng mười mấy giờ, tô mộc ở bên này từ nhỏ học đọc được đại học, đồ vật rất nhiều, Tô Giản tuy rằng trụ đến đoản, nữ nhân gia vẫn là rất nhiều đồ vật.

Chu Khải phát WeChat lại đây nói hắn còn ở mở họp, thứ bảy ngày sẽ qua tới hỗ trợ.

Tô Giản tưởng tượng đến hắn ngày đó chạm vào rớt kia khối gạch hồi hắn không quan hệ ngươi có chuyện liền đi vội đi.

Chu Khải: ..... Ghét bỏ ta?

Tô Giản không hồi.

Này đầu Lưu hạo cũng đã phát WeChat nói đến hỗ trợ, cuối cùng lại khả năng có chuyện vướng, cuối cùng kêu hắn đơn vị một cái khác nam hài khai chiếc Minibus lại đây, hỗ trợ mang một ít hằng ngày đồ dùng hãy đi trước.

Thứ bảy sáng sớm, Chu Khải liền tới rồi, ăn mặc màu đen vận động trang, đồng hồ cũng thu hồi tới, vào cửa trước đem yên bóp tắt, tiến lên liền giúp Tô Giản cầm hành lý, tô mộc nhìn Chu Khải liền nhớ tới ngày ấy xem video, hắn vội vàng quay đầu hỏi Mạnh Quyên: “Mẹ, nhà của chúng ta ván giặt đồ còn có hay không ở?”

Mạnh Quyên ở trong phòng bếp lấy đồ vật, đáp: “Ở trong phòng tắm, ngươi muốn làm gì?”

Tô mộc: “Cấp tỷ phu quỳ a.”

Chu Khải: “.....” Cậu em vợ đừng như vậy.

Tô Giản ở một bên nhẫn cười, Chu Khải giơ tay, che lại nàng miệng, thấp giọng nói: “Ngươi đệ đệ rất lợi hại.”

Tô Giản cười xem hắn, đôi mắt chớp chớp, dùng ý niệm hỏi “Có sợ không.”

Chu Khải cũng chớp chớp mắt “Sợ quá.”

Hai người đối diện nhìn, lại xem hiểu đối phương ánh mắt ý tứ, Tô Giản mặt lập tức liền thiêu hồng, theo sau dịch khai tầm mắt, đi trong phòng ôm tiểu giản trốn tránh tới.

Mạnh Quyên cũng đi theo ra tới, trong tay xách theo một chỉnh túi đồ vật, nàng ra tới sau lại hỏi tô mộc: “Muốn ván giặt đồ làm gì?”

Ở trong phòng bếp nàng không nghe rõ.

Tô mộc cười rộ lên nói: “Cấp tỷ phu quỳ.”

Mạnh Quyên sửng sốt hạ, nhất thời không phản ứng ai là tỷ phu, phản ứng lại đây, giơ tay đánh tô mộc, lại xem Chu Khải liếc mắt một cái, nói: “Chu Khải, tiểu hài tử nói không nên tưởng thiệt.”

Chu Khải thân sĩ mà cười: “Không quan hệ.”

Trong lòng lại tưởng, đánh đi này cậu em vợ nên giáo huấn.

Hôm nay Lưu hạo đơn vị cái kia nam hài vẫn là lại đây hỗ trợ, Chu Khải nhìn đến kia Minibus khi, sách một tiếng, Tô Giản liếc hắn một cái trắc, theo sau đem đồ vật phóng tới kia Minibus thượng, còn có một ít liền dùng Chu Khải mở ra SUV trang, theo sau lại trang một ít đến Tô Giản bảo mã (BMW).

Tô mộc mở ra bảo mã (BMW) tái Mạnh Quyên.

Tô Giản ngồi Chu Khải xe, Chu Khải lên xe khi, chụp hạ tiểu giản giản.

Tiểu giản giản trừng lớn đôi mắt, giòn sinh địa nói: “Chu Khải quỳ an quỳ an quỳ an.”

Chu Khải: “.....”

Tô Giản phản xạ tính mà dùng tay che lại tiểu giản giản miệng, ai biết tiểu giản giản tiếp tục lặp lại: “Chu Khải quỳ an quỳ an quỳ an.”

Chu Khải giương mắt xem Tô Giản.

Tô Giản xấu hổ cười: “Ngượng ngùng.”

Chu Khải nhẹ nhàng cười: “Sách, liền như vậy muốn ngươi thượng ta hạ?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 116 chương 116

Tô Giản không có thời gian theo chân bọn họ vô nghĩa, treo điện thoại xuống lầu, trong tay chìa khóa xe tích một tiếng, màu đỏ bảo mã (BMW) cửa xe mở ra, nàng đem hộp đặt ở ghế phụ, theo sau vòng qua xe trên đầu điều khiển vị.

Ở làm này hết thảy thời điểm, lầu hai cửa sổ bị đẩy ra, Chu Hoài Vân đám người đứng ở cửa sổ nơi đó, cúi đầu nhìn nàng, mắt thấy hỏa hồng sắc bảo mã (BMW) tựa như ngày mùa hè liệt hỏa, loá mắt soái khí hơn nữa thân xe xinh đẹp, bao nhiêu người mắt thèm đến lợi hại, Chu Hoài Vân càng là siết chặt nắm tay, không ít người phỏng chừng đều nghĩ đến lúc trước Tô Giản lần đầu tiên tới công ty khi bộ dáng, sợ hãi rụt rè, vẻ mặt sợ hãi, làm việc quy quy củ củ thả thập phần thành thật.

Nghe nói nàng là từng ly hôn, lén người đều ở thảo luận, cơ hồ mỗi người đều cảm thấy giống nàng như vậy, cơ bản cũng cứ như vậy, đặc biệt là Chu Hoài Vân đám người ỷ vào tuổi ưu thế rất có một loại cao nhân nhất đẳng cảm giác, vì thế Tô Giản trước khi đi kia một ngày, Chu Hoài Vân biết được một ít tin tức sau, chửi rủa Tô Giản đồng thời, trong lòng nhận định nàng bất quá chỉ là một cái ngoạn vật mà thôi.

Ai có thể nghĩ đến, hiện tại Tô Giản hỗn thành như vậy, như vậy lệnh người đố kỵ.

Chu hà cũng đứng ở một bên nhìn, tâm tình thực phức tạp, Chu Khải đó là cái dạng gì nam nhân, như thế nào liền thành Tô Giản nam nhân?

Chu Hoài Vân nhéo nắm tay, xoay người trở về văn phòng, tìm kiếm ra thơ tuệ điện thoại đánh qua đi.

Kia đầu thơ tuệ mới vừa họp xong, vừa nghe Chu Hoài Vân điện thoại, bất đắc dĩ hỏi: “Chuyện gì a? Các ngươi công ty hôm nay không phải muốn mở họp sao?”

Hôm nay cuối tuần, vì cái gì mọi người đều ở công ty, nguyên nhân chủ yếu là có một đám hóa ra vấn đề, bọn họ muốn mở họp, cố tình trì lân có hộ khách, mọi người đều ở trong công ty chờ hắn, thuận tiện xử lý đỉnh đầu một chút sự tình.

Chu Hoài Vân thấp giọng nói: “Khai, đợi lát nữa khai, chu tổng đã lâu không có tới công ty, Tần tổng cùng trần tổng đảo tới cần lao.”

Thơ tuệ cười lạnh một tiếng: “Như thế nào? Còn đối chu luôn có ý tưởng đâu? Không diễn, Lâm gia tiểu thư sau khi trở về cũng vô pháp đem chu tổng bắt lấy, các ngươi cũng đừng nằm mơ.”

Chu Hoài Vân vừa nghe, không biết nên nói cái gì, lẫn nhau gian là đường tỷ muội, nhưng hai người đều kiêng kị đối phương, Chu Hoài Vân nói: “Chu tổng thật yêu đương.”

Thơ tuệ trầm ngâm: “Đúng vậy, nói chuyện, hảo ta trước treo.”

Nàng đối Chu Khải không có hứng thú, vốn dĩ tính toán truy một chút hắn, kết quả sau lại cũng biết Chu Khải ở truy cái kia ở trong mắt nàng vốn dĩ vẫn luôn không có gì uy hiếp nữ nhân, hơn nữa lâm sanh trở về, dù sao một nồi cháo mà loạn, thơ tuệ có chính mình kiêu ngạo, từ bỏ liền từ bỏ.

Chu Hoài Vân nghe được cũng ảm đạm, nghe lời mà thuận thế cũng treo điện thoại.

Nhớ tới kia hỏa hồng sắc bảo mã (BMW), trong lòng không cam lòng một đường lan tràn.

Tô Giản lái xe trở lại tiểu khu, ôm hộp lên lầu, nhà ở ở Mạnh Quyên cùng tô mộc sửa sang lại hạ, dần dần mà ra dáng ra hình, bởi vì gia cụ là hoàn toàn mới, những cái đó quần áo đồ dùng linh tinh, chỉ tìm ngăn tủ trả về có ngăn kéo tắc, Tô Giản cùng Mạnh Quyên trụ lầu một, tô mộc một người bá chiếm phục thức lầu hai, đưa một cái gác mái thả một ít tạp vật, còn có sửa sang lại ra một cái cửa sổ lượng quần áo.

Chu Khải tiếp nhận Tô Giản lấy tới hộp, thượng gác mái đi.

Tô Giản cũng đuổi kịp, gác mái địa phương man đại, có một cái rất nhỏ phòng, dùng một phiến cửa kính che, bên trong bãi tạp vật, bên ngoài còn lại là một cái bồn rửa tay còn có máy giặt cùng một cái tiểu không vị, cửa kính tráo một tảng lớn, bức màn kéo tới, cột lấy, Chu Khải hướng bên trong đi, kéo ra cửa kính, tạp vật trong phòng có một cái tường tương cái bàn, Chu Khải lấy ra hộp gấm, đem Tì Hưu lấy ra tới, hộp gấm hơi chút một sửa sang lại, Tì Hưu phóng đi lên, hộp gấm bên trong còn có thể lôi ra một cái nho nhỏ trong suốt hộp, vừa lúc tròng lên.

Chu Khải phóng hảo sau, tay căng trên bàn, nghiêng đầu xem Tô Giản, cười hỏi: “Như thế nào?”

Tô Giản khom lưng, nhìn kia Tì Hưu, gật đầu nói: “Hảo, không tồi.”

Chu Khải duỗi tay kéo nàng một chút, kéo đến nàng hướng trong lòng ngực dựa, Chu Khải thấp giọng hỏi nói: “Mới vừa rồi công ty người khi dễ ngươi?”

Tô Giản nhìn hắn: “Ngươi cũng biết? Ta cho rằng ngươi điếc.”

Chu Khải thấp thấp cười: “Nếu là điếc, ta liền không kêu lão bà.”

Tô Giản ở công ty một chút sự tình hắn ẩn ẩn nghe nói, bất quá truyền đến truyền đi liền mất đi nguồn gốc, hơn nữa Tô Giản đã đi rồi, Chu Khải xuống chút nữa truy cứu cũng truy cứu không ra cái gì, mà vừa mới, Chu Khải lập tức liền ý thức được, cho nên ở kết cục bỏ thêm kia hai chữ, Tô Giản trừng mắt hắn: “Ngươi cái gì đều biết.”

Chu Khải một tay ôm nàng eo, đem nàng mang lại đây, cười nhẹ: “Biết, cho ngươi tránh hồi mặt mũi sao?”

Tô Giản: “Hiếm lạ.”

Chu Khải cười, gợi lên nàng cằm, cúi đầu liền hôn.

Tô Giản dựa vào cái bàn, Chu Khải hôn xuống dưới khi không chút khách khí, Tô Giản ngẩng cổ, môi lưỡi hơi hơi run lên, nam nhân đầu lưỡi phi thoán mà nhập, Tô Giản ngô một tiếng, hắn thấp thấp cười, ôm đến nàng càng khẩn.

Thẳng đến tô mộc bò đi lên hô: “Uống nước đường.”

Chu Khải mới buông ra Tô Giản, khóe môi mang theo một tia chỉ bạc, buông xuống đôi mắt xem nàng.

Tô Giản liếm hạ môi dưới, đẩy ra hắn, xuống lầu.

Chu Khải giơ tay lau nước miếng, liếm liếm, cười cũng đi theo xuống lầu.

Mạnh Quyên từ dọn tiến vào khi liền dùng nồi áp suất đè ép đậu xanh nước đường, lúc này uống vừa lúc, không nóng không lạnh, nhà ăn cùng phòng bếp liên tiếp ở bên nhau, phi thường rộng mở sáng ngời, một trương to rộng cái bàn cũng rất lớn, uống nước đường khi, Mạnh Quyên cùng Tô Giản thương lượng ngày mai nhập bọn cơm sự tình, Tô Giản nói sáng sớm nàng liền đi thị trường, nhưng là nơi này lớn một chút thị trường ly cái này tiểu khu có điểm xa, buổi sáng thật sự dậy sớm tới, Chu Khải buông cái muỗng, một bàn tay đáp ở Tô Giản phía sau lưng ghế thượng, tới gần nàng, thấp giọng nói: “Buổi tối thượng chung cư bên kia ngủ, bên kia thị trường lớn hơn nữa, ngươi tỉnh lại sau, trực tiếp mua lại đây.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 117 chương 117

Chu Khải tiến lên, nhẹ nhàng mà lấy rớt Tô Giản trong lòng ngực ván giặt đồ, xem một cái, cười nhẹ một tiếng, ném tới một bên, niết nàng cằm hỏi: “Thật đúng là tính toán làm ta quỳ a?”

Tô Giản xem một cái kia ném tới trên bàn trà ván giặt đồ, lấy lại tinh thần, nhìn hắn, tưởng tượng hắn sẽ quỳ sao?

Trước mắt nam nhân ăn mặc màu đen vận động trang, sấn đến dáng người thon dài, tuấn mỹ vô song, cái dạng này như thế nào sẽ quỳ? Hắn mới sẽ không quỳ cái này ván giặt đồ đâu, Tô Giản đẩy ra hắn, đánh cái ngáp: “Có điểm mệt nhọc, trước tắm rửa.”

Nhà ở vốn là một người trụ, vốn là chỉ thả một người vật phẩm, Tô Giản kỳ thật còn có điểm xa lạ, Chu Khải từ phía sau ôm lấy nàng, thấp thấp bật cười: “Cùng nhau tẩy?”

Tô Giản: “Ngươi đến trước mang ta đi phòng, đem hành lý phóng hảo.”

Chu Khải cười khom lưng, nhắc tới Tô Giản rương hành lý, nắm tay nàng hướng phòng ngủ chính đi, Tô Giản vào phòng môn phía trước, nhớ tới chính mình mang kia một đống mỹ phẩm dưỡng da cùng đồ trang điểm, đang muốn nói chuyện, liền thấy Chu Khải xốc lên một cái hồng nhạt tráo đầu, tới gần cửa sổ vị trí, nhiều một cái bàn trang điểm.

Bàn trang điểm nhan sắc là thiên màu trắng, cùng phòng gia cụ rất phối hợp.

Chu Khải hỏi: “Thích sao?”

Tô Giản lần trước tới nơi này khi, dựa cửa sổ vị trí là một cái gấp ghế dựa, hiện tại đổi thành bàn trang điểm.

Tô Giản có điểm cảm động, đi lên trước, Chu Khải đem rương hành lý đưa cho nàng, Tô Giản khom lưng, đem mỹ phẩm dưỡng da cùng đồ trang điểm đặt ở bàn trang điểm thượng, đài bên trong còn phóng một cái ghế, Chu Khải dựa vào sô pha lưng ghế thượng, khóe môi mỉm cười, chân dài lười biếng mà phóng, khom lưng xem nàng lấy đồ vật, cười hỏi: “Thích sao?”

Tô Giản liếc hắn một cái, tiếp tục lấy đồ vật, chờ đem đồ trang điểm cùng mỹ phẩm dưỡng da bày biện hảo sau, Tô Giản mới xoay người xem Chu Khải, hắn còn tựa lưng vào ghế ngồi, đôi mắt mang theo ý cười, Tô Giản tiến lên hai bước, câu lấy hắn cổ, Chu Khải sửng sốt, hơi hơi cúi người, Tô Giản thân hắn

khóe môi một ngụm, nói: “Cảm ơn.”

Săn sóc mà chuẩn bị bàn trang điểm.

Chu Khải vừa nghe, cười rộ lên, ôm nàng: “Ở chung nga, lão bà.”

Tô Giản bị hắn ôm trong lòng ngực, nửa ngày, mới ứng: “Đúng vậy đâu.”

Nhất thời hai người cũng không biết nên nói cái gì, cứ như vậy ôm, Chu Khải cái mông dựa vào lưng ghế sau, chân dài hơi hơi tách ra, ôm Tô Giản vừa lúc kín không kẽ hở, Tô Giản trên người còn mang theo một cổ mùi hương, đã là tắm gội mùi hương cũng là giặt quần áo dịch hương vị, trong lòng ngực nữ nhân mềm mại thật sự.

Sắc trời cũng đã chậm, hai người không dựa một hồi, Tô Giản lấy áo ngủ đi tắm rửa, Chu Khải phi tễ đi vào, người vào phòng tắm liền tướng môn khóa trái, cười thoát áo trên.

Tô Giản ôm áo ngủ, mặt đỏ thành một mảnh, Chu Khải đi lên trước, bế lên nàng, đè ở bồn rửa tay thượng, cười nói: “Ân? Động phòng chi dạ, không thể thiếu nam thượng nữ hạ.”

Nói liền đem nàng trong lòng ngực áo ngủ lấy ra, một tay treo ở một bên, đè nặng nàng cổ, hôn lên đi.

Tô Giản tay một phóng, chỉ sờ đến hắn khẩn trí bả vai.

Chỉ chốc lát, trong phòng tắm truyền đến tiếng nước, tất tất tác tác, bọt nước rơi xuống đất, bắn ra không ít thanh âm, hai cái giờ sau, Tô Giản từ trên giường tỉnh lại, bên cạnh người không ai, nàng sửng sốt hạ, xem một cái di động, 24 điểm, trong phòng điều hòa mở ra, không tính đặc biệt lãnh, nàng trong ổ chăn không có mặc quần áo, Tô Giản xoay người ngồi dậy, đi lấy áo ngủ, tùy ý tròng lên, theo sau từ trong phòng ra tới.

Phòng bên ngoài lưu trữ một trản tiểu đèn, toàn bộ chung cư phi thường an tĩnh, Tô Giản hướng phòng khách nhìn lại, phòng khách cũng chỉ có đèn tường mở ra, Tô Giản nhìn đến cửa thư phòng đóng lại, nàng đi đến ngoài cửa, bấm tay gõ hạ.

Một đạo tiếng nói từ bên trong truyền đến, xuyên thấu qua ván cửa, có chút mơ hồ.

“Tiến vào.”

Một màn này, làm Tô Giản nhớ tới hơn một năm trước, Chu Khải kêu nàng đi văn phòng lần đó, Tô Giản ninh then cửa, môn mở ra, Chu Khải dựa vào trên bàn, trong tay phiên văn kiện, thân mình chỉ xuyên một kiện màu đen tơ lụa áo ngủ, đem hắn cả người phụ trợ đến cực kỳ lười biếng, hắn giương mắt xem Tô Giản liếc mắt một cái, khóe môi một câu: “Còn tưởng rằng ngươi vừa cảm giác đến hừng đông đâu.”

Này vừa nói, Tô Giản mặt liền có điểm hồng, ở trong phòng tắm nháo đến quá mức hỏa, nàng bị Chu Khải ôm ra tới thời điểm, cả người thoát lực, hắn tưởng ở trên giường tới một lần nàng cũng chưa sức lực phản ứng, trực tiếp ngủ rồi, Tô Giản đi lên trước, nói: “Như vậy vãn còn ở vội?”

Thư phòng có thuốc lá hương vị, trên bàn gạt tàn thuốc có mấy cây đầu mẩu thuốc lá, Tô Giản xem một cái, Chu Khải theo bản năng mà duỗi tay, đem gạt tàn thuốc sau này đẩy đẩy, buông văn kiện, tay duỗi ra, ôm nàng hướng trong lòng ngực đi, mới vừa một ôm, hắn cứng đờ, nửa ngày, thấp thấp cười rộ lên, ghé vào nàng bên tai hỏi: “Không có mặc nội y?”

Tô Giản phản ứng lại đây, mặt thiêu hồng, theo bản năng liền phải sau này lui, Chu Khải tay dùng một chút lực, ôm đến nàng không thể động, kề sát hắn mỏng quần áo ngực, hắn lại là cười hỏi: “Ở nhà cũng đều như vậy xuyên?”

Vô nghĩa, ở nhà ngủ xuyên nội y? Ngủ đều không mặc.

Lâm Phương Cầm nghe nói vẫn là lỏa / ngủ.

Chu Khải cười tiếp tục đùa giỡn: “Kia về sau không phải thực phương tiện?”

Tô Giản mặt đỏ đến mau lấy máu, nàng nhìn kia văn kiện, ý đồ dời đi lực chú ý: “Ngươi ngày thường đều công tác như vậy vãn?”

Chu Khải xem một cái, nói: “Ngẫu nhiên đi.”

Trên thực tế là thường xuyên, hắn giấc ngủ không lâu sau, giống nhau năm cái giờ tả hữu liền có thể, 0 điểm tả hữu ngủ, sáng sớm hôm sau khoảng 5 giờ lên, phi thường quy luật, Tô Giản hỏi lại: “Còn muốn xem bao lâu?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 118 chương 118

Chu Khải chạy tới gần nhìn đến Tô Giản dựa vào đại môn bên cạnh, nhìn hắn phát ngốc, hắn khóe môi một câu, bắt lấy tai nghe chạy tới, nửa khom lưng nhìn nàng, cái trán mồ hôi thuận thế bắn điểm ở Tô Giản trắng nõn trên mặt, Tô Giản hoàn hồn, giơ tay xoa mặt trừng mắt hắn: “Làm gì?”

Chu Khải cười: “Nhìn ta đâu?”

Tô Giản phiên cái xem thường, lui về phía sau hai bước: “Không, xem ngươi làm cái gì.”

Không muốn thừa nhận kia chạy bộ trung nam nhân lại soái khí lại gợi cảm, Chu Khải cười, xem một cái thời gian, vươn tay kéo nàng một chút: “Muốn cùng nhau chạy sao?”

Tô Giản chỉ vào trên người váy: “Ta như vậy chạy?”

Chu Khải vừa thấy, cười rộ lên: “Tính, ta tiếp tục, ngươi đi vào, bên ngoài sương sớm trọng.”

Tô Giản: “Ân.”

Sau Chu Khải xoay người, mới vừa chạy ra hai bước, Tô Giản lại hỏi: “Ngươi còn muốn chạy bao lâu?”

Chu Khải: “Còn muốn nửa giờ đi.”

“Nga.”

Tô Giản không hỏi lại, nam nhân đã chậm chạy ra đi, cao dài dáng người cùng với gương mặt kia, đều rất dẫn nhân chú mục, Tô Giản đang chuẩn bị xoay người, lại cùng một cái từ bên kia chạy tới màu tím vận động phục nữ nhân ánh mắt đối thượng, Tô Giản sửng sốt, lâm sanh?

Mà kia chạy bộ nữ nhân phỏng chừng không dự đoán được Chu Khải cửa đứng Tô Giản, nàng từ Tô Giản bên cạnh người chạy quá thời điểm, trên dưới nhìn Tô Giản, xem nàng một thân áo ngủ, còn có dép lê, phi đầu tán phát, nháy mắt cái gì đều minh bạch, lâm sanh ngạnh sinh sinh mà quay lại tầm mắt tiếp tục chạy, Tô Giản nhìn kia mạt màu tím càng chạy càng xa, nghĩ Chu Khải ở thần chạy thời điểm có thể hay không tổng gặp phải lâm sanh? Gặp thoáng qua hai người ánh mắt đối thượng?

Sách, Tô Giản phát hiện chính mình thật toan.

Trở lại trong phòng, a di làm tốt bữa sáng, là cháo trắng còn có một ít ăn sáng, hỏi Tô Giản muốn ăn sao? Tô Giản nói: “Tạm thời trước không ăn, chờ hắn một khối đi.”

Ở cùng một chỗ một khối ăn cơm là cần thiết, lại nói còn sớm, Tô Giản trở về phòng, thay đổi quần áo, nàng không mang nhiều ít quần áo tới, chỉ dẫn theo một bộ, đêm nay phỏng chừng yêu cầu lại mang một chút lại đây, theo sau thượng điểm trang, Tô Giản mới trát ngẩng đầu lên phát ra đi, bên ngoài hơi mang kim quang, phỏng chừng thái dương muốn ra tới, Tô Giản ở trong sân hơi chút duỗi hạ lười eo, cái này tiểu khu thực an tĩnh, nhưng sinh hoạt hơi thở còn rất nồng hậu, buổi sáng thần chạy người không đơn thuần chỉ là nhiều, hơn nữa không giống Tô Giản phía trước ở trong thành thôn, bên kia tất cả đều là thượng tuổi, bên này rất nhiều người trẻ tuổi.

Tiểu ca ca tiểu tỷ tỷ đều ở thần chạy.

Nhan giá trị đều rất cao, loại này không khí rất dễ dàng ảnh hưởng người, làm cho Tô Giản đều cảm giác thần chạy là một kiện cỡ nào thổn thức bình thường tập thể hoạt động, tay buông, Chu Khải liền xoa mặt tiến vào, vừa thấy nàng cười, đi vào nàng trước mặt, hơi hơi sườn phía dưới, xem nàng: “Lão nhân vận động?”

Tô Giản lập tức nhấc chân liền phải đá hắn.

Chu Khải thấp thấp cười, mang theo mồ hôi tay kéo cánh tay của nàng nói: “Ngày mai cùng nhau ra tới thần chạy?”

Tô Giản đi theo phía sau, có chút tâm động, nhưng vẫn là nói thầm nói: “Quá mệt mỏi đi.”

Chu Khải: “Chạy thói quen liền không mệt.”

A di đem cháo còn có đồ ăn đều lấy ra tới, còn chưng hai cái bánh bao, Chu Khải lôi kéo Tô Giản ngồi xuống, một người một bên, cúi đầu ăn bữa sáng, ăn xong bữa sáng, Chu Khải đi tắm rửa, Tô Giản chán đến chết mà phiên di động, liền phiên đến Mạnh Đan Kỳ, nàng thuyết minh thiên hồi Lê Thành, Tô Giản biết nàng khẳng định là bởi vì mang thai cho nên trốn đến Vân Nam đi, gần nhất sợ nàng mẫu thân biết, thứ hai phỏng chừng xác thật là muốn đi giải sầu.

Hai tỷ muội bởi vì lần trước có điểm nháo cương, nhưng là xét đến cùng, này phân quan hệ còn ở, Tô Giản không có khả năng hoàn toàn không để ý tới nàng.

Chỉ chốc lát, Chu Khải ra tới, ăn mặc màu đen áo sơmi, màu đen quần dài, cổ áo khấu đến gắt gao, tay áo cũng đều khấu hảo, cùng vừa mới kia vận động trang bộ dáng lại nhiều chút cấm dục cảm giác, hắn cúi đầu lộng đồng hồ, lộng tới một nửa, cười xem Tô Giản.

Tô Giản làm bộ không thấy được, dịch khai tầm mắt.

Chu Khải cười khẽ: “Lại đây.”

Tô Giản tiếp tục xoát di động, Chu Khải lại kêu một tiếng lại đây, Tô Giản toàn không nghe được, Chu Khải đi nhanh đi vào Tô Giản trước mặt, khom lưng, đem đồng hồ đưa cho Tô Giản.

Tô Giản bất đắc dĩ ngẩng đầu: “Làm gì?”

“Giúp ta mang bái.” Chu Khải cố ý nhấn một cái, đồng hồ tùng, Tô Giản tức giận đến muốn chết, “Ngươi rõ ràng mang hảo.”

Chu Khải: “Ân? Không mang hảo a.”

Tô Giản xem hắn vẻ mặt cười xấu xa, phiên cái xem thường, đem điện thoại phóng trên bàn, theo sau duỗi tay đi cho hắn mang, mới vừa khấu hảo, cằm đã bị một đài, Chu Khải cúi đầu, lấp kín nàng môi đỏ, Tô Giản phản ứng lại đây, đẩy ra hắn: “Ta son môi....”

Chu Khải khóe môi một câu: “Không xong, toàn cấp ăn.”

Hắn môi mỏng thượng dính màu đỏ cao thể.

Tô Giản: “.....”

Hôm nay cuối tuần, bất quá vừa lúc là Tô Giản gia nhập bọn cơm, sáng sớm muốn đi ra cửa thị trường, Tô Giản hỏi Chu Khải: “Ngươi hôm nay có việc sao?”

Chu Khải cười dùng lòng bàn tay xoa xoa khóe môi son môi, “Không có việc gì, bồi ngươi đi thị trường, không phải muốn mua đồ ăn sao?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 119 chương 119

Chảo dầu xác thật nhiệt, Tô Giản không né tránh, cuối cùng bắn tung tóe tại cánh tay nơi đó, vọt nước lạnh vẫn là rất đau, Lưu hạo xoay người đi lấy thuốc mỡ, ở phòng bếp cửa gặp gỡ Chu Khải, Chu Khải cầm thuốc mỡ, xem Lưu hạo liếc mắt một cái, nói: “Ta tới.”

Lưu hạo dừng một chút, gật đầu: “Hảo.”

Chu Khải thanh đạm liếc hắn một cái, đi vào Tô Giản trước mặt, Tô Giản nhớ thương cái kia cá, đoạt lấy Chu Khải thuốc mỡ, vặn ra muốn sát, Chu Khải híp mắt, giữ chặt tay nàng: “Đừng nóng vội, từ từ tới.”

Nói liền kéo qua mặt khác một cái ghế, ngồi xuống, Tô Giản nói: “Cũng không phải rất đau.”

Chu Khải nhìn nàng trắng nõn làn da thượng màu đỏ ngân khối, rõ ràng là muốn khởi phao tiết tấu, Chu Khải lòng bàn tay dính thuốc mỡ, tưởng sát, còn có điểm không hạ thủ được, Tô Giản đá hắn một chút: “Đừng cọ tới cọ lui.”

Chu Khải: “.....”

Hắn xem Tô Giản: “Không đau không?”

Tô Giản: “Không đau.”

Chu Khải lòng bàn tay gặp phải kia miệng vết thương, Tô Giản chỉ cảm thấy đến một trận mát lạnh, Chu Khải lại liếc nhìn nàng một cái, lúc này mới nhẹ nhàng mà lại xoa xoa, sát xong nói: “Gọi bọn hắn làm đi, ngươi tẩy rửa rau thì tốt rồi.”

Ngữ khí mang theo đau lòng.

Tô Giản: “Lại không phải cái gì đại sự.” Theo sau một phen đẩy ra hắn, đứng dậy, trở lại phòng bếp bên này, Lâm Phương Cầm tham đầu tham não: “Ta hỗ trợ không?”

Tô Giản liếc nhìn nàng một cái: “Ngươi sẽ làm sao?”

Lâm Phương Cầm lắc đầu: “Sẽ không.”

Mạnh Quyên đã ở chiên cá, nàng kêu Tô Giản: “Ngươi đem cái này thịt lộng một chút.”

Tô Giản đồng ý, trong phòng bếp nho nhỏ nhạc đệm liền như vậy đi qua, trên thực tế Tô Giản cánh tay

thượng vẫn là khởi phao sưng đỏ, nhưng bởi vì kịp thời xả nước sát dược, kia một tầng thuốc mỡ phúc ở mặt trên, chạm vào nhiệt khí đảo không như vậy đau.

Chu Khải thu hồi kia thuốc mỡ, đứng ở mặt sau nhìn Tô Giản sát cái trán xào rau, hắn mẫu thân cũng sẽ xuống bếp, bất quá hạ đến kỳ thật tương đối thiếu, hắn không nhiều lắm cảm giác, nữ nhân trời sinh liền cùng phòng bếp là móc nối, nhưng là giống hôm nay loại tình huống này, Chu Khải lần đầu tiên gặp được, có lẽ hắn đã từng gặp được quá, chẳng qua hắn mẫu thân có phụ thân hắn che chở.

Cho nên có vẻ cực kỳ nhỏ bé.

Chu Khải xoay người ra phòng bếp, Lưu hạo dựa vào TV bên, cúi đầu xem bọn họ chơi cờ nhảy, Chu Khải kéo kéo cổ áo, đem thuốc mỡ buông, ngồi ở sô pha trên tay vịn, cúi đầu đùa nghịch di động.

Thuận thế cấp a di phát một cái WeChat.

Chu Khải: xào rau bắn đến du nên làm cái gì bây giờ?

A di: a cái này đơn giản, giống nhau không phải thực nghiêm trọng cũng không có gì, nghiêm trọng điểm nói liền dùng nước lạnh hướng, nếu có thuốc mỡ sát dược cao, không đúng sự thật liền dùng cồn phao một chút, hai cái giờ thì tốt rồi, cái này là biện pháp tốt nhất.

Chu Khải: chính là lau thuốc mỡ vẫn là khởi phao.

A di: này cũng không có biện pháp a, kia thuyết minh chảo dầu thực nhiệt, có sát là đến nơi.

A di: như thế nào lạp? Ngươi cũng xuống bếp a?

Chu Khải không hồi nàng.

Di động thu, tựa lưng vào ghế ngồi, nghiêng đầu nhìn trong phòng bếp nữ nhân, sợ nàng lại ra vấn đề, Tô Giản xào rau tốc độ thực mau, lập tức mấy mâm đồ ăn liền ra tới, nàng quay đầu kêu tô mộc: “Mở tiệc tử.”

Tô mộc chạy nhanh nhảy dựng lên, đem mượn tới cái bàn mở ra, bởi vì phòng khách rất lớn, nhiều người như vậy đến an bài ba cái cái bàn, cho nên hướng người khác mượn hai trương hình tròn gấp bàn, Tô Giản một đạo đồ ăn xào tam đĩa, đặt ở phía sau đài thượng, tô mộc chạy vào lấy, Tô Giản nhìn đến Chu Khải, hai người liếc nhau, Chu Khải đứng lên, đi tới, hỗ trợ lấy cái đĩa.

Tô Giản nhìn hắn, Chu Khải cười, thân nàng một ngụm: “Vất vả.”

Theo sau một thân quý khí nam nhân hỗ trợ bưng thức ăn, chọc đến Tô Giản công ty công nhân vài phần xấu hổ, sôi nổi ngoan ngoãn trên mặt đất tới hỗ trợ bưng thức ăn, lúc này Lưu hạo ngược lại thanh nhàn,

thấm thấm nhìn Chu Khải, sách một tiếng, một bên rửa rau một bên nhắc nhở: “Đường đệ a, chú ý điểm, không cần quăng ngã hư cái đĩa.”

Này một lời nói lập tức nhắc nhở Tô Giản, Tô Giản quay đầu trừng mắt Chu Khải.

Chu Khải nhịn không được thao một tiếng, là, này cái đĩa là có điểm hoạt, nhưng không đến mức liền bưng thức ăn đều sẽ không, hắn âm thầm cắn răng, vốn đang không có gì, kết quả hiện tại có điểm càng thêm cẩn thận cảm giác, chờ đồ ăn phóng đến không sai biệt lắm, Chu Khải tay áo toàn vãn lên, cái trán hơi hơi ra mồ hôi.

Tô Giản cùng Mạnh Quyên hai người trù nghệ vốn dĩ liền hảo, thái sắc thượng bàn sau, đại gia nghe mùi hương liền nước miếng giàn giụa, Tô Giản lau mặt ra tới, đi trước thay quần áo, liền tính khói dầu cơ lại hảo, phòng bếp ngốc lâu như vậy vẫn là sẽ có khói dầu vị, ở phòng thay đổi quần áo, môn một vặn ra, liền thấy Chu Khải đứng ở bên ngoài, Tô Giản nhướng mày: “Ân?”

Chu Khải câu nàng cằm, lấp kín nàng môi, quét sạch một vòng sau, thấp giọng nói: “Về sau mời khách ăn cơm vẫn là đi ra ngoài bên ngoài thỉnh đi.”

Tô Giản liếm hạ môi dưới, nhìn hắn, dùng đầu ngón tay chọc hạ bờ vai của hắn: “Buổi sáng mua đồ ăn mặc cả thời điểm ngươi liền rất không kiên nhẫn.”

Chu Khải sửng sốt.

Tô Giản lại nói: “Chính là ngươi biết không? Mặc cả tỉnh tiền là một kiện sinh hoạt chuyện thường, có thể nói là một kiện sinh hoạt chuyện vui, giống ngươi xuất thân liền điều kiện tốt, nhất định không có bị tiền cấp vây quá, nhưng chúng ta có, cho nên ngươi không để bụng chúng ta để ý, một mao tiền đều để ý.”

Chu Khải ấn đường ninh chặt, không có hé răng.

Tô Giản ngay sau đó lại nói: “Đến nỗi mời khách ăn cơm, đi ra ngoài ăn ở nhà ăn đều là hai loại bất đồng thể nghiệm, chỉ cần không chê phiền toái, chính mình làm trừ bỏ tỉnh tiền còn có thể tăng thêm lạc thú, ngươi này mỗi ngày đều ở bên ngoài ăn, ngươi biết kia lạc thú sao?”

Chu Khải nắm tay nàng hướng lên trên nâng: “Nhưng ngươi đều bị năng tới rồi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 120 chương 120

Tô Giản bị thân đến choáng váng, đẩy ra hắn sau, dựa vào đầu giường thở dốc, Chu Khải một bàn tay đè ở trên vách tường, cúi đầu xem nàng, hai người hôn đến hắn áo sơmi mở rộng ra, ngực cùng xương quai xanh toàn lộ ra tới, Tô Giản nơi nhìn đến chính là hắn ngực, mặt hơi hơi hồng, ngẩng đầu xem hắn: “Còn đau đầu sao?”

Chu Khải liếm môi mỏng, thấp giọng nói: “Một chút đi.”

Tô Giản nghiêng đầu đi lấy canh giải rượu, theo sau dùng cái muỗng múc, uy hắn, Chu Khải nhìn nàng, theo sau hơi hơi cúi đầu, ngậm lấy cái muỗng, uống lên, đôi mắt vẫn luôn xem nàng.

Tô Giản bị xem đến từ cổ đến mặt tất cả đều là hồng, một ngụm một ngụm mà uy hắn, Chu Khải nửa ngày, cười nhạo một tiếng, Tô Giản giương mắt trừng hắn liếc mắt một cái.

Hắn lại là cười.

Trong phòng lan tràn ái muội, ước chừng nửa giờ sau.

Chu Khải xuống giường, sửa sang lại áo sơmi, Tô Giản cũng sửa sang lại phía dưới phát cùng quần áo, bên ngoài còn thực an tĩnh, hai người ra tới khi, tô mộc còn ở trên sô pha hô hô ngủ nhiều, Tô Giản tiến phòng bếp, lúc này bên ngoài có di động vang lên, Tô Giản buông không chén, đi ra ngoài tìm kia di động, di động tiếng chuông thực xa lạ, di động liền bãi ở TV trên tủ, Tô Giản cầm lấy tới vừa thấy.

Điện báo “Đơn vị điện thoại.”

Này thực hiển nhiên là Lưu hạo, Tô Giản chần chờ hạ, nhìn về phía Chu Khải, Chu Khải cũng nhìn đến, nói: “Hắn là là có chuyện gì, ta tới đón.”

Tô Giản đem điện thoại đưa cho hắn.

Chu Khải tiếp lên sau, nghe kia đầu nói chuyện, ấn đường hơi liễm, “Chờ một lát, hắn ở nghỉ ngơi, ta kêu hắn.”

Chu Khải ứng lời nói, treo điện thoại, đối Tô Giản nói: “Hắn đơn vị có việc, đến mở họp, giống như có điểm cấp.”

Tô Giản lập tức xoay người tiến trong phòng bếp, đi đoan canh giải rượu, nói: “Trước cho hắn uống

cái này, nhìn xem tỉnh không tỉnh.”

Chu Khải tiếp nhận chén: “Hành.”

“Còn phải uy tình địch ăn canh.”

Tô Giản trừng hắn, Chu Khải xoa xoa khóe môi, cười, hướng phòng cho khách đi đến, Tô Giản không yên tâm, cũng đi theo qua đi, phòng cho khách môn hơi sưởng, Chu Khải đẩy ra đi vào, Tô Giản đi theo phía sau, Lưu hạo cũng là nằm nghiêng ở trên giường, quần áo đảo thực chỉnh tề, chính là ấn đường liễm, người nam nhân này ăn mặc ngắn tay, cánh tay thượng nửa bộ phận là bạch, hạ nửa bộ phận thực hắc.

Chu Khải đứng ở mép giường, nói: “Này như thế nào kêu lên?”

Tô Giản duỗi tay muốn đi chụp, Chu Khải một phen nắm tay nàng, quay đầu trừng nàng: “Tị hiềm biết sao?”

Tô Giản: “.....”

Chu Khải đem tay nàng nắm, chính hắn hạ mình hàng quý đi đẩy Lưu hạo, tiếng nói ngạnh bang bang: “Lên, ngươi đơn vị có việc.”

Lưu hạo ấn đường vẫn luôn ninh, hiển nhiên là không thoải mái cực kỳ, Tô Giản đi theo hô: “Lưu Đội, đi lên.”

“Uống chút canh tỉnh rượu.”

Lưu hạo mơ mơ màng màng mà mở mắt ra, tầm mắt theo bản năng mà xẹt qua Chu Khải, nhìn đến Tô Giản, hắn rất là mơ hồ, trở tay liền bắt lấy Chu Khải tay.

Chu Khải sửng sốt, Lưu hạo thấp giọng mà hô: “Tô Giản...”

Tiếng nói đứt quãng, liền cùng bình thường kia trầm ổn tiếng nói bất đồng, vừa nghe chính là uống nhỏ nhặt, “Tô Giản... Ngươi gả cho ta đi.”

Trong phòng không khí lập tức liền cứng đờ.

Chu Khải hơi hơi nghiêng đầu, xem Tô Giản liếc mắt một cái.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 121 chương 121

Tuy rằng Tô Giản nói không quen biết, nhưng Chu Khải vẫn là mang Tô Giản đi vào, hắn ôm nàng eo, thấp giọng nói: “Không quen biết không quan hệ, nhìn xem, đều là đương lão bản, muốn trang điểm một chút.”

Tô Giản không cự tuyệt, đi theo hắn đi vào, vừa vào đại môn, một cổ nồng đậm mùi hương ập vào trước mặt, cả người tựa như đặt mình trong ở trong biển hoa, sàn nhà bóng loáng đến có thể ấn ra bóng người, bên cạnh quán cà phê ai dựa vào cửa kính, một ít người nước ngoài còn có ăn mặc thời thượng nữ nhân ngồi ở quán cà phê, tay bưng một ly cà phê, nói chuyện trời đất, ý cười ngâm ngâm.

Mà đến hướng người dẫm lên giày cao gót, hoặc tình lữ dắt tay ôm eo, này xa hoa khu cùng khác trung tâm thương mại cũng không sai biệt lắm, duy nhất bất đồng chính là kia cổ phác mũi mùi hương, sấn đến cực kỳ xa hoa, mỗi nhà hàng xa xỉ cửa hàng đại môn rộng mở, thuần một sắc mỹ nữ, Chu Khải nắm Tô Giản tuyển một nhà đi vào.

Trên mặt đất phô lông dê thảm.

Nhân viên hướng dẫn mua sắm liếc mắt một cái liền nhận ra Chu Khải, cười tiến lên tiếp đón.

Chu Khải nhìn trúng một cái màu tím nhạt váy, muốn Tô Giản đi thử, nhân viên hướng dẫn mua sắm cười nói: “Chu tổng thực sự có ánh mắt, mới vừa treo lên đâu, duy nhất một cái.” Nói liền mang bao tay cấp Chu Khải gỡ xuống tới, nhìn Tô Giản cũng thực lễ phép, vẫn luôn mang theo ý cười, Tô Giản nhìn kia váy, Chu Khải một hai phải nàng thí.

Tô Giản chỉ có thể vào đi, tính cả nhân viên hướng dẫn mua sắm đều một khối đi vào.

Ở bên trong, Tô Giản không chút để ý hỏi hạ giá cả, kia nhân viên hướng dẫn mua sắm khóe môi mỉm cười, biên giúp nàng xuyên biên nói một cái giá, Tô Giản kéo váy tay một đốn.

Này giá cả, Mạnh Quyên đến làm năm tháng bữa sáng.

Thượng thân sau, xác thật bên người, đặc biệt sấn đến nàng làn da bạch, màu tím loại này ám trầm nhan sắc, là thực chọn người xuyên, nhân viên hướng dẫn mua sắm kéo ra mành, ở sau người nhẹ nhàng đỡ Tô Giản ra tới, Chu Khải dựa vào sô pha trên tay vịn, vừa lúc nhìn lại, kia liếc mắt một cái, hắn đôi mắt híp lại, nửa ngày cười: “Rất đẹp, phi thường thích hợp.”

Hắn biết rõ Tô Giản thích hợp cái gì nhan sắc quần áo.

Nói hắn liền tiến lên, đem Tô Giản chuyển cái thân, đối mặt trước mặt gương.

Trong gương nữ nhân dáng người thon dài, diện mạo xinh đẹp, làn da trắng nõn, váy không thể nghi ngờ là ở nàng vốn có dung mạo thượng dệt hoa trên gấm, vừa lúc hợp câu nói kia, Phật dựa kim trang, người dựa y trang, Chu Khải tay vừa lúc đặt ở nàng trên eo, màu đen áo sơmi tay áo mang theo một chút tơ vàng tuyến, như vậy bóp, trong gương hai người, vô cùng phối hợp, Chu Khải nhìn nhìn, tim đập phanh phanh phanh mà nhảy.

Tô Giản ánh mắt cùng hắn ở trong gương một xúc, Chu Khải khóe môi một câu, cúi đầu ở nàng bên tai nói: “Chúng ta xứng không xứng?”

Tô Giản tim đập cũng có chút mau.

Nàng cười cười, đáp: “Chính là có điểm quý.”

Chu Khải vừa nghe, thấp thấp cười, gương mặt cọ nàng mặt, nhẹ nhàng triền miên: “Quý không sợ, quan trọng nhất đẹp, ngày thường như thế nào xuyên đều có thể, có một hai bộ cho ngươi trang điểm, có phải hay không khá tốt?”

Hắn không cường bán cường đưa, như vậy cùng nàng giảng đạo lý, Tô Giản nghe được thoải mái, cười rộ lên, nghiêng đầu thân hắn một ngụm: “Ân, ca ca nói đúng.”

Chu Khải lập tức lại tê dại, ôm nàng eo tay một véo: “Liền biết châm ngòi người.”

Theo sau hắn nói: “Lại chọn đôi giày tử, xứng một bộ.”

Tô Giản nghĩ, cũng là, quần áo mặc xong rồi, giày cùng mặt khác đến cũng đến xứng với, vì thế liền nghe theo nhân viên hướng dẫn mua sắm cho hắn chọn, Chu Khải ở một bên cầm anh đào phóng Tô Giản trong miệng, đối nhân viên hướng dẫn mua sắm nói: “Lưu trữ nàng kích cỡ, đương quý ra tân khoản trực tiếp đưa chung cư.”

Tô Giản vừa nghe, nghiêng đầu xem Chu Khải.

Chu Khải cười, thân nàng một ngụm: “Đừng có gấp, một ít bình thường quần áo cũng đến xuyên không phải? Ngươi còn muốn đi ra ngoài nói sinh ý đâu? Xe là hảo xe, cũng đến xứng với hảo quần áo không phải?”

Tô Giản: “.....”

Xã hội này xác thật là như thế này, y trang quan trọng, của cải cũng rất quan trọng, Tô Giản là tính toán chậm rãi đổi đi nàng kia một ngăn tủ quần áo, bất quá không tính toán gần nhất liền trực tiếp này đó hàng xa xỉ bài, Tô Giản nhắc nhở: “Vẫn là đến ta thích.”

Chu Khải vừa nghe, lại là cười: “Hảo hảo hảo, ngươi thích, làm các nàng cho ngươi chọn phát hình ảnh cho ngươi xem?”

“Ngươi chọn lựa hảo lại mua?”

Tô Giản: “Ân.”

Chu Khải lại là cười, lại tắc một viên anh đào cho nàng.

Nhân viên hướng dẫn mua sắm nhìn thú vị, liền chưa thấy qua như vậy lý tính nữ nhân, quá vãng các nàng cũng hầu hạ quá Chu Khải bạn gái, cái nào không phải nhìn cái gì đều muốn, cuối cùng toàn đóng gói?

Cái này đưa đến trước mặt, đều còn phải tuyển một tuyển, trước kia Chu Khải cơ bản không đi dạo phố, cũng không bồi bạn gái tới, đều là những cái đó bạn gái cầm Chu Khải tạp tiến vào chính mình chọn, ngẫu nhiên một lần, Chu Khải tiến vào sau trực tiếp ngồi ở trên sô pha xem tạp chí, bạn gái đổi hảo quần áo ra tới, đứng ở trước gương, hỏi hắn đẹp hay không đẹp, hắn giương mắt đánh hai hạ, khóe môi ngoắc ngoắc nói tốt xem, liền không có bên dưới, đâu giống hôm nay như vậy, lại là ôm eo lại là uy anh đào, nhân viên hướng dẫn mua sắm nhìn ra Tô Giản bất đồng, chạy nhanh đi vào lại đổ hai ly rượu vang đỏ ra tới, đặt ở trên bàn, cũng cười trêu chọc cuối tuần khải: “Chu tổng đêm nay cũng thật kiên nhẫn.”

Chu Khải cười, nhìn Tô Giản đang xem quần áo.

Theo sau Chu Khải lại chọn mặt khác một bộ chức nghiệp trang cấp Tô Giản, Tô Giản chỉ phải đi đổi, nhân viên hướng dẫn mua sắm tiến vào hỗ trợ khi, thái độ cùng mới vừa rồi cơ hồ không giống nhau, xuyên giày cao gót khi, đối phương trực tiếp quỳ trên mặt đất, đỡ nàng chân, muốn giúp nàng xuyên, Tô Giản có chút xấu hổ, thấp giọng nói: “Không cần, ta chính mình tới.”

Nhân viên hướng dẫn mua sắm cười rộ lên: “Không quan hệ, sợ ngài đứng không vững.”

Tô Giản chỉ có thể vội vàng đem giày mặc vào, trở ra, hắc bạch trang phục, màu trắng áo sơmi cổ áo còn mang theo một chút cuộn sóng, mà áo khoác hợp lại hợp lại, véo đến nàng eo đặc biệt tế, Chu Khải đứng lên, khóe môi mỉm cười, lại từ phía sau ôm nàng, thấp giọng nói: “Đẹp, thật sự đặc biệt đẹp.”

Theo sau hắn lại nói: “Cho ngươi mua quần áo ngươi biết vì cái gì sao?”

Tô Giản chuyên chú mà nhìn trong gương chính mình, đánh giá, cũng không nhiều chú ý hắn hỏi chuyện, chỉ là hỏi: “Vì cái gì?”

Chu Khải cười, cùng trong gương nàng tầm mắt tương đối: “Vì thân thủ cởi ra nó.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 122 chương 122

Để lại tóc dài nói, gội đầu còn có thổi đầu đều rất phiền toái, Tô Giản một đầu tóc tuy rằng nhu thuận, lau khô sau còn phải thổi, Chu Khải tựa lưng vào ghế ngồi, nhìn Tô Giản cầm máy sấy tóc thổi, trên mặt đất trải thảm, Tô Giản hơi chút một thuận tóc liền đầy tay rớt phát, Chu Khải thấy thế, nhíu mày hỏi: “Sao lại thế này?”

Tô Giản theo hắn tầm mắt đi xuống xem, theo sau nói: “Thực bình thường a, tóc dài liền rất dễ dàng rụng tóc.”

Chu Khải xoa đầu, nói: “Rớt đến còn rất nhiều.”

Tô Giản không ứng, tiếp tục thổi đầu, Chu Khải đầu tóc xoa xoa liền làm, tiến lên tiếp nhận Tô Giản trong tay máy sấy: “Ta giúp ngươi thổi.”

Tô Giản: “Cẩn thận một chút, đừng với ta da đầu thổi.”

Chu Khải nhịn nhẫn: “Đã biết.”

Chỉ chốc lát làm khô tóc, trên mặt đất còn có một ít sợi tóc, Tô Giản khom lưng nhặt lên tới, ném vào thùng rác, Chu Khải nắm tay nàng đến phòng giữ quần áo, bên trong không rất lớn vị trí ra tới, hôm nay mới vừa mua những cái đó quần áo đều quải hảo, Tô Giản nhìn kia mấy bộ giá trên trời quần áo, hỏi: “Ngày thường bảo dưỡng không dễ dàng đi?”

Chu Khải từ phía sau ôm nàng eo: “Ngươi xuyên xong rồi dùng giá áo treo, cùng a di nói một tiếng, nàng sẽ cầm đi giặt.”

“Ngày thường a di không ở, chính ngươi có thể đi, tiểu khu bên ngoài có một cái tiệm giặt quần áo, tủ đầu giường bên trong có giặt tạp.”

Tô Giản: “Hậu viện máy giặt là bài trí a?”

Chu Khải thấp thấp cười: “Sao có thể? Một ít quần áo không phải đặc biệt quý báu, liền hướng giặt quần áo rổ bên trong phóng, a di cũng sẽ cầm đi tẩy.”

Tô Giản nhướng mày: “Liền bên người quần áo?”

Chu Khải sửng sốt, dựa vào nàng trên vai cười nhẹ: “Đúng vậy, ta nơi nào có thời gian quản cái này?”

Tô Giản tưởng tượng đến chính mình bên người quần áo ở người khác trong tay, liền có chút xấu hổ, trước kia tuổi trẻ thời điểm không quá hiểu chuyện, xuyên nội y quần lót cơ bản là bất đồng nhan sắc bất đồng thẻ bài, cùng Triệu đông tuấn đi bên ngoài khai phòng thời điểm nhìn đến trong gương chính mình, mới chân chính mà xem kỹ hạ thân thượng này bộ nội y, nhất thời xấu hổ.

Sau lại nàng chậm rãi liền sẽ mua thành bộ nội y quần, ít nhất đẹp.

Tô Giản: “Bên người quần áo ta còn là chính mình quản đi, bất quá ngươi những cái đó quần áo hắn là rất ít dùng đến máy giặt đi.”

Người này trên người quần áo, chỉ là áo sơmi liền mang theo chỉ vàng, vừa thấy chính là cao định áo sơmi, áo ngủ cũng ăn mặc tơ lụa, máy giặt này lăn qua lăn lại, hắn quần áo có thể ngăn cản được trụ?

Chu Khải cười rộ lên, nắm tay nàng rời đi phòng giữ quần áo, nói: “Xác thật rất ít dùng đến, máy giặt nhiều nhất chỉ có thể giúp tẩy một ít chăn bức màn linh tinh, đại đa số đều là đi tiệm giặt quần áo.”

Tô Giản: “.....” Quả nhiên đi.

Chu Khải đóng phòng giữ quần áo còn có tiểu phòng khách đèn, chỉ chừa đèn tường, trên tủ đầu giường hương cũng không biết khi nào bậc lửa, phiêu mờ mịt miểu mà từ pha lê tráo bay ra, cái giường lớn kia liền ở trước mắt, Tô Giản nhìn về phía Chu Khải, Chu Khải cười xốc lên chăn, lên giường, cũng vỗ vỗ bên cạnh người vị trí: “Tới a.”

Tô Giản xốc lên chăn cũng ngồi trên giường, nàng xuyên chính là miên váy, mới vừa một nằm xuống, Chu Khải liền duỗi tay ôm lấy nàng, Tô Giản nho nhỏ mà kinh hô một tiếng, Chu Khải cười ghé vào nàng trên cổ: “Gọi là gì? Hơn phân nửa đêm, cũng không e lệ.”

Tô Giản oa ở hắn trong lòng ngực, nhìn thời gian: “Ngươi đêm nay không xem văn kiện?”

Chu Khải cúi đầu thân nàng một ngụm: “Hống ngươi ngủ ta lại đi.”

Tô Giản đẩy hắn: “Ta không phải tiểu hài tử, ngươi đi đi.”

Chu Khải: “Khó được ngủ cùng nhau, ta ôm một cái.”

Hai người trên người đều có giống nhau tắm gội mùi hương, hắn ngực phập phồng, tim đập liền ở bên tai, một chút một chút mà đánh vào Tô Giản lỗ tai, Tô Giản nhìn hắn, hắn nằm nghiêng, một bàn tay chi cái trán, một bàn tay ôm nàng, buông xuống đôi mắt xem nàng, Tô Giản cùng hắn đối diện.

Hắn khóe mắt hẹp dài, khóe môi luôn là mang theo ý cười, từ gương mặt đến cổ không một không gợi cảm.

Trong ổ chăn, nam nhân chân cọ cọ Tô Giản cẳng chân, Tô Giản đỏ mặt rụt hạ, ngón tay chọc ngực hắn: “Ngươi đi vội đi, chờ hạ quá muộn lại thức đêm.”

Chu Khải cúi đầu, thân nàng cái mũi: “Ngươi vây sao?”

Tô Giản: “Vây.”

“Vậy ngươi mau ngủ.”

Chu Khải tay theo nàng eo, như là ở trấn an nàng ngủ giống nhau.

Tô Giản lại nho nhỏ mà đánh cái ngáp, chậm rãi buồn ngủ tập kích mà đến, ý thức mơ hồ, tiến vào giấc ngủ.

Đầu giường màu cam đèn phát ra quang mang nhàn nhạt, Chu Khải nhìn nàng ngủ, đầu ngón tay ở nàng cái trán sợi tóc còn có mặt mũi má sợi tóc phủi đi, trong ổ chăn có một cái mềm mại thân hình thật đúng là cảm giác không giống nhau, hắn đều có điểm tiểu mệt nhọc, Chu Khải lại lần nữa cúi đầu, lấp kín nàng môi, đầu lưỡi miêu tả nàng cánh môi hơi có chút tiểu ngứa, Tô Giản trong lúc ngủ mơ cảm giác không thoải mái, trực tiếp xoay người, cái ót đối với Chu Khải.

Chu Khải: “.....”

Hắn thấp thấp cười, tay hướng lên trên cọ cọ, trong ổ chăn sờ loạn một phen, mới đứng dậy.

Vừa mới hai người tiến vào lại đi tắm rửa lại thổi tóc, nhất thời không chú ý phòng điều hòa, lúc này mới phát hiện điều hòa có điểm thấp, Chu Khải điều cao điều hòa, lại cho nàng niết hảo chăn, lúc này mới ra cửa, hướng thư phòng mà đi, khải thịnh ở nước Mỹ cũng có một cái phòng nghiên cứu, ngày thường câu thông muốn xem sai giờ, Chu Khải giống nhau đều là lợi dụng buổi tối cùng bên kia liên hệ, hơn nữa hắn thường xuyên muốn xem bàn, cho nên buổi tối thời gian rất quan trọng.

Tiến thư phòng sau, Chu Khải cúi đầu điểm yên, ngậm ở trong miệng, khai máy tính.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 123 chương 123

Chu Khải thần chạy giống nhau một giờ tả hữu, đi ngang qua cửa nhà, nhìn đến Tô Giản lại cùng ngày hôm qua giống nhau, dựa vào trên cửa xem hắn, hắn khóe môi một câu, tiến lên đầu ngón tay câu hạ Tô Giản cằm, Tô Giản ghét bỏ mà sau này một lui, hỏi: “Còn chạy sao?”

Chu Khải cái trán mồ hôi đi xuống lăn xuống, cầm tay nàng, nói: “Không chạy, ăn bữa sáng đi.”

Theo sau liền nắm Tô Giản hướng trong phòng đi, phía sau lâm sanh vừa lúc từ cửa chạy quá, mắt nhìn thẳng, Tô Giản liếc nhìn nàng một cái, theo sau kéo kéo Chu Khải tay, Chu Khải nghiêng đầu xem nàng, mồ hôi vẫn luôn theo hắn cái trán lăn xuống, hoàn toàn đi vào cổ áo, hắn cười: “Ân?”

Tô Giản: “Cái này phòng ở như vậy xảo nga?”

Nàng tưởng nói chính là như vậy xảo nga các ngươi hai cái ở tại một cái tiểu khu a.

Chu Khải sửng sốt hạ, nửa ngày phản ứng lại đây, cười: “Phòng ở ta là hai năm trước mua, đến nỗi lâm sanh phòng ở, nghe nói là nàng gia gia phía trước cấp, ta cũng không biết nói, này một mảnh thần chạy người rất nhiều, nàng chỉ là trùng hợp.”

Tô Giản nhướng mày, không ứng, đánh cái ngáp vào cửa.

Chu Khải vào cửa sau, liền hỏi a di: “Hòm thuốc ở đâu?”

A di ló đầu ra nói: “Ở ngươi thư phòng.”

Chu Khải xoay người đi vào, chỉ chốc lát xách theo một hòm thuốc ra tới, đi vào Tô Giản trước mặt, hắn nâng lên Tô Giản chân, Tô Giản ngồi ở ghế trên, nói: “Không cần lau, đều mau hảo.”

Chu Khải vẫn là lấy ra phun sương mù, tinh tế mà cho nàng phun phun.

Đầu gối xanh tím một mảnh, Tô Giản cúi đầu nhìn hắn, hắn nửa ngồi xổm, đem nàng chân đặt ở hắn trên đùi, phun xong rồi còn dùng đầu ngón tay đè ép áp, Tô Giản co rúm lại một chút, Chu Khải ngẩng đầu xem nàng, Tô Giản thu hồi chân nói: “Ăn cơm.”

Chu Khải cười rộ lên, thu hòm thuốc, cũng ngồi vào ghế trên, ăn bữa sáng.

Ăn qua bữa sáng, Chu Khải lại đi tắm rửa, Tô Giản tắc đi phòng giữ quần áo tìm quần áo xuyên, nàng

từ trong nhà mang theo quần áo lại đây, không tính toán chạm vào những cái đó mới vừa mua, phòng tắm cấp Chu Khải bá chiếm, Tô Giản liền ở phòng giữ quần áo đổi, váy ngủ mới vừa cởi ra, môn đã bị đẩy ra, Chu Khải sửng sốt hạ.

Tô Giản càng là kinh ngạc hạ, phản xạ tính mà thét chói tai, Chu Khải cười rộ lên, xoa khóe môi đi vào tới: “Xin lỗi, ta quên trong phòng nhiều ngươi.”

Nói liền duỗi tay một ôm, đem Tô Giản ôm lại đây, Tô Giản dùng sức mà chùy hắn tay, nàng chỉ xuyên nội y cùng quần lót, Chu Khải cúi đầu nhìn vẻ mặt cười xấu xa: “Thật là đẹp mắt nột.”

Tô Giản đỏ mặt giãy giụa, một trận co rúm lại, Tô Giản ôm váy ngủ, trừng hắn: “Buông ra.”

Chu Khải trên người cũng chỉ xuyên một cái màu đen quần đùi, chân lại trường lại thẳng, trong gương hai người tương dựa vào cùng nhau, Tô Giản mặt càng hồng.

Chu Khải đem Tô Giản chuyển cái thân, đè ở tủ quần áo trên cửa, cúi đầu lấp kín nàng môi.

Tô Giản ngực phập phồng, phần eo bị hắn ôm, ngửa đầu hôn môi, trằn trọc thân, hắn nhéo tay nàng đè nặng, khóe môi gợi lên, mang theo một tia ý cười.

Náo loạn một hồi, Tô Giản rốt cuộc tròng lên quần áo.

Chu Khải lại niết nàng cằm cắn một ngụm nói: “Ta lại đi tắm rửa một cái.”

Hôn hôn liền ngạnh.

Tô Giản đỏ mặt không dám loạn xem, Chu Khải mở cửa đi ra ngoài, phòng giữ quần áo dư lại nàng một người, nàng đối với gương sửa sang lại quần áo, xử lý hảo ra tới, trong phòng tắm còn truyền ra rơi xuống nước thanh âm, Tô Giản trạm nơi đó nghe xong sẽ, xấu hổ mà ra cửa, nàng nhìn mắt di động, thời gian có điểm chậm.

Chỉ chốc lát, Chu Khải cũng đổi hảo quần áo ra tới, ăn mặc màu trắng áo sơmi cùng màu đen quần, vừa đi vừa khấu nút tay áo, cổ áo không đeo caravat, tóc vẫn là ướt, hắn nắm Tô Giản ra cửa, buổi sáng bảo ca tới đón người, hai người thượng hậu tòa, xe khởi động, Chu Khải vừa lên xe liền tiếp điện thoại.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 124 chương 124

Liền như vậy xảo, vội vã muốn ra kia phê hóa vừa lúc đã bị chế trụ, Tô Giản xác thật một đầu hai cái đại, nàng trấn an điện thương cô nương sau, ngồi ở ghế trên, đầu ngón tay gõ cái bàn, Lâm Phương Cầm uống xong một ly cà phê click mở cao đức bản đồ nói: “Nếu chính chúng ta muốn đi kéo hóa nói, qua lại yêu cầu hơn hai giờ.”

“Vấn đề là muốn cùng chính phủ giao tiếp, dứt khoát kêu tề phong đi xử lý thì tốt rồi.” Lâm Phương Cầm nhắc nhở.

Tô Giản: “Tề phong xuất ngoại, đêm qua đi.”

Lâm Phương Cầm: “Kia không phải còn có tạ nghênh?”

Tô Giản: “Đều một khối đi ra ngoài, hiện tại tề tư bên kia cũng thực thiếu nhân thủ.”

Lâm Phương Cầm: “Nói đến cùng còn phải chính chúng ta giải quyết.”

Tô Giản: “Thứ này đến làm chính hắn an bài kéo trở về, ngươi lấy hợp đồng lại đây ta nhìn xem.”

Lúc trước ký hợp đồng là Tô Giản chính mình đi thiêm, nhưng hiện tại lâu như vậy, Tô Giản đều mau quên bên trong viết chút cái gì, Lâm Phương Cầm đứng dậy, đi lấy hợp đồng, trở về cấp Tô Giản, Tô Giản phiên hợp đồng, từng điều mà xem qua đi, chỉ chốc lát, nàng chụp vài chỗ chi tiết xuống dưới, cùng Lâm Phương Cầm tham thảo một chút, Tô Giản lại lần nữa cấp hậu cần công ty lão tổng gọi điện thoại, vừa vặn lại nhìn đến trên mặt bàn lịch bàn, mặt trên dùng màu đỏ bút tiêu ra 11 nguyệt 11 ngày mua sắm trích nội dung chính tới rồi, Tô Giản cảm giác đau đầu, cửa hàng không tìm được còn chưa tính, hậu cần công ty ra vấn đề, mua sắm tiết cũng muốn tới rồi, việc này thật là càng ngày càng nhiều.

Lúc này đây cấp điện thoại qua đi, Tô Giản ngữ khí ôn hòa một ít.

Kia lão tổng phía trước cũng cùng thần lợi hợp tác, bất quá phỏng chừng lần này thần lợi may mắn mà tránh được một kiếp, lâm tổng lật xem Tô Giản phát lại đây hợp đồng chi tiết, hồi lâu thở dài nói: “Tô tiểu thư, trước kia thật nhìn không ra ngươi lợi hại như vậy.”

Tô Giản nói: “Lâm tổng, không phải ta phải vì khó các ngươi, việc này bản thân nên các ngươi phụ trách đến cùng, ta biết ngươi khó xử, chính là chúng ta cũng có chúng ta khó xử, cùng chính phủ giao tiếp chuyện này, nói thật ta không bằng ngươi, ta liền không mạo hiểm như vậy, ngài có kim cương khí chỉ mong ngươi có thể cản hảo ngươi đồ sứ sống.”

Tô Giản biết cái này lão bản tâm lý, hắn không phải xử lý không được, là lười đến xử lý, cảm giác trang trang đáng thương, một ít vội vã muốn hóa công ty đều sẽ chính mình nghĩ cách đi xử lý, cứ như vậy là có thể giảm bớt hắn gánh nặng, Tô Giản đương nhiên minh bạch, chính là nàng hiện tại cái này công ty cũng không lớn, liền quan hệ xã hội bộ môn đều không có đứng lên tới, nơi nào có bổn sự này chính mình qua bên kia nhận hàng.

Lâm tổng bất đắc dĩ nói: “Tô tiểu thư, nếu ngươi không phải đặc biệt cấp nói, liền dung ta từ từ xử lý.”

Tô Giản vừa nghe, ấn đường liền liễm lên, hắn cũng ở đánh hợp đồng lỗ hổng, hợp đồng ngày quy định là một tuần, Tô Giản cắn răng, thấp giọng nói: “Về sau còn muốn trường kỳ hợp tác, nếu làm cho quá khó coi, liền chớ có trách ta trở mặt, ngươi nhìn xem hợp đồng, vượt qua một tuần nói ngươi muốn gánh vác trách nhiệm.”

Kia đầu lại an tĩnh.

Tô Giản quá cường ngạnh.

Lâm tổng này tưởng lại toản lỗ hổng ý tưởng lại bị đánh mất.

Hắn hơi thỏa hiệp: “Hành, ta trước tiên đề ngươi hóa.”

Tô Giản: “Vất vả.”

Nói xong treo điện thoại, Tô Giản xoa cái trán, nàng đến làm hai tay chuẩn bị, nàng quay đầu cấp mặt khác một nhà hậu cần công ty gọi điện thoại, lại cấp tề phong bên kia nhà xưởng gọi điện thoại, một lần nữa tiếp theo cái đơn đặt hàng, an bài nhà này hậu cần công ty đi lấy ra, lại khai cái tiểu hội, đem lần này sự cố nói cho làm nghiệp vụ, hơn nữa cùng bọn họ nói hơi chút trấn an một chút hộ khách, lộng xong sau, tiếp cận giữa trưa, nàng vẫn luôn không thấy di động, vừa thấy, mặt trên hai điều WeChat.

Chu Khải: ăn cơm trưa không?

Chu Khải: ta buổi chiều muốn xuất ngoại, ngươi đi lên bồi ta ăn cơm?

WeChat là một phút đồng hồ phía trước phát, Tô Giản một cái buổi sáng một ngụm thủy cũng chưa uống, uống trước thủy sau, mới cầm di động lên lầu, Chu Khải lại phát một cái WeChat lại đây.

Chu Khải: ở phòng nghiên cứu.

Tô Giản ấn phòng nghiên cứu tầng lầu, ôm hai tay, cúi đầu tưởng sự tình, cửa thang máy một khai, phòng nghiên cứu người còn ở mở họp, Tô Giản bước chân chần chờ hạ, mới đi qua đi, bất quá nàng không tính toán quấy rầy Chu Khải, chỉ là từ bên ngoài xem, Chu Khải ngồi ở trước máy tính, thân mình sau này dựa, sắc mặt trầm tĩnh, mang theo nghiêm túc.

Cùng ngày thường kia không đứng đắn bộ dáng kém rất xa, Tô Giản tùy tiện kéo một cái ghế ngồi xuống, một tiểu người máy tự động lăn đến nàng dưới chân, đụng phải nàng một chút, kêu lên: “Ngươi quá gầy.”

“Gầy gầy.”

Tô Giản xấu hổ, khom lưng đem người máy bế lên tới, người máy mở to hai mắt, chỉ nhìn nàng, không lên tiếng nữa.

Mà trong văn phòng, còn có khắc khẩu thanh âm, Chu Khải vẫn luôn nhàn nhạt mà ngồi, đầu ngón tay câu lấy cổ áo ấn đường liễm, thoạt nhìn không giống như là cãi nhau, phỏng chừng là nói tới sự tình gì, ý kiến bất đồng, Tô Giản từ bên ngoài vẫn luôn nhìn Chu Khải, này nam nhân chuyên chú lên thật sự rất tuấn tú.

Mở ra mở ra, giống như có người còn khóc.

Tô Giản sửng sốt, liền thấy lâm sanh cầm khăn giấy đưa cho người kia, người kia che lại đôi mắt khóc lợi hại, Chu Khải cũng không hé răng, cứ như vậy lại khai mười phút tả hữu, rốt cuộc tan họp, Chu Khải áo sơmi đỉnh hai cái nút thắt toàn mở ra, chi cằm như là có điểm mỏi mệt.

Tô Giản lúc này mới ôm người máy đi vào đi.

Chu Khải vừa thấy đến nàng, khóe môi ngoéo một cái, vẫy tay: “Lại đây, ta ôm một cái.”

Tô Giản đem người máy buông, kết quả người máy gào lên: “Ôm một cái, ta muốn ôm một cái.”

Chu Khải híp mắt, bấm tay hung hăng mà gõ hạ người máy đầu: “Ôm ngươi cái đầu, cùng ta đoạt nữ nhân.”

“Ta muốn ôm một cái.”

“Ôm một cái.”

Nó tiếp tục tru lên, Tô Giản bất đắc dĩ, ôm nó một khối đi Chu Khải nơi đó, Chu Khải duỗi tay ôm lấy Tô Giản, đem nàng áp đến trên đùi, lại ấn một chút tự động môn, môn chậm rãi đóng lại, toàn bộ văn phòng lập tức liền phong bế, Chu Khải xoay người lại kéo hạ mành, đem pha lê bên ngoài hoàn cảnh cấp ngăn trở, theo sau hắn niết nàng cằm, cười hỏi: “Muốn ăn cái gì? Còn không có kêu cơm, gần nhất đi làm liền vẫn luôn mở họp.”

Tô Giản chống hắn cái trán, cùng hắn đối diện, nói: “Ăn cái gì đều được, ngươi có phải hay không rất mệt?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 125 chương 125

Trở lại công ty Tô Giản tiếp tục vội thành cẩu, chu thiền bên này trang web thiết kế liên tiếp ra vấn đề, kia đầu hộ khách hạ đơn muốn trước xem công ty trang web, Tô Giản đi chu thiền văn phòng nhìn chằm chằm hắn, chu thiền một bên ngáp một bên gõ số hiệu, tân chiêu trợ thủ giúp hắn điền số hiệu, hai người phối hợp đến còn có thể.

Chu thiền xem Tô Giản liếc mắt một cái, chắp tay trước ngực: “Cô nãi nãi, không cần nhìn chằm chằm ta đi, cuối tuần phía trước nhất định cho ngươi, quỷ lão sẽ không ghét bỏ cái này trang web.”

Tô Giản nhấc chân đạp hắn ghế dựa một chút nói: “Phía trước ngươi đều làm gì đi?”

Chu thiền cười mỉa, đều ở lười biếng đâu, Tô Giản xem hắn như vậy, giận sôi máu, chính là không có biện pháp, nàng cùng Lâm Phương Cầm hai người sự tình quá nhiều, chu thiền mang theo trợ lý lười biếng, các nàng cũng chưa biện pháp, vốn dĩ thỉnh trợ lý là hỗ trợ nhìn chằm chằm chu thiền, kết quả phát hiện chu thiền là Đại Ngưu, trợ lý lập tức phản chiến, làm cho Tô Giản thực bị động, toàn bộ công ty tốc độ nhanh nhất chỉ có cái kia trang trí mỹ thiếu niên, chưa bao giờ yêu cầu thúc giục, nhiệm vụ hạ đạt sau, hai ngày là có thể ra kết quả, bên này hóa còn chưa tới, hoạt động đơn đã làm tốt.

Tô Giản nhìn mỹ thiếu niên, cảm động đến sắp rơi lệ.

Buổi chiều vội đến 6 giờ nhiều, đại gia tan tầm, Lâm Phương Cầm cùng Tô Giản hai cái số khổ tiếp tục tăng ca, tùy tiện kêu một phần ăn, Lâm Phương Cầm cả người nằm liệt ghế trên, đánh ngáp nói: “Còn như vậy đi xuống, ta muốn chết đột ngột.”

Tô Giản cũng buông trong tay văn kiện nói: “Nói bậy cái gì.”

Di động lúc này nhảy ra một cái đẩy đưa, thời tiết muốn chậm rãi giảm xuống, bản thân mùa thu nên tới rồi, kết quả Lê Thành mùa hạ quá dài lâu, thế nhưng cứ như vậy cấp che dấu rớt, hiện tại rốt cuộc muốn hạ nhiệt độ, Tô Giản xem một cái thời gian, bất tri bất giác đều tháng 11 đế, một năm thời gian qua thật sự nhanh.

Tháng tư phân Tô Giản còn ở thần lợi, hiện giờ chính mình gây dựng sự nghiệp đều bảy tháng.

Công ty tháng này mới tính thấy lợi, nàng cùng Lâm Phương Cầm hai người này mấy tháng cũng chưa lãnh đến tiền lương.

Lâm Phương Cầm buông tay: “Ta gần nhất cũng không dám ăn xài phung phí tiêu tiền.”

Tô Giản cười nói: “Ta nhưng thật ra hoa đến rất nhiều.”

Lâm Phương Cầm: “Ngươi chuyển nhà khẳng định yêu cầu tiêu tiền a, bất quá chu tổng nhiều ít có thể giúp ngươi một chút, chu tổng hôm nay đi công tác?”

Tô Giản gật đầu: “Ân, xuất ngoại.”

Lâm Phương Cầm: “Là bởi vì chip đi?”

Tô Giản: “Hắn là.”

Lâm Phương Cầm: “Ai, cầu người không bằng cầu mình, chu tổng ở cái này lập tức làm cái này ngành sản xuất, xác thật có điểm khó, ngươi nói, nếu hắn phá sản, ngươi còn sẽ... Cùng hắn cùng nhau sao?”

Nói xong, Lâm Phương Cầm chớp chớp mắt nhìn Tô Giản.

Tô Giản cười: “Ta lại không phải bởi vì hắn tiền mới ở bên nhau.”

Lâm Phương Cầm xua tay: “Ta liền biết ngươi khẳng định sẽ không bởi vì tiền chia tay.”

“Bất quá lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, chu tổng phá sản lại lợi hại cũng so giống nhau xí nghiệp gia hảo.”

Tô Giản khép lại hợp đồng, đóng máy tính, nói: “Đi rồi, tan tầm.”

Lâm Phương Cầm cũng đứng lên, xách theo bao nói: “Nhưng là nếu phá sản nói phải nợ, ngươi cũng sẽ bồi hắn sao? Trả nợ linh tinh?”

Tô Giản cười tắt đèn, đẩy Lâm Phương Cầm đi ra ngoài nói: “Ngươi hôm nay nghĩ như thế nào nhiều như vậy?”

Lâm Phương Cầm hướng cửa đi đến, cũng đóng khác đèn, nói: “Bởi vì ta gần nhất thân cận một cái nam, hắn cũng là lợi hại, hắn nói cho ta hắn nói hắn còn có hơn hai mươi vạn nợ nần không còn, hỏi ta có chịu hay không bồi hắn chịu khổ, này không phải muốn ta một khối trả nợ sao?”

Tô Giản vào thang máy, cười cười: “Ngươi thích hắn sao?”

Lâm Phương Cầm giơ lên đầu, nhìn mắt thang máy đỉnh nói: “Hắn là ta mối tình đầu.”

Tô Giản: “..... Còn có tầng này quan hệ a?”

“Đúng vậy, cho nên vừa thấy đến hắn cái gì tốt đẹp đều hiện lên lên đây, liền trì lân đều có thể quên.”

Tô Giản: “Lợi hại như vậy?”

Lâm Phương Cầm thở dài, không nói chuyện, xem ra là có điểm phiền não, tới rồi ngầm gara sau, Lâm Phương Cầm ôm Tô Giản tay nói: “Ngươi đưa ta trở về, ta quên nói, tiểu hoàng xe đưa đi bảo dưỡng.”

Tô Giản: “Ân, ta tìm vừa xuống xe.”

Chỉ chốc lát ở gara ngầm tìm được rồi kia chiếc Porsche, dùng màu bạc xe tráo che chở, Tô Giản xốc lên xe tráo, Lâm Phương Cầm ánh mắt sáng lên: “Ta dựa, tình huống như thế nào a? Ngươi bảo mã (BMW) đâu? Đổi thành Porsche?”

Màu nâu Porsche là SUV khoản hình, lại còn có thực tân, Tô Giản vốn dĩ cấp bảo ca phát WeChat làm hắn tới đón, nhưng là bảo ca chịu Chu Khải an bài đi tiếp vài người, còn ở chợ phía đông không trở về, Tô Giản chỉ có thể xuống lầu khai cái này xe, nàng nói: “Ta đệ mở ra đâu.”

Lâm Phương Cầm hồi lâu mới nói: “Chu tổng thật sủng ngươi a.”

Tô Giản ý bảo Lâm Phương Cầm lên xe, theo sau khai ra ngầm gara, bên ngoài bóng đêm tiệm lạnh, Tô Giản nghĩ đến Chu Khải nói cổ đông hội nghị, nhìn mắt Lâm Phương Cầm, nói: “Ngươi quá hai ngày giúp ta một cái vội.”

Lâm Phương Cầm cúi đầu chơi di động, đầu cũng chưa nâng, nói: “Hảo a.”

Tô Giản cười một cái, chờ nàng hỏi, kết quả Lâm Phương Cầm phỏng chừng bị di động cấp mê hoặc, vẫn luôn không hỏi, thẳng đến nàng trụ tiểu khu, Lâm Phương Cầm giỏ xách đi xuống, đều không có ra tiếng, Tô Giản nhìn nàng hướng trong đi, mới khai đi.

Lâm Phương Cầm nương ánh trăng hướng tiểu khu đi.

Một chiếc màu bạc xe hơi nhỏ đột nhiên sát ngừng ở nàng bên chân, trì lân ăn mặc màu đen áo trên từ trong xe ra tới, xa xa mà nhìn kia chiếc đã không thấy bóng dáng màu nâu Porsche, lạnh lùng cười: “Như thế nào, câu đến cá lớn?”

Lâm Phương Cầm nhìn đến hắn, bước chân theo bản năng mà dừng lại, đứng ở tiểu khu bậc thang, hồi lâu, cười rộ lên: “Ai nha đúng vậy, khai Porsche đâu, so ngươi này màu bạc xe con khá hơn nhiều, là cái nữ nhân đều sẽ thích hảo xe.”

Trì lân tay đáp ở xe đỉnh, đôi mắt lạnh lùng.

Hai người cho nhau đối diện, Lâm Phương Cầm ngực phập phồng, kỳ thật tức giận đến muốn mệnh, bất quá nàng không biểu hiện ra ngoài.

Hồi lâu, trì lân khom lưng ngồi vào trong xe, một lát sau, trì lân ló đầu ra, nhìn Lâm Phương Cầm:

“Trong nhà còn có một rương quần áo, là của ngươi, có rảnh trở về lấy.”

Lâm Phương Cầm xua tay: “Từ bỏ, ngươi ném đi, người xưa như quần áo.”

“Tân nhân mới là hắn là quý trọng.”

Này so sánh trì lân vì kia đôi quần áo cũ, trì lân phóng tay lái tay tạo thành nắm tay, nửa ngày, đột nhiên khai cửa xe, từ trong xe xuống dưới, đuổi theo qua đi, Lâm Phương Cầm thấy thế khiếp sợ, bay nhanh mà vào tiểu khu, hung hăng mà đem tiểu khu cửa sắt một quan, môn chấn đến kia bảo an từ bên trong đi ra xem.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 126 chương 126

Chu Khải tuyệt đối sẽ không nghĩ đến, có một ngày hắn sẽ bị người cầm hợp đồng yêu cầu hắn hy sinh sắc tướng, tới một đêm?

Nam nhân cùng nữ nhân đêm nay chẳng lẽ đắp chăn thuần nói chuyện phiếm sao? Đương nhiên không có khả năng, Chu Khải đầu ngón tay hơi hơi buông lỏng, cười rộ lên, thân mình sau này đáp đáp, ngón tay điểm đầu gối: “Ngươi đây là phải dùng một phần hợp đồng đến lượt ta một đêm?”

Lâm sanh cắn khẩn môi dưới, không hé răng.

Trong phòng không khí mang theo nhàn nhạt rượu nho vị, này Saul vượng trấn nhỏ là đại đa số tiệm rượu thích địa phương, vì thế nơi này rượu nho trang cũng nhiều nhất, bất luận cái gì thời điểm, đều có thể ngửi được thanh hương mùi rượu, Chu Khải đôi mắt híp lại: “Ngươi liền như vậy không thể quên ta?”

Lâm sanh oán hận mà giương mắt xem hắn, hốc mắt ửng đỏ.

Lúc trước không phải bởi vì không yêu mà chia tay, nàng có nàng kiêu ngạo, cầu hôn không thành cuối cùng chỉ có thể rời đi hắn, đợi hai năm không chờ tới hắn truy hồi, nàng có thể không hận? Một hồi quốc nghĩ dùng tốt nhất tư thái lại lần nữa cầu hồi phần cảm tình này, hắn lại yêu một nữ nhân khác, nữ nhân kia không cần phí bất luận cái gì tâm tư, khiến cho hắn lần nữa phá lệ.

Nếu hắn vẫn là cùng dĩ vãng như vậy, phong lưu thành tánh, cà lơ phất phơ, không có bất luận cái gì định tính, có lẽ nàng không như vậy khó chịu, đáng tiếc chính là, hắn không phải.

Tiếp xúc đến lâm sanh mang hận ánh mắt, Chu Khải đôi mắt cũng hơi hơi lạnh lên, hắn giao điệp chân dài buông ra, duỗi tay đi cầm một cây yên, bậc lửa ngậm, nghiêng mặt vô cùng tuấn lãng, Chu Khải câu môi cười: “Không thể tưởng được ta Chu Khải cũng có hôm nay, nếu ta không đáp ứng ngươi đâu?”

Tại chức trong sân, nữ nhân lại lợi hại, đối thượng nam nhân, chung quy là ăn một mệt.

Ở tính này một phương diện, nam nhân chính là chủ đạo giả, mặc kệ từ loại nào nguyên nhân bắt đầu, chỉ cần bắt đầu rồi, nữ nhân liền có hại.

Lâm sanh: “Không đáp ứng, này hợp đồng ta liền đưa trở về cấp ước tốn.”

Chu Khải ấn đường chợt tắt, chân một đá, một bên ghế dựa đá đến thật xa, lâm sanh nhìn kia ghế dựa, không có khác tỏ vẻ, Chu Khải lại ngậm thuốc lá lười biếng mà nhướng mày: “Tưởng bò lên trên ta giường

nữ nhân quá nhiều, lâm sanh ngươi này thủ đoạn hảo a, ta đại thật xa từ Lê Thành đi vào Saul vượng, cuối cùng còn phải ngủ ngươi mới có thể bắt được hợp đồng.”

“Đều nói nữ nhân tóc dài kiến thức ngắn, ngươi... Con mẹ nó chính là.”

Hắn đầu ngón tay thẳng tắp mà chỉ vào lâm sanh, ấn đường mang theo lệ khí.

Chu Khải không dễ dàng nói thô tục.

Vừa nói thô tục hắn kia cổ lệ khí liền tiêu ra tới, lâm sanh thân mình khẽ run, nhéo hợp đồng không hé răng, Chu Khải lại một phen đoạt lấy hợp đồng, ném ở trên bàn, theo sau cười lạnh: “Ngươi khả năng quên mất, ngươi là nhà ai công ty.”

Lâm sanh cắn răng: “Liền một buổi tối làm sao vậy? Một buổi tối ta hết hy vọng, ngươi bắt được hợp đồng, giải quyết rớt lớn như vậy phiền toái không hảo sao? Ngươi còn nói về trinh tiết tới?”

Chu Khải lạnh lùng cười, hắn thưởng thức yên, nhìn lâm sanh, hồi lâu nói: “Ta không thích bị uy hiếp, đừng nói ngươi giống như thực hiểu biết ta giống nhau.”

Lâm sanh không hé răng, chỉ là nhìn hắn.

Chu Khải cầm lấy hợp đồng, thong thả ung dung mà phiên, theo sau hắn đem hợp đồng ném ở nàng trong lòng ngực: “Ngươi đi đi, chuyện của ngươi ta sẽ cùng Lâm Thông nói, lâm sanh ngươi bị đuổi việc.”

Lâm sanh không dám tin tưởng: “Ngươi nói cái gì?”

Chu Khải xua tay: “Đuổi việc, hiểu sao?”

Lâm sanh trừng mắt hắn, đột nhiên liền rơi lệ đầy mặt: “Ngươi thà rằng tùy ý nghiên cứu phát minh đến một nửa dừng lại cũng không muốn đáp ứng yêu cầu của ta? Liền như vậy một cái yêu cầu liền như vậy khó khăn sao? Ba năm trước đây ta nói kết hôn sự tình, ngươi màn đêm buông xuống liền rời đi, ta một người ở trong phòng ngồi yên một đêm, ta hiện tại chỉ cần cầu đem kia một buổi tối bổ mãn mà thôi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 127 chương 127

Tô Giản ngữ khí một chút đều không giống nói giỡn, ở kia đầu phủng cái ly, thần sắc tự nhiên bình tĩnh.

Chu Khải vô cớ mà muốn đi sờ yên, kim bí thư hoảng sợ mà đỡ hạ mắt kính, hai giây sau nói: “Ai ta quên ta còn không có tắm rửa, đến đi về trước.”

Chu Khải sờ không tới yên, lạnh lùng mà hô: “Kim thắng.”

Này vẫn là trực tiếp kêu kim bí thư tên, kim bí thư run hạ, cười gượng hai tiếng, đang muốn nói chuyện, Chu Khải nhàn nhạt nói: “Ngươi có thể là ngại tháng này tiền thưởng quá nhiều.”

Kim bí thư sửng sốt.

Tô Giản ở kia đầu gõ gõ cái bàn, nói: “Chu Khải, ngươi đây là nói sang chuyện khác.”

Chu Khải: “.....”

Tô Giản nói: “Một / đêm / tình giải thích một chút?”

Chu Khải nắm tay để khóe môi, bất đắc dĩ cười cười, cũng hướng kim bí thư nói: “Trước đi ra ngoài đi.”

Kim bí thư lập tức chạy trối chết, cũng đóng cửa lại, sau khi rời khỏi đây hắn phát hiện chính mình gần nhất nhạy bén tính biến quá thấp, vào cửa như thế nào không có chú ý nhiều nhìn xem, này tiền thưởng.... Kim bí thư trong khoảng thời gian này còn không có tính quá, theo bản năng mà lấy ra di động, lật xem tháng này tiền thưởng ký lục.

—— nga, hảo thảm.

Môn đóng lại sau, Tô Giản nhìn Chu Khải, Chu Khải nhặt lên trên mặt đất hợp đồng, tùy tiện xoa nhẹ hạ, nhét vào thùng rác, Tô Giản cũng nhìn đến hắn động tác, Chu Khải dựa vào sô pha, nói: “Sự tình là cái dạng này.....”

Đem quá trình đều nói cho Tô Giản, Tô Giản vẫn luôn không hé răng, nghe được lâm sanh dùng một phần hợp đồng muốn cầu được Chu Khải một đêm khi, Tô Giản chỉ cảm thấy may mắn.

May mắn Chu Khải không có đáp ứng.

Nhưng đồng thời, nàng cũng biết Chu Khải vì cái gì không đáp ứng, nàng chỉ là chiếm một bộ phận nhỏ, chủ yếu vẫn là lâm sanh chạm được Chu Khải nghịch lân.

Chu Khải nói xong, khóe môi một câu: “Lão công ta được không?”

Tô Giản hồi lâu thở dài, nói: “Ngươi thật là bị nữ nhân cấp chiều hư.”

Chu Khải sau khi nghe xong, không hé răng, chỉ là nhìn màn ảnh Tô Giản, Tô Giản lại uống một ngụm nước ấm, nói: “Chu Khải, ngươi có phải hay không trước nay không bị nữ nhân ném quá?”

Chu Khải cười cười: “Không có.”

Tô Giản lại hỏi: “Các nàng ở ngươi nơi đó, có phải hay không đều là bị ngươi áp chế, ngươi muốn chạy là có thể đi, nhưng các nàng không thể.”

Chu Khải: “Các nàng cũng có thể đi.”

Tô Giản buông tay: “Đúng vậy, dù sao ngươi sẽ không truy hồi các nàng.”

Chu Khải gật đầu, sau đó tới gần màn ảnh, nhìn chằm chằm Tô Giản, nói: “Chính là ngươi không thể, ngươi đi rồi ta ném đi toàn bộ Lê Thành cũng muốn đem ngươi bắt được tới.”

Tô Giản nhìn hắn kia nghiêm túc bộ dáng, nhịn không được muốn hỏi: “Mất đi ta rất thống khổ?”

Chu Khải híp mắt, nghiến răng nghiến lợi: “Hỏi cái này làm gì? Ngươi là đồng tình lâm sanh sao? Cho nên xả cái này đề tài.”

Tô Giản cười cười, nói: “Không phải, cũng sẽ đau lòng ngươi, biết ngươi hiện tại không dễ dàng, đều bị nữ nhân kỵ đến trên đầu.”

Chu Khải ngực chấn động, nhìn màn ảnh kia đầu Tô Giản, hắn lúc này có loại muốn ôm nàng dục vọng, từ trước chưa bao giờ cầu tâm tương ấn, hiện giờ rồi lại may mắn, Tô Giản như thế hiểu hắn.

Lâm sanh bị như vậy nhiều người ta nói là hắn yêu nhất, hắn vì nàng thế nào, bị truyền thông các loại suy đoán, giống như toàn thế giới đều cho rằng hắn cùng lâm sanh sẽ như thế nào, nhưng kết quả là, lâm sanh căn bản là không hiểu hắn, nàng cũng dám dùng như vậy thủ đoạn tới buộc hắn, lúc này hắn để ý không phải này một đêm, mà là từ sự tình bùng nổ về sau, từ Lê Thành đi vào nơi này, lại đến nơi đây bị nhục.

Lâm sanh rõ ràng ngốc tại hắn bên người, lại còn như thế ngu xuẩn.

Mà Tô Giản rõ ràng cùng hắn thậm chí không có nhiều nói chuyện với nhau, công tác thượng sự tình cũng không hỏi nhiều, lại lập tức là có thể điểm ra hắn tại đây chuyện thượng nghẹn khuất.

Hắn tới gần màn ảnh, đôi mắt mang theo ý cười: “Lão bà, ta thật muốn ôm ngươi một cái.”

Tô Giản cười rộ lên, cũng để sát vào màn ảnh nói: “Bảo vệ tốt ngươi hạ thân, thật chạm vào nữ nhân khác, ta... Ta liền đi chạm vào nam nhân khác.”

“Ngươi dám!” Chu Khải híp mắt.

Tô Giản ha ha cười, nghiêng đầu lại uống một ngụm nước ấm, giơ tay điểm điểm màn ảnh, “Sớm một chút trở về, ta tin tưởng xe đến trước núi ắt có đường, nguy cơ chính là sinh cơ, chu tổng ngài so với ta càng hiểu.”

Chu Khải: “Kêu lão công.”

“Cái gì chu tổng.”

“Còn ngài? Ta thực lão?”

“Đến không được, lão bà của ta càng ngày càng lợi hại.”

Biết nàng đang an ủi hắn, Chu Khải tâm tình một khoan, nhìn kia nữ nhân cười rộ lên mặt mày còn có khóe môi má lúm đồng tiền, Chu Khải tưởng, kết hôn hảo sao?

Bất quá bốn chữ ở trong đầu chỉ là nhẹ nhàng hiện lên, hắn không vội vã nói ra.

Lại hàn huyên một hồi, Tô Giản kia đầu muốn đi ăn cơm, Chu Khải bên này chỉ có thể quải điện thoại, rốt cuộc hắn bên này cũng là đêm khuya, nên nghỉ ngơi.

Lê Thành.

Tô Giản treo video, lại bắt đầu tân một vòng bận rộn, chờ đợi xử lý sự tình quá nhiều, công ty lại đến nhận người, nhưng lúc này thời gian này đoạn không phải nhận người tốt nhất thời cơ, rốt cuộc cuối năm, Tô Giản liệt ra một đống muốn chiêu chức vị, sau đem Lâm Phương Cầm kêu tiến vào, đem danh sách đưa cho nàng.

Lâm Phương Cầm tiếp nhận sau, nhìn Tô Giản: “Đúng rồi, ngươi thuyết minh thiên muốn đi đâu?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 128 chương 128

Tần tổng cùng trần tổng cũng không biết Tô Giản cùng Chu Hoài Vân chi gian ân oán, ở bọn họ trong lòng, Chu Khải nếu kêu Tô Giản thế cái này hội nghị, như vậy Tô Giản đã chịu đãi ngộ đến cùng Chu Khải giống nhau tương đồng, Tô Giản ngồi xuống sau, Tần tổng nhắc nhở Chu Hoài Vân thêm trà, Chu Hoài Vân trạm tại chỗ hồi lâu, vẫn luôn cương mặt.

Tần tổng nhướng mày: “Hoài vân?”

Chu Hoài Vân lấy lại tinh thần, dấu đi không tình nguyện tiến lên, lấy quá Tô Giản trước mặt cái ly, cấp Tô Giản châm trà, Tô Giản thần sắc tự nhiên, đãi nàng hồ lấy ra khi, nhẹ nhàng mà dùng đầu ngón tay gõ hạ cái bàn, nói: “Cảm ơn.”

Chu Hoài Vân sắc mặt lập tức biến, nàng cho rằng Tô Giản là cố ý.

Tô Giản lại không quá để ý nàng suy nghĩ cái gì, nàng không phải cố ý, nhân gia cho nàng châm trà nàng nói một tiếng cảm ơn là hẳn là.

Lâm Phương Cầm cười khảy tóc, đẩy hạ trước mặt cái ly, hô: “Hoài vân a, thuận tiện cũng cho ta thêm một chút đi? Này sáng sớm liền tới rồi mở họp, mượn cớ ở là khát a.”

Chu Hoài Vân phản xạ mà muốn xoay người đi.

Nhưng là năm nay lại chuẩn bị phân một ít cổ phần ra tới, nàng tưởng nhập cổ, có sở cầu tự nhiên thái độ liền phải phóng thấp một chút, đặc biệt là ở hai vị lão tổng trước mặt, vì thế nàng vẻ mặt nghẹn khuất mà qua đi, cấp Lâm Phương Cầm thêm thủy, Lâm Phương Cầm không phải Tô Giản, nói cái gì đều ấn ở trong lòng, nàng từ trước đến nay có thù báo thù, có ân báo ân, đãi Chu Hoài Vân đứng ở bên người nàng khi, nước trà hướng cái ly rót, Lâm Phương Cầm cười, trào phúng nói: “Chu Hoài Vân, ngươi mặt đau không?”

Chu Hoài Vân nắm hồ, sắc mặt biến đổi.

Lâm Phương Cầm cười cười: “Ta ngẫm lại ngươi lúc trước nói gì đó, nói Tô Giản không xứng với chu tổng? Ân?”

“Lúc này ngươi còn nói đến ra những lời này sao?”

Lâm Phương Cầm lại nói: “Muốn hay không nhìn nhìn lại, Tô Giản có thể hay không trở thành ngươi

lão bản nương?”

Chu Hoài Vân lui về phía sau hai bước, chân đụng phải một bên ghế dựa chân, theo sau nhanh chóng mà rời đi phòng họp, trước khi rời đi xem Tô Giản liếc mắt một cái, Tô Giản đang ở cùng Tần tổng nói chuyện, nàng một thân trang phục véo đến eo tế, xa quý trang phục sấn đến nàng da bạch mạo mỹ, khí chất xuất chúng, mấy tháng không thấy, nữ nhân này không bao giờ là lúc trước cái kia vừa mới tiến công ty khi vừa ly hôn yếu đuối Tô Giản.

Cái kia ở trong xe bị nàng uống tố về sau, tái nhợt mặt ngồi xuống nữ nhân, phảng phất khoảng cách rất xa rất xa.

Này xã hội quá nhiều bất công, nàng ở thần lợi cẩn trọng làm mấy năm, liền Chu Khải tay áo đều sờ không tới, trước kia là còn cho rằng Chu Khải chỉ biết thích những cái đó thân thế thật dài đẹp bạch phú mỹ, trong xương cốt tự ti lần nữa mà đem nàng chính mình khuyên lui, cuối cùng tứ bất tượng, ai có thể nghĩ đến, Chu Khải cũng sẽ coi trọng một cái từng ly hôn còn đã một chân bước vào 30 đại quan nữ nhân.

Tưởng tượng đến nơi đây, Chu Hoài Vân ngực liền đổ đến không được.

Bên này hội nghị bắt đầu, lần này nói chủ yếu chính là cuối năm tính toán lại phóng một ít cổ quyền ra tới, bán cho công ty công nhân.

Tô Giản là thay thế Chu Khải tới, rất nhiều lời nói nàng không có phương tiện phát biểu, chỉ là làm Lâm Phương Cầm ký lục xuống dưới, theo sau trở về lại chia Chu Khải, Tần tổng nhưng thật ra thường thường hỏi Tô Giản có ý kiến gì ý tưởng, Tô Giản từ này giữa kỳ thật có thể nghe được ra Tần tổng cùng trần tổng trên thực tế là đối thần lợi có loại muốn toàn quyền buông ra cảm giác.

Hoặc là phải nói, muốn dùng cổ quyền cùng với thần lợi tương lai cấp càng nhiều vẫn luôn canh giữ ở cái này công ty công nhân càng nhiều phúc lợi, Tần tổng sau này nhích lại gần, nói: “Hiện giờ chúng ta theo đuổi không hề chỉ cần là tiền tài, chúng ta theo đuổi chính là một phần trách nhiệm cùng với truyền thừa, thần lợi là chúng ta ba người căn, nhưng bởi vì nó rất quan trọng, cho nên nó ý nghĩa liền trở nên lớn hơn nữa, mấy năm nay ta cùng lão trần còn có lão Chu ba người trên cơ bản là đem trọng tâm đều đặt ở tập đoàn, bên này vẫn luôn là trì lân vài người xử lý, chúng ta là hắn là cho bọn hắn càng nhiều lòng trung thành.”

“Nhưng lòng trung thành là cái gì? Lòng trung thành chính là ở Lê Thành đến có cái gia, năm trước ta cùng lão Chu hàn huyên một cái buổi chiều, liền cho tới cái này đề tài, đừng nói chúng ta hiện giờ ở trong xã hội địa vị, liền quang nói thần lợi công nhân phúc lợi, chúng ta thật sự là hổ thẹn, Lê Thành hai mươi năm qua phát triển tấn mãnh, thần lợi năm đầu cũng có nhiều năm như vậy, rất nhiều lão công nhân, đến nay còn chỉ có thể sống ở ở cho thuê trong phòng, cho nên chúng ta nghĩ tới nghĩ lui, vẫn là muốn giúp đại gia thực hiện mộng tưởng.”

Tần tổng nói hốc mắt ửng đỏ, bọn họ rốt cuộc không có Chu Khải như vậy gia thế, lúc trước toàn dựa một đôi tay đua ra tới, biết ở Lê Thành hiện giờ giá nhà bạo trướng thành thị muốn dừng chân có bao nhiêu khó, trần tổng giơ tay vỗ vỗ Tần tổng bả vai, mặt khác kỹ thuật tổng giám cùng tài vụ tổng giám này hai cái cổ đông ở năm trước đều thực hiện mua phòng mộng, bọn họ biết rõ thần lợi đem cổ quyền thả ra đối công nhân tới nói là một kiện cỡ nào đại hỉ sự.

Tự nhiên cũng sẽ không phản đối.

Thần lợi làm hóa chất ngành sản xuất, lợi nhuận phàm là sẽ tính người đều biết, đối Tần tổng trần tổng Chu Khải ba người tới nói không đáng giá nhắc tới một chút cổ quyền, lại là công nhân muốn nỗ lực rất nhiều mới có.

Tần tổng sát sát khóe mắt, cười xem Tô Giản: “Tô luôn có cái gì cái nhìn?”

Tô Giản ngồi thẳng thân mình, nói: “Tần tổng trần tổng cách cục xa ở ta phía trên, nghĩ đến so với ta chu toàn, ta cũng là người thường, nếu như ta có các ngươi như vậy lão bản, ta sẽ thực vui vẻ, thực cảm kích.”

“Ha ha ha, tô tổng hội nói chuyện.” Tần tổng cười rộ lên, Tô Giản thành thật làm hắn rất có hảo cảm, ở hội nghị thượng không có tự mình mà nói bốc nói phét, càng không có ỷ vào thân phận nói ẩu nói tả, điểm này rất khó đến.

Hơn nữa ở bọn họ xem ra, Chu Khải đều làm Tô Giản thế cái này hội nghị, đó chính là đem nàng đương người một nhà, nữ nhân sao đối bạn trai lão công tiền tài đều là mẫn cảm, cổ quyền phân đi xuống về sau, cũng ý nghĩa Chu Khải trong tay tiền muốn thiếu, nữ nhân này sẽ quản phỏng chừng đều phải ồn ào vài câu.

Nhưng Tô Giản không có.

Điểm này đủ để lệnh người sinh ra hảo cảm.

Cái này hội nghị khai hơn hai giờ, Tô Giản phụ trách nghe bọn hắn nói, Lâm Phương Cầm làm bút ký, thực mau tới rồi giữa trưa, Tần tổng chụp hạ Tô Giản bả vai nói: “Một khối đi ăn cơm.”

Tô Giản đứng dậy, gật đầu: “Tốt.”

Theo sau Tô Giản thăm dò kêu trì lân.

Trì lân ở bên ngoài vội vàng ném yên tiến vào, hỏi Tô Giản: “Chuyện gì?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 129 chương 129

Chu Khải nhìn nàng, thấp thấp cười: “Ngủ?”

Tô Giản xoa mặt ngồi dậy, vẻ mặt ngốc vòng, nàng để sát vào màn ảnh, nhìn màn ảnh Chu Khải, lại đi xuống, nhìn đến máy tính thời gian, nói thầm nói: “Hảo chậm.”

Chu Khải: “Quấy rầy đến ngươi?”

Tô Giản lắc đầu: “Ngươi bên kia là buổi sáng sao?”

Nàng nơi này buổi tối 10 giờ nhiều, Chu Khải sau này dựa, bồi những cái đó người phụ trách suốt đêm một buổi tối, hắn cười cười: “Đúng vậy, buổi sáng, thái dương mới ra tới.”

Tô Giản ghé vào trên bàn ừ một tiếng, Chu Khải để sát vào nàng: “Tưởng ta sao?”

Hai người mau một tuần không gặp, vẫn luôn là video, Chu Khải nhịn không được kéo kéo áo sơmi cổ áo, Tô Giản khóe môi ngoéo một cái, sắc mặt còn mang theo một chút dấu vết, cố ý không ứng hắn, Chu Khải đầu ngón tay điểm hạ màn ảnh nàng nói: “Ta biết ngươi khẳng định tưởng ta.”

Tô Giản còn có chút mơ hồ, nàng cười rộ lên: “Tự luyến.”

Chu Khải nghe nàng mềm mại tiếng nói, sáng sớm có chút xúc động, hắn đôi mắt thâm thâm, nói: “Nhanh, vội xong rồi liền trở về.”

Tô Giản gật đầu: “Ân, chờ ngươi trở về.”

Một lát sau, Tô Giản ngồi dậy, ôm đầu gối hỏi: “Ngươi nhìn đến bưu kiện sao?”

Chu Khải điểm, khóe môi mỉm cười: “Đang xem, mặt khác.”

Hắn lại để sát vào màn ảnh, hẹp dài đôi mắt mang theo ý cười xem nàng: “Lão bà, ngươi hôm nay biểu hiện đặc biệt hảo.”

Tô Giản bắt phía dưới phát: “Cảm ơn, chưa cho ngươi làm tạp là được.”

Chu Khải: “Khiêm tốn.”

Tô Giản cười, hai người đối với màn ảnh lại nhìn một hồi, Tô Giản đỏ mặt, sửa sang lại hạ cổ áo, Chu

Khải cười xấu xa: “Xuyên không xuyên nội y?”

Tô Giản lập tức lại kéo kéo cổ áo, trừng hắn liếc mắt một cái.

Chu Khải sau này dựa, tay thuận hạ màu đen quần dài, Tô Giản xem hắn kia động tác, mặt càng hồng, bỏ qua một bên tầm mắt, Chu Khải ở kia đầu thấp thấp cười, mãn nhãn phong lưu.

Hai người lại hàn huyên một hồi, Tô Giản bởi vì vừa mới ngủ một chút, hiện tại lại có điểm vây, Chu Khải cũng liền không nháo nàng, phóng nàng đi ngủ, Tô Giản gật đầu, đứng dậy thu thập đồ vật, từ màn ảnh ngẫu nhiên có thể nhìn đến Tô Giản động tác, Chu Khải xoa khóe môi, không vội vã quải, đôi mắt dừng ở màn ảnh thượng, hầu kết giật giật.

Kết hôn hai chữ lại nhảy lên hắn trong đầu.

Tô Giản mặt tiến đến màn ảnh, phóng đại mặt một chút đều không hiện béo, ngược lại nhìn ra được làn da thực hảo, Chu Khải khóe môi gợi lên, Tô Giản cười nói: “Ca ca, ngủ ngon.”

Chu Khải chân dài lại lần nữa duỗi ra, ngạnh đã lâu.

Hơn nữa này ca ca hai chữ, Chu Khải thấp thấp cười, hận không thể xuyên qua máy tính ôm nàng, hắn nói: “Ngủ ngon.”

Tiếp theo Tô Giản điểm xoa, màn ảnh tối sầm.

Chu Khải mới đứng dậy, cởi bỏ nút thắt, không đến một hồi, thượng thân trần trụi, Chu Khải chống ở bồn rửa tay thượng, nhìn trong gương chính mình, hồi lâu, hắn cười.

Mẹ nó, kết hôn đi.

Chỉ chốc lát, thủy sinh xôn xao, đi xuống nhỏ giọt, cùng với một chút tiếng thở dốc, nam nhân gợi cảm hầu kết thượng dính đầy bọt nước, từng viên đi xuống lăn xuống, hoàn toàn đi vào mặt đất.

Mà lúc này, dục vọng trung mang theo một tia nóng lòng về nhà.

Kia một đám bị chế trụ hóa quả nhiên không kịp đưa lại đây, bên này trang web còn không có hoàn toàn làm tốt, hộ khách một cái kính mà khiếu nại, thậm chí bắt đầu gọi điện thoại lại đây làm khó dễ, công ty lập tức liền có chút hỗn loạn, Tô Giản gọi điện thoại cấp hậu cần công ty lão tổng, phi thường khó chịu, trực tiếp đề ra muốn bọn họ bồi thường.

Duy nhất cảm thấy an ủi chính là, Tô Giản làm mặt khác một tay chuẩn bị, ba ngày sau, buổi chiều 6 giờ nhiều, kia một xe tân đính hóa tới Tô Giản tự mình đi kho hàng bên kia nhìn chằm chằm.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 130 chương 130

Sơ sơ tới quán bar thời điểm, Tô Giản phi thường không thói quen, sau lại ngồi đến lâu rồi, thích ứng quán bar hoàn cảnh, đảo còn có thể, Lâm Phương Cầm cấp Tô Giản điểm chính là rượu trái cây, Tô Giản cũng không dám uống nhiều, chính là bên cạnh người nam nhân này chạm vào Tô Giản một chút, tối tăm ánh sáng hạ, Tô Giản cũng thấy không rõ đối phương bộ dáng gì.

Chỉ cảm thấy lớn lên thực tráng, Tô Giản không dấu vết mà ly đối phương xa một chút, hướng bên tay trái Lâm Phương Cầm nơi đó tới sát, Lâm Phương Cầm nghiêng đầu cùng một người nam nhân đang nói chuyện thiên, Tô Giản dựa lại đây, nàng duỗi tay ôm Tô Giản bả vai, cười cùng Tô Giản nói chuyện, Tô Giản xem một cái cùng Lâm Phương Cầm nói chuyện nam nhân, hỏi: “Ai?”

Lâm Phương Cầm cười chớp mắt: “Mới vừa nhận thức, đang ở nói chuyện phiếm.”

Tô Giản thấy kia nam nhân cổ áo khấu đến rất khẩn, diện mạo cũng văn nhã, nhìn so vừa mới cái kia chạm vào nàng một chút tráng nam khá hơn nhiều, sân khấu thượng vũ giả thay đổi một đám sau, đổi thành một đám tiểu thịt tươi, vừa lên đi, phía dưới các tỷ tỷ liền hét lên, mấy cái tiểu thịt tươi nửa khom lưng, trên mặt mang theo xấu xa tươi cười, theo sau bắt đầu cởi áo tháo thắt lưng.

Phiêu dật màu trắng áo sơmi, một cái nút thắt một cái nút thắt mà đi xuống giải, mỗi cởi bỏ một cái phía dưới liền một trận sôi trào, Lâm Phương Cầm lập tức ngồi thẳng thân mình, thổi một tiếng huýt sáo.

Huýt sáo thanh một tiếng tiếp một tiếng, mà tiểu thịt tươi nhóm một đám mà giải nút thắt về sau, chậm rãi sưởng lộ ra ngực, thoạt nhìn một chút đều không sắc khí, chính là cố tình liền đặc biệt liêu nhân.

Toàn bộ bãi lập tức nhiệt đến lợi hại, thực rõ ràng này một tổ tiểu thịt tươi là này đó các tỷ tỷ phúc lợi, Lâm Phương Cầm lôi kéo Tô Giản nói: “Đi, chúng ta đi chọn một cái?”

Tô Giản cười một cái, xua tay: “Không được, ngươi đi đi.”

Lâm Phương Cầm cười rộ lên, câu Tô Giản cái mũi nói: “Như vậy thành thật làm cái gì? Bọn họ không ăn thịt người.”

Tuy rằng là nói như vậy, nhưng Lâm Phương Cầm đảo không đi lên, chính là tiếp tục cùng cách vách văn nhã nam nhân nói chuyện phiếm, Tô Giản một người nắm rượu trái cây, phỏng chừng là nàng vừa mới tránh đi nguyên nhân, bên cạnh người cái kia tráng nam người đi rồi, không vị trí ra tới, Tô Giản một ngụm một ngụm mà nhấp rượu trái cây, lúc này bên cạnh người lại lại ngồi một người đi lên.

Tô Giản nghiêng đầu vừa thấy, rừng trúc trong miệng ngậm chanh ngồi trên ghế dựa.

Tô Giản sửng sốt, rừng trúc phỏng chừng cũng không nghĩ tới nàng ở, chanh phiến chần chờ mà bắt lấy tới, theo sau hồng lỗ tai: “Tô tỷ?”

Tô Giản cười nói: “Rừng trúc a.”

Quán bar xa hoa truỵ lạc, ánh đèn ái muội, Tô Giản mặt tiểu xảo, ánh đèn một chiếu, có thể chiếu ra nàng xinh đẹp ngũ quan, rừng trúc mặt càng hồng, hắn xem một cái Tô Giản trong tay rượu, cười hỏi: “Là rượu trái cây sao?”

Tô Giản gật đầu: “Đúng vậy.”

Rừng trúc: “Tô tỷ, ta bồi ngươi uống.”

Hắn mới ra kém trở về, mới vừa đi làm đã bị an bài đi chợ phía đông công ty con xử lý phía trước chu thiền lưu lại một ít vấn đề.

Tô Giản cười cùng hắn chạm chạm ly: “Hảo a.”

Bởi vì là người quen, cho nên Tô Giản không có phòng bị tâm, một bên cùng rừng trúc nói chuyện phiếm một bên uống, rừng trúc ngẫu nhiên sẽ ăn một mảnh chanh, tiểu nam hài lớn lên hảo, còn có tỷ tỷ lại đây kéo hắn đi khiêu vũ, rừng trúc đỏ mặt ôm lấy Tô Giản cánh tay, cự tuyệt cái kia bưng chén rượu tỷ tỷ, đỏ mặt nói: “Ta bạn gái.”

Kia nữ nhân xem Tô Giản liếc mắt một cái, cười cười, lúc này mới xoay người rời đi, không có cưỡng cầu.

Rừng trúc trong miệng hàm chứa mùi rượu, hắn ngẩng đầu xem Tô Giản, có chút thấp thỏm: “Tô tỷ, ngươi không ngại đi?”

Tô Giản cười nói: “Không ngại, bất quá ngươi đêm nay một người tới?”

Rừng trúc gật đầu: “Ân, một người.”

Ánh mắt lại nhẹ nhàng bâng quơ mà liếc mắt bên kia ghế dài đoàn người, Tô Giản căn bản liền không để ý này đó, bên trong ánh đèn hoảng đến nàng không mở ra được đôi mắt, Tô Giản hỏi điều tửu sư lại đến một ly rượu trái cây, theo sau nghiêng đầu nhìn Lâm Phương Cầm cùng kia văn nhã nam nhân liêu thực vui vẻ, hai người đùi đều dựa gần đùi.

Tô Giản cười, hơi hơi ghé vào trên bàn.

Một chén rượu dịch đến nàng trong tầm tay, Tô Giản duỗi tay đi lấy, nhập khẩu hương vị cùng phía

trước có điểm không giống nhau, bất quá nàng không để ý, nhưng mười phút sau, Tô Giản đầu liền hôn mê.

Nàng muốn đứng lên, lập tức liền đi xuống, rừng trúc hàm chứa chanh phiến, chạy nhanh nhảy xuống quầy bar, ôm chặt Tô Giản, nhưng Tô Giản chân thực trọng, đâm cho rừng trúc thân mình chống lại quầy bar, rừng trúc khẩn ôm Tô Giản: “Tỷ? Tỷ?”

Tô Giản ngẩng đầu, mơ mơ màng màng mà nhìn rừng trúc, hơi hơi há mồm: “A?”

Nàng hoàn toàn không biết chính mình đang làm cái gì, chỉ cảm thấy trước mắt rất nhiều bóng chồng, cái trán cũng từng đợt mà gõ, vô cùng đau đớn, nhưng liền bởi vì này phó mê mang bộ dáng, cùng với hơi hơi mở ra môi, mang ra tới một tia thanh hương, rừng trúc mặt hống mà cùng lửa đốt dường như, hồng đến có thể phun dung nham.

Hắn ôm sát Tô Giản, nhịn thật lâu.

Lâm Phương Cầm lập tức nhảy xuống quầy bar, lại đây muốn Phù Tô giản, còn chưa đi đến, một đạo hắc ảnh bao lại bọn họ hai cái, rừng trúc cùng Lâm Phương Cầm đồng thời ngẩng đầu, đối thượng một đôi tựa như hàn băng dường như hẹp dài đôi mắt.

Lâm Phương Cầm cả người cương tại chỗ.

Rừng trúc chần chờ mà hô một tiếng: “Chu.. Chu tổng?”

Chu Khải đôi mắt dừng ở cánh tay hắn thượng, rừng trúc phản xạ tính mà tưởng buông tay, nhưng trong lòng ngực nữ nhân hắn lại không bỏ được nàng rớt, há miệng thở dốc tưởng nói chuyện, Chu Khải duỗi tay một phen giữ chặt Tô Giản cánh tay, một giây sau, Tô Giản đảo khấu ở Chu Khải trên vai, Chu Khải khiêng nàng đi nhanh mà hướng quán bar ngoài cửa đi.

Lâm Phương Cầm bắt hai người bao đuổi theo, mới vừa chạy đến cửa, đã bị trì lân một phen ngăn lại, trì lân lạnh mặt, bắt lấy tay nàng, trực tiếp hướng màu bạc xe con nơi đó kéo đi.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 131 chương 131

Việc này nàng có sai, nhưng hắn giương nanh múa vuốt, Tô Giản kia tới rồi kẽ răng xin lỗi ngạnh sinh sinh mà bức trở về, Chu Khải bắt lấy nàng cánh tay ngón tay tiêm có chút lạnh cả người, hai người đối diện hồi lâu, Chu Khải một phen đẩy ra nàng, hỏi: “Có phải hay không rất đắc ý ta như bây giờ vì ngươi tức giận?”

Tô Giản lui về phía sau hai bước, không hé răng, hai người lại lại liếc nhau, nàng một thân nhức mỏi, hồi lâu, nàng xoay người rời đi.

Chu Khải nhìn nàng đi, cũng không giữ lại, thư phòng không khí áp lực mà hít thở không thông, đi mau đến cạnh cửa, Tô Giản tay đáp ở trên cửa, nghiêng đầu liếc hắn một cái.

Nam nhân như cũ đứng, trạm thẳng, tóc hỗn độn, thần sắc lạnh lùng, ánh mắt hiển nhiên không tính toán tha thứ nàng.

Tô Giản ngón tay hơi hơi trừu động hạ, nàng xem một cái gạt tàn thuốc đôi một đống tàn thuốc, nàng mở miệng, lại phát hiện tiếng nói phát ách, nàng nuốt hạ nước miếng, nói: “Thiếu trừu điểm yên.”

Chu Khải a một tiếng, ấn đường mang theo lệ khí: “Ngươi quản ta.”

Tô Giản nhéo then cửa tay nắm thật chặt, theo sau nàng vẫn là mang môn đi ra ngoài, thuận tiện đóng lại, hành lang đèn tường sáng lên, Tô Giản xem một cái đại môn, tại chỗ đứng một hồi lâu, trong đầu hiện lên rất nhiều hình ảnh, có đêm nay hình ảnh cũng có ở trong phòng tắm mơ hồ hình ảnh thậm chí có rừng trúc nói chuyện thanh âm.

Mà thư phòng kia phiến môn, vẫn luôn nhắm chặt, toàn bộ chung cư như là dư lại nàng một người, Tô Giản xoay người trở về phòng, trong phòng đàn hương vị thực nùng, nhưng nàng hơi thở vẫn luôn tác vòng quanh nicotin hương vị, là Chu Khải vừa mới thư phòng hương vị, Tô Giản xốc lên chăn nằm lên giường, nhưng ngủ không được.

Nàng tay đáp ở trên trán, nhận cái sai có như vậy khó sao?

Có lẽ không phải nhận sai khó, mà là nàng theo bản năng mà cấp chính mình dựng lên tấm chắn, phảng phất một khi nhận sai chính là ở yếu thế, Tô Giản trong lòng thực mâu thuẫn, nửa ngày, nàng xoay người nằm nghiêng, cung thân mình, nhìn ngẫu nhiên đong đưa phiêu cửa sổ.

Một giờ sau, Tô Giản lại xoay người, lăn qua lộn lại, rất nhiều lần xem một cái cửa phòng, nhưng cửa

phòng không hề động tĩnh.

Tô Giản lại xem một cái bên người vị trí, rỗng tuếch.

Nàng vẫn luôn ở chú ý bên ngoài động tĩnh, nhưng cái gì đều không có nghe được.

Tô Giản nhéo nhéo chăn, súc trong ổ chăn, vô cớ mà nổi lên một cổ cô độc cảm.

Đêm nay thời tiết đột nhiên giảm xuống, trong phòng không khai máy sưởi, có điểm hơi lạnh.

Lại quá nửa tiếng đồng hồ, rạng sáng bốn điểm nhiều.

Tô Giản tưởng động, nhưng không biết vì cái gì chính là không nhúc nhích, đầu gối xuống tay, ánh mắt định ở phiêu cửa sổ nơi đó.

Hờ khép môn hơi hơi đẩy ra, Chu Khải xem một cái trên giường người, chuyển tiến phòng tắm, mười phút sau, hắn hướng mép giường đi đến, xốc lên chăn, dựa qua đi, tay ôm lên Tô Giản eo.

Hắn dày rộng bàn tay nắm lấy tới khi, Tô Giản hốc mắt một ướt, theo sau phiên cái thân mình, hướng hắn trong lòng ngực oa đi, Chu Khải sửng sốt hạ, theo sau tay ôm đến càng khẩn, càng dùng sức, trực tiếp đem Tô Giản từ mép giường ôm đến trên người, gắt gao mà dán, hai người đều không có ra tiếng, nhưng này cổ ấm áp lại lan tràn ở hai người trung gian.

Rất lâu sau đó, Tô Giản nuốt ngạnh nói: “Thực xin lỗi, ta sai rồi.”

Chu Khải ngẩng đầu, hôn hôn cái trán của nàng: “Ngươi quá làm ta sinh khí.”

“Sẽ không uống rượu vì cái gì muốn uống?”

“Nếu ta đêm nay không có trở về, ngươi nên làm cái gì bây giờ?”

Hắn càng nói, Tô Giản nước mắt lưu đến lợi hại hơn, nàng khẩn bắt lấy hắn quần áo, đầu hướng hắn cổ chôn đi, nói: “Về sau sẽ không, ta vừa mới muốn xin lỗi tới.”

Chu Khải cúi đầu xem nàng, gợi lên nàng cổ, xem nàng mãn nhãn nước mắt: “Ngươi quá ngoan cố.”

Tô Giản cắn môi gật đầu.

Hoa lê dính hạt mưa.

Nếu nàng sớm một chút rơi lệ, ở thư phòng thời điểm, Chu Khải có lẽ thái độ sẽ không như vậy ác liệt, hắn ngón cái cọ cọ nàng khóe mắt, tim đập phanh phanh phanh mà nhảy, hắn nói: “Ngươi lại nhiều một kiện chế phục ta vũ khí.”

Tô Giản mở to hai mắt, không nghe hiểu.

Chu Khải lại cười mà không đáp, chỉ là cúi đầu hôn môi nàng môi, bao hàm những cái đó hàm hàm nước mắt, nghĩ thầm, chỉ cần đối ta khóc, ta cái gì đều có thể cho ngươi.

Tô Giản nhắm mắt lại, chuyên tâm mà cùng hắn hôn môi, mà kia cổ xin lỗi càng thêm nồng đậm, lệnh nàng hồi hôn có vẻ thực kịch liệt.

Chu Khải khóe môi ngoéo một cái, há mồm lười biếng mà tùy ý nàng đầu lưỡi tiến vào, cười lại ôm chặt nàng.

Trong phòng đàn hương vị càng đậm hậu, nhưng không bao nhiêu thời gian có thể nghỉ ngơi, đến 5 giờ chung, Chu Khải đứng dậy đi chạy bộ, Tô Giản không có ngủ ý, cũng bò dậy, Chu Khải rửa mặt ra tới vừa thấy, cười hỏi: “Làm gì?”

Tô Giản đỏ mặt, sờ soạng phòng giữ quần áo, Chu Khải xem một cái thời gian còn sớm theo sau, sau đó cường ngạnh mà dựa vào phòng giữ quần áo trên cửa, nhìn nàng đổi vận động phục, Tô Giản đổi hảo sau, đem đầu tóc trát lên, xem hắn.

Chu Khải cúi đầu hỏi: “Không nhiều lắm ngủ một hồi?”

Tô Giản: “Không vây.”

Chu Khải dắt tay nàng: “Vậy chạy một hồi đi, mệt nói ngươi trở về nghỉ ngơi, công ty sự tình giao cho Lâm Phương Cầm đi làm.”

Tô Giản: “Ân.”

5 giờ nhiều buổi sáng, thiên thực hôi, cùng một tuần trước lại có chút bất đồng, khi đó sắc trời còn lượng đến sớm, hiện tại muốn đi vào mùa đông, không có ánh mặt trời, vì thế một mảnh xám xịt, mặt đất hơi mang ướt át, Tô Giản từ nhỏ vận động tế bào liền rất kém, nhưng nàng không nghĩ tới có thể kém thành như vậy.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 132 chương 132

Chợ phía đông công ty con bên kia sự vụ, xem như Chu Khải cấp rừng trúc một cái khảo nghiệm, hơn bốn tháng thời gian, rừng trúc viên mãn hoàn thành, hắn bản thân chính là một nhân tài, nếu không Chu Khải phía trước sẽ không như vậy lo lắng đi chiêu hắn, lúc này hai người một cái đứng, một cái ngồi, Chu Khải chân dài giao điệp, đôi mắt mang theo lạnh lẽo.

Rừng trúc buông ba lô, thái độ đoan chính, cung kính nói: “Tô tỷ uống say sự tình cùng ta không quan hệ.”

Chu Khải nhướng mày: “Đúng không?”

Tiểu nam hài lớn lên thanh tuấn tú khí, vang dội một bộ tiểu thịt tươi bộ dáng, lại cứ có một cái lợi hại đầu óc, còn tuổi nhỏ là có thể hắc tiến các đại hệ thống bên trong, là cái hiếm có nhân tài.

Rừng trúc gật đầu: “Kia ly rượu, là bị người thay đổi.”

“Ta thích tô tỷ là chuyện của ta, nhưng là ta trước nay không tính toán dùng cái gì thủ đoạn được đến nàng.”

Trực tiếp thừa nhận, Chu Khải đôi mắt nhíu lại, sắc bén mà tựa như một cây đao, rừng trúc lui về phía sau một bước, bị khí thế của hắn chấn đến, Chu Khải lại sau này dựa, tay thong thả ung dung mà sửa sang lại tay áo, hỏi: “Ngươi thích nàng nơi nào?”

Rừng trúc: “Ôn nhu.”

Chu Khải cười lạnh một tiếng: “Thích trên người nàng tình thương của mẹ đi?”

Rừng trúc mặt xoát mà một chút liền đỏ, môi hồng răng trắng tiểu thiếu niên, một chút tâm tư đều tàng không được.

Rừng trúc là bị nãi nãi mang đại, gia đình kỳ thật không tồi, nhưng chính là không mẫu thân, phụ thân hàng năm ở bên ngoài công tác, rừng trúc sẽ bị Tô Giản hấp dẫn thực bình thường.

Chu Khải kéo ra ngăn kéo, từ bên trong lấy ra một phần tư liệu, ném cho rừng trúc: “Hai tháng, đem sự tình xử lý.”

Rừng trúc mở ra vừa thấy, là một cái khổng lồ số liệu thu thập, hắn gật đầu, nhận lấy, Chu Khải giương

mắt xem hắn, hỏi: “Ngươi biết là ai đổi rượu sao?”

Rừng trúc: “Ngài đi rồi về sau, ta tìm một vòng, mới tìm được.”

“Lại làm ngươi nhận người ngươi có thể nhận ra tới?” Chu Khải nhướng mày, hỏi.

Rừng trúc: “Đương nhiên có thể, tối hôm qua các ngươi đi rồi, hắn cũng đi theo đi rồi, ta chưa kịp làm điểm cái gì.”

Chu Khải: “Đêm nay lại đi một chuyến.”

Rừng trúc: “Tốt.”

Kho hàng hóa tới rồi về sau, bên này điện thương liền phải an bài ra hóa, lần này đi chính là hải vận, Tô Giản lần đầu tiên đi vào hải vận hiện trường, cảng thùng đựng hàng đủ mọi màu sắc, điện thương tiểu muội an bài đến cái trán tất cả đều là hãn, đây là một bút lớn nhất đơn tử, mới vừa vào kho hàng không bao lâu hóa, lại lại lần nữa bị lôi ra tới, một cái màu đỏ tạp xe đẩy tay tới tới lui lui, trang vài rương, mới đưa hàng hóa trang hảo, kho hàng văn viên cầm đơn tử cấp Tô Giản nói: “Hôm nay ra xong nói kho hàng lại không hóa.”

Tô Giản gật đầu nói: “Biết, còn có một xe hóa bị thủ sẵn, thực mau là có thể trở về.”

Kho hàng văn viên nghe gật gật đầu, theo sau muốn nói lại thôi, Tô Giản liếc nhìn nàng một cái nhướng mày: “Ân?”

“Không có việc gì.” Nàng vội vàng nói.

Tô Giản gật đầu, không quá để ý, đi lên trước cùng điện thương tiểu muội nói chuyện.

Chu thiền bên này đã phát làm tốt trang web lại đây, làm tinh giản thoải mái, Tô Giản click mở nhìn thoáng qua, khen chu thiền một chút, chu thiền gửi tin tức lại đây “Ta ngủ một lát.”

Ban ngày ban mặt đi làm ngủ.

Nếu không phải biết hắn gần nhất tăng ca thêm đến lợi hại, mấy ngày nay còn trực tiếp suốt đêm, Tô Giản thật sự phải bị chu thiền cái này không đàng hoàng tức chết.

Ở chung càng lâu, Tô Giản liền ước phát hiện chu thiền chỉ thích hợp làm việc, không thích hợp lãnh người, cho nên công ty đến lại nhận người, hiện tại thành lập bộ môn kỳ thật phân công đều không quá minh xác, này một phương diện nàng làm còn chưa đủ hảo, đến tăng mạnh.

Đem dư lại công tác giao cho điện thương tiểu muội, Tô Giản phản hồi công ty, Chu Khải phía trước cấp đàn có tin tức, một ít cửa hàng ở cuối năm bị thả ra chuyển nhượng, Tô Giản nhanh chóng quyết định,

cơm trưa đều không ăn, liền trực tiếp xuất phát đi tìm cửa hàng, Lâm Phương Cầm cũng đuổi kịp, mới vừa khai ra đi không bao lâu.

Chu Khải liền phát WeChat tới: bồi ta ăn cơm trưa.

Tô Giản phát cái giọng nói qua đi “Có tân cửa hàng, ta ở bên ngoài, chính ngươi ăn.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 133 chương 133

Giày nghiền thượng năm ngón tay, hạ trọng lực, đầu ngón tay liền tâm, đau đớn làm Triệu kiến cơ hồ thở không nổi tới, vừa nhấc đầu đối thượng Chu Khải mặt, hắn đau đến nói chuyện đứt quãng: “Chu, chu tổng....”

“Không quên ta đâu?” Màu đen giày da ở hắn khớp xương thượng nhẹ nhàng mà xoay tròn chuyển, mềm bùn tay da vặn thành một đoàn, cùng với xương cốt cùng sàn nhà cọ xát răng rắc thanh, Triệu kiến a một tiếng kêu to, không bao lâu cái trán liền ra mồ hôi, hắn thở dốc nói: “Chu tổng, đương nhiên nhớ rõ ngài, không biết ngài tìm ta.....”

Trong đầu hiện lên tối hôm qua hình ảnh, Triệu kiến vội vàng ném đầu, tối hôm qua hắn giặt sạch tay ra tới, tính toán đi tìm kia nữ nhân khi, liền thấy nữ nhân kia bị một người nam nhân khiêng đi, tấm lưng kia có vài phần quen thuộc, thịnh lập loại này tiểu thực phẩm công ty cùng khải thịnh loại này công ty niêm yết là vô pháp so, cho dù là ở trong vòng hỗn, Triệu kiến căn bản đáp không thượng Chu Khải này thuyền.

Chu Khải cười lạnh, khom lưng híp mắt: “Ngươi không biết vì cái gì tìm ngươi đâu, đúng không?”

Triệu kiến không dám hồi tưởng tối hôm qua, hắn làm bộ không biết tình, lắc đầu, Chu Khải lại lần nữa hung hăng mà nghiền một cái áp hắn tay, chung quanh có người xông tới, nhưng chỉ xem diễn, không tính toán giúp đỡ, Triệu kiến không chịu thừa nhận, Chu Khải đảo không quan hệ, hắn lui về phía sau hai bước, tùng chân, bên cạnh tới mấy cái xuyên màu đen quần áo nam nhân, tiến lên một phen ngăn chặn Triệu kiến cánh tay.

Triệu kiến lúc này mới bắt đầu luống cuống, người bị giá hướng phía sau lúc đi, liền mặt đều từ bỏ, vẫn luôn hô: “Chu tổng, chu... Chu... Gia gia, gia gia ngươi bỏ qua cho ta đi, ta thật sự không biết nàng là ngươi nữ nhân a, ta nếu là biết ta nào dám hạ / dược a.”

Dược tự đột nhiên kích thích Chu Khải thần kinh, hắn xoay người, xoa khóe môi, tiếng nói tựa như rơi vào địa ngục: “Ngươi hạ / dược?”

Triệu kiến ngốc, kia rượu tuy rằng đổi thành liệt, nhưng hắn sợ nàng có thể uống, vì thế bỏ thêm điểm liêu.

Hắn sợ tới mức mau té xỉu, đầu gối mềm nhũn, trực tiếp liền quỳ xuống đất đi lên.

Lúc này bọn họ đang ở sắc sẽ quán bar cửa sau, Chu Khải đưa lưng về phía hẻm khẩu, sắc mặt bị kia

ánh đèn chiếu đến lúc sáng lúc tối, tựa như quỷ mị, hắn tay áo chậm rãi vãn lên, lệ khí hiện ra tới, rừng trúc ở một bên nhìn đều sợ, vội vàng trốn một bên, chỉ chốc lát, ngõ nhỏ truyền đến một tiếng thê lương tiếng kêu rên, Triệu kiến này một thân tập thể hình ra tới thân mình căn bản ngăn không được nhu đạo lục đoạn Chu Khải, liền càng không cần phải nói Chu Khải hạ tàn nhẫn tay.

Mười tới phút sau, Triệu kiến chỉ còn lại có nửa khẩu khí, hắn khẩn quỳ rạp trên mặt đất: “Gia. Gia.”

Chu Khải đứng ở trước mặt hắn, lười biếng mà vỗ tay trên cánh tay hôi, liếm khóe môi, đôi mắt lệ khí dần dần tiêu tán, hắn đối rừng trúc nói: “Dẫn hắn đi bệnh viện, tiền thuốc men ta ra.”

Rừng trúc lập tức gật đầu: “Hảo.”

Phía sau mấy cái xuyên màu đen quần áo nam nhân tiến lên, nâng đi Triệu kiến.

Chu Khải vỗ vỗ quần áo, tiếp nhận quán bar lão bản truyền đạt một cây yên, thong thả ung dung mà ngậm thượng, theo sau rời đi cái kia sau hẻm.

Quán bar lão bản đứng ở hẻm khẩu, nhìn theo, trong tay nắm hộp thuốc, run run run, trên mặt kinh nghi bất định.

Ai có thể nghĩ đến, Internet đại cá sấu cũng sẽ như vậy đánh người.

Cùng cái lưu manh dường như.

Xuống tay đủ tàn nhẫn, tưởng tượng đến kia một quyền đầu đến kia Triệu kiến trên mặt, quán bar lão bản phảng phất kia nắm tay là đánh vào trên mặt hắn dường như, mặt theo bản năng mà vừa kéo.

— phần tử trí thức nắm tay cũng như vậy ngạnh?

Màu đen Land Rover bay nhanh ở về nhà trên đường, cửa sổ mở ra, phong hô hô mà thổi vào tới, Chu Khải mắt nhìn phía trước, nhéo tay lái tay ngẫu nhiên bị ánh đèn hiện lên, có thể thấy được cánh tay thượng gân xanh, hắn khóe môi nghiêng nghiêng mà ngậm thuốc lá, cổ áo rộng mở, phong theo hắn cổ hướng trong rót, xương quai xanh như ẩn như hiện.

Một đường khai tiến chung cư, chung cư một cái khác dừng xe vị dừng lại màu nâu Porsche, Chu Khải chân ga thả lỏng, bắt lấy khóe môi yên, bóp tắt, theo sau khai trong xe đèn, nhìn mắt chính mình lúc này bộ dáng, thực hảo, không có đánh nhau quá dấu vết.

Trong phòng phiếm ra ánh đèn, trong nhà có người.

Chu Khải đình hảo xe, đóng sầm cửa xe, xoát tạp vào cửa, trong phòng mở ra ấm áp ánh đèn.

Tô Giản ngồi xếp bằng ngồi ở trên sô pha, trong tay phủng trái cây bàn đang ở ăn, vừa nhấc mắt liền

xem Chu Khải ăn mặc màu trắng áo sơmi màu đen quần dài đi vào tới.

Có điểm phong trần mệt mỏi bộ dáng, Tô Giản lười biếng nói: “Đã về rồi?”

Nàng xuyên ở nhà phục, màu đen miên váy, mềm mại mà đặt câu hỏi, Chu Khải đi theo nàng hỏi chuyện mềm thành bông, cười ứng: “Ân đã trở lại.”

Nói liền khom lưng, đổi giày tử.

Vốn dĩ chỉ có hắn một người tủ giày, hiện tại không đơn giản bày hắn, còn bày nàng, giày cao gót cũng hảo bình đế giày cũng hảo còn có một đôi màu trắng giày vải, chỉnh tề mà bãi ở mặt trên ngăn tủ, Chu Khải nhìn đôi mắt hơi hơi mềm nhũn, đi nhanh mà đi hướng Tô Giản, khom lưng câu nàng cằm, lấp kín nàng môi, thuận tiện ngậm đi miệng nàng nửa phiến quả táo.

Tô Giản nhíu mày: “Làm gì nga? Chính mình ăn.”

Chu Khải ngồi ở nàng bên cạnh người, chân dài giao điệp, ôm nàng eo: “Ăn một ngụm đều không được? Nhỏ mọn như vậy?”

Tô Giản cảm giác hắn trên người rất nhiệt, nghiêng đầu xem hắn: “Ngươi không đi tắm rửa?”

Trên người mơ hồ có cổ cây thuốc lá cùng nước hoa vị hỗn hợp ở bên nhau cảm giác, Chu Khải cười lại ngậm đi miệng nàng dưa Hami: “Đợi lát nữa lại tẩy.”

Tô Giản để sát vào hắn cổ, ngửi ngửi.

Chu Khải rũ mắt xem nàng tới gần, cười hỏi: “Nghe cái gì đâu? Tiểu cẩu dường như.”

Tô Giản nhíu mày: “Ngươi có phải hay không đi quán bar?”

Chu Khải nhai dưa Hami miệng một đốn, híp mắt: “Không đi, đi quán bar nơi nào có thể sớm như vậy liền trở về.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 134 chương 134

Không khí một giây đình trệ, Chu Khải ôm lấy Tô Giản cánh tay nắm thật chặt, hắn đôi mắt nhìn Tô Giản, khóe môi câu thật sự đạm: “Nga? Không vội?”

Hắn ý đồ từ Tô Giản đôi mắt nhìn ra nàng là nói thật vẫn là lời nói dối, Tô Giản thản nhiên, thong thả ung dung mà cầm lấy kia trương thủ công thô ráp A4 trang giấy, đóng dấu mặc là hảo mặc, chính là đóng dấu thời điểm không biết có phải hay không xả tới rồi, giấy hôn thú ba chữ có bóng chồng, Tô Giản giơ này trương thô ráp việc xấu loang lổ trang giấy, hỏi: “Ngươi đóng dấu a?”

Chu Khải mạnh miệng: “Không phải.”

Tô Giản cười, lại cầm lấy kia chín khối chín, chín mao tiền vẫn là tiền xu, Tô Giản nói: “Kỳ thật hiện tại kết hôn là miễn phí.”

“Nga? Đúng không.” Chu Khải ngạnh chống làm bộ cái gì cũng không biết.

Tô Giản đem chúng nó hướng bên cạnh bát bát, động tác tùy ý, sau đó cầm lấy dung dịch săn da, bắt đầu chụp mặt, Chu Khải vẫn như cũ ôm nàng, tầm mắt dừng ở kia trương A4 trên giấy còn có kia mấy cái mượt mà tiền xu cùng với chín đồng tiền, nhất thời không nói chuyện.

Tô Giản tùy ý thượng một cái trang điểm nhẹ, Chu Khải buông ra nàng, dựa vào sô pha lưng ghế thượng, lẳng lặng mà nhìn nàng lộng.

Chờ thượng son môi sau, Tô Giản giỏ xách, nói: “Đi làm.”

Chu Khải đứng thẳng thân mình: “Hảo.”

Rời đi bàn trang điểm phía trước, Chu Khải lại xem một cái kia tờ giấy trương cùng với mấy đồng tiền, theo sau ra cửa, Tô Giản tích khai Porsche, đối Chu Khải nói: “Ta trực tiếp đi ra ngoài bên ngoài tìm cửa hàng, không trở về công ty, chúng ta từng người khai chính mình xe?”

Chu Khải sửa sang lại tay áo, gật đầu: “Hảo, lái xe cẩn thận một chút.”

Tô Giản ứng thanh, kéo ra cửa xe ngồi trên đi, Chu Khải cùng lại đây, gõ gõ cửa sổ, Tô Giản diêu hạ, thăm dò xem hắn, Chu Khải khom lưng, thủ sẵn nàng cổ, lấp kín nàng môi, Tô Giản hơi hơi nhắm mắt, cảm thụ trên môi nhiệt độ, hắn đầu lưỡi càn quét một vòng, theo sau thấp thấp cười, thối lui.

Tô Giản đỏ mặt xem hắn, chuyển xe.

Chu Khải nhìn theo màu nâu Porsche khai đi, một lát sau, Chu Khải xoay người vào nhà, đem trên bàn kia tờ giấy trương cầm lấy tới, nhìn một hồi lâu, mới đưa nó xé.

— thử thất bại.

Trở ra, Chu Khải lý cổ áo, ra cửa lái xe.

Tô Giản trực tiếp đi tìm cửa hàng, giữa trưa cũng ở bên ngoài giải quyết, chờ trở lại công ty đã buổi chiều, thời tiết tuy rằng chuyển lạnh, nhưng như vậy chạy vội vẫn là mệt, trở lại công ty sau, nàng thoáng nghỉ ngơi một chút, mới vừa dựa vào ghế dựa không bao lâu, một cái tin tức liền nhảy lên di động giao diện.

“Đêm qua, khải thịnh CEO Chu Khải ở Lê Thành trung tâm khu sắc sẽ quán bar cửa sau đem thịnh lập thực phẩm tiểu công tử Triệu kiến đánh tiến bệnh viện, nghe nói chỉ là bởi vì một nữ nhân?”

Tô Giản lập tức thanh tỉnh.

Click mở toàn bộ tin tức xem cái minh bạch, có hình có chân tướng, Chu Khải ăn mặc màu trắng áo sơmi màu đen quần dài, tay chân nhanh nhẹn, chụp lén người đem trên mặt hắn tàn nhẫn chụp đến đặc biệt rõ ràng, mà Triệu kiến gương mặt kia cũng rất rõ ràng, chính văn nói Triệu kiến hư hư thực thực ở Chu Khải nữ nhân rượu hạ / dược, ý đồ mê choáng Chu Khải nữ nhân, bị Chu Khải phát hiện, Chu Khải trực tiếp đem hắn kéo dài tới cửa sau đánh hắn.

Mà so sánh với Triệu kiến kia một thân cơ bắp, Chu Khải tắc thực tiêu chuẩn dáng người, nhưng thật ra không nghĩ tới hai người một đôi thượng thủ, Triệu kiến căn bản là không phải đối thủ.

Không đến một hồi liền quỳ rạp trên mặt đất kêu gia gia.

Này một tin mới nháy mắt nổ mạnh.

Nguyên nhân chủ yếu là Chu Khải người này đi, trước nay không trải qua loại chuyện này, hắn hào ném thiên kim vì cầu giai nhân một hôn, đưa bao đưa xe đưa phòng, nhà ăn lãng mạn hẹn hò, Hilton khách sạn ngoài cửa hôn môi, các loại đường viền hoa tai tiếng đều có, nhưng là chưa từng có quá loại này vì ngươi đánh lộn tin tức.

Rốt cuộc động thủ thực dễ dàng bị vặn vẹo cái kia ý tứ, Chu Khải tuy rằng không phải cái gì công chúng nhân vật, nhưng thật là xí nghiệp gia a, thanh niên tài tuấn, này cư nhiên ở phía sau hẻm đánh người?

Còn vì nữ nhân?

Nữ nhân này là ai?

Tin tức lên men.

Có nhớ kỹ chạy đến Triệu kiến phòng bệnh đi phỏng vấn hắn.

Chặt đứt hai căn xương sườn, tay trật khớp, mặt sưng phù lên, ngón tay cốt đoạn rớt Triệu kiến, đối mặt chen chúc phóng viên vẻ mặt mộng bức, mà đang ở bệnh viện trừ bỏ hắn cái này người bệnh còn có kim bí thư, kim bí thư nhìn đến tin tức thời điểm người cũng rất bất đắc dĩ, bên này hắn mới vừa cùng thịnh lập lão bản liên hệ, bên này tin tức liền ra tới.

Kim bí thư đầu tiên nhìn về phía Triệu kiến.

Ánh mắt uy hiếp: “Hảo hảo nói chuyện.”

Triệu kiến thân mình run lên, đối mặt phóng viên dò hỏi, run run rẩy rẩy nói: “Ta sai rồi, hy vọng chu tổng đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, ta.... Ta sai rồi.”

Phóng viên hỏi hắn, hay không hạ / dược.

Triệu kiến gật đầu: “Hạ, còn, còn thay đổi nàng rượu trái cây.”

Phóng viên vẻ mặt khiển trách.

Cũng có chút thực thất vọng, như thế nào không có khác nội tình?

Tỷ như Chu Khải lén liền thường thường đánh người từ từ.

Tỷ như Chu Khải bản thân liền rất bạo lực.

Tỷ như lần này Triệu kiến thực vô tội, tai bay vạ gió.

Kết quả, này Triệu kiến cái gì đều chiêu, đem sai toàn bộ ôm đến hắn nơi đó, dù sao hắn hiện tại cũng không kinh doanh công ty, công ty vẫn là hắn ba ở kinh doanh, công ty lại không đưa ra thị trường, chính là thừa nhận chính mình là tên cặn bã cũng không có gì, cũng tốt hơn đắc tội Chu Khải.

Kim bí thư ngồi ở cách vách trên giường bệnh, thong thả ung dung mà nghe Triệu kiến “Hảo hảo nói chuyện.”

Những cái đó phóng viên phỏng vấn xong rồi sau, rời đi phòng bệnh, cũng chưa phát hiện kim bí thư ở.

Phóng viên bước tiếp theo chính là muốn đi phỏng vấn Chu Khải.

Kim bí thư nhìn phóng viên đi rồi, mới gọi điện thoại cấp Chu Khải: “Muốn hay không triệt tin tức

hoặc là?”

Chu Khải đang ở tửu trang, hắn ngậm thuốc lá chơi cờ nhảy: “Không triệt, không biết lão bà của ta nhìn đến tin tức không có.”

Vốn dĩ hắn là không tính toán làm Tô Giản biết đến, cho nên tối hôm qua mới có thể lừa Tô Giản, chính là nhìn đến này tin tức đột nhiên lại chuyển biến chủ ý.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 135 chương 135

Này một tiếng "Vì giản." Rất nhiều người cũng chưa nghe quá rõ ràng, nhưng Tô Giản lại là sửng sốt, Lâm Phương Cầm vỗ Tô Giản bả vai, thấu đi lên, cười nói: "Nghe được sao?"

"Sách, vì ngươi đâu, nữ chính."

Tô Giản lập tức liền minh bạch Chu Khải lần này phỏng vấn ý nghĩa, chính là làm nàng minh bạch, hắn cùng nàng cũng có tin tức, hơn nữa hắn ở phóng viên trước mặt hào phóng mà thừa nhận.

Trong lòng mới vừa như vậy tưởng, ngực hơi ma, có chút ngọt ngào.

Kia đầu phóng viên liền hỏi: "Chu tổng ngươi lần này là tính toán công khai ngươi hãn thê sao?"

Tô Giản: "....."

Chu Khải thấp thấp cười, mặt mày hơi chọn: "Ai nha, chính là hãn thê."

Một chúng phóng viên xem Chu Khải bộ dáng này, từng người trong lòng suy đoán, này hãn thê là ai, Chu Khải phảng phất biết bọn họ suy nghĩ cái gì, nói thẳng: "Không cần đoán mò, kết hôn thời điểm sẽ mời của các ngươi, nhà ta hãn thê chính là một bình thường nữ nhân, nhưng độc nhất vô nhị."

Các phóng viên xem Chu Khải ánh mắt tức khắc ánh sáng lên.

Lại một cái Internet đại lão cưới một cái vô danh chi thê?

Vì thế phóng viên lại muốn hỏi vì cái gì thích nàng, nàng thật sự hãn sao?

Chu Khải không thể tưởng được ngươi sẽ bị như vậy thu phục.

Sau đó lại nói tới ván giặt đồ.

Có người hỏi: "Ngài thật sự quỳ quá ván giặt đồ sao?"

"Ngài là thê quản nghiêm?"

"Cái dạng gì hãn thê có thể làm ngươi quỳ a? Nhiều hung?"

Dò hỏi tới cùng, Chu Khải nhất nhất cười trả lời, sau một hồi cư nhiên còn có một cái phóng viên hỏi:

“Ván giặt đồ cái gì nhan sắc a?”

Chu Khải: “..... Hồng nhạt?”

Lập tức, các phóng viên đều ngây người, nửa ngày đại gia ha ha cười rộ lên, thấy hỏi đến không sai biệt lắm, cũng liền không lại tiếp tục hỏi cái này đề tài, mà là từ một cái khác phóng viên nói sang chuyện khác, hỏi về gần nhất một loạt chip vấn đề, Chu Khải thê tử lại có thú cũng không có gần nhất vấn đề này quan trọng, mà này đó phóng viên cũng không phải những cái đó chuyên môn viết đường viền hoa tin tức phóng viên, bọn họ còn có khác nhiệm vụ.

Tô Giản thấy Chu Khải bắt đầu nói khác, liền kéo kéo Lâm Phương Cầm tay, phải rời khỏi, Lâm Phương Cầm vừa mới nghe được ván giặt đồ nơi đó cười đến không được, lúc này còn đang cười, theo Tô Giản kéo nàng, nàng mới đuổi kịp, kết quả trong đám người có người phát hiện Tô Giản, những người này đều là khải thịnh công nhân, bọn họ biết Chu Khải không tính toán công khai Tô Giản, nhưng là có thể như vậy miệng thừa nhận thuyết minh Tô Giản rất quan trọng, bọn họ mấy cái nhìn đến Tô Giản phản xạ tính mà cấp Tô Giản tránh ra vị trí.

Giờ này khắc này không nói tương lai kết không kết hôn, Tô Giản trước mắt địa vị là ấn thượng.

Vì thế Tô Giản liền không thể hiểu được phát hiện đại gia sôi nổi tránh ra, hơn nữa liền không trung gian con đường này cấp Tô Giản.

Lâm Phương Cầm cũng không hiểu ra sao.

Này trung gian không còn, bên ngoài phóng viên có chút kỳ quái mà vừa thấy, liền thấy trung gian con đường kia có hai nữ nhân đứng, trong đó một cái lập tức cười hỏi Chu Khải: “Chu tổng, ngài phía sau kia hai vị là?”

Chu Khải quay đầu vừa thấy, bất động thanh sắc mà chặn vị trí, bảo vệ cửa cũng tiến lên, Tô Giản cũng nghe đến mặt sau hỏi chuyện, chạy nhanh lôi kéo Lâm Phương Cầm nhằm phía thang máy, những người khác lúc này mới hậu tri hậu giác giống như đem Tô Giản cấp bại lộ ra tới, phóng viên vội vàng chụp hình hai hạ, răng rắc răng rắc hai tiếng.

Chỉ chụp đến Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm một chút mơ hồ bóng dáng.

Chu Khải cười nói: “Xóa rớt.”

Kia phóng viên sửng sốt.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 136 chương 136

Mạnh Đan Kỳ ôm Tô Giản eo, gắt gao mà ôm, vẫn luôn không ứng, trong phòng bởi vì không có mở cửa sổ hộ, cho nên có vẻ thực ám, hơn nữa ánh đèn cũng không lượng, có loại thực cô tịch cảm giác, Tô Giản dựa vào trên sô pha, tay nhẹ nhàng mà vỗ vỗ nàng, không có lại tiếp tục hỏi, qua một hồi lâu, Mạnh Đan Kỳ giữ chặt Tô Giản tay, hướng nàng bụng sờ soạng.

Tô Giản phản xạ tính mà nhảy dựng lên, Mạnh Đan Kỳ nhìn nàng, đôi mắt có chút bị thương.

Tô Giản cắn răng: “Ngươi còn trẻ, không thể như vậy huỷ hoại chính ngươi....”

Mạnh Đan Kỳ bắt lấy Tô Giản tay, hỏi: “Tỷ, ngươi có phải hay không rất hận ta?”

Tô Giản không hé răng, Mạnh Đan Kỳ thực tuổi trẻ, rất tốt niên hoa, như vậy nàng, làm nàng nhớ tới Triệu đông tuấn cái kia lão bà, đã từng phá hư nhà nàng nữ hài kia, nhưng là nàng hận có ích lợi gì?

Mạnh Đan Kỳ hốc mắt lại là một ướt, nàng nói: “Phía trước cùng ngươi rùng mình ta thực không vui, ta phát hiện ngươi thay đổi, chính là sau lại nghĩ lại tưởng tượng, ta biết ngươi vì cái gì sinh khí vì cái gì như vậy khí ta.”

Nói, nàng xốc lên váy dài, kia nhô lên tới địa phương, là một cái gối đầu.

Bị nàng cột vào bên hông, Tô Giản mở to hai mắt, chỉ vào nàng bụng: “Ngươi hài tử đâu?”

Tô Giản này vừa hỏi, Mạnh Đan Kỳ khóc lớn lên, gắt gao mà bắt lấy Tô Giản tay: “Không có, không có, ta không dám nói cho Lý Thành hạo, sợ hắn khổ sở, hắn đối với đứa nhỏ này chờ mong rất lớn.”

Tô Giản ngốc đứng, tay bị Mạnh Đan Kỳ vẫn luôn bắt lấy, nàng thấp giọng hỏi nói: “Khi nào không? Ngươi vì cái gì không nói?”

Mạnh Đan Kỳ nuốt ngạnh nói: “Không có, hắn vốn dĩ liền không nên tới đến trên thế giới này, không nên, mấy ngày hôm trước ta ở thương mậu bên kia nhìn đến Triệu đông tuấn cùng hắn lão bà, khi đó ta phảng phất đang xem ta chính mình, ta đột nhiên thanh tỉnh, cũng minh bạch tỷ tỷ ngươi vì cái gì sinh khí, lúc trước cùng Lý Thành hạo thật không phải ta cố ý, ta là bị hắn lừa lên giường, chính là hắn đối ta thật sự thực hảo, hắn hài hước hài hước, trừ bỏ hoa tâm một chút khác đều hảo, ta không ngăn trở hắn hảo.”

Nàng bụm mặt.

Tô Giản một hơi đổ trong lòng khẩu, hài tử rốt cuộc là như thế nào không có, Tô Giản cũng không dám suy nghĩ, nàng ngồi trở lại trên sô pha, vỗ vỗ Mạnh Đan Kỳ phía sau lưng, thấp giọng hỏi nói: “Hắn có phải hay không còn không biết ngươi không có tiểu hài tử?”

Mạnh Đan Kỳ gật đầu.

Tô Giản: “Cho nên hắn tới trong nhà thời điểm ngươi liền lộng cái này lừa hắn?”

Mạnh Đan Kỳ lại lần nữa gật đầu.

Tô Giản cảm giác đầu óc phát trướng.

Hai chị em ngồi ở trên sô pha, thật lâu không nói gì, ước chừng mười lăm phút sau, Tô Giản hỏi: “Ngươi ăn cơm không có?”

Mạnh Đan Kỳ lắc đầu: “Không ăn.”

Tô Giản: “Ta cho ngươi ngao điểm cháo.”

Nói, Tô Giản vào phòng bếp, chỉ chốc lát, ngao thịt nạc cháo ra tới, nàng chính mình cũng còn không có ăn, hai chị em mặt đối mặt ngồi, Mạnh Đan Kỳ mũi cùng đôi mắt đều là hồng, phủng cháo uống, nàng nói: “Ta cảm giác mệt mỏi quá a, trong nhà không dám trở về, tiểu cô nơi đó ta cũng không dám đi, còn muốn gạt Lý Thành hạo, ta tưởng rời đi nơi này.”

Tô Giản cầm cái muỗng, nửa ngày không nói chuyện.

Mạnh Đan Kỳ nhìn Tô Giản: “Tỷ, ngươi nói ta có thể một lần nữa bắt đầu sao?”

Tô Giản đem cái muỗng nhẹ nhàng mà thả lại trong chén, nói: “Ngươi còn trẻ, đương nhiên có thể một lần nữa bắt đầu, nhưng là ngươi một lần nữa bắt đầu, là cái dạng gì?”

Mạnh Đan Kỳ: “Rời đi Lý Thành hạo, tuy rằng ta biết hắn không yêu hắn lão bà, chính là bọn họ mỗi ngày ở tại cùng cái dưới mái hiên, sớm chiều ở chung, ta.... Ta bất quá chính là ỷ vào tuổi trẻ, làm hắn thích thôi.”

“Ta như vậy chán ghét Triệu đông tuấn.”

“Chính là ta thành chính mình ghét nhất người kia.”

“Tỷ, thực xin lỗi.”

“Xã hội này quá nhiều dụ hoặc, tuổi trẻ điểm nam nhân không bản lĩnh không năng lực không tốt, quá mức ưu tú nam nhân lại đều đã kết hôn có nhất định tuổi tác, ta chính là không thích những cái đó tuổi trẻ

nam nhân, tuy rằng biết Lý Thành hạo loại người này quá tra, cố tình chính là chịu hắn hấp dẫn.”

Tô Giản nhớ tới ngày ấy ở nhã các lầu hai, nàng đứng ở ngoài cửa hướng trong xem, Lý Thành hạo câu lấy Mạnh Đan Kỳ bả vai, cúi đầu trêu đùa khi biểu tình.

Có lẽ lúc ấy Mạnh Đan Kỳ liền không phải thật sự chán ghét người này.

Tô Giản tiếp tục uống cháo, nửa ngày, nói: “Ngươi cũng sẽ gặp được một cái thực ưu tú nam nhân, nhưng là đầu tiên ngươi không thể phá hư người khác cảm tình, tuổi trẻ nam hài tử cũng có tốt, nếu ngươi hiện tại sửa đổi, về sau sẽ tìm được so với hắn càng tốt.”

Nhớ tới trong công ty cái kia trang trí thiếu niên, tạ nghênh, tề phong, chu thiền, rừng trúc, Lưu hạo.

Này đó trẻ tuổi nam nhân đều chưa lập gia đình, cái nào sẽ so Lý Thành hạo kém?

Mạnh Đan Kỳ công tác hoàn cảnh làm nàng chỉ có thể nhìn đến trước mắt nam nhân, hơn nữa nàng một tốt nghiệp liền rất ưu tú, so nàng những cái đó nam tính đồng học đều hỗn đến hảo, ngay cả Triệu đông tuấn lúc trước đều khen Mạnh Đan Kỳ như vậy tuổi trẻ chính là cái một cái tổng, ở nước trong trấn, Mạnh Đan Kỳ ưu tú là có tiếng, quá mức ưu tú vì thế mắt cao hơn đỉnh, thấy được chỉ có những cái đó tu luyện thành tinh nam nhân.

Khi bọn hắn nói ái ngươi thời điểm, liền cho rằng muốn phấn đấu quên mình, nhưng mà lại không biết, này giữa có bao nhiêu không nên.

Tô Giản đột nhiên nhớ tới Triệu đông tuấn cái kia thê tử.

Nếu lúc trước nàng quay đầu lại, cùng Mạnh Đan Kỳ giống nhau, nàng cùng Triệu đông tuấn còn sẽ ly hôn sao?

Mạnh Đan Kỳ gật đầu: “Ta biết.”

Nàng vốn dĩ cũng là thực kiêu ngạo người, bởi vì cùng Lý Thành hạo cùng nhau sau, trốn trốn tránh tránh, nàng cái gì đều không sợ, cố tình nhất khả năng oán hận nàng người là nàng người nhà.

Vì thế nàng chậm chạp không dám cùng Tô Giản liên hệ, liền hài tử không có cũng chưa dám nói.

Uống qua cháo về sau, Tô Giản qua đi, ôm lấy Mạnh Đan Kỳ nói: “Tình yêu không phải hết thảy, chính ngươi hắn là rõ ràng, sinh hoạt quan trọng nhất vẫn là đường đường chính chính.”

“Thực xin lỗi, ta trong khoảng thời gian này không quan tâm ngươi.” Tưởng tượng đến đứa bé kia, mặc kệ như thế nào, Tô Giản cho rằng hài tử là vô tội, nàng xin lỗi là cho đứa bé kia.

Mạnh Đan Kỳ lại lần nữa gào khóc lên.

Nàng nức nở hỏi: “Tô mộc có phải hay không vào đại học? Hắn có phải hay không trung □□, vì cái gì hắn có thể mua như vậy tốt xe?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 137 chương 137

Thật lâu chưa thấy được người máy, Tô Giản một trận vui mừng, khom lưng ôm hạ người máy, này chỉ người máy là phía trước kia ba con trong đó một con, bất quá trải qua sửa chữa sau, thoạt nhìn càng manh, tiểu người máy nghiêng đầu: “Tô Giản, ngươi thân thân ta.”

Tô Giản lập tức thân nó một ngụm, vừa mới chuẩn bị thân đệ nhị khẩu, tiểu người máy bị một bàn tay xách đi, Chu Khải sách một tiếng: “Quên lộng rớt này một cái.”

Tô Giản thân cái không, giương mắt xem hắn, Chu Khải cũng khom lưng, nhìn nàng, hai người đối diện, Chu Khải cười lấp kín nàng môi, hôn một cái: “Này một ngụm hắn là hôn ta mới là.”

Hắn trong miệng còn mang theo nhàn nhạt ni cổ mùi hương, Tô Giản trừng hắn liếc mắt một cái, theo sau xoa xoa cổ ngồi vào trên sô pha ngồi xuống, có chút mệt, hơn nữa cảm xúc dao động, liên quan mà liền càng mệt mỏi, Chu Khải đem lộc cộc vẫn luôn tưởng hướng Tô Giản bên kia chạy tiểu người máy đẩy một bên, đi lên trước, từ phía sau niết nàng bả vai, để sát vào nàng, cười hỏi: “Thấy ngươi muội muội sau, như thế nào?”

Tô Giản nhớ tới đêm nay Mạnh Đan Kỳ nói kia phiên lời nói, có chút thổn thức cũng có chút cảm thán, đặc biệt là đáng thương đứa bé kia, nàng đôi mắt dừng ở trên bàn trà bao thượng, Chu Khải xem nàng như suy tư gì, nghiêng đầu hôn hôn nàng sườn mặt, nói: “Có chuyện gì liền cùng ta nói nói.”

Tô Giản giơ tay, kéo hạ hắn tay.

Chu Khải sửng sốt, cười tùy ý nàng nắm, theo sau vòng qua sô pha, ngồi ở nàng bên cạnh người.

Tô Giản liếc hắn một cái, nửa ngày, từ trong bao lấy ra một phần đơn tử, đưa cho Chu Khải, nói: “Hài tử đã không có.”

Chu Khải nhìn đơn tử, không có hé răng.

Tô Giản sau này dựa, Chu Khải duỗi tay ôm nàng bả vai, đem nàng hướng bên kia dịch lại đây, ôm trong lòng ngực, hắn cổ thon dài, một dựa qua đi trực tiếp dán hắn da thịt, Tô Giản cái mũi giật giật, tiếp theo đem Mạnh Đan Kỳ lời nói nói cho Chu Khải, Chu Khải thực an tĩnh, đầu ngón tay nhẹ nhàng mà nhéo nàng cổ, một chút hai hạ tam hạ, mạch đập ở hắn đầu ngón tay nhảy lên, đã lâu, Tô Giản nói: “Nam nhân cơ hồ đều như vậy, quyến luyến tuổi trẻ thân thể, thích tuổi trẻ nữ hài....”

Chu Khải đầu ngón tay dừng lại, hắn cười: “Như thế nào như vậy khẳng định?”

Tô Giản hướng lên trên xem, chỉ nhìn đến hắn cằm, nàng nói: “Gần nhất ngươi rất tưởng kết hôn a?”

Chu Khải cúi đầu, đối thượng nàng đôi mắt.

Tô Giản nói: “Ngươi đối hôn nhân không phải tránh chi như hổ sao?”

Chu Khải: “Hiện tại không được.”

Tô Giản đôi mắt nhíu lại: “Ngươi bảo đảm ngươi cả đời không trộm ăn?”

Chu Khải hầu kết trên dưới giật giật, nói: “Không thể bảo đảm.”

Tô Giản nghĩ thầm quả nhiên.

Chu Khải lại xoa bóp nàng cằm: “Nhưng là ta hiểu được quý trọng hiện tại.”

“Lý Thành hạo người này không xấu, phá hủy ở hắn tự chủ quá kém, ta đối hôn nhân lý giải không được đầy đủ, nhưng là liền từ cha mẹ ta nơi đó thu hoạch tin tức, đầu tiên nữ nhân là quan trọng nhất, tiếp theo mới là nam nhân.”

Tô Giản: “Nói đến cùng lại đem vấn đề đẩy cho nữ nhân?”

Chu Khải cười: “Này không phải đẩy, đây là sự thật, hôn nhân bản thân là phải bị doanh đúng không? Nếu một nữ nhân mười năm như một ngày, ngang ngược, không nói lý, không yếu thế, không quan tâm, nam nhân sẽ tưởng về nhà sao? Nhưng đồng dạng, nam nhân cũng là, đối gia đình không có trách nhiệm, xa cách, lãnh bạo lực, hái hoa ngắt cỏ, liền như thế nào cự tuyệt cũng đều không hiểu, như vậy này hôn nhân sớm hay muộn đều là muốn tán....”

Tô Giản: “Vậy ngươi nói, nam nhân quan trọng một chút vẫn là nữ nhân quan trọng một chút? Ở cái này hôn nhân?”

Chu Khải: “Tự nhiên là nữ nhân.”

Tô Giản híp mắt: “Hôn nhân thất bại, đầu tiên từ nữ nhân trên người tìm nguyên nhân?”

Chu Khải: “Ít nhất Lý Thành hạo hôn nhân chính là từ hắn lão bà nơi đó xuất hiện vấn đề.”

Tô Giản: “Đêm nay ngươi ngủ phòng cho khách đi.”

Nói xong, Tô Giản đứng dậy, không đợi Chu Khải phản ứng, ôm đi tiểu người máy, trực tiếp hướng trong phòng đi đến, Chu Khải đuổi theo đi, phanh —— mà một tiếng, môn đóng lại, Chu Khải một ninh,

khóa trái, Chu Khải ngẩn người, để sát vào ván cửa: “Ai, lão bà, phòng cho khách cái gì đều không có a.”

Tô Giản dựa vào phía sau cửa: “Có chăn cùng giường, phòng khách còn có phòng tắm.”

Chu Khải: “.....”

Hắn lại ninh hạ môn đem, môn vẫn như cũ không chút sứt mẻ, Chu Khải nghiến răng: “Ngươi nói ta nơi nào nói sai rồi?”

Tô Giản: “Lười đến cùng ngươi nói.”

Dù sao nàng đêm nay tâm tình không tốt lắm.

Chu Khải: “.....”

Một lát sau, Chu Khải nghe được tiểu người máy ở bên trong kêu: “Tô Giản, thân thân ta đi.”

“Kết hôn sao?”

“Tô Giản nga, ngươi muốn ngủ sao?”

Chu Khải đố kỵ.

Hắn oán hận mà đạp hạ môn: “Tô Giản, ngươi không khai ta đi ra ngoài lêu lổng.”

Tô Giản: “Đi a, chạy nhanh đi, không lưu ngươi.”

Chu Khải: “.....” Thao.

Tô Giản cầm áo ngủ đi tắm rửa, không phản ứng Chu Khải, phòng tắm tiếng nước xôn xao, nàng đứng ở phun vòi phun phía dưới, nhớ tới Triệu đông tuấn nhớ tới nữ hài kia, đoạn hôn nhân này nàng là tuyệt đối sẽ không thừa nhận là nàng sai, Triệu đông tuấn như vậy gia đình, nàng cái gì đều làm được tốt nhất, vì hắn liền ban đều không thượng, liền thủ hắn cùng hắn mẫu thân, lúc trước chiếu cố hắn mẫu thân thời điểm nàng còn trẻ, cái gì cũng đều không hiểu, duy nhất có chỉ có kiên nhẫn, sau lại nàng chiếu cố ra tâm đắc, càng ngày càng thượng thủ, hắn mới có mặt khác thời gian đi xử lý trong nhà vườn trái cây sự tình.

Nàng một tay tay nghề nơi nào tới, còn không phải là gả cho hắn sau tôi luyện ra tới sao.

Nếu như vậy hôn nhân cuối cùng vẫn là nàng sai nói, còn không bằng ngay từ đầu làm trời làm đất, cùng Triệu đông tuấn tiểu thê tử giống nhau.

Nghĩ đến đây, Tô Giản liền sinh khí.

Kết hôn?

Kết cái rắm, chờ xem.

Chu Khải đứng ở ngoài cửa một hồi lâu, một bàn tay cắm ở trong túi, môn một chút động tĩnh đều không có, chỉ nghe thấy một chút người máy lộc cộc thanh âm, nghĩ đến kia chỉ người máy ở bên trong vây quanh Tô Giản chuyển, hắn liền mạo toan khí, lại đứng một hồi, hắn xoay người rời đi, xoa khóe môi cầm lấy trên sô pha di động, chuyển tiến thư phòng.

Dựa vào trên bàn sách, cúi đầu cấp a di gọi điện thoại.

Chỉ chốc lát, a di tiếp lên, “Chu Khải làm sao vậy?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 138 chương 138

Trong phòng nhìn như an tĩnh, thực tế Tô Giản hô hấp thanh thiển, cũng không có ngủ, ngoài cửa tiếng vang làm nàng hoàn hồn, nàng chần chờ hạ, then cửa lại lần nữa nhẹ nhàng ninh hạ, nhưng không vặn ra, chỉ là có chút hơi tiếng vang ở yên tĩnh trong phòng đặc biệt rõ ràng, Tô Giản xoay người ngồi dậy, cầm lấy đầu giường di động, đi đến phía sau cửa.

Đầu ngón tay mới vừa gặp phải then cửa.

Chu Khải lại nhẹ nhàng một gõ: “Lão bà, bên ngoài lạnh lắm, làm ta đi vào.”

Tiếng nói loáng thoáng có điểm đáng thương, Tô Giản nhấp môi, tay đi xuống một khấu, răng rắc một tiếng, cửa mở, Chu Khải cắm túi tiền đứng ở ngoài cửa, Tô Giản liếc hắn một cái, xoay người hướng trong phòng đi, đi không hai bước, Chu Khải từ phía sau ôm nàng eo, nói: “Nghe ta nói.”

Tô Giản tiếng nói nghẹn ngào: “Nói cái gì?”

Chu Khải: “Ta biết ngươi vì cái gì sinh khí.”

Tô Giản ngữ khí chết lặng: “Vì cái gì?”

Nghe được ra giọng nói của nàng trung suy sút, Chu Khải ngực nắm thật chặt, tất nhiên là đêm nay liêu đề tài làm nàng nghĩ tới cái gì, Chu Khải nắm tay nàng, đi đến sô pha, cuối cùng ngồi xuống, đem nàng túm túm.

Tô Giản không để ý tới, Chu Khải cười, một cái dùng sức, đem người túm xuống dưới. Tô Giản bất đắc dĩ trực tiếp ngồi hắn trên đùi, Chu Khải nâng lên nàng cằm, nói: “Cùng ngươi xin lỗi.”

Tô Giản lúc này mới xem hắn, Chu Khải: “Ta đêm nay nói quá tuyệt đối, kỳ thật hôn nhân nói đến cùng không có chân chính đúng sai, chỉ có kinh doanh, ta ở ngươi trước mặt múa rìu qua mắt thợ.”

Hắn một cái chưa lập gia đình nam nhân ở Tô Giản cái này trải qua quá tám năm hôn nhân nữ nhân trước mặt nói được đạo lý rõ ràng, bất quá là lý luận suông.

Tô Giản nhấp khẩn môi, hồi lâu lúc sau, Tô Giản câu hắn cằm nói: “Không cần dễ dàng kết hôn, bằng không ngươi sẽ hối hận.”

Nói xong lời này, Chu Khải tròng mắt co chặt, Tô Giản buông tay khi, hắn một phen nắm tay nàng, bắt

lấy, hỏi: “Cố ý sao?”

Tô Giản lắc đầu: “Thiệt tình thực lòng nói.”

Chu Khải sắc mặt không tốt lắm.

Gần nhất hắn tưởng kết hôn tới.

Tô Giản tránh thoát cánh tay hắn, ôm hắn cổ, thấp giọng nói: “Kỳ thật hiện tại không phải khá tốt sao?”

Nàng tay như mềm ngó sen, ôm lên tới khi, mềm mại, đặc biệt thoải mái, hơn nữa mang theo một tia mùi hương, Chu Khải mềm lòng chút, sau này dựa, khẩn ôm nàng eo, nói: “Không tốt, tưởng cùng ngươi kết hôn, Tô Giản, ta nói thật, tưởng cùng ngươi kết hôn.”

Tô Giản cười, cọ hắn cái trán, nhìn hắn: “Liền hướng ngươi đêm nay cái này lời nói, ta tưởng rất nhiều nữ nhân không vui gả cho ngươi.”

Chu Khải: “.....” Có loại dọn khởi cục đá tạp chính mình chân cảm giác.

Tô Giản lại nói: “Ngươi nói không sai, hôn nhân phải bị doanh, một đoạn hôn nhân thất bại cần thiết đến hai người một khối gánh vác, chính là hai người gánh vác là một chuyện, lộng một cái ngoại lai người cắm vào, làm cho đoạn hôn nhân này tan vỡ, như vậy sai lầm phương cần thiết là cái kia không tuân thủ luật hôn nhân.”

“Triệu đông tuấn chính là như vậy, hắn nếu là không yêu ta, muốn ly hôn, muốn làm cái gì đều được, chỉ cần không phải ở hôn nhân bên trong áp đặt một người tiến vào, ta sẽ không dây dưa.”

“Có phải hay không giống ta lúc trước như vậy mềm yếu, cho nên các ngươi nam nhân cô phụ lên không có một chút áy náy?”

Chu Khải không có hé răng, hắn lúc này không nghĩ nói dối, liền hướng Tô Giản phía trước cái kia tính cách, xác thật dễ dàng không có áy náy, nhưng là.....

Hắn thấu tiến lên, thân Tô Giản môi, thấp thấp nói: “Ta còn không phải tái ở trong tay ngươi.”

Tô Giản tùy ý hắn thân, sau chủ động đầu lưỡi vươn tới, Chu Khải ôm sát nàng, một cái xoay người, đè ở sô pha, trằn trọc hôn môi, hắn nói: “Ta đem thân gia cho ngươi, chúng ta kết hôn, ngươi đắn đo ta tài phú ngươi cảm thấy như thế nào?”

Tô Giản nghiêng đầu, tránh thoát hắn hôn môi, cười rộ lên: “Không cần.”

Chu Khải chống ở trên tay vịn, xem nàng: “Không cần cái gì?”

Tô Giản chớp mắt: “Kết hôn.”

Chu Khải híp mắt: “Đối tiền đều không tâm động?”

Tô Giản cười nói: “Đối với ngươi tâm động, vậy là đủ rồi sao?”

Chu Khải tâm run lên, lần đầu tiên nghe nàng nói lời âu yếm, hắn lại lần nữa cúi đầu, vững vàng mà lấp kín nàng môi, hồi lâu Tô Giản đẩy bờ vai của hắn: “Tắm rửa đi.”

“Cùng nhau.” Chu Khải đứng dậy, đem Tô Giản chặn ngang bế lên tới, hướng phòng tắm mà đi, phòng tắm đèn lượng, cùng với tiếng nước, hai người trêu đùa tiếng nói ngẫu nhiên truyền ra tới, Chu Khải đem nàng đè ở trên vách tường, một tay cởi ra áo sơ mi nút thắt, một chút một chút, Tô Giản ngửa đầu, cùng hắn hôn môi.

Nàng tế bạch làn da cùng sứ ngọc giống nhau, làn da hoạt nộn, cười rộ lên mi mắt cong cong, tiểu má lúm đồng tiền nhất thêm ý cười, Chu Khải trần trụi thượng thân ngực phanh phanh phanh mà nhảy, liền cùng muốn nhảy ra ngực dường như, hắn một tay đem nàng bế lên tới, lại lần nữa lấp kín nàng môi, nóng cháy hôn nóng bỏng mà tim đập nhanh.

Muốn đem nàng hòa tan.

Chu Khải tưởng, tài đến đáy cốc.

Hai cái giờ sau, từ trong phòng tắm ra tới, Chu Khải vừa thấy trên giường nằm người máy, mặt lập tức liền kéo xuống tới, hắn đem mơ màng sắp ngủ Tô Giản đặt ở mép giường, một tay xách theo người máy, trừng mắt nó, người máy cũng trợn mắt, giòn sinh địa hỏi: “Kết hôn sao?”

Chu Khải một hừ: “Không kết.”

Sau đó liền đem người máy đặt ở trên mặt đất, đóng đèn tường, nằm lên giường, hắn đi ôm Tô Giản, cố ý không làm nàng mặc quần áo, Tô Giản ấn đường ninh ninh, không quá tình nguyện hắn tới gần, Chu Khải cười thân nàng cái trán: “Hiện tại đến phiên ngươi khi dễ ta.”

“Ngươi nói không kết ta phải chờ.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 139 chương 139

Sáng sớm ga tàu cao tốc cũng là đám đông ồ ạt, Tô Giản tìm cái xe vị đình hảo xe, giúp Mạnh Đan Kỳ đem rương hành lý lấy ra tới, đẩy tiến đại sảnh, mới vừa đi vào, Mạnh Đan Kỳ bước chân liền hơi dừng lại, Tô Giản sửng sốt hạ, liếc nhìn nàng một cái, theo sau theo nàng tầm mắt đi phía trước, một người ăn mặc màu đen váy nữ nhân xách theo bao đứng ở cách đó không xa.

Nữ nhân này giống như đã từng tương tự, một giây sau, Tô Giản nghĩ tới, Lý Thành hạo lão bà, nàng phản xạ tính mà tưởng đem Mạnh Đan Kỳ che ở phía sau.

Trần lị lại đã đi tới, giọng nói của nàng cao ngạo: “Không cần chắn, ta đều thấy.”

Mạnh Đan Kỳ khẩn lôi kéo rương hành lý tay hãm, trơ mắt mà nhìn nàng đi đến trước mặt, theo bản năng mà còn tưởng sau này lui, trần lị thong thả ung dung mà nhìn chằm chằm hai người trong tay rương hành lý, lạnh lùng cười: “Như thế nào? Biết tranh bất quá ta, cho nên phải đi?”

Mạnh Đan Kỳ cúi đầu, nhất thời không dám nhìn thẳng nàng: “Thực xin lỗi.”

Trần lị cười lạnh một tiếng: “Chúng ta Mạnh tổng cũng sẽ xin lỗi? Lúc trước không phải rất đúng lý hợp tình sao?”

“Hiện tại biết ở hắn nơi đó vớt không đến muốn, mới bằng lòng buông tay?”

Mạnh Đan Kỳ nhéo hành lý côn tay nắm thật chặt, môi trắng bệch, hết thảy không thể gặp quang bị đào ra nằm xoài trên dưới ánh mặt trời, làm nàng chỉ nghĩ thoát đi.

Cả đời từng có một lần liền rất vớ vẩn, loại mùi vị này quá khó tiếp thu rồi.

Nàng nghiêng nghiêng đầu, lại nói một câu thực xin lỗi, nói còn chưa dứt lời, trần lị liền bay nhanh tiến lên, dương tay trực tiếp một cái tát, Mạnh Đan Kỳ lảo đảo một chút, Tô Giản tiến lên một phen giữ chặt Mạnh Đan Kỳ, nàng nhìn về phía trần lị, trần lị cười rộ lên, nhìn Tô Giản: “Như thế nào? Tưởng thế ngươi muội muội cầu cái công đạo?”

Tô Giản: “Nàng phải rời khỏi nơi này.”

Trần lị lại cười, nàng xoa xoa thủ đoạn, nhìn Tô Giản vẻ mặt ý vị thâm trường, theo sau xoay người rời đi, ăn mặc màu đen váy phía sau lưng rất đều thẳng tắp.

Trần lị không phải chuyên môn tới đổ Mạnh Đan Kỳ, chỉ là vừa vặn tới tặng người, có lẽ trời cao chính là cho nàng như vậy một cái cơ hội, ở cái này tuổi trẻ cô nương trước mặt, tuyên cáo nàng thắng, bên ngoài dừng lại một chiếc màu trắng xe hơi, trần lị lên xe sau, ghế phụ một người thẳng tóc dài nhu nhược nữ hài kêu nàng một tiếng: “Tỷ tỷ.”

Trần lị ứng thanh, sờ sờ nàng đầu: “Đi thôi, về nhà.”

Theo sau sử dụng xe, rời đi.

Mà trong đại sảnh, Tô Giản xem một cái Mạnh Đan Kỳ, xem nàng mặt, Mạnh Đan Kỳ bụm mặt, xoa xoa, ngữ khí có chút nhụt chí: “Tỷ, kiểm phiếu đã đến giờ.”

Tô Giản vừa thấy thời gian, là không sai biệt lắm, nàng lấy ra khăn giấy cho nàng, nói: “Sát một sát khóe môi huyết.”

Mạnh Đan Kỳ gật gật đầu, cho dù hốc mắt đỏ lên, cũng không có rơi lệ, chỉ là lôi kéo Tô Giản tay có điểm khẩn, Tô Giản chỉ có thể một người kéo hai cái hành lý cộng thêm cánh tay thượng kéo Mạnh Đan Kỳ, kiểm phiếu nơi đó chỉ có thể Mạnh Đan Kỳ một người đi vào, Tô Giản chạy ngoài mặt đi cho nàng mua một lọ nhiệt sữa đậu nành, đè nặng nàng mặt, nói: “Tới rồi nước trong thị cho ta gửi tin tức.”

Mạnh Đan Kỳ hốc mắt hồng: “Hảo, tỷ, ta có thể làm lại từ đầu đúng không?”

Tô Giản nhìn nàng bộ dáng này, hơi hơi gật đầu, theo sau tiến lên ôm ôm nàng: “Nhớ kỹ, cái gì đều phải dựa vào chính mình, xem nam nhân cũng muốn mang đôi mắt, không cần quá mức mù quáng.”

“Ân ân.”

Mạnh Đan Kỳ mặt không như vậy sưng lên, nàng lại xoa xoa, lúc này mới đẩy rương hành lý đi kiểm phiếu, Tô Giản đứng ở cổng soát vé nhìn theo nàng, nhân sinh không thể đi nhầm một bước, đi nhầm một bước chính là biến hóa nghiêng trời lệch đất, vốn dĩ Mạnh Đan Kỳ hẳn là là nhất có năng lực có tiền đồ cái kia, hiện giờ lại bởi vì chuyện này, không thể không một lần nữa bắt đầu.

Tô Giản đau lòng nàng cũng cảm giác đáng tiếc.

Đồng thời, lại hận nàng bị lạc chính mình.

Đưa xong rồi người, Tô Giản rời đi ga tàu cao tốc, thời tiết lãnh xuống dưới, mười hai tháng hạ tuần, còn có hai tháng không đến liền phải ăn tết, Tô Giản hợp lại khẩn tây trang áo khoác, lên xe, khai thượng đại lộ, trở lại công ty dưới lầu, đã 9 giờ rưỡi, Tô Giản đình hảo xe, lên lầu, mới ra thang máy, liền nhìn đến trì lân ôm hai tay đứng ở ngoài cửa.

Tô Giản một đốn, hô: “Trì giám đốc.”

Trì lân nhìn về phía Tô Giản, cung kính nói: “Lão bản nương.”

Tô Giản: “.....”

“Ngươi ở chỗ này làm gì?”

Trì lân: “Nàng không cho ta đi vào.”

Tô Giản: “..... Nga, vậy ngươi đứng đi.”

Trì lân: “.....” Vốn dĩ hắn cho rằng Tô Giản sẽ kêu hắn đi vào ngồi ngồi.

Tô Giản xách theo bao vào cửa, đi vào liền nhìn đến Lâm Phương Cầm phủng cà phê, tham đầu tham não, Tô Giản cười nói: “Hắn còn ở bên ngoài, ngươi như vậy lo lắng, kêu hắn tiến vào ngồi ngồi?”

Lâm Phương Cầm bĩu môi: “Ai lo lắng, ta chính là ra tới đi một chút, đúng rồi buổi chiều có phải hay không còn muốn ra cửa?”

Tô Giản xoa xoa cổ: “Ân, khai năm trở về đến chiêu cái trợ lý.”

Lâm Phương Cầm nói: “Ngươi khẳng định là muốn, đúng rồi, kho hàng cái kia văn viên nói muốn từ chức.”

“Cái gì?”

Lâm Phương Cầm: “Nàng buổi sáng gọi điện thoại cho ta, nói nàng muốn từ chức, làm chúng ta trong vòng 3 ngày phê nàng.”

Tô Giản: “Phê không được! Ở cái này lập tức như thế nào có thể từ chức.”

“Hơn nữa trong vòng 3 ngày, liền tính bình thường từ chức thủ tục cũng đến một tháng, nói đi là đi a?” Tô Giản có điểm hỏa khí, ngày đó ra hóa thời điểm cái kia văn viên liền muốn nói lại thôi, xem ra lúc ấy liền tưởng đề ra.

Lâm Phương Cầm: “Ta cũng là không nghĩ nàng đi, còn cho nàng đề ra tiền lương, kết quả.... Nàng rất cường ngạnh, ta làm nàng đợi lát nữa lại đây tìm ngươi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 140 chương 140

Chu Khải về đến nhà khi, Tô Giản ghé vào trên sô pha đã ngủ rồi, bàn trà cùng trên đùi tất cả đều là tư liệu, lung tung rối loạn mà đôi, cập đầu gối miên váy nhân nằm bò tư thế, thăng súc đến cái mông, mơ hồ lộ ra một bên quần lót giác, tế bạch chân dài uốn lượn, Chu Khải cởi áo khoác, treo lên tới, đi lên trước, ngồi xổm sô pha bên cạnh, nhìn nàng.

Nàng tóc rũ xuống tới, ngăn trở mặt, ấn đường nhíu chặt, Chu Khải dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng mà mạt một chút, xem cái dạng này, phỏng chừng là có phiền lòng sự, may mắn hắn đã trở lại, Chu Khải thấu tiến lên, thân nàng khóe môi một ngụm, sau đó phiên hạ nàng những cái đó tư liệu, là một ít cửa hàng tin tức giới thiệu.

Chu Khải đem váy đi xuống hơi chút lôi kéo, cười nói: “Dụ hoặc ta đâu?”

Sau đó khom lưng đem nàng bế lên tới, này vừa động, Tô Giản liền tỉnh, nàng mở to mắt, nhìn hắn: “Ngươi đã trở lại a?”

Chu Khải cười hôn hôn nàng: “Vừa trở về, đang xem tư liệu?”

Tô Giản hướng hắn trong lòng ngực tới sát, cọ cọ nói: “Ân, vài gia, bất quá rất khó lấy, cạnh tranh lực quá cường.”

Chu Khải xoay người ngồi trở lại trên sô pha, chân dài sải bước lên bàn trà, giống ôm hài tử giống nhau ôm nàng, Tô Giản ngồi ở hắn trên đùi, đánh cái ngáp, Chu Khải nói: “Ngươi nhìn trúng nào mấy nhà? Ta giúp ngươi lấy.”

Tô Giản lắc đầu: “Không cần, ta chính mình tới.”

Chu Khải nắm nàng cằm, đem nàng mặt nâng lên tới, mị hạ mắt: “Ngẫu nhiên cầu một chút ta, là có thể.”

Tô Giản trợn mắt, cùng hắn đối diện, theo sau cười rộ lên: “Cầu ngươi yêu cầu trả giá điều kiện gì?”

Chu Khải để sát vào nàng: “Ngươi nói đi?”

Tô Giản cùng hắn đối diện một hồi, biết hắn là đang nói kết hôn sự tình, Tô Giản đầu ngón tay đẩy ra hắn mặt: “Chu tổng vẫn là làm ta độc lập điểm đi, cái gì đều phải ngươi hỗ trợ, về sau ta còn muốn làm như vậy nhiều chuyện tình.”

Chu Khải khóe môi một câu, hỏi: “Xem TV sao?”

“Xem.”

Từ khai cái này công ty sau, Tô Giản là thật sự thật lâu không thấy TV, cũng chính là thật lâu không thả lỏng qua, TV mở ra về sau, lại vang lên kết hôn khúc quân hành, vừa vặn là một bộ phim truyền hình một đôi tân nhân ở kết hôn, lại còn có chậm động tác hôn môi, màn ảnh ở bọn họ hai người trên người chuyển, thậm chí còn xem đến nam chủ vươn đầu lưỡi, nữ chủ nhắm mắt lại nghiêng đầu tùy ý hắn thân.

Tô Giản lập tức liền có chút xấu hổ, nàng đẩy Chu Khải cánh tay một chút, nói: “Đổi cái đài.”

Chu Khải thấp thấp cười: “Đổi cái gì, này âm nhạc man dễ nghe.”

“Ân, nam nữ chủ cũng rất đẹp.”

Đẹp cái rắm, liền mặt đều thấy không rõ, chỉ nhìn đến ở kích hôn.

Tô Giản đỏ mặt, lại đẩy hắn một chút, Chu Khải cười chỉ vào màn ảnh, nghiêng đầu xem Tô Giản: “Có phải hay không? Khai cái TV đều là kết hôn khúc quân hành.”

Tô Giản chỉ mặt đỏ, không hé răng.

Chu Khải để sát vào nàng, cùng nàng đôi mắt đối diện, một lát sau, Chu Khải lấp kín nàng môi, nói: “Ta cũng rất muốn cùng ngươi hôn môi.”

Nói ôm sát nàng, trực tiếp đẩy ra nàng môi, đầu lưỡi hoạt đi vào.

Không quá một hồi, Tô Giản váy ngủ bị cởi ra, Chu Khải áo sơmi cởi bỏ, đem nàng đè ở trên sô pha, Tô Giản khẩn bắt lấy sô pha, thấp giọng nói: “Không cần lại nơi này.”

Chu Khải thấp thấp cười, liếm hạ môi: “Không sợ, trong nhà không ai.”

“Chỉ có chúng ta hai cái.”

Hắn tiếng nói đè thấp, rất có mị hoặc, mặt mày đều là phong lưu, phóng đãng.

Lại một lát sau, Tô Giản bao gồm cổ đều là hồng, Chu Khải nằm ở nàng bên tai hỏi: “Ngươi có hay không tính quá thời kỳ rụng trứng a?”

Tô Giản trừng lớn đôi mắt: “Ngươi không mang sao?”

Không đúng, nàng nhớ rõ hắn đeo.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 141 chương 141

Tô Giản xoay người còn chưa tính, còn không cho Chu Khải chạm vào, Chu Khải bất đắc dĩ, thấp giọng mà hống nói: “Không có nữ nhân khác, thật sự, một cái đều không có.”

Tô Giản nghiêng thân mình, nghe hắn hống, khóe môi ngoéo một cái, cố ý nói: “Không có chứng cứ, ai tin ngươi?”

Chu Khải chần chờ hạ: “Cấp kha quân gọi điện thoại?”

Tô Giản lại là cười: “Ngươi đánh a.”

Chu Khải: “.....” Hắn sĩ diện, một chút đều không nghĩ đánh.

Tô Giản phát hiện hắn trầm mặc, cũng biết hắn cố kỵ cái gì, người nam nhân này quá kiêu ngạo, có thể làm hắn vội vàng từ hội sở trở về bồi nàng, đều xem như thiên phương dạ đàm, Tô Giản lật qua thân, ôm hắn eo, Chu Khải đốn hạ, cúi đầu xem nàng, chỉ thấy nàng chôn ở gối đầu thượng, tay chặt chẽ mà ôm hắn.

Chu Khải tùng một hơi, cúi đầu thân nàng một ngụm, theo sau hoạt tiến trong ổ chăn, ôm chặt nàng.

Từ hội sở trở về, có thể nói lão bà tưởng hắn, này nếu là gọi điện thoại cấp kha quân, làm kha quân cùng Tô Giản giải thích đêm nay tụ hội đều chỉ có nam nhân, vậy liền áo trong đều ném, hắn Chu Khải về sau ở trong xã hội như thế nào hỗn?

Nhưng lúc này Chu Khải trong lòng cũng càng ấm, càng ái nữ nhân này, không có được một tấc lại muốn tiến một thước cậy sủng mà kiêu ngang ngược không nói lý.

Gãi đúng chỗ ngứa một chút tiểu tính tình có vẻ phi thường đáng yêu.

Chu Khải lại hôn hôn Tô Giản cái trán.

Tô Giản đã sớm mệt nhọc, hô hấp thanh thiển, Chu Khải giơ tay đem đầu giường đèn điều đến càng thấp càng tối tăm một ít, lại bồi nàng nằm một hồi, theo sau mới đứng dậy, xuống giường, hướng thư phòng đi đến.

Thời gian tiếp cận một chút, Chu Khải vào nhà sau, bậc lửa một cây yên, ngậm ở trong miệng, ngay sau đó bắt đầu nhìn chằm chằm bàn.

Thẳng đến mau hai giờ rưỡi, Chu Khải mới trở về phòng, vào nhà trước hắn ngửi được trên người một chút yên vị, chuyển vào phòng tắm, rửa mặt, sau đem áo trên cởi, thay đổi mặt khác một kiện áo ngủ, lúc này mới trở lại mép giường, nằm xuống, duỗi tay ôm nàng, nàng ngủ thật sự chín, một giây sau, Chu Khải đột nhiên đứng dậy.

Kéo ra ngăn kéo, nhìn đến bên trong áo mưa, khóe môi một câu, một tia cười xấu xa nhảy lên mặt mày.

Ngày thứ ba, hai người cứ theo lẽ thường ra cửa chạy bộ, a di lại đây cho bọn hắn làm bữa sáng, ăn qua bữa sáng, Chu Khải không lái xe, ngồi Tô Giản xe đi công ty, hai người ở thang máy Chu Khải cúi đầu hôn Tô Giản, hôn đến nàng nắm hắn áo sơmi cổ áo, thẳng thở dốc, cửa thang máy một khai, bên ngoài Tô Giản công ty công nhân vừa lúc gặm bữa sáng, nhìn thấy thang máy hình ảnh, trợn mắt há hốc mồm.

Tô Giản đỏ mặt buông ra Chu Khải áo sơmi, khảy phía dưới phát, vẻ mặt xấu hổ.

Chu Khải cười sửa sang lại cổ áo, từ phía sau ôm Tô Giản một chút, nói: “Lão bà, buổi tối thấy.”

Tô Giản tưởng đá hắn, vội vàng đẩy ra hắn, cố gắng trấn định đi ra thang máy.

Mấy cái công nhân thẳng ngơ ngác mà nhìn Tô Giản, Tô Giản khụ một tiếng, hỏi: “Như thế nào không đi vào?”

Mỹ thiếu niên cắn khối bánh trứng nói: “Chìa khóa ở lâm tỷ nơi đó, chúng ta không dự phòng chìa khóa.”

Tô Giản: “Nga.”

“Ta có.”

Theo sau nàng mở ra bọc nhỏ, từ bên trong lấy ra một chuỗi chìa khóa, tiến lên, mỹ thiếu niên đi theo nàng phía sau, ngữ khí thanh đạm nói: “Tô tỷ, sáng sớm các ngươi hảo kịch liệt nga.”

Tô Giản tay run lên, thiếu chút nữa đem chìa khóa run rớt, phía sau ẩn ẩn có chút tiếng cười, Tô Giản trợn mắt nhắm mắt chỉ có thể mặt đỏ.

Mở cửa sau, đoàn người ùa vào công ty, Tô Giản bay nhanh hướng chính mình văn phòng đi đến, môn một quan mới suyễn thượng một hơi.

Quá một hồi, Lâm Phương Cầm tới, Tô Giản làm Lâm Phương Cầm thông báo tuyển dụng.

Lâm Phương Cầm cười nói: “Ta ngày hôm qua liền an bài thông báo tuyển dụng, hơn nữa đã thu được một phong lý lịch sơ lược.”

Tô Giản vừa nghe, cười nói: “Lấy đến xem.”

Lâm Phương Cầm: “Hảo liệt.”

Chỉ chốc lát, lý lịch sơ lược tới tay, Tô Giản nhìn mặt trên một tấc ảnh chụp, nữ hài tử lớn lên ôn ôn nhu nhu, đôi mắt thực hắc, tóc cũng thực hắc, thoạt nhìn thực thoải mái, so sánh với cái kia văn viên kia phó có cá tính bộ dáng, cái này thoạt nhìn thực dễ nói chuyện, kho hàng văn viên bản thân cũng không cần cùng bên ngoài người giao tiếp, cẩn thận quan trọng nhất.

Tô Giản nói: “Thông tri nàng tới phỏng vấn.”

Lâm Phương Cầm gật đầu: “Ta gọi điện thoại, tiểu cô nương nói buổi chiều.”

Tô Giản đem lý lịch sơ lược đặt ở một bên, gật đầu: “Hảo.”

Theo sau, thu thập hạ, Tô Giản cùng Lâm Phương Cầm ra cửa, đi nói cửa hàng, vốn dĩ ngày hôm qua còn có điểm khó khăn, hôm nay thế nhưng thuận lợi rất nhiều, hơn nữa Tô Giản tính cách dễ nói chuyện, cái kia đại lý chủ nhà vừa mới đuổi kịp một người cãi nhau, này sẽ đụng tới Tô Giản tựa như là tìm được một cái có thể đổ rác người, cùng Tô Giản nói rất nhiều, Tô Giản nhất nhất nghe, chỉ đương cái người nghe, thực mau giành được hảo cảm, tiện đà nói tới cửa hàng sự tình.

Tô Giản cũng phát hiện, hảo tâm thái thật sự quyết định hết thảy ngẫu nhiên còn sẽ xoay chuyển vận khí.

Ngày hôm qua nàng tới cửa không có kết quả, đợi hai cái giờ không chờ tới chủ nhà, bản thân tâm tình bực bội, càng thêm dậu đổ bìm leo, hôm nay kiên nhẫn mà lại đây, lập tức thì tốt rồi.

Vì thế tới rồi giữa trưa, Tô Giản thuận tiện giao tiền đặt cọc, cùng Lâm Phương Cầm hồi công ty.

Vừa đến công ty cửa, một chiếc màu đen xe hơi đột nhiên dừng lại, Tô Giản quay đầu liền nhìn đến Lý Thành hạo từ trong xe xuống dưới, so sánh với mấy tháng trước nhìn đến Lý Thành hạo, lúc này trên mặt hắn phong lưu cuồng vọng toàn bộ biến mất hầu như không còn, môi mỏng nhẹ nhấp, bộ dáng này Tô Giản đảo cảm thấy so phía trước kia phó phong lưu mỉm cười bộ dáng khá hơn nhiều, hắn trực tiếp ngăn trở Tô Giản, thẳng tắp mà nhìn nàng.

Tô Giản theo bản năng mà nhéo nhéo bọc nhỏ, hỏi: “Chuyện gì?”

Lý Thành hạo bỗng nhiên hoàn hồn, hắn đôi mắt mang theo bi thương, tiếng nói nghẹn ngào: “Nàng có phải hay không đi rồi?”

Tô Giản thẳng thắn bối, gật đầu: “Đi rồi.”

Lý Thành hạo đôi mắt tối sầm lại, lại tiến lên bắt lấy Tô Giản cánh tay: “... Nàng đi nơi nào? Ta biết nàng hài tử không có, nhưng là ta muốn biết nàng đi nơi nào?”

Tô Giản giãy giụa muốn ném ra hắn: “Nàng kêu ngươi không cần lại tìm nàng, phi thường không hy vọng ngươi đi quấy rầy nàng tân sinh sống.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 142 chương 142

Hắn nhưng thật ra muốn biết, nàng vì cái gì như vậy rõ ràng, Chu Khải thong thả ung dung mà cởi xuống cà vạt, Tô Giản bị hắn này vừa hỏi còn buồn cười tới, nàng híp mắt, đem hộp đâm hắn ngực: “Ta rõ ràng? Hảo hảo một cái hộp, bên ngoài plastic PE giấy không thấy, ai không có việc gì sẽ động nó?”

Chu Khải đem cà vạt loát khai, chậm rãi triền ở trên cổ tay, thần sắc thanh đạm: “Lần trước khai sai rồi, cái này hương vị không tốt.”

Tô Giản vừa nghe liền biết hắn ở trang, đáp: “Đều là vô vị, ngươi nhưng thật ra còn thích cái gì hương vị? Nếu đều không tốt, vậy ném.”

Nói xong, nàng xoay người đem hộp toàn cầm lấy tới, chuẩn bị muốn ném, Chu Khải từ phía sau nắm tay nàng, một bàn tay ôm nàng eo hướng trên giường đánh tới, chôn ở nàng trên cổ, tiếng nói khàn khàn: “Tạm chấp nhận dùng, lười đến mua.”

Tô Giản đẩy ra hắn kia đầu, nam nhân hô hấp thô nặng, phun ở nàng áo sơmi thượng, chảy vào làn da, lập tức liền nổi lên một tầng nổi da gà: “Đừng cho là ta không biết ngươi làm cái gì.”

Chu Khải chôn đầu giả chết.

Tô Giản niết hắn lỗ tai, thưởng thức: “Phía trước Lâm Phương Cầm vì hoài trì lân hài tử, liền ở an / toàn / tròng lên mặt hạ tay chân, không bao lâu liền..... Ngô.” Này há mồm lải nhải, Chu Khải ngẩng đầu, trực tiếp lấp kín, quấn lấy cà vạt tay nâng lên nàng cổ, hướng chính mình đè xuống, đầu lưỡi dây dưa, hung hăng mà hôn đến nàng suyễn không được khí.

Tô Giản chân dài đạp đá, Chu Khải đơn chân liền đem nàng chân chế phục, cười xé kéo nàng váy.

Lời nói thật nhiều.

Biết ngươi kiến thức quảng.

Ngủ lại nói.

Theo sau, Tô Giản hoàn toàn vô pháp phản kháng, tay nhéo khăn trải giường, ở hợp nhau phía trước, nàng thần trí khôi phục, rầm một tiếng kéo ra ngăn kéo, từ bên trong lung tung cầm một cái hoàn toàn không có Khai Phong hộp, ném ở Chu Khải trên người, mặt mang màu đỏ nói: “Phụng tử thành hôn đều là cổ đại sự tình, chu tổng không phải như vậy thủ cựu người đi?”

Chu Khải thân mình cứng đờ, cùng nàng đôi mắt đối thượng, từ nàng trong mắt nhìn đến khiêu khích.

Nàng phảng phất cười nói: “Nga, không nghĩ tới ngươi chu tổng cũng có như vậy bất nhập lưu một ngày.”

“Thật là mở rộng tầm mắt.”

Chu Khải nghiến răng, một tay đè nặng nàng bả vai, trên cao nhìn xuống, nhìn xuống nàng, đã lâu lúc sau, hắn cười nhẹ: “Liền mẹ nó bất nhập lưu ngươi có thể lấy ta thế nào....”

Tiếp theo kia hộp bị run lên, trực tiếp quăng ngã trên mặt đất.

Giây tiếp theo, Tô Giản nói không ra lời.

Hai cái giờ sau, Chu Khải gõ gõ môn: “Lão bà.”

“Đêm nay hạ nhiệt độ a, ngươi làm ta đi vào.”

Tô Giản nằm ở trên giường, nhắm mắt lại, nghe ngoài cửa động tĩnh, nàng thật sự là mệt mỏi, quá mệt mỏi, một thân đều nhức mỏi, này nam nhân tàn nhẫn tới, thiếu chút nữa đem nàng lộng tán giá, mà nhất lệnh nàng bực bội chính là, một chút thi thố cũng chưa làm, môn lại bị nhẹ nhàng gõ hạ, nàng thần trí có chút mơ hồ.

Sau một hồi, nàng ngủ.

Chu Khải ở cửa đứng một hồi, xoay người trở về thư phòng, dựa vào sô pha nằm xuống, đánh cái ngáp, dù sao đêm nay mục đích đạt tới, hắn tuấn lãng mặt mày mang theo một tia ăn uống no đủ quyện lười, chân dài giao điệp dựa vào trên bàn trà, cầm lấy Ipad tiếp tục xem văn kiện.

Có lần đầu tiên lại có lần thứ hai, thành thói quen.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 143 chương 143

Một tiếng ân ra tới sau, Tô Giản rõ ràng bị thôi miên, hô hấp thanh thiển, trực tiếp tiến vào ngủ say, Chu Khải tùng tùng đè nặng nàng chân chân, nhẹ nhàng mà hoạt tiến trong ổ chăn, thuận thế kéo hảo gối đầu, sửa sang lại hạ nàng đầu thế, làm nàng dựa vào gối đầu, hắn cũng đi theo nằm xuống, đầu ngón tay ấn hạ.

Trong phòng ánh đèn bang một tiếng toàn đóng, chỉ còn lại đầu giường sắc màu ấm đèn.

Cùng với thời tiết hạ nhiệt độ, ngày hôm sau trời mưa, vũ tới không lớn, kéo dài mưa phùn, nhưng mang đến chính là một cái chân chính ý nghĩa thượng mùa đông, Tô Giản đều thói quen buổi sáng đi chạy bộ, nàng ghé vào trên sô pha đánh ngáp nhìn bên ngoài mưa phùn, Chu Khải mặc chỉnh tề ra tới, liền nhìn đến hắn lão bà giống cái hài tử tựa ghé vào trên sô pha, cười, tiến lên hôn hôn nàng đỉnh đầu.

“Thất vọng a?”

Tô Giản gật đầu: “Có điểm, muốn đi chạy bộ.”

Chu Khải cười rộ lên: “Vừa mới bắt đầu như thế nào kêu ngươi đều không đứng dậy, hiện tại khen ngược, tới, cho ngươi chuẩn bị áo mưa, ngươi đi ra ngoài chạy một chạy?”

Ngữ mang trêu chọc.

Tô Giản phiên cái xem thường, đứng dậy khi đụng tới một khối nhét ở bàn trà phía dưới bản tử, răng rắc một tiếng rớt ra tới, Tô Giản cùng Chu Khải đều thấy được, ván giặt đồ.

Chu Khải xoa xoa khóe môi, nắm Tô Giản đi ăn bữa sáng, cũng cảnh cáo nói: “Đừng hạt nhớ thương.”

Hạt nhớ thương này ván giặt đồ hắn có thể quỳ.

Tô Giản cũng cười rộ lên, ăn cơm xong, hai người đón kéo dài mưa phùn đi ra cửa công ty.

Mùa đông thật sự tới, độ ấm thẳng hàng đến hơn mười độ, mưa dầm thiên hơn nữa ướt lãnh, làm cho tất cả mọi người uể oải, không có gì sức sống, tề tư ở nhà công tác ở một tháng trung tuần tiến vào kết thúc, tề phong cùng tạ nghênh đuổi ở họp thường niên đã đến phía trước, lại đây công ty khai một cái cuối năm hội nghị, cái này hội nghị cũng là tề tư ở nhà thành lập tám nguyệt tới nay lần đầu tiên có đại cổ đông tham gia.

Nhân viên đầy đủ hết.

Về năm trước một cái tổng kết, năm đầu kế hoạch, lại làm tài vụ làm biểu ghi nợ vay vốn, lợi nhuận biểu.

Trừ bỏ đầu tư.

Tiêu thụ ngạch vững bước tăng trưởng.

Tuy rằng làm đầu tư phương tề phong cùng Tô Giản Lâm Phương Cầm tới nói, đầu đi ra ngoài tiền phải về tới còn xa xa không hẹn, nhưng là đây là một cái không tồi bắt đầu, càng quan trọng vẫn là năm đầu kế hoạch, như thế nào chiếm hữu thị trường số định mức, nhô lên cao điều bạn lữ xuất hiện ở trên thị trường kia một khắc, liền bắt đầu có cùng khoản sản phẩm tiến vào thị trường.

May mắn tề phong bên này chặt chẽ nắm giữ kỹ thuật, hắn mời chính là năm trước tham gia XX trí năng ở nhà độc quyền thiết kế đoàn đội, đồng thời, sang năm công ty sẽ lại khai một cái bộ môn, tề phong sẽ phái đoàn đội trung một người lại đây bên này đi làm, bởi vì kế tiếp cửa hàng đều yêu cầu kỹ thuật nhân viên ở đây.

Về thiết kế nguyên lý cái gì, cũng yêu cầu một người tọa trấn.

Một hồi hội nghị khai xuống dưới, toàn bộ công ty kia cổ lười nhác cảm giác tiêu tán rất nhiều, tề phong rốt cuộc là trải qua quá lớn trường hợp, rất sẽ họa lam đồ.

Hắn thủ đoạn hơi có chút cường ngạnh, so với Tô Giản ôn nhuận, tề phong đảo có chút cao cao tại thượng cảm giác càng có uy nghiêm.

Bất quá hội nghị qua đi, môn một quan.

Tề phong liền bắt đầu không đứng đắn, cười chọn Tô Giản sợi tóc nói: “Có thể tưởng tượng chết ta.”

Tô Giản trong tay còn ôm văn kiện, đem sợi tóc từ trong tay của hắn lấy ra tới, phiên cái xem thường ngồi ở ghế trên, tạ nghênh ngậm kẹo que tiến vào, ra bên ngoài thăm dò, nhướng mày nói: “Mới tới kho hàng muội tử lớn lên không tồi a.”

“Tiểu bạch thỏ bạch lại bạch hai chỉ lỗ tai dựng thẳng lên tới.”

Tề phong liếc xéo tạ nghênh liếc mắt một cái: “Ngươi nhưng đừng xằng bậy.”

Tạ nghênh ha ha cười, cười xấu xa ngồi trên cái bàn, nhìn Tô Giản: “Ta còn là thích trước mắt vị này.”

Tô Giản coi như không nghe thấy, Lâm Phương Cầm chỉ chốc lát cũng tiến vào xem náo nhiệt, bốn người ngồi ở trên sô pha, bắt đầu nói đến thuộc về lão bản gian một ít đề tài.

Khai năm có một cái triển, muốn xuất phát đi hải thành, nơi đó là quốc tế đô thị, một lần triển sẽ chỉ là

vị trí đều khó lấy, lần này tề phong kêu Tô Giản mang đội đi, hắn chỉ phái tạ nghênh còn có một cái khác kỹ thuật nhân viên lại đây hỗ trợ, Tô Giản bên này đến chọn hai cái tiếng Anh khẩu ngữ lợi hại một khối đi.

Còn có khác một ít công tác an bài, bốn người hàn huyên hơn hai giờ, vừa thấy thời gian buổi chiều bốn điểm nhiều, bên ngoài thời tiết vẫn là âm, tề phong làm Lâm Phương Cầm đi phân phó một chút, buổi tối đại gia đi kim duyệt khách sạn ăn cơm chiều, chỉ chốc lát, bên ngoài liền truyền đến bọn họ tiếng hoan hô, Tô Giản cười đứng dậy, nói: “Vẫn là Đại lão bản tới hảo, gần nhất liền đi kim duyệt khách sạn.”

Tề phong duỗi tay đi bắt Tô Giản tay: “Đúng không? Còn không phải cho ngươi mặt mũi.”

Tô Giản né tránh, trừng này hai cái nam nhân liếc mắt một cái.

Ước chừng khoảng 5 giờ, Lâm Phương Cầm tổ chức bọn họ ra cửa, xe khai bốn chiếc, hơi chút tắc một chút mới nhét vào đi, tề phong nhìn đến Tô Giản Porsche, cười như không cười, chân nhẹ nhàng mà ở lốp xe thượng đá một chút: “Hảo xe, ta đầu tư tề tư ở nhà một mao tiền không kiếm, còn mệt không ít, ngươi nhưng thật ra hảo, không hảo hảo cho ta khai công ty, lấy tiền mua chiếc hảo xe?”

Tô Giản sửa sang lại rơi xuống đầu tóc, xem hắn nói: “Đúng vậy, tiền đều làm ta tiêu hết, muốn tra một chút trướng sao?”

Tề phong cười tới gần nàng: “Nga? Làm ta tra nơi nào?”

Tạ nghênh cũng thò qua tới, nhìn Tô Giản, cố ý hướng nàng ngực xem: “Kia nhất định rất có liêu.”

Tô Giản trực tiếp cầm lấy bọc nhỏ hung hăng mà tạp tạ nghênh mặt, tạ nghênh mặt bị tạp vừa vặn, những người khác ha ha cười rộ lên, Lâm Phương Cầm chỉ vào tạ nghênh: “Người này miệng hảo tiện.”

Đậu một hồi, bốn chiếc xe rốt cuộc rời đi công ty, hướng kim duyệt khách sạn khai đi.

Đính chính là lầu hai ghế lô, bởi vì nhân viên không nhiều lắm, ghế lô sẽ không có vẻ chen chúc, hai bàn người, cũng điểm một chút rượu, công ty công nhân rất ít nhìn thấy tề phong cùng tạ nghênh, có chút bó tay bó chân, sau lại chờ tạ nghênh nháo đi lên, bọn họ mới hơi chút buông ra, tề phong thấp giọng cùng Tô Giản nói: “Họp thường niên chính ngươi làm, ta cùng tạ nghênh đến xử lý chợ phía đông bên kia công ty.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 144 chương 144

Đoàn người từ khách sạn ra tới, cái thứ nhất say đảo Tần hương cũng hơi có chút thanh tỉnh, xách theo bao đi ở đại bộ đội mặt sau, một đầu tóc dài đến eo, Tô Giản quay đầu cùng Lâm Phương Cầm nói: “Đưa Tần hương trở về.”

Lâm Phương Cầm gật đầu, tay vịn nàng, Tần hương thẹn thùng mà xua tay: “Ta kêu xe thì tốt rồi.”

“Không quan hệ, đưa ngươi.”

Chu Khải ôm Tô Giản eo, đối mặt khác nữ nhân đều không như thế nào chú ý xem, theo sau xuống lầu, mọi người đều uống xong rượu, kêu mấy cái đại giá lại đây, một người một cái, Tô Giản xe mượn Lâm Phương Cầm, ngồi Chu Khải xe trở về, kim bí thư lái xe, Tô Giản uống lên một ít rượu, cũng có chút vựng, dựa vào Chu Khải trong lòng ngực.

Chu Khải lấy xuất ngoại bộ khoác ở nàng trên vai, híp mắt nói: “Cùng nam nhân uống nhiều như vậy rượu.”

“Ngươi thật sự không sợ chết lạc.”

Tô Giản cười cười, đầu ngón tay quấn lấy hắn đầu ngón tay.

Nàng có thể không uống, nhưng nàng cố ý muốn uống, nàng không nghĩ tái xuất hiện lần trước ở quán bar cái kia sự tình, mặc kệ như thế nào, rượu vẫn là muốn hiểu uống một ít, tính ra nàng tới thần lợi đi làm về sau, kỳ thật cũng không nhiều ít xã giao khó xử thời điểm, vẫn luôn là ở internet cùng hộ khách giao lưu, này cũng khiến cho nàng không có thực tiễn cơ hội.

Về sau muốn nhiều luyện luyện, nàng hơi hơi đánh cái rượu cách, nói: “Ta giống như còn không phải đặc biệt vựng.”

“Ta còn có thể lại kiên trì một hồi.”

“Đợi lát nữa về đến nhà ngươi bồi ta lại uống điểm?”

Chu Khải cúi đầu xem nàng, phía bên ngoài cửa sổ quang ảnh hoạt tiến vào, cắt ra một mặt lệnh nàng đôi mắt có chút mê mang, Chu Khải trên cao nhìn xuống, thấp giọng hỏi nói: “Như thế nào? Tính toán luyện thành một cái tửu lượng nữ vương?”

Tô Giản lại hơi hơi đánh cái rượu cách, nghiêng đầu nói: “À không, chính là không nghĩ bị chuốc say, ngươi xem đêm nay công ty cái kia mới tới kho hàng tiểu muội một ly liền đảo.”

Chu Khải ôm nàng ngồi thẳng chút, nói: “Ta không vui ngươi uống nhiều như vậy rượu, không tốt.”

Tô Giản dựa vào ở hắn trong lòng ngực, cọ cọ lại cọ đến hắn cương ngạnh ngực, nàng giơ tay sờ sờ, nói: “Liền xuyên áo sơmi không lạnh a?”

Chu Khải cúi đầu cười: “Cố ý nói sang chuyện khác đâu?”

“Xuyên áo sơmi không lạnh, vì phương tiện ngươi thoát.”

Tô Giản đỏ mặt, bám vào hắn cổ nói: “Về nhà bồi ta lại uống điểm đi?”

Chu Khải duỗi tay trảo hạ nàng củ sen cánh tay nói: “Không bồi, ta thật không vui ngươi uống như vậy nhiều rượu, về sau nói sự tình đến chú ý kỹ xảo, làm lão tổng chính ngươi đến thỉnh một trợ lý, có thể uống trợ lý làm nàng thế ngươi, mặt khác muốn lượng sức mà đi, không cần nghĩ cứng đối cứng, nếu không ta sẽ tức giận.”

Ngữ khí đột nhiên nghiêm túc lên, Tô Giản nhìn hắn môi mỏng, há mồm liền cắn, Chu Khải cười: “Thẹn quá thành giận?”

Sau duỗi tay ôm sát nàng eo, cúi đầu liền cùng nàng hôn môi, hai người trong miệng đều là mùi rượu, đầu lưỡi giao triền, như là ở trao đổi mùi rượu giống nhau, màu đen xe hơi an ổn mà chạy ở trên đường lớn, hai bên nhánh cây cùng đèn đường nhanh chóng xẹt qua, kim bí thư mắt nhìn thẳng, thẳng tắp mà nhìn phía trước lộ trình.

Phía sau ôm nhau hai người từ tả hôn đến hữu, Tô Giản hôn đến có điểm nhiệt, Chu Khải ôm tay nàng nắm thật chặt, có chút không an phận.

Tô Giản cười nói: “Ta hảo vựng.”

Chu Khải vuốt ve nàng môi: “Ngươi say.”

“Không đâu.”

Tô Giản thần trí vẫn là thanh tỉnh, nhưng là có điểm tiểu vựng, cũng bởi vì cồn quấy phá, thân mình nhiệt độ rất cao, Chu Khải nhìn nàng đỏ tươi môi, cúi đầu lại hôn, thẳng hôn đến nàng thở dốc.

Ở yên tĩnh ban đêm, hậu tòa thường thường mà xuất hiện một ít động tĩnh, kim bí thư nhìn như trấn định, ngẫu nhiên quang đánh trên mặt hắn, có thể nhìn đến cái trán đổ mồ hôi.

Hồi lâu lúc sau, phía sau truyền đến Chu Khải khàn khàn tiếng nói: “Bảo bối, ngươi tháng này có phải

hay không còn không có tới kinh nguyệt?”

Tô Giản mở to mắt, nhìn nam nhân ở ánh sáng hạ lúc sáng lúc tối mặt, qua sẽ nói: “Không cần suy nghĩ, ta kinh nguyệt không lớn chuẩn, phỏng chừng đến chậm lại ba ngày tả hữu.”

Chu Khải: “..... Nga.”

Xe một đường trở lại chung cư, Chu Khải ôm Tô Giản xuống xe, đối kim bí thư nói: “Ngày mai buổi sáng lại đây tiếp chúng ta.”

Kim bí thư nâng lên cánh tay xoa xoa cái trán: “Hảo.”

Chu Khải đi phía trước cười như không cười mà xem kim bí thư liếc mắt một cái, kim bí thư đỡ hạ mắt kính: “Ta thực trấn định.”

Chu Khải cười: “Đúng không?”

Kim bí thư trong lòng phun tào.

Nhìn theo hắn ôm Tô Giản vào cửa.

Trên thực tế, đây là kim bí thư đi theo Chu Khải nhiều năm như vậy, duy nhất một lần nhìn đến Chu Khải như thế cầm lòng không đậu, mặc kệ là tán tỉnh vẫn là cùng nữ nhân thân thiết, hắn đều là phi thường có độ, ít nhất sẽ không đương trường ở phía sau tòa liền như thế, huống chi xe ở đi, đằng trước còn có người.

Nhưng là hiện tại, phá giới.

Chu Khải cái này độ không thấy.

Kim bí thư nhìn chung cư liếc mắt một cái, lúc này mới thay đổi xe đầu rời đi.

Vào nhà sau Tô Giản liền phải xuống dưới, muốn đi lấy rượu, Chu Khải nhéo tay nàng: “Ngoan ngoãn ngủ.”

Tô Giản giãy giụa, Chu Khải ninh chặt ấn đường, lấy ra di động gọi điện thoại cấp a di: “Ngày mai đem sở hữu rượu đều thu được mặt sau trữ vật thương.”

A di: “Ách? Tốt.”

Theo sau treo điện thoại, Chu Khải ôm nàng đi vào, đặt ở trên giường đè nặng, nhéo nàng bả vai, nghiến răng nghiến lợi: “Lại lộn xộn ta liền làm / ngươi.”

Tô Giản híp mắt: “Ngươi tới a.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 145 chương 145

Đương nhiên, Chu Khải cuối cùng vẫn là không giúp nhặt, tên kia bảo an thực mau tới đây, đem rơi rụng đầy đất điều hòa bạn lữ nhặt lên, cũng hỗ trợ bỏ vào trong túi, thu thập hảo sau, Tần hương xách theo túi lại hướng Chu Khải khom lưng, Chu Khải nghiêng đầu cùng Lâm Thông nói chuyện, cũng chưa thấy thế nào Tần hương, chỉ hướng nàng xua tay.

Nàng cúi đầu, bay nhanh rời đi.

Chu Khải cùng Lâm Thông ở cửa tiếp Lâm Thông lão bà sau, liền xoay người năm rồi sẽ hiện trường đi đến, Lâm Thông lão bà nhiều năm không có tới Lê Thành, cũng rất ít tham gia hoạt động, vẫn luôn là ngốc tại Hongkong, trong vòng cũng coi như tương đối hẹp, tính cách tương đối buồn, không thế nào nói chuyện, Lâm Thông nghiêng đầu cùng Chu Khải nói chuyện khi, chưa bao giờ sẽ xen mồm, Lâm Thông từ trước đến nay rất mở ra, hắn nhìn Tần hương có điểm lạc đường bộ dáng, đang ở tìm đủ tư mậu dịch kia một bàn, cười cười, thấu Chu Khải trước mặt, nói: “Có hay không cảm thấy vừa mới cái kia quăng ngã ngươi trong lòng ngực nữ hài cùng phía trước tô tổng rất giống?”

“Ta nhớ rõ ngươi lần đầu tiên mang tô tổng tới tiếp đãi ta thời điểm, nàng ngẫu nhiên sẽ có vẻ mặt mê mang bộ dáng.”

Chu Khải sờ yên, nhắc tới Tô Giản hắn liền khóe môi một câu nói: “Mới đầu tiến ta văn phòng thời điểm, cũng là như thế này, cường trang trấn định, ghế dựa cũng chưa ngồi toàn, ta hỏi một câu nàng đáp một câu, vẻ mặt tỏ lòng trung thành, gan run sợ run.”

Hắn ngậm thuốc lá, ngữ khí đi theo hồi ức có chút biến hóa.

Lâm Thông nhìn hắn, cười nói: “Ta lúc ấy nhìn đến các ngươi khi liền cảm giác lấy nhu thắng cương.”

Sau Lâm Thông lại ha ha cười rộ lên: “Ở cờ bài thất thời điểm, sách tô tổng kia một tay châm trà kỹ xảo, thật khiến cho người ta cảm giác thoải mái.”

Chu Khải nhìn mắt thủ đoạn, đúng vậy, khi đó hắn sắc tâm đốn khởi, nhìn nàng kia mềm mại thủ đoạn rất nhiều lần nghĩ lôi kéo ngồi ở trên đùi hảo, ôm nàng đánh bài, kia một thân vòng eo tinh tế gợi cảm, vòng tay đi lên kia xúc cảm khẳng định không tồi, Lâm Thông xem hắn biểu tình, nở nụ cười: “Tưởng cái gì đâu?”

Chu Khải lấy ra yên, cười rộ lên nói: “Muốn làm khi nương giáo nàng danh nghĩa, thực tế dấu diếm sắc

tâm.”

Lâm Thông lại là ha ha cười: “Tô luôn là cái diệu nhân nhi.”

“Bất quá... Vừa mới cái kia cô nương nhưng thật ra thật sự có vài phần tô tổng bóng dáng.” Lâm Thông hướng trong đám người nhìn lại, đã không có Tần hương bóng dáng.

Chu Khải ngậm thuốc lá khóe môi giật giật, cười: “Lâm tổng đôi mắt này thấy thế nào, chỗ nào có?”

Lâm Thông cười một tiếng, không nói nữa, thuận tiện đem chính mình kia một viên ngo ngoe rục rịch tâm giấu đi, hắn bên cạnh người lão bà vãn trụ cánh tay hắn, tâm cũng liền càng an tĩnh.

Tần hương đuổi tới tề tư ở nhà kia một bàn khi, cái trán tất cả đều là hãn, tóc đều nhân mồ hôi dính ở trên mặt, đen nhánh sợi tóc ấn mặt thực bạch, nàng vội vàng mà đem túi đưa cho Tô Giản, Tô Giản tiếp nhận tới, bên cạnh kha quân ngậm thuốc lá cười nhìn mắt Tần hương, lại nhìn mắt Tô Giản, Tô Giản mở ra túi, nhìn hàng mẫu cũng chưa ra cái gì vấn đề, liền đưa cho kha quân, kha quân tiếp nhận tới, mỉm cười: “Cảm ơn tô tổng.”

Liếc mắt một cái trêu chọc, Tô Giản cười cười: “Khách khí.”

Kha quân cầm liền dẫn đầu đi rồi, Tần hương thở phì phò ngồi xuống, nhìn mắt Tô Giản, sợ Tô Giản trách tội nàng.

Tô Giản căn bản không đem cái này đương hồi sự, cúi đầu nhìn di động.

Chu Khải: lại đây chúng ta này một bàn ngồi?

Tô Giản: không được, nơi này khá tốt, khán đài vừa xem hiểu ngay.

Chu Khải: hành, đừng uống quá nhiều rượu, sau khi kết thúc cùng ta một khối về nhà.

Tô Giản: ân.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 146 chương 146

Tiểu nhạc đệm qua đi, đoạt bao lì xì tiếp tục, tiếp theo chính là di động đuôi hào rút thăm trúng thưởng, Tô Giản công ty trúng hai người, một cái là Lâm Phương Cầm cùng chu thiền, bất quá thưởng đều không phải cái gì giải thưởng lớn, Lâm Phương Cầm là một bộ di động, chu thiền chính là mấy trăm khối, này mấy trăm khối còn không bằng hắn đoạt cái bao lì xì nhiều, căn bản liền không thèm để ý.

Họp thường niên kết thúc là buổi tối 9 giờ nhiều, Lâm Phương Cầm lưu lại xử lý công ty một chút sự tình, Tô Giản tắc đi trước, xách theo bao đi tửu trang bên trong phòng nghỉ tìm Chu Khải, Chu Khải cùng vài người đang ở nói sự tình, Tô Giản liền chưa tiến vào quấy rầy, đứng ở cạnh cửa chơi di động, môn nửa mở ra, nàng đêm nay ăn mặc màu lam váy dài cùng với màu trắng áo khoác, lại xuyên màu da tất chân, Chu Khải vài người dựa vào trên bàn, nhìn trước mặt một cái loại nhỏ người máy.

Cái này là tập dự phòng dưỡng sinh với nhất thể đời thứ hai người máy.

Vừa lúc chuẩn bị tham gia tân niên hai tháng phân toàn cầu trí năng người máy thi đấu.

Chu Khải ngậm thuốc lá vẫn luôn đùa nghịch người máy, khóe mắt đảo qua, vừa lúc nhìn đến một mạt màu lam ở ngoài cửa, mơ hồ có thể thấy được Tô Giản xinh đẹp sườn mặt, cùng với... Hắn tầm mắt đi xuống, nhìn đến Tô Giản cặp kia tế bạch chân dài, hắn môi ngoéo một cái, động hạ môi, thuốc lá hơi vừa động.

Hắn mặt mày mang theo tà khí, cười.

Vây quanh cái bàn mấy nam nhân theo hắn tầm mắt nhìn lại, kha quân sách một tiếng: “Không kêu lão bà ngươi tiến vào?”

Này vài người có chút là kết phường có chút là cổ đông cũng có trong vòng huynh đệ, ăn chơi trác táng từ từ, cơ hồ có thể nói là Chu Khải nhân mạch vòng, chính là lâm sanh lúc trước cùng Chu Khải ở bên nhau thời điểm, nhiều nhất cũng liền gặp qua kha quân, đến nỗi Chu Khải trong vòng những người khác, lâm sanh lại là một cái đều không quen biết, Chu Khải căn bản không tính toán mang nàng đi những người khác.

Chu Khải bắt lấy trong miệng yên, chuẩn bị bóp tắt, kha quân giơ tay một chắn, cười như không cười: “Như thế nào? Sợ lão bà ngươi nhìn đến?”

Chu Khải nhướng mày, mạnh miệng: “Đương nhiên không phải, trừu nị cái này hương vị, ta đi kêu nàng tiến vào, các ngươi đừng ồn ào a.”

Nói hắn đầu ngón tay chỉ chỉ bọn họ mấy cái, bọn họ mấy cái ha ha cười rộ lên, nói: “Đi thôi, ngươi còn sợ chúng ta khi dễ nàng a.”

Chu Khải đối bọn họ đức hạnh là biết đến, cảnh cáo sau, đi nhanh mà hướng cửa đi đến, môn kéo ra, Tô Giản ngẩng đầu xem hắn, nàng đêm nay đem đầu tóc trát một nửa lên, mặt khác rũ trên vai, mặt vẫn như cũ rất nhỏ, thực bạch, môi đỏ thủy nhuận, thực mỹ, Chu Khải thấu tiến lên, thân nàng khóe môi một ngụm: “Tiến vào chờ ta, một hồi liền hảo.”

Tô Giản từ hắn phía sau mơ hồ có thể thấy bên trong ước chừng bảy tám cá nhân, nàng chần chờ hạ.

Chu Khải đã đem nàng một phen kéo đi vào, trong phòng ánh đèn sáng choang, một hàng nam nhân có tuổi tuổi trẻ sôi nổi đều nhìn nàng, khóe môi mỉm cười mắt mang đánh giá, kha quân ngồi trên cái bàn, cười hỏi Chu Khải: “Này vẫn là ngươi lần đầu tiên chủ động mang bạn gái cho chúng ta nhận thức đi?”

“Chúng ta nên gọi cái gì đâu?”

“Tẩu tử?”

“Tô mỹ nhân?”

“Tô tổng?”

“Giản giản tỷ?”

Liên tiếp vài người cười nói tiếp, từng bước từng bước trả lời đều không giống nhau, tất cả đều mang theo trêu chọc, kia cổ cố ý cùng hư kính rõ ràng thật sự, Tô Giản có chút quẫn bách, những người này vừa thấy chính là biết ăn nói, miệng lợi hại đâu, Chu Khải cười đem Tô Giản áp mềm mại trên sô pha, quay đầu xem bọn họ liếc mắt một cái, sách một tiếng: “Làm gì? Tuổi còn nhỏ kêu tẩu tử, tuổi đại kêu Tô Giản, tô mỹ nhân là các ngươi kêu sao?”

“Muốn kêu tô tổng cũng có thể, nhà ta giản chính là cái tổng cũng không sai.”

Bọn họ vài người lập tức thổi huýt sáo, thở dài một tiếng.

Tô Giản đẩy Chu Khải tay: “Ngươi có việc liền đi vội đi.”

“Ta chờ ngươi.”

Chu Khải để sát vào nàng, thân nàng cái miệng nhỏ: “Hảo, đợi lát nữa một khối về nhà, ngày mai ta đưa các ngươi thượng cao tốc.”

Tô Giản: “Ân.”

Theo sau Chu Khải cho bọn hắn giới thiệu sau, Tô Giản hướng bọn họ gật đầu, nàng có điểm bó tay bó chân, bất quá thái độ vẫn là man hào phóng, người quá nhiều, nàng cũng không nhớ được, chỉ nhớ rõ kha quân còn có mặt khác hai cái bởi vì tên hảo nhớ, bọn họ cũng hướng nàng cười, lại nháo nàng một tiếng tẩu tử, tô mỹ nhân.

Tô Giản bất đắc dĩ, lại cười cười, nàng cười bọn họ liền không hảo lại náo loạn, nhìn nàng đều cảm thấy nàng xinh đẹp.

Chu Khải hừ nhẹ một tiếng, trở lại cái bàn bên kia, theo chân bọn họ tiếp tục nói không nói xong sự tình.

Ước chừng một giờ sau, liền lục tục mà có người đi trước, đều lại đây cùng Tô Giản chào hỏi, Tô Giản đầu gối phóng mở ra tạp chí, cười đáp lại bọn họ, đám người đi hết, Chu Khải mới thu thập đồ vật, cánh tay đắp áo khoác, lại đây dắt nàng, Tô Giản khép lại tạp chí, đứng lên, hơi hơi đánh cái ngáp, đi theo hắn ra cửa.

Tuy rằng uống rượu cũng từng có một đoạn thời gian, bất quá Chu Khải vẫn là kêu bảo ca lại đây tiếp.

Hai người ngồi trên hậu tòa sau, Chu Khải duỗi tay sờ sờ Tô Giản eo, thấp giọng hỏi nói: “Thời gian hành kinh qua sao?”

Tô Giản chần chờ hạ, lắc đầu: “Không đâu, còn có một ngày.”

Chu Khải có chút thất vọng, bất quá vẫn là cúi đầu thân nàng môi: “Ân, trong nhà sự tình vội xong sớm một chút trở về.”

Tô Giản dựa vào hắn trên vai nói: “Ít nhất muốn sơ năm lên đây.”

Nàng năm nay xem như trước tiên trở về, bởi vì bà ngoại sinh bệnh, đến trở về nhìn xem, vốn dĩ có thể lại kéo hai ba thiên, công ty sự tình xử lý xong rồi lại đi, nhưng lão nhân gia thân thể mới quan trọng a, Mạnh Quyên nhận được điện thoại thời điểm đều thiếu chút nữa khóc, theo sau năm nay còn muốn lên núi đi xin sâm.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 147 chương 147

Tô mộc hiện tại lái xe kỹ thuật thực không tồi, thượng cao tốc sau, khai thật sự ổn, Tô Giản ngồi ở ghế phụ, đánh ngáp, tô mộc giơ tay sờ sờ Tô Giản đầu tóc, cùng cái lão đại nhân dường như: “Vây nói liền ngủ sẽ đi.”

Tô Giản cười liếc hắn liếc mắt một cái.

Tô mộc hắc hắc một tiếng, bắt phía dưới phát, vừa mới phun đi xuống lộn lại kiều lên, hắn có chút ảo não, dùng sức mà đè ép áp, cao trung thời điểm, này lộn nhân gia liền nói thực đáng yêu, hiện tại tới rồi đại học, hắn yêu cầu không phải đáng yêu, mà là nam nhân, kết quả này căn lộn thường thường mà còn nhếch lên tới, phiền chết hắn.

Tô Giản nói: “Ta ngủ một lát, chờ hạ đến lượt ta khai.”

“Tốt.” Tô mộc gật đầu, hắn quay đầu nhìn Mạnh Quyên liếc mắt một cái, Mạnh Quyên ngủ rồi, vừa lên xe liền ngủ, sẽ không phun còn hảo, thùng xe không đủ trang, xe hậu tòa cũng tắc một cái rương hành lý, bên trong chính là Mạnh Quyên cấp bà ngoại mua quần áo, Tô Giản nói xong, quay đầu dựa vào cũng ngủ.

Chính mình lái xe trở về muốn ngắn lại một giờ xe trình, đại khái ba cái giờ tả hữu có thể tới nước trong trấn, lại là sáng sớm xuất phát, cho nên giữa trưa thời gian đoạn liền đến đạt nước trong trấn, nước trong trấn vẫn như cũ không có một chút biến hóa, trung gian dòng suối, hai bên đường lát đá, chợ nhập khẩu người đến người đi, bởi vì mau ăn tết, đèn lồng sớm liền treo lên.

Một cổ mát lạnh gió thổi tiến trong xe.

Xe ở nửa đường liền thay đổi Tô Giản khai, màu đỏ bảo mã (BMW) vừa tiến vào nước trong trấn bảng hiệu, liền khiến cho một ít người chú ý.

Thực mau, bảo mã (BMW) xe tới bà ngoại gia sau.

Toàn bộ nước trong trấn đều truyền khai, Tô Giản mở ra hảo xe trở về.

Phía trước chinh mà sự tình, Tô Giản gia quả thực liền cùng trúng giải thưởng lớn dường như, liền như vậy một khối phá mà đều có thể chinh đến, hiện giờ cái kia nước khoáng xưởng đã ở kiến, mỗi ngày bùn đầu xe ra ra vào vào, liền ở kia chân núi, đại gia cũng đều biết Tô Giản gia có tiền, ở nước trong trấn mua phòng ở.

Cho nên đối với Tô Giản gia mở ra hảo xe trở về cũng đều không có gì thổn thức, nhiều nhất tò mò mà nhìn xem.

Rốt cuộc là cái dạng gì vận khí mới có thể chinh đến nhà bọn họ phá mà a.

Triệu đông tuấn bên ngoài gây dựng sự nghiệp hiện giờ lược có khởi sắc, nhưng là phu thê chi gian cảm tình giống như xuất hiện một chút vấn đề, nghe nói tiểu cô nương bất mãn Triệu đông tuấn bận quá không có thời gian bồi nàng, rất nhiều lần chính mình trở về nước trong trấn, lại có nghe đồn nói tiểu cô nương cùng nào đó tuổi trẻ soái khí có tiền ăn chơi trác táng chơi tới rồi cùng nhau, Triệu đông tuấn đều trảo gian.

Đây là Tô Giản về nhà sau nghe nói, kia nói bát quái người còn nhìn Tô Giản, có điểm cái loại này ý tứ hỏi ngươi sẽ cùng Triệu đông tuấn hợp lại sao?

Tô Giản mặt vô biểu tình: “Ngựa tốt không ăn cỏ sau lưng.”

“Lại nói, kia cũng không phải cái gì hảo thảo.”

Lời này trực tiếp truyền tới Triệu đông tuấn trong nhà, Triệu đông tuấn có chút xấu hổ, xách lên hộp quà lại buông, không dám đi xem Tô Giản bà ngoại.

Trước kia Tô Giản chưa bao giờ sẽ nói loại này lời nói, hiện giờ nàng thật sự rất sắc bén.

Triệu đông tuấn biết Tô Giản gia mua phòng ở, nhưng là Tô Giản hậu kỳ cái gì phát triển hắn hoàn toàn không biết, ngay cả nước trong trong trấn hỏi thăm cũng hỏi thăm không đến nhiều ít, Tô Giản bên này không có cùng bất luận cái gì lộ ra, rốt cuộc gây dựng sự nghiệp không có đến kết quả liền sớm mà nói, nếu là thất bại không phải thành một cọc chê cười.

Liền cùng Triệu đông tuấn phía trước như vậy.

Lại đến, sinh hoạt là chính mình, cũng không cần thiết làm cho bọn họ biết quá nhiều.

Cho nên Triệu đông tuấn hoàn toàn không biết Tô Giản hiện giờ tình huống.

Bà ngoại năm đầu liền vẫn luôn cảm mạo phát sốt, tiểu cữu đều dọn về tới ở, chăm sóc bà ngoại, trong nhà sinh ý tạm thời đình rớt, Tô Giản một nhà đến thời điểm, bà ngoại đang ở bệnh viện, tinh thần hảo rất nhiều, lão nhân gia mấy năm nay đứt quãng cao huyết áp, ăn đồ vật đều phi thường chú ý, phát sốt cảm mạo càng là phải cẩn thận, nhìn đến bà ngoại hạ sốt, tinh thần cũng hảo, Tô Giản người một nhà tùng một hơi, nhưng bác sĩ làm lão nhân gia vẫn là tiếp tục ở bệnh viện trụ một đoạn thời gian.

Nước trong trong trấn là trấn trưởng thân thích khai tư nhân bệnh viện, nhưng là bởi vì hoàn cảnh cái gì đều không tồi, cho nên có chuyện gì trước tiên đều là đưa đến nơi này tới, tuy rằng đi thành phố bệnh viện cũng không xa, nhưng rốt cuộc ở trong trấn có, qua lại gia phương tiện, Tô Giản liền đảm nhiệm lập nghiệp

đầu bếp.

Tiểu giản giản hệ thống bên trong có hoạn có cao huyết áp dưỡng sinh thực đơn, Tô Giản liền dựa theo tiểu giản giản cấp xứng thực đơn cấp bà ngoại làm một ngày tam cơm.

Chu Khải tiễn đi Tô Giản sau, liền trở về công ty, họp thường niên tuy rằng mới vừa tổ chức xong, nhưng khải thịnh cũng không có lập tức nghỉ, còn có rất nhiều việc cần hoàn thành, giữa trưa thu được Tô Giản nói về đến nhà WeChat, Chu Khải nhéo di động cùng nàng đã phát một hồi WeChat mới đi mở họp, buổi tối lại ra cửa xã giao.

Không sai biệt lắm mau 10 giờ, hắn nhéo yên trở lại chung cư, tay đắp áo khoác, đứng ở huyền quan chỗ, chần chờ đã lâu, mới thay đổi giày đi vào trong phòng, hắn chính là thích thanh tĩnh, mới mua này bộ chung cư, liền phòng ở đều không chuẩn bị dư thừa, kia gian phòng ngủ phụ cũng thật lâu không ai trụ.

Không có ở chung phía trước, Chu Khải về đến nhà thường thường toản thư phòng, vội đến 0 điểm mới ra tới hướng phòng đi tắm rửa, theo sau nghỉ ngơi.

Hắn sinh hoạt quy luật, không có gì thức đêm tật xấu, càng sẽ không say rượu, ngẫu nhiên cùng kha quân ra tới, chính là vài người tụ tụ, đánh đánh bài uống chút rượu chơi chơi bóng bàn bowling linh tinh, hoặc là chính là một khối xem trận bóng, có nữ nhân liền đi hẹn hò, khai phòng, nhưng hắn không cùng nữ nhân ở chung quá.

Ngẫu nhiên một đêm ngủ chung đều chưa từng tâm sự.

Lần đầu tiên cảm thấy chung cư trống vắng.

Chu Khải xả cà vạt, hướng phòng ngủ mà đi, nhìn đến kia trương giường, sẽ phản xạ tính mà xem Tô Giản ngủ cái kia vị trí, bẹp bẹp, Chu Khải túm hạ cà vạt, đi đến mép giường ngồi xuống..... Đầu ngón tay ở trên giường sờ sờ, sờ đến một cây tóc, Chu Khải chân dài đáp đến trên giường, đầu ngón tay quấn lấy kia một tia sợi tóc.

Liền con mẹ nó một ngày mà thôi.

Liền tưởng nàng.

Bởi vì ở bệnh viện bồi giường, tới rồi 7 giờ nhiều, bệnh viện liền an tĩnh lại, chỉ có phòng trực ban ngẫu nhiên đèn sáng, bà ngoại sớm mà liền ngủ, Tô Giản đánh cái ngáp, cũng ghé vào trên giường ấp ủ ngủ rồi, mà tới rồi đêm hôm khuya khoắc, phòng bệnh đột nhiên vang lên một đạo âm nhạc tiếng chuông, Tô Giản sợ tới mức chạy nhanh duỗi tay một sờ.

Điện báo là Chu Khải.

Tô Giản ấn hạ tiếp nghe, khoác áo khoác hướng trên ban công đi đến, đè thấp tiếng nói nói: “Uy.”

Chu Khải nghe được nàng mê mang tiếng nói: “Đang ngủ?”

Tô Giản: “Đúng vậy, bên này rất sớm liền ngủ, huống chi ở bệnh viện đâu.”

Chu Khải nghe nàng mềm mại tiếng nói, cả người nóng lên, hắn dựa vào trên sô pha, mới vừa tắm rồi, tóc mang theo hơi nước, chân dài giao điệp, hỏi: “Bà ngoại tình huống như thế nào?”

Tô Giản nhìn bên ngoài một mảnh sơn, bóng cây thật mạnh: “Còn ở quan sát, để ngừa lại lần nữa sốt cao.”

“Ngươi ở nhà?” Tô Giản nhẹ nhàng dò hỏi.

Chu Khải thấp thấp cười: “Không ở nhà ta có thể đi nơi nào? Ta ăn mặc áo ngủ, ân, tóc sẽ chờ ngươi đến sát.”

Tô Giản cũng cười, dựa vào trên ban công, nhìn chỉ lượng một chút đèn phòng bệnh: “Ai biết ngươi a.”

Chu Khải cười: “Hôm nay một ngày đều ở mở họp, muốn nghỉ, công ty rất nhiều chuyện kết thúc, các ngươi tề tư ở nhà hôm nay còn làm vệ sinh tới, dán hai cái mùa xuân liên.”

“Phương cầm chia ta nhìn.” Tô Giản nghe hắn trầm thấp mang cười tiếng nói bên tai hơi hơi nóng lên, nam nhân khẳng định lại là cổ áo rộng mở một bộ lười biếng bộ dáng.

Hai người lại hàn huyên một hồi, hàn huyên cái gì không nhớ rõ, nhưng là thực ấm áp.

Cuối cùng, quải phía trước, Chu Khải đột nhiên nói: “Lão bà, sớm một chút trở về.”

Tô Giản bắt tay cơ tay một đốn, đáp: “Hảo.”

Theo sau lẫn nhau nói ngủ ngon, treo điện thoại, Tô Giản ở bệnh viện, không có phương tiện video, Chu Khải cũng liền không yêu cầu, treo điện thoại, hắn đưa điện thoại di động phóng tới một bên, thân mình sau này dựa, thon dài cổ mang ra một tia gân xanh, hắn tưởng..... Không có nữ nhân này thật sự không được, ở nhà thật không kính.

Kế tiếp thời gian, Tô Giản còn ở bệnh viện bồi giường.

Hai người ngẫu nhiên ban ngày video, bà ngoại biết được Tô Giản giao bạn trai, thực vui vẻ, còn sẽ cùng Chu Khải nói chuyện phiếm, Chu Khải lần đầu tiên đối mặt đối tượng lão nhân, còn man hào phóng, Tô Giản mua những cái đó cấp bà ngoại đồ bổ đại bộ phận đều là Chu Khải nhờ người từ nước ngoài mua trở về.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 148 chương 148

Còn có hai ngày liền ăn tết, trong nhà vệ sinh mấy ngày nay tô mộc cùng Mạnh Quyên mợ ba người lộng, nhà ở trải qua như vậy một nghỉ ngơi chỉnh đốn xử lý, mới tinh xinh đẹp, mà nay ngày, vừa lúc bà ngoại xuất viện, vì thế người một nhà vì chúc mừng, ăn cơm ăn đến cũng có chút vãn, thu được hình ảnh khi, Tô Giản uống lên hai ly rượu vang đỏ, trên mặt hơi nhiệt, bên tai đỏ lên.

Kia một khắc, kia cổ nhiệt khí cùng bị băng tưới giống nhau, nhanh chóng rút đi, chỉ còn lại có tái nhợt hồng.

Tô mộc từ phía sau hô: “Tỷ, ngươi muốn đi tắm rửa sao?”

Tô Giản nắm di động, theo bản năng mà đưa điện thoại di động giao diện tắt đi, đứng lên, nói: “Không tẩy, các ngươi trước tẩy đi, ta đi ra ngoài đi một chút.”

Bởi vì đưa lưng về phía tô mộc, tô mộc cũng không có nhìn đến Tô Giản sắc mặt, vì thế nga một tiếng xoay người vào nhà, mợ cữu cữu còn có Mạnh Quyên cùng bà ngoại ở cách vách phòng khách, Tô Giản cầm di động, đi ra cao cao ngạch cửa, trên chân dẫm lên dép lê, đi lên đường lát đá, chỗ dựa nước trong trấn, tới rồi buổi tối mặt đất đều tựa như tráo một tầng sương mù, liên quan đường lát đá đều có chút ướt đẫm, Tô Giản quải cái cong, hướng rạp hát bên kia đi đến.

Đi rồi không bao xa, nàng mới phát hiện, con đường này không đơn giản đi thông rạp hát, còn đi thông Triệu đông tuấn vườn trái cây.

Cũng là nàng gả cho Triệu đông tuấn về sau, thường thường đi một cái lộ, nếu trên đường lát đá hòn đá có thể ma ra dấu chân, kia nhất định sẽ có nàng một phần.

Nàng không lại tiếp tục đi phía trước đi, ở thạch lan ngồi hạ, phía sau là sóng nước lóng lánh khê mặt.

Tô Giản lại lần nữa lấy ra di động, click mở cái kia lai lịch không rõ tin nhắn.

Hình ảnh quay chụp góc độ thực hảo, nam nhân mặt nữ nhân mặt còn có hai chỉ giao triền ở bên nhau tay, Chu Khải thủ đoạn từ trước đến nay rắn chắc hữu lực, mang lên đồng hồ sau liền càng có một cổ quý khí, sẽ làm người không tự chủ được mà tưởng nắm, Tần hương tay tắc tinh tế trắng nõn, như vậy nắm, rất có một loại âm dương tương hợp mỹ cảm.

So sánh với lần đầu tiên xem hoảng hốt.

Lúc này Tô Giản tâm bình tĩnh rất nhiều.

Chu Khải người này, đến miệng đều biết hắn hảo.

Cái loại này hảo là có thể đem hắn những cái đó tật xấu đều nhất nhất quên mất, tin tưởng mỗi người đàn bà gặp phải hắn, giống nhau đều là trốn không thoát, tốt túi da làm hắn vốn là bị chịu chú mục, ngẫu nhiên bĩ tính phong lưu lại vì hắn thêm nhiều một tia lệnh người khó có thể kháng cự mị lực, thân gia năng lực cùng với xã hội địa vị lại lệnh nữ nhân người trước ngã xuống, người sau tiến lên.

Tam dạng tụ tập ở trên người, này nam nhân đối nữ nhân tới nói chính là độc dược.

Cùng Triệu đông tuấn một so, Triệu đông tuấn không đơn thuần chỉ là không thể xem, còn chỉ có thể cho hắn xách giày.

Triệu đông tuấn đều sẽ xuất quỹ.

Chu Khải dựa vào cái gì sẽ không?

Này nam nhân một khi xuất quỹ, khả năng còn sẽ dùng càng xinh đẹp thủ đoạn.

Tô Giản vỗ hạ kia viên dần dần bình tĩnh tâm, đầu ngón tay hơi lạnh, nàng giơ tay nhìn nhìn bàn tay, nương bóng đêm cùng màu đỏ đèn lồng chiếu rọi xuống nhìn.

Dù sao nàng ở cảm tình thượng đều thất bại quá một lần, sẽ không sợ có lần thứ hai, nàng không phải qua đi cái kia hai bàn tay trắng Tô Giản, này mấy tháng đương tổng lại đây sau cảm thụ chính là nữ nhân không sợ không có nam nhân, sợ chính là không có sinh hoạt phương hướng cùng mục tiêu, tình yêu là tiếp theo, mất đi hy vọng mới là sợ hãi, khỏe mạnh cùng tiền tài mới là cần thiết lao nắm.

Đến nỗi nam nhân, đi rồi một cái, còn sẽ lại đến một cái.

Tô Giản nghĩ thông suốt sau, cả người thả lỏng, nghiêng nghiêng mà dựa vào thạch lan đột ra một khối, ngón chân đầu rụt rụt, theo sau nàng khóe môi ngoéo một cái, lại ngẩng đầu nữ nhân đôi mắt là kiên nghị quang mang.

Triệu đông tuấn từ rạp hát kia đầu ra tới, xa xa mà liền nhìn đến ngồi ở thạch lan thượng nữ nhân, nàng ăn mặc một bộ màu đen váy dài, không có mặc áo khoác, chân dẫm lên màu đen lạnh kéo, cả người dựa vào thạch lan thượng, phía sau là suối nước, đỉnh đầu là đèn lồng, đem nàng mặt bao phủ, có thể thấy được nàng duyên dáng sườn mặt.

Như là đột nhiên từ trên trời giáng xuống tinh linh.

Hắn nắm tay nhéo nhéo, cuối cùng đi lên trước, đi vào nàng bên cạnh người.

Tô Giản nghiêng đầu nhìn lại, đối thượng hắn hơi có chút quẫn bách sắc mặt, Tô Giản hơi hơi mỉm cười, mặt mày thực bình tĩnh: “Ăn cơm sao?”

Triệu đông tuấn cứng đờ, đáp: “Ăn, ngươi như thế nào ở chỗ này ngồi? Thời tiết lạnh.”

Tô Giản cười nói: “Còn hảo, năm nay nước trong trấn mùa đông cảm giác tới đặc biệt muộn.”

Giọng nói của nàng bình thản, cùng lần trước ở nước trong trấn kia sẽ hoàn toàn không giống nhau, khi đó một ly cà phê bát trên mặt hắn mơ hồ có thể thấy được nàng hận ý cảm xúc dao động, hiện giờ lại bình thản rất nhiều, so ở Lê Thành cuối cùng một lần gặp mặt khi đó còn bình thản, làm cho nàng thoạt nhìn cực kỳ hấp dẫn người.

Triệu đông tuấn hơi hơi thất thần, lại vội vàng đáp: “Ân, nói năm nay là một cái ấm đông, phỏng chừng quá mấy ngày còn sẽ ra thái dương.”

Tô Giản gật đầu: “Kia thật tốt, mỗi một năm đều là tân bắt đầu, ánh mặt trời đại biểu tân sinh.”

Triệu đông tuấn nắm thật chặt yết hầu: “Ân.”

Là cái gì làm ngươi hiện giờ như vậy ưu tú?

Tô Giản cười liếc hắn một cái: “Ngươi ra tới làm gì đâu?”

Triệu đông tuấn sửng sốt, đáp: “Nga, ra tới mua điểm đồ vật, bà ngoại như thế nào?”

Tô Giản thu hồi vẫn luôn nhích tới nhích lui đặc biệt đáng yêu ngón chân, lùi về váy, nói: “Xuất viện, thân thể hảo rất nhiều.”

Triệu đông tuấn: “Ta ngày mai lại đây nhìn xem bà ngoại.”

Tô Giản đứng lên, cười nói: “Đừng tới, lão nhân gia sẽ tức giận.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 149 chương 149

“Vậy còn ngươi? Ngươi chuẩn bị tốt sao?”

Kha quân đột nhiên hỏi.

Chu Khải rũ mắt, thưởng thức trong tay yên, hồi lâu, cười cười, đi xuống bậc thang.

Kha quân nhướng mày: “Uy, ý gì?”

Bên cạnh mặt khác hai vị hút thuốc đại lão cười vỗ vỗ kha quân bả vai, nói: “Có thể cười được thuyết minh trong lòng một mảnh thanh minh, ta đoán là chuẩn bị tốt.”

Một cái khác cũng cười: “Ta cũng đoán chuẩn bị tốt, chạy nhanh gia nhập chúng ta cái này thành hôn đại quân, bị lão bà gắt gao áp bức đi.”

Kha quân: “.... Như vậy đáng sợ sao?”

“Chu Khải vì cái gì luẩn quẩn trong lòng?”

Hắn vẻ mặt hoảng sợ.

Hai vị đại lão ha ha cười rộ lên, xua tay sau hạ bậc thang, hướng chính mình xe đi đến.

Chỉ chốc lát, tam chiếc màu đen Hãn Mã chậm rãi khai ra tới, kha quân sách một tiếng, xoay người đi khai chính mình Jaguar, nối đuôi nhau khai thượng đại lộ.

Về đến nhà, Trần Tuệ trân cùng chu thừa sinh ngồi ở trên sô pha, rúc vào cùng nhau, hai người ân ái mà xem TV, Chu Khải bóp tắt yên, xem một cái sau liền phải hướng trên lầu đi, Trần Tuệ trân hô: “Lại uống rượu?”

Chu Khải: “Không uống, không kịp uống.”

Trần Tuệ trân vẫy tay: “Lại đây, có chuyện hỏi ngươi.”

Chiêu này tay động tác cùng chiêu tiểu cẩu dường như, Chu Khải không phản ứng, đứng ở tại chỗ, thân mình nửa dựa vào thang lầu biên, đầu ngón tay câu lấy cổ áo: “Ở chỗ này hỏi thì tốt rồi.”

Miễn cho qua đi ăn các ngươi cẩu lương.

Trần Tuệ trân nghiêng đi thân mình, híp mắt nhìn nhi tử, bộ dáng này cũng không biết giống ai, lại phong lưu lại tà tính, nàng khụ một tiếng, lại dùng khuỷu tay đâm một cái chu thừa sinh, chu thừa sinh bị đụng vào bụng, cũng khụ khụ hai tiếng, nói: “Trực tiếp hỏi liền được rồi, tưởng như vậy nhiều làm gì.”

Trần Tuệ trân: “Này không phải ấp ủ một chút sao?”

“Nhi tử a, khi nào mang về tới gặp một chút?”

“Ngươi đừng phủ nhận a, này tin tức đều đưa tin, chính ngươi cũng thừa nhận.”

Nhịn đã lâu, hơn nữa Chu Khải trở về ăn cơm thời gian quá ít, theo sau cuối năm nàng cùng chu thừa sinh lại xuất ngoại đi du lịch, mới trở về không bao lâu, phía trước đều biết Chu Khải đang nói, bên kia chung cư Trần Tuệ trân vẫn luôn không dám đi, nhưng nghe a di nói, Chu Khải là ẩn dấu một người, đều ở chung hắn là liền nghiêm túc đi?

Trần Tuệ trân nghĩ, cấp Chu Khải một chút thời gian, nàng không cần hỏi nhiều, nếu là giống lần trước giống nhau, tùy tiện qua đi, quấy rầy đến bọn họ liền phiền toái.

Lại nghĩ đến Chu Khải tính tình không chừng, ai biết có thể hay không nói cái hai ba tháng lại cấp phân, này làm nương cũng thực xấu hổ.

Cho nên vẫn luôn chịu đựng.

Nhẫn cho tới hôm nay mới mở miệng hỏi.

Chu Khải liếm liếm môi mỏng, lười biếng mà nhìn Trần Tuệ trân.

Trần Tuệ trân thấy hắn không trả lời, có điểm hoảng hốt, chần chờ hỏi: “Nên sẽ không.... Lại chia tay đi?”

Chu Khải cười.

Trần Tuệ trân cắn răng: “Lại phân?”

Vẻ mặt sống không còn gì luyến tiếc.

Chu thừa sinh trừng Chu Khải liếc mắt một cái, thuận thuận thê tử phía sau lưng: “Tính, không cần hỏi đến như vậy nhiều, tám năm đâu, ít nhất 40 tuổi, hảo hảo chờ xem.”

Trần Tuệ trân: “Chu gia muốn đoạn hương khói sao?”

Chu thừa sinh: “Còn hảo đi, cũng không phải thực lão.”

Chu Khải nghe xong nửa ngày, mới thấp thấp cười: “Mẹ, xin chỉ thị một chút.”

“Làm gì? Không đến xin chỉ thị, ta không nghe.” Trần Tuệ trân đột nhiên một rống, trừng mắt hắn, xem hắn kia phó không sao cả bộ dáng liền nhưng khí.

Chu Khải lại là cười, hắn đi lên trước, ngồi ở sô pha trên tay vịn, tay đáp ở Trần Tuệ trân trên vai, thấp giọng nói: “Ta xin chỉ thị một chút, ăn tết muốn đi một chuyến nước trong trấn, năm nay không cùng các ngươi ăn tết, tốt không?”

Trần Tuệ trân phản xạ tính mà liền tưởng nói không tốt, nhưng đến miệng vẫn là hơi chút tự hỏi hạ, lúc này mới giương mắt xem Chu Khải, Chu Khải cười hơi hơi chớp mắt, bộ dáng thiếu đánh.

Trần Tuệ trân nhìn mắt chu thừa sinh.

Chu thừa sinh hướng nàng gật gật đầu, Trần Tuệ trân lại xem Chu Khải: “Vậy ngươi sơ tám đến lại đây giúp ngươi ông ngoại ăn sinh nhật.”

Chu Khải: “Nhất định.”

“Vậy cút đi.” Trần Tuệ trân đẩy ra hắn tay.

Chu Khải cười, đứng lên, theo sau lên lầu, vào phòng sau, Chu Khải quải hảo áo khoác, hủy đi đồng hồ, thong thả ung dung mà cởi ra áo sơmi nút thắt, giải đến không sai biệt lắm, ngồi ở tới gần cửa sổ sát đất trên sô pha, mới cho Tô Giản gọi điện thoại qua đi.

Kia đầu Tô Giản mới vừa về phòng, khai notebook đang ở lật xem tề tư ở nhà trang web.

Nàng xem di động liếc mắt một cái, điện báo là Chu Khải.

Nàng chỉ là hơi chút tạm dừng một chút, liền tâm bình tĩnh cùng mà cầm lấy tới, chuyển được, phóng bên tai.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 150 chương 150

Mạnh Đan Kỳ cửa hàng khai ở nước trong thị bích viên biệt thự, bích viên biệt thự bên cạnh còn có một cái rất lớn tư nhân sân bay, nghe nói là khu biệt thự lão bản, nước trong thị thuộc về ba bốn tuyến thành thị, để đó không dùng đất trống quá nhiều, cho nên đều bị kẻ có tiền mua tới tư nhân dùng, nàng cửa hàng còn không có trang hoàng xong, mỗi ngày đều đến đi trong tiệm nhìn.

Mạnh Đan Kỳ mỗi ngày đều suy nghĩ gia, nhưng không có một lần thật sự phải đi về, nàng sợ cha mẹ hỏi đến nàng công tác sự tình, càng sợ nước trong trấn những cái đó đồng học biết nàng hiện tại hỗn chẳng ra gì mà cười nhạo nàng, mặt mũi gì đó làm nàng cắn răng kiên trì, chuẩn bị ở chỗ này phát triển hảo, lại trở về, chờ sang năm chính mình bình thường trở lại nàng lại về nhà, năm nay ở bên ngoài ngao đi, nhưng là Tô Giản bên này lại không phải như vậy tưởng.

Tô Giản liền nghĩ nếu ở nước trong thị như vậy gần, thường thường mà liền cấp Mạnh Đan Kỳ gọi điện thoại, dụ hoặc nàng trở về.

Hôm nay hai người lại ở trò chuyện, Mạnh Đan Kỳ nghe tỷ tỷ tiếng nói tâm tình có chút phiền muộn, nhưng lại cự tuyệt không được Tô Giản ôn nhu, trò chuyện trò chuyện, nàng liền nghe được tư nhân sân bay truyền đến một trận lốp xe cọ xát sàn nhà thanh âm, bởi vì Mạnh Đan Kỳ nhận thức sân bay lão bản, cho nên Mạnh Đan Kỳ có sân bay xuất nhập tạp.

Nàng vừa nghe thanh âm, tưởng lão bản đã trở lại, liền cùng Tô Giản treo điện thoại, đứng lên, hướng sân bay đi đến, mới vừa xoát tạp đi vào liền nhìn đến một chiếc tiểu xảo tư nhân phi cơ ngừng ở đất trống thượng, mà lệnh nàng khiếp sợ chính là, trên phi cơ mặt có tên.

“Tô Giản gia.”

Ba chữ.

Mạnh Đan Kỳ ngốc đứng ở tại chỗ.

Tô Giản gia?

Là nàng tỷ sao?

Không có khả năng a.

Tiếp được từ phía trên xuống dưới người, một cao lớn nam nhân ăn mặc màu đen áo sơmi, một chút

đều không e ngại rét lạnh xuống máy bay, trong tay xách theo rương hành lý, sân bay lão bản đứng ở một bên cười cùng hắn nói chuyện phiếm, từ xa nhìn lại, Mạnh Đan Kỳ xem không rõ lắm người nọ diện mạo, chỉ có một cao lớn bóng dáng dấu vết ở nàng trong đầu.

Mạnh Đan Kỳ chạy đi nơi đâu đi, đến gần phát hiện chính mình không hạt cũng không có xem mơ hồ, thật là Tô Giản gia.

Đặc biệt kinh tủng.

Bên cạnh mang mũ tiện tay bộ cơ trưởng cũng xuống dưới, cùng Mạnh Đan Kỳ liếc nhau, quay đầu liền phải hướng bên trong đi, Mạnh Đan Kỳ vội vàng kêu trụ: “Uy.”

Kia cơ trưởng đứng yên bước chân, liếc nhìn nàng một cái: “Chuyện gì?”

Mạnh Đan Kỳ chỉ vào thân máy thượng ba chữ, hỏi: “Này phi cơ từ đâu tới đây?”

Cơ trưởng giấu ở dưới vành nón mặt như ẩn như hiện, hắn nói: “Từ Lê Thành tới, xin hỏi ngươi là hoàng lão bản khách nhân?”

Hoàng lão bản chính là tư nhân sân bay lão bản, Mạnh Đan Kỳ vừa nghe Lê Thành, híp híp mắt: “Các ngươi đây là từ Lê Thành tới chuẩn bị đi nơi nào a?”

Cơ trưởng: “Ngươi còn không có trả lời ta nói, liền hỏi thăm nhiều như vậy, ngươi họ gì?”

Mạnh Đan Kỳ phỏng chừng cũng phát hiện chính mình có điểm không lễ phép, vì thế vội vàng giơ trong tay tạp: “Ta là hoàng lão bản khách trọ, ta họ Mạnh.”

“Nga, không phải họ Tô a.” Cơ trưởng vừa nghe liền không có hứng thú, trực tiếp muốn đi, Mạnh Đan Kỳ ót một giật mình: “Các ngươi là muốn tới nước trong trấn tìm Tô Giản sao?”

Cơ trưởng liếc nhìn nàng một cái, không tính toán lại trả lời.

Mạnh Đan Kỳ xem hắn không phủ nhận, lại nhìn chằm chằm kia trên phi cơ tự.

Thực hảo, có một bí ẩn chờ nàng đi cởi bỏ.

Mạnh Đan Kỳ cầm lấy di động, chụp thân máy, lại chụp cái kia tự, sau đó chia Tô Giản.

Kia đầu, Tô Giản ở thiêu gà vịt ngỗng, đại niên 30 muốn bái, cửa nồi to thiêu nóng bỏng thủy, giống chuyện này thường lui tới đều là cữu cữu gia làm, bất quá cữu cữu hôm nay sáng sớm liền lên núi đi, vì thế Tô Giản chỉ có thể đè nặng muốn ra cửa tô mộc ngồi xuống lộng, Mạnh Đan Kỳ cái kia WeChat vang lên một hồi lâu, Tô Giản qua hơn một giờ mới nhìn đến.

Mạnh Đan Kỳ: tỷ, này không phải ngươi mua phi cơ đi?

Mạnh Đan Kỳ: liền ở ta chủ nhà sân bay.

Mạnh Đan Kỳ: một người nam nhân từ trên phi cơ xuống dưới, chỉ đề ra một cái rương hành lý. Tỷ, ngươi có phải hay không có chuyện gì gạt ta đâu? Ân ân ân?

Tô Giản đối cái này có nàng tên phi cơ lai lịch hoàn toàn không rõ ràng lắm.

Ngốc lăng đồng thời, tô mộc ở bên ngoài hô to: “Tỷ, ra tới, ngỗng hảo mau mau mau, rút mao, ta nâng bất động.”

Tô Giản lập tức buông di động, xoay người đi ra ngoài, liền thấy tô mộc cố hết sức mà bắt lấy kia chỉ ngỗng, kia ngỗng mua chính là nặng nhất, hơn nữa lại ở trong nước thiêu quá một hồi, một thân mao đi xuống tí tách thủy, liên quan liền càng trọng, Tô Giản duỗi tay bắt lấy, tô mộc tùng một hơi, thiếu chút nữa liền phải đem ngỗng cấp lộng hâm lại.

Tô Giản sách hắn một tiếng: “Ăn cơm đều đi nơi nào.”

Tô mộc: “Dựa, như vậy trọng, ta như thế nào trảo được.”

Bỏ vào trong bồn, Tô Giản ngồi xổm xuống bắt đầu cấp rút mao, tô mộc cũng đi theo trảo mao.

Tỷ đệ hai vây quanh cái bồn, chuyên chú.

Chu Khải đến thời điểm liền nhìn đến này một rất có sinh hoạt hơi thở một màn, hắn không lái xe tới, làm người đưa đến bên ngoài bảng hiệu, một đường đi vào tới, trí nhớ hảo, lập tức liền tìm đến Tô Giản gia cái này ngõ nhỏ, một toàn bộ ngõ nhỏ ở người đều là hôm nay thiêu gà vịt ngỗng.

Bậc thang rất nhiều lông gà cùng vịt mao lông ngỗng, Chu Khải tiến vào khi, xách cái rương hành lý căn bản không ai chú ý tới hắn.

Hắn đi qua đi, đem rương hành lý xách vào nhà, đi vào liền đối ngồi ở ghế trên ra bên ngoài xem bà ngoại, bà ngoại xem hắn, hắn cũng xem bà ngoại.

Sau một hồi, Chu Khải cười kêu: “Bà ngoại.”

Bà ngoại cảm giác hắn giống như đã từng quen biết, một lát sau, bà ngoại kích động mà muốn đứng lên: “Chu... Khải?”

“Ai, là ta.”

Chu Khải tiến lên, đỡ lấy bà ngoại.

Bà ngoại hướng về phía Tô Giản kêu: “Tô Giản mau đừng rút mao, ngươi nhìn xem ai tới?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 151 chương 151

“Triệu đông tuấn, hợp lại? Sao lại thế này?” A di đi rồi, Chu Khải cúi đầu xem Tô Giản, Tô Giản kéo ra hắn tay, nói: “Không sao lại thế này, hắn không ly hôn, chúng ta cũng sẽ không hợp lại.”

Chu Khải để hạ hàm răng: “Đúng không?”

Tô Giản hướng hắn trên vai tới sát, cười nói: “Một cổ nồng hậu toan vị.”

Chu Khải buộc chặt cánh tay: “Có sao? Nhà ngươi sữa tắm là toan?”

Tô Giản cười xem hắn, đôi mắt mang theo chế nhạo, Chu Khải cúi đầu hung hăng ở môi nàng cắn một ngụm, nhắc nhở nói: “Mau công tác, nhà ngươi gà vịt đều mau cháy hỏng.”

Tô Giản đẩy ra hắn, tiếp tục đỉnh đầu công tác, Chu Khải tìm cái ghế dựa ngồi xuống, hỗ trợ tắc bó củi.

Hắn chưa từng trải qua những việc này, ghế dựa có điểm lùn, chân dài khuất có điểm khó chịu, màu trắng T huyết sam mơ hồ có thể thấy được cổ áo, kia chỉ từ trước đến nay chỉ lấy bút lấy văn kiện tay lúc này bắt lấy một cây thô lệ bó củi, đồng hồ thượng ngẫu nhiên bị yên huân thổi qua, Tô Giản cầm nồi sạn, liếc hắn một cái.

Hắn cũng giương mắt xem Tô Giản, Tô Giản khóe môi ngoéo một cái, cúi đầu tiếp tục tưới gà vịt.

Chu Khải đôi mắt cũng đãng ra một tia ý cười.

Thời gian dài, Chu Khải bắt đầu dẫn nhân chú mục, phàm là đi qua ngõ nhỏ đều sẽ xem Chu Khải liếc mắt một cái, những cái đó cách vách hàng xóm phủng gà vịt ngỗng đi qua đi khi, cũng liếc hắn một cái, đặc biệt là nghiêng đối diện mấy đống lâu cửa, thế hệ trước người cắm eo hướng bên này xem, tuổi trẻ nữ hài có chút cố ý dẫm lên xe đạp từ cửa quá, liền vì xem hắn một chút.

Lốp xe ở trên đường lát đá lăn lộn, nữ sinh lặng yên đỏ mặt.

Thế hệ trước người xem Chu Khải không đều là vì xem hắn đẹp, vẫn là vì tò mò.

Rốt cuộc Tô Giản ở nước trong trấn là đề tài câu chuyện chi nhất.

Không đến nửa ngày, Tô Giản gia tới một người tuổi trẻ nam nhân tin tức lập tức tản mở ra, Mạnh Quyên cùng mợ ở chợ bán thức ăn còn ở cùng người nói chuyện phiếm, mua sắm, liền có người gấp không

chờ nổi mà chạy tới cùng Mạnh Quyên nói, Mạnh Quyên cùng mợ liếc nhau, Mạnh Quyên suy nghĩ hạ: “Này không quá khả năng đi?”

Mợ cười đâm Mạnh Quyên một chút: “Tình huống như thế nào a? Tô Giản thật nói chuyện?”

Mạnh Quyên có chút ngượng ngùng nói: “Nói là nói chuyện, chưa nói chủ yếu vẫn là hai người không xác định xuống dưới, cho nên không cùng các ngươi nói.”

“Kia mau về nhà nhìn xem a.” Mợ lôi kéo Mạnh Quyên tay, vẻ mặt hưng phấn, “Có thể hay không so Triệu đông tuấn hảo a?”

Mạnh Quyên bị lôi kéo đi, suy nghĩ hạ nói, bảo thủ nói: “Tốt một chút đi.”

Buổi chiều 5 giờ nhiều, người trong nhà toàn đã trở lại, bên ngoài củi lửa diệt, gà vịt ngỗng toàn treo ở trong phòng bếp, mà phòng khách ngồi đầy người, Chu Khải đầu ngón tay cầm cữu cữu cấp yên, khóe môi mỉm cười, tùy ý cữu cữu người một nhà đánh giá, mợ kéo qua Tô Giản tay: “Lớn lên như vậy đẹp sao?”

Tô Giản cười cười: “Còn hành đi.”

Mợ: “So Triệu đông tuấn đẹp thật nhiều a.”

Cữu cữu chần chờ hạ, điểm điểm cái bàn, nhìn Chu Khải: “Ân..... Chu Khải..... Ta không đoán sai nói..... Khải thịnh tập đoàn?”

Chu Khải khóe môi ngoéo một cái cười cười: “Đúng là.”

Cữu cữu đột nhiên đứng lên đối Tô Giản nói: “Ta đi ra ngoài suyễn khẩu khí.”

Nói xong liền chạy ra đi.

Tô Giản không rõ nguyên do, thăm dò.

Mợ dư vị cữu cữu nói, một giây sau cũng ra bên ngoài chạy: “Ta cũng đi suyễn khẩu khí.”

Vì thế hai phu thê chạy đến cửa, song song đứng, cữu cữu lấy ra di động, chọc chọc, nhìn mặt trên APP, tổng cộng mười sáu cái APP, có bảy cái là khải thịnh tập đoàn khai phá, mợ ngửa đầu nhìn lão công: “Cái kia? Ta gần nhất thực thích cái kia video APP là hắn công ty sao?”

Cữu cữu liếc nhìn nàng một cái: “Đúng vậy.”

Mợ nuốt hạ nước miếng: “Ta không có làm mộng đi?”

Cữu cữu: “Không có, nếu không ngươi véo ta một chút?”

Mợ: “Hảo.”

Hung hăng mà một véo, cữu cữu mặt bộ vặn vẹo, năm phút đồng hồ sau, hai người trở lại phòng khách, Tô Giản ôm Chu Khải cổ đang nói chuyện, Chu Khải khóe môi mỉm cười, nghiêng đầu cùng nàng nói, hai cái ai thật sự gần, cữu cữu cùng mợ liếc nhau, cữu cữu vỗ vỗ mợ bả vai thấp giọng nói: “Tô Giản có bản lĩnh.”

Mợ: “Ân! Tính cách nhìn vô thanh vô tức, gần nhất liền lộng cái đại!”

Cữu cữu: “Lợi hại.”

Mợ: “Ân!”

Chờ cữu cữu cùng mợ tiếp nhận rồi Chu Khải vì ngoại sinh nữ tế sau, người một nhà hoà thuận vui vẻ, cữu cữu đầu bếp, làm một bàn hảo đồ ăn, bà ngoại cũng ái tìm Chu Khải nói chuyện phiếm, Chu Khải cũng thực kiên nhẫn, ăn cơm xong sau, dời bước phòng khách uống trà nói chuyện phiếm, Tô Giản lên lầu đi thu thập Chu Khải hành lý.

Lộng tới kia một bộ có lông ngỗng quần áo, Tô Giản đem lông ngỗng lấy ra tới, quần áo sửa sang lại hảo, chuẩn bị đến lúc đó mang đi Lê Thành bên kia giặt.

Lộng xong mới xuất hiện thân, quay người lại liền nhìn đến Chu Khải khóe môi mỉm cười xem nàng.

Nửa ngày, hắn tiến lên, ôm nàng eo, đem nàng từ trong phòng tắm ôm ra tới, để ở trên vách tường, cúi đầu liền hôn.

Tô Giản câu lấy hắn cổ, đầu lưỡi bị hắn quấn lấy, đôi mắt mang theo thủy quang.

Chu Khải thấp thấp mà cắn nàng môi đỏ: “Làm sao?”

Tô Giản cười: “Không làm.”

“Vẫn là làm đi.” Chu Khải nói, ôm nàng hướng phòng tắm đi vào, phanh mà đóng cửa lại, mở ra vòi sen, thủy rầm một tiếng từ bốn phương tám hướng lỗ nhỏ bắn ra tới, rơi trên mặt đất mặt, Chu Khải đem Tô Giản ôm ở trên vách tường, thủy trực tiếp xối ở hai người trên người, ấm áp, thoải mái.

Ước chừng vài phần sau, xôn xao tiếng nước mơ hồ có rên rỉ thanh âm, loảng xoảng loảng xoảng đương cái chai rơi xuống trên mặt đất mặt, phát ra tiếng vang.

Tô Giản đầy mặt đỏ bừng, Chu Khải cúi đầu trêu đùa.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 152 chương 152

Nước trong trấn hoàn cảnh tốt, đối với thích vận động người tới nói, là một cái thực tốt địa phương, Chu Khải thay đổi vận động phục, xuống lầu, bà ngoại cùng mợ đều tỉnh ở phòng khách, vừa thấy đến hắn sửng sốt hạ, Chu Khải chỉ chỉ cửa cười nói: “Ta đi thần chạy.”

Bà ngoại nghe xong: “Ai ai, hảo hảo.”

Mợ cũng cười xua tay: “Đi thôi.”

Chu Khải ra cửa, dọc theo ngõ nhỏ ra bên ngoài chạy, suối nước thong thả mà chảy, như là không có động dường như, trên đường lát đá tới tới lui lui có xe đạp dẫm quá, Chu Khải một bên chạy một bên nhìn cái này nước trong trấn, lúc trước hắn liền cảm thấy nơi này thích hợp sinh hoạt, chỉ là không khí liền so Lê Thành hảo rất nhiều.

Hôm nay không có thái dương, thiên vẫn luôn âm âm, dần dần ra mồ hôi, Chu Khải tốc độ còn cùng thường lui tới giống nhau, không nhanh không chậm, tùy ý mồ hôi theo gương mặt chảy xuống, tích đến cằm chỗ.

Một ít đi ngang qua nữ hài tử nhìn đến hắn, đều sẽ theo bản năng mà nhìn chằm chằm hắn xem.

Ngày hôm qua trấn trên liền truyền khai, Tô Giản tân bạn trai lớn lên đặc biệt đẹp, còn có người nói tổ chức thành đoàn thể muốn lại đây xem.

Trải qua rạp hát phía trước con đường kia, nơi đó có một cây cây thường xanh, mùa đông vẫn là lá cây trường thanh, Chu Khải từ phía dưới chạy quá hạn, Triệu đông tuấn xách theo một túi đồ ăn đi tới, hai người trực tiếp nghênh diện gặp phải, Triệu đông tuấn nhìn đến hắn, bước chân hơi đốn, Chu Khải đôi mắt nheo lại, hẹp dài mắt phượng đánh giá hắn.

Triệu đông tuấn theo bản năng mà siết chặt túi, hắn ở Lê Thành gây dựng sự nghiệp, tự nhiên nghe qua Chu Khải đại danh.

Tuổi còn trẻ, có được xã hội địa vị là bọn họ những người này cầu đều cầu không được, Triệu đông tuấn ngày hôm qua cũng hỏi thăm qua, Tô Giản gia tới chính là như vậy nhất hào người, người này là Tô Giản tân bạn trai.

Triệu đông tuấn ngực chua xót đồng thời, cũng nghĩ khó trách nàng biến hóa như vậy đại, là Chu Khải

mang nàng thay đổi sao?

Hai người gặp thoáng qua, Chu Khải thong thả mà xoa xoa cái trán hãn, thu hồi tầm mắt, quải thượng hướng Tô Giản gia cái kia ngõ nhỏ.

Chỉ dư Triệu đông tuấn đứng ở tại chỗ, chỉ cảm thấy ngực nghẹn muốn chết.

Cuối tháng Chu Khải còn có thi đấu, đại niên 30 hôm nay buổi tối ở nhà ăn cơm, mùng một ngày đó liền phải rời đi nước trong trấn, lần này ngồi chính là tư nhân phi cơ tới, trở về khi, Chu Khải lại khai đi Tô Giản bảo mã (BMW), lưu lại tư nhân phi cơ cho bọn hắn, Tô Giản tiễn đi Chu Khải, Chu Khải xe ngồi ở điều khiển vị thượng, nắm Tô Giản tay hôn môi, thăm dò nói: “Sớm một chút hồi Lê Thành.”

Tô Giản gật đầu, cúi đầu nói với hắn lời nói.

Người một nhà đều ra tới đưa hắn, phía sau còn đi theo một đám tò mò trấn dân, hai người mới thấy hai ngày, lại muốn tách ra tự nhiên không tha.

Chu Khải nhẫn nhịn, nhìn mắt phía sau người, cuối cùng vẫn là trực tiếp câu lấy Tô Giản cổ, lấp kín nàng môi, hắn chuyển động đầu, trằn trọc hôn nàng, đầu lưỡi ra ra vào vào, rất có điểm sắc tình, kia một đám ở phía sau nhìn người lập tức xấu hổ lên, mỗi người không biết nên xem vẫn là không nên xem.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 153 chương 153

Một năm sau, tửu trang.

Kha quân ngồi ở bida trên bàn, trong tay nhéo màu đen cầu, đạn trên bàn mặt khác cầu, ngoài cửa truyền đến xe thanh, cửa xe mở ra, Chu Khải cánh tay đắp áo khoác đi nhanh mà đi vào tới, lười biếng mà hướng trên sô pha một dựa, kha quân nghiêng đầu liếc hắn một cái, cười rộ lên: “Thần sắc như vậy không tốt?”

Chu Khải lấy ra hộp thuốc yên, chuẩn bị trừu, sau chần chờ hạ, thả trở về.

Kha quân nhướng mày, đi đến hắn đối diện sô pha ngồi xuống: “Như thế nào? Tô Giản lại đi công tác?”

Chu Khải xoa xoa ấn đường, chân dài giao điệp, cổ áo rộng mở, ấn đường mang theo nhàn nhạt không kiên nhẫn: “Đúng vậy, lại đi công tác, tháng này đều năm lần, thấy cái mặt đều khó.”

Kha quân cười: “Kia cầu hôn lại thất bại?”

Chu Khải đi phía trước khuynh, tay đáp đầu gối, đầu ngón tay điểm cái bàn, đầu lưỡi đỡ đỡ hàm răng nói: “Chơi dã, hiện tại đối hôn nhân tránh chi như hổ, so với lúc trước ta còn kháng cự.”

Kha quân nhẫn cười, thong thả ung dung mà đổ ly rượu, đưa cho hắn nói: “Này có tính không báo ứng?”

Chu Khải liếc hắn một cái, đôi mắt mang theo dao nhỏ, kha quân một chút đều không e ngại, đầu ngón tay đẩy cái ly đến hắn trước mặt: “Uống đi, vừa đến rượu nho, từ Saul vượng không vận lại đây.”

Chu Khải cầm lấy tới, nhấp một ngụm, chén rượu thả lại cái bàn, kéo kéo cổ áo.

“Ngẫu nhiên uống cái rượu trước giường, hoặc là có khi hứng khởi ở trong phòng tắm liền tới rồi, nhưng là nàng vẫn luôn không mang thai, ta thật sự là không làm hiểu, nàng có nhiều như vậy tránh thai biện pháp?”

Kha quân đầu ngón tay cọ xát ly duyên, khóe môi ngoéo một cái, xem Chu Khải, “Có lẽ nàng.. Không dựng đâu?”

Chu Khải xả cổ áo đầu ngón tay một đốn, cùng kha quân đối diện, về điểm này hắn không phải không có nghĩ tới, nhưng hắn càng nguyện ý tin tưởng là chính mình nguyên nhân, vì thế thừa dịp Tô Giản đi công tác, hắn đi làm một cái kiểm tra, tinh tử tồn tại suất 90%, tương đương hảo, như vậy dư lại chính là Tô

Giản.

Kha quân xem hắn như vậy, cười rộ lên, nhấp một ngụm rượu: “Hiện tại phải làm sao bây giờ?”

“Nàng thật không dựng ngươi nghĩ như thế nào?”

Chu Khải xoa xoa khóe môi, cúi đầu chú một tiếng: “Cái này ngốc nữ nhân, còn không cùng ta kết hôn đến lúc đó sự tình liền nhiều.”

Đương hắn cha mẹ biết Tô Giản có vấn đề nói, sẽ nghĩ như thế nào? Hai người không kết hôn nói, trên cơ bản một phách liền tán, nếu là có hôn nhân kia còn hảo thuyết, ít nhất là người một nhà, Chu Khải đứng dậy, vớt lên áo khoác nói: “Ta đi trước.”

Kha quân: “Ai, rượu còn không có uống đâu.”

Chu Khải xua tay, trực tiếp hướng cửa đi đến, kha quân sau này dựa, nhìn Chu Khải bộ dáng này, lại nghĩ tới Chu Khải không gặp gỡ Tô Giản phía trước kia đức hạnh, quả thực khác nhau như trời với đất.

Thật đúng là đến có người khắc a.

Hiện tại liền nàng có lẽ không dựng đều có thể tiếp thu?

Này tính tìm được chân ái sao?

Chu Khải về đến nhà, liền thấy tiểu giản giản ở đâm tiểu người máy, hai chỉ người máy lại ở nháo bất hòa, không có việc gì liền đánh một trận, Chu Khải xách lên tiểu giản giản, nhìn chằm chằm nó.

Tiểu giản giản mở to mắt, giòn sinh địa nói: “Tô Giản không trở về, ngươi trở về làm gì?”

Chu Khải khí cười, vỗ vỗ đầu của nó: “Ngươi nói tô mộc rốt cuộc đem ngươi thiết trí thành bộ dáng gì a? Hiện tại đều không quen biết ta cái này nguyên sinh chủ nhân, ta là ngươi ba ba a....”

Tiểu giản giản: “Ta mới là ngươi ba ba.”

Chu Khải: “.....”

Buông nó về sau, Chu Khải trực tiếp hướng phòng ngủ mà đi, ở huyền quan chỗ liền nhìn đến có Tô Giản giày, suy đoán là đi công tác lâm thời thay đổi tuyến đường trở về, quả nhiên, ở phòng ngủ liền nhìn đến Tô Giản nằm ở trên giường, mềm mại sợi tóc đáp ở sau đầu, Chu Khải treo áo khoác, chậm rãi đi qua đi, nửa ngồi xổm xuống, nhìn nàng.

Tô Giản ngủ đến rất trầm, hô hấp thanh thiển, Chu Khải nhìn nhìn lại nghĩ tới kha quân đội mới kia phiên lời nói, hắn tim đập một chút, theo sau kéo ra nhất phía dưới ngăn kéo, từ bên trong lấy ra một cái

hộp gấm, mở ra, bên trong một quả 3 cara nhẫn kim cương nằm ở mặt trên, Chu Khải lấy ra nâng lên tay nàng, đem nhẫn kim cương bộ đi vào.

Tô Giản đầu ngón tay thon dài trắng nõn, mang lên lớn như vậy nhẫn kim cương phi thường xinh đẹp, quý khí mười phần, Chu Khải để sát vào nàng, ở môi nàng rơi xuống một hôn, nói: “Sớm một chút cùng ta kết hôn.”

Nửa đêm, Tô Giản tỉnh lại, giơ tay lộng tóc khi, nhìn đến một quả lóe quang nhẫn kim cương, nàng động tác hơi hơi một đốn, nhìn nhẫn kim cương, trầm ngâm một hồi, xoay người nhìn mắt bên cạnh người không vị trí, thời gian còn chưa tới 0 điểm, này nam nhân còn ở thư phòng, Tô Giản đánh cái ngáp, đứng dậy, ăn mặc dép lê đi đến nàng trước bàn trang điểm.

Năm đầu thời điểm Chu Khải lại cho nàng thay đổi một cái siêu cấp đại bàn trang điểm, bên cạnh pha lê phía dưới kéo ra tất cả đều là châu báu, nàng khom lưng kéo ra một cái khác ngăn kéo, bên trong sáu cái hộp gấm, tất cả đều là nhẫn kim cương, này đã hơn một năm tới, Chu Khải cầu không biết bao nhiêu lần hôn, các loại lưu manh la lối khóc lóc cầu hôn đều trải qua.

Nhẫn kim cương một tích cóp cũng là tích cóp sáu cái.

Hơn nữa ngón tay tiêm cái này, tổng cộng bảy cái.

Tương đương với hai tháng cầu một lần hôn.

Tô Giản cúi đầu, giơ tay sờ lên bụng, khóe môi ngoéo một cái, theo sau xoay người trở về trên giường, nằm xuống, ngủ qua đi phía trước nàng lại xem một cái ngón tay thượng mới nhất mang lên nhẫn kim cương.

Lại qua một giờ, trong phòng tắm truyền đến tiếng nước, Tô Giản mơ mơ màng màng mà nửa mở mắt, một lát sau, nam nhân rửa mặt xong đi tới, nằm đến trên giường, duỗi tay đem Tô Giản kéo vào trong lòng ngực, sờ đến nàng ngón tay thượng nhẫn kim cương, hắn nhướng mày, nghĩ thầm ngày mai buổi sáng đừng hái xuống, hư nữ nhân.

Sáng sớm hôm sau, Chu Khải lên rửa mặt, thuận tiện đào Tô Giản lên. Tô Giản chôn ở trong ổ chăn lắc đầu: “Ta không đi, ta gần nhất không nghĩ chạy bộ.”

Chu Khải híp mắt, tay chống ở nàng gối đầu thượng, cười nói: “Như thế nào a? Kiên trì đã hơn một năm, đột nhiên ung thư lười phạm vào?”

Tô Giản mở nửa chỉ mắt, nhìn nam nhân xấu xa tươi cười, cắn môi nói: “Đúng vậy, không nghĩ chạy, hừ.”

Chu Khải cười niết nàng cái mũi: “Bảo bối a, ngươi này so ba ngày đánh cá bốn ngày phơi võng còn

không được a.”

Tô Giản nhíu nhíu cái mũi, nhắm mắt lại, giả chết.

Chu Khải lấy nàng không có cách, cười rộ lên, cúi đầu thân nàng một ngụm, tay nhéo nhéo nàng bả vai: “Vậy tiếp tục ngủ, tối nay ta tới kêu ngươi.”

Tô Giản gật đầu: “Ân.”

Theo sau Chu Khải đứng dậy, chính mình đi chạy bộ.

Tô Giản ở trên giường lại một hồi, liền rời giường, vừa ra cửa phòng, hai chỉ người máy liền lộc cộc mà chạy tới, một tả một hữu mà dựa gần nàng chân nhỏ, sau đó hai chỉ lại lẫn nhau nhìn không thuận mắt đối phương, theo Tô Giản không bao lâu, chúng nó liền cho nhau đụng phải một chút, biểu đạt bất mãn.

Tô Giản lại ngủ gà ngủ gật, ngồi ở trên sô pha, đem làm bộ hung ác tiểu giản giản bế lên tới, ôm ở bên cạnh người phóng.

Hai chỉ tiểu gia hỏa rốt cuộc an tĩnh lại.

Chu Khải chạy xong tiến bước tới, trên người còn mang theo hãn hơi, vừa thấy Tô Giản dựa vào trên sô pha ngủ rồi, sợ nàng cảm lạnh, xả ôm gối tiểu miên thảm cho nàng đắp lên, Tô Giản cũng đi theo đã tỉnh, đột nhiên không kịp dự phòng hai người đôi mắt đối thượng, Chu Khải nhìn trên sô pha nữ nhân, 31 tuổi.

Nàng làn da vẫn là thực bạch, gần nhất so phía trước thủy nhuận, ẩn ẩn lộ ra hồng, mặt so phía trước có thịt, má lúm đồng tiền nhợt nhạt, thật sự đẹp.

Chu Khải cười cúi đầu, lấp kín nàng môi, cắn hôn.

Tô Giản hơi hơi há mồm, làm hắn đầu lưỡi tiến vào, nam nhân hiện giờ càng thêm thành thục, mi phong mang theo ý cười so dĩ vãng càng hấp dẫn người, Tô Giản hôn hôn có điểm nhiệt, tay leo lên cổ hắn, Chu Khải thấp thấp cười, nói: “Hôm nay thật nhiệt tình, dứt khoát chúng ta kéo dài thời gian đi làm?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 154 chương 154

Mới vừa lãnh chứng, Chu Khải cùng Tô Giản hai người đều cấp lẫn nhau phóng một ngày giả, sáng sớm hai người ăn xong bữa sáng, mới vừa ngồi ở trên sô pha, Tô Giản đang muốn cùng Chu Khải nói hài tử sự tình, lời nói còn không có xuất khẩu, Trần Tuệ trân cùng chu thừa sinh ra được vào được, vừa vào cửa, Trần Tuệ trân liền tiến lên ôm lấy Tô Giản.

“Con dâu a....”

Tô Giản cười, hồi ôm Trần Tuệ trân, ở quá khứ một năm, Tô Giản lục tục gặp qua Chu Khải thân thích bằng hữu bao gồm cha mẹ hắn, đều là ở bận rộn công tác giữa vội vàng thấy một mặt, Trần Tuệ trân đối nàng biểu đạt ra không gì sánh kịp nhiệt tình, chu thừa sinh ban đầu liền đã gặp mặt, đối nàng thái độ mặt ngoài không hiện, nhưng có thể từ trong ánh mắt nhìn ra thích.

Mà đối với nàng qua đi còn có gia đình bối cảnh linh tinh, Trần Tuệ trân cùng chu thừa sinh phảng phất một chút đều không thèm để ý, chỉ cần nàng có thể bắt chẹt Chu Khải là đến nơi.

Có một hai lần ở đại hình trường hợp một khối ăn cơm, Trần Tuệ trân thậm chí thấp giọng cùng Tô Giản giảng: “Chu Khải chính là cái hồn tiểu tử, ủy khuất ngươi.”

“Nếu là hắn thực xin lỗi ngươi, ngươi liền cùng chúng ta nói, chúng ta cho ngươi hết giận.”

Bọn họ chưa bao giờ đề cập Tô Giản quá khứ, cũng hoàn toàn không thèm để ý, cũng chưa từng có ép hỏi hài tử còn có kết hôn sự tình.

Mỗi lần theo chân bọn họ một khối ăn cơm, ở chung, Tô Giản đều có thể từ này một đôi vợ chồng nơi đó nhìn ra tu dưỡng hai chữ cảnh giới cao nhất.

Trần Tuệ trân cảm giác Tô Giản hồi ôm, tâm tình mỹ mỹ đát, lúc trước lần đầu tiên gặp mặt thời điểm cũng không tính vui sướng, Trần Tuệ trân hậu kỳ cùng Tô Giản gặp mặt còn có điểm sợ lúc trước đường đột ảnh hưởng Tô Giản, nhưng Tô Giản thong dong hào phóng thái độ lại làm Trần Tuệ trân phi thường kinh ngạc, cho nên hậu kỳ vẫn luôn âm thầm hy vọng hai người có thể đi được càng dài xa một chút.

“Tới, ta nhìn xem giấy hôn thú.” Trần Tuệ trân nắm Tô Giản tay đi đến trên sô pha, theo sau ánh mắt nhìn mắt Chu Khải, Chu Khải bản thân cùng Tô Giản ở trên sô pha hôn môi, một bàn tay lười biếng mà đáp ở trên tay vịn, màu đen áo sơmi cổ áo rộng mở, thần thái lười biếng, Trần Tuệ trân xem qua đi vừa lúc thấy như vậy một màn, quả thực không mắt thấy, chân đạp đá hắn chân nhỏ.

Chu Khải lúc này mới bất đắc dĩ mà ngồi thẳng thân mình, một bàn tay xử ở đầu gối xoa khóe môi.

Tô Giản đứng dậy đi cầm hai bổn giấy hôn thú, phóng tới Trần Tuệ trân trong tay, Trần Tuệ trân mở ra tinh tế mà xem, trong lòng mỹ tư tư, nàng giơ cấp chu thừa sinh xem, chu thừa sinh có chút trang trọng mà cầm lại đây, cũng mở ra nhìn một chút, xác định đây là thật sự về sau, cả người từ trong ra ngoài thở phào nhẹ nhõm.

Trần Tuệ trân nhìn Tô Giản, cười tủm tỉm mà: “Hắn là như thế nào cùng ngươi cầu hôn a?”

Tô Giản đốn hạ, Chu Khải từ phía sau thấu đi lên, cười dựa vào sô pha chỗ tựa lưng thượng, thỏa mãn nói: “Nàng cùng ta cầu hôn...”

Trần Tuệ trân sửng sốt, nửa ngày, vui vẻ mà vỗ vỗ Tô Giản mu bàn tay: “Hảo, làm tốt lắm, hắn nếu là không đáp ứng ngươi liền rời đi hắn.”

Chu Khải: “.....”

Tô Giản cười đến mi mắt cong cong, nói: “Hắn không có can đảm.”

Chu Khải: “.....” Thiếu thu thập?

Trần Tuệ trân cười đến càng vui vẻ: “Hảo, thuyết minh hắn sợ ngươi, sợ vợ mới có thể phát tài.”

Chu Khải: “Mẹ, ta rất có tiền.”

Trần Tuệ trân: “Ngươi câm miệng.”

Dựa vào TV bên hai chỉ người máy đồng thời giòn sinh địa nói: “Ngươi câm miệng.”

Trần Tuệ trân quay đầu vừa thấy, cười rộ lên, vẫy tay: “Tiểu giản giản, tiểu chu chu, lại đây.”

Hai chỉ người máy vẫn không nhúc nhích, Chu Khải cười cùng Trần Tuệ trân nói: “Mẹ, chúng nó ngày hôm qua đánh nhau hết sạch điện, ta không cho chúng nó nạp điện, cho nên chúng nó không động đậy, chỉ có thể miệng lải nhải một chút.”

Trần Tuệ trân: “.....”

Nàng quay đầu nhìn Tô Giản, nhẹ giọng hỏi: “Hôn lễ có hay không tính toán? Phía trước ta liền lấy quá ngươi bát tự cùng Chu Khải cùng đi tính một chút, năm nay tám tháng phân cùng sang năm tám tháng phân đều là tốt nhất thời điểm, đến lúc đó nhất định phải đại làm, siêu cấp đại làm, năm nay tám tháng phân không còn kịp rồi, hiện tại đều tháng năm phân, cho nên tốt nhất chính là sang năm, làm cho chúng ta có thời gian đi an bài.”

Tô Giản nói: “A di ngươi an bài đi, ta cũng cảm thấy sang năm tám tháng phân hảo một chút.”

Hiện tại chính hoài, Tô Giản chần chờ hạ, nghĩ muốn hay không nói, kết quả Trần Tuệ trân lập tức lại bắt đầu hỏi khác, khác đề tài kéo ra, Tô Giản nuốt hạ nước miếng, nửa ngày không có cắm thượng lời nói, tới rồi giữa trưa, Trần Tuệ trân đứng dậy đi nấu cơm, đè nặng Tô Giản nói: “Con dâu, ngươi ngoan ngoãn ngồi ở chỗ này.”

“Đừng tới hỗ trợ, tới hỗ trợ ta cùng ngươi cấp.”

Tô Giản: “.....”

Sau đó Trần Tuệ trân liền lôi kéo chu thừa sinh đi vào hỗ trợ nấu cơm, Tô Giản dựa vào chỗ tựa lưng thượng, Chu Khải duỗi tay ôm nàng, cười thân nàng sườn mặt: “Ta mẹ rất thích ngươi đâu.”

Tô Giản nghiêng đầu liếc hắn một cái, câu môi cười: “Là ngươi quá làm mẹ ngươi không yên tâm.”

Chu Khải vươn đầu lưỡi liếm nàng khóe môi một chút, lắc đầu: “Không phải, ta mẹ trong lòng có một cây xưng, nàng người này nhìn như mặt ngoài nhiệt tình mười phần, trên thực tế nàng xem người thực chuẩn, nếu muốn xem nàng có phải hay không thích một người, muốn xem nàng khóe mắt, cong đến càng lợi hại đã nói lên nàng càng thích....”

Tô Giản: “Còn có chuyện này?”

Chu Khải cười: “Đương nhiên.”

Mẹ nó hắn nhất rõ ràng, tu dưỡng hàm dưỡng cái gì cũng chưa đến bắt bẻ.

Duy độc thích không thích, còn phải người trong nhà mới có thể nhìn ra được tới.

Tô Giản cười cười, hướng hắn trong lòng ngực tới sát: “Ta cũng thực thích a di.”

“Nên gọi mẹ.”

Tô Giản cười: “Không uống qua sửa miệng trà không hảo kêu.”

Chu Khải thân nàng khóe môi: “Khó trách ta mẹ vừa mới không có phản bác ngươi kêu nàng a di.”

Này vừa nói, Tô Giản mới phát hiện Trần Tuệ trân tựa hồ không trực tiếp kêu nàng sửa, chắc là cùng nàng nghĩ tới cùng nhau, thành phố lớn không có quy củ nhiều như vậy, bởi vì các loại tập tục ở chỗ này đều có thể thấy được đến, Lê Thành càng không có, nhưng nước trong trấn là tương đối bảo thủ địa phương, Tô Giản nhịn không được hướng phòng bếp nhìn lại.

Trần Tuệ trân mang theo ý cười tiếng nói từ trong phòng bếp truyền ra tới.

Tô Giản tưởng, Trần Tuệ trân thật là cái rất tuyệt bà bà.

Bởi vì a di ở tủ lạnh tắc không ít đồ ăn, Trần Tuệ trân đại triển thân thủ làm một bàn đồ ăn, bốn người ăn còn có bao nhiêu, Trần Tuệ trân cấp Tô Giản gắp đồ ăn, cười hỏi: “Quyên Tử nàng biết các ngươi lãnh chứng sao?”

Tô Giản cúi đầu dùng bữa, nói: “Ta gọi điện thoại nói, ta mẹ ở nước trong trấn xem kia bộ tổ từ.”

Trần Tuệ trân gật đầu: “Ân ta biết, nàng phát quá hình ảnh ta xem.”

5-1 trường học nghỉ, Mạnh Quyên mang theo tô mộc một khối trở về mua kia bộ thúc thúc muốn bán tổ từ, cuối năm lại tuyển cái ngày lành, đem gia gia nãi nãi còn có Tô Giản phụ thân mời vào đi, nói như vậy quê quán cũng có một cái căn ở, tháng trước hai nhà người kinh Chu Khải an bài một khối ăn bữa cơm, Trần Tuệ trân cùng Mạnh Quyên cho nhau bỏ thêm WeChat.

Tuổi xấp xỉ hai người ngày thường sẽ tâm sự thiên, còn rất thân mật, này đã hơn một năm tới, Mạnh Quyên bởi vì xử lý cửa hàng, tính cách thượng cũng hơi có chút biến hóa, cùng Trần Tuệ trân càng có thể liêu đến tới, ngẫu nhiên Trần Tuệ trân còn sẽ giáo một chút Mạnh Quyên, Mạnh Quyên cũng cần phải học hỏi nhiều hơn, rất hài hòa.

Các nàng hai cái ở chung đến hảo, gián tiếp cũng sẽ tăng lên Trần Tuệ trân đối Tô Giản thích.

Ăn cơm xong, Tô Giản muốn đi rửa chén, Trần Tuệ trân không cho, “Ngồi ngồi, ta tới.”

Nói liền bắn hạ Tô Giản ấn đường, thực vui vẻ mà đứng lên, lại xem chu thừa sinh liếc mắt một cái, chu thừa sinh nhận mệnh mà buông tạp chí, theo sau xem Chu Khải liếc mắt một cái, Chu Khải: “.....” Vì cái gì cuối cùng là xem ta?

Lão tử không rửa chén.

Tẩy một cái hư một cái.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 155 chương 155

Mười tháng sau, Tô Giản sinh hạ một nam hài, lấy tự nhật nguyệt sao trời thần, kêu chu thần.

Lớn lên giống Tô Giản, mặt mày thanh tú, tám nguyệt tả hữu liền cả ngày ở nhà bò, bên cạnh đi theo hai chỉ tiểu người máy, lộc cộc mà đi theo hắn chạy, chu thần chuyển cái thân mình, tiểu giản giản liền vội vàng đi theo chuyển cái thân mình, lộc cộc mà tránh ra một cái lộ cấp tiểu chu thần bò.

Chu Khải vào cửa liền nhìn đến nhi tử bò đến phụt phụt, thập phần hăng hái, hắn câu môi cười, đem áo khoác đáp ở sô pha lưng ghế thượng, cởi giày đi lên trải thảm phòng ngủ, khom lưng đem chu thần bế lên tới, chu thần chân ngắn nhỏ vừa giẫm, đạp cuối tuần khải ngực, Chu Khải cười vỗ vỗ hắn mông.

“Kêu ba ba.”

Chu thần cực giống Tô Giản mặt mày, nhẹ nhàng mà vừa chuyển đầu, vẻ mặt cao lãnh.

Chu Khải lại chụp hạ, chu thần khóe môi một bẹp, liền phải khóc, Chu Khải vội vàng che lại nhi tử miệng, xi xi hai tiếng: “Đừng sảo đến mụ mụ ngươi.”

Tiểu chu thần cao lãnh mà nhìn cha hắn, không lại khóc, chỉ là khóe mắt dính một chút nước mắt.

Bên chân hai cái người máy ngoan ngoãn mà ngừng ở tại chỗ, trải qua cải trang hai cái người máy đều trở thành người máy bảo mẫu, ngày thường Tô Giản tránh ra một hồi, chúng nó liền sẽ chủ động chiếu cố tiểu chu thần, trong phòng tắm tiếng nước tức, Tô Giản lau khô tay đi ra, nhướng mày: “Đã trở lại?”

Chu Khải ôm tiểu chu thần tiến lên, thân Tô Giản một ngụm nói: “Ân đã trở lại.”

Tô Giản nhìn mắt nhi tử, tiểu chu thần chạm đến đến Tô Giản ánh mắt, lập tức vươn ngó sen tay muốn ôm, Tô Giản cười duỗi tay đem tiểu chu thần ôm chầm tới, tiểu chu thần vừa đến Tô Giản trong lòng ngực, liền gắt gao mà ôm nàng cổ, không nghĩ cùng mụ mụ tách ra bộ dáng, Chu Khải cười điểm hạ mũi hắn.

Tiểu chu thần nhăn lại, né tránh.

Vừa thấy liền rất ghét bỏ Chu Khải.

Chu Khải nhướng mày: “Bảo bảo vì cái gì như vậy ghét bỏ ta?”

Tô Giản cười xem nam nhân liếc mắt một cái: “Ngươi nói đi?”

Chu Khải nắm Tô Giản đến trên sô pha ngồi xuống, ôm nàng thân nàng khóe môi, mặt mày hơi cong: “Bởi vì ngủ đến nửa đêm đem hắn ôm đến tiểu giường đi?”

“Mới tám nguyệt liền như vậy mang thù a?”

Nói Chu Khải liền duỗi tay đi bắt hắn tay nhỏ, tiểu hài tử tay thịt thịt mềm mại thực thoải mái, tiểu chu thần lập tức né tránh, vùi đầu ở Tô Giản trên cổ, liền nắm tay đều nhéo Tô Giản áo trên.

Chu Khải trảo cái không: “.....”

Như vậy ngạo kiều?

Tiểu tử thúi.

Bởi vì sinh hài tử sau, ban đầu chung cư liền không đủ dùng, Chu Khải mua một bộ bờ biển biệt thự cấp Tô Giản, chỉ lạc nàng tên, cho nên hiện tại người một nhà ở tại bên này, Mạnh Quyên tiệm ăn vặt đóng, chuyên môn giúp Tô Giản mang hài tử, cực đại biệt thự cũng đủ tiểu chu thần lăn lộn.

Buổi tối ngủ, tiểu chu thần cùng ba mẹ cùng nhau ngủ, Chu Khải trước tắm rửa, ra tới xem hài tử.

Tô Giản mặt sau đi tẩy, trong phòng tắm tiếng nước xôn xao, đã sớm làm bà ngoại tắm xong tiểu chu thần kiều chân, hai chỉ tay nhỏ nhéo chính mình chân, chơi đến vui vẻ vô cùng, Chu Khải lau khô tóc ngồi trên giường, tiểu chu thần liếc hắn cha liếc mắt một cái, tiếp tục chơi, Chu Khải nhớ tới tiểu tử này tối hôm qua nửa đêm bởi vì hắn muốn, cho nên ném tới tiểu trên giường trước làm hắn ngủ, hắn liền ghi hận chính mình đến bây giờ, Chu Khải cảm thấy tiểu tử này tương lai tính tình khẳng định rất lớn.

Hắn thích.

Nam hài tử, có điểm tính tình hảo.

Hơn nữa tiểu chu thần lớn lên rất giống mẹ nó, tương lai khẳng định là cái soái tiểu tử, tính cách liệt một chút tốt.

Cơm chiều thời điểm, Tô Giản kêu Chu Khải thân cận hạ hài tử.

Chu Khải chần chờ hạ, nằm nghiêng xuống dưới, một bàn tay gối đầu, một bàn tay nhéo tiểu chu thần ngón chân, chơi chơi, thấp giọng nói: “Bảo bảo, đừng sinh ba ba khí, ngươi xem biết không?”

“Mụ mụ ngươi hoài ngươi đến sinh ngươi, hoa gần mười tháng thời gian, hậu kỳ lại bởi vì muốn chiếu cố ngươi, ta ước chừng gần một năm không cùng mụ mụ ngươi thân thiết đâu.”

“Chu Khải! Ngươi cùng hài tử nói cái gì?” Tô Giản bao tóc lao ra phòng tắm, chỉ vào Chu Khải.

Chu Khải sửng sốt hạ, quay đầu nhìn vây quanh khăn tắm, đè nặng tóc Tô Giản, vội vàng ôm lấy tiểu chu thần cười nói: “Lão bà, ta cùng bảo bảo thân cận một chút.”

Tô Giản híp mắt: “Ngươi thân cận nói cái gì đó đâu?”

“Ngươi tưởng hắn tương lai cùng ngươi giống nhau?”

“Phong lưu thành tánh?”

Chu Khải nhướng mày: “Này... Này có cái gì không tốt sao?”

Tô Giản tiến lên đè nặng Chu Khải bả vai, trên cao nhìn xuống: “Hảo cái gì hảo? Ngươi đừng quên, ngươi thiếu chút nữa liền phải Độc Cô sống quãng đời còn lại.”

Chu Khải cười làm nàng áp, khóe môi mỉm cười, tay sờ sờ nàng eo.

Tô Giản: “.....”

Nửa ngày, nàng duỗi tay đem tiểu chu thần ôm đi, tiểu chu thần nghe thấy tới mụ mụ trong lòng ngực hương hương hương vị, vội vàng thò lại gần, ôm nàng cổ, Chu Khải dựa vào đầu giường, tơ lụa áo ngủ cổ áo rộng mở, hắn khụ cười một tiếng: “Hâm mộ chết ta nhi tử.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 156 chương 156

Xem Chu Khải kia phó bị nhi tử bán biểu tình, a di nhẫn cười rời đi, thuận tay đóng cửa lại.

Chu Khải ôm nhi tử, cùng nhi tử đối diện, tiểu chu thần đôi mắt giống mụ mụ, cong cong, khuôn mặt nhỏ lại bản, lược cao lãnh, nói chuyện khi như là nói như vậy mới có thể làm người tin phục giống nhau, cùng Chu Khải đối diện cũng không đang sợ, hai cha con đối diện một hồi lâu, tiểu chu thần rụt rụt bả vai: “Ba ba, lãnh.”

Chu Khải vừa thấy, nhi tử tiểu bả vai lộ ra tới, chạy nhanh duỗi tay kéo kéo, đem hắn cả người ôm vào trong ngực, tiểu chu thần ngoan ngoãn mà bắt lấy hắn cổ áo, Chu Khải hừ cười: “Vừa mới dỗi ta dỗi đến như vậy hăng say, hiện tại không phải đến ôm cha ngươi?”

Tiểu chu thần dựa vào hắn trên vai, làm bộ không nghe thấy.

Chu Khải đem tiểu chu thần đặt ở trên giường, lấy quá bình phô ở trên giường tiểu áo ngủ, cấp nhi tử tròng lên, mặc tốt sau, đem người đặt ở trên giường, cúi đầu hôn một cái cái trán: “Ngươi trước chơi sẽ, ba ba tắm rửa.”

Tiểu chu thần ừ một tiếng, gật đầu.

Chu Khải hô tiểu giản giản cùng tiểu chu chu lại đây, làm chúng nó dựa vào bên cửa sổ, bồi nhi tử.

Theo sau hắn đứng dậy đi tắm rửa, vào phòng tắm sau, Chu Khải khớp xương rõ ràng ngón tay nhéo nút thắt, một viên một viên mà cởi ra, mặt khác một bàn tay cầm lấy di động, cấp Tô Giản gọi điện thoại, Tô Giản bên kia vừa đến nước Mỹ, vừa vặn là ban ngày ban mặt, Tô Giản đánh ngáp, tiếng nói thấp thấp mà: “Ân?”

Chu Khải xoay người, dựa vào chải vuốt trên đài, cười nhẹ một tiếng: “Ngươi như thế nào giáo hài tử?”

Tô Giản ghé vào trên giường, lười biếng nói: “Cái gì như thế nào giáo hài tử? Liền như vậy giáo, nhi tử là lẩu thập cẩm a, lại không ngừng ta một người dạy hắn.”

Chu Khải nghe nàng kia muốn tỉnh không tỉnh, mềm mại nhu nhu tiếng nói, hơn nữa này trong phòng tắm thủy ôn trục lên cao, u mật không gian cũng lệnh nhân tâm tình xao động, Chu Khải ngẩng đầu lên, nhìn đèn tường cười nói: “Nhi tử đều học được dỗi ta.”

Tô Giản kia đầu cười rộ lên: “Dỗi ngươi cái gì? Nói đến nghe một chút.”

Chu Khải liền đem hôm nay nói chuyện phiếm một ít đối thoại nói cho Tô Giản, Tô Giản ở kia đầu cười rộ lên, cười đến có điểm thở không nổi, nàng khóe mắt rơi lệ nói: “Lần trước nhi tử hỏi ta, ba ba sẽ nấu cơm sao? Ta liền nói cho hắn, ba ba nấu cơm kém xa, hắn liền vẫn luôn nhớ thương....”

Chu Khải cười nhẹ một tiếng: “Thật là hảo mang thù.”

Tô Giản: “Kia nhưng không.”

Nàng tiếng nói mềm mại lại mang theo ý cười, vô cùng dễ nghe, Chu Khải hô hấp tăng thêm, hắn một cái dùng sức, áo sơmi cổ áo toàn rải khai, Chu Khải liếm hạ môi mỏng nói: “Lão bà, lỏa / liêu sao?”

Tô Giản ở kia đầu mới vừa phiên cái thân, vừa nghe, sửng sốt, lập tức nói: “Chu Khải, ngươi này lưu manh.”

Chu Khải thấp thấp cười: “Đều nói nữ nhân thượng 30 tuổi liền như lang, ngươi vẫn là quá rụt rè.”

Tô Giản mặt đỏ thấu.

Ngay sau đó nàng liền nghe được kia đầu tiếng nước xôn xao, nam nhân tiếng nói hỗn loạn tiếng nước truyền đến, Tô Giản chôn ở trong ổ chăn, tâm thình thịch nhảy, này người xấu.

Một hồi lâu, nửa giờ sau, tiểu giản giản hùng dũng oai vệ mà đứng ở phòng tắm cửa, hô: “Chu Khải ngươi nhi tử tìm ngươi.”

“Chu Khải ngươi nhi tử tìm ngươi.”

“Chu Khải ngươi nhi tử tìm ngươi.”

Cùng gọi hồn dường như, Tô Giản ở video kia đầu nói: “Lão công, mau đi mở cửa đi.”

Chu Khải thong thả ung dung mà mặc vào áo ngủ, cầm khăn lông sát sát cổ, sau khom lưng nhìn trên màn hình nàng, đôi mắt dục vọng tiệm tiêu, hắn thấp giọng nói: “Ngươi sớm một chút trở về, lại không trở lại ta đi tìm ngươi.”

Tô Giản đỏ mặt, nàng gom lại quần áo nói: “Hảo hảo hảo, xong xuôi sự tình ta liền đi về trước, ngươi xem trọng nhi tử, cùng hắn thân cận điểm.”

Chu Khải gật đầu, thân màn ảnh một chút: “Hảo.”

Sau thu di động, lại xoa xoa tóc, lúc này mới đi mở cửa, tiểu giản giản mở to hai mắt, nghiêng đầu xem hắn, Chu Khải sờ sờ đầu của nó, tiểu giản giản: “Hừ.”

Sau đó liền lộc cộc mà chạy, Chu Khải xoa khóe môi, cười rộ lên, đi hướng giường, liền nhìn đến tiểu chu thần dựa vào trên giường, trong tay cầm một quyển tiếng Anh thú vị thư, hắn ngẩng đầu nhìn Chu Khải, giòn sinh địa nói: “Ba ba lau khô tóc lại đi ngủ.”

Chu Khải cười, cầm khăn lông cấp chu thần: “Bảo bảo giúp ba ba sát đầu hảo sao?”

Chu thần nhìn khăn lông vẻ mặt ghét bỏ.

Chu Khải bị chu thần đậu cười, xoa xoa tóc của hắn, xoay người hướng ban công bên kia đi đến, qua bên kia sát đầu, miễn cho bọt nước bắn đến nhi tử trên mặt, theo sau mới vừa lau một hồi, liền nghe được lộc cộc thanh âm, Chu Khải vừa chuyển đầu, liền nhìn đến chu thần đã muốn chạy tới sô pha bên này, biệt nữu mà đứng ở sô pha mặt sau, tay nhỏ đỡ sô pha lưng ghế.

Chu Khải lập tức bắt lấy khăn lông, chạy tới, khom lưng nói: “Như thế nào xuống dưới? Lên giường đi.”

Nói liền duỗi tay muốn ôm hắn, tiểu chu thần không hé răng, lấy đi hắn trong tay khăn lông, ồm ồm: “Không phải muốn sát đầu sao? Ngồi xổm xuống.”

Chu Khải: “.....” Một giây sau, hắn cười ôm chặt nhi tử, thân hắn khuôn mặt nhỏ, ngồi ở trên sô pha, cười nói: “Không cần, ba ba chính mình tới.”

Tiểu chu thần: “Mụ mụ nói, người muốn giảng thành tin, nói ra nói muốn thực hiện.”

Nói xong liền nhón chân chà lau Chu Khải đầu, Chu Khải ôm nhi tử nho nhỏ thân mình, mềm lòng thành bông, mau 40 tuổi nam nhân đột có loại có nhi có thê vạn sự đủ cảm giác.

Sát xong tóc, Chu Khải ôm tiểu chu thần hướng trên giường đi đến, nằm xuống sau Chu Khải tự giác mà cầm lấy tiếng Anh thú vị thư, cúi đầu cấp nhi tử kể chuyện xưa, lại giáo nhi tử một ít phải dùng đến tiếng Anh từ đơn.

Chu Khải tiếng Anh so Tô Giản lưu loát rất nhiều, hơn nữa tiếng nói trầm thấp, niệm ra tới từ đơn khi thực hấp dẫn người, chu thần ngửa đầu nhìn cha hắn, lần đầu tiên cảm thấy hắn ba ba đúng như bên ngoài người truyền như vậy ưu tú.

Vì thế tự động mà lại quên hắn trong lòng ngực lại gần chút, nghe được có điểm nghiện.

Chu Khải một tay ôm nhi tử, một bàn tay cầm sách vở, tiếp tục niệm, ngẫu nhiên câu một chút nhi tử cái mũi, biểu hiện ra mười phần kiên nhẫn, phụ tử gian bất tri bất giác trung thân mật không ít, thẳng đến chu thần ghé vào ngực hắn ngủ, Chu Khải mới dừng lại lấy sách vở tay, đặt ở trên bàn, cúi đầu nhìn nhi tử ngủ nhan.

Ngủ tiểu chu thần dỡ xuống ban ngày kia hơi mang cao lãnh biểu tình, mềm mại đến cùng cái tiểu thú bông dường như.

Chu Khải cúi đầu hôn hắn một ngụm.

Cầm lấy di động cấp Tô Giản biên tập lão bà, cảm ơn ngươi vì ta sinh nhi dục nữ.

Tô Giản kia đầu đang chuẩn bị ngủ, vừa thấy. Cười rộ lên cảm ơn lão công cung cấp một viên tinh tử.

Chu Khải: ..... Ngươi sợ là thiếu thao.

Tô Giản kia đầu lại cười rộ lên, nhưng không hồi phục, bay như vậy nhiều giờ phi cơ, nàng mệt thật sự, trực tiếp ngủ đi qua.

Chu Khải cấp chu thần sửa sang lại hảo chăn, sau đó lặng yên mà muốn xuống giường.

Chính là vừa động, hài tử cũng đi theo vừa động, tay chặt chẽ mà bắt lấy hắn tay, ở qua đi, bởi vì có Tô Giản, chu thần chôn ở Tô Giản trong lòng ngực ngủ, rạng sáng tỉnh lại bên người chỉ có Tô Giản không có Chu Khải, hắn cũng chưa cái gọi là, chỉ biết xem một cái bên cạnh người kia vốn đang có một cái ba ba vị trí.

Nhưng là đêm nay Chu Khải vừa đi, này trên giường lớn cũng chỉ có hắn một người.

Chu Khải phảng phất cũng nghĩ đến cái này, chần chờ hạ, cuối cùng gọi tới a di, kêu nàng đi thư phòng đem laptop lấy tới, dựa vào đầu giường, một bên nhìn nhi tử một bên vội công tác, tận lực mà đè thấp tiếng nói, chu thần nghe được bàn phím thanh âm, ngẫu nhiên liễm hạ mày, nhưng bởi vì bên cạnh người ấm áp hữu lực thân mình, hắn an tâm mà ngủ, nửa đêm lên đi tiểu còn phải từ Chu Khải trong lòng ngực lay xuống dưới, Chu Khải mơ hồ nhìn nhi tử hướng phòng tắm chạy.

Phản xạ tính mà cùng lên, đuổi theo.

Trước kia chu thần đi toilet gì, Chu Khải cơ bản không biết, Tô Giản đều xử lý đến hảo hảo, nhìn nhi tử nước tiểu xong, Chu Khải nắm nhi tử tay trở lại trên giường, mới nghiêng đầu đánh cái ngáp, ôm hắn ngủ hạ.

Trong đầu nghĩ....

Lão bà vất vả.

Kế tiếp Tô Giản không ở nhà nhật tử, hai cha con cảm tình tiến bộ vượt bậc, trừ bỏ vô cùng tưởng niệm Tô Giản bên ngoài, chu thần cũng thói quen ngủ thời điểm ba ba ở công tác, thói quen kia bàn phím thanh

âm, Chu Khải tuy rằng còn không thích ứng, thường thường làm chuyện ngu xuẩn, bị nhi tử giáo huấn, nhưng đối với chiếu cố nhi tử, xem như hơi chút có điểm tiểu tiến bộ.

Thời tiết nhiệt.

Vừa lúc ngày quốc tế thiếu nhi tới.

Nhà trẻ muốn cử hành thân tử hoạt động.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 157 chương 157

Đổi thành khác phụ tử như vậy không ăn ý, bảo bảo đều muốn khóc, phụ thân nhất định thực uể oải, nhưng là Chu Khải cùng chu thần hoàn toàn không phải này một quẻ, trừ bỏ cuối cùng một vấn đề làm Chu Khải tâm tắc một chút, chu thần cũng thói quen hắn cái này không đáng tin cậy cha, Chu Khải tiến lên đem nhi tử ôm xuống dưới.

Chu thần tay nhỏ cho hắn nắm, một lớn một nhỏ hạ sân khấu.

Lão sư ở sau người nhìn một hồi, nghĩ thầm không ăn ý cũng không quan hệ, này phụ tử nhan giá trị đều như vậy cao, đẹp mắt.

Phía dưới có chút mụ mụ cười trêu chọc Chu Khải: “Đây là một đôi giả phụ tử sao?”

Chu Khải khóe môi ngoéo một cái: “Giả không được, ngày thường đối hắn quan tâm không đủ.”

Nam nhân nói thẳng không cố kỵ mà thẳng thắn thành khẩn chính mình sai lầm, những cái đó mụ mụ mặt càng đỏ hơn, nam nhân có lịch duyệt có năng lực chính là không giống nhau, nói một câu đều như vậy lệnh người thoải mái, vì thế các nàng mấy cái hướng chu thần trên người tắc đường, chu thần tay nhỏ đẩy hạ, nói: “Cảm ơn a di, không ăn.”

Sau đó liền túm cuối tuần khải tay, Chu Khải cúi đầu xem một cái nhi tử.

Chu thần cao lãnh mà liếc hắn một cái, Chu Khải nhướng mày, nha tiểu tử này giúp hắn mẹ quản hắn đâu.

Chu Khải thấp thấp cười, quay đầu chống đẩy những cái đó nữ nhân: “Cảm ơn.”

Theo sau nắm chu thần hướng chỗ ngồi đi đến, chu thần lúc này mới lén lút thở phào nhẹ nhõm, hai cha con ngồi ổn sau, hoạt động tiếp tục.

Này ngẩn ngơ chính là một ngày, buổi tối trở về, chu thần ở phía sau tòa ngủ đến lung tung rối loạn, Chu Khải kéo kéo cổ áo, xe ngừng ở cửa nhà chậm chạp không có xuống xe, hắn cũng mỏi mệt, mang hài tử cùng xã giao hoàn toàn không giống nhau, đặc biệt là như vậy nhiều hài tử, buổi chiều dẫm khí cầu thời điểm hắn tuy rằng thắng.

Nhưng là tự do hoạt động khi, hài tử nháo thanh ầm ầm ầm, chu thần cùng những cái đó hài tử chơi chơi trốn tìm.

Chu Khải vẫn luôn nhìn chu thần, đến nay lỗ tai phảng phất còn có hài tử tiếng kêu.

Hắn xoa xoa cái trán, quay đầu xem một cái hậu tòa, chu thần ngủ rất quen thuộc, Chu Khải đôi mắt mềm xuống dưới.

Tô Giản ở nhà ăn bãi chiếc đũa thời điểm, liền nghe được bên ngoài có xe thanh, kết quả chờ nửa ngày môn vẫn luôn không khai, nàng đối a di nói: “Đồ ăn trước đừng mang sang tới, ta đi xem.”

A di gật đầu.

Tô Giản xoay người ra cửa, kéo ra môn, liền nhìn đến màu đen Hãn Mã trong xe hắc, nhưng cửa sổ xe diêu hạ, nam nhân chi cái trán, đang ở nghỉ ngơi, Tô Giản đi qua đi, đứng ở cạnh cửa, tay ngắt lời túi, khóe môi mỉm cười nhìn nam nhân sườn mặt, Chu Khải ngủ đến không phải thực trầm, bên người có tiếng bước chân liền nghe được, vốn tưởng rằng là a di, vừa nhấc đầu nhìn đến một xinh đẹp nữ nhân đứng ở dưới ánh trăng, mi mắt cong cong hơi bó sát người màu trắng áo trên cùng với thấp eo quần jean, sấn đến chân rất dài.

Chu Khải thanh tỉnh một ít, chi cửa sổ nhẹ giọng hỏi: “Từ đâu ra mỹ nữ?”

Tô Giản cười tiến lên, nhìn hắn: “Nước Mỹ tới.”

Chu Khải cười nhẹ một tiếng, vẫy tay: “Lại gần một chút.”

Tô Giản lại đi phía trước một bước, Chu Khải lập tức mở cửa xe, người từ trong xe xuống dưới, thân mình dựa vào ghế dựa, duỗi tay ôm nàng eo, cúi đầu chống lại nàng cái trán, đôi mắt mang cười: “Thật muốn ngươi.”

Tô Giản cười dựa hắn trong lòng ngực, ừ một tiếng, Chu Khải chọn nàng cằm, lấp kín nàng đỏ tươi môi, đầu lưỡi giao triền, Tô Giản phát hiện nam nhân trên người không có mùi thuốc lá, chỉ có nhàn nhạt ngọt ngào kẹo que hương vị, Chu Khải cắn nàng đầu lưỡi một chút thấp giọng nói: “Nhi tử ăn một ngụm kẹo que không ăn, phi tắc ta trong miệng.”

“Ngọt sao?”

Tô Giản gật đầu: “Ngọt.”

Nàng nghiêng đầu nhìn lại: “Đang ngủ?”

Chu Khải: “Ân, buổi chiều chơi mệt mỏi, lên xe liền ngủ.”

Mới vừa nói xong, chu thần liền tỉnh, hắn ngửi ngửi cái mũi: “Mụ mụ ——”

Chu Khải nhướng mày: “Này liền phát hiện ngươi?”

Tô Giản cười đẩy ra hắn, từ xe mặt sau vòng qua đi, mở cửa xe, chu thần xoa đôi mắt nhìn đến Tô Giản, ngẩn người, hai giây sau duỗi tay, Tô Giản cười cởi bỏ hắn đai an toàn, duỗi tay đem hắn ôm xuống dưới, Chu Khải ôm Tô Giản eo, điểm điểm nhi tử cái mũi: “Cái mũi như vậy linh a?”

Chu thần ghét bỏ mà xem Chu Khải liếc mắt một cái, sau bò Tô Giản trên vai.

Năm tuổi hài tử có điểm trọng, Tô Giản có điểm cố hết sức, nhưng còn có thể ôm, liền ôm vào trong nhà, Chu Khải xách theo nhi tử tiểu cặp sách đi vào.

Bên ngoài chỉ có linh tinh đèn đường, không phải rất sáng.

Trong phòng sáng lên đại đèn, chu thần nhất thời không thích ứng, tay nhỏ che khuất đôi mắt, Tô Giản cũng giơ tay giúp hắn chắn một chút, hôn hôn hắn sườn mặt.

Chu thần chờ thích ứng liền mở to mắt, trương tay lại ôm chặt Tô Giản, kia cổ quyến luyến cảm giác phi thường nồng hậu, Chu Khải một bên kéo tay áo biên nhìn, khóe môi ngoắc ngoắc, hắn thấp giọng nói: “Bảo bảo đi theo ta nhưng không như vậy dính người, thường thường mà liền mụ mụ nói, thường thường mà giáo huấn ta một chút.”

Tô Giản cười nghiêng đầu liếc hắn một cái: “Ngươi cũng không biết xấu hổ nói.”

Chu Khải nhướng mày, cười.

Chu thần nghe ba ba cáo trạng, lập tức ôm Tô Giản không cam lòng yếu thế nói: “Ba ba hôm nay đáp sai rồi rất nhiều nói đề mục, hắn nói ta thích xuyên màu đen quần áo, còn nói ta thích chơi xếp gỗ, cuối cùng... Hắn nói ta thích hắn so thích ngươi nhiều..”

Chu Khải: “.....”

Không đề cập tới còn hảo, nhắc tới liền tâm tắc.

Tô Giản cười xem Chu Khải liếc mắt một cái, Chu Khải xoa xoa khóe môi, Tô Giản cười nói: “Muốn mặt sao? Cùng ta tranh sủng.”

Chu Khải sách một tiếng.

Hắn nói: “Ngươi ở lòng ta cũng không có người có thể địch.”

Mới vừa nói xong, chu thần liền yên lặng mà nhìn Chu Khải, Chu Khải một đốn, nhướng mày: “Nhi tử, ngươi có điểm lòng tham.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 158 chương 158

Tối hôm qua xã giao trở về, uống lên chút rượu, bởi vì ngày hôm sau không cần đi làm, trì lân một giấc này ngủ đến đại giữa trưa, bên hông chỉ đáp một cái hơi mỏng điều hòa bị, hắn sợ nhiệt, phàm là vào cửa điều hòa liền sẽ khai lên, không đến rời đi là sẽ không quan, hắn phiên cái thân, xem một cái thời gian.

Cảm giác còn có thể ngủ tiếp một hồi, vì thế lại ngủ qua đi, chờ tỉnh lại giữa trưa đều qua, cơm trưa đều không cần ăn, hắn ngồi ở trên giường, ngơ ngác mà nhìn di động.

Đắp điều hòa bị bụng hơi vang lên một chút, đây là đói bụng.

Từ cùng Lâm Phương Cầm ở chung, hắn rất ít như vậy ngao đến giữa trưa cơm cũng chưa ăn, hiện tại nàng dọn đi rồi, hắn lại khôi phục đến qua đi cái loại này sinh sống, một người đồ phá hoại sinh hoạt.

Hắn đi chân trần đạp lên thảm thượng hồi lâu, mới đứng lên, lôi kéo điều hòa bị đem phần eo vây quanh, tiến phòng tắm rửa mặt sau, lau mặt hướng phòng bếp mà đi, kéo ra tủ lạnh, vừa thấy.

Chỉ còn lại có hai bình sữa chua, còn mẹ nó là Lâm Phương Cầm phía trước lưu lại.

Trì lân đứng ở tủ lạnh trước, tay đi sờ tủ lạnh thượng tối hôm qua hắn phóng đi lên yên, lấy một cây ra tới, ngậm ở trong miệng, xoay người hồi phòng khách, sau cầm lấy di động, điểm một cái cơm hộp.

Trong phòng an tĩnh đến lợi hại, phía trước hắn một người trụ, phòng ở thuê là thuê lớn điểm, nữ nhân này trụ tiến vào sau, mua rất nhiều gia cụ, các loại thu nạp hộp, ban công bên kia còn phóng hai ba bồn nhiều thịt, hiện tại nàng vừa đi, ở nhà không mang đi, nhiều thịt cũng không muốn, hung hăng mà ở trong phòng để lại không ít đồ vật.

Cơm hộp tới sau, trì lân cầm hộp cơm vừa ăn biên đi đến ban công đi xem.

Mắt lạnh nhìn Lâm Phương Cầm đi rồi kia bồn còn chưa có chết khai đến kiều diễm nhiều thịt.

Cơm nước xong, trì lân thu thập nhà ở, thuận thế đem một ít quá có nàng rõ ràng dấu vết đồ vật đều thu thập, hắn là công tác vội, không đại biểu sự tình gì đều sẽ không làm.

Chờ giơ tay vuốt nhiều thịt, chuẩn bị hướng thùng rác ném đi khi, trì lân trong óc chợt lóe, liền lòe ra rất nhiều lúc trước hai người một ít chi tiết, hắn nhẹ buông tay, chống ở trên ban công, hung hăng mà thao một tiếng.

Sinh cái gì hài tử?

Ân?

Tính kế ta?

Ân?

Không chia tay lưu trữ ăn tết?

Trì lân đôi mắt lạnh lùng, xoay người trở về phòng, trên ban công kia mấy bồn nhiều thịt tiếp tục đón sinh trưởng.

Ba giây sau, hắn ở phòng ngủ tìm không thấy hắn vớ, mới vừa mua kia một tá, đi đâu?

Hắn ngồi ở mép giường, nhìn tủ quần áo.

Này tủ quần áo là nàng trụ tiến sau, trì lân sợ không đủ, cố ý đổi.

Hắn chần chờ hạ, cầm lấy di động, bát thông Lâm Phương Cầm điện thoại, một bàn tay chống ở mép giường, chân dài duỗi thẳng, bên kia thực mau liền có người tiếp.

Lâm Phương Cầm kia đầu uy một tiếng.

Trì lân giơ lên cổ, nói: “Lần trước tân mua kia một tá vớ ở đâu?”

Lâm Phương Cầm: “Hỏi ta? Ta như thế nào biết?”

Trì lân: “Lúc ấy ngươi phóng.”

Lâm Phương Cầm: “Đúng không? Chính mình tìm xem đi, ta không nhớ rõ.”

Trì lân: “.....”

Lâm Phương Cầm: “Không có gì sự tình ta treo, đến vội đâu.”

Trì lân: “Hảo.”

Kia đầu thực mau treo điện thoại, trì lân nhéo di động, nửa ngày không nói chuyện, hắn đưa điện thoại di động đè ở trên giường, nhận mệnh mà khom lưng bắt đầu tìm vớ.

Ước chừng nửa giờ sau, phòng ngủ lục tung, một đôi tân vớ cũng chưa tìm được. Trì lân một hơi đổ ở trong lòng, cả người ngưỡng mặt ngã vào trên giường, nhìn trần nhà.

Bên này di động theo sát vang lên, hắn quay đầu cầm lấy tới, kia đầu, mẫu thân tiếng nói truyền đến: “A lân, lần trước Liễu gia nữ hài ngươi xem thế nào? Các ngươi có hay không liên hệ.”

Trì lân cái trán gân xanh nhảy dựng nhảy dựng, hắn thấp tiếng nói nói: “Liên hệ đâu, còn hành đi, mẹ ngươi đừng thúc giục, ta chính mình nhìn, ân biết.”

Trì mẫu sau khi nghe xong, lên tiếng, lại nhiều hàn huyên một hồi, lúc này mới treo điện thoại, trì lân bắt lấy di động, WeChat lại lòe ra tới.

Liễu Liễu: ta đêm nay không cần tăng ca, ra tới ăn cơm?

Trì lân nhìn WeChat, đầu ngón tay điểm điểm.

Trì lân: hảo, ta đính nhà ăn, ngươi vài giờ có thể ra cửa, ta đi tiếp ngươi.

Liễu Liễu hiển nhiên thực vừa lòng hắn săn sóc, vui vẻ mà trở về thời gian.

Trì lân có lệ mà nhìn thoáng qua, đem điện thoại khấu lên, tiếp tục nằm.

Cùng nữ nhân hẹn hò nhiều, liền biết nữ nhân ở ra cửa phía trước không gội đầu không hoá trang không đổi mấy bộ quần áo là không thể ra cửa, ở điểm này, Lâm Phương Cầm tuyệt đối là trong đó nhân tài kiệt xuất, đương pháo / hữu không ở chung kia hội, ăn một bữa cơm hắn đến chờ nàng một giờ, sau lại ở chung hắn liền ngồi ở mép giường nhìn chằm chằm bàn, nhìn nàng ở trước gương lộng gương mặt kia.

Ngẫu nhiên ra cửa phi đầu tán phát hắn nhìn còn không thói quen, sau lại liền tự động mà khấu ra một ít thời gian chờ nàng, hoặc là liền đi trước vội, lại bóp thời gian tới đón người.

Tề tư ở nhà.

Lâm Phương Cầm treo điện thoại, đôi mắt có chút hồng, bất quá nàng giơ lên tay, phẩy phẩy khóe mắt, cười cùng Tô Giản nói: “Này cùng cư a liền thành thói quen, thật nhiều thói quen chi tiết đều là hai người dưỡng ra tới, hắn tìm ta muốn vớ, ta chính là biết cũng không nói cho hắn.”

Tô Giản giơ tay, xoa xoa nàng đầu, theo sau cầm văn kiện, hai người tiếp tục thương thảo, mới vừa thương thảo không bao lâu, Lâm Phương Cầm WeChat theo sát vang lên tới, nàng nghiêng đầu vừa thấy.

Là nàng vị kia mối tình đầu.

Đối phương phát WeChat ước nàng đêm nay ăn cơm.

Lâm Phương Cầm gõ gõ hồi hắn hảo, ngươi đính cái nhà ăn, ước chừng 7 giờ rưỡi lại đây tiểu khu tiếp ta.

Hắn hồi tốt.

Lâm Phương Cầm lại giương mắt xem Tô Giản, cười nói: “Buổi tối ta không tăng ca ha, ta muốn đi hẹn hò.”

Tô Giản cười: “Hành, dư lại sự tình ta tới làm.”

Tới gần tan tầm, Lâm Phương Cầm thu thập đồ vật, xách theo bao hạ phụ lầu một, giày cao gót dẫm đến ca ca vang, lên xe sau, đánh xe một đường ra đại lộ, về trước gia tắm rửa một cái, đổi một bộ quần áo, lại thượng trang, thượng trang khi, sẽ nhịn không được từ trong gương trông cửa khẩu, nhưng trống rỗng.

Lâm Phương Cầm thu hồi ánh mắt, chuyên chú mà đùa nghịch chính mình mặt.

Lại thay đổi hai bộ quần áo sau, mới tuyển một bộ ra cửa, lâm huy xe ngừng ở tiểu khu bên ngoài, Lâm Phương Cầm giỏ xách đi tới cửa, trên mặt bài trừ tươi cười, lâm huy xuống xe cho nàng mở cửa xe, Lâm Phương Cầm cười nói: “Cảm ơn.”

Sau khom lưng lên xe, đối với nàng tới nói, thượng một cái không phải rất quen thuộc nhưng khả năng sắp quen thuộc nam nhân xe là một kiện tập mãi thành thói quen sự tình.

Mấy năm nay vẫn luôn ở thân cận trên đường, cái này vũng bùn từ tiến vào sau liền không đi ra ngoài quá.

Cái này lâm huy còn hảo, rốt cuộc đã từng là mối tình đầu, tuy rằng chỉ ở bên nhau không đến nửa năm, nhưng còn tính hiểu biết, đổi thành nam nhân khác càng xa lạ.

Hai người đến ý đồ tìm đề tài mở đường, nếu không liền sẽ thực xấu hổ.

Bởi vì thân cận, nàng gặp qua không ít nam nhân, cũng nhận thức các loại phẩm hạnh nam nhân, này những nam nhân không giải quyết được gì chiếm đa số, Lâm Phương Cầm nghiêng đầu hơi hơi đánh cái ngáp, mang lắc tay tay che hạ miệng, lâm huy cười liếc nhìn nàng một cái: “Vây sao?”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 159 chương 159

Một hồi điện ảnh hai cái giờ tả hữu, Lâm Phương Cầm cùng lâm huy từ rạp chiếu phim ra tới, bên ngoài có điểm trời mưa, vũ rất nhỏ, không lớn, hai người không bung dù, nhưng may mắn xe ngừng ở ngầm gara, mới vừa tiến thang máy phía trước, lâm huy di động vang lên một chút, hắn nhìn thoáng qua, còn không có tới kịp liền cắt đứt.

Lâm huy chần chờ hai giây, Lâm Phương Cầm giơ tay khảy tóc, làm bộ không thấy được trên mặt hắn kia khó xử biểu tình, cười hỏi: “Nhưng còn có sự tình? Ngươi có thể đi trước, không quan hệ.”

“Không, không có việc gì, ta muốn mượn cái hai phút thời gian, hồi bát một chiếc điện thoại.” Lâm huy nhìn Lâm Phương Cầm vẻ mặt xin lỗi, Lâm Phương Cầm cười nói: “Này có cái gì? Đánh đi, không vội, bên này quá sảo, chạy trốn thang lầu bên kia tương đối an tĩnh.”

Nàng cấp lâm huy chỉ một chỗ.

Lâm huy cầm di động, xin lỗi liếc nhìn nàng một cái, theo sau vội vàng qua đi.

Đẩy ra kia phiến môn, đi vào trở về vừa mới đánh tới cái kia điện thoại.

Lâm Phương Cầm xách theo bao đứng ở tại chỗ, lấy ra di động thưởng thức, bên người thang máy ra vào đều là tình lữ, một đôi đối, Lâm Phương Cầm chơi di động, làm bộ không thấy được như vậy đa tình lữ, nhưng là kia một đôi đối tình lữ ngọt ngào phong vẫn là hơi quét đến nàng, nàng thở dài, xem một cái kia hơi rộng mở chạy trốn thang lầu môn.

Mơ hồ có thể thấy được lâm huy thân ảnh.

Kia nhất định là một cái rất quan trọng người, Lâm Phương Cầm nghĩ, vì thế tiếp tục đứng ở tại chỗ chờ, không có quá khứ quấy rầy, càng không nghĩ đi nghe lén.

Tới rồi nhất định tuổi tác, đều sẽ minh bạch có chút nam nhân quá mức ưu tú lại không có bạn gái thậm chí không có kết hôn, kia nhất định là đã từng từng có một cái ái đến chết đi sống lại người, liền cùng kia tiền nhiệm kia bộ điện ảnh giống nhau, nam nhân ưu tú thường thường là thượng một nữ nhân bồi dưỡng ra tới.

Lâm Phương Cầm lại hợp lại phía dưới phát, nghĩ đi thôi đài tìm vị trí ngồi xuống, lâm huy lúc này mới vội vàng mà đi tới, thấy nàng liền cúi đầu cười nói: “Xin lỗi.”

Lâm Phương Cầm cười khẽ: “Không có việc gì, đi thôi.”

“Hảo.” Lâm huy liếc nhìn nàng một cái, thấy nàng không có không kiên nhẫn, mang theo nàng vào thang máy, lên xe sau, hai người liêu khởi đêm nay xem điện ảnh, đề tài một đường kéo dài, là lâm huy mở đầu, hắn tưởng thử Lâm Phương Cầm, cảm xúc như thế nào, Lâm Phương Cầm dù cho có chút mỏi mệt, vẫn là cười cùng hắn ứng lời nói.

Trong xe không khí nhất thời hoà thuận vui vẻ.

Lâm huy đại tùng một hơi.

Tuổi trẻ thời điểm Lâm Phương Cầm chưa từng có oanh liệt cảm tình, tưởng tượng không ra cái loại này nhiệt liệt không thể quên được tình cảm, hiện tại muốn loại này cảm tình, cũng đã rất khó lại có.

Cho nên rất hâm mộ vẫn luôn có thể bị nam nhân nhớ thương nữ nhân.

Tới tiểu khu, lâm huy xuống xe cấp Lâm Phương Cầm mở cửa xe, Lâm Phương Cầm khom lưng đi ra, trong tay xách theo bao, nhìn hắn, lâm huy cũng nhìn nàng, sau đó hai người liếc nhau cười một cái, Lâm Phương Cầm nhìn thoáng qua cao lầu chót vót tiểu khu, sau nhìn mắt xe nói: “Ngươi lái xe cẩn thận một chút.”

Lâm điểm nóng đầu, vừa mới Lâm Phương Cầm xem tiểu khu thời điểm hắn rất sợ nàng càng hắn lên lầu.

Lâm Phương Cầm đương nhiên không cái kia tâm tư, nàng nhìn như thường thường thân cận, nam nhân không ít bộ dáng, thực tế đại bộ phận nam nhân một tháng nói không đến tam câu nói, đến nỗi lên giường loại chuyện này, cùng trì lân mấy năm nay đều thói quen nhận định hắn, vốn dĩ nàng không nên như vậy bảo thủ, nhưng là người là sẽ bị dưỡng bảo thủ.

Nhìn theo lâm huy lên xe, Lâm Phương Cầm xoay người dẫm lên giày cao gót hướng tiểu khu đi đến.

Trì lân ở trong xe ngồi mau ba cái giờ, sung sướng đậu thua lại thắng trở về, thắng sau khi trở về lại thua rồi, dư lại cuối cùng 3000 cái đưa tặng đậu đậu, nhân nhìn đến Lâm Phương Cầm bị nam nhân kia đưa về tới sau, trực tiếp một hơi thua quang, phá sản, hắn đưa điện thoại di động ném ghế phụ, dựa vào cửa sổ xe biên, một đường nhìn bọn họ đối diện cười, sau đó nói gì đó lời nói, cuối cùng kia xe khai đi, Lâm Phương Cầm một người hướng tiểu khu cửa đi đến.

Nàng rất sẽ xuyên giày cao gót, bất quá đêm nay này đôi giày tử càng cao một ít, căn quá tiêm tế.

Trì lân khai cửa xe, xuống xe, đi qua đi, từ phía sau trực tiếp che lại Lâm Phương Cầm miệng, sau ôm nàng hướng bóng cây hạ mà đi.

Kia một khắc Lâm Phương Cầm sợ tới mức mau hôn mê, nàng thậm chí cảm giác chính mình trái tim dừng lại, thẳng đến thấy rõ trước mặt nam nhân, Lâm Phương Cầm sắc mặt mới hung hăng mà kéo xuống tới, giơ tay liền cho hắn một cái tát.

Trì lân sửng sốt hạ, nửa ngày, cười rộ lên cũng buông ra che miệng nàng lại ba tay, nhưng không có buông ra ôm nàng eo.

Cho nên Lâm Phương Cầm ném là bị hắn chế trụ, trì lân hoàn toàn không thèm để ý hắn bị đánh kia một cái tát, chỉ là hỏi: “Ta kia một tá vớ ở nơi nào?”

Lâm Phương Cầm tức giận đến trừng mắt hắn, dùng sức giãy giụa, nhưng hắn tay thực nóng bỏng không nói, áp chế đến nàng vô pháp nhúc nhích: “Ta không biết ngươi vớ, chính ngươi lại đi mua, vì này một tá vớ ngươi muốn làm gì? Giết người diệt khẩu?”

Trì lân liếm khóe môi tơ máu, tới gần nàng, đem nàng cả người đổ ở trên vách tường, kín không kẽ hở: “Giết người diệt khẩu? Lúc trước ngươi nếu là không cẩn thận hoài thượng hài tử ta lại làm ngươi xoá sạch ngươi kia mới kêu giết người diệt khẩu....”

“Như thế nào? Hiện tại đương lão tổng, đạo đức liền cao?”

“Ra tới chơi phải hiểu được quy củ ngươi không biết?”

Hắn nói mỗi câu nói đều làm Lâm Phương Cầm ngực đổ đến lợi hại hơn, nhớ tới rất nhiều bị phủng ở lòng bàn tay nữ nhân, mà nàng đâu, liền một cái hài tử đều phải không dậy nổi, Lâm Phương Cầm duỗi tay đẩy bờ vai của hắn, nhắm mắt lại, lại mở to mắt, nàng đôi mắt mang theo xin lỗi: “Thực xin lỗi.”

Hùng hổ trì lân nghe được nàng này một đạo khiểm.

Hắn nhất thời không có lời nói.

Hai người nhìn nhau một hồi, hắn đột nhiên hỏi: “Thân cận thuận lợi sao?”

Lâm Phương Cầm nhớ tới lâm trở về lâm huy kia một hồi điện thoại, cười cười, nói: “Thuận lợi.”

“Thực thuận lợi.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 160 chương 160

Lâm Phương Cầm phản ứng lại đây khóe môi đau đớn, nàng nghe được tiếng thét chói tai trừ bỏ nàng muội muội còn bao gồm trì lân bên cạnh người nữ hài kia, kia một khắc, Lâm Phương Cầm khí hắn tức giận đến thực, trực tiếp há mồm cắn hắn môi trên, rỉ sắt mùi máu tươi lập tức liền dật ra tới, trì lân đau đến đảo hút một hơi, buông ra nàng cổ.

Hai người đôi mắt đối thượng, trì lân môi trên trầy da, tơ máu theo nhỏ giọt, hắn giơ tay, sờ soạng.

Lâm Phương Cầm bay nhanh mà từ hắn trong lòng ngực lên, hai người nhưng nói là lưỡng bại câu thương, trì lân bên cạnh muội tử đứng lên, trực tiếp liền chạy, lúc đi còn lảo đảo một chút, bổ nhào vào hàng phía trước lưng ghế, sau nghiêng ngả lảo đảo chỉ nhìn đến bóng dáng, không khí có trong nháy mắt dại ra, trì lân nghiêng đầu xem Lâm Phương Cầm, chân dài duỗi thẳng, chỉ nhìn nàng.

Lâm Phương Cầm khóe môi cũng đau, lạnh lùng quét hắn liếc mắt một cái: “Ngươi có bệnh?”

Trì lân đôi mắt cũng lãnh, tay đáp ở trên tay vịn, nói: “Trinh liệt?”

Lâm Phương Cầm a một tiếng, đưa hắn lạnh lùng cười, xoay người sau, tìm muội muội bên tay phải ghế dựa vị trí ngồi xuống, không phản ứng hắn, trì lân bên cạnh người không có người, lưỡng nữ nhân này vừa đi, hắn dư lại một người ngồi, hắn xoay người dựa hồi lưng ghế, cúi đầu cầm di động gửi tin tức, hỏi Liễu Liễu chạy nào.

Đến, Liễu Liễu căn bản không trở về hắn.

Trì lân liếm hạ môi trên, còn có thể ăn đến huyết hương vị, hắn đứng dậy, lấy đi một bên Liễu Liễu lưu lại áo khoác, đứng lên, buông xuống đôi mắt xem cùng muội muội đang nói chuyện Lâm Phương Cầm, sau xoay người rời đi.

Muội muội nhìn kia rời đi cao lớn nam nhân, ôm Lâm Phương Cầm tay: “Tỷ tỷ, hắn... Là ai a?”

Lâm Phương Cầm tùy ý nàng ôm, hút khóe môi đau đớn nói: “Bạn trai cũ.”

Muội muội: “.... Dựa, kia hắn....”

Lâm Phương Cầm: “Hắn phát thần kinh, chúng ta tiếp tục xem điện ảnh.”

Nàng sợ muội muội loạn giảng, muội muội ở quê quán đọc sách, nếu là trở về cùng nàng mẫu thân nói

bậy, Lâm Phương Cầm liền phiền toái, nàng đối cha mẹ là có dấu diếm, ít nhất cùng trì lân ở chung kia đoạn thời gian nàng không nói cho cha mẹ, cha mẹ hỏi cũng vẫn luôn tỏ vẻ chính mình độc thân, trì lân phỏng chừng cũng là cái dạng này.

Hai người nói tốt nghe một chút chính là cao cấp bạn giường.

Cái này bị trong nhà cha mẹ biết khẳng định sẽ điên mất.

Muội muội nhìn mắt kia đã không thấy nam nhân bóng dáng vị trí, nga một tiếng quay đầu, bất quá vừa mới kia một màn còn rất chấn động, nam nhân cúi đầu liền lấp kín nàng tỷ môi đỏ, trực tiếp dứt khoát, một chút đều không có do dự, sợ tới mức nàng mới vừa hô lên tới tiếng thét chói tai lại nuốt trở về.

Há to miệng nhìn một hồi lâu, mặt đỏ xích nhĩ.

Phần sau tràng điện ảnh không phía trước như vậy khủng bố, sản phẩm trong nước phim kinh dị phía trước đều là mánh lới, mặt sau liền bắt đầu mạt yên ổn thiết cùng quỷ thần có quan hệ đề tài, logic ngạnh sinh sinh mà cấp viên ra tới, xem xong sau, hai chị em rời đi rạp chiếu phim, mới vừa hạ đến lầu một, liền nhìn đến trì lân còn chưa đi.

Cái kia chạy ra đi cô nương cũng không đi, kia cô nương trên vai đắp một kiện màu trắng áo khoác, ngồi xổm bậc thang, trì lân ăn mặc hơi mỏng màu đen áo trên đứng ở nàng bên cạnh người, cúi đầu, như là ở hống người, như vậy Lâm Phương Cầm xem một cái liền dịch trở về, nàng muội muội nhưng thật ra xem đến phi thường hăng hái.

Lâm Phương Cầm lôi kéo muội muội, cũng không quay đầu lại mà hướng bãi đỗ xe đi đến.

Nàng còn lần đầu tiên xem trì lân như vậy săn sóc mà hống nữ hài tử đâu, giống nàng, tuổi càng lớn càng không dám hướng nam nhân làm càn, đến nỗi giống cái nữ hài tử giống nhau làm nam nhân hống việc này liền càng thiếu, bởi vì trưởng thành, thành thục, đều là tại đây xã hội thượng hỗn, muốn học sẽ thu liễm chính mình tính tình, phải hiểu được không thể quá phận tùy hứng, Lâm Phương Cầm vẫn luôn nhớ kỹ, hơn nữa nàng tính tình bản thân không kém, rất ít đi khó xử người khác.

Cuối cùng liền trở nên nàng phi thường hiểu chuyện.

Lâm Phương Cầm ngực đổ đổ, nếu có thể, khiến cho nàng lại tuổi trẻ cái mười tuổi, nhân sinh lộ tuyệt đối không như vậy đi.

Màu vàng Q/Q xe khai thượng đại lộ, về nhà.

Bởi vì muội muội ở nơi này, mặt khác một gian không phòng Lâm Phương Cầm hảo hảo sửa sang lại một chút, hai tỷ muội tắm xong ra tới ngồi ở phòng khách lại nhìn một hồi TV, Lâm Phương Cầm cúi đầu cùng lâm huy phát WeChat, trong khoảng thời gian này lâm huy không như thế nào ước nàng, nguyên nhân

chủ yếu phỏng chừng là bị sự tình gì cấp vướng.

Hai người ở chung đến kỳ thật còn có thể, cho dù Lâm Phương Cầm nhiều ít biết điểm hắn quá vãng, đã từng hắn là thiếu chút nữa kết hôn người, đến nỗi vì cái gì không kết thành, Lâm Phương Cầm không quá nhiều hỏi thăm, lâm huy thân cận mục tiêu thực minh xác, nếu có thể kết hôn, bất quá hai người hiện tại liền kết giao đều không phải.

Chỉ là bằng hữu bình thường, bởi vì ai đều không có đệ trình hướng sự tình.

Vậy tiếp tục đương bằng hữu đi.

Chủ nhật, muội muội muốn đi công viên giải trí, Lâm Phương Cầm lại không nghĩ đi vẫn là mang theo người đi, thời tiết lúc này lãnh xuống dưới, Lâm Phương Cầm vì xinh đẹp vẫn là xuyên tất chân cùng bình cùng giày, mua phiếu mang theo người đi vào, bởi vì là mùa ế hàng, tới người không nhiều lắm, nhưng hạng mục vẫn là muốn xếp hàng.

Rất nhiều hạng mục Lâm Phương Cầm đều là chùn bước, đại bộ phận thời gian đều là ở bên ngoài nhìn, làm muội muội đi ngoạn nhi, thực mau một vòng xuống dưới, Lâm Phương Cầm cũng có chút ra mồ hôi, lại thấy bán kem, muội muội một hai phải ở cái này thời tiết ăn kem, Lâm Phương Cầm bất đắc dĩ, cho nàng mua một cây chính mình tắc mua một ly cà phê, phủng ở lòng bàn tay ấm tay.

Ngồi ở trường điều ghế trên, muội muội một bên liếm một bên cùng Lâm Phương Cầm nói chuyện, Lâm Phương Cầm tả hữu nhìn những người đó đi chơi hạng mục.

Nhìn nhìn, ánh mắt của nàng định trụ.

Trì lân mang theo tên kia nữ hài cũng ở xếp hàng, bài đúng là bánh xe quay.

Bánh xe quay đối với tiểu tình lữ tới nói phi thường có lực hấp dẫn, đối Lâm Phương Cầm cùng muội muội loại này trên cơ bản là trực tiếp lược quá, nàng híp híp mắt, ngạnh sinh sinh mà quay đầu, này vừa chuyển lại xấu hổ, lâm huy mang theo một nữ nhân, bên cạnh người còn có một cái tiểu nữ hài, đang đợi chạm vào xe, lâm huy còn khom lưng, duỗi tay lau sạch tiểu nữ hài ngoài miệng du, bên cạnh người nữ nhân kia khóe môi cong cong, mang theo một tia ý cười, vẻ mặt ôn nhu.

Lâm Phương Cầm cái loại này xấu hổ còn có một loại chưa nói tới tới trống trải cảm.

Nữ nhân trực giác là thực linh, lâm huy bên người nữ nhân kia hẳn là chính là vướng hắn nguyên nhân.

Lâm Phương Cầm cúi đầu uống một ngụm nóng hầm hập cà phê, nghe muội muội kia ngọt ngào dâu tây vị kem, nhìn chậm rãi dâng lên bánh xe quay.

Kỳ thật, nàng cũng rất muốn có cái sẽ tưởng cưới nàng nam nhân.

Nàng cùng Tô Giản bất đồng, Tô Giản trên người còn có loại u tĩnh khí chất, cái loại này khí chất hấp dẫn rất nhiều giống Chu Khải như vậy nam nhân, chính là nàng chính là điển hình đô thị chức trường nữ, đã sớm đem kia cổ điềm tĩnh khí chất chà sáng, hướng thâm nói, thực dễ dàng bị người ta nói hám làm giàu, thật vì tình yêu nàng lại không gặp phải.

Không dễ dàng nói ái, không có đối tình yêu cái loại này tình cảm.

Trắng ra mà xem điều kiện, kinh nghiệm phong phú, nữ hán tử.

Lâm Phương Cầm lại tàn nhẫn uống một ngụm cà phê, mắt thấy thời gian không sai biệt lắm, liền lôi kéo muội muội tay nói: “Về nhà.”

Muội muội lên tiếng, đứng dậy đuổi kịp, hai tỷ muội nắm tay, từ xuất khẩu rời đi, phía sau bánh xe quay vừa mới dâng lên, trì lân hơi hơi cúi đầu vừa thấy, ánh mắt theo bản năng dừng lại, hắn tựa hồ nhìn đến Lâm Phương Cầm....

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 161 chương 161

Nữ nhân sức lực xa xa không thắng nổi nam nhân, Lâm Phương Cầm thở dốc đẩy hắn: “Không cần, ai hiếm lạ, không hiếm lạ.”

Liền nàng chân chính nghĩ muốn cái gì hắn cũng không biết, trì lân vẫn luôn chống nàng, thần sắc đảo không tức giận, bị đẩy gì đó đều đương không thèm để ý, cúi đầu hôn nàng, bàn tay từ nàng sau eo ôm, nhân hôn mà gia tăng trên tay động tác, hồi lâu, trong phòng tắm tiếng nước càng lúc càng lớn, Lâm Phương Cầm hoàn toàn không có sức lực.

Trì lân cắn nàng lỗ tai nói: “Ta hiện tại bỏ được vì ngươi tiêu tiền, ngươi còn không vui đâu?”

Lâm Phương Cầm đầu ngón tay bắt lấy hắn phía sau lưng, hung hăng mà vừa trợt, đau đớn từ phía sau lưng truyền đến, trì lân nhướng mày, không có đau đớn dường như tiếp tục.

Hai cái giờ sau, Lâm Phương Cầm ghé vào trên giường, một thân hơi nước, trì lân ngồi ở mép giường, cầm khăn lông cho nàng chà lau phía sau lưng, nàng bắt lấy chăn đơn, nhịn không được nói: “Ngươi chính là khi dễ ta không nam nhân.”

Trì lân sát phía sau lưng tay một đốn, hắn nói: “Ngươi còn không phải khi dễ ta không nữ nhân.”

Không có việc gì liền cùng nam nhân thân cận ăn cơm còn đi quán bar câu dẫn nam nhân, ngươi càng khi dễ người.

Nhưng cái này lời nói trì lân không có nói ra, kéo qua chăn đem nàng xinh đẹp phía sau lưng cấp che lại, đứng dậy hướng phòng tắm đi đến, khom lưng thu thập trong phòng tắm lung tung rối loạn bình quán, thu thập hảo ra tới trắc, trở lại phòng, Lâm Phương Cầm đã ngủ, nhưng thực hiển nhiên nàng không tính toán làm hắn lên giường, bởi vì trên giường chất đầy công tử, có tiểu trư có phấn hồng báo có đầu trọc cường có leng keng miêu còn có tiểu trư Bội Kỳ, vốn dĩ đều là nhét ở trong ngăn tủ, bị nàng toàn làm ra tới, nàng ôm phấn hồng báo ngủ rồi.

Trì lân cầm khăn lông chà lau trên người bọt nước, đứng ở mép giường nhìn nàng.

Rõ ràng lớn lên thực thanh tú, nhưng nàng từ trước đến nay thích thượng tương đối thành thục trang dung, toàn bộ phòng ngủ cũng thiên hồng nhạt là chủ, thậm chí rất nhiều cá tính công tử đều có, liền gần nhất mới ra manga anime phùng bảo bảo bảng hiệu đều đôi ở tủ quần áo bên cạnh, trong tay cầm xẻng sắt, ngốc manh mà hướng bên này xem ra.

Hắn khom lưng, nhìn chằm chằm nàng.

Một hồi lâu mới đứng lên, theo sau một chút một chút mà đem công tử toàn bộ lấy đi, ném tới trên sô pha, sau nằm trên giường đi, lại đem phấn hồng báo từ nàng trong lòng ngực lấy ra, duỗi tay đem nàng kéo vào trong lòng ngực, hồi lâu, hắn thấp giọng nói: “Ta như thế nào sẽ không biết ngươi nghĩ muốn cái gì....”

“Ân?”

Lâm Phương Cầm ngày hôm sau tỉnh lại, trong phòng không ai, nhưng là nàng công tử đều bị ném đi rồi, đây là ai làm lập tức liền minh bạch, nàng ngồi dậy, gãi đầu phát xuống giường, rửa mặt thay quần áo, ra cửa khi nhìn đến trên bàn bày một phần cháo còn có xoa thiêu bao, Lâm Phương Cầm xem một cái, nghĩ không ăn hắn mua, cuối cùng vẫn là không lãng phí đồ ăn, xách đi rồi chuẩn bị cấp công ty người ăn.

Sinh hoạt cứ theo lẽ thường quá, đêm hôm đó cùng nằm mơ dường như, thời gian cũng quá thật sự mau, muốn ăn tết, Lâm Phương Cầm cùng trong nhà gọi điện thoại tần suất nhiều một ít, cha mẹ vẫn luôn hỏi nàng cùng lâm huy chi gian như thế nào, nàng nói còn ở liên hệ, lâm huy cũng ở cuối năm rốt cuộc không có sự tình vướng, ước nàng ra tới ăn cơm.

Lâm Phương Cầm đồng ý, kết quả tan tầm thời điểm, liền nhìn đến trì lân cắm túi tiền đứng ở công ty cửa.

Lâm Phương Cầm dừng một chút, xoay người trở về công ty, trì lân muốn đuổi kịp, Lâm Phương Cầm chỉ vào hắn: “Ở bên ngoài ngốc, không được tiến vào.”

Trì lân giơ tay sửa sang lại hạ cổ áo, nói: “Hảo, ngươi không dưới ban?”

“Không, tăng ca.”

Lâm Phương Cầm lừa hắn.

Trì lân chỉ có thể ở bên ngoài chờ.

Lâm Phương Cầm trở lại văn phòng sau, uống lên vài chén nước, ngẫu nhiên nhìn về phía cửa sổ, hắn cúi đầu ở nơi đó điểm yên, mắt thấy ăn cơm thời gian càng ngày càng gần, Lâm Phương Cầm không nghĩ lại háo đi xuống, đánh son môi, xách theo bao đi tới cửa, đầu ngón tay gõ gõ môn, trì lân nâng lên mặt mày, hỏi: “Vội xong rồi?”

Lâm Phương Cầm: “Ta muốn đi hẹn hò, ngươi... Không cần đi theo.”

Trì lân cắn yên: “Hành.”

Lâm Phương Cầm trực tiếp lướt qua hắn, vào thang máy, hắn bóp tắt yên cũng vào thang máy, hai người

đối diện không nói gì, trì lân nói ở trong miệng lăn lộn một vòng, còn chưa nói xuất khẩu, Lâm Phương Cầm cũng không có hé răng, kỳ thật nàng cùng trì lân vừa mới bắt đầu ở chung thời điểm đề tài đặc biệt nhiều, sau lại thời gian dài lời nói chậm rãi biến thiếu, nhưng hai người ở trên giường vẫn luôn còn man hài hòa.

Tới rồi phụ lầu một sau, Lâm Phương Cầm lên xe, ngồi ở trong xe không nhúc nhích, trì lân cũng thượng chính mình xe, hai chiếc xe vừa lúc đối diện nhìn, Lâm Phương Cầm híp mắt, trì lân cũng không hé răng, một hồi lâu, Lâm Phương Cầm khởi động xe, khai ra ngầm gara, trì lân cũng đi theo phía sau, Lâm Phương Cầm rốt cuộc hiểu được, người nam nhân này là hạ quyết tâm muốn đi theo nàng.

Nàng đột nhiên dừng xe, phía sau màu bạc xe hơi cũng dừng lại.

Lâm Phương Cầm xuống xe, xoay người lại gõ trì lân cửa sổ xe, cửa sổ xe diêu hạ, nàng nghiến răng nghiến lợi: “Ngươi đi theo ta làm gì?”

Trì lân trong miệng còn ngậm thuốc lá, giương mắt xem nàng, sau nói: “Làm gì? Ngươi nói đi?”

Lâm Phương Cầm tức điên, duỗi tay muốn đi đánh hắn, trì lân một phen cầm, tiến đến bên môi hôn môi, qua sẽ cười nói: “Ta tha thứ ngươi chọc phá áo mưa sự tình.”

Lâm Phương Cầm dùng sức mà rút về tay: “Không cần ngươi tha thứ.”

“Ta không sai.”

Trì lân dĩ vãng nghe thế loại lời nói khẳng định là muốn tức giận, hiện tại hắn không tức giận, chỉ là hôn hôn nàng ngón tay: “Cùng ta về nhà? Chúng ta mua đồ ăn nấu cơm?”

Lâm Phương Cầm hung hăng mà rút về tay: “Ngươi nằm mơ đi.”

Sau xoay người đi nhanh mà hướng màu vàng xe đi đến, ngồi vào trong xe sau, nàng tim đập đến lợi hại, còn mang theo một cổ bi thương, nàng tưởng, nàng đến kết hôn.

Tìm một cái hiểu tận gốc rễ, cảm giác có thể người sau đó kết hôn.

Cùng lâm huy hẹn hò, Lâm Phương Cầm vẫn là cự tuyệt, nàng tưởng kết hôn, nhưng là tuyệt đối không phải tìm một cái tùy thời có khả năng xuất quỹ người, lâm huy chính là cái loại này người, hắn trong lòng có không bỏ xuống được người, cùng hắn kết hôn sau, nữ nhân này sẽ thường thường mà xuất hiện, Lâm Phương Cầm nghĩ đến liền da đầu tê dại.

Một đường lái xe hướng tiểu khu mà đi, trì lân màu bạc xe hơi vẫn luôn đi theo, chờ Lâm Phương Cầm xe tiến tiểu khu, hắn liền ở bên ngoài tìm một cái dừng xe vị dừng lại, nhìn đại môn, Lâm Phương Cầm chỉ chốc lát từ nhỏ khu ra tới, hướng bên cạnh chợ bán thức ăn mà đi, trì lân tắt lửa xuống xe, xách theo di

động cùng chìa khóa xe, cũng đuổi kịp.

Lâm Phương Cầm ở thị trường lối vào liếc hắn một cái.

Trì lân tay ngắt lời túi tiến lên, nói: “Giúp ngươi đề đồ ăn.”

Lâm Phương Cầm không hé răng, hướng trong đi, mua đồ ăn nấu cơm việc này nàng cùng trì lân ở chung thời điểm, thường xuyên làm, trì lân sẽ nấu cơm nàng cũng sẽ làm, hai người đại đa số là hắn làm, nàng ở bên cạnh trợ thủ, cơm nước xong hai người kéo búa bao, người thua đi rửa chén, tuyển đồ ăn thời điểm, trì lân thấp giọng nói: “Loại này không thể muốn, tuyển cái kia.”

“Buổi tối tận lực không cần mua xương sườn.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 162 chương 162

Đi vào nước trong thị về sau, bởi vì bận rộn sinh hoạt, Mạnh Đan Kỳ tâm tình bình tĩnh rất nhiều, nhưng cùng với mà đến còn có đối quá khứ một loại quất roi, niên thiếu không hiểu chuyện, chạm được đạo đức điểm mấu chốt, một đoạn này quá vãng thành nàng nhân sinh giữa vết nhơ, mà phàm là nhận thức nàng, tại đây một hai năm, trơ mắt nhìn nàng biến hóa càng lúc càng lớn.

Trưởng thành thật sự mau, Mạnh Đan Kỳ dùng hai năm thời gian thành càng thêm sấm rền gió cuốn lão tổng.

Này giữa còn bị phân cổ phong ba, kia phía đối tác hậu kỳ bởi vì cảm tình vấn đề một hai phải cùng Mạnh Phàm kỳ phân cổ, vấn đề là này còn ở đầu tiền cửa hàng nơi nào có thể lấy đến ra tiền tới cấp phía đối tác, vì điền cái này không bổ, Mạnh Đan Kỳ làm vài trương thẻ tín dụng, liền dùng tạp bộ hiện, sau đó một đường bổ khuyết, chậm rãi, nàng bối không ít nợ nần, nhưng cũng may mắn, cửa hàng bình thường vận hành.

Sau lại gặp phải cửa hàng phải bị bán đứt phong ba.

Mạnh Đan Kỳ chạy ngược chạy xuôi, tìm quan hệ, ngạnh sinh sinh bảo lưu hạ này gian cửa hàng, mà cùng bài mặt khác cửa hàng toàn bộ bị nhận thầu, tiền thuê là nàng gấp ba.

Này một đường đi tới, phi thường không dễ dàng, nàng liền tâm đều cảm giác chết lặng rất nhiều.

Lại một năm nữa Tết Âm Lịch, Mạnh Đan Kỳ sáng sớm lên, thu thập hành lý, liền ở trong tiệm chờ Tô Giản.

Bởi vì năm nay tỷ phu muốn mang chu thần hồi nước trong trấn ăn tết, khai tư nhân phi cơ lại đây, cũng là dừng ở này cách vách bãi đỗ xe, trong tiệm ở năm 23 liền nghỉ, Mạnh Đan Kỳ đánh ngáp, thưởng thức di động, chỉ chốc lát, di động liền vang lên tới, là Tô Giản điện báo, Tô Giản ở kia đầu nói: “Chúng ta tới rồi, đi tìm ngươi?”

Mạnh Đan Kỳ lập tức đứng lên, lôi kéo rương hành lý nói: “Không cần, ta qua đi, ta vừa rồi xem di động xem mê mẩn không nghe được phi cơ trượt thanh âm, ta qua đi nga, Tiểu Thần Thần ở sao?”

Tô Giản cười nói: “Ở, lại đây đi.”

“Ân.”

Mạnh Đan Kỳ đứng dậy, lôi kéo hành lý hướng bên cạnh sân bay đi đến, xoát tạp tiến vào sau, liền nhìn đến kia giá "Tô Giản gia" phi cơ ngừng ở tại chỗ, Tiểu Thần Thần ăn mặc màu trắng áo trên cùng quần bị Tô Giản nắm, Chu Khải cúi đầu ở hút thuốc, nghiêng đầu cùng cơ trưởng nói chuyện, Mạnh Đan Kỳ đi lên trước, hải một tiếng.

Tô Giản quay đầu vừa thấy, cười nói: "Như thế nào cảm giác ngươi năm nay lại béo điểm?"

Mạnh Đan Kỳ nhéo nhéo chính mình mặt, cười nói: "Thật đúng là."

Sau xem Chu Khải, hô: "Tỷ phu."

Chu Khải nhấc lên mí mắt, ngậm thuốc lá khóe môi ngoéo một cái nói: "Hảo, đi thôi."

Sau đi ôm Tô Giản eo, Tô Giản nắm Tiểu Thần Thần, Mạnh Đan Kỳ một tay kéo hành lý một tay nắm Tiểu Thần Thần mặt khác một bàn tay, này vừa thấy giống như là người một nhà, Mạnh Đan Kỳ chú ý tới phía sau còn đi theo tên kia cơ trưởng, hắn mang mũ, ép tới rất thấp, chỉ lộ ra cằm, trong tay lôi kéo rương hành lý.

Phía trước Mạnh Đan Kỳ gặp qua hắn vài lần, nhưng đại bộ phận thời gian đều là kinh hồng vừa thấy.

Nàng lại liếc hắn một cái, hắn hơi hơi nâng lên đôi mắt, nương một chút ánh sáng cũng liếc nhìn nàng một cái, Mạnh Đan Kỳ lập tức hướng hắn cười, Tô Giản xem Mạnh Đan Kỳ cùng trình phỉ liếc mắt một cái, đối Mạnh Đan Kỳ nói: "Năm nay trình phỉ cùng chúng ta một khối ăn tết."

Mạnh Đan Kỳ cười hạ: "Nga, hảo a."

Sau đó liền quay đầu, ra sân bay, bên ngoài dừng lại thương vụ xe, có thể ngồi bảy người, trình phỉ đem rương hành lý phóng hảo, chủ động đi lái xe, Mạnh Đan Kỳ dừng một chút, nhìn ghế phụ không, vì thế lựa chọn ngồi đi lên, chu thần ghé vào Tô Giản trên đùi, đẩy Chu Khải một chút.

Chu Khải đem yên bóp tắt, cúi đầu xem chu thần liếc mắt một cái: "Ân?"

Chu thần đem mặt chôn ở Tô Giản trên đùi, cao lãnh mà giả chết.

Trình phỉ lên xe sau, không ra tiếng, chỉ là ôm hai tay, chờ Chu Khải phân phó.

Mạnh Đan Kỳ xem trình phỉ liếc mắt một cái, người này không thế nào ái nói chuyện, đặc biệt an tĩnh, hơn nữa liền mặt cũng chưa xem toàn, Chu Khải rốt cuộc từ nhi tử trong tay cướp được lão bà, đối trình phỉ nói: "Lái xe đi."

Trình phỉ không ứng, khởi động xe, khai ra đi một hồi, hắn đột nhiên xem Mạnh Đan Kỳ liếc mắt một cái, Mạnh Đan Kỳ cũng nhìn hắn, sửng sốt hạ, trình phỉ nói: "Đai an toàn."

Mạnh Đan Kỳ sửng sốt hạ, mặt có chút thiêu, vội vàng kéo đai an toàn: “Thực xin lỗi.”

Trình phỉ không hé răng, đem xe hướng nước trong trấn khai đi, quá đường núi khi cũng khai thật sự ổn, một giờ sau, tới nước trong trấn, xe trực tiếp chạy đến bà ngoại gia, Tô Giản đối Mạnh Đan Kỳ nói: “Ngươi cấp trình phỉ an bài một phòng, dẫn hắn đi lên nga.”

Mạnh Đan Kỳ gật đầu, xem một cái xách theo hành lý trầm mặc nam nhân, nàng cười nói: “Đi lên đi.”

Trình phỉ gật đầu đuổi kịp, trước tiên ở cửa thang lầu thay đổi giày, kết quả Mạnh Đan Kỳ chính mình một chân dẫm lên đi tất cả đều là hôi, nàng xem một cái trình phỉ, có chút xấu hổ: “Ngượng ngùng, thang lầu còn không có quét tước, trong nhà đều là lão nhân, vệ sinh đều là chúng ta về nhà sau làm cho, khả năng.. Ngươi giường còn phải phô một chút mới được.”

Trình phỉ: “Không quan hệ.”

Mạnh Đan Kỳ đối hắn có chút tò mò, giống nhau ăn tết đều là hồi chính mình gia, hắn năm nay.....

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 163 chương 163

Không khéo, Mạnh Đan Kỳ thật đúng là sẽ trừu.

Nàng gom lại tóc, triều hắn duỗi tay, trình phỉ duỗi tay từ trên ban công cầm một cây, đưa cho nàng, Mạnh Đan Kỳ lấy bật lửa bậc lửa sau, cắn ở bên môi, nữ nhân hút thuốc các loại tư thái đều có, Mạnh Đan Kỳ hút thuốc không có trước kia như vậy cuồng vọng, móng tay nhan sắc cũng từ màu đỏ rực biến thành trong suốt sắc, kẹp yên khi có thể thấy được móng tay bóng loáng độ.

Nàng đứng ở hắn bên cạnh người, phía dưới là đường lát đá ngõ nhỏ, hướng đi xa nhìn lại có thể nhìn đến cao quải màu đỏ đèn lồng.

Trình phỉ thực hiển nhiên là cái trầm mặc ít lời người.

Đổi thành dĩ vãng, Mạnh Đan Kỳ là không thích cùng người như vậy ngốc tại cùng nhau, quá buồn, nàng vốn dĩ chính là cái ríu ra ríu rít người, mà càng thích Lý Thành hạo như vậy phong lưu hài hước có thể nói nam nhân, nhưng ngoài ý muốn, đêm nay nàng thế nhưng thực tự tại, trình phỉ cầm điếu thuốc, ngẫu nhiên hút một ngụm, đại đa số thời điểm đều nhìn phương xa.

Mạnh Đan Kỳ từ sườn mặt xem hắn, không hề chớp mắt.

Sương khói lượn lờ, đem nàng mặt cấp che khuất.

Trình phỉ bắn hạ khói bụi, không có quay đầu, chỉ hỏi nói: “Nhìn cái gì?”

Mạnh Đan Kỳ sửng sốt, thiếu chút nữa bị yên sặc đến, nàng chống ban công, cười nói: “Xem ngươi mi thượng vết sẹo.”

Nàng quá trực tiếp.

Trình phỉ quay đầu liếc nhìn nàng một cái, trong miệng còn ngậm thuốc lá: “Muốn hỏi cái gì?”

Mạnh Đan Kỳ xua tay: “Liền nhìn xem, không đặc biệt muốn hỏi, ngươi đặc biệt soái.”

“Ngươi cũng thực mỹ.” Trình phỉ trở về một câu, lại nháo đến Mạnh Đan Kỳ một trận mặt đỏ, nàng lại trừu một ngụm yên, hai người lại lần nữa an tĩnh lại.

Trên ban công không bật đèn, toàn mượn bên ngoài ánh đèn, phòng khách cũng không khai, quanh hơi

thở tất cả đều là thuốc lá hương vị, Mạnh Đan Kỳ kỳ thật yên trừu đến thiếu, rất ít một cây yên trừu đến đế, lần này yên đều quá nửa, nàng còn trừu, lúc này thang lầu truyền đến tiếng bước chân, Tô Giản tiếng nói truyền đến: “Kỳ kỳ?”

Mạnh Đan Kỳ hoảng sợ, phản xạ tính duỗi tay đem ban công môn đóng lại, nàng xoay người đem yên muốn ấn, trình phỉ lại duỗi tay đem nàng yên lấy đi, theo sau trực tiếp ngậm đi, giúp nàng che dấu, Mạnh Đan Kỳ nhìn hắn củ ấu rõ ràng khóe môi cắn nàng vừa mới cắn quá cái kia vị trí, mặt không ngừng đỏ, tâm càng là bang bang nhảy.

Nguyên lai, không phải Lý Thành hạo như vậy thành thục nam nhân mới hấp dẫn người.

Loại này không tiếng động trầm mặc nam nhân cũng thực hấp dẫn người.

Trình phỉ xem nàng ngây người: “Ân? Tẩu tử lại đây.”

Hắn nhắc nhở nàng.

Tô Giản tiếng nói theo hầu bước thanh rất gần, Mạnh Đan Kỳ đột nhiên hoàn hồn, giơ tay phẩy phẩy trong miệng mang theo yên vị, môn một phen đẩy ra, Tô Giản trạm trong môn, nhướng mày: “Hai người các ngươi đang làm gì đâu?”

Mạnh Đan Kỳ sửa sửa quần áo, cười nói: “Đang xem phong cảnh a, tỷ, có việc đâu?”

Tô Giản cười rộ lên, kéo qua tay nàng: “Đi, ngươi đồng học tới.”

“Cái gì đồng học?” Mạnh Đan Kỳ bị động mà bị lôi ra ban công, phản xạ tính mà đi xem trình phỉ, trình phỉ trong miệng còn ngậm kia điếu thuốc, dựa vào trên ban công, rũ mắt không biết suy nghĩ cái gì, Tô Giản lôi kéo nàng hướng cửa thang lầu đi đến, nói: “Ngươi nói đi? Tiểu cữu làm chúng ta cho ngươi giới thiệu một cái thích hợp, ta cảm thấy ngươi đồng học càng thích hợp.”

Mạnh Đan Kỳ: “Nga.”

Nàng quay lại tầm mắt, đi theo Tô Giản xuống lầu.

Xuống lầu sau, nhìn đến kia đồng học, Mạnh Đan Kỳ cũng có chút lăng, bất quá nàng thực mau hoàn hồn, cùng đối phương nói chuyện phiếm, nàng cao tam lớp trưởng, trước kia rất chất phác một người, phỏng chừng là chất phác người đều thích tính cách rộng rãi hoạt bát người, cho nên hắn vẫn luôn thích Mạnh Đan Kỳ, chỉ là đến đại học cũng không mặt mũi thông báo.

Một phí thời gian liền mấy năm.

Hiện giờ tuổi nên là thành gia lập nghiệp thời điểm, hắn muốn vì chính mình tranh thủ một lần, biết

được Mạnh Đan Kỳ vẫn luôn độc thân, vì thế tới thử xem.

Chính là nhà ở người quá nhiều, hắn không quá thích ứng.

Mạnh Đan Kỳ trước kia nhìn thấy lớp trưởng loại này hình, trên cơ bản sẽ không nói nhiều, nhưng hiện giờ từ vũng bùn ra tới sau, đối sinh hoạt cùng nhân sinh nhiều một loại tất cung tất kính cảm giác, trên người một khi mang theo một chút vết nhơ, thành tâm hối cải người sẽ càng thêm sợ hãi mà đối đãi nhân sinh, liền tính tình đều sẽ trở nên tương đối ôn hòa.

Mạnh Đan Kỳ thu liễm mũi nhọn, đối lớp trưởng cũng thực ôn hòa.

Hai người thế nhưng nhất thời có thể tiếp thượng lời nói, cũng nhìn ra lớp trưởng có chút câu nệ. Mạnh Đan Kỳ đứng lên cười hỏi: “Muốn đi ra ngoài đi một chút sao?”

Lớp trưởng xem một cái kia ngồi ở trên sô pha khí tràng cường đại Chu Khải, lập tức gật đầu: “Hảo a.”

Tô Giản dựa vào Chu Khải trong lòng ngực, lộ ra ôn hòa tươi cười, Mạnh Đan Kỳ tiếp đón người ra cửa, lớp trưởng đi theo nàng phía sau, hai người đi lên đường lát đá.

Sau khi rời khỏi đây, Mạnh Đan Kỳ theo bản năng mà giương mắt, nhìn lầu ba ban công, màu cam quang mang còn có, hắn còn ở hút thuốc, nhưng nàng góc độ này nhìn không tới hắn, càng khó coi đến quá trực tiếp, vì thế dịch trở về tầm mắt, tuỳ tùng trường một khối biên nói chuyện phiếm biên đi ra này thâm u ngõ nhỏ.

Lầu ba trên ban công, trình phỉ ngậm thuốc lá, ánh mắt dừng ở dưới lầu ngõ nhỏ kia hai người trên người, nhưng thực mau hắn liền dịch nhìn lại tuyến, tiếp tục trầm mặc mà nhìn phương xa màu đỏ đèn lồng.

Nước trong trấn chính là cái phi thường thích hợp hẹn hò địa phương.

Mỗi người phàm là ở chỗ này, đều sẽ bị nơi này hoàn cảnh cảm thán, Mạnh Đan Kỳ tuỳ tùng trường một đường liêu một đường đi, nghe suối nước thanh, nàng có điểm thất thần.

Lớp trưởng cũng không thèm để ý, yêu thầm nhiều năm người tại bên người, hắn đầu lưỡi không thắt đều không tồi.

Chờ đưa Mạnh Đan Kỳ sau khi trở về, lớp trưởng đi thời điểm mặt mày hớn hở.

Mạnh Đan Kỳ ở cửa cười một cái, đổi thành quá khứ nàng, tuyệt đối không có cái này kiên nhẫn tuỳ tùng trường như vậy chất phác người liêu lâu như vậy, nàng xoa xoa cổ, vượt qua ngạch cửa vào cửa, liền thấy trình phỉ xuống dưới, ngồi ở tiểu băng ghế thượng, trong lòng ngực ôm chu thần, đang ở cùng Chu Khải cùng Tô Giản hai người đấu địa chủ.

Tô Giản xem nàng trở về, cười rộ lên: “Như thế nào a? Ta xem lớp trưởng khá tốt.”

Mạnh Đan Kỳ theo bản năng mà xem trình phỉ liếc mắt một cái, xem xong sau nàng nghĩ thầm ta điên rồi?

Vì thế nàng cười cười, cũng cầm một trương tiểu băng ghế ngồi xuống, nhìn trình phỉ trong tay bài, nói: “Còn hành đi, ta cảm thấy lớp trưởng cũng rất bác học.”

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 164 chương 164

Hắn môi mang theo một tia mùi rượu, mềm là thực mềm, bất quá có điểm băng, giây tiếp theo, tay nàng rốt cuộc bị hắn túm khai, Mạnh Đan Kỳ hàm chứa rượu người cũng bị đẩy ra, trực tiếp đem rượu nuốt xuống đi, còn có một tia hướng khóe môi chảy xuống, trình phỉ mặt vô biểu tình mà nhìn nàng: “Ngươi thích hạt liêu nam nhân?”

Hắn bên tai còn có cổ vẫn là hồng.

Mạnh Đan Kỳ dừng một chút, ngay sau đó cười nói: “Không phải, ngươi là duy nhất một cái.”

“Đúng không.” Trình phỉ nghiêng đi thân mình, cầm lấy bình rượu, rất lớn uống một ngụm, theo sau tay duỗi ra, chế trụ nàng cổ, có chút thô lỗ mà lấp kín nàng còn mang theo rượu môi, không chút khách khí mà dùng đầu lưỡi cạy ra nàng, rượu cường ngạnh mà để nhập nàng trong miệng, Mạnh Đan Kỳ ngây người, giơ tay đi bắt hắn tay, hắn đôi mắt không có một chút độ ấm, chỉ là đem rượu độ cho nàng, mặc kệ nàng có thể hay không uống, theo sau buông ra nàng.

Mạnh Đan Kỳ đầy miệng đều là rượu, che lại ngực hung hăng mà sặc hai hạ, nở nụ cười: “Ngươi quá hung.”

Trình phỉ lại uống một ngụm rượu, nuốt xuống đi sau liếc nhìn nàng một cái, theo sau đứng dậy, rời đi sô pha, hướng phòng môn đi đến, Mạnh Đan Kỳ tại chỗ ngồi một hồi, thân mình sau này dựa, chân thực kiêu ngạo mà sải bước lên bàn trà.

Theo sau cầm di động click mở Weibo.

Nàng khai chính là tiểu hào, cái này tiểu hào phía trước chú ý quá Lý Thành hạo.

Hắn thật lâu không phát Weibo.

Trước kia phát đến nhiều, hai ba thiên một cái.

Nàng nghe nói hắn ly hôn, hắn cũng ý đồ liên hệ nàng, cuối cùng hai người không thật liên hệ thượng, hắn nháy mắt giống như lại tìm, mỗi lần tưởng tượng đến cái này, nàng liền nghĩ tới hài tử.

Cho nên ở hắn loại này nam nhân trên người, tìm cái gì tình yêu?

Rượu Cocktail số độ rõ ràng không cao, nàng lại dường như có điểm say, nàng đem cuối cùng nửa bình

uống xong, theo sau buông cái chai, đóng phòng khách đèn, hướng phòng mà đi, trình phỉ phòng còn không có tắt đèn, xem ra hắn còn chưa ngủ, hắn cái kia phòng hoàn cảnh so nàng hảo, còn có một cái phiêu cửa sổ, phỏng chừng ở hút thuốc.

Mạnh Đan Kỳ đi đến ngoài cửa, bấm tay gõ gõ, trong phòng không ai ứng, Mạnh Đan Kỳ liệu đến, nàng cúi đầu đứng ở cửa, nói: “Thực xin lỗi a, ta mới vừa chính là cồn quấy phá, dù sao ngươi cũng đáp lễ ta, chúng ta liền thanh a.”

Vẫn như cũ không có thanh âm, im ắng.

Mạnh Đan Kỳ không tiếng động cười cười, nói xong liền trở về phòng.

Một nằm đến trên giường, cả người phi thường thoải mái, nàng đánh cái ngáp, quấn chặt chăn ngủ.

Ngày hôm sau, lớp trưởng sáng sớm liền tới đây tìm Mạnh Đan Kỳ, người một nhà đang ở nhà ăn ăn cơm sáng đâu, đồng thời nhìn ra đi, Tô Giản thọc Mạnh Đan Kỳ một chút, Mạnh Đan Kỳ sát sát môi, cười đứng lên, tiếp đón lớp trưởng đi cách vách phòng khách ngồi, lâm rời đi nhà ăn khi, nàng dư quang quét liếc mắt một cái trình phỉ.

Trình phỉ uống cháo, mặt hướng cửa kia vết sẹo liếc mắt một cái có thể nhìn thấy, hắn gắp khối tạc đậu hủ cấp chu thần, không có xem Mạnh Đan Kỳ.

Mạnh Đan Kỳ cười cười, vào phòng khách, lớp trưởng còn mang theo nhà mình làm đào bánh, đây là Mạnh Đan Kỳ thích nhất ăn, nàng nói cảm ơn, sau hai người ngồi nói chuyện phiếm, trình phỉ ăn xong bữa sáng, ngậm thuốc lá từ nhà ăn ra tới, xem một cái Mạnh Đan Kỳ tuỳ tùng trường, thần sắc không gợn sóng, liền hướng thang lầu đi đến.

Lớp trưởng chỉ liếc hắn một cái, sửng sốt hạ.

Đám người lên lầu thang, lớp trưởng mới thấp giọng hỏi Mạnh Đan Kỳ: “Ta như thế nào chưa thấy qua hắn a? Hắn là nhà ngươi thân thích sao?”

Mạnh Đan Kỳ cười cười, nói: “Ta tỷ phu đệ đệ.”

Lớp trưởng: “A, lớn lên có điểm hung.”

Hắn không mặt mũi nói kia sẹo, vì thế đổi thành hung, Mạnh Đan Kỳ suy nghĩ hạ cười nói: “Còn hảo, muốn đi ra ngoài đi một chút sao?”

Lớp trưởng: “Hảo a.”

Cầu mà không được, Mạnh Đan Kỳ thả nước ấm hồ, đứng lên, tay ngắt lời túi đi trước đi ra ngoài, lớp

trưởng đi theo phía sau, hai người cúi đầu nhìn trên mặt đất đường lát đá, trò chuyện thiên.

Lầu ba, trình phỉ đứng ở ban công, đi xuống xem lại có thể thấy kia hai người ở nhẹ nhàng chậm chạp mà đi tới.

Nhật tử quá thật sự mau, tô mộc cùng Mạnh Quyên còn có tiểu cữu bọn họ đã trở lại, này chỗ phòng ở lập tức liền náo nhiệt lên, Mạnh Đan Kỳ tuỳ tùng trường vẫn luôn vẫn duy trì liên hệ, nước trong trong trấn người đều biết Mạnh Đan Kỳ khả năng muốn xử đối tượng, rất nhiều lần Mạnh Đan Kỳ tuỳ tùng trường đi ra ngoài nói chuyện phiếm hạt dạo thời điểm, liền có người trêu ghẹo nàng.

Mạnh Đan Kỳ cũng thói quen.

Dù sao nước trong trấn cái này phá địa phương, có chuyện gì đều sẽ truyền đến cùng thật sự dường như.

Đại niên 30 ngày đó buổi tối, người một nhà tề tề chỉnh chỉnh mà ngồi ăn cơm, trình phỉ cũng coi như là dung nhập bọn họ cái này gia đình, tô mộc thường thường nói với hắn lời nói nói chuyện phiếm, lần trước kia hai cái hôn về sau, Mạnh Đan Kỳ tuy rằng không có hạt liêu hắn, nhưng là hai người ngẫu nhiên cũng sẽ liêu hạ thiên, hoàn toàn nhìn không ra hai người đã từng lẫn nhau liêu quá.

Thực bình thường nói chuyện phiếm.

Hôm nay buổi tối trừ bỏ chu thần không thể uống rượu ngoại, những người khác nhiều ít đều uống lên, tô mộc một không cẩn thận uống nhiều quá, chơi rượu điên, Mạnh Đan Kỳ cười vẫn luôn đậu tô mộc đỉnh đầu lộn, tô mộc tức giận đến đứng lên muốn cắn nàng, Mạnh Đan Kỳ vội vàng lui về phía sau, phất tay nói: “Tô mộc, ngươi là cẩu sao?”

Tô mộc hướng nàng gâu gâu gâu.

Mạnh Đan Kỳ cười ha ha, lại sau này lại một lui, trực tiếp ngã ngồi ở một người trên đùi, nàng sửng sốt hạ, quay đầu liền đối thượng trình phỉ mặt.

Trình phỉ trong miệng còn ngậm thuốc lá, trong tay cầm ly rượu vang đỏ, hắn mặt khác một bàn tay chọc hạ nàng eo: “Lên.”

Mạnh Đan Kỳ eo đột nhiên mềm nhũn, nàng ha ha ha cười rộ lên, bắt lấy hắn tay: “Không cần chọc ta eo, thực ngứa.”

Nàng trên eo thịt phi thường mẫn cảm, một chạm vào liền mềm.

TÔ MỸ NHÂN TRONG TIM [C]

Bán Tiệt Bạch Thái
dtv-ebook.com

Chương 165 chương 165

Kha quân mới từ công ty ra tới, ngồi trên xe, liền nhận được hắn ca điện báo, kha kình ở trong điện thoại nói: “Mấy ngày nay ngươi hỗ trợ nhìn chằm chằm kha huy tiểu tử này, ta cùng ngươi tẩu tử có chuyện muốn vội.”

Kha quân một bàn tay đè nặng tay lái, cười nhạo một tiếng: “Đừng nói như vậy đường hoàng, chạy Russia xem World Cup đi đi?”

Kha kình khụ một tiếng, phủ nhận nói: “Không có, nào có đâu, đi công tác, ngươi mấy ngày nay về nhà a, tiểu tử này trung thi đậu không đi, ta cho hắn thỉnh một cái gia giáo, học bổ túc đâu, ngươi thuận tiện đi nhìn chằm chằm xem, miễn cho hắn khi dễ người lão sư.”

“Hành.” Kha quân đối hắn cái này ca ca không có tính tình, kha huy kia tiểu mập mạp từ nhỏ liền cùng hắn đi được tương đối gần, chăm sóc cũng không phải một ngày hai ngày.

Treo điện thoại, kha quân ném di động, đánh xe hướng kha gia biệt thự khai đi.

Bảo mẫu thấy kha quân trở về, vội vàng cấp lấy giày, kha quân xua tay: “Ta chính mình tới, kia tiểu tử đâu?”

Bảo mẫu chỉ vào lầu hai: “Ở thư phòng, cùng gia giáo lão sư ngốc một khối đâu, lão sư cái này nghỉ hè đều ở tại trong nhà.”

Kha quân gật đầu: “Hành.”

Hắn vào nhà ăn uống một ngụm chè đậu xanh, nghiêng đầu hỏi bảo mẫu: “Bọn họ uống lên sao?”

Bảo mẫu lắc đầu: “Vừa mới chuẩn bị cho bọn hắn đưa đi.”

“Ta đưa đi đi, ngươi múc hai chén lên.” Nói xong, kha quân liền kéo kéo cà vạt, trực tiếp kéo xuống tới, đầu ngón tay câu hạ, đem hai cái nút thắt cởi bỏ, bảo mẫu đem chè đậu xanh cũng mang sang tới, đặt ở trên khay, kha quân tiếp nhận sau, hướng lầu hai đi, lầu hai cộng tam gian phòng còn có một cái thư phòng, hai gian phòng cho khách còn có một gian phòng ngủ chính.

Lúc này cửa thư phòng che.

Kha quân đi cửa, không vội vã đi vào, mà là ở bên ngoài hơi chút đứng một chút.

Kha huy kia tiểu tử thời kỳ vỡ giọng tiếng nói truyền đến, đuổi kịp lưỡi dao dường như, khó nghe thật sự, kha quân không tiếng động cười một cái, đang chuẩn bị đẩy cửa đi vào.

Liền nghe được một đạo mềm mại tiếng nói cũng truyền ra tới.

“Đề này ngươi một lần nữa làm một lần, ta giảng ba lần, lại làm sai đêm nay thêm nhiều một tờ đề.”

Kha huy lập tức kêu rên một tiếng.

Kia giọng nữ không hé răng, nhưng từ kha huy kia tiếng nói nói ra nói, nàng ở dùng bút gõ tiểu mập mạp.

Kha quân nhướng mày, chỉ cảm thấy ngực bị kia mềm mại tiếng nói cào một chút, nói thật, hắn cùng Chu Khải ánh mắt cơ bản nhất trí, liền thích mềm mại một chút nữ nhân, lại ở cửa nghe xong một hồi, không sai biệt lắm kha quân mới đẩy cửa ra đi vào, thư phòng cửa sổ sát đất mành mở ra, bên ngoài ánh sáng phóng ra tiến vào, đánh vào trên bàn sách hai người trên người.

Kha huy nhìn dáng vẻ thể trọng mỗi giảm nhiều ít, vẫn là như vậy mượt mà.

Hấp dẫn kha quân ánh mắt, là kha huy bên cạnh nữ nhân, kia nữ nhân tóc trát một điểm nhỏ lên, cái trán có chút sợi tóc rũ, lông mi nhàn nhạt thật dài, màu da thực bạch, mặt hình cũng thật xinh đẹp, kha quân tâm lại bị cào một chút, đang chuẩn bị đi qua đi, liền thấy nàng lấy bút điểm hạ bài thi, phi thường không khách khí nói: “Trọng tố.”

Này từng tiếng âm vẫn là ôn nhu, kha quân lại thình lình run lên.

Phảng phất thấy được học sinh thời đại bị gia giáo lão sư buộc làm bài thời điểm.

Hắn đọc sách khi có một đoạn thời gian thành tích là thật kém, vẫn là gia giáo lão sư cho hắn bổ trở về.

Kha huy này tiểu mập mạp phỏng chừng cũng là, cũng đi theo run lên, vùi đầu khóc sướt mướt mà lấy bút một lần nữa làm bài, không biết còn tưởng rằng nhân gia lão sư ngược đãi hắn đâu.

Kha quân trong óc một chút tiểu tâm tư lập tức liền tiêu tán, hắn cười tiến lên, đem chè đậu xanh đặt ở trên bàn, nói: “Uống điểm chè đậu xanh đi trừ hoả.”

Kha huy cùng lê nguyệt ngẩng đầu, kha huy vừa thấy đến hắn, vui mừng mà nhảy dựng lên: “Tiểu thúc thúc.”

Kha quân cười cười, dựa vào trên bàn, đè nặng bờ vai của hắn: “Hảo hảo học tập, cùng lão sư hảo hảo học.... Lão sư ngươi hảo, ta kêu kha quân.”

Nói, hắn liền hướng lê nguyệt duỗi tay, lê nguyệt hơi hơi nhướng mày, vươn tay cùng hắn cầm, nói: “Lê

nguyệt.”

Nữ nhân lòng bàn tay mềm mại, giống khối đậu hủ, thập phần thoải mái, hơi chút nắm chặt, lê nguyệt liền thu trở về, kha quân tự nhiên cũng liền tùng, hắn cũng cuối cùng là thấy rõ lê nguyệt mặt, mỹ, thực mỹ, kha quân tâm lại bị cào một chút, tiểu mập mạp lấy đi chè đậu xanh, cúi đầu uống, lại đối lê nguyệt nói: “Lão sư, ngươi uống.”

Lê nguyệt gật đầu, bưng lên chè đậu xanh, cúi đầu uống, kha quân dựa vào cái bàn bên, cúi đầu xem nàng, lê nguyệt tựa hồ là đã nhận ra, lấy cái muỗng tay dừng một chút, theo sau một ngụm uống xong, đang muốn duỗi tay, kha quân từ một bên đưa cho nàng khăn giấy, sau kha quân thấp thấp cười: “Hảo uống sao? Lê lão sư, nếu không ta cho ngươi lại đoan một chén đi lên?”

Lê nguyệt chà lau môi, giương mắt cười nói: “Không cần, cảm ơn kha tiên sinh.”

Kha quân: “Khách khí.”

Kha huy lại ồn ào mà còn muốn, kha quân bắn hạ đầu của hắn: “Uống như vậy nhiều làm gì.”

Kha huy: “.....”

Uống xong chè đậu xanh, lê nguyệt gõ gõ cái bàn, nhắc nhở kha huy tiếp tục đi học, kha huy sống không còn gì luyến tiếc mà ngồi xuống, lê nguyệt sửa sang lại sách vở, cũng ngẩng đầu xem kha quân liếc mắt một cái, kha quân cười hạ cái bàn, cầm lấy khay: “Không quấy rầy, lê lão sư ngươi vội.”

“Kha tiên sinh đi thong thả.”

Lê nguyệt thu hồi ánh mắt, cúi đầu tiếp tục giảng bài, biểu tình ôn nhu, kiên nhẫn.

Kha quân nghe phía sau kia mềm mại tiếng nói, thật sự là hưởng thụ, thẳng đến tướng môn nhốt lại.

Buổi tối.

Trong nhà chỉ có bốn người ăn cơm, kha huy đang ở trường thân thể, vừa lên bàn liền cẩu bái tựa mà ăn, kha quân ngồi ở đối diện cùng lê nguyệt đối diện, lê nguyệt mới vừa đi thay đổi một kiện thoải mái điểm áo trên còn có quần dài, bởi vì muốn ăn cơm toàn trát lên, lộ ra tinh xảo trắng nõn cổ, kha quân triều nàng nhiều xem vài lần, đôi mắt từ nàng cổ lướt qua, cũng một bên ăn cơm một bên hỏi lê nguyệt một ít vấn đề: “Lê lão sư là người địa phương sao?”

Lê nguyệt uống canh, xem một cái kha quân, nam nhân lớn lên thực anh tuấn, nhìn như văn nhã đôi mắt lại hơi mang làm càn ánh mắt, nàng uống một ngụm canh, nói: “Không phải, là chợ phía đông.”

Kha quân cười: “Chợ phía đông ra hết mỹ nữ.”

Lê nguyệt nghe được ra hắn quẹo vào khen nàng,, cười cười, không ứng.

Kha quân lại hỏi: “Buổi tối còn muốn đi học sao?”

Lê nguyệt gật đầu: “Muốn.”

“Kha huy cơ sở quá kém.”

Kha huy duỗi thẳng cổ nghe xong nửa ngày, nghe nói buổi tối còn muốn đi học, lập tức nhụt chí.

Kha quân cười rộ lên, bắn hạ kha huy cái trán.

Bất quá hắn tò mò là, kha huy lần này như thế nào như vậy nghe lời, không có khi dễ lê nguyệt ý tứ, này tiểu bá vương từ nhỏ nhưng không thành thật, chờ cơm nước xong, lê nguyệt mang kha huy lên lầu đi tiếp tục đi học, kha quân đi đến phòng bếp, gõ gõ môn, hỏi bảo mẫu: “Trương dì, vị này lê lão sư cái gì địa vị a? Nhà của chúng ta tiểu mập mạp man nghe lời sao.”

Bảo mẫu xem kha quân liếc mắt một cái, cười nói: “Lê lão sư thật đúng là rất lợi hại.”

“Nghe nói luyện qua nhu đạo, ba lượng hạ liền chế phục huy huy, huy huy mới như vậy nghe lời.”

Kha quân nhướng mày: “Lợi hại như vậy, còn tưởng rằng là bình thường lão sư đâu.”

Giữa trưa đọc sách trên bàn sách giáo khoa, tam môn toàn một khối bổ, bảo mẫu sát sát cái bàn, nói: “Nghe nói lê lão sư vẫn là Lê Thành đại học nghiên cứu sinh, kha kình lần này phí rất lớn tâm tư mời đến.”

Kha quân: “Nha, cuối cùng làm một chuyện tốt.”

Nói chính là hắn ca.

Bảo mẫu cười cười.

Lên lớp xong, mau 8 giờ, lê nguyệt trở về phòng tắm rửa, mới vừa vừa vào cửa, di động liền vang, nàng khom lưng vừa thấy, điện báo là xa lạ dãy số, nàng hủy đi phát vòng tay một đốn, chần chờ hạ, mới tiếp lên, kia đầu truyền đến một giọng nam: “Nguyệt nguyệt....”

Thanh âm vừa ra, lê nguyệt liền mặt vô biểu tình mà cắt đứt, thuận thế đem dãy số kéo hắc, theo sau đưa điện thoại di động ném hồi trên bàn trà, cầm quần áo ở nhà đi tắm rửa, trở ra, là một giờ sau, nàng xoa tóc, nhìn ngoài cửa sổ phong cảnh, bóng đêm yên lặng, nếu không phải bởi vì thất tình, nàng sẽ không vì thoát đi phòng nghiên cứu, mà chạy tới đương gia giáo.

Bên ngoài gió thổi tiến vào, đem nàng trên vai sợi tóc chậm rãi làm khô.

Ngốc đứng hơn nửa giờ, lê nguyệt xem một cái thời gian, mau 10 giờ, World Cup muốn bắt đầu rồi, nàng cầm lấy di động, xoay người ra cửa xuống lầu.

Trong phòng không TV, dùng di động xem lại quá cực hạn, vì thế trong khoảng thời gian này nàng đều là đến lầu một trong đại sảnh xem.

Vừa đến phòng khách, lê nguyệt sửng sốt hạ.

Kha kình đệ đệ, buổi chiều nhìn đến nam nhân kia ngồi ở trên sô pha, tay thưởng thức điều khiển từ xa, thực hiển nhiên cũng là muốn xem TV.

Này nam nhân khoác một trương hảo túi da, nhìn dáng vẻ cũng là cái phong lưu loại, lê nguyệt liền tính thấy nam nhân thấy được thiếu, nhưng có chút nam nhân vẫn là có thể xem đến chuẩn.

Nàng chần chờ hạ.

Kha quân cũng phát hiện nàng, cười phất tay: “Là muốn xem World Cup sao?”

Lê nguyệt sửa sang lại phía dưới phát, đi qua đi nói: “Tùy tiện nhìn xem.”

“Nga? Ngồi.” Kha quân hướng bên cạnh nhường nhường, lê nguyệt lại lựa chọn một cái đơn người sô pha ngồi xuống, hai người không kề tại cùng nhau, kha quân thấy thế, nhướng mày, khóe môi ngoéo một cái, thân mình sau này dựa, hắn ăn mặc áo sơmi, lúc này ban đêm, trong đại sảnh đèn chỉ khai một chút, không tính đặc biệt lượng.

Nam nhân vô cớ mà có điểm mị hoặc.

Lê nguyệt liếc hắn một cái, liền đem tầm mắt đầu hướng TV, bởi vì thi đấu bắt đầu rồi.

Kha quân thấy nàng bộ dáng này, cười cười, xem mặt ngoài, nàng tựa ôn nhu như nước, thực tế đâu, sẽ nhu đạo còn thích xem trận bóng, nữ nhân này có điểm ý tứ.